

Službeni list

Europske unije

Hrvatsko izdanje

Posebno izdanje 2013.

15. Okoliš, potrošači i zaštita zdravlja

Cijena: 9 EUR

HR

Svezak 22

Sadržaj

			Sadržaj	
			Uvodna napomena	1
			Referenca	
Godina	SL	Stranica		
1985.	L 210	29	(85/374/EEZ) 31985L0374	
			Direktiva Vijeća od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode	3
1993.	L 52	18	31993L0005	
			Direktiva Vijeća 93/5/EEZ od 25. veljače 1993. o pomoći Komisiji i suradnji država članica u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu	8
1994.	L 189	84	(94/458/EZ) 31994D0458	
			Odluka Komisije od 29. lipnja 1994. o administrativnom provođenju suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu	12
	L 253	29	(94/652/EZ) 31994D0652	
			Odluka Komisije od 20. rujna 1994. o utvrđivanju popisa i podjele zadaća koje trebaju poduzeti države članice u okviru suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu	14
1999.	L 171	12	31999L0044	
			Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu	17
2001.	L 149	1	(2001/413/PUP) 32001F0413	
			Okvirna odluka Vijeća od 28. svibnja 2001. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja	22
	L 310	19	32001L0101	
			Direktiva Komisije 2001/101/EZ od 26. studenoga 2001. o izmjeni Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o približavanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju prehrambenih proizvoda	26
2002.	L 191	20	32002L0067	
			Direktiva Komisije 2002/67/EZ od 18. srpnja 2002. o označivanju hrane koja sadrži kinin i hrane koja sadrži kofein ⁽¹⁾	29
	L 319	28	(2002/916/EZ) 32002D0916	
			Odluka Komisije od 21. studenoga 2002. o izmjeni Odluke 94/652/EZ u vezi s dopunjavanjem popisa zadaća koje trebaju poduzeti države članice u okviru suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2002) 4447</i>) ⁽¹⁾	31
2003.	L 67	22	(2003/168/EZ) 32003D0168	
			Odluka Komisije od 11. ožujka 2003. o osnivanju Odbora Europske zajednice za program Energy Star	33

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

Referenca				
Godina	SL	Stranica		
2003.	L 308	15		32003L0089
			Direktiva 2003/89/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. studenoga 2003. o izmjeni Direktive 2000/13/EZ u pogledu navođenja sastojaka prisutnih u hrani ⁽¹⁾ . . .	36
	L 309	14	(2003/822/EZ)	32003D0822
			Odluka Vijeća od 17. studenoga 2003. o pristupanju Europske zajednice Povjerenstvu Codex Alimentarius	40
2004.	L 381	63	(2004/905/EZ)	32004D0905
			Odluka Komisije od 14. prosinca 2004. o utvrđivanju smjernica po kojima proizvođači i distributeri upućuju obavijest o opasnim proizvodima nadležnim tijelima država članica, u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćeno pod brojem dokumenta C(2004) 4772) ⁽¹⁾	48
2005.	L 16	61	(2005/34/EZ)	32005D0034
			Odluka Komisije od 11. siječnja 2005. o utvrđivanju usklađene norme za ispitivanje određenih rezidua u proizvodima životinjskoga podrijetla uvezenih iz trećih zemalja (priopćeno pod brojem dokumenta C(2004) 4992) ⁽¹⁾	63
	L 104	39	(2005/323/EZ)	32005D0323
			Odluka Komisije od 21. travnja 2005. o sigurnosnim uvjetima koje europske norme moraju ispuniti u vezi s plutajućim proizvodima za slobodno vrijeme za uporabu na ili u vodi prema Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćeno pod brojem dokumenta C(2005) 1209) ⁽¹⁾	66
	L 271	51	(2005/718/EZ)	32005D0718
			Odluka Komisije od 13. listopada 2005. o usklađenosti određenih normi s općim sigurnosnim zahtjevima Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i objavljivanje upućivanja na njih u Službenom listu (priopćena pod brojem dokumenta C(2005) 3803) ⁽¹⁾	69
2006.	C 279	2	(2006/C 279/02)	42006A1117(01)
			Sporazum o zaštiti zdravlja radnika pravilnim rukovanjem i uporabom kristalnog silicijevog dioksida i proizvoda koji ga sadržavaju	72
	L 198	41	(2006/502/EZ)	32006D0502
			Odluka Komisije od 11. svibnja 2006. kojom se od država članica zahtijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača-noviteta (priopćeno pod brojem dokumenata C(2006) 1887 i C(2006) 1887 COR) (Ovaj tekst poništava i zamjenjuje tekst objavljen u Službenom listu L 197, 19.7.2006., str. 9.) ⁽¹⁾	79
	L 200	35	(2006/514/EZ)	32006D0514
			Odluka Komisije od 20. srpnja 2006. o usklađenosti određenih normi s općim sigurnosnim zahtjevom Direktive 2001/95/EZ i o objavljivanju upućivanja na njih u Službenom listu (priopćeno pod brojem dokumenta C(2006) 3277) ⁽¹⁾	84
	L 364	25		32006R1882
			Uredba Komisije (EZ) br. 1882/2006 od 19. prosinca 2006. o utvrđivanju metoda uzorkovanja i analize za službenu kontrolu količine nitrata u pojedinoj hrani ⁽¹⁾ . . .	87

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

Referenca		Stranica		
Godina	SL			
2006.	L 368	110		32006L0142
			Direktiva Komisije 2006/142/EZ od 22. prosinca 2006. o izmjeni Priloga III.a Direktivi 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u kojem se navode sastojci koji se u svim okolnostima moraju nalaziti na deklaracijama hrane ⁽¹⁾	94
	L 376	21		32006L0114
			Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (kodificirana verzija) ⁽¹⁾	96
2007.	L 28	25	(2007/82/EZ)	32007D0082
			Odluka Komisije od 2. veljače 2007. o hitnim mjerama zabrane uvoza proizvoda ribarstva namijenjenih prehrani ljudi iz Republike Gvineje (<i>priopćena pod brojem dokumenta C(2007) 278</i>) ⁽¹⁾	103
	L 32	137	(2007/64/EZ)	32007D0064
			Odluka Komisije od 15. prosinca 2006. o utvrđivanju revidiranih ekoloških mjerila i, s njima povezanih, zahtjeva za ocjenjivanje i verifikaciju za dodjelu znaka zaštite okoliša Zajednice za uzgojne supstrate (<i>priopćena pod brojem dokumenta C(2006) 6962</i>) ⁽¹⁾	105
	L 32	192	(2007/76/EZ)	32007D0076
			Odluka Komisije od 22. prosinca 2006. o provedbi Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2006) 6903</i>) ⁽¹⁾	112
	L 99	16	(2007/231/EZ)	32007D0231
			Odluka Komisije od 12. travnja 2007. o izmjeni Odluke 2006/502/EZ kojom se od država članica zahtijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljačar-noviteta (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2007) 1567</i>) ⁽¹⁾	118
	L 172	71		32007L0042
			Direktiva Komisije 2007/42/EZ od 29. lipnja 2007. o materijalima i predmetima izrađenim od regenerirane celulozne folije koji dolaze u dodir s hranom (kodificirana verzija) ⁽¹⁾	120
	L 241	17	(2007/606/EZ, Euratom)	32007D0606
			Odluka Komisije od 8. kolovoza 2007. o postavljanju pravila za provedbu odredaba o prijevozu u Odluci Vijeća 2007/162/EZ, Euratom kojom se uspostavlja financijski instrument civilne zaštite (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2007) 3769</i>) ⁽¹⁾	132
	L 260	21	(2007/642/EZ)	32007D0642
			Odluka Komisije od 4. listopada 2007. o hitnim mjerama koje se primjenjuju na proizvode ribarstva uvezene iz Albanije i namijenjene prehrani ljudi (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2007) 4482</i>) ⁽¹⁾	139
	L 310	11		32007L0068
			Direktiva Komisije 2007/68/EZ od 27. studenoga 2007. o izmjeni Priloga III.a Direktivi 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu određenih sastojaka hrane ⁽¹⁾	141
	L 314	9	(2007/779/EZ, Euratom)	32007D0779(01)
			Odluka Vijeća od 8. studenoga 2007. o osnivanju Mehanizma Zajednice za civilnu zaštitu (preinaka) ⁽¹⁾	145

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

Referenca					
Godina	SL	Stranica			
2008.	L 13	24	(2008/50/EZ)	32008D0050	
			Odluka Komisije od 13. prosinca 2007. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o Aarhuškoj konvenciji u pogledu zahtjeva za interno preispitivanje upravnih akata		156
	L 27	12		32008L0005	
			Direktiva Komisije 2008/5/EZ od 30. siječnja 2008. o obveznom navođenju na oznakama određene hrane podataka različitih od onih propisanih Direktivom 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (kodificirana verzija) ⁽¹⁾		159
	L 83	35	(2008/264/EZ)	32008D0264	
			Odluka Komisije od 25. ožujka 2008. o zahtjevima protupožarne sigurnosti koje trebaju ispuniti europske norme za cigarete na temelju Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾		164
	L 86	9		32008R0282	
			Uredba Komisije (EZ) br. 282/2008 od 27. ožujka 2008. o materijalima i predmetima od reciklirane plastike koji dolaze u dodir s hranom te o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2023/2006 ⁽¹⁾		166
	L 89	26	(2008/282/EZ)	32008D0282	
			Odluka Komisije od 17. ožujka 2008. o izmjeni Odluke 2007/76/EZ o provedbi Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača u pogledu uzajamne pomoći (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2008) 987</i>) ⁽¹⁾		176
	L 120	11	(2008/357/EZ)	32008D0357	
			Odluka Komisije od 23. travnja 2008. o posebnim zahtjevima za sigurnost djece koji moraju zadovoljavati europske norme za upaljače sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾		179
	L 140	22	(2008/401/EZ, Euratom)	32008D0401	
			Odluka Komisije od 30. travnja 2008. o izmjeni Poslovnika u pogledu detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o primjeni odredaba Arhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice . . .		182
	L 205	49	(2008/630/EZ)	32008D0630	
			Odluka Komisije od 24. srpnja 2008. o hitnim mjerama koje se primjenjuju na rakove uvezene iz Bangladeša i namijenjene prehrani ljudi (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2008) 3698</i>) ⁽¹⁾		186
	L 241	21	(2008/721/EZ)	32008D0721	
			Odluka Komisije od 5. rujna 2008. o uspostavi savjetodavne strukture znanstvenih odbora i stručnjaka u području zaštite potrošača, javnog zdravlja i okoliša i o stavljanju izvan snage Odluke 2004/210/EZ ⁽¹⁾		188
2009.	L 8	29	(2009/18/EZ)	32009D0018	
			Odluka Komisije od 22. prosinca 2008. o usklađenosti norme EN 1273:2005 o dječjim hodalicama s općim sigurnosnim zahtjevima Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i objavi oznaka norme u Službenom listu (<i>priopćena pod brojem dokumenta C(2008) 8616</i>) ⁽¹⁾		198

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

Referenca		Stranica			
Godina	SL				
2009.	L 49	33	(2009/146/EZ)	32009D0146	
			Odluka Komisije od 19. veljače 2009. o imenovanju članova i savjetnika znanstvenih odbora i Skupine osnovanih na temelju Odluke 2008/721/EZ		200
	L 81	23	(2009/298/EZ)	32009D0298	
			Odluka Komisije od 26. ožujka 2009. o produženju valjanosti Odluke 2006/502/EZ kojom se od država članica zahtijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača noviteta (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 2078</i>) ⁽¹⁾		210
	L 82	3	(2009/300/EZ)	32009D0300	
			Odluka Komisije od 12. ožujka 2009. o utvrđivanju ekoloških mjerila za dodjelu znaka zaštite okoliša Zajednice za televizore (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 1830</i>) ⁽¹⁾		211
	L 161	38	(2009/490/EZ)	32009D0490	
			Odluka Komisije od 23. lipnja 2009. o sigurnosnim zahtjevima koje europske norme moraju ispuniti za osobne glazbene uređaje sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾		217
	L 162	6	(2009/491/EZ)	32009D0491	
			Odluka Komisije od 16. lipnja 2009. o mjerilima za odlučivanje kada se učinkovitost organizacije koja djeluje u ime države zastave može smatrati neprihvatljivom opasnošću za sigurnost i okoliš (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 4398</i>) ⁽¹⁾		219
	L 196	61	(2009/566/EZ)	32009D0566	
			Odluka Komisije od 27. srpnja 2009. o izmjeni Odluke 2008/721/EZ u vezi s naknadama koje se isplaćuju članovima znanstvenih odbora i stručnjacima u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i zaštite okoliša (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 5767</i>)		229
	L 244	21	(2009/705/EZ)	32009D0705	
			Odluka Komisije od 14. rujna 2009. o osnivanju europske savjetodavne skupine za pitanja potrošača		231
	L 314	32		32009R1168	
			Uredba Komisije (EZ) br. 1168/2009 od 30. studenoga 2009. o odbijanju odobrenja zdravstvene tvrdnje na hrani, osim onih koje se odnose na smanjenje rizika od neke bolesti te na razvoj i zdravlje djece ⁽¹⁾		235
	L 314	34		32009R1169	
			Uredba Komisije (EZ) br. 1169/2009 od 30. studenoga 2009. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 353/2008 o utvrđivanju provedbenih pravila o zahtjevima za odobrenjem zdravstvenih tvrdnji, kako je predviđeno člankom 15. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾		237
	L 330	28		32009L0148	
			Direktiva 2009/148/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o zaštiti radnika od rizika povezanih s izlaganjem azbestu na radu (kodificirana verzija) ⁽¹⁾		239

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

		<i>Referenca</i>		
Godina	SL	Stranica		
2009.	L 336	55	(2009/980/EU)	32009D0980
			Odluka Komisije od 17. prosinca 2009. o odobrenju zdravstvene tvrdnje koja se odnosi na utjecaj koncentrata rajčice topivog u vodi na agregaciju trombocita i o odobrenju zahtjeva za zaštitu vlasničkih podataka na temelju Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (<i>priopćena pod brojem dokumenta C(2009) 10113</i>) ⁽¹⁾	248
2010.	L 3	23	(2010/9/EU)	32010D0009
			Odluka Komisije od 6. siječnja 2010. o sigurnosnim zahtjevima koje trebaju ispuniti europske norme za obruče za kupanje, pomagala za kupanje te kade za kupanje i postolja za kade za dojenčad i malu djecu na temelju Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 10290</i>) ⁽¹⁾	251
	L 4	91	(2010/11/EU)	32010D0011
			Odluka Komisije od 7. siječnja 2010. o sigurnosnim zahtjevima koje moraju ispuniti europske norme za prozorske brave i balkonska vrata koja su sigurna za djecu, a koje postavljaju potrošači, sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 10298</i>) ⁽¹⁾	258
	L 65	16		32010R0212
			Uredba Komisije (EU) br. 212/2010 od 12. ožujka 2010. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 669/2009 o provedbi Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na povećanu razinu službenih kontrola uvoza određene hrane za životinje i hrane neživotinjskog podrijetla ⁽¹⁾	261
	L 67	9	(2010/157/EU)	32010D0157
			Odluka Komisije od 12. ožujka 2010. o produženju važenja Odluke 2006/502/EZ kojom se od država članica zahtijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača-noviteta (<i>priopćeno pod brojem dokumenta C(2010) 1314</i>) ⁽¹⁾	268
	L 138	24	(2010/309/EU)	32010D0309
			Odluka Komisije od 3. lipnja 2010. o izmjeni Odluke 2008/721/EZ u vezi s naknadama koje se isplaćuju članovima znanstvenih odbora i stručnjacima u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i zaštite okoliša	269
	L 170	39	(2010/376/EU)	32010D0376
			Odluka Komisije od 2. srpnja 2010. o sigurnosnim zahtjevima koje europske norme moraju ispuniti za određene proizvode u okruženju u kojemu spavaju djeca sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	271
2011.	L 192	1		32011R0691
			Uredba (EU) br. 691/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2011. o europskim ekonomskim računima okoliša ⁽¹⁾	281

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

Uvodna napomena

U skladu s člankom 52. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, potpisanog 9. prosinca 2011., tekstovi akata institucija donesenih prije pristupanja koje su te institucije sastavile na hrvatskom jeziku od dana pristupanja vjerodostojni su pod istim uvjetima kao i tekstovi sastavljeni na sadašnjim službenim jezicima. Tim se člankom također predviđa da se tekstovi objavljuju u *Službenom listu Europske unije* ako su tekstovi na sadašnjim jezicima tako objavljeni.

U skladu s tim člankom objavljuje se posebno izdanje *Službenog lista Europske unije* na hrvatskom jeziku, koje sadržava tekstove obvezujućih općih akata. To izdanje obuhvaća akte usvojene u razdoblju od 1952. godine do dana pristupanja.

Objavljeni tekstovi podijeljeni su na 20 poglavlja koja slijede raspored iz Registra važećeg zakonodavstva Europske unije, i to:

- 01 Opća, financijska i institucionalna pitanja
- 02 Carinska unija i slobodno kretanje robe
- 03 Poljoprivreda
- 04 Ribarstvo
- 05 Sloboda kretanja radnika i socijalna politika
- 06 Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga
- 07 Prometna politika
- 08 Politika tržišnog natjecanja
- 09 Porezi
- 10 Ekonomska i monetarna politika i slobodno kretanje kapitala
- 11 Vanjski odnosi
- 12 Energetika
- 13 Industrijska politika i unutarnje tržište
- 14 Regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata
- 15 Okoliš, potrošači i zaštita zdravlja
- 16 Znanost, informiranje, obrazovanje i kultura
- 17 Pravo poduzeća
- 18 Zajednička vanjska i sigurnosna politika
- 19 Područje slobode, sigurnosti i pravde
- 20 Europa građana

Spomenuti registar, koji vodi Ured za publikacije, dostupan je na internetu (eur-lex.europa.eu) na službenim jezicima Europske unije. Bibliografskoj bilješci svakog akta može se pristupiti putem registra, gdje se mogu pronaći upućivanja na posebno izdanje i na ostale analitičke metapodatke.

Akti objavljeni u posebnom izdanju, uz određene iznimke, objavljuju se u obliku u kojem su bili objavljeni u *Službenom listu* na izvornim službenim jezicima. Stoga pri uporabi posebnog izdanja treba uzeti u obzir naknadne izmjene, prilagodbe ili odstupanja koje su usvojile institucije, Europska središnja banka ili su predviđene u Aktu o pristupanju.

Iznimno, kad se opsežni tehnički prilozi poslije zamijene novim priložima, navodi se samo upućivanje na posljednji akt koji zamjenjuje prilog. Takav je slučaj u pojedinim aktima koji sadržavaju popise carinskih oznaka (poglavlje 02), aktima o prijevozu opasnih tvari, aktima o pakiranju i označavanju tih tvari (poglavlja 07 i 13) te nekima od protokola i priloga Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru.

Također, Pravilnik o osoblju objavljuje se kao pročišćeni tekst koji obuhvaća sve izmjene do kraja 2012. godine. Daljnje izmjene objavljuju se u izvornom obliku.

Posebno izdanje sadržava dva sustava numeracije stranica:

- i. izvorna numeracija stranica, zajedno s datumom objave francuskog, talijanskog, njemačkog i nizozemskog izdanja Službenog lista, engleskog i danskog izdanja od 1. siječnja 1973., grčkog izdanja od 1. siječnja 1981., španjolskog i portugalskog izdanja od 1. siječnja 1986., finskog i švedskog izdanja od 1. siječnja 1995., češkog, estonskog, latvijskog, litavskog, mađarskog, malteškog, poljskog, slovačkog i slovenskog izdanja od 1. svibnja 2004. te bugarskog i rumunjskog izdanja od 1. siječnja 2007.

U numeraciji stranica postoje praznine jer svi akti objavljeni u to vrijeme nisu objavljeni u posebnom izdanju. Kada se prilikom citiranja akata upućuje na Službeni list, potrebno je navesti stranicu sukladno izvornoj numeraciji;

- ii. numeracija stranica posebnog izdanja neprekinuta je i ne smije se navoditi prilikom citiranja akata.

Do lipnja 1967. numeracija stranica u Službenom listu počinjala je iznova svake godine. Od tada nadalje svaki broj Službenog lista počinje na prvoj stranici.

Od 1. siječnja 1968. Službeni list podijeljen je na dva dijela:

- Zakonodavstvo („L”),
- Informacije i objave („C”).

Od 1. veljače 2003. prijašnje ime „Službeni list Europskih zajednica” promijenjeno je, na temelju Ugovora iz Nice, u „Službeni list Europske unije”.

31985L0374

7.8.1985.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 210/29

DIREKTIVA VIJEĆA**od 25. srpnja 1985.****o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode**

(85/374/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 100.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da treba približiti zakone država članica u vezi s odgovornošću proizvođača za štete uzrokovane neispravnošću njegovih proizvoda, jer bi postojeće razlike mogle narušiti tržišno natjecanje i utjecati na kretanje robe unutar zajedničkoga tržišta te dovesti do različitog stupnjevanja zaštite potrošača od šteta po zdravlje i imovinu koje je prouzročio neispravan proizvod;

budući da je odgovornost bez krivnje proizvođača svojstvena našem dobu sve većeg tehničkog napretka, jedino prikladno rješenje problema je pravedna raspodjela rizika svojstvenog modernoj tehnološkoj proizvodnji;

budući da se odgovornost bez krivnje odnosi samo na pokretne stvari koje su industrijski proizvedene; budući da je zbog toga primjereno iz odgovornosti isključiti poljoprivredne proizvode i divljač, osim ako su podvrgnuti preradi industrijske naravi koja bi mogla prouzročiti njihovu neispravnost; budući da se odgovornost predviđena ovom Direktivom odnosi i na pokretne stvari koje se upotrebljavaju za gradnju nekretnina ili se u njih ugrađuju;

budući da zaštita potrošača zahtijeva odgovornost svih proizvođača koji su uključeni u proizvodni proces, ako je njihov gotov proizvod, sastavni dio ili sirovina koju su oni isporučili, bio

neispravan; budući da, iz istog razloga, odgovornost mora obuhvatiti i uvoznike proizvoda u Zajednicu te osobe koje se predstavljaju kao proizvođači time što stavljaju svoje ime, žig ili drugi znak raspoznavanja, ili isporučuju proizvod čiji se proizvođač ne može identificirati;

budući da, u slučajevima kad je više osoba odgovorno za istu štetu, zaštita potrošača zahtijeva da oštećena osoba može tražiti punu naknadu za štetu od bilo koje od njih;

budući da se, radi zaštite fizičke dobrobiti i imovine potrošača, neispravnost proizvoda ne određuje prema njegovoj uporabljivosti, nego prema pomanjkanju sigurnosti koju šira javnost ima pravo očekivati; budući da je pri procjeni sigurnosti isključena bilo koja zlouporaba proizvoda koja je s obzirom na okolnosti nerazumna;

budući da pravedna raspodjela rizika između oštećene osobe i proizvođača podrazumijeva da proizvođač ima mogućnost osloboditi se odgovornosti ako dokaže postojanje određenih okolnosti koje ga oslobađaju krivnje;

budući da zaštita potrošača zahtijeva da postupci ili propusti drugih osoba, koje su pridonijele uzroku štete, ne utječu na odgovornost proizvođača; budući da se, međutim, zajednički nemar oštećene osobe može uzeti u obzir kako bi se umanjila ili odbacila takva odgovornost;

budući da zaštita potrošača zahtijeva naknadu za smrt ili tjelesnu ozljedu, kao i naknadu za oštećenje imovine; budući da se ovo posljednje ipak treba ograničiti na robu za privatnu uporabu ili potrošnju i podliježe odbitku od niže granice utvrđenog iznosa radi izbjegavanja sudskog spora u prekomjernom broju slučajeva; budući da ova Direktiva ne dovodi u pitanje naknadu za pretrpljenu bol i patnju, ni za ostala plativa nematerijalna oštećenja, kada je to primjereno, prema zakonu koji se primjenjuje u tom slučaju;

budući da je ujednačeni rok zastare za podnošenje zahtjeva za odštetu u interesu oštećene osobe i proizvođača;

⁽¹⁾ SL C 241, 14.10.1976., str. 9. i SL C 271, 26.10.1979., str. 3.

⁽²⁾ SL C 127, 21.5.1979., str. 61.

⁽³⁾ SL C 114, 7.5.1979., str. 15.

budući da proizvodi s vremenom zastarijevaju, razvijaju se viši standardi sigurnosti, a znanost i tehnologija napreduju; budući da je zbog toga nerazumno proizvođača neograničeno vrijeme držati odgovornim za neispravnost njegova proizvoda; budući da stoga odgovornost ističe nakon određenog razdoblja, a da se ne dovode u pitanje sudski utuženi zahtjevi koji su u tijeku;

budući da, radi djelotvorne zaštite potrošača, nije dozvoljeno odstupanje od ugovora u vezi s odgovornošću proizvođača u odnosu na oštećenu osobu;

budući da, prema zakonskim sustavima država članica, oštećena osoba može podnijeti zahtjev za naknadu štete koji se zasniva na ugovornoj odgovornosti ili drugoj odgovornosti koja nije predviđena ovom Direktivom; ako te odredbe također služe za postizanje cilja djelotvorne zaštite potrošača, ova Direktiva na njih nema utjecaja; budući da, ako je u nekoj državi članici već postignuta djelotvorna zaštita potrošača u sektoru farmaceutskih proizvoda i posebnim sustavom odgovornosti, zahtjevi na osnovi toga sustava mogući su na sličan način;

budući da je odgovornost za štete prouzročene nuklearnom nesrećom već u svim državama članicama obuhvaćena posebnim prikladnim propisima, moguće je štete te vrste isključiti iz područja primjene ove Direktive;

budući da bi se izuzimanje primarnih poljoprivrednih proizvoda i divljači iz djelokruga ove Direktive moglo u nekim državama članicama shvatiti kao neopravdano ograničavanje zaštite, s obzirom na to što se očekuje od zaštite potrošača, država članica treba imati mogućnost proširiti odgovornost i na takve proizvode;

budući da bi se, zbog sličnih razloga, u pojedinim državama članicama moglo smatrati da se nepropisno ograničava zaštita potrošača, ako se proizvođaču daje prilika da se oslobodi odgovornosti ako dokaže da je stupanj znanstvenog i tehničkog znanja u vrijeme kad je proizvod stavio na tržište bio takav da nije bilo moguće otkriti postojanje neispravnosti; budući da zato države članice trebaju imati mogućnost da u svojim zakonima zadrže ili uredi novim zakonom da se takva okolnost oslobađanja krivnje ne dopusti; budući da u slučaju donošenja novoga zakona, korištenje takvog odstupanja ipak treba podlijeći postupku mirovanja Zajednice, kako bi se, ako je moguće, ujednačila razina zaštite u čitavoj Zajednici;

budući da, uzimajući u obzir zakonodavnu tradiciju većine država članica, nije primjereno određivati gornju financijsku granicu proizvođačeve odgovornosti bez krivnje; budući da, ako je tako, iako postoje različite tradicije, čini se mogućim

dopustiti da država članica odstupi od načela neograničene odgovornosti predviđajući granicu za ukupnu odgovornost proizvođača za štetu koja je posljedica smrti ili fizičke ozljede i prouzročena je istim predmetom jednake neispravnosti, pod uvjetom da je ta granica određena na razini koja je dovoljno visoka da jamči primjerenu zaštitu potrošača i ispravno funkcioniranje zajedničkoga tržišta;

budući da usklađivanje koje iz toga proizlazi ne može u sadašnjoj fazi biti potpuno, već otvara put prema boljem usklađivanju; budući da je stoga potrebno da Vijeće u redovitim razmacima dobiva izvješća Komisije o provedbi ove Direktive, popraćena, ovisno o slučaju, odgovarajućim prijedlozima;

budući da je s tim u vezi posebno važno da se preispituju oni dijelovi Direktive koji se odnose na odstupanja koja su ostavljena na volju državama članicama i da se po isteku dovoljno dugog razdoblja skupe praktična iskustva o učincima takvih odstupanja na zaštitu potrošača i na funkcioniranje zajedničkoga tržišta,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Proizvođač je odgovoran za štetu prouzročenu neispravnošću svojega proizvoda.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive „proizvod” znači sve pokretne stvari, osim primarnih poljoprivrednih proizvoda i divljači, čak i ako su ugrađene u neku pokretnu ili nepokretnu stvar. „Primarni poljoprivredni proizvodi” znači plodovi zemlje, uzgoja stoke i ribe, osim proizvoda koji su podvrgnuti primarnoj preradi. „Proizvod” uključuje i električnu struju.

Članak 3.

1. „Proizvođač” znači proizvođač gotovog proizvoda, proizvođač sirovina ili proizvođač sastavnih dijelova, ili bilo koja osoba koja se obilježavanjem proizvoda svojim imenom, žigom ili drugim znakom raspoznavanja predstavlja kao proizvođač.

2. Ne dovodeći u pitanje odgovornost proizvođača, bilo koja osoba koja je uvezla u Zajednicu proizvod radi prodaje, iznajmljivanja, davanja u zakup ili bilo kojeg drugog oblika stavljanja proizvoda na tržište tijekom svojega poslovanja, smatra se proizvođačem u smislu značenja ove Direktive i smatra se odgovornom kao proizvođač.

3. Ako se ne može identificirati proizvođač proizvoda, prema svakom dobavljaču proizvoda odnosi se kao prema njegovu proizvođaču, osim ako ovaj u razumnom roku obavijesti oštećenu osobu o identitetu proizvođača ili o osobi koja mu je isporučila proizvod. Isto tako se primjenjuje u slučaju uvezenoga proizvoda, ako taj proizvod nema oznaku identiteta uvoznika iz stavka 2., čak ako je i navedeno ime proizvođača.

Članak 4.

Oštećena osoba mora dokazati štetu, neispravnost i uzročnu vezu između neispravnosti i štete.

Članak 5.

Ako su, na temelju odredaba ove Direktive, dvije ili više osoba odgovorne za istu štetu, njihova je odgovornost zajednička i pojedinačna, ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog zakona u vezi s pravima doprinosa ili regresa.

Članak 6.

1. Proizvod je neispravan kad ne pruža sigurnost koju osoba ima pravo očekivati, obzirom na sve okolnosti, uključujući:

- (a) predstavljanje proizvoda;
- (b) uporabu proizvoda, tj. način na koji bi bilo razumno očekivati da bi se proizvod mogao koristiti;
- (c) vrijeme kada je proizvod stavljen na tržište.

2. Proizvod se ne smatra neispravnim samo zato što je bolji proizvod kasnije stavljen na tržište.

Članak 7.

Proizvođač nije odgovoran na temelju ove Direktive, ako dokaže:

- (a) da proizvod nije on stavio na tržište; ili
- (b) da je, s obzirom na okolnosti, vjerojatno da neispravnost koja je prouzročila štetu nije postojala u vrijeme kad je on stavljaio proizvod na tržište ili da je neispravnost nastala poslije toga; ili
- (c) da on nije proizveo proizvod za prodaju, ni za bilo koji drugi oblik distribucije zbog gospodarske namjene, niti ga je proizveo ili distribuirao tijekom svoga poslovanja; ili

(d) da je došlo do neispravnosti proizvoda zbog poštivanja obveznih propisa koje su izdala tijela vlasti; ili

(e) da stupanj znanstvenog i tehničkog znanja u vrijeme stavljanja proizvoda na tržište nije bio takav da se moglo otkriti postojanje neispravnosti; ili

(f) u slučaju proizvođača sastavnih dijelova, da se neispravnost može pripisati konstrukciji proizvoda u koji je sastavni dio ugrađen ili uputama koje je dao proizvođač proizvoda.

Članak 8.

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog prava u vezi s pravom doprinosa ili regresa, odgovornost proizvođača se ne umanjuje ako je šteta nastala zbog neispravnosti proizvoda ili radnjom ili propustom treće osobe.

2. Odgovornost proizvođača se može umanjiti ili poništiti, uzimajući u obzir sve okolnosti, ako je šteta nastala i zbog neispravnosti proizvoda i krivnjom oštećene osobe ili bilo koje osobe za koju je oštećena osoba odgovorna.

Članak 9.

Za potrebe članka 1. „šteta” znači:

- (a) šteta nastala smrću ili tjelesnim ozljedama;
- (b) šteta na bilo kojem predmetu, ili uništenje bilo kojeg predmeta ili imovine osim samog neispravnog proizvoda, s donjim pragom od 500 Ecu, pod uvjetom da je dio vlasništva:
 - i. takve vrste koja je obično namijenjena za privatnu uporabu ili potrošnju; i
 - ii. da ga je oštećena osoba uglavnom upotrebljavala za svoju vlastitu uporabu ili potrošnju.

Ovaj članak ne dovodi u pitanje nacionalne odredbe koje se odnose na nematerijalnu štetu.

Članak 10.

1. Države članice dostavljaju svom zakonodavstvu primjenu ograničenog razdoblja zastare od tri godine za postupak povrata naknade za štetu kako je predviđeno ovom Direktivom. Razdoblje zastare počinje teći od dana kada je tužitelj primijetio, ili opravdano bio upoznat s nedostatkom, i identitetom proizvođača.

2. Ova Direktiva neće imati utjecaj na zakone država članica kojima se uređuje odgoda ili prekid razdoblja zastare.

Članak 11.

Države članice će u svom zakonodavstvu predvidjeti da se prava dodijeljena oštećenoj osobi u skladu s ovom Direktivom gase po isteku razdoblja od deset godina od dana kada je proizvođač stavio na tržište proizvod koji je prouzročio štetu, osim ako je oštećena osoba u međuvremenu pokrenula postupak protiv proizvođača.

Članak 12.

Odgovornost proizvođača u odnosu prema oštećenoj osobi, koja proizlazi iz ove Direktive, ne smije se ograničiti niti isključiti nekom odredbom koja bi ograničavala njegovu odgovornost ili ga oslobađala od odgovornosti.

Članak 13.

Ova Direktiva nema utjecaja ni na koja prava koja bi oštećena osoba mogla imati u skladu sa zakonskim propisima o ugovornoj ili drugoj odgovornosti ili posebnim sustavom odgovornosti koji je postojao u trenutku kada je ova Direktiva priopćena.

Članak 14.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na ozljede ili oštećenja uzrokovana nuklearnim nesrećama i obuhvaćena međunarodnim konvencijama koje su ratificirale države članice.

Članak 15.

1. Svaka država članica može:

(a) iznimno od odredaba članka 2., predvidjeti u svojem zakonodavstvu da u okviru značenja članka 1. ove Direktive „proizvod” također znači i primarni poljoprivredni proizvod i divljač;

(b) iznimno od odredaba članka 7., točke (e), zadržati, ili ovisno o postupku određenom stavkom 2. ovog članka, predvidjeti u tom zakonu da je proizvođač odgovoran čak ako i dokaže da stupanj znanstvenog i tehničkog znanja u trenutku stavljanja proizvoda na tržište nije bio takav da je omogućavao da se otkrije postojanje neispravnosti.

2. Država članica koje želi uvesti mjere navedene u stavku 1., točki (b), dostavit će Komisiji tekst predloženih mjera. Komisija će o tome obavijestiti ostale države članice.

Predmetna država članica odgađa donošenje predloženih mjera na devet mjeseci nakon što je Komisija obaviještena, te pod uvjetom da u međuvremenu Komisija ne predloži Vijeću prijedlog izmjene ove Direktive. Međutim, ako u roku od tri mjeseca

nakon što je primila spomenutu obavijest Komisija ne najavi predmetnoj državi članici da namjerava podnijeti takav prijedlog Vijeću, država članica može odmah poduzeti predložene mjere.

Ako Komisija u spomenutom roku od devet mjeseci Vijeću podnese prijedlog za izmjenu ove Direktive, predmetna država članica odgađa donošenje predloženih mjera za daljnje razdoblje od 18 mjeseci od dana podnošenja toga prijedloga.

3. Deset godina nakon objave ove Direktive, Komisija podnosi Vijeću izvješće o učinku koji imaju sudske odluke u vezi s provedbom članka 7., točke (e), i stavka 1., točke (b) ovog članka, na zaštitu potrošača i funkcioniranje zajedničkog tržišta. U okviru ovog izvješća Vijeće, postupajući prema prijedlogu Komisije i u skladu s uvjetima članka 100. Ugovora, odlučuje hoće li ukinuti članak 7., točku (e).

Članak 16.

1. Svaka država članica može odrediti da ukupna odgovornost proizvođača za štete nastale zbog smrti ili tjelesne ozljede i koja je prouzročena istim predmetom s jednakim nedostatkom, je ograničena na iznos koji ne smije biti niži od 70 milijuna ECU.

2. Deset godina nakon objave ove Direktive, Komisija Vijeću podnosi izvješće o tome kakav učinak na zaštitu potrošača i funkcioniranje zajedničkoga tržišta ima primjena financijskih ograničenja na odgovornost u onim državama članicama koje su iskoristile opciju kako je određeno stavkom 1. U okviru toga izvješća Vijeće, postupajući prema prijedlogu Komisije i u skladu s uvjetima članka 100. Ugovora, odlučuje hoće li ukinuti stavak 1.

Članak 17.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na proizvode koji su stavljeni na tržište prije datuma na koji odredbe iz članka 19. stupaju na snagu.

Članak 18.

1. U svrhu ove Direktive, ECU jest ono što je definirano Uredbom (EEZ) br. 3180/78 ⁽¹⁾, izmijenjeno Uredbom (EEZ) br. 2626/84 ⁽²⁾. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti prvotno se računa prema tečaju dobivenom na dan donošenja ove Direktive.

2. Svakih pet godina Vijeće, postupajući prema prijedlogu Komisije, ispituje i, ako je potrebno, mijenja iznose iz ove Direktive, u okviru gospodarskih i financijskih kretanja u Zajednici.

⁽¹⁾ SL 379, 30.12.1978., str. 1.

⁽²⁾ SL 247, 16.9.1984., str. 1.

Članak 19.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom u roku od najkasnije tri godine od dana priopćavanja ove Direktive. One odmah o tome obavješćuju Komisiju ⁽¹⁾.

2. Postupak utvrđen člankom 15., stavkom 2. primjenjuje se od dana priopćavanja ove Direktive.

Članak 20.

Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 21.

Svakih pet godina Komisija Vijeću podnosi izvješće o provedbi ove Direktive i, ako je potrebno, dostavlja mu odgovarajuće prijedloge.

Članak 22.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. srpnja 1985.

Za Vijeće
Predsjednik
J. POOS

⁽¹⁾ Ova je Direktiva priopćena državama članicama 30. srpnja 1985.

31993L0005

L 52/18

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

4.3.1993.

DIREKTIVA VIJEĆA 93/5/EEZ**od 25. veljače 1993.****o pomoći Komisiji i suradnji država članica u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

prehrambenim proizvodima, materijalima i predmetima koji dolaze u neposredan dodir s prehrambenim proizvodima, aditivima, aromama i ekstrakcijskim otapalima;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 100.a,

budući da bi Znanstveni odbor za hranu morao mnogo šire biti uključen u politike Zajednice koje se odnose na hranu, prehranu i javno zdravstvo;

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,u suradnji s Europskim parlamentom ⁽²⁾,

budući da proces postizanja zadovoljavajućeg znanstvenog temelja za pitanja sigurnosti hrane mora biti neovisan, transparentan i učinkovit u interesu potrošača i industrije i mora odražavati postojeće stanje u svim državama članicama;

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da je Zajednici potrebna znanstvena podrška iz država članica kako bi se osigurao neometan rad ovog Odbora;

budući da je zbog dovršenja i neometanog rada unutarnjeg tržišta prehrambenih proizvoda nužno ispitati i procijeniti znanstvena pitanja koja se odnose na hranu, posebno onda kada se ta pitanja tiču zdravlja ljudi;

budući da Zajednica treba znanstvenu podršku i u ostalim pitanjima od javnog interesa koja su nužna za funkcioniranje unutarnjeg tržišta, kao što je upravljanje incidentima koji uključuju kontaminaciju hrane te, općenito, tamo gdje je potrebno utvrditi nova pravila o prehrambenim proizvodima koji mogu utjecati na zdravlje ljudi;

budući da potrošači imaju pravo na politiku hrane koja promiče sigurnu hranu, posebno u odnosu na prehrambena, mikrobiološka i toksikološka pitanja;

budući da je Komisija osnovala Znanstveni odbor za hranu Odlukom 74/234/EEZ ⁽⁴⁾ kako bi pomogla u ovoj zadaći;

budući da Komisija, kako bi osigurala da se te zadaće provedene, mora imati pristup informacijama i pomoći u državama članicama koje moraju olakšati izvršenje tih zadaća;

budući da se trenutačno traži mišljenje ovog Odbora o pitanjima javnog zdravlja u više direktiva, poput onih o dijetetskim

budući da u državama članicama postoje razna tijela kojima je zadaća da svojim vladama osiguraju znanstvenu podršku u pitanjima vezano za prehrambene proizvode; budući da je potrebno da se tim resursima učinkovito služi kako bi se suradnjom poduprle aktivnosti Zajednice;

⁽¹⁾ SL C 108, 23.4.1991., str. 7. i SL C 107, 28.4.1992., str. 13.⁽²⁾ SL C 94, 13.2.1992., str. 286. i Odluka od 20.1.1993. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽³⁾ SL C 14, 20.1.1992., str. 6.⁽⁴⁾ SL L 136, 20.5.1974., str. 1.

budući da države članice trebaju poduzeti sve potrebne mjere, uključujući financijske, u granicama svojih mogućnosti, kako bi svojim nadležnim službama i tijelima omogućile suradnju s Komisijom i pružile joj potrebnu pomoć u znanstvenom razmatranju pitanja koja su od javnog interesa i koja se odnose na hranu;

budući da se zato moraju uskladiti odredbe o ovim tijelima kako bi ona mogla surađivati s Komisijom, posebno u sastavljanju budućih pravila kojima će se jamčiti slobodno kretanje prehrambenih proizvoda, na temelju svih dostupnih znanstvenih podataka;

budući da je nužno povećati i ojačati ovlasti i stručnost Znanstvenog odbora za hranu, posebno s ciljem povećanja učinkovitosti Zajednice u pitanjima vezanim za hranu;

budući da je nužno sastaviti odredbe o sudjelovanju trećih zemalja u ovoj suradnji;

budući da u kontekstu Stalnog odbora za hranu Komisija mora biti odgovorna za provođenje ove suradnje, a države članice sa svoje strane moraju u toj zadaći pomagati;

budući da bi okončanje unutarnjeg tržišta moralo potaknuti veće sudjelovanje Zajednice na skupovima i u radu međunarodnih organizacija vezano za prehrambene proizvode te u bilateralnim odnosima,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere da omoguće svojim nadležnim službama i tijelima da surađuju s Komisijom i pruže joj potrebnu pomoć u znanstvenom razmatranju pitanja od javnog interesa vezano za hranu, posebno na području javnog zdravlja, kroz discipline kao što su one povezane s medicinom, prehranom, toksikologijom, biologijom, higijenom, prehrambenom tehnologijom, biotehnologijom, novom hranom i procesima, procjenom rizika, fizikom i kemijom.

2. (a) Postupak suradnje iz ove Direktive primjenjuje se kada se aktom Vijeća zatraži mišljenje Znanstvenog odbora za hranu.

(b) Kada je potrebno, o primjeni postupka suradnje iz ove Direktive na druga pitanja koja se tiču zaštite zdravlja i sigurnosti osoba, a koja proizlaze iz potrošnje hrane, odlučuje se u skladu s postupkom opisanim u članku 5.

Članak 2.

Svaka država članica imenuje službu ili tijelo koje će biti nadležno za suradnju s Komisijom i za raspodjelu poslova predviđenih člankom 3. odgovarajućim institucijama u državama članicama te o tome obavješćuje Komisiju.

Komisija u *Službenom listu Europskih zajednica* objavljuje te ažurira popis imenovanih tijela iz prethodnog stavka.

Svako imenovano tijelo šalje Komisiji popis institucija koje sudjeluju u proceduri suradnje u okviru svojih nadležnosti kao i svaku izmjenu tog popisa. Komisija ove informacije prosljeđuje gore navedenim tijelima i ostalim zainteresiranim strankama.

Članak 3.

1. Najvažnije zadaće koje trebaju obavljati institucije koje sudjeluju u suradnji su one navedene u Prilogu.

2. U skladu s postupkom utvrđenom u članku 5. donose se sljedeće mjere:

— uspostava pravila za administrativno provođenje suradnje, uključujući:

— mjere kojima se jamči transparentnost preporuka Znanstvenog odbora za hranu,

— postupke prezentacije i procjene dokumentacije,

— utvrđivanje i ažuriranje popisa zadaća i s njima povezanih prioriteta najmanje svakih šest mjeseci.

3. Zadaće koje se trebaju obaviti u skladu s popisom usvojenim u skladu sa stavkom 2., drugom alinejom, raspodjeljuju se u skladu s postupkom utvrđenim člankom 5. na temelju znanstvene stručnosti i unutar ograničenja određenih dostupnim sredstvima u državama članicama.

Članak 4.

Komisija može, nakon konzultacije sa službama i tijelima spomenutima u članku 2., pozvati institucije iz trećih država da sudjeluju na dobrovoljnoj osnovi u obavljanju zadaća nužnih za postizanje ciljeva ove Direktive, a posebno zadaća navedenih u popisu iz članka 3. stavka 2. druge alineje. Kada neka institucija iz treće države pristane sudjelovati u obavljanju zadaća Komisija to sudjelovanje uzima u obzir pri dodjeli zadaća sukladno članku 3. stavku 3.

Sudjelovanje navedeno u prvom stavku ni u kom slučaju ne znači terećenje proračuna Zajednice.

Članak 5.

Komisiji pomaže Stalni odbor za hranu osnovan Odlukom 69/414/EEZ-a ⁽¹⁾, dalje u tekstu „Odbor“.

Predstavnik Komisije podnosi Odboru nacrt mjera koje je potrebno poduzeti. Odbor donosi svoje mišljenje o nacrtu u roku koji može odrediti predsjedatelj prema hitnosti predmeta. Mišljenje se donosi većinom utvrđenom člankom 148. stavkom 2. Ugovora u slučaju odluka koje treba donijeti Vijeće na prijedlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica u Odboru procjenjuju se na način utvrđen tim člankom. Predsjedatelj ne glasuje.

Komisija donosi predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem Odbora.

Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora, ili ako Odbor nije donio mišljenje, Komisija bez oklijevanja podnosi Vijeću prijedlog koji se odnosi na mjere koje je potrebno poduzeti. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

Ako Vijeće ne djeluje nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma obraćanja Vijeću, predložene mjere donosi Komisija, osim kada se Vijeće protiv navedenih mjera nije izjasnilo jednostavnom većinom.

Članak 6.

Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o strukturama, radovima i djelotvornosti Znanstvenog odbora za hranu u roku

od tri godine od provedbe ove Direktive i svake tri godine nakon toga.

Članak 7.

1. Države članice donose zakone, uredbe i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 1. lipnja 1993. Države članice o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 8.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. veljače 1993.

Za Vijeće

Predsjednik

J. TRØJBERG

⁽¹⁾ SL L 291, 19.11.1969., str. 9.

PRILOG

Najvažnije zadaće koje obavljaju institucije koje sudjeluju u suradnji obuhvaćaju:

- izradu protokola za procjenu rizika vezano za sastojke hrane te razrada metoda za prehrambenu ocjenu,
 - procjena hranjive vrijednosti prehrane,
 - razmatranje podataka ispitivanja koji su podvrgnuti pravilima Zajednice te sastavljanje mono-dijagrama za procjenu od strane Znanstvenog odbora za hranu,
 - provođenje anketa o unosu hrane, a posebno onih koje su nužne za utvrđivanje i ocjenu uvjeta upotrebe prehrambenih aditiva ili određivanje graničnih vrijednosti ostalih tvari u hrani,
 - provođenje istraživanja o komponentama prehrane u raznim državama članicama ili o biološkim odnosno kemijskim kontaminantima hrane,
 - potpora Komisiji da poštuje međunarodne obveze Zajednice osiguravajući stručnost u pitanjima sigurnosti hrane.
-

31994D0458

L 189/84

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

23.7.1994.

ODLUKA KOMISIJE**od 29. lipnja 1994.****o administrativnom provođenju suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu**

(94/458/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

razmatranju pitanja koja se odnose na hranu u skladu s Direktivom 93/5/EEZ.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 93/5/EEZ od 25. veljače 1993. o pomoći Komisiji i suradnji država članica u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 3.,

budući da prva alineja članka 3. stavka 2. Direktive 93/5/EEZ predviđa uspostavljanje pravila administrativnog provođenja suradnje;

budući da su ta pravila sastavljena za različite namjene;

budući da je potrebno sastaviti detaljnija pravila o postupcima u raznim fazama suradnje;

budući da je također potrebno utvrditi detaljne postupke suradnje između tijela i službi koje su imenovale države članice;

budući da je nužno zajamčiti veću transparentnost preporuka Znanstvenog odbora za hranu;

budući da su mjere utvrđene ovom Odlukom u skladu s mišljenjem Stalnog odbora za hranu,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Ovom se Odlukom utvrđuju pravila za administrativno provođenje suradnje između država članica i Komisije u znanstvenom

⁽¹⁾ SL L 52, 4.3.1993., str. 18.

Članak 2.

1. U suradnji sa službama ili tijelima koje su imenovale države članice u skladu sa stavkom 1. članka 2. Direktive 93/5/EEZ Komisija treba barem svakih šest mjeseci pripremiti nacrt odluke kojom se utvrđuje i obnavlja popis zadaća i njima srodnih prioriteta u smislu druge alineje stavka 2. članka 3. Direktive 93/5/EEZ.

2. U nacrtu se razlikuju pitanja koja spadaju u točku (a) stavka 2. članka 1. Direktive 93/5/EEZ i ona koja spadaju u točku (b) stavka 2. članka 1.

Članak 3.

1. Pri imenovanju službe ili tijela iz članka 2. Direktive 93/5/EEZ svaka država članica navodi jednu službu ili tijelo zajedno s imenom i adresom osobe/tijela za vezu s Komisijom i ostalim državama članicama.

2. Država članica odmah obavješćuje Komisiju o svakoj promjeni u podacima iz stavka 1. ovog članka.

Članak 4.

Kada imenovana nacionalna služba ili tijelo predloži sudjelovanje u obavljanju određene zadaće, ona/ono dostavlja popis instituta koji mogu sudjelovati u suradnji, zajedno s:

- njihovim nazivima i adresama te imenom osobe odgovorne za provedbu zadaće,
- podacima o njihovim resursima i stručnosti u dotičnom području.

Članak 5.

1. Komisija osigurava da mišljenja Znanstvenog odbora za hranu, zajedno sa sažetkom razloga za takva mišljenja budu što je prije moguće dostavljena svim zainteresiranim strankama, uključujući imenovane službe i tijela.

2. Kada fizička ili pravna osoba, institut koji sudjeluje u suradnji, imenovana služba ili tijelo ili Komisija naznači da su informacije ili dokumenti koji će se razmijeniti u okviru znanstvene suradnje povjerljivi, Komisija jamči da su dotične informacije ili dokumenti jasno označeni.

Osobe koje primaju takve informacije ili dokumente dužne su poštivati njihovu povjerljivost.

Na zahtjev imenovane službe ili tijela, Komisija će preispitati status povjerljivosti informacija ili dokumenata, uz savjetovanje sa strankama koje su ih stvorile.

Članak 6.

Odluka o popisu zadaća i njima srodnih prioriteta u drugoj alineji članka 3. stavka 2. Direktive 93/5/EEZ sadržava precizne pojedinosti o sljedećim aspektima:

- temi rada koji će se provesti,
- vrsti i opsegu rada,
- roku u kojem treba završiti rad.

Članak 7.

1. U suradnji sa službama ili tijelima koja su imenovale države članice u skladu sa stavkom 1. članka 2. Direktive 93/5/EEZ Komisija najmanje svakih šest mjeseci priprema nacrt odluke o raspodjeli zadaća među imenovanim službama i tijelima.

Nakon donošenja odluke, svaka imenovana služba ili tijelo obavješćuje Komisiju o nazivu instituta koji će obavljati određene zadaće. O svakoj promjeni odmah obavješćuje Komisiju.

2. Mogu se utvrditi primjereni dogovori koji omogućuju izravni kontakt između Komisije i instituta o tehničkim pitanjima, podložni svim uvjetima koje su utvrdile imenovane službe ili tijela.

3. Kada se imenovanim službama ili tijelima dviju ili više država članica dodijeli ista zadaća, mogu se utvrditi primjereni dogovori koji omogućuju izravni kontakt između instituta od kojih se zatražilo da izvrše takvu zadaću o tehničkim pitanjima, podložni svim uvjetima koje su utvrdile imenovane službe ili tijela.

Članak 8.

1. Najmanje svakih šest mjeseci svaka imenovana služba ili tijelo prosljeđuje Komisiji izvješće o napretku u izvršenju dodijeljene zadaće. Komisija izvješće upućuje ostalim imenovanim službama ili tijelima.

2. U dogovoru s imenovanim službama ili tijelima Komisija periodički preispituje zadaće.

Članak 9.

1. Komisija usko surađuje s imenovanim službama ili tijelima u svim aspektima provedbe Direktive 93/5/EEZ.

2. Komisija olakšava komunikaciju i razmjenu podataka između Znanstvenog odbora za hranu i imenovanih službi ili tijela o pitanjima koja spadaju u Direktivu 93/5/EEZ.

3. Komisija može provesti i bilo kakvu dodatnu konzultaciju ako to smatra nužnim i o tome obavješćuje imenovane službe ili tijela.

Članak 10.

Ova je odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. lipnja 1994.

Za Komisiju
Martin BANGEMANN
Član Komisije

31994D0652

29.9.1994.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 253/29

ODLUKA KOMISIJE**od 20. rujna 1994.****o utvrđivanju popisa i podjele zadaća koje trebaju poduzeti države članice u okviru suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu**

(94/652/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 93/5/EEZ od 25. veljače 1993. o pomoći Komisiji i suradnji država članica u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 3.,budući da Direktiva 93/5/EEZ predviđa pomoć Komisiji i suradnju država članica u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu; budući da su Odlukom Komisije 94/458/EZ ⁽²⁾ utvrđena pravila administrativnog provođenja suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu;

budući da članak 3. Direktive 93/5/EEZ predviđa utvrđivanje i obnavljanje popisa zadaća koje će se poduzeti u okviru znanstvene suradnje barem jednom u šest mjeseci, te srodnih prioriteta tih zadaća, kao i podjelu tih zadaća između država članica;

budući da bi popis zadaća trebalo utvrditi i obnavljati uzimajući u obzir potrebe zaštite javnog zdravlja unutar Zajednice i zahtjeve zakonodavstva Zajednice u sektoru prehrambenih proizvoda;

budući da bi zadaće trebalo podijeliti uzimajući u obzir znanstvenu stručnost i raspoloživa sredstva u državama članicama, a posebno u institutima koji će sudjelovati u znanstvenoj suradnji;

budući da su mjere utvrđene ovom Odlukom u skladu s mišljenjem Stalnog odbora za hranu,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

U Prilogu ovoj Odluci donosi se popis zadaća koje treba poduzeti u okviru suradnje država članica u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu te podjela tih zadaća između država članica.

Članak 2.

Svaka služba ili tijelo koje države članice imenuju u skladu s člankom 2. Direktive 93/5/EEZ odmah obavješćuju Komisiju o nazivima instituta koji će obaviti dodijeljene zadaće iz Priloga. Odmah obavješćuju Komisiju o svakoj promjeni.

Članak 3.

Najkasnije do 1. siječnja 1995. te svakih šest mjeseci nakon toga, svaka služba ili tijelo koje su imenovala države članice u skladu s člankom 2. Direktive 93/5/EEZ prosljeđuju Komisiji izvješće o napredovanju u izvršenju zadaća koje su joj/mu dodijeljene.

Članak 4.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. rujna 1994.

Za Komisiju
Martin BANGEMANN
Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 52, 4.3.1993., str. 18.⁽²⁾ SL L 189, 23.7.1994., str. 84.

PRILOG

Popis zadaća koje trebaju poduzeti države članice u okviru suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu

Predmet teme i opseg zadaće	Države članice kojima je zadaća dodijeljena	Rok za završetak
1. Aromatične tvari		
1.1. Kemijski definirane aromatične tvari	Danska (koordinator)	30. lipnja 1997.
Priprema izvješća za ocjenu sigurnosti kemijski definiranih aromatičnih tvari	Njemačka, Španjolska, Francuska, Italija, Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina	
Osnivanje i održavanje fizičke i elektroničke datoteke dostupnih toksikoloških podataka i podataka o izloženosti za ispitivane tvari.		
2. Mikrobiologija		
2.1. Mikrobiološki kriteriji	Francuska (koordinator)	30. rujna 1995.
Uspoređivanje znanstvenih i metodoloških podataka s ciljem procjene mikrobioloških rizika kod pojedinih prehrambenih proizvoda.	Belgija, Danska, Njemačka, Grčka, Španjolska, Irska, Italija, Nizozemska, Portugal, Ujedinjena Kraljevina	
2.2. Studije povezane s nadzorom temperature	Ujedinjena Kraljevina (koordinator)	30. lipnja 1995.
Studija ponašanja patogenih mikroorganizama tijekom vremena i na raznim temperaturama u više vrsta hrane koje bi mogle podržavati rast takvih organizama	Danska, Njemačka, Grčka, Španjolska, Francuska, Irska, Nizozemska	
3. Kontaminanti		
3.1. Opća pitanja	Italija, Ujedinjena Kraljevina (cjelokupni koordinatori)	30. lipnja 1997.
3.1.1. Neplanirana i hitna pitanja	Belgija, Danska, Njemačka, Grčka, Španjolska, Francuska, Irska, Luksemburg, Nizozemska, Portugal	
Usklađivanje prikupljanja podataka u državama članicama koji su potrebni da Znanstveni odbor za hranu procijeni rizik kao odgovor na neplanirana i hitna pitanja koja se odnose na kontaminaciju hrane		
3.2. Posebna pitanja		
Priprema izvješća Znanstvenom odboru za hranu za procjenu posebnih kontaminanata, s posebnim osvrtom na izloženost hrane u svakoj državi članici		
3.2.1. Aflatoksini	Ujedinjena Kraljevina (koordinator) Belgija, Danska, Njemačka, Španjolska, Francuska, Irska, Italija, Nizozemska, Portugal	31. prosinca 1995.
3.2.2. Okratoksin A	Danska (koordinator) Belgija, Njemačka, Španjolska, Francuska, Irska, Italija, Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina	31. prosinca 1995.
3.2.3. Nitrati	Španjolska (koordinator) Belgija, Danska, Njemačka, Francuska, Irska, Italija, Nizozemska, Portugal, Ujedinjena Kraljevina	31. srpnja 1995.
3.2.4. Kadmij	Italija (koordinator) Belgija, Danska, Njemačka, Grčka, Španjolska, Francuska, Irska, Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina	31. srpnja 1995.

Predmet teme i opseg zadaće	Države članice kojima je zadaća dodijeljena	Rok za završetak
4. Procjena unosa i izloženosti 4.1. Studija baza podataka o potrošnji hrane u Europskoj uniji Poboljšanje saznanja o potrošnji hrane s ciljem zaštite javnog zdravlja razmjenama podataka iz baza podataka, te suradnjom voditelja tih baza podataka.	Irska (koordinator) Belgija, Danska, Španjolska, Francuska, Italija, Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina	31. srpnja 1995.

31999L0044

L 171/12

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

7.7.1999.

DIREKTIVA 1999/44/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 25. svibnja 1999.****o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora s obzirom na zajednički tekst koji je Odbor za mirenje odobrio 18. svibnja 1999. ⁽³⁾,

- (1) Budući da se u članku 153. stavcima 1. i 3. Ugovora utvrđuje da bi Zajednica trebala doprinijeti postizanju visoke razine zaštite potrošača putem mjera koje usvaja u skladu s njegovim člankom 95.;
- (2) Budući da unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica na kojem je zajamčeno slobodno kretanje roba, osoba, usluga i kapitala; budući da se slobodno kretanje roba ne odnosi samo na poslovne transakcije nego i na privatne transakcije pojedinaca; budući da to podrazumijeva da potrošači s prebivalištem u jednoj državi članici trebaju biti u stanju slobodno kupovati robu na državnom području druge države članice na osnovi minimalnog broja jednoobraznih poštenih pravila koja uređuju prodaju robe široke potrošnje;
- (3) Budući da su zakoni država članica koji se odnose na prodaju robe široke potrošnje prilično različiti, iz čega proizlazi da se nacionalna tržišta robe široke potrošnje međusobno razlikuju i da tržišna utakmica među trgovcima može biti narušena;
- (4) Budući da potrošači koji žele iskoristiti prednosti velikog tržišta kupujući robu i u drugim državama članicama, a ne samo u državi svojeg boravišta, imaju bitnu ulogu u dovršavanju izgradnje unutarnjeg tržišta; budući da treba spriječiti umjetno obnavljanje granica i razbijanje tržišta u izolirane cjeline; budući da su mogućnosti dostupne potrošačima znatno proširene novim komunikacijskim tehnologijama koje omogućuju lak pristup distribucijskim sustavima u drugim državama članicama ili u trećim zemljama; budući da u pomanjkanju minimalne usklađenosti pravila koja uređuju uvjete prodaje robe široke potrošnje postoje rizici da razvoj prodaje robe putem novih tehnologija daljinske komunikacije bude spriječen;
- (5) Budući da će se stvaranjem minimalnog broja zajedničkih pravila potrošačkog prava, koja vrijede bez obzira na to gdje se roba unutar Zajednice kupuje, ojačati povjerenje potrošača i omogućiti im da iskoriste unutarnje tržište najbolje što je moguće;
- (6) Budući da se glavne poteškoće na koje potrošači nailaze i glavni izvor sporova s trgovcima odnose na neusklađenost robe s ugovorom; budući da je zbog toga primjereno približiti nacionalna zakonodavstva koja u tom pogledu uređuju prodaju robe široke potrošnje, a da se pritom ipak ne krše odredbe i načela nacionalnog prava o ugovornoj i izvanugovornoj odgovornosti;
- (7) Budući da roba mora, prije svega, biti u skladu s ugovornim specifikacijama; budući da se načelo usklađenosti s ugovorom može smatrati zajedničkim u raznim nacionalnim pravnim tradicijama; budući da u nekim nacionalnim pravnim tradicijama nije moguće osloniti se samo na to načelo da bi se osigurala minimalna razina zaštite potrošača; budući da bi, posebno kod takvih nacionalnih pravnih tradicija, dodatne zakonske odredbe na nacionalnoj razini bile korisne kako bi se osigurala zaštita potrošača u slučajevima kada stranke ne dogovore nikakve posebne ugovorne uvjete ili kada stranke sklope ugovorne uvjete ili sporazume u kojima se od prava potrošača izravno ili neizravno odustaje ili se ona ograničavaju i koji, u mjeri u kojoj ta prava proizlaze iz ove Direktive, nisu obvezujući za potrošača;
- (8) Budući da je, kako bi se olakšala primjena načela usklađenosti s ugovorom, korisno uvesti oborivu pretpostavku o usklađenosti s ugovorom koja obuhvaća većinu uobičajenih situacija; budući da ta pretpostavka ne ograničava načelo slobode ugovaranja; budući da, k tome, u odsutnosti posebnih ugovornih uvjeta, kao i kad se primjenjuje klauzula o minimalnoj zaštiti, elementi spomenuti u toj pretpostavci mogu se koristiti kod utvrđivanja neusklađenosti robe s ugovorom; budući da kvaliteta i funkcionalnost robe koje potrošači mogu razumno očekivati ovisi između ostalog i o tome je li roba nova ili rabljena; budući da su elementi koji se navode u pretpostavci kumulativni; budući da, ako su okolnosti slučaja takve da bilo koji pojedinačni element čine očito neprikladnim, preostali elementi pretpostavke unatoč tome ostaju i nadalje primjenjivi;
- (9) Budući da za usklađenost robe s ugovorom trgovac treba biti odgovoran izravno potrošaču; budući da je to rješenje tradicionalno uključeno u pravni poredak država članica; budući da unatoč tomu trgovac treba imati slobodu da, u skladu s nacionalnim pravom, iskoristi pravne lijekove protiv proizvođača, prethodnog trgovca u istom ugovornom lancu ili bilo kojeg drugog

⁽¹⁾ SL C 307, 16.10.1996., str. 8.
i SL C 148, 14.5.1998., str. 12.

⁽²⁾ SL C 66, 3.3.1997., str. 5.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 10. ožujka 1998. (SL C 104, 6.4.1998., str. 30.), Zajedničko stajalište Vijeća od 24. rujna 1998. (SL C 333, 30.10.1998., str. 46.) i Odluka Europskog parlamenta od 17. prosinca 1998. (SL C 98, 9.4.1999., str. 226.). Odluka Europskog parlamenta od 5. svibnja 1999. Odluka Vijeća od 17. svibnja 1999.

posrednika, osim ako se odrekao toga prava; budući da ova Direktiva ne utječe na načelo slobode sklapanja ugovora između trgovca, proizvođača, prethodnog prodavača ili bilo kojeg drugog posrednika; budući da pravila koja određuju protiv koga i kako trgovac može ostvariti zaštitu svojih prava treba odrediti nacionalnim pravom;

- (10) Budući da bi, u slučaju neusklađenosti robe s ugovorom, potrošač trebao imati pravo na besplatno dovođenje robe u stanje usklađenosti s ugovorom, birajući bilo popravak bilo zamjenu, ili, ako to izostane, na umanjene cijene ili na razvrgnuće ugovora;
- (11) Budući da potrošač od trgovca kao prvo može tražiti popravak ili zamjenu robe, osim ako su takva rješenja neprikladna ili nisu u razmjeru s vrijednošću; budući da pitanje nerazmjera treba objektivno utvrditi; budući da rješenje ne bi bilo u razmjeru s vrijednošću ako bi namevalo, u usporedbi s drugim rješenjem, nerazumne troškove; jer da bi se moglo utvrditi da su troškovi nerazumni, troškovi jednog rješenja moraju biti znatno viši od troškova koje bi zahtijevalo drugo rješenje;
- (12) Budući da u slučajevima neusklađenosti trgovac uvijek može ponuditi potrošaču, kao nagodbu, bilo koji pravni lijek koji mu je na raspolaganju; budući da je na potrošaču da odluči hoće li prihvatiti ili odbaciti taj prijedlog;
- (13) Budući da bi, kako bi se omogućilo potrošačima da iskoriste prednosti unutarnjeg tržišta i kupuju robu široke potrošnje u drugim državama članicama, trebalo preporučiti da, u interesu potrošača, proizvođači robe široke potrošnje koja se prodaje u više država članica proizvodu prilože popis s barem jednom adresom na koju se može obratiti u svakoj državi članici u kojoj se taj proizvod prodaje;
- (14) Budući da upućivanja na rok isporuke ne podrazumijevaju da države članice moraju promijeniti svoja pravila o prijelazu rizika;
- (15) Budući da države članice mogu predvidjeti da svaki povrat novca potrošaču može biti umanjen uzimajući u obzir korist koju je potrošač imao od robe od kada mu je bila isporučena; budući da se detaljni postupak o tome kako se izvršava raskid ugovora može utvrditi u nacionalnom pravu;
- (16) Budući da zbog specifične prirode rabljene robe uglavnom nije moguće izvršiti zamjenu; budući da, stoga, za tu robu pravo potrošača na zamjenu općenito nije dostupno; budući da za takvu robu države članice mogu omogućiti strankama ugovaranje kraćih razdoblja odgovornosti;
- (17) Budući da je uputno ograničiti razdoblje u kojem je trgovac odgovoran za bilo kakvu neusklađenost koja postoji u trenutku isporuke robe; budući da države

članice mogu također propisati ograničenje razdoblja u kojem potrošači mogu iskoristiti svoja prava, pod uvjetom da istek takvog razdoblja nije unutar roka od dvije godine od trenutka isporuke; budući da tamo gdje, prema nacionalnom zakonodavstvu, vrijeme od kojeg počinje ograničeno razdoblje odgovornosti nije vrijeme isporuke robe, ukupno trajanje ograničenog razdoblja propisano nacionalnim pravom ne može biti kraće od dvije godine od trenutka isporuke;

- (18) Budući da države članice mogu predvidjeti suspenziju ili prekid razdoblja tijekom kojeg bilo kakva neusklađenost mora postati očita i, kada je to primjenjivo i u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, vremensko ograničenje u slučaju popravka, zamjene ili pregovora između trgovca i potrošača radi postizanja prijateljske nagodbe;
- (19) Budući da državama članicama treba biti dopušteno da određuju rok u kojem potrošač mora obavijestiti trgovca o bilo kakvoj neusklađenosti; budući da države članice mogu osigurati višu razinu zaštite potrošača time što neće uvesti takvu obvezu; budući da u svakom slučaju, na cijelom području Zajednice potrošači trebaju imati na raspolaganju rok od najmanje 2 mjeseca u kojem mogu obavijestiti trgovca o postojanju neusklađenosti;
- (20) Budući da bi se države članice trebale zaštititi da utvrđivanjem takvog roka ne stave u nepovoljan položaj potrošače koji kupuju izvan granica svoje zemlje; budući da sve države članice trebaju obavijestiti Komisiju kako one provode ovu odredbu; budući da Komisija treba pratiti utjecaj koji raznolika primjena ove odredbe ima na potrošače i na unutarnje tržište; budući da bi obavijesti koje se odnose na primjenu ove odredbe od strane država članica trebale biti dostupne drugim državama članicama i potrošačima i udrugama potrošača na cijelom području Zajednice i da zbog toga u *Službenom listu Europskih zajednica* treba objaviti kratak pregled stanja u svim državama;
- (21) Budući da je, za pojedine kategorije robe, česta praksa kod trgovaca i proizvođača da nude jamstva za proizvode za slučaj bilo kakvog nedostatka koji postane očit unutar određenog razdoblja; budući da takva praksa može stimulirati tržišnu utakmicu; budući da, premda takva jamstva predstavljaju zakonite marketinške alate, ona ne smiju potrošače dovesti u zabludu; budući da, kako bi se osiguralo da potrošači ne budu dovedeni u zabludu, jamstva trebaju sadržavati određene informacije, uključujući i izjavu da to jamstvo nema utjecaja na zakonska prava potrošača;
- (22) Budući da stranke ne mogu međusobnim sporazumom ograničiti niti otkloniti prava koja su zajamčena potrošačima jer bi u suprotnom slučaju bila zapriječena zajamčena pravna zaštita; budući da se ovo načelo također treba primjenjivati i na klauzule koje impliciraju da je potrošač bio svjestan neke neusklađenosti u pogledu

robe koja je postojala u trenutku sklapanja ugovora; budući da se zaštita zajamčena potrošačima prema ovoj Direktivi ne smije smanjivati na temelju činjenice da je kao pravo primjenjivo na ugovor izabrano pravo države nečlanice;

- (23) Budući da se iz zakonodavstva i sudske prakse u ovom području vidi da se u raznim državama članicama pridaje sve veća važnost osiguranju visoke razine zaštite potrošača; budući da bi, s obzirom na taj trend i iskustava stečena u primjeni ove Direktive, moglo biti potrebno predvidjeti još opsežnije usklađivanje, posebno tako da se predvidi izravna odgovornost proizvođača za nedostatke za koje je odgovoran;
- (24) Budući da državama članicama treba biti dopušteno usvajanje ili zadržavanje na snazi strožih odredaba u području na koje se odnosi ova Direktiva kako bi se osigurala i viša razina zaštite potrošača;
- (25) Budući da, prema preporuci Komisije od 30. ožujka 1998. o načelima primjenjivima na tijela odgovorna za izvansudsku nagodbu kod potrošačkih sporova ⁽¹⁾, države članice mogu osnivati tijela koja osiguravaju nepristrano i učinkovito rješavanje reklamacija u nacionalnom i prekograničnom kontekstu i koja potrošači mogu koristiti kao posrednike;
- (26) Budući da je, u svrhu zaštite zajedničkih interesa potrošača, prikladno ovu Direktivu dodati na popis direktiva sadržanih u Prilogu Direktivi 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača ⁽²⁾,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Područje primjene i definicije

1. Svrha je ove Direktive približavanje zakona i drugih propisa država članica u odnosu na određene aspekte prodaje robe široke potrošnje i povezana jamstva radi osiguranja minimalne razine zaštite potrošača u kontekstu unutarnjeg tržišta.
2. Za potrebe ove Direktive:
- (a) *potrošač*: znači bilo koja fizička osoba koja, u ugovorima na koje se odnosi ova Direktiva, djeluje u svrhe koje nisu u vezi s njegovom poslovnom niti profesionalnom djelatnošću;
- (b) *roba široke potrošnje*: znači svaki materijalni prenosivi predmet, osim:
- robe koja se prodaje putem prisilnog izvršenja sudskog naloga ili na drugi način prema zakonskom ovlaštenju,
 - vode i plina kada nisu pakirani za prodaju u točno određenom volumenu ili količini,
 - električnu struju;

- (c) *trgovac*: znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja, prema ugovoru, prodaje robu široke potrošnje u okviru svoje poslovne ili profesionalne djelatnosti;
- (d) *proizvođač*: znači onaj koji je izradio robu široke potrošnje, uvoznik robe široke potrošnje na područje Zajednice ili bilo koja osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na robu široke potrošnje stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak;
- (e) *jamstvo*: znači bilo koja obveza koju trgovac preuzme prema potrošaču, bez dodatnih troškova, da će izvršiti povrat plaćenog novca ili robu zamijeniti, popraviti ili postupiti s robom na drugi način ako ona ne odgovara specifikaciji navedenoj u izjavi o jamstvu ili u reklamnom oglašavanju te robe;
- (f) *popravak*: znači dovođenje nekog proizvoda robe široke potrošnje u stanje usklađenosti s prodajnim ugovorom, u slučaju kada je utvrđen nedostatak.

3. Države članice mogu odrediti da se izraz „roba široke potrošnje” ne odnosi na rabljenu robu koja se prodaje na javnim dražbama kojima potrošači imaju priliku osobno prisustvovati.

4. Ugovori za isporuku robe široke potrošnje koja se tek proizvodi ili izrađuje također se smatraju prodajnim ugovorima u svrhu ove Direktive.

Članak 2.

Sukladnost s ugovorom

1. Trgovac mora potrošaču isporučiti robu koja je u skladu s prodajnim ugovorom.
2. Za robu široke potrošnje podrazumijeva se da je u skladu s ugovorom ako:
- (a) odgovara opisu koji je dao trgovac i imaju osobine robe koju je trgovac predao potrošaču kao uzorak ili model;
- (b) je prikladna za svaku namjenu za koju je potrošač treba i s kojom je upoznao trgovca u trenutku sklapanja ugovora i na koju je trgovac pristao;
- (c) je prikladna za upotrebu u svrhe za koje se proizvodi iste vrste obično koriste;
- (d) pokazuje kakvoću i funkcionalnost kakve su uobičajene za robu iste vrste i koje potrošač može razumno očekivati, s obzirom na prirodu robe i uzimajući u obzir bilo koju od javnih tvrdnji koje je o specifičnim osobinama robe dao trgovac, proizvođač ili njegov predstavnik, posebno prilikom reklamnog oglašavanja ili na etiketama.
3. Za potrebe ovog članka, ne smatra se da postoji neusklađenost s ugovorom ako je, u trenutku kada je ugovor sklopljen, potrošač bio svjestan ili razumno nije mogao ne biti svjestan neusklađenosti ili ako je neusklađenost uzrokovana materijalima koje je potrošač isporučio.

⁽¹⁾ SL L 115, 17.4.1998., str. 31.

⁽²⁾ SL L 166, 11.6.1998., str. 51.

4. Trgovac se ne može smatrati odgovornim za javne izjave prema stavku 2. točki (d) ako:

- dokaže da nije znao, a razumno nije ni mogao znati za tu izjavu,
- dokaže da je u trenutku sklapanja ugovora ta izjava bila točna, ili
- dokaže da ta izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji robe široke potrošnje.

5. Bilo koja neusklađenost koja proizlazi iz pogrešne ugradnje robe široke potrošnje smatra se ekvivalentnom neusklađenosti robe ako je ugradnja robe jedna od obveza prema prodajnom ugovoru, a robu je ugradio prodavač ili je ugrađena pod njegovim nadzorom. Isto se primjenjuje i u slučaju kada je proizvođač predvidio ugradnju od strane potrošača, i potrošač je izvršio ugradnju, a do pogrešne ugradnje došlo je zbog nedostataka u uputama za ugradnju.

Članak 3.

Prava potrošača

1. Trgovac je odgovoran potrošaču za bilo kakvo odstupanje koje postoji u trenutku isporuke.

2. U slučaju neusklađenosti, potrošač ima pravo da mu se roba besplatno dovede u sklad s ugovorom putem popravka ili zamjene, u skladu sa stavkom 3., ili da mu se odobri odgovarajuće umanjeње cijene ili raskid ugovora u odnosu na tu robu, u skladu sa stavicima 5. i 6.

3. Potrošač od trgovca kao prvo može tražiti popravak robe ili zamjenu robe, u oba slučaja besplatno, osim ako je to nemoguće ili nije u razmjeru s vrijednošću.

Smatra se da ispravljanje pogreške nije u razmjeru s vrijednošću ako trgovcu nameće troškove koji su, u usporedbi s alternativnim rješenjem nerazumni, vodeći računa o tome:

- koju bi vrijednost roba imala kada ne bi bilo neusklađenosti,
- značaj neusklađenosti, i
- bi li alternativno rješenje moglo biti provedeno bez značajnih neugodnosti za potrošača.

Svaki popravak ili zamjena izvršit će se u razumnom roku i bez bilo kakve značajne neugodnosti za potrošača, vodeći računa o prirodi robe i svrsi u koju je ta roba potrošaču potrebna.

4. Izraz „besplatno” u stavicima 2. i 3. odnosi se na nužne troškove nastale kako bi se proizvod doveo u sklad s ugovorom, posebno na poštanske troškove, troškove rada i materijala.

5. Potrošač može tražiti odgovarajuće umanjeње cijene ili raskid ugovora:

- ako potrošač nema pravo ni na popravak niti na zamjenu, ili

— ako trgovac nije osigurao rješenje u razumnom roku, ili

— ako trgovac nije osigurao rješenje bez velikih neugodnosti po potrošača.

6. Potrošač nema pravo na raskid ugovora ako se radi o neznačajnoj neusklađenosti.

Članak 4.

Pravo na zaštitu prava

Kada je utvrđena odgovornost zadnjeg trgovca prema potrošaču za neusklađenost do koje je došlo zbog postupka ili propusta proizvođača, prethodnog trgovca u istom ugovornom lancu ili bilo kojeg posrednika, zadnji trgovac ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu svojih prava protiv odgovorne osobe ili odgovornih osoba u ugovornom lancu. Odgovorna osoba ili odgovorne osobe protiv kojih zadnji trgovac može pokrenuti postupak za zaštitu svojih prava i na koji način određuje se nacionalnim pravom.

Članak 5.

Rokovi

1. Trgovac se smatra odgovornim prema članku 3. kada neusklađenost postane očita u roku od dvije godine od datuma isporuke robe. Ako su, prema nacionalnom pravu, prava utvrđena člankom 3. stavkom 2. podložna vremenskom ograničenju, istek tog roka ne može uslijediti prije isteka razdoblja od dvije godine od datuma isporuke.

2. Države članice mogu predvidjeti da potrošač, kako bi mogao koristiti svoja prava, mora obavijestiti trgovca o neusklađenosti u roku od dva mjeseca od datuma na koji je tu neusklađenost otkrio.

Države članice obavješćuju Komisiju o primjeni ovog stavka. Komisija prati utjecaj postojanja te opcije za države članice na potrošače i na unutarnje tržište.

Najkasnije do 7. siječnja 2003. Komisija priprema izvješće o primjeni ovog stavka od strane država članica. To se izvješće objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*.

3. Ako to nije drukčije predviđeno, za svaki nedostatak koji postane očit u roku od šest mjeseci od isporuke robe smatrat će se da je postojao i u trenutku isporuke osim ako je ta pretpostavka u neskladu s prirodom robe ili prirodom neusklađenosti.

Članak 6.

Jamstva

1. Jamstvo je pravno obvezujuće za ponuđača prema uvjetima utvrđenima u izjavi o jamstvu i povezanom reklamnom oglašavanju,

2. U jamstvu se:

- izjavljuje da potrošač ima zakonska prava prema primjenjivom nacionalnom zakonodavstvu koje uređuje prodaju robe široke potrošnje i jasno naglašava da na ta prava to jamstvo nema utjecaja,
- navodi, jednostavno i razumljivim riječima, sadržaj jamstva i bitne pojedinosti koje je potrebno znati za ostvarivanje prava koja su navedena u jamstvu, kao što su trajanje jamstva i geografsko područje na koji se odnosi, te ime i adresa davatelja jamstva.

3. Na zahtjev potrošača, jamstvo mu se stavlja na raspolaganje u pisanom obliku ili putem nekog drugog trajnog medija koji mu je dostupan i pristupačan.

4. Država članica u kojoj se proizvod široke potrošnje prodaje može, u skladu s Ugovorom, odrediti da unutar njezinog državnog područja tekst jamstva bude na jednom jeziku ili na više jezika koje će odrediti među službenim jezicima Zajednice.

5. Ako neko jamstvo ne odgovara uvjetima iz stavaka 2., 3. ili 4., to ni na koji način ne utječe na njegovu valjanost pa potrošač ipak može računati na jamstvo i tražiti da se ono poštuje.

Članak 7.

Obvezujuća priroda

1. Bilo kakvi ugovorni uvjeti ili sporazumi sklopljeni s trgovcem prije nego što je trgovcu skrenuta pozornost na postojanje neusklađenosti, a kojima se izravno ili neizravno odriče od ili ograničavaju prava koja proizlaze iz ove Direktive, nisu, kako je predviđeno nacionalnim pravom, obvezujući za potrošača.

Države članice mogu odrediti da, u slučaju rabljene robe široke potrošnje, trgovac i potrošač mogu dogovoriti ugovorne uvjete ili sklopiti sporazume koji previđaju kraće vrijeme odgovornosti trgovca nego što je to utvrđeno u članku 5. stavku 1. Takvo razdoblje ne može biti kraće od jedne godine.

2. Države članice poduzimaju neophodne mjere kako bi osigurale da potrošačima ne bude uskraćena zaštita koju predviđa ova Direktiva u slučaju da je pravo države nečlanice određeno kao pravo koje se primjenjuje na ugovor u slučaju kada je ugovor usko povezan s državnim područjem države članice.

Članak 8.

Nacionalno pravo i minimalna zaštita

1. Prava koja proizlaze iz ove Direktive izvršavaju se ne dovodeći u pitanje ostala prava na koja se potrošač može pozivati prema nacionalnim pravilima koja uređuju ugovornu i neugovornu odgovornost.

2. Države članice mogu usvojiti ili zadržati na snazi i strože odredbe, spojive s Ugovorom u području na koje se odnosi ova Direktiva, kako bi zajamčile višu razinu zaštite potrošača.

Članak 9.

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi obavijestile potrošača o nacionalnom pravu kojim se prenosi ova Direktiva i potiču, gdje je to prikladno, strukovne organizacije da obavješćuju potrošače o njihovim pravima.

Članak 10.

Prilog Direktivi 98/27/EZ dopunjuje se kako slijedi:

„10. Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999. str. 12).”

Članak 11.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 1. siječnja 2002. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 12.

Preispitivanje

Komisija, najkasnije do 7. srpnja 2006., preispituje primjenu ove Direktive i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U izvješću se ispituju, između ostalog, razlozi za uvođenje izravne odgovornosti proizvođača a, ako je to primjereno, prilažu mu se prijedlozi.

Članak 13.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objavljivanja u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 14.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. svibnja 1999.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. M. GIL-ROBLES

Za Vijeće

Predsjednik

H. EICHEL

32001F0413

2.6.2001.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 149/1

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA

od 28. svibnja 2001.

o borbi protiv prijevара i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja

(2001/413/PUP)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 34. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir inicijativu Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Prijevare i krivotvorenje bezgotovinskih sredstava plaćanja često se odvijaju u međunarodnim razmjerima.
- (2) Posao koji su obavile različite međunarodne organizacije (npr. Vijeće Europe, Skupina G8, OECD, Interpol i UN) važan je, ali ga je potrebno dopuniti djelovanjem Europske unije.
- (3) Vijeće smatra da ozbiljnost i razvoj određenih oblika prijevare povezane s bezgotovinskim sredstvima plaćanja zahtijevaju cjelovita rješenja. Preporuka br.18 Plana djelovanja za borbu protiv organiziranoga kriminala ⁽³⁾, koju je odobrilo Europsko vijeće u Amsterdamu 16. i 17. lipnja 1997., kao i točka 46. plana djelovanja Vijeća i Komisije o provođenju odredaba Ugovora iz Amsterdama u području slobode, sigurnosti i pravde ⁽⁴⁾, koji je odobrilo Europsko vijeće u Beču 11. i 12. prosinca 1998., zahtijevaju djelovanje vezano uz to pitanje.
- (4) Budući da ciljeve ove Okvirne odluke, to jest osiguranje da se prijevare i krivotvorenja koji se tiču svih oblika bezgotovinskih sredstava plaćanja priznaju kao kaznena djela te da podliježu istim učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama u svim državama članicama, države članice ne mogu uspješno ostvariti s obzirom na međunarodnu dimenziju tih kaznenih djela, nego ih je stoga moguće djelotvornije postići na razini Unije, Unija

može usvojiti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim člankom 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim tim člankom, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

- (5) Ova bi Okvirna odluka trebala pomoći u borbi protiv prijevара i krivotvorenja koji se tiču bezgotovinskih sredstava plaćanja zajedno s drugim instrumentima koje je Vijeće već dogovorilo, kao što su Zajednička akcija 98/428/PUP o stvaranju Europske pravosudne mreže ⁽⁵⁾, Zajednička akcija 98/733/PUP prema kojoj se pripadanje kriminalnoj organizaciji u državama članicama Europske unije smatra kaznenim djelom ⁽⁶⁾, Zajednička akcija 98/699/PUP o pranju novca, identificiranju, sljedivosti, zamrzavanju, pljenidbi i konfiskaciji sredstava i imovinske koristi pribavljene kaznenim djelom ⁽⁷⁾, kao i Odluka od 29. travnja 1999. o proširenju ovlasti Euro-pola na krivotvorenje novca i sredstava plaćanja ⁽⁸⁾.
- (6) Komisija je 1. srpnja 1998. Vijeću dostavila priopćenje pod nazivom „Okvir mjera u borbi protiv prijevare i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja”, u kojem se zalaže za politiku na razini Unije kojom bi se obuhvatili i preventivni i represivni aspekti tog problema.
- (7) Priopćenje sadržava nacrt Zajedničke akcije, što je jedan od elemenata tog cjelovitog pristupa i predstavlja polaznu točku za ovu Okvirnu odluku.
- (8) Potrebno je da se opisom različitih oblika ponašanja koji u vezi s prijevarom i krivotvorenjem bezgotovinskih sredstava plaćanja zahtijevaju kriminalizaciju obuhvati čitav niz aktivnosti koje zajedno u tom pogledu predstavljaju opasnost od organiziranog kriminala.
- (9) Potrebno je da su ti oblici ponašanja klasificirani kao kaznena djela u svim državama članicama te da se osiguraju učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za fizičke i pravne osobe koje su počinile takva kaznena djela ili su odgovorne za njih.

⁽¹⁾ SL C 376 E, 28.12.1999., str. 20.

⁽²⁾ SL C 121, 24.4.2001., str. 105.

⁽³⁾ SL C 251, 15.8.1997., str. 1.

⁽⁴⁾ SL C 19, 23.1.1999., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 191, 7.7.1998., str. 4.

⁽⁶⁾ SL L 351, 29.12.1998., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 333, 9.12.1998., str. 1.

⁽⁸⁾ SL C 149, 28.5.1999., str. 16.

- (10) Zaštitom kaznenim zakonodavstvom, u prvom redu instrumenata plaćanja koja imaju poseban oblik zaštite od imitacije ili zloupotrebe, želi se potaknuti gospodarske subjekte da za instrumente plaćanja koje izdaju osiguraju tu zaštitu te da na taj način tom instrumentu dodaju preventivni element.
- (11) Potrebno je da si države članice međusobno osiguraju uzajamnu pomoć u najvećoj mogućoj mjeri te da se savjetuju u slučaju kada dvije ili više država članica ima nadležnost za isto kazneno djelo,

DONIJELO JE OVU OKVIRNU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Okvirne odluke:

- (a) „Instrument plaćanja” znači fizički instrument, osim zakonskog sredstva plaćanja (novčanice i kovanice), koji zbog svoje specifične prirode sam ili zajedno s nekim drugim instrumentom (plaćanja) vlasniku ili korisniku omogućuje prijenos novca ili novčanih vrijednosti, na primjer, kreditne kartice, euroček kartice, druge kartice koje izdaju financijske institucije, putnički čekovi, euro-čekovi, drugi čekovi i mjenice, a koji je zaštićen od imitacije ili zlouporabe, na primjer izvedbom, kodiranjem ili potpisom;
- (b) „Pravna osoba” znači bilo koji subjekt koji ima takav položaj prema mjerodavnom pravu, osim država ili ostalih javnih tijela koja obnašaju državnu vlast te javnih međunarodnih organizacija.

Članak 2.

Kaznena djela vezana uz instrumente plaćanja

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se sljedeći oblici ponašanja smatraju kaznenim djelom ako se počine namjerno, barem u vezi s kreditnim karticama, euroček karticama, drugim karticama koje izdaju financijske institucije, putničkim čekovima, euro-čekovima, drugim čekovima i mjenicama:

- (a) krađa ili neko drugo protupravno prisvajanje instrumenta plaćanja;
- (b) krivotvorenje ili falsificiranje instrumenta plaćanja s namjerom zloupotrebe;
- (c) primanje, nabava, prijevoz, prodaja ili prijenos na drugu osobu te posjedovanje ukradenog ili na koji drugi način protupravno prisvojenog ili krivotvorenog ili falsificiranog instrumenta plaćanja s namjerom zloupotrebe;
- (d) zlouporaba ukradenog ili na koji drugi način protupravno prisvojenog ili krivotvorenog ili falsificiranog instrumenta plaćanja.

Članak 3.

Kaznena djela povezana s računalima

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se sljedeći oblici ponašanja smatraju kaznenim djelom ako su počinjeni s namjerom:

obavljanje ili uzrokovanje prijenosa novca ili novčane vrijednosti koje uzrokuje nedopušten gubitak imovine neke druge osobe, s namjerom priskrbljivanja nedopuštene ekonomske koristi za osobu koja je počinila to kazneno djelo ili za neku treću stranu:

- bespravnim unošenjem, mijenjanjem, brisanjem ili prikrivanjem računalnih podataka, posebno podataka o identitetu, ili
- bespravnim ometanjem funkcioniranja računalnog programa ili sustava.

Članak 4.

Kaznena djela povezana s posebno prilagođenim uređajima

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se sljedeći oblici ponašanja, ako su počinjeni s namjerom, smatraju kaznenim djelom:

- krivotvorena izrada, primanje, nabava, prodaja ili prijenos na drugu osobu ili posjedovanje:
- instrumenata, predmeta, računalnih programa i svakog drugog sredstva posebno prilagođenog za počinjenje bilo kojega kaznenog djela iz članka 2. točke (b),
 - računalnih programa čija je namjena počinjenje bilo kojega kaznenog djela iz članka 3.

Članak 5.

Sudjelovanje, poticanje i pokušaj

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da je sudjelovanje u ponašanju iz članka 2., 3. i 4. ili poticanje na takvo ponašanje ili pokušaj ponašanja iz članka 2. točaka (a), (b) i (d) i članka 3. kažnjivo.

Članak 6.

Kazne

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da su ponašanja iz članka 2. i 5. kažnjiva učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznama, uključujući, barem u težim slučajevima, kazne vezane uz lišavanje slobode koje mogu dovesti do izručenja.

Članak 7.

Odgovornost pravnih osoba

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da pravne osobe mogu odgovarati za ponašanje iz članka 2. točaka (b), (c) i (d) i članka 3. i 4. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba na rukovodećem položaju u toj pravnoj osobi, koja djeluje pojedinačno ili kao dio nekog tijela te pravne osobe, na temelju:

- prava zastupanja pravne osobe, ili
- prava na donošenje odluka u ime pravne osobe, ili
- prava provođenja kontrole unutar pravne osobe,

kao i za sudjelovanje u svojstvu pomagača ili poticatelja u počinjenju takvoga kaznenog djela.

2. Osim slučajeva predviđenih stavkom 1., svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da pravna osoba može odgovarati, ako je počinjenje djela iz članka 2. točaka (b), (c) i (d) i članka 3. i 4. bilo omogućeno nedostatkom nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. u korist te pravne osobe, a počinila ga je osoba koja je u nadležnosti te pravne osobe.

3. Odgovornost pravne osobe u skladu sa stavcima 1. i 2. ne isključuje kazneni postupak protiv fizičkih osoba koje su počinile djela, poticale na djela ili pomagale u djelima iz članka 2. točaka (b), (c) i (d) te članka 3. i 4.

Članak 8.

Sankcije za pravne osobe

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se pravna osoba koju se smatra odgovornom u skladu s člankom 7. stavkom 1. kazni učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju kaznene i druge novčane kazne te mogu uključivati druge sankcije, na primjer:

- (a) oduzimanje prava na javne povlastice ili pomoć;
- (b) privremeno ili trajno oduzimanje dozvole za obavljanje poslovnih djelatnosti;
- (c) stavljanje pod sudski nadzor;
- (d) sudski nalog za likvidaciju.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se pravna osoba koju se smatra odgovornom u skladu s člankom 7. stavkom 2. kazni učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama ili mjerama.

Članak 9.

Sudska nadležnost

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi odredila svoju sudsku nadležnost za kaznena djela iz članka 2., 3., 4. i 5. kada je takvo djelo počinjeno:

- (a) u cijelosti ili dijelom unutar njezinog državnog područja, ili
- (b) od strane njezina državljanina, pod uvjetom da se pravom te države članice može zahtijevati da takvo djelo bude kažnjivo i u državi u kojoj je počinjeno; ili
- (c) u korist pravne osobe koja ima sjedište na njezinom državnom području.

2. Podložno članku 10., svaka država članica može odlučiti ne primijeniti, ili primijeniti samo u posebnim slučajevima ili okolnostima, pravilo o sudskoj nadležnosti utvrđeno:

- stavkom 1. točkom (b),
- stavkom 1. točkom (c).

3. Države članice na odgovarajući način obavješćuju Glavno tajništvo Vijeća kada odluče primijeniti stavak 2., prema potrebi s naznakom u kojim se posebnim slučajevima ili okolnostima ta odluka primjenjuje.

Članak 10.

Izručenje i progon

1. (a) Svaka država članica koja, prema svojem pravu, ne izručuje svoje državljane poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila sudsku nadležnost nad kaznenim djelima predviđenim člancima 2., 3., 4. i 5. kada ih počine njezini državljani izvan njezinog državnog područja.

(b) Svaka država članica, ako se smatra da je neki njezin državljanin u nekoj drugoj državi članici počinio kazneno djelo koje uključuje ponašanje predviđeno u člancima 2., 3., 4. ili 5. te tu osobu ne izruči drugoj državi članici isključivo na temelju njezina državljanstva, predmet predaje svojim nadležnim tijelima u svrhu progona, ako je to potrebno. Kako bi se omogućio progon, potrebno je prosljediti sve dosjee, informacije i dokazni materijal vezan uz to kazneno djelo sukladno postupcima utvrđenima člankom 6. stavkom 2. Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957. Država članica koja je zatražila izručenje mora biti obaviještena o pokretanju progona te o njegovu ishodu.

2. U smislu ovog članka, pojam „državljanin” države članice tumači se u skladu s bilo kojom izjavom koju je ta država dala na temelju članka 6. stavka 1. točaka (b) i (c) Europske konvencije o izručenju.

Članak 11.

Suradnja između država članica

1. U skladu s primjenjivim konvencijama, višestranim ili dvostranim sporazumima ili dogovorima, države članice jedna drugoj pružaju najveću moguću pomoć u vezi s postupcima vezanim uz kaznena djela predviđena ovom Okvirnom odlukom.

2. Ako je više država članica nadležno za kaznena djela predviđena ovom Okvirnom odlukom, one jedna drugu savjetuju kako bi uskladile svoje djelovanje s ciljem djelotvornog progona.

Članak 12.

Razmjena informacija

1. Države članice određuju operativna središta za vezu ili mogu koristiti postojeće operativne strukture za razmjenu informacija i za kontakte među državama članicama za potrebe primjene ove Okvirne odluke.

2. Svaka država članica obavještava Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju o svojem uredu ili uredima koji služe kao kontakt točke u skladu sa stavkom 1. Glavno tajništvo obavještava ostale države članice o tim kontakt točkama.

Članak 13.

Teritorijalna primjena

Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 14.

Provedba

1. Države članice donose mjere potrebne za usklađivanje s ovom Okvirnom odlukom do 2. lipnja 2003.

2. Do 2. lipnja 2003. države članice Glavnom tajništvu Vijeća i Komisiji dostavljaju tekst odredaba kojima se obveze definirane ovom Okvirnom odlukom prenose u njihovo nacionalno pravo. Do 2. rujna 2003., na temelju izvješća sastavljenog na temelju tih informacija i pisanog izvješća Komisije, Vijeće ocjenjuje u kojem su opsegu države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje s ovom Okvirnom odlukom.

Članak 15.

Stupanje na snagu

Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. svibnja 2001.

Za Vijeće

Predsjednik

T. BODSTRÖM

32001L0101

28.11.2001.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 310/19

DIREKTIVA KOMISIJE 2001/101/EZ

od 26. studenoga 2001.

o izmjeni Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o približavanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju prehrambenih proizvoda

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir Direktivu 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o približavanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju prehrambenih proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 6. stavak 6. drugi podstavak, prvu alineju, drugi odlomak,

budući da:

- (1) Direktiva Vijeća 64/433/EEZ od 26. lipnja 1964. o zdravstvenim problemima koji utječu na promet svježim mesom unutar Zajednice ⁽²⁾, posljednji put izmijenjena Direktivom 95/23/EZ ⁽³⁾, sadrži definiciju mesa sastavljenu u smislu higijene i zaštite javnog zdravlja. Ova definicija obuhvaća sve životinjske dijelove prikladne za prehranu ljudi. Međutim, ona se ne podudara s potrošačevim poimanjem mesa i ne obavještava potrošača o pravoj prirodi proizvoda određenog pojmom „meso”.
- (2) Nekoliko je država članica usvojilo definiciju pojma „meso” pri označivanju proizvoda koji sadrže meso. Međutim, različitost nacionalnih pristupa dovela je do poteškoća koje negativno utječu na funkcioniranje unutarnjeg tržišta i čine potrebnim stvaranje usklađene definicije.
- (3) Prilog I. Direktivi 2000/13/EZ utvrđuje određene kategorije sastojaka koji se mogu naznačiti nazivom kategorije umjesto konkretnim nazivom sastojka razmatranog za uključivanje na popis sastojaka.
- (4) Kategorija „meso” nije definirana u tom Prilogu, što stvara poteškoće u provođenju Direktive 2000/13/EZ, pogotovo pri navođenju popisa sastojaka i količinske deklaracije sastojaka. Stoga postoji potreba za usklađenom definicijom koja odgovara nazivu kategorije „... meso” kako bi se mogla primjenjivati Direktiva 2000/13/EZ.
- (5) S obzirom na pravo potrošača da budu dobro i jasno informirani kako bi mogli birati što će jesti te kako bi

mogli procijeniti razliku u prodajnoj cijeni, naziv vrste koji se koristi trebao bi biti povezan s nazivom kategorije.

- (6) Ova definicija primjenjuje se isključivo pri označivanju proizvoda koji sadrže meso kao sastojak. Ne primjenjuje se na označivanje dijelova mesa ili anatomskih dijelova koji se prodaju neprerađeni.
- (7) Mehanički prerađeno meso bitno se razlikuje od potrošačevog poimanja „mesa”. Stoga bi trebalo biti isključeno iz definicije.
- (8) Posljedično, trebalo bi ga naznačiti njegovim konkretnim nazivom, „mehanički prerađeno meso” kao i nazivom vrste u skladu s pravilom iz članka 6. stavka 6. Direktive 2000/13/EZ. Ovo se pravilo označivanja primjenjuje na proizvode obuhvaćene definicijom Zajednice o „mehanički prerađenoj mesu”.
- (9) Ostali dijelovi životinja koji su prikladni za prehranu ljudi, ali koji nisu obuhvaćeni definicijom „mesa” u svrhu označivanja, također bi trebali biti naznačeni njihovim konkretnim nazivom po istom principu.
- (10) Kako bi se na ujednačen način utvrdio sastojak „mesa” u proizvodima, trebaju se ustanoviti najveće dopuštene količine za sadržaj masti i vezivnoga tkiva u proizvodima koji se mogu označiti kategorijom „... meso”. Te dopuštene količine ne dovode u pitanje određene odredbe o mljevenom mesu i mesnim pripravcima utvrđene Direktivom Vijeća 94/65/EZ od 14. prosinca 1994. o utvrđivanju zahtjeva za proizvodnju i stavljanje na tržište mljevenog mesa i mesnih pripravaka ⁽⁴⁾.
- (11) Ako se ove najveće dopuštene količine prekorače, ali su zadovoljeni svi ostali kriteriji definicije „mesa”, sadržaj „... mesa” trebao bi se na odgovarajući način prilagoditi prema dolje i popis sastojaka treba uključivati, uz pojam „... meso” i prisutnost masti i/ili vezivnoga tkiva.
- (12) Također je nužno ustanoviti usklađenu metodu za određivanje sadržaja vezivnoga tkiva.

⁽¹⁾ SL L 109, 6.5.2000., str. 29.⁽²⁾ Posebno izdanje na engleskom jeziku, 1963.-64. (II), str. 175.⁽³⁾ SL L 243, 11.10.1995., str. 7.⁽⁴⁾ SL L 368, 31.12.1994., str. 10.

(13) Direktivu 2000/13/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(14) Mjere predviđene ovom Direktivom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za hranu,

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Prilog I. Direktivi 2000/13/EZ izmjenjuje se u skladu s tekstem iz Priloga ovoj Direktivi.

Članak 2.

1. Države članice dopuštaju trgovinu proizvodima koji su u skladu s Direktivom 2000/13/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, najkasnije do 31. prosinca 2002.

2. Države članice zabranjuju trgovinu proizvodima koji nisu u skladu s Direktivom 2000/13/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, počevši od 1. siječnja 2003.

Međutim, proizvodi koji nisu u skladu s Direktivom i koji su označeni prije 1. siječnja 2003., dopušteni su do isteka zaliha.

Članak 3.

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 2002. One o tome odmah obavještavaju Komisiju.

Mjere koje su donijele države članice sadrže uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. studenoga 2001.

Za Komisiju

David BYRNE

Član Komisije

PRILOG

U Prilogu I. Direktivi 2000/13/EZ dodaje se sljedeći tekst:

Definicija

Oznaka

„Skeletni mišići (**) sisavca i ptičjih vrsta priznati kao prikladni za prehranu ljudi, s vezivnim tkivom gdje ukupni sadržaj masti i vezivnoga tkiva ne premašuje dolje naznačene vrijednosti i gdje je meso sastojak drugog prehrambenog proizvoda. Proizvodi koji ulaze u definiciju Zajednice ‚mehanički prerađenog mesa‘ isključeni su iz ove definicije.

... meso' i ime(na) (*) životinjske vrste od koje potječe.

Najveći dopušteni sadržaj masti i vezivnoga tkiva za sastojke označene nazivom ‚...meso‘.

Vrsta	Mast (%)	Vezivno tkivo (1) (%)
Sisavci (osim kunića i svinjskog mesa) i vrsta miješanog mesa u kojima prevladava meso sisavaca	25	25
Svinjsko meso	30	25
Ptice i kunići	15	10

(1) Sadržaj vezivnoga tkiva izračunava se na osnovi omjera između sadržaja kolagena i sadržaja mesnih proteina. Sadržaj kolagena jest sadržaj hidrokisiprolina umnožen faktorom 8.

Ako se ove najveće dozvoljene količine prekorače, ali su svi ostali kriteriji za definiciju ‚mesa‘ zadovoljeni, sadržaj ‚...meso‘ mora se odgovarajuće prilagoditi prema dolje i popis sastojaka mora, osim naziva ‚...meso‘, navesti i prisutnost masti i/ili vezivnog tkiva.

(*) Dijafragma i mišići žvakači (maseteri) su dijelovi skeletnih mišića dok su srce, jezik i mišići glave (izuzev mišića žvakača, mišića ručja, nožja i repa isključeni.)
 (**) Za označavanje na engleskom jeziku ovaj se opis može zamijeniti općim nazivom sastojka za tu životinjsku vrstu.

32002L0067

L 191/20

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

19.7.2002.

DIREKTIVA KOMISIJE 2002/67/EZ**od 18. srpnja 2002.****o označivanju hrane koja sadrži kinin i hrane koja sadrži kofein****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane⁽¹⁾, kako je izmijenjena Direktivom Komisije 2001/101/EZ⁽²⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 2. i stavak 3.,

budući da:

- (1) Kinin i kofein se koriste u proizvodnji i pripremi određene hrane kao aroma, ili u slučaju kofeina, kao sastojak. Za većinu potrošača, umjerena konzumacija ovih tvari ne bi trebala predstavljati rizik za zdravlje.
- (2) Prema zaključcima Znanstvenog odbora za hranu, s toksikološkoga gledišta, ne postoji prepreka za nastavak korištenja kinina u određenoj najvećoj dozvoljenoj količini u gorkim pićima. Međutim, konzumacija kinina može biti kontraindicirana kod nekih ljudi iz zdravstvenih razloga ili zbog preosjetljivosti na tu tvar.
- (3) Što se tiče kofeina, Znanstveni odbor za hranu je u svojem mišljenju od 21. siječnja 1999. o kofeinu i ostalim tvarima korištenima kao sastojcima u „energetskim pićima” zaključio da udio „energetskih pića” u cjelokupnoj konzumaciji kofeina kod odraslih osoba (osim trudnica) ne predstavlja razlog za zabrinutost, pod pretpostavkom da „energetska pića” zamjenjuju ostale izvore kofeina. Međutim, povećanje dnevnog unosa kofeina do određene razine dnevne konzumacije kod djece može uzrokovati privremene promjene u ponašanju, kao što su povećana uzbuđenost, razdražljivost, nervoza ili tjeskoba. K tome, Odbor smatra da je trudnicama preporučljiva umjerenost pri unosu kofeina.
- (4) Ovi zaključci čine nužnim označivanje proizvoda kojim potrošač dobiva jasnu informaciju o prisutnosti kinina ili kofeina u hrani te, u slučaju kofeina, koje sadrži poruku upozorenja i naznaku količine kofeina, ako je ta količina iznad određene razine, u napitcima koji prirodno ne sadrže kofein.

- (5) Direktiva 2000/13/EZ ne predviđa obvezne i pojedinačne naznake arome na popisu sastojaka. Kao posljedica toga, kinin ili kofein, korišteni kao aroma, možda neće biti poimence navedeni na popisu sastojaka. Uz to, ako je kofein kao takav i naveden na popisu sastojaka, ne postoje nikakvi zahtjevi da se naznači ako je prisutan u većim količinama.
- (6) Neke su države članice nacionalnim zakonodavstvom propisale obvezu navođenja prisutnosti kinina i/ili kofeina na deklaraciji hrane koja sadrži ove tvari, a u nekim slučajevima također navode količinu kofeina, uz upozorenje. Postojanje i primjena različitih nacionalnih zakonodavstava uzrokuje tehničke probleme pri trgovini predmetnom hranom unutar Zajednice.
- (7) Kako bi se pružile informacije svim potrošačima diljem Zajednice i kako bi se olakšao slobodan promet predmetnih proizvoda, potrebno je uvesti usklađene odredbe koje će se primjenjivati na hranu koja sadrži kinin i kofein. Ove odredbe moraju sadržavati obavezne pojedinsti na deklaraciji uz one iz Direktive 2000/13/EZ.
- (8) Mjere predviđene ovom Direktivom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Odstupajući od odredaba članka 6. stavka 6., drugog podstavka, treće alineje Direktive 2000/13/EZ, kinin i/ili kofein korišteni kao arome u proizvodnji ili pripremi hrane moraju biti poimence navedeni u popisu sastojaka naznačenom u članku 3. stavku 1. točki 2. Direktive 2000/13/EZ, odmah iza pojma „aroma”.

Članak 2.

1. Ako piće namijenjeno konzumaciji bez promjena ili nakon pripreme iz koncentriranog ili isušenog proizvoda, sadrži kofein iz bilo kojeg izvora u količini većoj od 150 mg/l, deklaracija sadržava sljedeću poruku: „Visok sadržaj kofeina” u istom vidnom polju u kojem je i naziv pod kojim se proizvod prodaje.

(¹) SL L 109, 6.5.2000., str. 29.

(²) SL L 310, 28.11.2001., str. 19.

Ova poruka mora biti popraćena, sadržajem kofeina izraženim u mg/100 ml u zagrada i u skladu s člankom 13. stavkom 2. Direktive 2000/13/EZ.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na pića čiji je osnovni sastojak kava, čaj ili ekstrakt kave ili čaja kada naziv pod kojim se proizvod prodaje sadrži pojam „kava” ili „čaj”.

Članak 3.

1. Države članice dopuštaju trgovinu proizvodima koji su u skladu s ovom Direktivom počevši od 1. srpnja 2003.

2. Države članice zabranjuju trgovinu proizvodima koji nisu u skladu s ovom Direktivom počevši od 1. srpnja 2004.

Međutim, trgovina proizvodima koji nisu u skladu s ovom Direktivom i koji su označeni prije 1. srpnja 2004. dopuštena je do isteka zaliha.

Članak 4.

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 30. lipnja 2003. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Članak 5.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 6.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. srpnja 2002.

Za Komisiju

David BYRNE

Član Komisije

32002D0916

L 319/28

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

23.11.2002.

ODLUKA KOMISIJE
od 21. studenoga 2002.

o izmjeni Odluke 94/652/EZ u vezi s dopunjavanjem popisa zadaća koje trebaju poduzeti države članice u okviru suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2002) 4447)

(Tekst značajan za EGP)

(2002/916/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 93/5/EEZ od 25. veljače 1993. o pomoći Komisiji i suradnji država članica u području znanstvenog razmatranja pitanja koja se odnose na hranu ⁽¹⁾, a posebno četvrtu alineju njezinog članka 3. stavka 2.,

budući da:

- (1) Odluka Komisije 94/458/EZ od 29. lipnja 1994. ⁽²⁾ utvrđuje pravila o administrativnoj provedbi suradnje u području znanstvenog razmatranja pitanja koja se odnose na hranu.
- (2) Odluka Komisije 94/652/EZ ⁽³⁾, kako je zadnje izmijenjena Odlukom 2001/773/EZ ⁽⁴⁾, utvrđuje popis i raspodjelu zadaća koje države članice trebaju poduzeti u okviru suradnje u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu.
- (3) Pri ažuriranju popisa zadaća trebalo bi voditi računa o potrebi za zaštitom javnog zdravlja unutar Zajednice i uvjeta zakonodavstva Zajednice u sektoru prehrambenih proizvoda.

(4) Zadaće bi trebalo raspodijeliti uzimajući u obzir znanstvenu stručnost i raspoložive resurse u državama članicama, a posebno institute koji će sudjelovati u znanstvenoj suradnji.

(5) Odluka 94/652/EZ bi trebala biti izmijenjena u skladu s tim.

(6) Mjere utvrđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za hranidbeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Prilog Odluci 94/652/EZ zamjenjuje se tekstem u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. studenoga 2002.

Za Komisiju
David BYRNE
Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 52, 4.3.1993., str. 18.

⁽²⁾ SL L 189, 23.7.1994., str. 84.

⁽³⁾ SL L 253, 29.9.1994., str. 29.

⁽⁴⁾ SL L 290, 7.11.2001., str. 9.

PRILOG

„PRILOG

Popis zadaća koje države članice trebaju poduzeti u okviru suradnje država članica u znanstvenom razmatranju pitanja koja se odnose na hranu

Predmet, priroda i opseg zadaće	Države članice kojima je zadaća dodijeljena	Rok za završetak
<p>1. Aromatične tvari</p> <p>1.1. Kemijski definirane aromatične tvari kako su navedene u registru u Prilogu Odluci Komisije 1999/217/EZ od 23. veljače 1999.</p> <p>— pripremiti izvješća za procjenu sigurnosti kemijski definiranih aromatičnih tvari u skladu s programom procjene na koji se odnosi članak 4. Uredbe (EZ) br. 2232/96,</p> <p>— osnovati i održavati fizičku i elektroničku datoteku dostupnih toksikoloških podataka i podataka o izloženosti za ispitivane tvari.</p>	<p>Danska (koordinator)</p> <p>Njemačka, Španjolska, Francuska, Italija, Nizozemska, Austrija, Portugal, Finska, Švedska, Ujedinjena Kraljevina</p>	<p>31. svibnja 2005.</p>
<p>3. Kontaminanti</p> <p>3.1. <i>Opća pitanja</i></p> <p>3.1.1. Neplanirana i hitna pitanja:</p> <p>— usklađivanje prikupljanja podataka u državama članicama koji su potrebni da Znanstveni odbor za hranu procijeni rizik kao odgovor na neplanirana i hitna pitanja koja se odnose na kontaminaciju hrane</p> <p>3.2. <i>Posebna pitanja</i></p> <p>3.2.9. Prikupljanje i uspoređivanje podataka o razinama 3-monoklorpropandiola (3-MCPD) i povezanih tvari u prehrambenim proizvodima.</p> <p>3.2.10. Prikupljanje podataka o pojavnosti fusarium toksina u hrani i procjena njihovih unosa kod stanovnika država članica EU-a.</p> <p>3.2.11. Procjena izloženosti stanovništva država članica EU-a olovu, kadmiju, merkuriju i arsenu u prehrani.</p> <p>3.2.12. Prikupljanje podataka o pojavnosti polinuklearnih aromatskih ugljikovodika u hrani.</p> <p>3.2.13. Procjena izloženosti stanovništva EU-a organsko-kositrenim spojevima u prehrani.</p>	<p>Italija, Ujedinjena Kraljevina (zajednički koordinatori)</p> <p>Sve države članice (*)</p> <p>Švedska, Ujedinjena Kraljevina (zajednički koordinatori)</p> <p>Danska, Njemačka, Francuska, Irska, Nizozemska, Austrija, Finska (*)</p> <p>Njemačka (koordinator)</p> <p>Belgija, Danska, Francuska, Irska, Italija, Nizozemska, Austrija, Portugal, Finska, Švedska, Ujedinjena Kraljevina (*)</p> <p>Italija, Švedska (zajednički koordinatori)</p> <p>Belgija, Danska, Njemačka, Grčka, Španjolska, Francuska, Irska, Nizozemska, Austrija, Portugal, Finska, Ujedinjena Kraljevina (*)</p> <p>Francuska (koordinator)</p> <p>Belgija, Danska, Njemačka, Grčka, Španjolska, Irska, Italija, Nizozemska, Austrija, Portugal, Finska, Ujedinjena Kraljevina (*)</p> <p>Italija (koordinator)</p> <p>Belgija, Danska, Njemačka, Grčka, Francuska, Nizozemska (*)</p>	<p>31. prosinca 2002.</p> <p>31. listopada 2002.</p> <p>28. veljače 2003.</p> <p>31. prosinca 2002.</p> <p>30. travnja 2003.</p> <p>31. prosinca 2002.</p>
<p>8. Materijali za pakiranje</p> <p>8.1. Priprema sažetaka podataka ili izvješća za procjenu rizika tvari koje se koriste za ili su prisutne u materijalima koji su u dodiru s hranom.</p>	<p>Nizozemska (koordinator)</p> <p>Danska, Njemačka, Francuska, Italija, Finska, Švedska, Ujedinjena Kraljevina (*)</p>	<p>31. prosinca 2002.</p>

(*) Norveška sudjeluje u ovoj zadaći."

32003D0168

L 67/22

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

12.3.2003.

ODLUKA KOMISIJE**od 11. ožujka 2003.****o osnivanju Odbora Europske zajednice za program Energy Star**

(2003/168/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 2422/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o programu označavanja energetske učinkovitosti za uredsku opremu ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 8. stavak 1.,

budući da:

- (1) U skladu s Uredbom (EZ) br. 2422/2001, Komisija bi trebala osnovati Odbor Europske zajednice za program Energy Star (dalje u tekstu „OEZES”) radi provođenja programa Energy Star EZ-a, kako je definirano u Sporazumu između Vlade Sjedinjenih Američkih Država i Europske zajednice o koordinaciji programa označavanja energetske učinkovitosti za uredsku opremu ⁽²⁾.
- (2) OEZES bi se trebao sastojati od nacionalnih predstavnika, kako je definirano Uredbom (EZ) br. 2422/2001 i zainteresiranih strana okvirno popisanih u toj Uredbi,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Ovime se osniva Odbor Europske zajednice za program Energy Star „OEZES”.

Članak 2.

1. OEZES-om predsjedava Komisija, zastupana po Općoj upravi za energiju i promet.

2. Okvirni popis nacionalnih predstavnika iz članka 9. Uredbe (EZ) br. 2422/2001 onakav je kako je propisano u dijelu A Priloga.

Ako je određeno više od jednog nacionalnog predstavnika, „koordinator” je onaj predstavnik kojega je ovlastila država članica, kako je navedeno u Prilogu.

3. Okvirni popis zainteresiranih strana iz članka 8. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2422/2001 bit će kako je propisano u dijelu B Priloga.

4. Kako bi osiguralo ujednačeno sudjelovanje svih relevantnih zainteresiranih strana s obzirom na svaku skupinu proizvoda uredske opreme, Predsjedništvo može prilagoditi članstvo zainteresirane strane na odgovarajući način.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu sedmoga dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. ožujka 2003.

Za Komisiju

Loyola DE PALACIO

Potpredsjednik

⁽¹⁾ SL L 332, 15.12.2001., str. 1.

⁽²⁾ SL L 172, 26.6.2001., str. 3.

PRILOG

OKVIRNI POPIS ČLANOVA OEZES-a

DIO A

Nacionalni predstavnici

A	Abteilung IV/3 Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit	g. Matthias BRUNNER dipl. ing. (koordinator)
	EVA – Austrian Energy Agency	g. Herbert RITTER
B	Administration de l'Energie du Ministère des Affaires Economiques; Division Gaz-Electricité	g. Luc MICHIELS
DK	Danish Energy Agency	gđa Anette GYDESEN
FIN	Ministry of Trade and Industry	gđa Veera PEDERSEN (koordinator)
	Motiva Oy	g. Heikki HÄRKÖNEN
F	MINEFI/DGEMP – Télédoc 161	gđa Evelyne BISSON (koordinator)
	Ademe – Centre de Sophia Antipolis	g. Alain ANGLADE
D	Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie	dr. Wolfgang STINGLWAGNER (koordinator)
	Deutsche Energie-Agentur	dr. Christianne DUDDA
EL	Ministry for Development	g. Dimitrios NOMIDIS (koordinator)
	Ministry for Development	g. Dimitrios TSALEMIS
IRL	Sustainable Energy Ireland	g. Tom HALPIN
	Sustainable Energy Ireland	gđa Antonia SHIELDS
I	Segreteria Tecnica della DGERM, Ministero delle Attività Produttive	g. Dario CHELLO (koordinator)
	ENEA Ispra	gđa Milena PRESUTTO
L	Service de l'Energie de l'Etat	g. Jean-Paul HOFFMANN
P	Direcção Geral da Energia	g. Renato ROMANO
E	Subdirección General de Planificación Energetica	g. Angel CHAMERO FERRER
S	Swedish National Energy Administration	gđa Kristina BEIERTZ
NL	NOVEM	g. Hans-Paul SIDERIUS, Drs. Ir.
UK	Department for Environment, Food and Rural Affairs Zone 6D/11, Ashdown House	g. Chris BAKER (koordinator)
	ITS Research & Testing Centre	g. Bob HARRISON
	BRE Ltd.	gđa Monika MUNZIGER

DIO B

Zainteresirane strane

Proizvođači

European Information, Communications and Consumer Electronics Technology Industry Association (EICTA)

Trgovci na malo

Eurocommerce

Skupine za zaštitu okoliša

WWF

Udruženja potrošača

Savez europskih udruga (BEUC)

32003L0089

25.11.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 308/15

DIREKTIVA 2003/89/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 10. studenoga 2003.****o izmjeni Direktive 2000/13/EZ u pogledu navođenja sastojaka prisutnih u hrani****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s postupkom predviđenim člankom 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Radi postizanja visokog stupnja zaštite zdravlja potrošača i potrebe da im se zajamči pravo na informacije, nužno je osigurati da potrošači budu odgovarajuće obaviješteni o hrani, među ostalim navođenjem svih sastojaka na deklaracijama.
- (2) Na temelju članka 6. Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstva država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane ⁽⁴⁾ određene tvari ne treba navoditi na popisu sastojaka.
- (3) Određeni sastojci ili druge tvari koji se upotrebljavaju u proizvodnji hrane i ostaju prisutni u hrani mogu u potrošača izazvati alergije ili intolerancije, a neke od tih alergija i intolerancija opasne su za zdravlje tih osoba.
- (4) Znanstveni odbor za prehranu, osnovan na temelju članka 1. Odluke Komisije 97/579/EZ ⁽⁵⁾, ustvrdio je da je učestalost alergija na hranu tolika da utječe na živote mnogih ljudi izazivajući čitav niz poremećaja, od blagih do potencijalno pogubnih.

(5) Navedeni je odbor potvrdio da najčešći alergeni iz hrane uključuju: kravlje mlijeko, voće, mahunarke (posebno kikiriki i soja), jaja, rakove, orašaste plodove, ribu, povrće (celer i druge prehrambene proizvode iz porodice štitarki, lat. *umbelliferae*), pšenica i druge žitarice.

(6) Najčešći alergeni iz hrane prisutni su u velikom broju prerađene hrane.

(7) Navedeni je odbor primijetio također da može doći do neželjenih reakcija na aditive u hrani, a da je aditive u hrani često teško izbjeći s obzirom da nisu svi redovito navedeni na deklaracijama.

(8) Nužno je osigurati da aditivi, pomoćna sredstva u preradi i druge tvari s alergenim učinkom koje su obuhvaćene člankom 6. stavkom 4. točkom (a) Direktive 2000/13/EZ podliježu pravilima o označivanju, kako bi potrošači koji pate od alergija na hranu bili primjereno informirani.

(9) Iako označivanje namijenjeno potrošačima općenito ne treba smatrati jedinim izvorom podataka koji služi kao zamjena za liječnički savjet, ipak se preporučuje da se potrošačima s alergijama ili intolerancijom maksimalno pomogne pružanjem potpunijih podataka o sastavu hrane.

(10) Na popis alergena treba uvrstiti i onu hranu, sastojke i druge tvari za koje je utvrđeno da izazivaju preosjetljivost.

(11) Radi boljeg informiranja svih potrošača i zaštite zdravlja određenih potrošača trebalo bi propisati obvezu uvrštavanja u popis sastojaka svih sastojaka i drugih tvari koje su prisutne u hrani. U slučaju alkoholnih napitaka treba propisati obavezno isticanje na deklaraciji svih sastojaka s alergijskim učinkom koji su prisutni u dotičnom napitku.

(12) Kako bi se uzela u obzir tehnička ograničenja pri proizvodnji hrane, treba odobriti veću fleksibilnost vezano uz navođenje sastojaka i drugih tvari koje se koriste u vrlo malim količinama.

⁽¹⁾ SL C 332 E, 27.11.2001., str. 257., i SL C 331 E, 31.12.2002., str. 188.

⁽²⁾ SL C 80, 3.4.2002., str. 35.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 11. lipnja 2002. (još uvijek nije objavljeno u *Službenom listu Europskih zajednica*), Zajedničko stajalište Vijeća od 20. veljače 2003. (SL C 102 E, 29.4.2003., str. 16.) i Stajalište Europskog parlamenta od 2. srpnja 2003. (još nije objavljeno u *Službenom listu Europskih zajednica*). Odluka Vijeća od 22. rujna 2003.

⁽⁴⁾ SL L 109, 6.5.2000., str. 29. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2001/101/EZ (SL L 310, 28.11.2001., str. 19.).

⁽⁵⁾ SL L 237, 28.8.1997., str. 18. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2000/443/EZ (SL L 179, 18.7.2000., str. 13.).

(13) Kako bi se održao korak s razvojem znanstvenih saznanja i napretkom tehnoloških načina za uklanjanje alergeni svojstava iz sastojaka i drugih tvari, i radi zaštite potrošača od novih alergena u hrani, te da se izbjegniju nepotrebne obveze vezane uz označivanje, važno je imati mogućnost u kratkom roku preispitati popis sastojaka te, bude li potrebno, uvrstiti ili izbrisati određene sastojke ili tvari. To bi se preispitivanje trebalo temeljiti na znanstvenim kriterijima koje utvrđuje Europska agencija za sigurnost hrane osnovana Uredbom (EZ) 178/2002⁽¹⁾, u obliku provedbenih mjera tehničke naravi, čije se donošenje radi pojednostavljenja i ubrzanja postupka treba povjeriti Komisiji. Osim toga, Komisija, bi prema potrebi treba izraditi i tehničke smjernice za tumačenje Priloga III.a.

(14) Direktivu 2000/13/EZ treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2000/13/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Sastojci se navode u skladu s ovim člankom i s prilogima I., II., III. i III.a.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3a. Ne dovodeći u pitanje propise o označivanju koje treba donijeti u skladu sa stavkom 3., svi sastojci kako je utvrđeno u stavku 4. točki (a) i navedeni u Prilogu III.a. navode se na deklaraciji ako su prisutni u napitcima iz stavka 3. Takva se naznaka sastoji od riječi ‚sadrži‘ nakon koje slijedi naziv dotičnog sastojka odnosno sastojaka. Naznaka, međutim, nije nužna ako je sastojak pod posebnim nazivom već uvršten u popis sastojaka ili je sadržan u nazivu pod kojim se napitak prodaje.

Prema potrebi, u skladu sa sljedećim postupcima mogu se donijeti i detaljna pravila o načinu prezentiranja oznaka iz prvog podstavka:

(a) za proizvode iz članka 1. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1493/99 od 17. svibnja 1999. o zajedničkoj organizaciji tržišta vina (*), u skladu s postupkom utvrđenim člankom 75. te Uredbe;

(b) za proizvode iz članka 2. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1601/91 od 10. lipnja 1991. o utvrđivanju općih pravila o određivanju, opisivanju i prezentiranju aromatiziranih vina, aromatiziranih pića na bazi vina i aromatiziranih koktela na bazi vina (**), u skladu s postupkom utvrđenim u članku 13. te Uredbe;

(c) za proizvode iz članka 1. stavka 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 od 29. svibnja 1989. o utvrđivanju općih pravila o definiranju, opisivanju i predstavljanju alkoholnih pića (***), u skladu s postupkom utvrđenim u članku 14. te Uredbe;

(d) za ostale proizvode, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 20. stavku 2. ove Direktive.

(*) SL L 179, 14.7.1999., str. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1795/2003 (SL L 262, 14.10.2003., str. 13.).

(**) SL L 149, 14.6.1991., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2061/96 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 277, 30.10.1996., str. 1.).

(***) SL L 160, 12.6.1989., astr.1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 3378/94 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 366, 31.12.1994., str. 1.);

(c) sljedeća podtočka dodaje se stavku 4.točki (c):

„(iv) tvari koje nisu aditivi, ali se upotrebljavaju na jednak način i u iste svrhe kao i pomoćna sredstva u preradi te su još prisutni u gotovom proizvodu, čak i ako su prisutni u izmijenjenom obliku.”;

(d) drugi podstavak stavka 5. mijenja se kako slijedi:

i. četvrta alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— ako se voće, povrće ili gljive, od kojih nijedno bitno ne prevladava po udjelu mase i koji se koriste u udjelima koji bi mogli varirati, koriste pomiješani kao sastojci nekog prehrambenog proizvoda, mogu se na popisu sastojaka odvojiti u skupine označene kao ‚voće‘, ‚povrće‘ ili ‚gljive‘, nakon čega slijedi izraz ‚u promjenjivim omjerima‘, te se odmah potom navodi popis prisutnog voća, povrća ili gljiva; u tim se slučajevima mješavina navodi na popisu sastojka u skladu s prvim podstavkom, na osnovi ukupne mase prisutnog voća, povrća ili gljiva.”;

ii. dodaju se sljedeće alineje:

„— sastojci koji predstavljaju manje od 2 % gotovog proizvoda mogu se navesti drugačijim redoslijedom nakon ostalih sastojaka,

⁽¹⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1642/2003 (SL L 245, 29.9.2003., str. 4.).

- ako se neki slični ili međusobno zamjenjivi sastojci koriste u proizvodnji ili pripremi hrane, a da se pri tom ne mijenja njezin sastav, svojstva ili vrijednost, i ako je njihov udio u gotovom proizvodu manji od 2 %, mogu se na popisu sastojaka navesti pod oznakom „sadrži ... i/ili ...”, ako je barem jedan od najviše dva sastojka prisutan u gotovom proizvodu. Ta se odredba ne primjenjuje na dodatke ili na sastojke navedene u Prilogu III.a.”;

(e) drugi podstavak stavka 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Popis iz prvog podstavka nije obavezan:

- (a) ako je sastav složenog sastojka definiran postojećim zakonodavstvom Zajednice i ako je udio složenog sastojka u gotovom proizvodu manji od 2 %; ova se odredba, međutim, ne primjenjuje na aditive, podložno odredbama stavka 4. točke (c);
- (b) za složene sastojke koji se sastoje od mješavina začina i/ili začinskog bilja, čiji je udio u gotovom proizvodu manji od 2 %, s izuzetkom aditiva koji podliježu odredbama stavka 4. točke (c);
- (c) ako je složeni sastojak hrana za koju prema zakonodavstvu Zajednice nije potrebno navoditi sastojke.”;

(f) dodaju se sljedeći stavci:

„10. Bez obzira na stavak 2., drugi podstavak stavka 6. i drugi podstavak stavka 8., svaki sastojak upotrijebljen u proizvodnji nekog prehrambenog proizvoda koji ostaje prisutan u gotovom proizvodu, čak i ako je prisutan u promijenjenom obliku, a navodi se u popisu u Prilogu III.a. ili potječe od nekog sastojka navedenog u Prilogu III.a. mora biti naveden na deklaraciji uz jasno naznačen naziv tog sastojka.

Naznaka iz prvog podstavka nije obavezna ako naziv pod kojim se prehrambeni proizvod prodaje jasno upućuje na dotični sastojak.

Bez obzira na stavak 4. točku (c) podtočke ii., iii. i iv., svaka tvar koja je upotrijebljena u proizvodnji nekog prehrambenog proizvoda i koja ostaje prisutna u gotovom proizvodu, čak i ako je prisutna u promijenjenom obliku, a potječe od sastojaka navedenih u Prilogu III.a., smatra se sastojkom i navodi se na deklaraciji uz jasno naznačen naziv sastojka od kojeg potječe.

11. Popis iz Priloga III.a. sustavno se preispituje i, ako bude potrebno, ažurira na temelju najnovijih znanstvenih saznanja. Prvo preispitivanje obavlja se najkasnije 25. studenoga 2005.

Ažuriranje se može vršiti i brisanjem iz Priloga III.a. onih sastojaka za koje je znanstveno dokazano da ne mogu izazvati štetne reakcije. S tim ciljem Komisiju se do 25. kolovoza 2004. može obavijestiti o ispitivanjima koja se trenutačno provode radi utvrđivanja ima li izgleda da sastojci ili tvari dobivene od sastojaka navedenih u Prilogu III.a. pod određenim okolnostima neće izazvati štetne reakcije. Komisija najkasnije do 25. studenoga 2004., a nakon savjetovanja s Europskom agencijom za sigurnost hrane, donosi popis onih sastojaka ili tvari koji se, ovisno o konačnim rezultatima ispitivanja, ili najkasnije do 25. studenoga 2007., kao posljedica toga izuzimaju iz Priloga III.a.

Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, Prilog III.a. može se, u skladu s postupkom iz članka 20. stavka 2., izmijeniti po dobivanju mišljenja Europske agencije za sigurnost hrane izdanog na temelju članka 29. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o određivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (*).

Ako je potrebno, skladu s postupkom iz članka 20. stavka 2. mogu se izdati i tehničke smjernice za tumačenje popisa u Prilogu III.a.

(*) SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1642/2003 (SL L 245, 29.9.2003., str. 4.)”

2. U drugom podstavku članka 19. tekst „Stalni odbor za hranu osnovan Odlukom Vijeća 69/414/EEZ1”, zamjenjuje se tekstom „Stalni odbor za prehrambeni lanac i zdravlje životinja osnovan Uredbom (EZ) br. 178/2002”.
3. Briše se bilješka „SL L 291, 29.11.1969., str. 9.”
4. U članku 20. stavku 1. tekst „Stalni odbor za hranu” zamjenjuje se tekstom „Stalni odbor za prehrambeni lanac i zdravlje životinja”.
5. Iz Priloga I. brišu se oznake „kristalizirano voće” i „povrće” te njima pripadajuće definicije.
6. Umeće se Prilog III.a., čiji je tekst naveden u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

1. Države članice do 25. studenoga 2004. donose zakone i druge propise potrebne kako bi:

- od 25. studenoga 2004. dopustile prodaju proizvoda usklađenih s ovom Direktivom,

— od 25. studenoga 2005. zabranile prodaju proizvoda koji nisu usklađeni s ovom Direktivom; međutim, svi proizvodi koji nisu usklađeni s ovom Direktivom, ali su stavljeni na tržište ili označeni deklaracijom prije tog datuma, smiju se prodavati do isteka zaliha.

One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske Unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. studenoga 2003.

Za Europski parlament

Predsjednik

P. COX

Za Vijeće

Predsjednik

A. MARZANO

PRILOG

„PRILOG III.a

Sastojci iz članka 6. stavka 3a., stavka 10. i stavka 11.

Žitarice koje sadrže gluten (npr. pšenica, raž, ječam, zob, pir, kamut ili sojevi dobiveni njihovim križanjem) i njihovi proizvodi.

Rakovi i proizvodi od rakova

Jaja i proizvodi od jaja

Riba i proizvodi od riba

Kikiriki i proizvodi od kikirikija

Soja i proizvodi od soje

Mlijeko i mliječni proizvodi (uključujući i laktozu)

Orašasti plodovi, tj. badem (*Amygdalus communis L.*), lješnjak (*Corylus avellana*), orah (*Juglans regia*), indijski orah (*Anacardium occidentale*), američki orah (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), brazilski orah (*Bertholletia excelsa*), pistacija (*Pistacia vera*), orah makadamija i orah Queensland (*Macadamia ternifolia*) i proizvodi od njih

Celer i proizvodi od celera

Gorušica i proizvodi od gorušice

Sjemenke sezama i proizvodi od njih

Sumporni dioksid i sulfiti u koncentracijama većim od 10 mg/kg ili 10 mg/l izraženi kao SO₂.”

32003D0822

L 309/14

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

26.11.2003.

ODLUKA VIJEĆA**od 17. studenoga 2003.****o pristupanju Europske zajednice Povjerenstvu Codex Alimentarius**

(2003/822/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 37., 95., 133. i članak 152. stavak 4. povezane s prvim podstavkom njegovog članka 300. stavka 3.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

(1) Cilj je Povjerenstva Codex Alimentarius, *inter alia*, razviti i uskladiti svjetske zdravstvene standarde i izdati smjernice i preporuke o poljoprivrednim i ribarskim proizvodima, hrani, aditivima hrani i kontaminantima, stočnoj hrani, veterinarskim lijekovima, pesticidima, uključujući označavanje, metode analize i uzorkovanja, etičke kodekse i dobru poljoprivrednu praksu i smjernice higijenske prakse, s ciljem zaštite zdravlja potrošača i osiguravanja dobre prakse u međunarodnoj trgovini. Ti su ciljevi u skladu s ciljevima Europske zajednice u pogledu mjera koje se poduzimaju za zaštitu ljudskog, životinjskog ili biljnog života ili zdravlja ili okoliša i srodnih međunarodnih trgovinskih mjera, i usklađivanja nacionalnog zakonodavstva, posebno u pogledu hrane, aditiva hrani i kontaminanata, uključujući označavanje i metode analize i uzorkovanja, s ciljem osiguravanja slobodnog protoka na unutarnjem tržištu i uvoza iz trećih zemalja.

⁽¹⁾ Mišljenje od 7. studenoga 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu).

(2) Od 1994., sa stupanjem na snagu Sporazuma Svjetske trgovinske organizacije (WTO, World Trade Organization), a posebno Sporazuma o primjeni sanitarnih i fitosanitarnih mjera (Sporazum SPS, Application of Sanitary and Phytosanitary Measures) i Sporazuma o tehničkim preprekama u trgovini (Sporazum TBT, Technical Barriers to Trade), standardi, smjernice i preporuke Codex Alimentarius stekle su veću pravnu relevantnost na temelju pozivanja na Codex Alimentarius u Sporazumima WTO-a i pretpostavke usklađenosti relevantnih nacionalnih mjera koje se temelje na takvim standardima, smjernicama ili preporukama donesenima od strane Povjerenstva Codex Alimentarius.

(3) Europska zajednica trebala bi moći izvršavati svoju nadležnost i odigrati svoju ulogu u pripremama, pregovorima i usvajanju standarda, smjernica ili preporuka od strane Povjerenstva Codex Alimentarius i njegovih pomoćnih tijela. Pristupanje Europske zajednice kao punopravnog člana Codex Alimentarius, uz njegove države članice, nužno je kako bi se osiguralo da se primarni zdravstveni i drugi interesi Europske zajednice i njezinih država članica uzmu u obzir za vrijeme priprema, pregovora i usvajanja tih standarda, smjernica ili preporuka ili drugih odredbi od strane Povjerenstva Codex Alimentarius.

(4) Pristupanje Europske zajednice kao punopravne članice Codex Alimentarius trebalo bi pomoći u jačanju povezanosti između standarda, smjernica ili preporuka i drugih odredbi koje je usvojilo Povjerenstvo Codex Alimentarius i drugih relevantnih međunarodnih obveza Europske zajednice.

(5) 26. studenoga 1991. Europska zajednica postala je članica, uz države članice, Organizacije za hranu i poljoprivredu (FAO, Food and Agriculture Organisation).

- (6) Članak 2. Statuta Povjerenstva Codex Alimentarius daje pravo Europskoj zajednici, kao članici FAO-a, da postane i punopravna članica Povjerenstva Codex Alimentarius.
- (7) Odlukom od 21. prosinca 1993. Vijeće je ovlastilo Komisiju da pregovara o uvjetima i načinima pristupanja Europske zajednice kao punopravne članice Povjerenstvu Codex Alimentarius na temelju nadležnosti Europske zajednice, njezinog položaja u FAO-u i uzimajući u obzir predmet i pojedinačna obilježja Povjerenstva Codex Alimentarius.
- (8) Prava i obveze Organizacija članica FAO-a mogu se primjenjivati, *mutatis mutandis*, na članstvo Europske zajednice u Povjerenstvu Codex Alimentarius, te su već donesene odgovarajuće odluke u vezi s potrebnim prilagodbama odgovarajućih odredaba Poslovnika Povjerenstva Codex Alimentarius i njegovih pomoćnih tijela.
- (9) Ishod pregovora koje vodi Europska komisija smatra se zadovoljavajućim uzimajući u obzir interese Europske zajednice i njezinih država članica i pojedinačna obilježja Povjerenstva Codex Alimentarius.
- (10) Nužno je osigurati praktična rješenja u vezi sa sudjelovanjem Europske zajednice i njezinih država članica u radu Povjerenstva Codex Alimentarius i njegovih pomoćnih tijela na način koji će vjerojatno osigurati najveću moguću korist za Europsku zajednicu i njezine države članice od pristupanja Zajednice Povjerenstvu Codex Alimentarius.
- (11) S obzirom na gore navedena razmatranja, sada je prikladno da Europska zajednica pristupi Povjerenstvu Codex Alimentarius.

- (12) Opće uprave FAO-a i WHO-a odobrile su izmjene Poslovnika prihvaćenog na 26. sjednici Povjerenstva Codex Alimentarius od 30. lipnja 2003., omogućivši regionalnim organizacijama za gospodarsku integraciju da postanu članice Codexa,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

1. Europska zajednica će podnijeti zahtjev za pristupanje Povjerenstvu Codex Alimentarius, popraćen formalnim instrumentom prema kojim ona prihvaća obveze iz statuta Povjerenstva Codex Alimentarius koje su na snazi u vrijeme pristupanja (Prilog I. ovoj Odluci) i jedinstvenu Deklaraciju o izvršavanju nadležnosti (Prilog II. ovoj Odluci).

2. Predsjednik Vijeća odgovoran je za dovršavanje postupaka nužnih za provedbu gore navedenog.

Članak 2.

Dogovor između Vijeća i Komisije u vezi s pripremom za sastanke i izjave Codex Alimentarius i ostvarivanje prava glasa, priložen kao Prilog III. ovoj Odluci, primjenjivat će se između Komisije, Vijeća i država članica.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. studenoga 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
G. ALEMANNIO

PRILOG I.

Instrument pristupanja Povjerenstvu Codex Alimentarius

Poštovani gospodine,

čast mi je obavijestiti Vas da je Europska zajednica, kao članica FAO-a, odlučila zatražiti pristupanje Povjerenstvu Codex Alimentarius. Stoga Vas molim da prihvatite ovaj instrument, kojim Europska zajednica prihvaća izmijenjeni Poslovnik Povjerenstva Codex Alimentarius, u skladu s njegovim pravilom II., i jedinstvenu Deklaraciju Europske zajednice o izvršavanju nadležnosti.

Europska zajednica službeno i bez zadržke prihvaća obveze koje proizlaze iz njezinog članstva u Povjerenstvu Codex Alimentarius, kako je navedeno u Statutu Povjerenstva Codex Alimentarius, i svečano se obvezuje vjerno i savjesno ispunjavati obveze na snazi u vrijeme njezinog pristupanja.

S najdubljim poštovanjem,

Alessandro PIGNATTI

*Vršitelj dužnosti predsjednika Vijeća Europske unije
Predsjedavajući, Odbor stalnih zastupnika
(Dio I.)*

g. Diouf
Glavni direktor
Organizacija za hranu i poljoprivredu UN-a
Via delle Terme di Caracalla
I-00100 Rim

PRILOG II.

Jedinstvena Deklaracija Europske zajednice o izvršavanju nadležnosti sukladno pravilu IV. Poslovnika Povjerenstva Codex Alimentarius

Ova Deklaracija određuje izvršavanje nadležnosti između Europske zajednice i njezinih država članica u pitanjima obuhvaćenim instrumentima kojima se uspostavlja Povjerenstvo Codex Alimentarius. Ona ne utječe na dogovore oko nastupanja u vezi sa Zajednicom i njezinim državama članicama.

Ova se Deklaracija primjenjuje na sve sastanke Povjerenstva Codex Alimentarius i svih njegovih pomoćnih tijela, osim ako Europska zajednica odluči ili ako drugi član Codex Alimentariusu zatraži sastanak radi izdavanja posebne izjave u pogledu bilo koje točke dnevnog reda.

U slučaju da se dolje opisani opseg raspodjele nadležnosti između Europske zajednice i njezinih država članica promijeni, ova će se Deklaracija ažurirati u skladu s time.

1. NADLEŽNOST EUROPSKE ZAJEDNICE

Kao opće pravilo, Europska zajednica ima isključivu nadležnost nad točkama dnevnog reda koje se tiču usklađivanja standarda o određenim poljoprivrednim proizvodima, hrani, aditivima hrani, kontaminantima, veterinarskim lijekovima, pesticidima, ribi i ribljim proizvodima, uključujući označivanje, metode analize i uzorkovanja, kao i kodekse i smjernice higijenske prakse, u onoj mjeri u kojoj je zakonodavstvo Zajednice u potpunosti ili u velikoj mjeri uskladilo relevantna mjesta u tim područjima, kao i pitanja međunarodne trgovine u toj mjeri da su povezana s ciljevima Povjerenstva Codex Alimentarius, ponajprije sa zaštitom zdravlja potrošača i osiguravanjem fer prakse u trgovini hranom.

2. NADLEŽNOST DRŽAVA ČLANICA

Kao opće pravilo, države članice Europske zajednice imaju nadležnost nad točkama dnevnog reda koje se tiču organizacijskih pitanja (npr. pravna ili pitanja proračuna) i proceduralnih pitanja (npr. izbor predsjedavajućih, usvajanje dnevnog reda, usvajanje izvješća).

3. NADLEŽNOST DRŽAVA ČLANICA I ZAJEDNICE

I Europska zajednica i njezine države članice imaju *a priori* nadležnost u sljedećim područjima, u mjeri u kojoj mjere predviđene u tim područjima spadaju u opseg djelovanja Codex Alimentariusu i u slučajevima ako Zajednica ima ovlasti uskladiti, ali su ta područja samo djelomično usklađena:

- (a) poljoprivredna politika općenito, uključujući usklađivanje standarda za život i zdravlje životinja i biljaka (članci 32. do 38. Ugovora o EZ-u);
- (b) približavanje odredaba propisanih zakonima, uredbom ili upravnim djelovanjem država članica u područjima koja se tiču života ili zdravlja ljudi, životinja ili biljaka (članci 94. i 95. Ugovora o EZ-u);
- (c) mjere politike javnog zdravstva (članak 152. Ugovora o EZ-u) i mjere za zaštitu potrošača (članak 153. Ugovora o EZ-u);
- (d) politika o istraživanju i tehnološkom razvoju (članci 163. do 173. Ugovora o EZ-u);
- (e) politika zaštite okoliša (članci 174. do 176. Ugovora o EZ-u);
- (f) razvojna politika (članci 177. do 181. Ugovora o EZ-u);
- (g) druge politike Europske zajednice koje se mogu ticati, pa i djelomično, pojedine aktivnosti Povjerenstva Codex Alimentarius.

PRILOG III.

Dogovor između Vijeća i Komisije s obzirom na pripremu za sastanke i izjave Codex Alimentarius a i ostvarivanje prava glasa**1. Opseg primjene koordinacijskog postupka**

Ovi će se koordinacijski postupci primjenjivati na svaki sastanak Povjerenstva Codex Alimentarius ili svakog njegovog pomoćnog tijela, uključujući radne skupine, te na odgovore na cirkularna pisma.

2. Cirkularna pisma Codex Alimentarius a

- 2.1. S ciljem poštivanja roka za odgovor na cirkularna pisma Codexa, Komisija, u redovitim vremenskim razmacima koji ne prelaze dva mjeseca, šalje državama članicama tablicu u kojoj se zasebno navode sva predviđena, najavljena i očekivana cirkularna pisma, označujući ona cirkularna pisma za koja namjerava pripremiti nacrt zajedničkog odgovora u ime Zajednice te vremenski okvir u kojem će to biti učinjeno te dajući što je više moguće svoje mišljenje o statusu nadležnosti za svako od njih.
- 2.2. Kada Komisija naznači da je potrebno pripremiti zajednički odgovor, države članice će se suzdržati od izravnog odgovaranja na naznačena cirkularna pisma Codexa, ali mogu ukazati Komisiji na specifične teme ili točke koje za njih predstavljaju problem te stav koji predlažu da se zauzme u odgovoru.
- 2.3. Komisija će pripremiti nacrt zajedničkog odgovora uzimajući u obzir naznake država članica te će nacrt žurno poslati državama članicama radi daljnjih komentara, putem nacionalnih Codex kontaktnih točaka ili bilo koje određene točke koju navedu države članice. Komisija će, na temelju primljenih komentara, pripremiti reviziju zajedničkog odgovora, naznačujući primljene komentare i objašnjavajući tamo gdje je to moguće zašto neki od njih nisu uzeti u obzir.
- 2.4. Država članica također može ukazati Komisiji na to da je na neko određeno cirkularno pismo potrebno dati zajednički odgovor. U takvom slučaju Komisija će pripremiti nacrt odgovora uz tehničku pomoć te države članice.
- 2.5. Kada Komisija ocijeni kako nije nužno pripremiti zajednički odgovor, države članice imaju pravo izravno odgovoriti na cirkularna pisma Codexa za koja nije predviđen zajednički odgovor. Međutim, u tom slučaju, države članice koje namjeravaju izravno poslati komentare šalju nacrt drugim državama članicama i Komisiji prije nego što ga pošalju Codexu kako bi bile sigurne da nema protivljenja Komisije niti bilo koje druge države članice.
- 2.6. Komisija i države članice učinit će ozbiljan napor kako bi postigle zajedničko stajalište što je prije moguće. Ako je nacrt zajedničkog odgovora prihvatljiv državama članicama, bit će poslan tajništvu Codex Alimentarius a. No, ako i dalje postoji znatan stupanj neslaganja u mišljenjima, Komisija će poslati nacrt tajništvu Vijeća u svrhu organiziranja koordinacijskog sastanka radi rješavanja preostalih nesuglasica, te će se primjenjivati odgovarajući postupak utvrđen u odjeljku 3. dolje.

3. Koordinacijski postupak u Vijeću

- 3.1. Radi pripreme za bilo koji sastanak Codex Alimentarius a, koordinacijski će se sastanci održavati:

— u Bruxellesu, unutar nadležne Radne skupine Vijeća (obično Radna skupina Codex Alimentarius a), što je ranije moguće i onoliko puta koliko je potrebno prije sastanka Codex Alimentarius a, te, dodatno,

— na licu mjesta, posebno na početku i, ako je potrebno, za vrijeme i na kraju sastanka Codex Alimentarius a, a daljnji će se koordinacijski sastanci sazivati kada god za to bude postojala potreba kroz niz sastanaka.

- 3.2. Na koordinacijskim sastancima će se postići dogovor o izjavama koje će biti dane samo u ime Zajednice ili u ime Zajednice i njezinih država članica. Izjave koje će se dati samo u ime država članica nisu dijelom koordinacije Zajednice kao takve, ali mogu, naravno, također biti podložne koordinaciji na tim sastancima ako se države članice s time slože.

Stajalište Zajednice ili zajednička stajališta obično se usuglašavaju u obliku pregovaračkog stajališta, izjave ili nacрта izjave. Kada se u tom dogovoru navodi „izjava”, treba se smatrati da se odnosi i na druge oblike o kojima je usuglašeno stajalište Zajednice ili zajedničko stajalište.

- 3.3. Komisija će po primitku poslati svaki dnevni red sastanka Codex Alimentariusu tajništvu Vijeća da ga prosljedi državama članicama uz priloženu naznaku točaka dnevnog reda o kojima se namjerava dati izjava te naznaku o tome hoće li ta izjava biti dana u ime Zajednice ili Zajednice i njezinih država članica.

U slučaju točaka dnevnog reda za koje može biti nužno donijeti odluku konsenzusom ili glasovanjem na sastanku Codex Alimentariusu, Komisija će naznačiti treba li glasovati Zajednica ili njezine države članice.

- 3.4. Komisija će poslati nacрте izjava i dokumente o stajalištima tajništvu Vijeća da ih prosljedi državama članicama što je prije moguće, ali barem jedan tjedan prije koordinacijskog sastanka. Pri pripremi nacрта izjava ili dokumenata o stajalištima, Komisija će se osloniti na tehničku stručnost država članica. Tajništvo Vijeća će osigurati da se nacrti izjava prenose brzo putem nacionalnih Codex kontaktnih točaka ili bilo koje točke koju odrede države članice.

- 3.5. Na koordinacijskim sastancima odlučit će se o provedbi odgovornosti s obzirom na izjave i glasovanje u vezi sa svakom točkom dnevnog reda sastanka Codex Alimentariusu, o čemu može biti dana izjava ili se očekuje glasovanje.

- 3.6. Komisija će unaprijed obavijestiti države članice o koordinacijskim sastancima, putem tajništva Vijeća, o:

(a) svojim prijedlozima u vezi s provedbom odgovornosti na pojedinoj temi;

(b) svojim prijedlozima u vezi s izjavama o pojedinoj temi.

- 3.7. Ako se Komisija i države članice na koordinacijskim sastancima unutar nadležne radne skupine Vijeća ili na licu mjesta ne mogu složiti oko zajedničkog stajališta, između ostalog i zbog neslaganja oko podjele nadležnosti, u pogledu pitanja iz podtočaka (a) i (b) točke 3.6., predmet će biti upućen Vijeću stalnih zastupnika koje odlučuje većinom utvrđenom u relevantnom pravu Zajednice koje se odnosi na pitanje koje se razmatra.

- 3.8. Odluke iz stavka 3.7. ne dovode u pitanje nadležnost Zajednice i nadležnost njezinih država članica u područjima koja se razmatraju.

- 3.9. Ako se pokaže nemogućim da Komisija na vrijeme pripremi izjave za koordinacijski sastanak (zbog neraspoloživosti dokumentacije Codex Alimentariusu), Komisija će državama članicama, barem jedan tjedan prije sastanka Codex Alimentariusu, dati nacrt glavnih elemenata stajališta Zajednice ili zajedničkog stajališta i izjave koja se u skladu s time treba dati. Ako je nužno, u iznimnim okolnostima, na koordinacijskom sastanku na licu mjesta ponovo će se, s predstavnicima Komisije i država članica prisutnima na sastanku, preispitati ti elementi i izjava.

- 3.10. Ako za vrijeme sastanaka Codex Alimentariusu dođe do potrebe za sastavljanjem izjave kao odgovora na razvoj ili dinamiku pregovora od strane predstavnika Zajednice u ime Zajednice ili u ime Zajednice i njezinih država članica, nacrt izjave bit će usuglašen na licu mjesta te će se primijeniti odgovarajući dio stavka 3.9.

- 3.11. Za vrijeme rasprava Codexa, u svrhu reagiranja na prijedloge koji nisu pokriveni usuglašenim stajalištem Zajednice, države članice i Komisija, nakon odgovarajućeg usklađivanja tamo gdje je to moguće, mogu predložiti prvi odgovor i istražiti alternativne mogućnosti bez preuzimanja formalne obveze. Komisija i države članice će obratiti punu pozornost na uspostavljeno stajalište Zajednice i njegove temeljne argumente, te će se usklađivati na licu mjesta što je prije moguće kako bi potvrdile ili promijenile privremena stajališta.

4. Izjave i glasovanje na sastancima Codex Alimentarius

- 4.1. Ako se točka dnevnog reda bavi temama u isključivoj nadležnosti Zajednice, Komisija govori i glasuje za Zajednicu. Nakon odgovarajućeg usklađivanja, države članice mogu također govoriti kako bi podržale i/ili razvile stajalište Zajednice.
- 4.2. Ako se točka dnevnog reda bavi temama u isključivoj nacionalnoj nadležnosti, države članice govore i glasuju.
- 4.3. Ako se točka dnevnog reda bavi temama koje sadrže elemente i u nacionalnoj nadležnosti i u onoj Zajednice, Predsjedništvo i Komisija iznose zajedničko stajalište. Nakon odgovarajućeg usklađivanja, države članice mogu govoriti kako bi podržale i/ili razradile zajedničko stajalište. Države članice ili Komisija, kako je prikladno, glasovat će u ime Zajednice i njezinih država članica u skladu sa zajedničkim stajalištem. Odluka o tome tko će glasovati donosi se u svjetlu toga čija je nadležnost prevladavajuća (npr. uglavnom nadležnost država članica ili uglavnom nadležnost Zajednice).
- 4.4. Ako se točka dnevnog reda bavi temama koje sadrže elemente i u nacionalnoj nadležnosti i u onoj Zajednice, a Komisija i države članice nisu se uspjele složiti oko zajedničkog stajališta kako se navodi u točki 3.7., države članice mogu govoriti i glasovati o temama koje nesumnjivo spadaju u njihovu nadležnost. U skladu s poslovnikom Codex Alimentarius, Komisija može govoriti i glasovati o temama koje nesumnjivo jesu u nadležnosti Zajednice i za koje je usvojeno stajalište Zajednice.
- 4.5. Za teme za koje ne postoji dogovor između Komisije i država članica o raspodjeli nadležnosti, ili gdje nije bilo moguće postići većinu potrebnu za stajalište Zajednice, učinit će se najveći mogući naponi kako bi se situacija razjasnila ili postiglo stajalište Zajednice. U očekivanju toga, i nakon odgovarajućeg usklađivanja, države članice i/ili Komisija, kako je prikladno, imali bi pravo govoriti pod uvjetom da izneseno stajalište bude u skladu s politikom Zajednice i prethodnim stajalištima Zajednice, te u skladu s pravom Zajednice.
- 4.6. U prve dvije godine od pristupanja Zajednice Povjerenstvu Codex Alimentarius, rezultati koordinacijskih sastanaka u nadležnoj radnoj skupini Vijeća o izvršavanju odgovornosti u pogledu izjava i glasovanja u vezi sa svakom točkom dnevnog reda sastanka Codex Alimentarius, bit će poslani tajništvu Codex Alimentarius. Nakon početnog dvogodišnjeg razdoblja, donesena jedinstvena opća Deklaracija smatrat će se primjenjivom, osim ako postoji poseban zahtjev za objašnjenjem od strane druge članice Codex Alimentarius ili ako je drukčije odlučeno u nadležnoj radnoj skupini Vijeća.
- 4.7. Unutar okvira stavka 4.1. ili 4.3., ako država članica ima pitanja od posebne važnosti u pogledu ovisnih područja, a ta se pitanja ne mogu riješiti u zajedničkom stajalištu ili u stajalištu Zajednice, ta država članica zadržava pravo glasovanja i govorenja u vezi sa svojim ovisnim područjima, imajući na umu interes Zajednice.

5. Skupine za izradu nacrti i radne skupine

- 5.1. Države članice i Komisija imaju pravo dobrovoljno sudjelovati i govoriti u skupinama za izradu nacrti i u radnim skupinama Codex Alimentarius, što su tehnički neformalni sastanci kojima prisustvuju samo neke članice Codex Alimentarius i na kojima se ne donose nikakve formalne odluke. Predstavnici država članica i Komisije činit će ozbiljne napore da postignu suglasnost o stajalištu i da ga brane na raspravama u skupinama za izradu nacrti i radnim skupinama.
- 5.2. Predstavnici Komisije i država članica koji sudjeluju u skupinama za izradu nacrti i radnim skupinama Codexa, ne dovodeći u pitanje nadležnost, odmah obavješćuju druge države članice o izvješćima o nacrtima koje je sastavio izvjestitelj skupine te se usklađuju s državama članicama u pogledu stajališta koje će se zauzeti. U odsustvu posebnog usklađivanja o izvješćima o nacrtima, predstavnici Komisije ili država članica u sastavljačkim i radnim skupinama za orijentaciju koristit će usklađene izjave i rasprave koordinacijskih sastanaka, kako je naznačeno u odjeljku 4.

6. Preispitivanje dogovora

Na zahtjev države članice ili Komisije, dogovor će se preispitati, uzimajući u obzir iskustvo stečeno njegovom primjenom.

32004D0905

28.12.2004.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 381/63

ODLUKA KOMISIJE**od 14. prosinca 2004.****o utvrđivanju smjernica po kojima proizvođači i distributeri upućuju obavijest o opasnim proizvodima nadležnim tijelima država članica, u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2004) 4772)***(Tekst značajan za EGP)****(2004/905/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

mora izraditi, po mogućnosti u obliku vodiča, jednostavne i jasne kriterije za utvrđivanje posebnih uvjeta, naročito onih koji se odnose na izdvojene okolnosti ili na proizvode za koje obavijest nije relevantna.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno drugu točku njezinog članka 5. stavka 3.,

- (3) Obveza obavješćivanja nadležnih državnih tijela o opasnim proizvodima je važan element za poboljšanje nadzora tržišta, budući da omogućuje nadležnim tijelima nadzor nad time jesu li poduzeća poduzela odgovarajuće mjere za uklanjanje rizika koji predstavlja proizvod stavljen na tržište te da prema potrebi nalože ili poduzmu dodatne mjere za izbjegavanje rizika.

nakon savjetovanja s Odborom osnovanog člankom 15. Direktive 2001/95/EZ,

- (4) Kako bi se spriječilo nerazmjerno opterećenje proizvođača, distributera i nadležnih tijela te omogućila učinkovita primjena ove obveze, uputno je utvrditi, osim standardnog oblika obavijesti, operativne smjernice vezane uz najrelevantnije kriterije obavješćivanja, kao i praktične aspekte obavješćivanja, koja se izrađuju kako bi se pomoglo proizvođačima i distributerima u provođenju odredbi predviđenih člankom 5. stavkom 3. Direktive 2001/95/EZ,

budući da:

- (1) Direktiva 2001/95/EZ utvrđuje u članku 5. stavku 3. obvezu proizvođača i distributera da obavijeste nadležna tijela ako znaju ili bi trebali znati, na temelju informacija koje imaju i kao stručnjaci, da je proizvod koji su stavili na tržište opasan prema definicijama i kriterijima Direktive.

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

- (2) Članak 2. Priloga I. Direktivi 2001/95/EZ traži da Komisija, kojoj pomaže Odbor sačinjen od stalnih predstavnika država članica, odredi sadržaj i izradi standardni oblik obavijesti za pružanje informacija o proizvodima koji ne udovoljavaju općim sigurnosnim zahtjevima, a koje proizvođači i distributeri moraju dostaviti nadležnim državnim tijelima, istovremeno osiguravajući učinkovitost i pravilan rad sustava obavješćivanja. Posebno, Komisija

Članak 1.

Komisija ovime donosi smjernice po kojima proizvođači i distributeri upućuju obavijest o opasnim proizvodima za potrošače nadležnim tijelima država članica u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive 2001/95/EZ.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

Smjernice su navedene u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. prosinca 2004.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

PRILOG

Smjernice po kojima proizvođači i distributeri upućuju obavijest o opasnim proizvodima za potrošače nadležnim tijelima država članica u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive 2001/95/EZ

1. UVOD

1.1. *Popratne informacije i ciljevi smjernica*

Cilj Direktive o općoj sigurnosti proizvoda je osigurati sigurnost neprehrambenih proizvoda za potrošače koji se stavljaju na tržište EU-a. Za proizvođače i distributere, Direktiva sadrži obvezu pružanja informacija nadležnim tijelima o rezultatima i mjerama vezanim uz opasne proizvode.

Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda ovlašćuje Komisiju da, uz pomoć Odbora za Direktivu o općoj sigurnosti proizvoda država članica, izradi vodič koji određuje jednostavne i jasne kriterije za pojednostavljivanje i učinkovitiju primjenu ove obveze. Osim toga, vodič smjera na pojednostavljenje rada gospodarskih čimbenika i nadležnih tijela određujući posebne uvjete, naročito izolirane okolnosti ili proizvode, za koje obavijest nije potrebna. Smjernice bi također trebale utvrditi sadržaj te propisati standardni oblik obavijesti koju će proizvođači i distributeri upućivati nadležnim tijelima.

Komisija je odgovorna za osiguravanje učinkovitosti i pravilnog funkcioniranja postupka obavješćivanja.

Stoga su ciljevi ovih smjernica:

- (a) s operativnog stajališta razjasniti opseg obveza proizvođača i distributera tako da ih se obvezuje na pružanje samo informacija relevantnih za upravljanje rizikom te da se spriječi bilo kakvo preopterećenje informacijama;
- (b) upućivanje na relevantne kriterije za primjenu pojma „opasni proizvodi“;
- (c) pružiti kriterije za utvrđivanje „izoliranih okolnosti ili proizvoda“ za koje obavijest nije relevantna;
- (d) odrediti sadržaj obavijesti, naročito traženih informacija i podataka, te oblik koji se mora koristiti;
- (e) utvrditi kome i na koji način treba dostaviti obavijest;
- (f) odrediti daljnje aktivnosti koje države članice provode po primitku obavijesti te informacije koje treba prosljediti u tim daljnjim aktivnostima.

1.2. *Status i daljnji razvoj smjernica***S t a t u s**

Ovo su operativne smjernice. Ove je smjernice usvojila Komisija, nakon savjetovanja s državama članicama unutar Odbora za Direktivu o općoj sigurnosti proizvoda, u skladu sa savjetodavnim postupkom.

Smjernice stoga proizvođačima i distributerima predstavljaju referentni dokument za primjenu odredbi Direktive o općoj sigurnosti proizvoda, koje se odnose na slanje obavijesti o opasnim proizvodima za potrošače nadležnim tijelima država članica.

D a l j n j i r a z v o j

Ove je smjernice potrebno prilagođavati s obzirom na iskustvo i novi razvoj događaja. Komisija će ih prema potrebi ažurirati ili izmijeniti, o čemu će se savjetovati s Odborom navedenim u članku 15. Direktive o općoj sigurnosti proizvoda.

1.3. *Kome su smjernice upućene*

Ove su smjernice upućene državama članicama. Koriste se za usmjeravanje proizvođača i distributera proizvoda za potrošače, kao i nacionalnih tijela određenih kao kontaktne točke za primanje informacija od proizvođača i distributera, kako bi se osigurala učinkovita i dosljedna primjena zahtjeva putem kojeg se upućuje obavijesti.

2. SAŽETAK ODREDBI DIREKTIVE O OPĆOJ SIGURNOSTI PROIZVODA KOJE SE ODNOSI NA OBVEZU UPUĆIVANJA OBAVIJESTI OD STRANE PROIZVOĐAČA I DISTRIBUTERA

2.1. *Obveza obavješćivanja nadležnih tijela u državama članicama*

Sukladno Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda, proizvođači i distributeri moraju obavijestiti nadležna tijela ako znaju ili bi trebali znati, na temelju informacija koje imaju i kao stručnjaci, da je proizvod koji su stavili na tržište opasan (prema definicijama i kriterijima Direktive).

„Izolirane” okolnosti ili proizvodi koji su izuzeti od obveze obavješćivanja.

Proizvođači i distributeri mogu nadležnim tijelima dati preliminarne informacije o potencijalnom riziku proizvoda čim za njega saznaju. Nadležna tijela mogu s tim informacijama proizvođačima i distributerima pomoći u pravilnom ispunjavanju obveze obavješćivanja. Nadalje, proizvođači i distributeri se potiču na uspostavu kontakta sa svojim nadležnim državnim tijelima ako sumnjaju na postojanje rizika proizvoda.

2.2. Razlog i ciljevi postojanja odredbe o obavješćivanju

Obveza informiranja nadležnih državnih tijela o opasnim proizvodima je važan element za unapređenje nadzora nad tržištem i upravljanje rizikom.

Proizvođači i distributeri u okviru svojih aktivnosti su prvi odgovorni za sprečavanje rizika od opasnih proizvoda. Međutim, proizvođači i distributeri možda nisu poduzeli (ili nisu u mogućnosti poduzimati) sve potrebne mjere. Nadalje, drugi proizvodi istog tipa mogu predstavljati rizike slične rizicima razmatranih proizvoda.

Svrha postupka obavješćivanja je omogućiti nadležnim tijelima nadzor nad time jesu li poduzeća poduzela odgovarajuće mjere za smanjenje rizika koje predstavlja proizvod već stavljen na tržište, te po potrebi narediti poduzimanje dodatnih mjera za sprečavanje rizika. Obavijest također omogućuje nadležnim tijelima da ocijene potrebu za provjerom drugih sličnih proizvoda na tržištu. Nadležna tijela stoga moraju primiti odgovarajuće informacije, kako bi mogla ocijeniti je li gospodarski čimbenik poduzeo odgovarajuće mjere koje se odnose na opasan proizvod. U tom pogledu treba istaknuti, da Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda ovlašćuje nadležna tijela da traže dodatne informacije ako ne mogu ocijeniti je li poduzeće poduzelo odgovarajuće mjere koje se odnose na opasan proizvod.

3. KRITERIJI OBAVJEŠĆIVANJA

3.1. Područje primjene

Prvi zahtjev za slanje obavijesti prema Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda - je da proizvod spada u područje primjene ove Direktive i da su ispunjeni uvjeti članka 5. stavka 3.

Treba istaknuti da vezano uz opasne prehrambene proizvode postoje posebni zahtjevi za obavijest, uređeni pravom EU-a o hrani (Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾).

Ako sektorsko zakonodavstvo Zajednice o sigurnosti proizvoda utvrđuje i obvezu obavješćivanja s jednakim ciljevima, takve kategorije proizvoda koji su obuhvaćeni sektorskim zahtjevima su izuzeti od primjene obveza iz Direktive o općoj sigurnosti proizvoda. Daljnje informacije o odnosu između postupaka obavješćivanja i njihovih svrha potražite u Uputama o odnosu između Direktive o općoj sigurnosti proizvoda i određenih sektorskih direktiva ⁽²⁾. Ovaj dokument će se dalje razvijati, posebno ako se, s obzirom na iskustvo, pojavi bilo kakvo preklapanje ili nesigurnost vezana uz primjenu članka 5. stavka 3. Direktive o općoj sigurnosti proizvoda i relevantnih sektorskih informacija ili zahtjeva vezanih uz obavješćivanje u specifičnom zakonodavstvu Zajednice.

Nastavno, valja istaknuti da ove smjernice ne utječu na primjenu i ne odnose se na zahtjeve vezane uz „zaštitne klauzule” ili druge postupke obavješćivanja, utvrđene vertikalnim zakonodavstvom Zajednice o sigurnosti proizvoda.

Važni kriteriji za obavijest su:

- proizvod je obuhvaćen člankom 2. stavkom (a) Direktive: proizvod namijenjen potrošačima ili koji bi potrošači mogli koristiti (uključujući i proizvode u okviru pružanja usluge i rabljene proizvode),
- primjenjiv je članak 5. Direktive (obzirom da ostalo zakonodavstvo Zajednice nije utvrdilo specifičnu sličnu obvezu, vidjeti članak 1. stavak 2. točku (b) Direktive o općoj sigurnosti proizvoda),
- proizvod je na tržištu,
- proizvođač ili distributer ima dokaze (dobivene nadziranjem sigurnosti proizvoda na tržištu, testiranjem, provođenjem kontrola kvalitete ili iz nekog drugog izvora) da je sukladno Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda, proizvod opasan (ne zadovoljava opće sigurnosne zahtjeve, uzimajući u obzir sigurnosne kriterije Direktive o općoj sigurnosti proizvoda) ili da ne zadovoljava sigurnosne zahtjeve relevantnog sektorskog zakonodavstva Zajednice koje se primjenjuje na predmetni proizvod,

⁽¹⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1642/2003 (SL L 245, 29.9.2003., str. 4.).

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm.

- rizici su stoga takvi da proizvod ne može ostati na tržištu te proizvođači (i distributeri) imaju obvezu poduzeti odgovarajuće preventivne i korektivne mjere (preinaka proizvoda, upozorenja, povrat proizvoda od potrošača, povlačenje proizvoda s tržišta itd., ovisno o specifičnim okolnostima).

3.2. Opći sigurnosni zahtjevi i kriteriji sukladnosti

Proizvođači i distributeri moraju obavijestiti nadležna tijela država članica ako proizvod koji su stavili na tržište predstavlja rizik za potrošače „koji nije u skladu s općim sigurnosnim zahtjevima”. Proizvođači su obvezni na tržište stavljati samo „sigurne” proizvode. Članak 2. stavak (b) utvrđuje siguran proizvod kao proizvod koji u normalnim ili razumno predvidljivim uvjetima uporabe, uključujući trajanje i, prema potrebi stavljanje u uporabu, zahtjeve za ugradbu i održavanje, ne predstavlja nikakav rizik ili najmanji rizik spojiv s uporabom proizvoda te koji se smatra prihvatljivim i sukladnim s visokom razinom zaštite sigurnosti i zdravlja ljudi, posebno uzimajući u obzir sljedeće elemente:

- i. karakteristike proizvoda, uključujući njegov sastav, pakiranje, upute za sklapanje te prema potrebi ugradbu i održavanje;
- ii. utjecaj nekog proizvoda na druge proizvode u slučaju kada se razumno može predvidjeti da će se upotrebljavati s drugim proizvodima;
- iii. predstavljanje proizvoda, njegovo označivanje, upozorenja i upute za njegovu uporabu i uklanjanje i sve druge oznake ili obavijesti koje se odnose na taj proizvod;
- iv. kategorije potrošača koji su izloženi riziku kad upotrebljavaju određeni proizvod, osobito djeca i starije osobe.

Mogućnost postizanja više razine sigurnosti ili dostupnosti drugih proizvoda koji predstavljaju manji rizik ne čini dovoljan razlog da se neki proizvod smatra „opasnim”.

Svaki se proizvod koji nije u skladu s ovom definicijom smatra opasnim (članak 2. stavak (c)). Drugim riječima, proizvod je „opasan” kada ne zadovoljava opće sigurnosne zahtjeve (proizvodi na tržištu moraju biti sigurni).

Članak 3. Direktive o općoj sigurnosti proizvoda opisuje kako se ocjenjuje sukladnost s obzirom na nacionalno zakonodavstvo, europske norme te ostalu referentnu građu. Kad ne postoje odgovarajuće europske norme, Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda dopušta da se prilikom ocjenjivanja sigurnosti proizvoda u obzir uzmu drugi elementi: nacionalne norme, kodeksi dobre prakse itd.

Osim navedenog, Direktiva također upućuje na ozbiljan rizik, koji je u članku 2. stavku (d) utvrđen kao „svaki rizik koji zahtjeva brzo djelovanje nadležnog tijela, uključujući i rizik čije posljedice nisu trenutačne.”.

Direktiva unatoč tomu prepoznaje da mogućnost dobivanja više razine sigurnosti ili dostupnost drugih proizvoda koji predstavljaju manji stupanj rizika nije dostatan razlog da se proizvod smatra „opasnim”.

Stupanj rizika može ovisiti o brojnim čimbenicima poput, primjerice, tipa i osjetljivosti korisnika te opsega mjera opreza, koje je proizvođač poduzeo kako bi korisnika zaštitio od opasnosti i upozorio. Smatra se da o tim čimbenicima također treba voditi računa prilikom određivanja stupnja rizika opasnosti i koji od proizvođača zahtijeva obavješćivanje nadležnih tijela.

Rizik može biti posljedica greške u izradi ili proizvodnom procesu ili može biti posljedica dizajna ili materijala korištenih u proizvodu. Rizik također može proizlaziti iz sadržaja proizvoda, njegovog sastavljanja, obrade, pakiranja, upozorenja i upute.

Pri određivanju je li proizvod opasan sukladno Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda, potrebno je analizirati nekoliko pitanja: korisnost proizvoda, prirodu rizika, izložene skupine potrošača i drugih korisnika, prijašnje iskustvo sa sličnim proizvodima itd. Siguran proizvod ne smije predstavljati nikakav ili samo najmanji rizik spojiv s uporabom proizvoda i osiguravanjem njegovog korisnog funkcioniranja.

Od proizvođača se očekuje da prije prodaje provede analizu rizika svojih proizvoda. To im ujedno pruža osnovu za donošenje zaključka da proizvod zadovoljava opće sigurnosne zahtjeve te da se može stavljati na tržište, kao i uputu za eventualnu ponovnu procjenu na temelju dodatnih informacija o riziku i o tome zadovoljava li proizvod i dalje definiciju „sigurnog proizvoda” ili je potrebno uputiti obavijest.

Ako proizvođači ili distributeri imaju saznanja o podacima ili novim dokazima o tome da proizvod može biti opasan, trebaju donijeti zaključak je li takav proizvod stvarno opasan.

Upute navedene u ovom dokumentu su razvijene za *smjernice za upravljanje Sustavom Zajednice za brzo informiranje (RAPEX) i za obavješćivanje u skladu s člankom 11. Direktive 2001/95/EZ* ⁽¹⁾. Iznesene su ovdje kako bi proizvođačima i distributerima pomogle odlučiti opravdava li specifična situacija uzrokovana proizvodom za potrošače upućivanje obavijesti nadležnim tijelima. One predstavljaju metodološki okvir namijenjen promicanju dosljednosti i ne vode računa o svim mogućim čimbenicima, ali bi trebale olakšati dosljedno, obrazloženo, stručno mišljenje o rizicima koje predstavljaju specifični proizvodi za potrošače. Međutim, ako proizvođači ili distributeri smatraju da posjeduju jasna dokazna sredstva temeljem kojih je potrebno obavijestiti nadležna tijela, moraju tu obavijest i uputiti.

Proizvođači ili distributeri trebaju proučiti prikupljene informacije i odlučiti treba li nadležna tijela obavijestiti o određenoj opasnoj situaciji, vodeći računa o:

- ozbiljnosti ishoda opasnosti, koji ovisi o težini i vjerojatnosti moguće štete po zdravlje/sigurnost. Kombinacija težine i vjerojatnosti daje procjenu ozbiljnosti rizika. Točnost te procjene ovisi o kvaliteti informacija dostupnih proizvođaču ili distributeru.

Ozbiljnost štete po zdravlje/sigurnost za određenu opasnost bi trebala biti ona, za koju postoje dovoljni dokazi, da predvidiva uporaba proizvoda može dovesti do štete po zdravlje/sigurnost. To može biti najgori primjer štete po zdravlje/sigurnost koja se dogodila sa sličnim proizvodima.

Također se mora uzeti u obzir vjerojatnost štete po zdravlje/sigurnost normalnog korisnika, koji je izložen utjecaju proizvoda s greškom prilikom njegova korištenja na predviđen ili razumno očekivan način, kao i vjerojatnost da je proizvod neispravan ili bi takav mogao postati.

Na odluku o obavješćivanju ne smije utjecati broj proizvoda na tržištu ili broj osoba na koje opasan proizvod može utjecati. O tim se čimbenicima može voditi računa prilikom odlučivanja o aktivnosti koje treba poduzeti kako bi se riješio problem,

- čimbenike koji utječu na stupanj rizika poput kategorija korisnika, primjerice za normalne odrasle osobe, ima li proizvod odgovarajuća upozorenja i zaštitne mjere i je li opasnost dovoljno očita.

Kod pojedinih proizvoda društvo prihvaća viši stupanj rizika (npr. automobilizam), nego kod drugih proizvoda (npr. dječje igračke). Smatra se da među važnim čimbenicima koji utječu na stupanj rizika spada kategorija osjetljivosti pogođene osobe, primjerice za normalne odrasle osobe, znanje da rizik postoji i mogućnost poduzimanja mjera opreza.

U obzir je potrebno uzeti kategoriju osobe koja koristi proizvod. Ako postoji mogućnost da proizvod koriste osjetljive osobe (poput djece, starijih osoba), trebalo bi odrediti niži stupanj rizika o kojem je potrebno obavješćivanje.

Za normalno osjetljive odrasle osobe stupanj rizika koji dovoljno visok da je potrebno obavješćivanje ovisi o tome je li opasnost očita i potrebna za funkcioniranje proizvoda te je li proizvođač na odgovarajući način osigurao odgovarajuća upozorenja i zaštite, naročito ako opasnost nije očita.

Prilog II. navodi više pojedinosti o metodi procjene i vrednovanja rizika razvijene za *smjernice za upravljanje Sustavom Zajednice za brzo informiranje (RAPEX) i za obavješćivanje u skladu s člankom 11. Direktive 2001/95/EZ*. I druge metode mogu biti prikladne, a izbor same metode može ovisiti o izvorima i dostupnim informacijama.

Trebalo bi poticati proizvođače i distributere da se obrate nadležnim tijelima ako imaju dokaze o mogućem problemu, kako bi raspravili je li obavješćivanje primjereno. Nadležna tijela su odgovorne za pružanje podrške i pomoći proizvođačima i distributerima, a kako bi oni ispravno ispunili svoju obvezu obavješćivanja.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2004/418/EK od 29. travnja 2004. (SL L 151, 30.4.2004., str. 86.).

3.3. Kriteriji za neobaveznost obavješćivanja

Obje strane: gospodarski čimbenici i nadležna tijela moraju moći upravljati protokom informacija. Postupak obavješćivanja bi se trebao baviti samo opravdanim slučajevima, vodeći računa o gore navedenim kriterijima, te izbjegavati preopterećivanje sustava s nerelevantnim obavijestima.

Kako bi se ocijenilo je li obavijest koju proizvođači ili distributeri upućuju nadležnim tijelima opravdana, također je potrebno znati u kojim okolnostima upućivanje obavijesti nije obavezno.

Cilj je spriječiti moguće širenje obavijesti o mjerama, djelovanju ili odlukama vezanim uz „izolirane okolnosti ili proizvode“, za koje nadležna tijela ne zahtijevaju nikakvu provjeru, nadzor ili djelovanje te ne pružaju informacije korisne za procjenu rizika i zaštitu potrošača. Neobaveznost obavješćivanja može doći u obzir kada je jasno da je rizik povezan samo s ograničenim brojem dobro prepoznatih proizvoda (ili grupe proizvoda), a proizvođač ili distributer na osnovu čvrstih dokaza može zaključiti da je rizik u cijelosti pod kontrolom, a njegov uzrok takav da saznanje o tom događaju nadležnim tijelima ne predstavlja korisne informacije (poput neispravnosti proizvodne linije, pogrešnog rukovanja ili pakiranja itd.).

Prema Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda, proizvođači i distributeri ne trebaju obavješćivati o:

- proizvodima koji ne spadaju u područje primjene članka 1. stavka 2.a Direktive o općoj sigurnosti proizvoda poput: antikviteta, proizvoda koji nisu predviđeni za uporabu od strane potrošača i za koje je malo vjerojatno da će ih potrošači koristiti, rabljenih proizvoda isporučenih za popravak,
- proizvodima koji ne spadaju u područje primjene članka 5. stavka 3. Direktive o općoj sigurnosti proizvoda poput: proizvoda na koje se odnose specifična pravila obavješćivanja na temelju ostalog zakonodavstva Zajednice,
- proizvodima za koje je proizvođač mogao poduzeti neposrednu korektivnu mjeru za sve razmatrane artikle. Greška je ograničena na dobro prepoznate artikle ili grupe artikala, a proizvođač je povukao sporne proizvode s tržišta,
- problemima vezanim uz funkcionalnu kvalitetu proizvoda, a ne uz njegovu sigurnost,
- problemima vezanim uz nepridržavanje pravila koja se primjenjuju, a koja ne ugrožavaju sigurnost tako da se pretpostavlja da je proizvod „opasan“,
- kada proizvođač/distributer zna da su nadležna tijela već obaviještena i da imaju sve tražene elemente informacija. Posebno ako trgovci na malo prime informacije o opasnom proizvodu od svog proizvođača/distributera ili od strukovne organizacije koja širi informacije dobivene od proizvođača/distributera, ne trebaju obavijestiti nadležna tijela ako znaju da ih je proizvođač ili distributer već obavijestio.

4. POSTUPAK OBAVJEŠĆIVANJA

4.1. Tko podliježe obvezi obavješćivanja

Obveza obavješćivanja se primjenjuje i na proizvođače i distributere, u granicama njihove aktivnosti i razmjerno njihovim odgovornostima.

Mogu postojati dvojbe o tome tko je dužan prvi pružiti informacije. Stoga je korisno da svi sudionici opskrbnog lanca rasprave praktična rješenja vezana uz obvezu obavješćivanja prije nego ono bude potrebno. U slučaju da obavijest postane nužna, razni će čimbenici znati što činiti i izbjeći će se nepotrebno dvostruko obavješćivanje. Osim toga, izuzetno je važan izravan kontakt nadležnih tijela i poduzeća ako poduzeća imaju dvojbe u pogledu ispunjavanja obveze obavješćivanja.

Ako su proizvođač ili uvoznik proizvoda ti koji prvi imaju dokaz da je proizvod opasan, trebaju obavijestiti nadležna državna tijela i presliku informacija prosljediti trgovcima na malo i distributerima. Distributer ili trgovac na malo, koji primi informaciju o opasnom proizvodu od proizvođača ili uvoznika, mora obavijestiti nadležna tijela, **osim** ako zna da su proizvođač ili neko drugo tijelo već obavijestili nadležno državno tijelo na odgovarajući način.

Ako su trgovci na malo ili distributeri proizvoda ti koji prvi imaju dokaz da je proizvod opasan, trebaju obavijestiti nadležna državna tijela i presliku informacija prosljediti proizvođaču ili uvozniku. Proizvođač ili uvoznik koji primi informacije o opasnom proizvodu od trgovca na malo ili distributera mora nadopuniti pružene informacije i nadležnom tijelu (nadležnim tijelima) prosljediti sve informacije vezane uz opasan proizvod, a naročito popis ostalih distributera ili trgovca na malo, kako bi se utvrdila sljedivost proizvoda.

Distributeri koji imaju dvojbe oko sigurnosti proizvoda ili o tome predstavlja li opasan proizvod „izolirani slučaj”, moraju proizvođaču prenijeti informacije koje imaju. Za savjet o daljnjem postupanju mogu također kontaktirati nadležna tijela.

Proizvođači prepoznaju mnoge opasne situacije samo kao rezultat zbirne ocjene pojedinačnih priopćenja od različitih trgovaca na malo ili distributera. Proizvođač je odgovoran za procjenu informacija kako bi odredio točno porijeklo mogućeg rizika i poduzeo potrebne mjere, uključujući obavješćivanje nadležnih tijela.

Poduzeće treba imenovati osobu za upućivanje informacija, a koja ima dostatna znanja o proizvodu.

4.2. Kome je potrebno uputiti obavijest

Temeljem Direktive o općoj sigurnosti proizvoda proizvođači i distributeri svoje obavijesti proslijeđuju tijelima nadležnim za nadzor nad tržištem/provedbu zakona na tom području u svim državama članicama u kojima se proizvod prodaje ili se na drugi način isporučuje potrošačima. Svaka država članica dužna je odrediti tijelo nadležno za zaprimanje takvih obavijesti. Popis tijela određenih u tu svrhu se nalazi na internetskoj stranici Komisije.

Prilog I. Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda navodi da se informacije određene člankom 5. stavkom 3. moraju proslijediti nadležnim tijelima u državama članicama gdje se dotični proizvodi prodaju ili su se prodavali ili se na drugi način isporučuju potrošačima.

Poželjno je, međutim, smanjiti prepreke proizvođačima i distributerima uvođenjem rješenja koja pojednostavljuju praktičnu primjenu predmetnih zahtjeva, osiguravajući istodobno obaviještenost svih zainteresiranih tijela. Ta će rješenja također doprinijeti sprečavanju višestrukog upućivanja obavijesti koje se odnose na istu grešku.

Stoga proizvođači i distributeri imaju mogućnost podnošenja traženih informacija tijelima države članice u kojoj imaju poslovno sjedište, ako se ispuni jedan od sljedeća dva uvjeta:

- upućena je obavijest da je rizik „ozbiljan” ili ga tijelo koje je zaprimilo obavijest smatra „ozbiljnim”, i to tijelo odluči uputiti obavijest o predmetnom proizvodu putem sustava RAPEX. U tom slučaju tijelo, koje je primilo obavijest, treba bez odgode obavijestiti proizvođača ili distributera koji je pružio informaciju, o odluci da se putem RAPEX-a obavijeste ostala nadležna tijela država članica,
- upućena je obavijest da rizik nije „ozbiljan” ili ga tijelo koje je zaprimilo obavijest ne smatra ozbiljnim, no to je tijelo obavijestilo proizvođača ili distributera koji je pružio informacije o svojoj namjeri da, putem Komisije, proslijedi informacije drugim tijelima država članica⁽¹⁾, u kojima je, sukladno naznakama proizvođača ili distributera, proizvod stavljen/bio stavljen na tržište. U tom slučaju, tijelo koje je primilo obavijest mora bez odgode obavijestiti proizvođača ili distributera.

Proizvođač ili distributer koji obavijesti samo tijelo države u kojoj ima poslovno sjedište, bi trebao tom tijelu uvijek pružati dostupne informacije o ostalim zemljama u kojima se proizvod prodavao.

Ako državna tijela zakluče ili dobiju dokaz da je proizvod stavljen na tržište opasan i da ih o tome proizvođač ili distributer nije obavijestio, moraju ispitati jesu li i kada relevantni čimbenici o tome trebali uputiti obavijest te u skladu s tim odgovarajuće djelovati, uključujući i moguće sankcioniranje.

4.3. Kako upućivati obavijesti

Poduzeće treba uputiti obavijest tako da ispuni obrazac prikazan u Prilogu I. i bez odgode ga podnese relevantnom nadležnom tijelu (nadležnim tijelima). Ekonomski operator koji upućuje obavijest mora u obrascu pružiti tražene informacije. Niti jedno poduzeće, međutim, ne smije odgađati obavješćivanje zbog toga što mu dio informacija još nije dostupan.

Uputno je obrazac podijeliti u dva dijela. Prvi dio treba ispuniti odmah (odjeljci 1. do 5.), a drugi dio (odjeljak 6.) treba ispuniti kada se prikupe sve informacije (potrebno je utvrditi vremenski okvir za pružanje nedostatnih informacija) ili kada postoji ozbiljan rizik ili kada proizvođač/distributer odluči uputiti obavijest samo tijelima države članice u kojoj ima poslovno sjedište. Upućivanje obavijesti se ne smije odgađati ako neke rubrike u odjeljku nije moguće ispuniti.

⁽¹⁾ Mreža za sigurnost proizvoda GPSD-a pruža okvir odgovarajućim rješenjima za olakšavanje takvih razmjena.

Na temelju Direktive o općoj sigurnosti proizvoda nadležna tijela moraju odmah biti obaviještena. Poduzeće ih stoga mora obavijestiti bez odgode, čim su mu dostupne relevantne informacije, ali u svakom slučaju u roku od 10 dana ⁽¹⁾ od primitka informacija koje treba proslijediti, čak i dok je istraživanje u tijeku, navodeći da postoji opasan proizvod. Kada postoji ozbiljan rizik, od ekonomskog operatora se traži da odmah obavijesti nadležno tijelo (nadležna tijela), a najkasnije u roku od tri dana po primitku informacija koje treba proslijediti.

U izvanrednoj situaciji, primjerice kada ekonomski operator neposredno djeluje je dužno **odmah i na najbrži način obavijestiti nadležna tijela.**

5. SADRŽAJ OBAVIJESTI

5.1. Pozadina obavješćivanja (obveza nadzora nakon stavljanja na tržište)

Osim obveze ispunjavanja općih sigurnosnih zahtjeva za svoje proizvode, proizvođači i distributeri su dužni, kao stručnjaci i u granicama svojih aktivnosti, osigurati odgovarajuće praćenje sigurnosti proizvoda i nakon isporuke. Gore su navedene obveze proizvođača i distributera koje je s tim u vezi utvrdila Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda, poput informiranja potrošača, nadzora rizika proizvoda nakon stavljanja na tržište, povlačenje s tržišta opasnih proizvoda itd. Obveze proizvođača se primjenjuju i na tvorničke proizvođače, ali i na sve druge članove opskrbnog lanca koji mogu utjecati na sigurnosne značajke proizvoda.

U okviru njihove odgovornosti nakon stavljanja na tržište, ekonomskim operatorima mogu biti dostupni razni dokazi koje mogu dovesti do obavješćivanja o opasnom proizvodu. Tu, među ostalim, spadaju:

- izvješća ili druge informacije o nesrećama povezanim s proizvodima poduzeća,
- prigovori potrošača vezanim uz sigurnost, zaprimljene izravno ili preko distributera ili udruga potrošača,
- potraživanja iz osiguranja vezano uz opasne proizvode,
- neispunjavanje sigurnosnih zahtjeva koje je proizvođač ustanovio provođenjem postupaka kontrole kvalitete,
- sve ostale informacije vezano uz neispunjavanja sigurnosnih zahtjeva, a koji su upućeni od strane tijela za provođenje nadzora nad tržištem, udruga za zaštitu potrošača ili drugih pravnih ili fizičkih osoba koje stavljaju ili su stavile proizvod na tržište,
- informacije o znanstvenim dostignućima vezanim uz sigurnost proizvoda.

5.2. Obrazac obavijesti

Tražene informacije su razvrstane prema sljedećim odjeljcima:

1. Podaci o nadležnom tijelu (tijelima)/poduzeću (poduzećima) koji zaprimaju obrazac obavijesti: osoba koja ispunjava obrazac je dužna prepoznati tijelo (tijela) i poduzeće (poduzeća) koja se obavješćuju i njihovu ulogu pri stavljanju proizvoda na tržište.
2. Podaci o proizvođaču (kako je određeno člankom 2. stavkom (e) Direktive o općoj sigurnosti proizvoda)/distributeru koji ispunjava obrazac obavijesti: osoba koja ispunjava obrazac mora navesti potpune podatke o svom identitetu, to jest o poduzeću i njegovoj ulozi u stavljanju proizvoda na tržište.
3. Podaci o dotičnom proizvodu: obavezna je točna identifikacija proizvoda, uključujući njegovu marku, model itd., s priloženim fotografijama radi izbjegavanja zabune.
4. Podaci o opasnosti (vrsta, značajke), uključujući nesreće i posljedice po zdravlje/sigurnost te zaključke procjene rizika i vrednovanja provedenih u skladu s poglavljem 3. (Kriteriji obavješćivanja) i s obzirom na Prilog II. (Metodološki okvir).
5. Podatke o poduzetim ili planiranim korektivnim mjerama za smanjenje ili uklanjanje rizika za potrošače, tj. povlačenje s tržišta, preinaka, informiranje potrošača itd. i o poduzeću odgovornom za te mjere.

⁽¹⁾ Svi rokovi navedeni u tekstu su izraženi u kalendarskim danima.

6. Podatke o poduzeću (poduzećima) u opskrbnom lancu koji imaju opasan proizvod na zalih i upućivanje na približan broj proizvoda isporučenih poduzećima, kao i potrošačima (ovaj se odjeljak primjenjuje u slučajevima ozbiljnog rizika ili kada proizvođač/distributer odabere mogućnost upućivanja obavijesti samo nadležnom tijelu države članice u kojoj ima poslovno sjedište) ⁽¹⁾.

U slučaju ozbiljnog rizika, proizvođači i distributeri su dužni uključiti sve dostupne informacije relevantne za praćenje proizvoda. Postoji mogućnost (vidjeti Prilog I.) da prikupljanje informacija potrebnih za odjeljak 6. obrasca obavijesti traje duže nego za ostale odjeljke, jer ih je možda potrebno prikupiti od nekoliko organizacija. Poduzeća trebaju ispuniti i što prije poslati ispunjene odjeljke 1.-5., a odjeljak 6. čim su informacije dostupne i u situaciji ozbiljnog rizika ili kada proizvođač/distributer odabere uputiti obavijest samo nadležnom tijelu države članice u kojoj ima poslovno sjedište.

6. DALJNJE AKTIVNOSTI VEZANE UZ OBAVJEŠĆIVANJE

Nakon slanja obavijesti, moguć je različit razvoj događaja. Posebno:

- nadležno tijelo koje je primilo obavijest odgovara, u slučaju potrebe, tražeći dodatne informacije ili od proizvođača ili distributera zahtijeva poduzimanje daljnjih aktivnosti ili mjera,
- u slučaju daljnjeg razvoja ili rezultata i/ili uspjeha ili problema vezanog uz poduzete aktivnosti, proizvođači i distributeri mogu pružiti dodatne informacije na vlastitu inicijativu ili nadležna tijela mogu od njih zahtijevati dodatne informacije,
- nadležno tijelo trebalo bi odlučiti, kada je to potrebno, o poduzimanju i provedbenih aktivnosti i/ili od proizvođača i distributera zahtijevati da osiguraju suradnju u nadzoru tržišta ili da javnost obavijeste tako da se proizvod može prepoznati kao i o prirodni rizika i poduzetim mjerama, vodeći računa o čuvanju profesionalne tajne,
- ako su zahtjevi za upućivanje obavijesti putem RAPEX-a ispunjeni (ozbiljan rizik, proizvod je na tržištu u nekoliko država članica), nadležno tijelo mora Komisiji poslati obavijest putem RAPEX-a, koji će je zatim proslijediti svim državama članicama.

⁽¹⁾ Čak i u slučaju kad je proizvod stavljen na tržište samo u jednoj državi članici, popis poduzeća koja isporučuju pogođene proizvode u toj zemlji je relevantan, kako bi nadležno tijelo (tijela) imalo nadzor nad učinkovitošću poduzetog djelovanja.

PRILOG I.

Obrazac obavijesti o opasnim proizvodima koji proizvođači ili distributeri upućuju državama članicama

<i>Odjeljak 1.: Podaci o nadležnom tijelu (tijelima)/poduzeću (poduzećima) koje primaju obrazac obavijesti</i>	
Nadležno tijelo/Osoba za kontakt/Adresa/Telefon/Faks/Elektronička pošta/Internetska stranica	
Podaci o obaviještenim poduzećima i njihova uloga u stavljanju proizvoda na tržište	
<i>Odjeljak 2.: Podaci o proizvođaču/distributeru</i>	
Proizvođač ili predstavnik proizvođača/distributer koji popunjava obrazac	
Osobna za kontakt/Funkcija/Adresa/Telefon/Faks/Elektronička pošta/Internetska stranica	
<i>Odjeljak 3.: Podaci o proizvodima</i>	
Vrsta proizvoda. Robna marka ili žig. Naziv (nazivi) modela ili bar kod/oznaka KN. Zemlja porijekla	
Opis/Fotografija	
<i>Odjeljak 4.: Podaci o opasnosti</i>	
Opis opasnosti i mogućnosti ugrožavanja zdravlja/sigurnost i rezultati provedenog ocjenjivanja i vrednovanja rizika	
Podaci o nesreći (nesrećama)	
<i>Odjeljak 5.: Podaci o poduzetim aktivnostima</i>	
Vrsta/Opseg/Trajanje poduzetih aktivnosti i mjera opreza i podaci za identifikaciju odgovornog poduzeća	
Poduzeća trebaju ispuniti i poslati ispunjen odjeljak 6. samo u slučaju ozbiljnog rizika ili kada proizvođač/distributer odluči uputiti obavijest samo nadležnom tijelu države članice u kojoj ima poslovno sjedište	
<i>Odjeljak 6.: Podaci o drugom poduzeću (poduzećima) u opskrbnom lancu, a koja posjeduju predmetne proizvode</i>	
Popis proizvođača, uvoznika ili ovlaštenog zastupnika po državi članici (Ime/Adresa/Telefon/Faks/Elektronička pošta/Internetska stranica)	
Popis distributera ili trgovaca na malo po državi članici (Ime/Adresa/Telefon/Faks/Elektronička pošta/Internetska stranica)	
Broj proizvoda (serijski brojevi ili oznaka datuma) koje imaju proizvođač/uvoznik/distributer/trgovac na malo/potrošači po državi članici	

PRILOG II.

Metodološki okvir za olakšavanje dosljedne procjene i vrednovanja rizika

Sljedeći se tekst temelji na okviru izrađenom za RAPEX smjernice i ovdje se navodi kao pomoć poduzećima u procjeni stupnja rizika i donošenju odluke o tome kada je potrebno obavijestiti nadležna tijela. Smjernice sadržane u ovom Prilogu II. nisu sveobuhvatne i namjera im nije uzeti u obzir sve moguće čimbenike. Poduzeća bi o svakom pojedinačnom slučaju trebala zasebno prosuditi, vodeći računa o kriterijima navedenim u ovim smjernicama, kao i o vlastitom iskustvu i praksi, ostalim relevantnim pitanjima i odgovarajućim metodama.

Proizvod za potrošače može predstavljati jednu ili više svojstvenih opasnosti. Postoje različite vrste opasnosti (kemijska, mehanička, električna, toplinska, radijacijska itd.). Opasnost predstavlja intrinzični potencijal proizvoda da u određenim uvjetima šteti zdravlju i sigurnosti potrošača.

Ozbiljnost svake vrste opasnosti se može procijeniti, temeljeno na kvalitativnim, a ponekad i kvantitativnim kriterijima vezanim uz vrstu štete koju lako može uzrokovati.

Može se dogoditi da svi pojedinačni proizvodi ne predstavljaju predmetnu opasnost, već samo pojedini artikli stavljeni na tržište. Opasnost naročito može biti povezana s greškom koja se javlja u nekim proizvodima određene vrste (marka, model itd.) koji su stavljeni na tržište. U takvim je slučajevima potrebno uzeti u obzir vjerojatnost greške/opasnosti prisutne u proizvodu.

Mogućnost da se opasnosti ostvare kao stvarni negativan učinak na zdravlje/sigurnost ovisi o stupnju u kojem je potrošač izložen prilikom korištenja predmeta na predviđen ili razumno očekivan način tijekom njegova vijeka trajanja. Osim toga, u nekim slučajevima može više osoba odjednom biti izloženo određenim opasnostima. Naposljetku, pri određivanju stupnja rizika koji predstavlja proizvod tako da se spoji ozbiljnost opasnosti s izloženošću, također je potrebno uzeti u obzir sposobnost izloženog potrošača da spriječi ili uzajamno djeluje na opasnu situaciju. To ovisi o dokazu opasnosti, danim upozorenjima i osjetljivosti potrošača koji joj može biti izložen.

Vodeći računa o navedenom, sljedeći pojmovni pristup može poduzećima pomoći pri odlučivanju zahtijeva li specifična opasna situacija uzrokovana potrošačkim proizvodom obavješćivanje nadležnih tijela.

Preporuča se da ocjenjivanja provede mala skupina ljudi koji imaju znanje i iskustvo vezano uz proizvod i njegove opasnosti. Ocjenitelji će možda morati dati svoje subjektivne ocjene ako objektivni podaci nisu dostupni, te se očekuje da će im ovaj postupak pomoći donijeti dosljednu i utemeljenu ocjenu o stvarnim ili potencijalnim rizicima.

Ocjenitelj bi trebao analizirati prikupljene podatke i koristiti tablicu procjene rizika kako slijedi:

1. Prvo je pomoću tablice A potrebno odrediti ozbiljnost ishoda opasnosti, ovisno i o njenoj ozbiljnosti i o vjerojatnosti njena pojavljivanja u razmatranim uvjetima uporabe, te moguće utjecaje na zdravlje/sigurnost vezane uz svojstvene opasne značajke proizvoda.
2. U drugom koraku treba pomoću tablice B dalje ocijeniti ozbiljnost ishoda ovisno o kategoriji potrošača, za normalne odrasle osobe, ima li proizvod odgovarajuća upozorenja i zaštitne mjere te je li opasnost dovoljno očita za kvalitativno određivanje stupnja rizika.

Tablica A – Procjena rizika: ozbiljnost i vjerojatnost štete po zdravlje/sigurnost

Tablica A kombinira dva glavna čimbenika koji utječu na procjenu rizika, naime ozbiljnost i vjerojatnost štete po zdravlje/sigurnost. Sljedeće su definicije ozbiljnosti i vjerojatnosti izrađene kao pomoć u odabiru odgovarajućih vrijednosti.

Ozbiljnost ozljede

Procjena ozbiljnosti se temelji na razmatranju mogućih posljedica opasnosti po zdravlje/sigurnost koje predstavlja određeni proizvod. Potrebno je utvrditi stupnjevanje za svaku vrstu opasnosti ⁽¹⁾.

Pri procjeni ozbiljnosti također je potrebno voditi računa o broju osoba koje mogu biti ugrožene opasnim proizvodom. To znači da će rizik od proizvoda koji može postojati za više osoba odjednom (npr. požar ili trovanje plinom iz plinske naprave) biti klasificiran kao ozbiljniji od onog koji može ugroziti samo jednu osobu.

Početna procjena rizika bi se trebala odnositi na rizik koji postoji za svaku osobu izloženu proizvodu i na nju ne smije utjecati veličina ugroženog stanovništva. Za poduzeća je, međutim, legitimno da prilikom odlučivanja o vrsti aktivnosti koju treba poduzeti vode računa o ukupnom broju ljudi izloženih proizvodu.

Za mnoge je opasnosti moguće predvidjeti manje vjerojatne okolnosti koje mogu dovesti do jako ozbiljne povrede, npr. spoticanje na kabel koji vodi do pada i smrtonosnog udara u glavu, iako je takav ishod malo vjerojatan. Ocjena ozbiljnosti opasnosti se treba temeljiti na osnovanom dokazu da do posljedica odabranih za karakteriziranje opasnosti može doći tijekom predvidive uporabe predmeta. To može biti najgore moguće iskustvo koje uključuje slične proizvode.

Ukupna vjerojatnost

Odnosi se na razinu vjerojatnosti negativnih posljedica po zdravlje/sigurnost osobe izložene opasnosti. Ne vodi računa o ukupnom broju ljudi izloženih riziku. Kad vodič upućuje na vjerojatnost da je proizvod neispravan, ne bi je trebalo primjenjivati ako je moguće identificirati svaki pojedinačni neispravan primjerak. U toj su situaciji korisnici neispravnih proizvoda izloženi potpunom riziku, a korisnici ostalih proizvoda nikakvom riziku.

Ukupnu vjerojatnost predstavlja kombinacija svih uključenih vjerojatnosti, kao što su:

- vjerojatnost da je proizvod neispravan ili da će postati neispravan (ako su neispravni svi proizvodi, tada je vjerojatnost 100 %),
- vjerojatnost negativnih posljedica za običnog korisnika, kojima je izložen sukladno predviđenoj ili razumno očekivanoj uporabi neispravnog proizvoda.

⁽¹⁾ Primjerice, za određene mehaničke rizike se mogu predložiti sljedeće definicije za klasifikaciju ozbiljnosti, s tipičnim odgovarajućim povredama:

Lakša	Teža	Jako teška
< 2 % nesposobnost je obično izlječiva i ne zahtijeva bolničko liječenje	2-15 % nesposobnost nije izlječiva i zahtijeva bolničko liječenje	> 15 % nesposobnost je obično neizlječiva
Manje posjekotine	Veće posjekotine	Teška povreda unutarnjih organa
	Prijelomi	Gubitak udova
	Gubitak prsta na ruci ili nozi	Gubitak vida
	Oštećenje vida	Gubitak sluha
	Oštećenje sluha	

U sljedećoj se tablici ove dvije vjerojatnosti kombiniraju kako bi se dobila ukupna razina vjerojatnosti, koja se unosi u tablicu A.

Ukupna vjerojatnost štete po zdravlje/sigurnost		Razina vjerojatnosti opasnog proizvoda		
		1 %	10 %	100 % (svi)
Vjerojatnost štete po zdravlje/sigurnost nastale redovitim izlaganjem opasnom proizvodu	Opasnost je uvijek prisutna i šteta po zdravlje/sigurnost je lako moguća tijekom predvidive uporabe	Srednja	Visoka	Jako visoka
	Opasnost se može pojaviti uz jedan slabo vjerojatan ili dva moguća uvjeta	Niska	Srednja	Visoka
	Opasnost se javlja samo ako se ispuni nekoliko slabo vjerojatnih uvjeta	Jako niska	Niska	Srednja

Kombinacija ozbiljnosti i sveukupne vjerojatnosti u tablici A daje procjenu ozbiljnosti rizika. Točnost procjene će ovisiti o kvaliteti podataka dostupnih poduzeću. Ovu je procjenu, međutim, potrebno preinačiti kako bi se u obzir uzela percepcija društva o prihvatljivosti rizika. Društvo, naime, prihvaća puno viši stupanj rizika u nekim slučajevima kao što je to automobilizam, nego u nekim drugim, primjerice, kad su u pitanju dječje igračke. Tablica B služi za unos tog čimbenika.

Tablica B – Stupnjevanje rizika: tip osobe, poznavanje rizika i mjere opreza

Društvo u nekim slučajevima prihvaća veći rizik nego u nekim drugim. Smatra se da su glavni čimbenici koji utječu na razinu rizika osjetljivost pogođene osobe, a za normalno osjetljive odrasle osobe to su poznavanje rizika i mogućnost poduzimanja mjera opreza.

Osjetljivi ljudi

Potrebno je voditi računa o tipu osobe koja koristi proizvod. Ako postoji velika vjerojatnost da proizvod koriste osjetljivi ljudi, rizik o kojem treba obavijestiti treba biti na nižoj razini. Donja tablica, s primjerima, sadrži prijedlog dviju kategorija osjetljivih ljudi:

Jako osjetljivi	Osjetljivi
Slijepi osobe	Osobe s djelomičnim oštećenjem vida
Osobe s teškim invaliditetom	Osobe s djelomičnim invaliditetom
Jako stare osobe	Starije osobe
Jako mlade osobe (< 3 godine)	Mlade osobe (3-11 godina)

Normalno osjetljive odrasle osobe

Prilagodbu ozbiljnosti rizika na normalno osjetljive odrasle osobe je potrebno primijeniti samo ako je opasnost očita i potrebna za funkciju proizvoda. Za normalno osjetljive odrasle osobe razina rizika treba ovisiti o tome je li opasnost očita i je li proizvođač na odgovarajući način osigurao odgovarajuća upozorenja i zaštite, naročito ako opasnost nije očita. Primjerice, ako proizvod ima odgovarajuća upozorenja i zaštitne mjere, a opasnost je očita, visoka razina ozbiljnost ne mora biti ozbiljna u smislu stupnjevanja rizika (tablica B), iako se mogu poduzeti neke mjere za poboljšanje sigurnosti proizvoda. Obratno, ako proizvod nema odgovarajuće zaštitne mjere i upozorenja, a opasnost nije očita, umjerena razina ozbiljnosti je ozbiljna u smislu stupnjevanja rizika (tablica B).

Ovaj je postupak predložen kao pomoć poduzećima pri odlučivanju zahtijeva li specifična opasna situacija uzrokovana proizvodom za potrošače obavješćivanje nadležnih tijela

Tablica A služi za određivanje ozbiljnosti opasnosti, ovisno o ozbiljnosti i vjerojatnosti moguće štete po zdravlje/sigurnost (vidjeti tablicu u napomenama)

Tablica B služi za određivanje razina ozbiljnosti rizika ovisno o tipu korisnika te, za normalno osjetljive odrasle osobe, ima li proizvod odgovarajuća upozorenja i zaštitne mjere i je li opasnost dovoljno očita

Primjer (naznačen strelicama na gornjem prikazu)

Korisnik motorne pile je doživio veliku posjekotinu ruke i ustanovljeno je da motorna pila ima neodgovarajuće oblikovanu zaštitu, zbog čega je korisnikova ruka kliznula naprijed i dotakla lanac. Ocjenitelj poduzeća radi sljedeću procjenu rizika.

Tablica A – Ocjena vjerojatnosti je **visoka**, jer je opasnost prisutna na svim proizvodima i može se javiti u određenim okolnostima. Ocjena stupnja ozbiljnosti je **ozbiljna**, tako da je ukupna razina ozbiljnosti **visoka**.

Tablica B – Uporaba motorne pile je namijenjena normalno osjetljivim odraslim osobama, predstavlja očitu opasnost, ali nije opremljena odgovarajućim zaštitama.

Visoka se razina ozbiljnosti stoga ne može tolerirati, tako da postoji **ozbiljan rizik**.

32005D0034

20.1.2005.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 16/61

ODLUKA KOMISIJE**od 11. siječnja 2005.****o utvrđivanju usklađene norme za ispitivanje određenih rezidua u proizvodima životinjskoga podrijetla uvezenih iz trećih zemalja***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2004) 4992)***(Tekst značajan za EGP)****(2005/34/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 97/78/EZ od 18. prosinca 1997. o utvrđivanju načela organizacije veterinarskih pregleda proizvoda koji ulaze u Zajednicu iz trećih zemalja ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 5. i članak 17. stavak 7.,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjere pridržavanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja i posebno njezin članak 11. stavak 4. i članak 63. stavak 1. točku (e),

budući da:

- (1) Direktiva 97/78/EZ zahtijeva da svaka pošiljka uvezena iz trećih zemalja bude podvrgnuta veterinarskoj kontroli. Ti pregledi mogu uključivati analitička ispitivanja na rezidue farmakološki aktivnih tvari kako bi se provjerilo ispunjava li pošiljka zahtjeve zakonodavstva Zajednice.
- (2) Najveće dopuštene količine rezidua (MRL) koje se moraju primjenjivati u kontroli hrane u skladu s Direktivom Vijeća 96/23/EZ od 29. travnja 1996. o mjerama za praćenje određenih tvari i njihovih rezidua u živim životinjama i proizvodima životinjskog podrijetla i o stavljanju izvan snage Direktiva 85/358/EEZ i 86/469/EEZ i Odluka 89/187/EEZ i 91/664/EEZ ⁽²⁾, određene su za farmakološki aktivne tvari Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2377/90 od 26. lipnja 1990. o utvrđivanju postupka Zajednice za određivanje najvećih dopuštenih količina rezidua veterinarsko-medicinskih proizvoda u hrani životinjskog podrijetla ⁽³⁾. MRL se primjenjuje na uvozne pošiljke.

- (3) Međutim, Uredba (EEZ) br. 2377/90 ne predviđa MRL za sve tvari, a posebno ne za one tvari čija je uporaba zabranjena ili nije dopuštena u Zajednici. Za te tvari, prisutnost bilo kojih rezidua može predstavljati osnovu za odbijanje ili uništenje dotične pošiljke pri uvozu.
- (4) Primjereno je da Zajednica uspostavi usklađeni pristup za kontrolu rezidua u uvoznim pošiljkama za tvari koje su zabranjene ili nedopuštene u Zajednici.
- (5) Najmanje zahtijevane granice učinkovitosti izvedbe metode (MRPL), određene u skladu s Odlukom Komisije 2002/657/EZ od 12. kolovoza 2002. o primjeni Direktive Vijeća 96/23/EZ o provođenju analitičkih metoda i tumačenju rezultata ⁽⁴⁾, donesene su kao norma za rezultate kojom se osigurava djelotvorna provjera zakonodavstva Zajednice kada se službeni uzorci ispituju na prisutnost određenih zabranjenih ili nedopuštenih tvari; MRPL odgovaraju prosječnoj granici iznad koje se utvrđivanje neke tvari ili njenih rezidua mogu tumačiti kao metodološki značajni.
- (6) Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ⁽⁵⁾, u skladu s *Codex alimentarius* Radnim načelima za analizu rizika ⁽⁶⁾, zahtijeva se da zakon o hrani budu utemeljeni na čimbenicima koji su opravdani za dotična pitanja, kao što je izvodivost kontrola.
- (7) Stoga se izolirano utvrđivanje rezidua tvari ispod granice MRPL-a, određene Odlukom 2002/657/EZ, tumači kao nalaz koji ne zahtijeva trenutnu zabrinutost, ali ga države članice trebaju pratiti te je potrebno primjenjivati MRPL, ako postoje, kao referentnu točku za mjeru kojom će se osigurati usklađena primjena Direktive 97/78/EZ.

⁽¹⁾ SL L 24, 30.1.1998., str. 9. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 165, 30.4.2004., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 125, 23.5.1996., str. 10. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 882/2004.

⁽³⁾ SL L 224, 18.8.1990., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2232/2004. (SL L 379, 24.12.2004., str. 71.).

⁽⁴⁾ SL L 221, 17.8.2002., str. 8. Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom 2004/25/EZ (SL L 6, 10.1.2004., str. 38.).

⁽⁵⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1642/2003. (SL L 245, 29.9.2003., str. 4.).

⁽⁶⁾ Dostupno na ftp://ftp.fao.org/codex/alinorm03/A103_33e.pdf

- (8) U slučaju kada rezultati analitičkih ispitivanja pokažu prisutnost rezidua tvari za koju su granice MRPL-a određene u skladu s Odlukom 2002/657/EZ i do primjene Uredbe (EZ) br. 882/2004 od 1. siječnja 2006., primjereno je pojasniti koje će se mjere poduzeti, uzimajući u obzir ozbiljnost prijetnje koju pošiljka može predstavljati za ljudsko zdravlje, kao i odredbe navedene u Direktivi 96/23/EZ i Direktivi 97/78/EZ te u Uredbi (EZ) br. 178/2002.
- (9) Države članice posebno trebaju pratiti uvoz zbog dokaza o ponovljenom problemu, budući da bi takav rezultat mogao nagovještavati obrazac zlouporabe određene tvari ili nepoštivanje jamstava koje treće zemlje dostavljaju u vezi s proizvodnjom hrane namijenjene uvozu u Zajednicu. Države članice trebaju o ponovljenim problemima obavijestiti Komisiju.
- (10) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Područje primjene Odluke

- Ova Odluka određuje referentne vrijednosti za poduzimanje mjera koje se odnose na rezidue tvari za koje su određene granice MRPL-a u skladu s Odlukom 2002/657/EZ, kada analitička ispitivanja, koja se provode prema Direktivi 97/78/EZ na uvoznim pošiljkama proizvoda životinjskog podrijetla, potvrde prisutnost takvih rezidua i mjere koje će se poduzeti nakon takve potvrde.
- Ova Odluka primjenjuje se bez obzira na to jesu li analitička ispitivanja provedena rutinski, kod povećane učestalosti pregleda ili primjenom zaštitnih mjera u odnosu na pošiljke proizvoda životinjskog podrijetla uvezenih iz trećih zemalja.

Članak 2.

Referentne vrijednosti za poduzimanje mjera

U svrhu kontrole rezidua određenih tvari čija je uporaba zabranjena ili nije dopuštena u Zajednici, najmanja zahtijevana granica učinkovitosti izvedbe metode (MRPL) navedena u Prilogu II. Odluci 2002/657/EZ koristi se kao referentna vrijednost za mjeru, bez obzira koja se matrica ispituje.

Članak 3.

Mjere u slučaju potvrđene prisutnosti zabranjene ili nedopuštene tvari

- U slučaju kada su rezultati analitičkih ispitivanja na ili iznad MRPL-a navedenog u Odluci 2002/657/EZ, smatra se da dotična pošiljka nije u skladu sa zakonodavstvom Zajednice.
- Do primjene članaka 19. do 22. Uredbe (EZ) br. 882/2004 s 1. siječnjem 2006., nadležna tijela država članica službeno će zadržati nesukladne pošiljke iz trećih zemalja te će, nakon što su saslušale subjekta u poslovanju s hranom, odgovornog za pošiljku, poduzeti sljedeće mjere:
 - narediti da takve pošiljke budu uništene ili ponovno otpremljene izvan Zajednice u skladu sa stavkom 3.;
 - ako je pošiljka već stavljena na tržište, povući pošiljku prije nego poduzmu neku od gore navedenih mjera.

3. Nadležna tijela će odobriti ponovnu otpremu pošiljke samo ako je:

- odredište prethodno dogovoreno sa subjektom u poslovanju s hranom ili hranom za životinje odgovornim za pošiljku; i
- subjekt u poslovanju s hranom najprije je obavijestio nadležno tijelo treće zemlje podrijetla ili treće zemlje odredišta, ako je drukčije, o razlozima i okolnostima zbog kojih je spriječeno stavljanje dotične pošiljke na tržište Zajednice; i
- kada treća zemlja odredišta nije treća zemlja podrijetla, nadležno tijelo treće zemlje odredišta obavijestilo je nadležno tijelo da je pripravno za primitak pošiljke.

4. Ne dovodeći u pitanje nacionalna pravila država članica o pregledu administrativnih odluka, ponovna otprema pošiljke obavlja se ne više od 60 dana nakon dana kada je nadležno tijelo odlučilo o odredištu pošiljke, osim ako je poduzeta pravna radnja. Ali, ako se nakon isteka razdoblja od 60 dana pošiljka ponovo ne otpremi, pošiljka će se uništiti, osim ako nadležno tijelo ne smatra da je odgoda istoga opravdana.

5. Kada su rezultati analitičkih ispitivanja na proizvodima ispod MRPL-a navedenih u Odluci 2002/657/EZ, proizvodima neće biti zabranjen ulazak u prehrambeni lanac. Nadležno tijelo zadržava evidenciju nalaza u slučaju ponavljanja. Kada rezultati analitičkih ispitivanja na proizvodima istoga podrijetla pokazuju opetovani obrazac koji ukazuje na potencijalni problem u vezi s jednom ili više zabranjenih ili nedopuštenih tvari, uključujući na primjer nalaz četiri ili više potvrđenih rezultata prema referentnim vrijednostima za mjere, za istu tvar u uvozu određenog podrijetla unutar razdoblja od 6 mjeseci, nadležno tijelo obavješćuje Komisiju i ostale države članice u Stalnom odboru za prehrambeni lanac i zdravlje životinja. Komisija iznosi pitanje nadležnom tijelu zemlje ili zemalja podrijetla i daje primjerene prijedloge.

6. Subjekt u poslovanju s hranom za životinje ili hranom odgovoran za pošiljku ili njegov predstavnik odgovorni su za

troškove nadležnih tijela za mjere navedene u stavcima 1. do 4. ovog članka.

Članak 4.

Ova Odluka primjenjuje se od 19. veljače 2005.

Članak 5.

Ova Odluka upućena je državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. siječnja 2005.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

32005D0323

23.4.2005.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 104/39

ODLUKA KOMISIJE**od 21. travnja 2005.****o sigurnosnim uvjetima koje europske norme moraju ispuniti u vezi s plutajućim proizvodima za slobodno vrijeme za uporabu na ili u vodi prema Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća****(priopćeno pod brojem dokumenta C(2005) 1209)****(Tekst značajan za EGP)****(2005/323/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (a),

budući da:

- (1) Direktiva 2001/95/EZ utvrđuje obvezu za proizvođače da stavljaju na tržište samo sigurne proizvode.
- (2) U skladu s tom Direktivom, pretpostavlja se da je proizvod siguran s obzirom na rizike i kategorije rizika koji su obuhvaćeni odgovarajućim nacionalnim normama, kad je usklađen s neobvezujućim nacionalnim normama kojima su prihvaćene europske norme.
- (3) U skladu s Direktivom 2001/95/EZ, europske norme trebaju biti prihvaćene od europskih normizacijskih tijela. Te norme bi trebale osigurati da proizvodi ispunjavaju opće sigurnosne zahtjeve Direktive.
- (4) Države članice i Komisija, u bliskoj suradnji s europskim tijelima za normizaciju i nakon savjetovanja s dionicima, prepoznale su plutajuće proizvode za slobodno vrijeme za uporabu na ili u vodi, kao grupu proizvoda za koje je potrebno izraditi europske norme, na temelju mandata koji će Komisija dodijeliti prema Direktivi 2001/95/EZ. Utvrđeni plutajući proizvodi za slobodno vrijeme isključuju one plutajuće proizvode koji su obuhvaćeni Direktivom Vijeća 88/378/EEZ ⁽²⁾ koja se odnosi na sigurnost

dječjih igračaka, Direktivom Vijeća 89/686/EEZ ⁽³⁾ koja se odnosi na osobnu zaštitnu opremu i Direktivom 94/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ koja se odnosi na plovila za rekreaciju.

- (5) Sigurnosne zahtjeve za te proizvode potrebno je izraditi uz savjetovanje i raspravu s nadležnim tijelima država članica.
- (6) Mjere koje su predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog prema Direktivi 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Proizvodi i definicija proizvoda

Ova Odluka primjenjuje se na plutajuće proizvode za slobodno vrijeme za uporabu na ili u vodi, koji su navedeni u 1. dijelu Priloga, a koji nisu obuhvaćeni niti jednim posebnim propisom EU-a, koji uređuje sigurnosne zahtjeve a koji se odnose na ove specifične proizvode. Točnije, plutajući proizvodi za slobodno vrijeme obuhvaćeni Direktivom 88/378/EEZ, Direktivom 89/686/EEZ i Direktivom 94/25/EZ izuzeti su iz ove Odluke.

Članak 2.

Sigurnosni uvjeti

Sigurnosni zahtjevi za proizvode na koje se odnosi članak 1. navedeni su u 2. dijelu Priloga.

Članak 3.

Adresati

Ova Odluka upućena je državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. travnja 2005.

Za Komisiju

Markos KYPRIANOU

Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ SL L 187, 16.7.1988., str. 1. Direktiva, posljednji put izmijenjena Direktivom 93/68/EEZ (SL L 220, 30.8.1993., str. 1.).

⁽³⁾ SL L 399, 30.12.1989., str. 18. Direktiva, posljednji put izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

⁽⁴⁾ SL L 164, 30.6.1994., str. 15. Direktiva, posljednji put izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003.

PRILOG

Sigurnosni zahtjevi za plutajuće proizvode za slobodno vrijeme za uporabu na ili u vodi

DIO I.

Definicija proizvoda

Plutajući proizvodi obuhvaćeni ovom Odlukom su proizvodi za slobodno vrijeme, za uporabu na ili u vodi, čije plutanje se postiže pomoću sposobnosti održavanja na vodi putem napuhavanja ili ugrađenih plutajućih materijala. Ti proizvodi nisu obuhvaćeni niti jednim posebnim propisom EU-a koji uređuje sigurnosne zahtjeve ovih specifičnih proizvoda koji se koriste na ili u vodi za slobodne aktivnosti, kao što su igranje u vodi, vodeni sportovi, veslanje, ronjenje i učenje plivanja, izvan najtipičnijih i najtradicionalnijih proizvoda u tom sektoru. Neki od tih proizvoda već su godinama prisutni na europskom tržištu, dok su drugi novi, s tim da se novi proizvodi neprestano pojavljuju.

Većina ovih proizvoda je djelomično izmijenjena u odnosu na tradicionalno izrađeni proizvod ili su proizvodi koji su izvedeni iz njih i daljnje razvijeni. Isto tako oprema za igranje na kopnu se u sve većoj mjeri, prilagođava za uporabu na vodi.

Cilj ovih novih proizvoda je povećanje zadovoljstva i zabave, ali i povećanje brzine ili poticanje aktivnosti i zadovoljstva novim pustolovnim aktivnostima, kao što su „vožnja na tubama” ili „rafting na divljim vodama”.

Plutajući proizvodi za slobodne aktivnosti obuhvaćeni Direktivom 88/378/EEZ koja se odnosi na sigurnost igraćaka, Direktivom 89/686/EEZ koja se odnosi na osobnu zaštitnu opremu i Direktivom 94/25/EZ koja se odnosi na rekreacijska plovila, izuzeti su iz ove Odluke.

Plutajući proizvodi obuhvaćeni ovom Odlukom moraju se klasificirati prema namjeni za njihovo korištenje, pogonu i dizajnu u sljedeće klase:

A klasa: Plutajući proizvodi namijenjeni za statično postavljanje na ili u vodi. Smještanje korisnika na plutajući objekt. Namijenjeni za najčešće pasivnu, pojedinačnu i skupnu uporabu. Obično nemaju mehaničkih pogonskih sredstava. Predmeti mogu biti izrađeni tako da osiguravaju stabilnost plutanja ili korisnik mora sam uspostaviti ravnotežu.

Izuzeti su proizvodi izrađeni u zaštitne svrhe, obuhvaćeni Direktivom 89/686/EEZ. Na isti su način izuzeti proizvodi izrađeni ili jasno namijenjeni za pojedinačnu uporabu u dječjoj igri u plitkim vodama, obuhvaćeni Direktivom 88/378/EEZ.

B klasa: Plutajući proizvodi koji su namijenjeni za statičnu uporabu. Korisnik je smješten unutar plutajućeg objekta koji okružuje korisnikovo tijelo (relativno tijesno prijanja). Predmeti mogu imati sustav za podupiranje tijela ili se može očekivati da se korisnik sam drži rukama i šakama. Sustav za podupiranje tijela može biti ugrađeno sjedalo, pojasevi ili druga sredstva za držanje bez obzira na položaj tijela (sjedeci, stajaci, ležeći, klečeći itd.). Korisnikovo tijelo je više ili manje uronjeno u vodu. Gornji dio tijela (od grudi naviše) je obično iznad vode. Namijenjeni su za pojedinačnu i skupnu uporabu. Obično nemaju mehaničkih pogonskih sredstava.

Izuzeti su proizvodi izrađeni u zaštitne svrhe, obuhvaćeni Direktivom 89/686/EEZ. Na isti su način izuzeti proizvodi izrađeni ili jasno namijenjeni za pojedinačnu uporabu u dječjoj igri u plitkim vodama, obuhvaćeni Direktivom 88/378/EEZ.

C klasa: Plutajući proizvodi za dinamičnu uporabu, odnosno za primjenu pri velikoj brzini. Korisnik je smješten na ili unutar plutajućeg objekta. Moguće je da postoji kabina ili sjedalo ili druga sredstva kao uporište za korisnika. Predmet vuče vanjsko pogonsko sredstvo. Korisnik mora uspostaviti stabilnost plutanja i sigurni smjer iza predmeta koji ga vuče.

D klasa: Plutajući proizvodi za aktivnu uporabu, odnosno penjanje, skakanje i bilo koju povezanu aktivnost. Položaj korisnika nije određen. Namijenjeni za pojedinačnu i skupnu uporabu. Obično nemaju mehaničkih pogonskih sredstava. Izuzeti su proizvodi izrađeni u zaštitne svrhe, obuhvaćeni Direktivom 89/686/EEZ. Na isti su način izuzeti proizvodi izrađeni ili jasno namijenjeni za pojedinačnu uporabu u dječjoj igri u plitkim vodama, obuhvaćeni Direktivom 88/378/EEZ.

E klasa: Čamci na napuhavanje sa sposobnošću održavanja na vodi manjom od 1 800 N i dužinom trupa višom od 1,2 m i manjom od 2,5 m, izmjerenih u skladu s primjerenim usklađenim normama namijenjenima za sportove i slobodno vrijeme, kako se navodi u Direktivi 94/25/EZ. Pojedinačna i skupna uporaba. Korisnik je smješten unutar plutajućeg predmeta (široka kabina).

DIO II.

A. Rizici

Najveći rizici povezani s ovim proizvodima su utapanje i nesreće u kojima može doći do utapanja.

Ostali rizici povezani sa specifičnim proizvodima, a koji također mogu uzrokovati više ili manje ozbiljne povrede, uključuju rizike koji se odnose na dizajn proizvoda, kao što su odnašanje, popuštanje uporišta, pad s velike visine, zapinjanje ili uplitanje iznad ili ispod površine vode, iznenadni gubitak sposobnosti za plutanje, prevrtanje, šok od hladnoće, kao i rizike povezane s njihovom uporabom, kao što je sudaranje i udarci te rizike u vezi s vjetrovom, strujama i morskim mijenama.

B. Opći sigurnosni zahtjevi

Proizvod mora ispunjavati opće sigurnosne zahtjeve na koji se odnosi Direktiva 2001/95/EZ i biti „siguran” u smislu njezinoga članka 2. točke (b).

C. Posebni sigurnosni zahtjevi

U primjeni općeg sigurnosnog zahtjeva na koji se odnosi Direktiva 2001/95/EZ, mora se minimalno uzeti u obzir sljedeće:

C.1. Uvjeti koji se odnose na dizajn proizvoda

Sigurnost dizajna proizvoda mora biti važnija od sigurnosti na temelju uputa. Upotrijebljeni materijali i način izrade moraju odgovarati stručnoj izvedbi, uzimajući u obzir očekivanu uporabu proizvoda i moguće posljedice po zdravlje korisnika i okoliš.

Mora se minimalno uzeti u obzir sljedeće:

- (a) stabilnost plutanja u skladu s namijenjenom i predviđenom uporabom;
- (b) minimalna sposobnost održavanja na vodi i, kada se radi o proizvodima na napuhavanje, preostala sposobnost održavanja na vodi nakon zatajivanja jedne zračne komore. Dodatno zadržavanje funkcije ako je primjereno, a posebno kada je proizvod namijenjen za skupnu uporabu ili je ista vrlo vjerojatna;
- (c) lako prihvaćanje za sredstva za držanje tijekom uporabe;
- (d) jednostavno oslobađanje u slučaju prevrtanja, izbjegavanje bilo kojeg oblika zaplitanja ili zapinjanja bilo kojim dijelom ljudskoga tijela;
- (e) sredstva kojima se olakšava ponovo ukrcavanje, posebno kada je proizvod namijenjen za skupnu uporabu, kao i sredstva za prihvaćanje u vodi u slučaju nužde;
- (f) postojanje pouzdane kopče za brzo oslobađanje za proizvode koji se kreću ili ih vuku velikom brzinom;

C.2. Upozorenja i informacije u vezi s potrebnim oprezom pri uporabi proizvoda

Prikaz i ilustracija proizvoda, vidljivo i jasno označavanje, kao i sva upozorenja i upute za njegovu uporabu, moraju u potpunosti biti suvisla i lako razumljiva korisniku i ne smiju ublažavati rizike za potencijalnog korisnika, posebno za djecu.

Označavanje (uključujući piktograme) koje se odnosi na upozorenja ili primjerenu veličinu, mora biti vidljivo tijekom uporabe. Piktogrami koji se izravno odnose na izuzetno ozbiljne rizike, moraju biti popraćeni odgovarajućim tekstom. Osnovne informacije u vezi s izvedbom i ograničenjima proizvoda moraju se prikazati tako da se potencijalni kupac o njima obavijesti prije same kupovine. Posebna pažnja mora se posvetiti informacijama koje se odnose na rizike a koji se odnose na djecu. Mora se voditi računa minimalno o sljedećem:

- (a) Bilo kakvo potrebno ograničenje uporabe koje se odnosi primjerice na: broj korisnika, ukupnu težinu, rizike u vezi s vjetrom, strujama ili morskim mijenama, udaljenost od obale, visinu, brzinu, međudjelovanje s ostalim proizvodima ili objektima, ako se opravdano predviđa da će se proizvod koristiti s ostalim proizvodima ili u blizini opasnih objekata (sigurna udaljenost); dodatno se mora uzeti u obzir i predvidljiva nepravilna uporaba proizvoda.
- (b) Svi proizvodi moraju imati upozorenje „PAŽNJA: Nema zaštite protiv utapanja. Samo za plivače!”
- (c) Preporuke koje se odnose na korištenje prikladne osobne zaštitne opreme (PPE) protiv utapanja i otpornost na udarce, ako je primjenjivo.
- (d) Upute u vezi s napuhavanjem i uvjetima tlaka, održavanjem, popravcima, skladištenjem i odlaganjem, uzimajući u obzir posebne karakteristike ovih proizvoda i njihove uporabe, ponovljeno korištenje tijekom dugih razdoblja i proces starenja.
- (e) Proizvodi koji su namijenjeni za kategorije korisnika koji su prilikom uporabe proizvoda u opasnosti, posebno djeca, neplivači i u nekim slučajevima starije osobe moraju imati posebna upozorenja.

32005D0718

15.10.2005.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 271/51

ODLUKA KOMISIJE**od 13. listopada 2005.****o usklađenosti određenih normi s općim sigurnosnim zahtjevima Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i objavljivanje upućivanja na njih u Službenom listu***(priopćena pod brojem dokumenta C(2005) 3803)***(Tekst značajan za EGP)**

(2005/718/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno članak 4. stavak 2., drugi i četvrti podstavak,nakon savjetovanja sa Stalnim odborom osnovanim u skladu s člankom 5. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa ⁽²⁾,

budući da:

(1) Članak 3. stavak 1. Direktive 2001/95/EZ utvrđuje obvezu proizvođača da stavljaju na tržište samo sigurne proizvode.

(2) U skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 2001/95/EZ pretpostavlja se da je proizvod siguran s obzirom na rizike i kategorije rizika obuhvaćene odgovarajućim nacionalnim normama kad je u skladu s neobvezujućim nacionalnim normama kojima se prenose europske norme, upućivanja na koje je objavila Komisija u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 4. dotične Direktive.

(3) U skladu s člankom 4. stavkom 1. Direktive, europske norme trebale bi biti utvrđene od strane europskih normizacijskih tijela u sklopu mandata koji određuje Komisija. Komisija će objaviti upućivanja na takve norme.

(4) Članak 4. stavak 2. Direktive utvrđuje postupak za objavljivanje upućivanja na norme usvojene od europskih normizacijskih tijela prije stupanja na snagu Direktive. Ako te norme osiguraju usklađenost s općim sigurnosnim zahtjevima, Komisija odlučuje objaviti upućivanja na njih u *Službenom listu Europske unije*. U takvim slučajevima, Komisija odlučuje, na svoju inicijativu ili na zahtjev države članice, u skladu s postupkom navedenim u članku 15. stavku 2. te Direktive, ispunjava li predmetna norma opće sigurnosne zahtjeve. Komisija odlučuje o objavljivanju upućivanja na nju nakon savjetovanja s Odborom osnovanim u skladu s člankom 5. Direktive 98/34/EZ. Komisija obavještava države članice o svojoj odluci.

(5) Međutim, europska normizacijska tijela donijela su neke norme nakon stupanja na snagu Direktive, bez mandata za izradu normi prema članku 4. stavku 1. Direktive. Namjera zakonodavca bila je osigurati suradnju s europskim normizacijskim tijelima i prepoznati prikladne sigurnosne standarde za proizvode na koje se primjenjuje Direktiva, a za koje mandat Komisija nije izdala mandat sukladno odredbama članka 4. Stoga je primjereno razmotriti objavljivanje upućivanja na te norme te postupiti u skladu s postupkom predviđenim u članku 4. stavku 2.

(6) Ova odluka o usklađenosti normi navedenih u Prilogu s općim sigurnosnim zahtjevima donesena je na inicijativu Komisije.

(7) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem odbora iz Direktive 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Norme navedene u Prilogu ispunjavaju opće sigurnosne zahtjeve Direktive 2001/95/EZ za rizike koje obuhvaćaju.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 98/48/EZ (SL L 217, 5.8.1998., str. 18.).

Članak 2.

Upućivanja na norme u Prilogu objavljuju se u seriji C *Službenog lista Europske unije*.

Članak 3.

Ova Odluka upućena je državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. listopada 2005.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

PRILOG

Norme na koje se odnose članci 1. i 2. ove Odluke:

1. EN 13899:2003 – Oprema za koturaljkanje – Koturaljke – Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja
 2. EN 13138-2:2003 – Plutajuća pomagala za nastavu plivanja – 2. dio: sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja za plutajuća pomagala koja se drže rukama
 3. EN 13319:2000 – Pribor za ronjenje – Mjerač dubine i kombinirani uređaji za mjerenje dubine i vremena – Funkcionalni i sigurnosni zahtjevi, metode ispitivanja
 4. EN 1651:1999 – Oprema za paragliding – Kopče – Sigurnosni zahtjevi i ispitivanje jakosti
 5. EN 12491:2001 – Oprema za paragliding – Pomoćni padobran – Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja
 6. EN 913:1996 – Oprema za gimnastiku – Opći sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja
 7. EN 12655:1998 – Oprema za gimnastiku – Karike - Funkcionalni i sigurnosni zahtjevi, metode ispitivanja
 8. EN 12197:1997 – Oprema za gimnastiku – Preča - Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja
 9. EN 12346:1998 – Oprema za gimnastiku – Letvice, ljestve i okviri za penjanje – Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja
 10. EN 12432:1998 – Oprema za gimnastiku – Grede – Funkcionalni i sigurnosni zahtjevi, metode ispitivanja
 11. EN 916:2003 – Oprema za gimnastiku – Švedski sanduci – Zahtjevi i metode ispitivanja uključujući sigurnost
 12. EN 12196:2003 – Oprema za gimnastiku – Konj s hvataljkama i konj za preskoke - Funkcionalni i sigurnosni zahtjevi, načini ispitivanja
 13. EN 1860-1:2003 – Uređaji, kruto gorivo i upaljači za roštilj – 1. dio: Roštilji na kruto gorivo – Zahtjevi i metode testiranja
 14. EN 1129-1:1995 – Namještaj – Sklopivi kreveti – Sigurnosni zahtjevi i ispitivanje – 1. dio: Sigurnosni zahtjevi
 15. EN 1129-2:1995 – Namještaj – Sklopivi kreveti – Sigurnosni zahtjevi i ispitivanje – 2. dio: Metode ispitivanja
 16. EN 14344:2004 – Proizvodi za dječju upotrebu i njegu – Dječja sjedala za bicikle – Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja
 17. EN 14350-1:2004 – Proizvodi za dječju upotrebu i njegu – Oprema za piće – 1. dio: Opći i mehanički zahtjevi i ispitivanja
-

42006A1117(01)

C 279/2

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

17.11.2006.

Sporazum o zaštiti zdravlja radnika pravilnim rukovanjem i uporabom kristalnog silicijevog dioksida i proizvoda koji ga sadržavaju

(2006/C 279/02)

Prilozi ovom Sporazumu dostupni su na www.nepsi.eu

- (1) Budući da se kristalni silicijev dioksid može naći u prirodi u velikim količinama, njegov je udjel u zemljinoj kori oko 12 %. Nekoliko drugih vrsta minerala i mineralnih proizvoda prirodno sadržava kristalni silicijev dioksid.
- (2) Budući da industrija intenzivno iskorištava dva kristalna oblika silicijeva dioksida, tj. kvarc i kristobalit, te se oba prodaju kao pijesak, koji je zrnate teksture, odnosno kao brašno koje se sastoji od čestica manjih od 0,1 mm u promjeru.
- (3) Budući da se kristalni silicijev dioksid i materijali/proizvodi/sirovine koji ga sadržavaju rabe u mnogim industrijama, uključujući, ali ne ograničavajući se na kemijsku industriju, keramičku industriju, građevinarstvo, kozmetičku industriju, proizvodnju deterdženata, elektroničku industriju, ljevaonice, staklarstvo, hortikulturu, zabavu, metalurgiju i strojarstvo, industriju premaza i boja, farmaceutsku industriju te kao filtracijsko sredstvo u više industrija.
- (4) Budući da je Znanstveni odbor za ograničenje profesionalne izloženosti Europske komisije (krat. SCOEL) ⁽¹⁾ zaključio, *inter alia*, „da je silikoza glavna posljedica udisanja respirabilnih čestica kristalnog silicijevog dioksida kod ljudi, postoji dovoljno saznanja za donošenje zaključka kako je relativni rizik od raka pluća veći u osoba sa silikozom (ali očito ne i u zaposlenika izloženih prašinama silicijeva dioksida u kamenolomima i keramičkoj industriji koji nemaju silikozu). Stoga će se sprječavanjem nastanka silikoze istodobno smanjiti i rizik od nastanka raka pluća. Budući da se ne može jasno odrediti prag izloženosti za nastanak silikoze, svako njezino smanjenje također smanjuje rizik od silikoze.”
- (5) Budući da postoje naznake o postojanju razlika među učincima respirabilnih čestica kristalnog silicijevog dioksida u različitim granama industrije.
- (6) Budući da postoji niz drugih zbunjujućih čimbenika koji mogu utjecati na epidemiologiju raka pluća poput pušenja, radona i policikličkih aromatskih ugljikovodika.
- (7) Budući da trenutačno ne postoji propisano ograničenje profesionalne izloženosti za respirabilne čestice kristalnog silicijevog dioksida na razini EU-a, te da nacionalna ograničenja nisu ujednačena.
- (8) Budući da se zbog prirodne rasprostranjenosti respirabilne čestice kristalnog silicijevog dioksida umnogome razlikuju od uobičajenih slučajeva koje pokriva propisi o zaštiti zdravlja radnika, stoga je ovaj, u mnogim pogledima jedinstven, Sporazum odgovarajući instrument za rješavanje problema vezanih uz tu tvar.
- (9) Budući da stranke čvrsto vjeruju kako će ovaj Sporazum doprinijeti očuvanje radnih mjesta i očuvanju gospodarske budućnosti sektora i tvrtki.
- (10) Budući da će stranke uložiti najveće napore da se ovaj Sporazum primijeni u svim tvrtkama u okviru sektora koje predstavljaju.
- (11) Budući da stranke u ovome Sporazumu djeluju u skladu s člankom 139. stavkom 1. i 2. Ugovora o EZ-u.

Uzimajući u obzir gore navedeno, stranke sklapaju sljedeći Sporazum o sprečavanju i zaštiti zdravlja radnika pravilnim rukovanjem i uporabom kristalnog silicijevog dioksida i proizvoda koji ga sadržavaju.

Članak 1.

Ciljevi

Ciljevi ovog Sporazuma su:

- zaštita zdravlja zaposlenika i ostalih osoba koje su na radnome mjestu profesionalno izložene respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida iz materijala/proizvoda/sirovina koji sadržavaju kristalni silicijev dioksid,

⁽¹⁾ SCOEL SUM Doc 94-završni izvještaj o respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida, lipanj 2003.

- izloženost respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida svesti na najnižu moguću mjeru primjenom dobre prakse utvrđene ovim Sporazumom, kako bi se spriječili, uklonili ili smanjili rizici od profesionalnih oboljenja povezanih s respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida,
- jačanje spoznaje o mogućim zdravstvenim učincima respirabilnih čestica kristalnog silicijevog dioksida, te o dobroj praksi.

Članak 2.

Područje primjene

- (1) Ovaj Sporazum rješava pitanje proizvodnje i uporabe kristalnog silicijevog dioksida, kao i materijala/proizvoda/sirovina koji ga sadržavaju, a koji mogu dovesti do izloženosti respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida. Opisi obuhvaćenih industrija dani su u Prilogu 5. ovom Sporazumu.
- (2) Područje primjene Sporazuma također obuhvaća relevantne pomoćne aktivnosti poput rukovanja, skladištenja i prijevoza. Također se odnosi na mobilna radna mjesta. Mobilna radna mjesta mogu biti obuhvaćena posebnim pravilima, kako je dolje navedeno.
- (3) Ovaj se Sporazum odnosi na stranke, poslodavce i zaposlenike, kako je definirano i određeno ovim Sporazumom.

Članak 3.

Definicije

- (1) „Poslodavac(-ci)” znači pojedinačna trgovačka društva koja izravno ili neizravno zastupaju stranke u ovome Sporazumu kao predstavnici industrije.
- (2) „Zaposlenici” znači radnici koje izravno ili neizravno zastupaju stranke u ovome Sporazumu kao predstavnici zaposlenika, a koji su redovito ili povremeno izloženi respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida. Zaposlenicima se smatraju oni zaposlenici koji rade nepuno radno vrijeme, puno radno vrijeme, koji su zaposleni na određeno vrijeme te svi drugi radnici koji djeluju pod izravnim nadzorom poslodavca (npr. privremeno premješteni ili izaslani radnici).
- (3) „Predstavnici radnika” znači predstavnici radnika s posebnom odgovornošću za sigurnost i zdravlje radnika: svaka osoba izabrana i postavljena u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i/ili praksom, da zastupa radnike u slučaju poteškoća povezanih s njihovom sigurnošću i zaštitom zdravlja na radu.
- (4) „Stranke” znači potpisnici ovog Sporazuma.
- (5) „Respirabilne čestice kristalnog silicijevog dioksida” znači maseni udjel udahnutih čestica kristalnog silicijevog dioksida koje su prodrle u dio dišnih putova u kojem nema cilija. Konvencija o respirabilnim česticama, koja je ciljna specifikacija za mjerne instrumente, definirana je u skladu s § 5.3. Europske norme EN 481 za atmosferu radnog prostora – Definicije veličina frakcija za mjerenje lebdećih čestica.
- (6) „Dobra praksa” znači opća načela iz Direktive 89/391 i odsjeka II. Direktive 98/24, dodatno proširena i opisana u Prilogu 1. ovog Sporazuma, koje treba povremeno ažurirati.
- (7) „Mjesto” znači radna jedinica u kojoj se javljaju respirabilne čestice kristalnog silicijevog dioksida. Skladištenje i prijevoz smatraju se odvojenim mjestima, osim ako nisu povezani s mjestom proizvodnje ili uporabe. Mobilna se radna mjesta također smatraju mjestima.
- (8) „Neprijemna” znači nepoštovanje Sporazuma, uključujući dobru praksu kako je definirano gore navedenim stavkom 6., a što dovodi do povećane izloženosti zaposlenika respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida, i s tim povezanog rizika za zdravlje koji se mogao izbjeći da se poštovala dobra praksa.
- (9) „Nacionalna praksa” označi smjernice ili norme koje su izdale nadležna tijela ili odobrile odgovarajuće industrije, a koje nisu ni zakon niti uredba.

Članak 4.

Načela

- (1) Stranke će surađivati na jačanju spoznaja o zdravstvenim učincima respirabilnih čestica kristalnog silicijevog dioksida, posebno istraživanjem, praćenjem i širenjem dobre prakse.
- (2) Stranke pridaju važnost potrebi za europskom strategijom sprječavanja izloženosti respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida. Međutim, to ne znači da se potpisivanje ovog Sporazuma može smatrati potvrdom nekontrolirane izloženosti u odgovarajućem sektoru ili stvarne izloženosti u cijelome sektoru.
- (3) Stranke prihvaćaju da se opća načela iz Direktive 89/391 i Direktive 98/24 o zaštiti zdravlja i sigurnosti radnika od rizika koji se odnose na uporabu kemijskih sredstava na radu nastave stalno primjenjivati (posebno uključujući članak 4.: utvrđivanje i procjena rizika; članak 5.: sprječavanje rizika; članak 6.: posebne mjere zaštite i sprečavanja; članak 7.: pripreme za slučaj nesreća, incidenata i izvanrednih slučajeva; članak 8.: informiranje i obuka radnika).
- (4) Stranke su suglasne da su kristalni silicijev dioksid i materijali/proizvodi/sirovine koji ga sadržavaju, kako je opisano u Prilogu 5. ovom Sporazumu, temeljan, koristan i često prijeko potreban sastojak/dio velikoga broja industrijskih i drugih profesionalnih djelatnosti koje pridonose očuvanje radnih mjesta i osiguranju gospodarske budućnosti sektora i tvrtki te da bi trebalo nastaviti s njihovom proizvodnjom i širokom primjenom.
- (5) Stranke su suglasne da će primjena „dobre prakse” opisane u Prilogu 1. ovom Sporazumu značajno doprinijeti upravljanju rizikom sprječavajući ga, odnosno gdje to nije izvedivo, smanjujući izloženost respirabilnim česticama kristalnog silicijevog dioksida primjenom odgovarajućih mjera sprečavanja i zaštite iz odsjeka II. Direktive 98/24.
- (6) Ovaj Sporazum ne dovodi u pitanje obveze poslodavca i zaposlenika da poštuju nacionalne zakone i zakonodavstvo Europske unije iz područja zaštite zdravlja i sigurnosti radnika.
- (7) Ako se nacionalne prakse pokažu strožima od zahtjeva obuhvaćenih ovim Sporazumom, poslodavci i zaposlenici pridržavat će se tih nacionalnih praksi.

Članak 5.

Dobra praksa

- (1) Stranke zajednički usvajaju dobru praksu, kako je opisano u Prilogu 1. ovom Sporazumu.
- (2) Poslodavci i zaposlenici te predstavnici radnika zajednički će dati sve od sebe da se dobra praksa provodi na razini mjesta u onoj mjeri u kojoj je to primjenjivo, uključujući osobe koje nisu zaposlenici, a koje su profesionalno izložene na mjestima, poput ugovaratelja (npr. tako što će se, prema potrebi, dobra praksa dodati u specifikacije ugovora).
- (3) Prilog 1. može se usvojiti u skladu s postupkom predviđenim Prilogom 7.
- (4) Poslodavci se obvezuju organizirati periodičnu obuku, dok se svi dotični zaposlenici obvezuju prisustvovati periodičnim obukama s obzirom na primjenu dobre prakse ⁽¹⁾.

Članak 6.

Praćenje

- (1) Na svakom će se mjestu postaviti sustav praćenja primjene dobre prakse. U tu će svrhu poslodavac na svako mjesto postaviti po jednog zaposlenika (npr. voditelja radne jedinice) koji će pratiti primjenu dobre prakse. On(a) će, na zahtjev, o tome obavijestiti osobu postavljenu u skladu sa stavkom 2.

⁽¹⁾ Vidjeti članak 13. Direktive 89/391.

(2) U skladu s odredbama članka 7. Direktive 89/391, poslodavac će postaviti osobu da redovito prati primjenu ili neprimjenu dobre prakse. Ta će se osoba povezati s osobama postavljenima u skladu s gore navedenim stavkom 1., u skladu s rasporedom/postupkom u okviru svojih odgovornosti, a nakon savjetovanja s radničkim vijećem tvrtke i predstavnicima radnika, gdje je to prikladno.

(3) Za praćenje razina prašine, poslodavci će slijediti odgovarajući(e) Protokol(e) za praćenje razina prašine, kako je opisano u Prilogu 2. Ovaj(-vi) se protokol(i) može(-gu) prilagoditi posebnim potrebama na manjim mjestima i može(gu) omogućiti nasumični odabir mjesta, ako se radi o mnoštvu manjih mjesta u pojedinim sektorima.

Članak 7.

Izveštavanje i poboljšanja

(1) Poslodavci i zaposlenici uz podršku predstavnika radnika zajedno i neprekidno rade na poštovanju dobre prakse i poboljšanju njezine primjene.

(2) Poslodavci će putem osobe postavljene na temelju članka 6. stavka 2. svake dvije godine izvještavati o primjeni/neprimjeni i poboljšanjima, počevši od 2008. (za prethodnu 2007. godinu).

Oblik izvještaja zajednički osmišljavaju stranke kao Prilog 3. ovom Sporazumu.

(3) Stranke su suglasne da za vrijeme trajanja ovog Sporazuma broj prijava neprimjene po poslodavcu s vremenom mora opadati, osim ako je broj prijava neprimjene toliki da ne dopušta daljnja poboljšanja, u kojem će slučaju poslodavac učiniti sve da zadrži takvo stanje.

(4) Izvještavanje iz gore navedenog stavka 2. provodi odgovarajuća stranka na konsolidiranoj osnovi i daje Vijeću na uvid. Međutim, sjedinjenom je izvještaju potrebno priložiti popis mjesta na kojima se neprimjena neprestano ponavlja.

Članak 8.

Vijeće

(1) *Načelo*

Glavni je cilj Vijeća prepoznati postojeće probleme i predložiti moguća rješenja. Vijeće je jedino i isključivo tijelo koje nadzire provedbu i tumačenje Sporazuma.

(2) *Zadaci*

Vijeće razmatra izvještaje iz članka 7. i izdaje sažeto izvješće najkasnije do 30. lipnja naredne godine, u kojemu objedinjuje primjenu, neprimjenu i poboljšanja, navodeći razinu primjene/neprimjene po industrijskom sektoru te njezine razloge i preporuke s tim u vezi. Sažeto izvješće prosljeđuje se strankama u sporazumu i njihovim članovima, Europskoj komisiji i državnim tijelima nadležnima za zaštitu sigurnosti radnika, te se označava kao „povjerljivi/osjetljivi poslovni podaci”. Smatra li se poželjnim, javnosti se na uvid može dati informativni sažetak. Sažeto izvješće predviđeno za lipanj 2007. dolazi u drugačijem obliku, a u njemu se ukratko opisuje stanje provedbe i priprema za prvi izvještaj u 2008., na temelju podataka koje dostave stranke.

Kada se neprimjena ponavlja kao posljedica opetovanog i neopravdanog izostanka popravničkih radnji, Vijeće će odlučivati o poduzimanju mjera radi rješavanja takvih situacija.

Osim gore navedenih zadataka, Vijeće također ima sljedeće zadatke: (a) raspravljati i rješavati sve bitne probleme vezane za provedbu ovog Sporazuma; (b) rješavati sve sukobe i probleme s tumačenjem u okviru Sporazuma, uključujući one koje iznose pojedine stranke, poslodavci odnosno zaposlenici; (c) donositi preporuke za eventualne revizije ovog Sporazuma; (d) komunicirati s trećim strankama; te (e) prilagođavati dobru praksu u skladu s Prilogom 7.

(3) *Sastav*

Vijeće se sastoji od predstavnika stranaka koje su ih prvi put postavile na dan potpisivanja Sporazuma s pojedinačnim mandatom od četiri godine, s time da je broj predstavnika poslodavaca i zaposlenika jednak. Istodobno ili naknadno, prema potrebi, stranke također mogu imenovati zamjenika za svakog člana Vijeća koji mogu biti promatrači ili prema potrebi mijenjati člana Vijeća kako bi osigurali stalnu prisutnost i odgovarajuće stručno znanje. Broj članova Vijeća mora biti takav da je učinkovit u praksi te smije imati maksimalno 30 članova (tj. 15/15), uključujući predsjedavajuće osobe iz članka 3. Priloga 6. Ako se bilo koja stranka povuče iz Sporazuma, odustane od njega ili prestane postojati, odnosno pridruži li se Sporazumu nova stranka za vrijeme trajanja mandata Vijeća, stranke će tome prilagoditi sastav članstva u Vijeću, i dalje poštujući gore navedeno ograničenje broja članova. Stranke koje u Vijeću nemaju predstavnika ili zamjenici imaju pravo govora pred Vijećem i pravo na prisustvovanje u raspravama koje se na njih odnose. Pravila Vijeća utvrđena su Prilogom 6. ovog Sporazuma.

(4) *Odlučivanje*

Cilj je Vijeća donositi odluke konsenzusom. Izostane li konsenzus, odluke Vijeća donose se dvostrukom kvalificiranom većinom od 75 % glasova predstavnika zaposlenika i predstavnika poslodavaca. Na primjer, ako se Vijeće sastoji od 30 članova (15 na strani zaposlenika, a 15 na strani poslodavaca), potrebna je većina od 12 glasova na svakoj strani.

(5) *Tajništvo*

Vijeću će logističku potporu pružati tajništvo koje će stranke osnovati na dan potpisivanja Sporazuma.

Članak 9.

Povjerljivost

(1) Sva usmena i pismena komunikacija među strankama te između stranka i njihovih članova koja se odnosi na primjenu ovog Sporazuma povjerljiva je i neće biti dostupna trećim stranama, osim ako za njihovo otkrivanje ne postoji zakonska obveza.

(2) Odredba o povjerljivosti iz stavka 1. ne odnosi se na sljedeće:

- sažeto izvješće koje će se prosljeđivati samo osobama i organizacijama navedenima u članku 8. stavku 2.,
- informativni sažetak koji može biti javno dostupan trećim stranama,
- zajedničke nužne kontakte predsjedavajućih Vijeća s trećim stranama,
- nužan protok informacija između stranaka i njihovih članova, sve dok se informacije odnose na članove.

(3) Identitet tvrtki imenovanih u izvještajima smije se otkriti isključivo članovima stranaka kojih se to tiče, osim ako Vijeće ne odredi drukčije u skladu s člankom 8. stavkom 2. Osobe koje dobivaju informaciju moraju se obvezati na jednaku razinu povjerljivosti, kako je određeno ovim Sporazumom.

(4) Nepoštovanje stavka 1. i 3. daje pravo oštećenoj stranki i/ili njezinim članovima da iskoriste pravna sredstva u skladu s nacionalnim građanskim pravom.

Članak 10.

Zdravstveni nadzor

Liječnik specijalist medicine rada/higijene rada ili odgovarajući interni ili eksterni organ koji je određen za to mjesto, određuje opseg liječničkih pregleda, u skladu s nacionalnim propisima, člankom 10. Direktive 98/24 i Protokolom zdravstvenog nadzora opisanog u Prilogu 8.

*Članak 11.***Istraživanje – prikupljanje podataka**

Stranke raspravljaju o prazninama u istraživanjima i podacima te daju preporuke vezane uz istraživanja, uključujući ona za poboljšanje sigurnosti proizvoda ili proizvodnih postupaka, koji moraju biti podvrgnuti procjeni rizika prije primjene. Također donose preporuke o budućim projektima prikupljanja podataka. Popis ranijih istraživačkih projekata priložen je u Prilogu 4.

*Članak 12.***Trajanje – Revizija**

(1) Ovaj Sporazum vrijedi najmanje četiri godine te se automatski produžuje za sljedeće dvije godine. Stranke se imaju pravo povući iz Sporazuma najavom godinu dana unaprijed.

(2) Sporazum postaje ništavan čim sve strane prestanu biti predstavnici svojih industrijskih sektora, odnosno čim u Sporazumu ostane manje od dviju stranaka, od kojih jedna predstavlja poslodavce, a druga zaposlenike u istom industrijskom sektoru.

(3) Stranke se imaju pravo povući iz Sporazuma u svakom trenutku i bez prethodne najave, u slučaju da suprotna strana iz istog industrijskog sektora prestane biti stranka u Sporazumu ili ako prestane biti predstavnik („Uzajamnost”).

(4) U slučaju prijedloga novog zakonodavstva u Europskoj uniji o kristalnom silicijevom dioksidu, stranke će se sastati kako bi ocijenile utjecaj koji predloženo zakonodavstvo ima na ovaj Sporazum.

*Članak 13.***Promjene sporazumnih stranaka**

(1) Ovaj je Sporazum otvoren za potpisivanje dodatnim strankama.

(2) Sporazum će biti obvezujući za pravne sljednike njegovih stranaka.

*Članak 14.***Razno**

(1) Ovim se Sporazumom ne daju nikakva druga prava niti nameću obveze osim onih navedenih u Sporazumu.

(2) Sve prigovore i sporove vezane uz tumačenje i primjenu ovog Sporazuma isključivo rješava Vijeće te, zbog jedinstvene naravi Sporazuma, nisu predmet sudske nadležnosti državnih sudova. Svi drugi prigovori i sporovi vezani uz ovaj Sporazum rješavaju se u okviru zakona i nadležnosti zemlje tuženika, pri nadležnom lokalnom sudu prebivališta tuženika.

(3) Ovaj će se Sporazum prevesti na sve službene jezike Europske unije. Za tumačenje je obvezujuća inačica na engleskom jeziku.

(4) Ako postoje razlike između dobre prakse i strože nacionalne prakse utvrđene posebnim propisima, poštovanje te nacionalne prakse na temelju članka 4. stavka 7. neće se smatrati neprimjenom iz članka 3. stavka 8.

*Članak 15.***Stupanje na snagu**

Ovaj Sporazum stupa na snagu šest mjeseci nakon potpisivanja prve dvije stranke, od kojih jedna predstavlja poslodavce, a druga zaposlenike u istom industrijskom sektoru, pod uvjetom da je Sporazum preveden na sve službene jezike Europske unije.

- Prilog 1. [Dobra praksa (Smjernice za dobru praksu)]
- Prilog 2. [Protokol za praćenje razina prašine]
- Prilog 3. [Oblik izvještaja]
- Prilog 4. [Popis istraživačkih projekata]
- Prilog 5. [Opis industrija]
- Prilog 6. [Vijeće — Tajništvo]
- Prilog 7. [Postupak prilagodbe dobre prakse]
- Prilog 8. [Protokol zdravstvenog nadzora za silikozu]

Sporazum sklopljen 25. travnja 2006.

Potpisnici:

- APFE — European Glass Fibre Producers Association (Europska udruga proizvođača staklenih vlakana)
- BIBM — International Bureau for Precast Concrete (Međunarodni ured za montažne betonske elemente)
- CAEF — The European Foundry Association (Europska udruženje za ljevarstvo)
- CEEMET — Council of European Employers of the Metal, Engineering and Technology-Based Industries (Vijeće europskih poslodavaca u metalnoj, strojarskoj i tehnološkoj industriji)
- CERAME-UNIE — The European Ceramics Industries (Europske keramičke industrije)
- CEMBUREAU — The European Cement Association (Europsko udruženje industrije cementa)
- EMCEF — European Mine, Chemical and Energy Workers' Federation (Europska federacija radnika u rudarstvu, kemijskoj industriji i energetici)
- EMF — European Metalworkers' Federation (Europska federacija metalaca)
- EMO — European Mortar Industry Organization (Europska organizacija industrije žbuke)
- EURIMA — European Insulation Manufacturers Association (Europska udruga proizvođača izolacije)
- EUROMINES — European Association of Mining Industries (Europska udruga za industriju rudarstva)
- EURO-ROC — European and International federation of natural stones industries (Europski i Međunarodni savez industrija prirodnoga kamena)
- ESGA — European Special Glass Association (Europska udruga za posebna stakla)
- FEVE — European Container Glass Federation (Europska federacija za ambalažno staklo)
- GEPVP — European Association of Flat Glass Manufacturers (Europska udruga proizvođača ravnoga stakla)
- IMA-Europe — The Industrial Minerals Association (Europska udruga proizvođača industrijskih minerala)
- UEPG — European Aggregates Association (Europska udruga proizvođača agregata)

32006D0502

20.7.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 198/41

ODLUKA KOMISIJE**od 11. svibnja 2006.****kojom se od država članica zahtijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača-noviteta***(priopćeno pod brojem dokumenata C(2006) 1887 i C(2006) 1887 COR)**(Ovaj tekst poništava i zamjenjuje tekst objavljen u Službenom listu L 197 od 19. srpnja 2006., str. 9.)***(Tekst značajan za EGP)****(2006/502/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 13.,

budući da:

- (1) Proizvođači su obvezni, sukladno Direktivi 2001/95, na tržište stavljati isključivo sigurne proizvode.
- (2) U skladu s člankom 13. Direktive 2001/95/EZ, ako Komisija ima informaciju da određeni proizvodi predstavljaju ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača, ona može, pod određenim uvjetima, donijeti odluku kojom se zahtijeva od država članica da poduzmu privremene mjere usmjerene prvenstveno prema ograničavanju stavljanja na tržište takvih proizvoda ili da stavljanje na tržište takvih proizvoda bude pod određenim uvjetima, zabrani njihovog oglašavanja i uvođenju popratnih mjera potrebnih da bi se osigurala potpuna zabrana ili zahtijevalo njihovo povlačenje ili opoziv s tržišta.
- (3) Takva odluka ovisna je o činjenici da se države članice značajno razlikuju u usvojenom pristupu ili u pristupu koji će biti usvojen za rješavanje navedenog rizika; da se

s rizikom, s obzirom na pitanje vrste sigurnosti, ne može postupati na način da je u skladu s razinom hitnosti slučaja, a s obzirom na ostale postupke uređene posebnim propisima Zajednice, a koji se primjenjuju na predmetne proizvode; i da se rizik može učinkovito ukloniti isključivo usvajanjem odgovarajućih mjera primjenjivih na razini cijele Zajednice, sa svrhom osiguranja dosljedne i visoke razine zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača kao i pravilnog funkcioniranja unutrašnjeg tržišta.

- (4) Upaljači su proizvodi koji su sami po sebi opasni jer proizvode plamen ili toplinu te sadrže zapaljivo gorivo. Oni predstavljaju ozbiljan rizik u slučaju pogrešne uporabe od strane djece, što kao posljedicu može imati požare, ozljede, pa čak i smrt. Uzimajući u obzir opasnu prirodu upaljača, vrlo veliki broj upaljača stavljen na tržište uz predvidljive uvjete korištenja, ozbiljnost rizika koji upaljači predstavljaju za sigurnost djece treba rješavati u vezi s njihovim mogućim korištenjem u dječjoj igri.
- (5) Ozbiljan rizik koji upaljači predstavljaju potvrdili su raspoloživi podatci i informacije o požarima u EU-u koji su povezani s dječjom igrom upaljačima. U izvještaju koji je izdalo Ministarstvo za trgovinu i industriju Ujedinjene Kraljevine u veljači 1997. pod nazivom „Europsko istraživanje – nesreće koje su uzrokovala djeca mlađa od pet godina u igri upaljačima za cigarete i šibicama” procijenjen je za 1997. godinu ukupan broj od 1 200 požara, 260 ozljeda i 20 smrti na godinu u EU-u. Novije informacije potvrđuju da značajan broj ozbiljnih nesreća, uključujući i one sa smrtnim ishodom, u EU-u još uvijek uzrokuju djeca koja se igraju upaljačima koji nisu sigurni za djecu.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

- (6) Propisi kojima se utvrđuju zahtjevi za upaljače koji su sigurni za djecu istovjetni onima navedenima u ovoj Odluci postoje u Australiji, Kanadi, Novom Zelandu i Sjedinjenim Američkim Državama (SAD). Prije donošenja propisa u SAD-u je provedeno istraživanje. Prijedlog Uredbe o upaljačima Komisije SAD-a za sigurnost potrošačkih proizvoda 1993. procijenio je da su upaljači koje su koristila djeca godišnje uzrokovali više od 5 000 požara, 1 150 ozljeda i 170 smrtnih slučajeva u SAD-u.
- (7) Američki zahtjev za upaljače sigurne za djecu uveden je 1994. godine. U američkoj studiji provedenoj 2002. o učinkovitosti tog zahtjeva pokazalo se smanjenje požara, ozljeda i smrtnih slučajeva za 60 %.
- (8) Na konzultacijama država članica u Odboru koji je ustanovljen člankom 15. Direktive 2001/95/EZ utvrdilo se da se države članice značajno razlikuju u pristupu rješavanja rizika koji predstavljaju upaljači koji nisu sigurni za djecu.
- (9) Dvije se tehničke norme odnose na sigurnost upaljača: europska i međunarodna norma EN ISO 9994:2002 „Upaljači – sigurnosna specifikacija”, kojom se utvrđuju specifikacije za kakvoću, pouzdanost i sigurnost upaljača u kombinaciji s odgovarajućim proizvodnim postupcima testiranja, ali koji ne uključuje specifikacije za sigurnost djece, i europska norma EN 13869:2002 „Upaljači – sigurnost upaljača za djecu – sigurnosni zahtjevi i metode testiranja” kojom se utvrđuju specifikacije za sigurnost djece.
- (10) Komisija je objavila oznake norme EN ISO 9994:2002 u *Službenom listu Europske unije* ⁽¹⁾ u skladu s postupkom propisanom u članku 4. Direktive 2001/95/EZ kojom se pretpostavlja usklađenost sa zahtjevima opće sigurnosti iz Direktive 2001/95/EZ za rizike koji su obuhvaćeni ovom normom. Da bi se uredilo pitanje sigurnosti za djecu, neke su države članice smatrale da Komisija u *Službenom listu* također treba objaviti i oznake norme EN 13869:2002. Međutim, ostale su države članice smatrale da se norma EN 13869:2002 prvo treba bitno revidirati.
- (11) U nedostatku mjera Zajednice vezanih uz sigurnost upaljača za djecu i uz zabranu upaljača-noviteta, neke države članice mogu usvojiti različite nacionalne mjere. Uvođenje takvih mjera neizbježno bi imalo za posljedicu nejednaku razinu zaštite kao i prepreke za trgovinu upaljačima unutar Zajednice.
- (12) Ne postoji poseban propis Zajednice koji je primjenjiv na upaljače. Rizik se ne može učinkovito rješavati temeljem ostalih postupaka propisanih u posebnim propisima Zajednice, uzimajući u obzir prirodu problema sigurnosti, a na način koji odgovara stupnju hitnosti slučaja. Stoga je neophodno primijeniti Odluku sukladno članku 13. Direktive 2001/95/EZ.
- (13) S obzirom na ozbiljan rizik koji predstavljaju upaljači i u svrhu osiguranja stalne visoke razine zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača u cijelom EU-u, kao i da bi se izbjegle prepreke trgovini, treba donijeti privremenu odluku sukladno članku 13. Direktive 2001/95/EZ. U toj odluci stavljanje upaljača na tržište treba žurno uvjetovati sigurnošću za djecu. Takva bi odluka trebala spriječiti daljnje štete i smrtne slučajeve, do pronalazanja trajnoga rješenja koje bi trebalo biti utemeljeno na međunarodnom konsenzusu.
- (14) Zahtjevi za sigurnost djece iz ove Odluke trebaju se odnositi na upaljače za jednokratnu uporabu jer takvi upaljači kada se upotrebljavaju od strane djece predstavljaju posebno visok stupanj rizika. Američka studija iz 1987. „Studija Harwood”, pokazala je da je prosječno 96 % nesreća uzrokovanih dječjom igrom upaljačima bilo uzrokovano uporabom jednokratnih upaljača. Izuzetno je malo nesreća bilo uzrokovano upaljačima koji nisu bili za jednokratnu uporabu, naime takozvanim luksuznim i poluluksuznim upaljačima koji su dizajnirani, proizvedeni i stavljeni na tržište tako da se osigurava očekivano njihovo stalno sigurno korištenje kroz dugo vremensko razdoblje i koji su obuhvaćeni pisanim jamstvom i imaju prednost postprodajnog servisa, kao što su zamjena ili popravak njihovih dijelova za vrijeme njihova trajanja, a koje odlikuje profinjeni dizajn uz korištenje skupih materijala, luksuzan izgled i nizak stupanj zamjenjivosti s drugim upaljačima, kao i distribucija u trgovinama koje su u skladu s prestižem i luksuzom robne marke. Ovi su rezultati u skladu s činjenicom da ljudi ulažu više pažnje u upaljače veće vrijednosti koji su namijenjeni dužoj uporabi.
- (15) Svi upaljači koji na bilo koji način nalikuju drugom predmetu koji je uobičajeno prepoznat kao privlačan djeci ili namijenjen njihovom korištenju trebaju biti zabranjeni. To uključuje, ali nije ograničeno na, upaljače čiji oblik nalikuju likovima iz crtanih filmova, igračkama, oružju, satovima, telefonima, glazbalima, vozilima, ljudskom tijelu ili dijelovima ljudskog tijela, životinjama, hrani ili piću, ili da proizvode zvuk glazbenih nota ili bljeskanje svjetla ili pomicanje dijelova ili druge zabavne osobine, uobičajeno nazvani „upaljači-noviteti”, a koji predstavljaju visok rizik za uporabu od strane djece.

⁽¹⁾ SL C 100, 24.4.2004., str. 20.

- (16) Da bi se olakšala primjena zahtjeva za sigurnost djece od strane proizvođača, primjereno je uputiti na odgovarajuće specifikacije europske norme EN 13869:2002, tako da se pretpostavlja da su upaljači koji zadovoljavaju odgovarajuće specifikacije nacionalnih normi, a u kojima je preuzeta ova europska norma, usklađeni sa zahtjevom za sigurnošću djece iz ove Odluke. S istim ciljem, također se pretpostavlja da su upaljači koji zadovoljavaju odgovarajuće propise država koje nisu članice EU-a, a gdje su na snazi zahtjevi za sigurnošću djece istovjetni onima ustanovljenim ovom Odlukom, sukladni zahtjevu za sigurnošću djece iz ove Odluke.
- (17) Dosljedna i učinkovita provedba zahtjeva za sigurnošću djece utvrđenih ovom Odlukom zahtijeva da proizvođači, kad nadležne vlasti zatraže, podnose izvještaj o testiranju na sigurnost djece, koja provode akreditirana tijela za testiranje ovlaštena od strane tijela za akreditiranje, a koja su članovi međunarodnih akreditacijskih organizacija prepoznatih od strane vlasti kao takva, ili koja provode tijela za testiranje priznata za provedbu tog tipa testiranja od strane nadležnih tijela i država u kojima se primjenjuju sigurnosni zahtjevi istovjetni onima utvrđenima ovom Odlukom. Proizvođači upaljača trebaju bez odgode na zahtjev predočiti svu potrebnu dokumentaciju nadležnim tijelima utvrđenima prema članku 6. Direktive 2001/95/EZ. Ako proizvođač nije u stanju pružiti tu dokumentaciju u roku koji je utvrdilo nadležno tijelo, upaljače treba povući s tržišta.
- (18) U skladu s člankom 5. stavkom 2. Direktive 2001/95/EZ, distributeri trebaju pružiti pomoć u osiguranju sukladnosti upaljača sa zahtjevima za sigurnošću djece koji su utvrđeni ovom Odlukom. Posebno trebaju surađivati s nadležnim tijelima, te im, na zahtjev, pružiti dokumentaciju koja je potrebna radi sljedivosti podrijetla upaljača.
- (19) Za primjenu mjera utvrđenih ovom Odlukom proizvođačima treba dopustiti najkraća moguća prijelazna razdoblja, u skladu s potrebom da se spriječe daljnji nesretni slučajevi, istodobno uzimajući u obzir tehnička ograničenja i uz osiguranje razmjernosti. Prijelazna razdoblja potrebna i su državama članicama da bi se osigurala učinkovita primjena mjera, s obzirom na velike količine upaljača prodanih godišnje u EU-u, te na mnogostruke distribucijske kanale koji se koriste za takav marketing. Stoga se obaveza proizvođača da na tržište stavljaju isključivo upaljače koji su sigurni za djecu treba primjenjivati 10 mjeseci od datuma objave ove Odluke, dok se obaveza opskrbe potrošača isključivo upaljačima sigurnim za djecu treba primjenjivati godinu dana nakon stupanja na snagu zabrane stavljanja na tržište takvih upaljača. Stoga će se posljednja obaveza utvrditi nakon revidiranja ove Odluke, godinu dana nakon njezina donošenja.
- (20) U članku 13. stavku 3. Direktive 2001/95/EZ zabranjuje se izvoz iz Zajednice opasnih proizvoda koji su bili predmetom Odluke. Međutim, uzimajući u obzir strukturu tržišta za upaljače vezano uz broj svjetskih proizvođača, opseg izvoza i uvoza te globalizaciju tržišta, zabrana izvoza ne bi unaprijedila sigurnost potrošača u trećim zemljama koje ne primjenjuju zahtjeve za sigurnost djece, jer će se izvoz iz EU-a zamijeniti upaljačima koji nisu sigurni za djecu iz država koje nisu članice EU-a. Stoga se treba obustaviti primjena članka 13. stavka 3. sve dok se ne usvoji međunarodni standard za sigurnost djece. To ne dovodi u pitanje primjenu mjera u trećim zemljama gdje su na snazi zahtjevi za dječju sigurnost.
- (21) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 15. Direktive 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Za potrebe ove Odluke:

1. „upaljač” znači ručna naprava za proizvodnju plamena uporabom goriva, koja se uobičajeno koristi za paljenje posebno cigareta, cigara i lula, a za koju se može predvidjeti da bi se mogla koristiti za paljenje materijala kao što su papir, stijenj, svijeće i svjetiljke, proizvedena s određenom zalihom goriva, bilo da je namijenjena ponovnom punjenju ili ne.

Ne dovodeći u pitanje zabranu puštanja na tržište upaljačnoviteta utvrđenu člankom 2. stavkom 2. ove Odluke, ova se definicija ne primjenjuje na upaljače koji se mogu ponovno napuniti za koje proizvođači na zahtjev nadležnog tijela dostave potrebnu dokumentaciju kojom se dokazuje da su upaljači dizajnirani, proizvedeni i stavljeni na tržište da bi osigurali stalno očekivano sigurno korištenje u razdoblju od najmanje pet godina, uz popravke, te koji posebno zadovoljavaju sve sljedeće zahtjeve:

- pisano jamstvo proizvođača za rok od najmanje dvije godine za svaki upaljač, sukladno Direktivi 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,
- praktičnu mogućnost popravka i sigurnog ponovnog punjenja tijekom cijelog vijeka trajanja, uključujući posebno mehanizam za paljenje koji se može popraviti,

⁽¹⁾ SL L 171, 7.7.1999., str. 12.

— mogućnost zamjene ili popravka dijelova koji nisu potrošni, ali će se vjerojatno istrošiti ili pokvariti za vrijeme stalne uporabe nakon jamstvenoga razdoblja, od strane ovlaštenog ili specijaliziranog postprodajnog servisa smještenoga u Europskoj uniji;

2. „upaljač-novitet” znači bilo koji upaljač prema definiciji u specifikaciji 3.2. europske norme EN 13869:2002;

3. „upaljač siguran za djecu” znači upaljač koji je dizajniran i proizveden na način da se njime ne može koristiti dijete mlađe od 51 mjeseca, pod normalnim i razumno predvidljivim uvjetima korištenja, zbog, na primjer, snage koja je potrebna za njegovo korištenje ili zbog njegova oblika ili zaštite mehanizma paljenja ili složenosti ili slijeda postupaka koji su potrebni za paljenje.

Sigurnima za djecu smatraju se:

(a) upaljači koji su u skladu s nacionalnom normom, kojom je preuzeta europska norma EN 13869:2002, u pogledu specifikacija, osim onih iz stavaka 3.1., 3.4. i 5.2.3. te norme;

(b) upaljači koji su u skladu s odgovarajućim pravilima država koje nisu članice EU-a, a gdje su na snazi zahtjevi za sigurnošću djece istovjetni onima utvrđenima ovom Odlukom;

4. „model upaljača” znači upaljači istog proizvođača koji se ne razlikuju u dizajnu ili drugim svojstvima na bilo koji način koji bi mogao utjecati na sigurnost djece;

5. „test sigurnosti za djecu” znači sustavni test modela upaljača u odnosu na sigurnost djece, izvršen na uzorku upaljača, posebno oni testovi koji su se izvršili u skladu s nacionalnim normama, u kojima je preuzeta europska norma EN 13869:2002, u pogledu specifikacija, osim onih iz stavaka 3.1., 3.4. i 5.2.3. te norme, ili sukladno zahtjevima za testiranje iz odgovarajućih pravila država koje nisu članice EU-a, a gdje su na snazi zahtjevi za sigurnošću djece istovjetni onima utvrđenima ovom Odlukom;

6. „proizvođač” ima značenje definirano člankom 2. stavkom (e) Direktive 2001/95/EZ;

7. „distributer” ima značenje definirano člankom 2. stavkom (f) Direktive 2001/95/EZ.

Članak 2.

1. Države članice osiguravaju da se na tržište stavljaju isključivo oni upaljači koji su sigurni za djecu u roku od 10 mjeseci nakon datuma objave ove Odluke.

2. Od istog datuma navedenog u stavku 1. ovog članka države članice moraju zabraniti stavljanje na tržište upaljačanoviteta.

Članak 3.

1. U roku od 10 mjeseci nakon datuma objave ove Odluke države članice moraju od proizvođača kao uvjet za stavljanje upaljača na tržište zahtijevati sljedeće:

(a) da za svaki model upaljača čuvaju izvještaj o testu na sigurnost djece, s uzorcima upaljača testiranog modela, i da ga, na zahtjev, bez odgode pruže na uvid nadležnom tijelu utvrđenom člankom 6. Direktive 2001/95/EZ, a kojim se potvrđuje sigurnost za djecu modela upaljača stavljenog na tržište;

(b) da potvrde, na zahtjev nadležnog tijela, da su svi upaljači u svakoj seriji koja je stavljena na tržište u skladu s testiranim modelom i da, na zahtjev, nadležnom tijelu pruže dokumentaciju o testiranju i kontrolnom programu kojom potvrđuju takvu tvrdnju;

(c) da stalno prate usklađenost proizvedenih upaljača s tehničkim rješenjima usvojenima da bi se osigurala sigurnost djece, korištenjem odgovarajućih metoda testiranja, i da vode evidenciju proizvodnje koja je neophodna da bi se dokazalo da su svi proizvedeni upaljači u skladu s testiranim modelom, a koju će prema potrebi staviti na raspolaganje nadležnom tijelu;

(d) da čuvaju i da bez odgode, na zahtjev nadležnog tijela, pruže na uvid novi izvještaj o testu za sigurnost djece ako se izvrše bilo kakve promjene na modelu upaljača, a koje bi mogle utjecati na nemogućnost modela da zadovolji sigurnosne zahtjeve ove Odluke.

2. U roku od 10 mjeseci nakon datuma objave ove Odluke države članice moraju zahtijevati od distributera da vode i, na zahtjev nadležnog tijela, bez odgode pruže na uvid dokumentaciju neophodnu za utvrđivanje identiteta svih osoba koje su ih opskrbljivale upaljačima koji su stavljeni na tržište, u svrhu osiguranja sljedivosti proizvođača upaljača kroz cjelokupan lanac opskrbe.

3. Upaljači za koje proizvođači i distributeri ne pruže dokumentaciju navedenu u stavcima 1. i 2. ovog članka u roku koji odredi nadležno tijelo, povući će se s tržišta.

Članak 4.

1. Izvješća o testovima na sigurnost djece navedena u članku 3. moraju posebno uključivati:

- (a) ime, adresu i mjesto poslovanja proizvođača, bez obzira na to gdje je smješten, te uvoznika upaljača ako se upaljači uvoze;
- (b) potpuni opis upaljača, uključujući veličinu, oblik, težinu, gorivo, zapremninu goriva, mehanizam za paljenje, naprave za sigurnost djece, dizajn, tehnička rješenja i ostale značajke koje upaljač čine sigurnim za djecu sukladno definicijama i zahtjevima iz ove Odluke. On će posebno uključivati detaljni opis svih dimenzija, zahtjeva za snagom ili drugih značajki koje bi mogle utjecati na sigurnost upaljača za djecu, uključujući raspon odstupanja koji proizvođač dopušta za svaku od takvih značajki;
- (c) detaljan opis testova i dobivenih rezultata, datumi testiranja, mjesta gdje su se testovi proveli, naziv organizacije koja je provela testove i informacije o osposobljenosti i nadležnosti te organizacije za provođenje takvih testova;
- (d) naziv mjesta gdje se upaljači proizvode ili gdje su bili proizvedeni;
- (e) mjesto gdje se čuva dokumentacija prema zahtjevu ove Odluke;
- (f) pozivanja na ovlaštenost ili priznatost tijela za testiranje.

2. Izvješća o testu na sigurnost djece navedena u članku 3. sastavit će jedno od sljedećih tijela:

- (a) tijela za testiranje koja su ovlaštena za provođenje testova na upaljačima za sigurnost djece od strane člana Međunarodne suradnje na ovlaštivanju laboratorija (ILAC) ili su na drugi način kao takva priznata od strane nadležne vlasti države članice te zadovoljavaju zahtjeve utvrđene u normi EN ISO/IEC 17025:2005 „Opći zahtjevi za nadležnost laboratorija za testiranje i kalibraciju“;
- (b) tijela za testiranje čija su izvješća o testu na sigurnost djece prihvaćena od strane jedne od država gdje se primjenjuju zahtjevi istovjetni onima utvrđenima ovom Odlukom.

U svrhu informiranja, Komisija će objaviti i prema potrebi ažurirati popis tijela navedenih u stavcima (a) i (b).

Članak 5.

Ne primjenjuje se zabrana navedena u članku 13. stavku 3. Direktive 2001/95/EZ.

Članak 6.

1. Države članice moraju provesti potrebne mjere da bi zadovoljile zahtjeve iz ove Odluke u roku od četiri mjeseca od datuma objave ove Odluke, te će te mjere i objaviti. One moraju odmah o tome obavijestiti Komisiju.

2. Ova će se Odluka primjenjivati 12 mjeseci od dana objave ove Odluke.

3. Na temelju stečenog iskustva i postignutog napretka u pogledu trajne mjere, Komisija će odlučiti hoće li produžiti valjanost ove Odluke na dodatna razdoblja, treba li se Odluka izmijeniti, posebno članak 1. stavak 1., članak 1. stavak 3. i članak 4. te treba li se obustava u članku 5. ukinuti. Posebno za članak 1. stavak 3., Komisija će odlučiti mogu li se ostale međunarodne norme ili nacionalna pravila ili norme ili druge tehničke specifikacije, posebno specifikacije koje se tiču alternativnih metoda ili kriterija za utvrđivanje sigurnosti upaljača za djecu, priznati kao istovjetni zahtjevu za sigurnost djece koji je utvrđen u ovoj Odluci. Odluke navedene u ovom stavku primijenit će se sukladno članku 15. stavku 2. Direktive 2001/95/EZ.

4. U okviru djelatnosti navedenih u članku 10. Direktive 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda, Komisija će, prije roka primjene ove Odluke od strane država članica, izraditi vodič s ciljem olakšavanja primjene Odluke u praksi.

Članak 7.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. svibnja 2006.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

32006D0514

22.7.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 200/35

ODLUKA KOMISIJE**od 20. srpnja 2006.****o usklađenosti određenih normi s općim sigurnosnim zahtjevom Direktive 2001/95/EZ i o objavljivanju upućivanja na njih u Službenom listu***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2006) 3277)***(Tekst značajan za EGP)****(2006/514/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

- (3) U skladu s člankom 4. stavkom 1. Direktive, europske norme trebale bi utvrditi europska normizacijska tijela prema mandatu utvrđenim od strane Komisije. Komisija će objaviti upućivanja na takve norme.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

- (4) U članku 4. stavku 2. Direktive utvrđuje se postupak za objavljivanje upućivanja na norme koje su usvojila europska normizacijska tijela prije stupanja te Direktive na snagu. Ako te norme osiguravaju usklađenost s općim sigurnosnim zahtjevima, Komisija odlučuje objaviti upućivanja na njih u *Službenom listu Europske unije*. U tim slučajevima Komisija na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice odlučuje u skladu s postupkom utvrđenim u članku 15. stavku 2. Direktive, zadovoljava li dotična norma opće sigurnosne zahtjeve. Komisija odlučuje objaviti upućivanja na norme nakon savjetovanja s Odborom osnovanim člankom 5. Direktive 98/34/EZ. Komisija o svojoj odluci obavještava države članice.

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 2. drugi i četvrti podstavak,nakon savjetovanja sa Stalnim odborom koji je osnovan sukladno članku 5. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguranja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila za usluge informacijskoga društva ⁽²⁾,

budući da:

- (5) Neke su norme, međutim, usvojila europska normizacijska tijela nakon stupanja na snagu Direktive, bez mandata prema članku 4. stavku 1. Direktive. Namjera zakonodavca bila je osigurati suradnju s europskim tijelima za normizaciju te prepoznati odgovarajuće sigurnosne standarde koji su primjenjivi na proizvode koji spadaju u opseg Direktive za koju mandat Komisije nije bio dodijeljen u skladu s odgovarajućim odredbama navedenim u članku 4. Stoga je primjereno uzeti u obzir objavljivanje upućivanja na takve norme i u tu svrhu postupiti sukladno postupku utvrđenom u članku 4. stavku 2.

- (1) U članku 3. stavku 1. Direktive 2001/95/EZ utvrđuje se obveza proizvođača da na tržište stavlja samo sigurne proizvode.

- (2) U skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 2001/95/EZ, pretpostavlja se da je proizvod siguran s obzirom na rizike i kategorije rizika obuhvaćene odgovarajućim nacionalnim normama kad je usklađen s neobvezujućim nacionalnim normama kojima se prenose europske norme, upućivanja na koje je objavila Komisija u *Službenom listu Europske unije*, sukladno članku 4. te Direktive.

- (6) Ova Odluka o sukladnosti normi s općim sigurnosnim zahtjevima koje su navedene u Prilogu donesena je na inicijativu Komisije.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37. Direktiva, posljednji put izmijenjena Direktivom 98/48/EZ (SL L 217, 5.8.1998., str. 18.).

- (7) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem odbora za Direktivu 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Norme navedene u Prilogu zadovoljavaju opće sigurnosne zahtjeve Direktive 2001/95/EZ za rizike koje obuhvaćaju.

Članak 2.

Upućivanja na norme u Prilogu objavljuju se u dijelu C *Službenog lista Europske unije*.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. srpnja 2006.

Za Komisiju

Markos KYPRIANOU

Član Komisije

PRILOG

Norme navedene u člancima 1. i 2. ove Odluke:

1. EN 581-1:2006 „Vanjski namještaj – Namještaj za sjedenje i stolovi za kampiranje, kućnu i javnu uporabu - 1. dio: Opći sigurnosni zahtjevi”
 2. EN 957-1:2005 „Oprema za vježbanje - Dio 1.: Opći sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 3. EN 957-2:2003 „Oprema za vježbanje - 2. dio: Oprema za jačanje, dodatni posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 4. EN 957-4:1996 „Oprema za vježbanje - 4. dio: Klupe za jačanje (benč), dodatni posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 5. EN 957-5:1996 „Oprema za vježbanje – 5. dio: Oprema za vježbanje s pedalama, dodatni posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 6. EN 957-6:2001 „Oprema za vježbanje – 6. dio: Pokretne trake za trčanje, dodatni posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 7. EN 957-7:1998 „Oprema za vježbanje – 7. dio: Veslački uređaji, dodatni posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 8. EN 957-8:1998 „Oprema za vježbanje - 8. dio: Nožni steperi, pomične penjače stube i penjači, dodatni posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 9. EN 957-9:2003 „Oprema za vježbanje – Dio 9.: Eliptične naprave za aerobno vježbanje, dodatni posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 10. EN 957-10:2005 „Oprema za vježbanje – Dio 10.: Bicikli za vježbanje s učvršćenim kotačem ili bez slobodnog kotača, dodatni posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 11. EN 13209-1:2004 „Predmeti koje koriste djeca i koji su namijenjeni njezi djece – Nosiljke za bebe - sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja – Dio 1.: Nosiljke za leđa s okvirom”
 12. EN 14682:2004 „Sigurnost dječje odjeće – Uzice i vezice na dječjoj odjeći – Specifikacije”
 13. EN 14764:2005 „Gradski i trekking bicikli – Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 14. EN 14766:2005 „Brdski bicikli – Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 15. EN 14781:2005 „Bicikli za utrke – Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja”
 16. EN 14872:2006 „Bicikli – Dodatna oprema za bicikle – Nosači prtljage”
-

32006R1882

20.12.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 364/25

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 1882/2006**od 19. prosinca 2006.****o utvrđivanju metoda uzorkovanja i analize za službenu kontrolu količine nitrata u pojedinoj hrani****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjere poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja⁽¹⁾, a posebno njezin članak 11. stavak 4.,

budući da:

- (1) Uredba Komisije (EZ) br. 1881/2006 od 19. prosinca 2006. o utvrđivanju najvećih dopuštenih količina određenih kontaminanata u hrani⁽²⁾ predviđa najvišu dopuštenu količinu za nitrate u špinatu, zelenoj salati, salati kristalki, dječjoj hrani i prerađenoj hrani na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu.
- (2) Uzorkovanje i postupci pripreme uzoraka bitni su za precizno utvrđivanje razina nitrata.
- (3) Potrebno je odrediti opće kriterije s kojima analitička metoda mora biti u skladu kako bi se osiguralo da laboratoriji koji provode kontrolu koriste podjednako uspješne metode analize.

- (4) Svježa zelena salata i špinat jako su kvarljivi proizvodi te u većini slučajeva nije moguće zadržati pošiljku do dobivanja rezultata laboratorijske analize provedene službene kontrole. Stoga bi u tim slučajevima nadležne vlasti mogle smatrati kako je prikladno i potrebno napraviti službeno uzorkovanje na polju prije branja.
- (5) Mjere koje se predviđaju ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uzorkovanje, priprema uzoraka i analize za službenu kontrolu razina nitrata u namirnicama navedenima u odsjeku 1. Priloga Uredbi (EZ) br. 1881/2006 provode se u skladu s metodama navedenima u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. ožujka 2007.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2006.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 165, 30.4.2004., str. 1., kako je ispravljena u SL L 191, 28.5.2004., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 776/2006 (SL L 136, 24.5.2006., str. 3.).

⁽²⁾ SL L 364, 20.12.2006., str. 5.

PRILOG

METODE UZORKOVANJA, PRIPRAVA UZORAKA I ANALIZE ZA SLUŽBENU KONTROLU KOLIČINE NITRATA U POJEDINOJ HRANI**A. OPĆE ODREDBE**

Službene se kontrole provode u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 882/2004. Sljedeće se opće odredbe primjenjuju ne dovodeći u pitanje odredbe Uredbe (EZ) br. 882/2004.

A.1. Područje primjene

Uzorci namijenjeni službenoj kontroli količine nitrata u hrani navedenoj u odsjeku 1. Priloga Uredbi (EZ) br. 1881/2006 uzimaju se u skladu s metodama propisanim u ovome Prilogu. Tako dobiveni zbirni uzorci, bilo izravno s polja ili iz serije, smatraju se reprezentativnim uzorcima serija.

Sukladnost se ocjenjuje na temelju količina određenih u laboratorijskim uzorcima.

A.2. Definicije

Za potrebe ovog Priloga primjenjuju se sljedeće definicije:

A.2.1. „serija” znači prepoznatljiva količina hrane koja se istodobno ubire ili dostavlja, a za koju osoba ovlaštena za provođenje službene kontrole utvrdi da ima određene zajedničke osobine poput podrijetla, tipa ili vrste tla na području ne većem od 2 hektara, oblika pakiranja, osobe koja pakira, dobavljača ili druge oznake;

A.2.2. „podserija” znači dio velike serije na kojoj se provodi uzorkovanje; svaka podserija mora biti fizički odvojena i prepoznatljiva;

A.2.3. „pojedinačni uzorak” znači količina materijala uzetog s jednog mjesta iz serije odnosno podserije. To može biti jedna glavica zelene salate odnosno špinata ili šaka mladog lišća, ili jedno pakiranje odrezanih listova;

A.2.4. „zbirni uzorak” znači zbroj svih pojedinačnih uzoraka uzetih iz serije odnosno podserije;

A.2.5. „laboratorijski uzorak” znači uzorak namijenjen laboratorijskoj analizi;

A.2.6. „polje” znači određena površina zemlje s istim tipom tla i načinom uzgoja, na kojem se nalazi samo jedna sorta zelene salate ili špinata u istoj fazi rasta. U opisu metode uzorkovanja riječ „polje” se također može zamijeniti riječju „serija”;

A.2.7. „natkrivena površina” znači određena površina zemlje natkrivena staklenikom ili plastenikom (plastičnim ili polietilenskim tunelom odnosno staklenikom) s jednom sortom zelene salate ili špinata u istoj fazi rasta te s istim predviđenim vremenom berbe. U opisu metode uzorkovanja riječi „natkrivena površina” se također mogu zamijeniti riječju „serija”.

A.3. Opće odredbe**A.3.1. Osoblje**

Uzorkovanje provodi ovlaštena osoba koju je odredila država članica.

A.3.2. Materijali za uzorkovanje

Svaka serija predviđena za ispitivanje uzorkuje se zasebno. Velike serije (npr. one koje teže više od 30 tona ili one koje pokrivaju više od 3 hektara) dijele se na podserije koje se uzorkuju zasebno.

A.3.3. Mjere opreza

Za vrijeme uzorkovanja i pripreme uzoraka poduzimaju se mjere opreza kako bi se izbjegle sve promjene koje bi mogle utjecati na:

— udio nitrata, nepovoljno utjecati na analizu ili učiniti skupne uzorke nereprezentativnima, npr. prisutnost tla u zelenoj salati ili špinatu tijekom pripreme uzorka,

— sigurnost hrane odnosno cjelovitost serija za uzorkovanje.

Također se poduzimaju sve potrebne mjere za zaštitu osoba koje uzorkuju.

A.3.4. *Pojedinačni uzorci*

Kad god je to moguće, pojedinačni se uzorci uzimaju s različitih mjesta u seriji ili podseriji. Svako odstupanje od ovakvoga postupka bilježi se u zapisnik opisan u točki A.3.8. ovog Priloga.

A.3.5. *Priprema skupnog uzorka*

Skupni se uzorak dobiva objedinjavanjem pojedinačnih uzoraka.

A.3.6. *Ponovljeni uzorci*

Ponovljeni se uzorci uzimaju u svrhu provedbe zakona, obrane ili usporedbe iz homogeniziranog skupnog uzorka, osim ako ovakav postupak nije u suprotnosti s propisima država članica, a u vezi s pravima subjekta u poslovanju s hranom.

A.3.7. *Pakiranje i dostava uzoraka*

Svaki se uzorak stavlja u čistu, inertnu i čvrsto zatvorenu neprozirnu plastičnu vrećicu kako bi se spriječio gubitak vlage te kako bi se uzorak prikladno zaštitio od oštećenja ili zagađenja.

Uzorak se mora dostaviti laboratoriju unutar 24 sata od uzimanja te se tijekom prijevoza mora držati na hladnom. Ako to nije moguće, uzorak se treba duboko zamrznuti unutar 24 sata i čuvati zamrznut (najdulje šest tjedana).

Također je obvezno poduzeti sve dodatne mjere opreza kako bi se izbjegle sve promjene u sastavu uzorka do kojih bi moglo doći tijekom prijevoza odnosno skladištenja.

A.3.8. *Zatvaranje i označivanje uzoraka*

Svaki uzorak uzet za službene potrebe čvrsto se zatvara na mjestu uzorkovanja i obilježava slijedeći propise država članica.

O svakom se uzorkovanju vode bilješke koje omogućavaju jasno prepoznavanje svake serije, dok osoba koja uzorkuje bilježi ime sorte, uzgajivača, način proizvodnje, datum, mjesto uzorkovanja, subjekta u poslovanju s hranom odgovornog za pošiljku, kao i sve ostale bitne podatke koji mogu poslužiti analitičaru.

A.4. **Različiti tipovi serija**

Hrana se može prodavati u rasutom obliku ili u kontejnerima, uključujući vreće, vrećice i sanduke, odnosno u pojedinačnim maloprodajnim pakiranjima. Uzorkovati se mogu svi navedeni različiti oblici prisutni na tržištu.

B. **METODA UZORKOVANJA**

Kad god je to moguće, pojedinačni se uzorci uzimaju na različitim mjestima u seriji ili podseriji.

B.1. **Uzorkovanje na polju**

Ako nadležno tijelo smatra potrebnim uzorkovati zelenu salatu ili špinat na polju, uzorkovanje se provodi prema sljedećem postupku:

Pojedinačni se uzorci ne smiju ubirati s površina koje nisu reprezentativni primjerci polja ili natkrivenih površina. Površine s različitim tipovima tla, na kojima se provode različiti načini uzgoja, odnosno na kojima se uzgajaju različiti tipovi zelene salate ili špinata, odnosno na kojima se zelena salata ili špinat beru u različito vrijeme, smatraju se odvojenim serijama ili poljima. Ako je polje veće od 3 hektara, dijeli ga se na podserije od 2 hektara, s time da se svaka podserija uzorkuje zasebno.

Pojedinačni se uzorci skupljaju slijedeći obrazac u obliku slova „W” ili „X” preko cijeloga polja. Kulture na uskim gredicama ili natkrivenim površinama beru se slijedeći obrazac u obliku slova „W” ili „X” za svaku gredicu i tvore zbirni uzorak.

Biljke se moraju odrezati neposredno do tla.

Uzorak mora sadržavati najmanje 10 biljaka, a zbirni uzorak od 10 biljaka mora težiti najmanje 1 kg. Uzorkuju se samo biljke koje veličinom odgovaraju onima koje se javljaju na tržištu ⁽¹⁾. Tlo, nejestivi vanjski listovi i oštećeni listovi uklanjaju se sa svake uzorkovane biljke.

B.2. Uzorkovanje serija špinata, zelene salate, dječje hrane i prerađene hrane na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu koje se javljaju na tržištu

Ova se metoda uzorkovanja primjenjuje na serije koje teže 25 tona ili manje.

U slučaju većih serija (serija > 30 tona), serija se dijeli na podserije od načelno 25 tona, pod uvjetom da se mogu fizički razdvojiti. Uzimajući u obzir da masa serije nije uvijek točan umnožak 25 tona, masa podserije može premašiti 25 tona za maksimalno 20 %. To znači da masa podserije može biti u rasponu od 15 do 30 tona. Ako se serija ne može fizički razdvojiti na podserije, uzorak se uzima iz serije.

Skupni uzorak mora težiti najmanje 1 kg, osim kada to nije moguće, npr. kod uzorkovanja jedne glavice ili pakiranja.

Najmanji broj pojedinačnih uzoraka koji se uzimaju iz serije mora odgovarati onome iz tablice 1.

Tablica 1.

Najmanji broj pojedinačnih uzoraka koji se uzimaju iz serije

Masa serije (kg)	Najmanji broj pojedinačnih uzoraka	Najmanja masa skupnog uzorka (kg)
< 50	3	1
50 do 500	5	1
> 500	10	1

Ako se serija sastoji od pojedinačnih pakiranja, tada broj pakiranja koji se uzorkuju za skupni uzorak mora odgovarati onome iz tablice 2.

Tablica 2.

Broj pakiranja (pojedinačnih uzoraka) koji se uzorkuju za skupni uzorak, ako se serija sastoji od pojedinačnih pakiranja

Broj pakiranja ili jedinica u seriji	Broj pakiranja ili jedinica koje treba uzorkovati	Najmanja masa skupnog uzorka (kg)
1 do 25	1 pakiranje ili jedinica	1
26 do 100	približno 5 %, a najmanje 2 pakiranja ili jedinice	1
> 100	približno 5 %, a najviše 10 pakiranja ili jedinice	1

⁽¹⁾ Veličina zelene salate te batavijske endivije kovrčavih i širokih listova kakve se pojavljuju na tržištu opisana je u Uredbi Komisije (EZ) br. 1543/2001 od 27. srpnja 2001. o utvrđivanju normi za stavljanje na tržište zelene salate i batavijske endivije kovrčavih i širokih listova (SL L 203, 28.7.2001., str. 9.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 6/2005 od 4. siječnja 2005. (SL L 2, 5.1.2005., str. 3.).

Svaka serija ili podserija, čija se sukladnost provjerava, uzorkuje se zasebno. Međutim, u slučajevima kada bi navedena metoda uzorkovanja dovela do tržišno neprihvatljivih posljedica proizašlih iz oštećenja serije (zbog oblika pakiranja, prijevoza itd.), tada se može primijeniti alternativna metoda uzorkovanja, pod uvjetom da osigurava dovoljnu reprezentativnost skupnog uzorka uzetog iz serije te da je potpuno opisana i dokumentirana. Mjesto uzorkovanja u seriji najbolje je odabrati nasumce, ali, kada je to fizički neizvedivo, potrebno je nasumce odabrati mjesto za uzorkovanje s onih dijelova serije koji su dostupni.

B.3. Uzorkovanje iz maloprodaje

Kada je to moguće, uzorkovanje namirnica iz maloprodaje provodi se u skladu s odredbama iz dijela B.2.

Kada to nije moguće, primjenjuje se alternativna metoda uzorkovanja iz maloprodaje pod uvjetom da jamči dovoljnu reprezentativnost skupnog uzorka uzetog iz serije i da je potpuno opisana i dokumentirana⁽¹⁾.

B.4. Ocjena sukladnosti serije ili podserije

- prihvaćanje, ako je laboratorijski uzorak u skladu s maksimalnom dopuštenom količinom, uzimajući u obzir mjernu nesigurnost i korekciju za iskorištenje,
- odbijanje, ako laboratorijski uzorak izvan svake sumnje premašuje maksimalnu dopuštenu količinu, uzimajući u obzir mjernu nesigurnost i korekciju za iskorištenje (tj. ako se za ocjenu sukladnosti koristi rezultat analize korigiran za iskorištenje te od kojeg je oduzeta proširena mjerna nesigurnost).

C. PRIPRAVA UZORKA

1. U slučaju uzorkovanja svježih plodova, po mogućnosti, uzorak se pripravlja unutar 24 sata od njegovog uzorkovanja. Ako to nije moguće, uzorak se čuva zamrznut (ne dulje od šest tjedana).
2. Tlo, jako zaprljani i drugi nejestivi i oštećeni vanjski listovi uklanjaju se sa svake uzorkovane biljke. Nije dozvoljeno pranje uzoraka budući da se pranjem može sniziti sadržaj nitrata u uzorcima.
3. Cijeli je uzorak potrebno homogenizirati (moguć je dodatak poznate količine vode). Ovisno o veličini miješalice/drobilice/rezalice, za homogenizaciju se može rabiti kombinacija jednog ili više uzoraka. Miješanje se može pospješiti zamrzavanjem i rezanjem uzoraka prije homogenizacije. Svakako je obvezno dokazati da je homogenizacijski postupak doveo do potpune homogenizacije uzorka. Potpuna je homogenizacija ključna za maksimalnu ekstrakciju i iskorištenje nitrata. Na ovaj se način uzorci jednako obrađuju, bez obzira na to jesu li dobiveni na polju ili u maloprodaji.
4. Za analizu se uzima jedan ili više uzoraka iz homogeniziranog uzorka.

D. ANALITIČKA METODA, IZVJEŠTAVANJE O REZULTATIMA ANALIZE I UVJETI LABORATORIJSKE KONTROLE

D.1. Definicije

Za potrebe ovog Priloga primjenjuju se sljedeće definicije:

r = ponovljivost, za apsolutnu vrijednost razlike između dva rezultata dobivena u ponovljivim uvjetima, tj. isti uzorak, isti ispitivač, isti instrument, isti laboratorij te kratki vremenski razmak, za koju se očekuje da bude unutar određene vjerojatnosti (obično 95 %); gdje je $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = standardna devijacija izračunata iz rezultata dobivenih u ponovljivim uvjetima.

⁽¹⁾ Ako je dio za uzorkovanje toliko malen da je nemoguće dobiti skupni uzorak od 1 kg, skupni uzorak može težiti i manje od 1 kg. Također, uzorkuje li se prerađena hrana na bazi žitarica i hrana za dojenčad i malu djecu, skupni uzorak može težiti 0,5 kg.

RSD_r = relativna standardna devijacija izračunata iz rezultata dobivenih u ponovljivim uvjetima $((s_r/\bar{x}) \times 100)$.

R = obnovljivost, za apsolutnu vrijednost razlike između pojedinačnih rezultata dobivenih u obnovljivim uvjetima, tj. na istome materijalu koji dobiju ispitivači u različitim laboratorijima koristeći standardizirane ispitne metode, očekuje se da bude unutar određene vjerojatnosti (obično 95 %); $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = standardna devijacija izračunata iz rezultata dobivenih u obnovljivim uvjetima.

RSD_R = relativna standardna devijacija izračunata iz rezultata dobivenih u obnovljivim uvjetima $((s_R/\bar{x}) \times 100)$.

D.2. Opći uvjeti

Analičke metode koje se koriste za kontrolu hrane moraju biti sukladne odredbama iz točke 1. i 2. Priloga III. Uredbi (EZ) br. 882/2004.

D.3. Posebni uvjeti

D.3.1. Postupak ekstrakcije

Potrebno je obratiti posebnu pozornost na primjenu postupka ekstrakcije. Nekoliko se postupaka ekstrakcije pokazalo najučinkovitijim u ekstrakciji nitrata, poput metode ekstrakcije s pomoću vruće vode ili metanola/vode (u omjeru 30:70). Ekstrakcija s pomoću hladne vode može se rabiti samo ako je uzorak za analizu prije ekstrakcije bio zamrznut.

D.3.2. Izvedbeni kriteriji

Posebni kriteriji za metode analize koje se koriste za praćenje količine nitrata su:

Kriterij	Raspon koncentracija	Preporučena vrijednost	Najveća dopuštena vrijednost
Iskorištenje	< 500 mg/kg	60-120 %	
	≥ 500 mg/kg	90-110 %	
Preciznost RSD_R	Svi	vrijednost dobivena Horwitzovom jednadžbom	2× vrijednost dobivena Horwitzovom jednadžbom

Preciznost RSD_r može se izračunati kao 0,66 puta preciznost RSD_R za relevantnu koncentraciju.

Napomene u vezi s izvedbenim kriterijima

- Rasponi koncentracija se ne navode, budući da se preciznost izračunava za relevantne koncentracije,
- preciznost se izračunava Horwitzovom jednadžbom, tj.:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

gdje je:

- RSD_R relativna standardna devijacija izračunata iz rezultata dobivenih u ponovljivim uvjetima $((s_R/\bar{x}) \times 100)$,

- C je omjer koncentracija (tj. 1 = 100 g/100 g, 0,001 = 1 000 mg/kg).

D.4. Izvještavanje o rezultatima, procjena mjerne nesigurnosti i izračun iskorištenja ⁽¹⁾

Rezultati analize prikazuju se kao korigirani ili nekorigirani za iskorištenje. Obvezno je prikazati način prikazivanja i razinu iskorištenja. Za provjeru sukladnosti koriste se rezultati analize korigirani za iskorištenje.

Rezultati analize prikazuju se kao $\times \pm U$, gdje je \times rezultat analize, a U je proširena mjerna nesigurnost.

U je proširena mjerna nesigurnost koja rabi faktor pokrivanja 2, čime se dobiva razina pouzdanosti od približno 95 %.

Postojeća pravila tumačenja rezultata analize u smislu prihvatanja ili odbijanja serije primjenjuju se za rezultate analiza dobivene na uzorku za službenu kontrolu. Kada se radi o analizi u obrambene odnosno referentne svrhe, primjenjuju se nacionalni propisi.

D.5. Norme kakvoće za laboratorije

Laboratoriji su obvezni raditi sukladno odredbama članka 12. Uredbe (EZ) br. 882/2004.

⁽¹⁾ Više pojedinosti o postupcima procjene mjerne nesigurnosti te o postupcima procjene iskorištenja dostupno je u izvještaju „Izvještaj o odnosu između analitičkih rezultata, mjerne nesigurnosti, faktora iskorištenja i odredaba zakonodavstva EU-a o hrani i hrani za životinje” — http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf.

32006L0142

L 368/110

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

23.12.2006.

DIREKTIVA KOMISIJE 2006/142/EZ**od 22. prosinca 2006.****o izmjeni Priloga III.a Direktivi 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u kojem se navode sastojci koji se u svim okolnostima moraju nalaziti na deklaracijama hrane****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 6. stavak 11. treći pasus,

uzimajući u obzir mišljenja Europske agencije za sigurnost hrane od 6. prosinca 2005. i 15. veljače 2006.,

budući da:

- (1) U Prilogu III.a Direktivi 2000/13/EZ navedeni su sastojci koji se u svim okolnostima moraju nalaziti na deklaracijama prehrambenih proizvoda jer postoji vjerojatnost da oni mogu izazvati nuspojave kod osjetljivih pojedinaca.
- (2) Člankom 6. stavkom 11. prvim pasusom gore navedene Direktive propisano je da će se popis iz Priloga III.a sustavno ponovno ispitati te da će se, gdje to bude potrebno, ažurirati na temelju najnovijih znanstvenih spoznaja.
- (3) Kao dio ovog ponovnog ispitivanja Komisija je od Europske agencije za sigurnost hrane zatražila mišljenje o mogućem uvrštavanju niza ostalih proizvoda u Prilog III.a.
- (4) Kada je riječ o vučjem bobu, Europska agencija za sigurnost hrane u svojem mišljenju od 6. prosinca 2005. izjavljuje da se ta mahunarka koja ima 450 vrsta već dugo konzumira u svom sadašnjem stanju, ali da se već godinama brašno vučjeg boba dodaje pšeničnom brašnu namijenjenom proizvodnji pekarskih proizvoda. Zabilježeni su i dokumentirani slučajevi izravnih, ponekad vrlo ozbiljnih, alergijskih reakcija, a studije pokazuju da postoji relativno visok rizik križne alergije na vučji bob kod od 30 % do 60 % osoba koje su alergične na kikiriki.

(5) U slučaju mekušaca (gastropoda, dvoljušturaca ili cefalopoda) Europska agencija za sigurnost hrane u svojem mišljenju od 15. veljače 2006. izjavljuje da se oni najčešće konzumiraju u svojem postojećem stanju, ali se također koriste i kao sastojci, nakon bilo kakve vrste prerade, u čitavom nizu pripravaka i proizvoda kao što je surimi. Od alergijskih reakcija, koje mogu biti ozbiljne, pati do 0,4 % stanovništva, tj. 20 % svih slučajeva alergijskih reakcija na morske plodove. Glavna alergenska bjelančevina u mekušcima jest tropomiozin, jednak onome u rakovima, a slučajevi križnih alergija između mekušaca i rakova često se javljaju.

(6) Iz ovih se razmatranja može zaključiti da se popisu iz Priloga III.a Direktivi 2000/13/EZ trebaju dodati još i vučji bob i mekušci.

(7) Mjere predviđene ovom Direktivom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Popisu III.a Direktive 2000/13/EZ dodaju se sljedeći sastojci:

„Vučji bob i proizvodi od njega

Mekušci i proizvodi od njih.”

Članak 2.

1. Države članice od 23. prosinca 2007. odobravaju prodaju hrane koja je u skladu s ovom Direktivom.

2. Države članice od 23. prosinca 2008. zabranjuju prodaju hrane koja nije u skladu s ovom Direktivom. Međutim, prodaja hrane koja nije u skladu s ovom Direktivom, a koja je označena prije tog datuma, odobrava se do isteka zaliha.

⁽¹⁾ SL L 109, 6.5.2000., str. 29. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2003/89/EZ (SL L 308, 25.11.2003., str. 15.).

Članak 3.

1. Države članice najkasnije do 23. prosinca 2007. donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s odredbama ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba i korelacijsku tablicu između tih odredaba i ove Direktive.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2006.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

32006L0114

27.12.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 376/21

DIREKTIVA 2006/114/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 12. prosinca 2006.****o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju****(kodificirana verzija)****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktiva Vijeća 84/450/EEZ od 10. rujna 1984. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju ⁽³⁾ bitno je izmijenjena nekoliko puta ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti navedenu Direktivu treba kodificirati.
- (2) Zakoni o zavaravajućem oglašavanju koji su na snazi u državama članicama znatno se razlikuju. Budući da oglašavanje seže i izvan državnih granica pojedinačnih država članica, ono ima izravan učinak na neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (3) Zavaravajuće i nezakonito komparativno oglašavanje može dovesti do narušavanja tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu.
- (4) Oglašavanje, bez obzira na to rezultira li ugovorom, utječe na gospodarsku dobrobit potrošača i trgovaca.
- (5) Razlike u zakonima država članica koji uređuju zavaravajuće oglašavanje ometaju gospodarskim subjektima provođenje reklamnih kampanja izvan nacionalnih granica te na taj način utječu na slobodno kretanje roba i pružanje usluga.

(6) Uspostava unutarnjeg tržišta znači dobivanje širokog raspona izbora. S obzirom na to da potrošači i trgovci mogu i moraju na najbolji mogući način iskoristiti unutarnje tržište te da je oglašavanje vrlo važno sredstvo stvaranja izvornih prodajnih mjesta za svu robu i usluge diljem Zajednice, trebalo bi uskladiti i osnovne odredbe kojima se uređuje oblik i sadržaj komparativnog oglašavanja u državama članicama. Ako se ispune ti uvjeti, to će pomoći u objektivnom pokazivanju prednosti različitih proizvoda koji se mogu uspoređivati. Komparativno oglašavanje isto tako može potaknuti tržišno natjecanje među dobavljačima robe i usluga u korist potrošača.

(7) Treba uspostaviti minimalne i objektivne kriterije za određivanje je li neko oglašavanje zavaravajuće.

(8) Komparativno oglašavanje, kada se uspoređuju provjerljiva materijalna, relevantna, reprezentativna svojstva te kada nije zavaravajuće, može biti legitimno sredstvo informiranja potrošača o njihovim koristima. Stoga je poželjno izraditi široki koncept komparativnog oglašavanja kako bi se njime obuhvatili svi načini komparativnog oglašavanja.

(9) Treba uspostaviti uvjete dopuštenog komparativnog oglašavanja, u onoj mjeri u kojoj se oni odnose na uspoređivanje, kako bi se odredilo koje prakse u vezi s komparativnim oglašavanjem mogu narušiti tržišno natjecanje, biti štetne za konkurenciju te se negativno odraziti na izbor koji se nudi potrošaču. Takvi uvjeti dopuštenog oglašavanja trebaju obuhvaćati i kriterije objektivnog uspoređivanja svojstava roba i usluga.

(10) Trebaju se primjenjivati međunarodne konvencije o autorskom pravu, kao i nacionalne odredbe o ugovornoj i neugovornoj odgovornosti kada se poziva na rezultate komparativnih ispitivanja koje su provele treće strane ili kada ih se koristi u komparativnom oglašavanju.

(11) Uvjeti komparativnog oglašavanja trebaju biti kumulativni i trebaju se u cijelosti poštovati. U skladu s Ugovorom, odabir oblika i metoda provedbe tih uvjeta treba prepustiti državama članicama ako ti oblici i metode nisu već određeni ovom Direktivom.

⁽¹⁾ Mišljenje od 26. listopada 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 12. listopada 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 30. studenoga 2006.

⁽³⁾ SL L 250, 19.9.1984., str. 17. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog I. dio A.

- (12) Ti uvjeti trebaju uključivati, posebno, razmatranje odredaba koje rezultiraju iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 13., kao i druge odredbe Zajednice donesene u području poljoprivrede.
- (13) Člankom 5. Prve direktive Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima ⁽²⁾, na vlasnika registriranog robnog žiga prenose se isključiva prava, uključujući i pravo sprečavanja trećih strana u uporabi tijekom trgovanja bilo kojeg znaka koji je identičan ili sličan tom robnom žigu u vezi s identičnim robama ili uslugama ili čak, kada je to primjereno, i drugih roba.
- (14) Ipak, s ciljem dobivanja učinkovitog komparativnog oglašavanja, može biti prijeko potrebno identificirati robe ili usluge konkurencije pozivanjem na robni žig ili zaštićeno ime čiji je vlasnik isti taj konkurent.
- (15) Takva uporaba robnog žiga, zaštićenog imena ili drugih razlikovnih oznaka drugih strana ne predstavlja povredu tog isključivog prava u slučajevima kada je ona sukladna s uvjetima utvrđenima ovom Direktivom, budući da je isključivi cilj i namjera postizanje razlikovanja među njima te objektivnog isticanja razlika na taj način.
- (16) Osobe ili organizacije za koje se prema nacionalnom pravu smatra da imaju legitiman interes u tim pitanjima, trebaju moći pokrenuti postupke protiv zavaravajućeg i nezakonitog komparativnog oglašavanja, bilo pred sudom ili pred upravnim tijelom nadležnim za odlučivanje o pritužbama ili za pokretanje odgovarajućih sudskih postupaka.
- (17) Ti sudovi ili ta upravna tijela trebaju imati ovlasti za izdavanje naloga ili ishođenje prestanka tog zavaravajućeg i nezakonitog komparativnog oglašavanja. U određenim slučajevima može biti poželjno zabraniti zavaravajuće i nezakonito komparativno oglašavanje čak i prije njegovog objavljivanja. Međutim, to ni u kojem slučaju ne podrazumijeva da su države članice obvezne uvesti pravila kojima se zahtijeva prethodna sustavna provjera tog oglašavanja.
- (18) Dragovoljnom kontrolom kakvu provode samoregulatorna tijela s ciljem eliminiranja zavaravajućeg ili nezakonitog komparativnog oglašavanja može se izbjeći pribjegavanje upravnim ili sudskim mjerama te bi se ona stoga morala poticati.
- (19) Zadaća je nacionalnog prava odrediti na kome je teret dokaza, stoga je primjereno sudovima i upravnim tijelima omogućiti da od trgovaca zahtijevaju pružanje dokaza o točnosti činjeničnih tvrdnji koje navode.
- (20) Uređivanje komparativnog oglašavanja neophodno je za neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Stoga se zahtijeva djelovanje na razini Zajednice. Donošenje Direktive primjeren je instrument zato što se upravo Direktivom propisuju jednoobrazna opća načela, a da se istodobno državama članicama dozvoljava da same odaberu oblik i odgovarajuću metodu kojima će postići te ciljeve. To je u skladu s načelom supsidijarnosti.
- (21) Ova Direktiva ne bi smjela dovoditi u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prenošenje u njihovo nacionalno zakonodavstvo i primjenu direktiva kako su navedene u dijelu B Priloga I.,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Svrha ove Direktive je zaštita trgovaca od zavaravajućeg oglašavanja i nepoštenih posljedica takvog oglašavanja te utvrđivanje uvjeta prema kojima se dopušta komparativno oglašavanje.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive:

- (a) „oglašavanje” znači predstavljanje u bilo kojem obliku u vezi s trgovinom, poslovanjem, obrtom ili profesionalnom djelatnošću s ciljem promidžbe roba ili usluga, uključujući i nepokretnu imovinu, prava i obveze;
- (b) „zavaravajuće oglašavanje” znači svaki oblik oglašavanja koje na bilo koji način, uključujući i njegovo predstavljanje, zavarava ili vrlo vjerojatno zavarava osobe kojima je upućeno ili do kojih dopire te za koje postoji velika vjerojatnost da zbog svoje zavaravajuće naravi utječe na ekonomsko ponašanje ili koje iz istih tih razloga šteti ili vrlo vjerojatno šteti konkurentima;
- (c) „komparativno oglašavanje” znači svaki oblik oglašavanja koje izrijekom ili prešutno identificira konkurenta ili robe ili usluge koje taj konkurent nudi;
- (d) „trgovac” znači svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u svrhe vezane uz njezinu trgovačku odnosno poslovnu djelatnost, obrt ili slobodno zanimanje, kao i svaka osoba koja djeluje u ime ili za račun trgovca;

⁽¹⁾ SL L 93, 31.3.2006., str. 12.

⁽²⁾ SL L 40, 11.2.1989., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Odlukom 92/10/EEZ (SL L 6, 11.1.1992., str. 35.).

(e) „nositelj pravila postupanja” znači svaki subjekt, uključujući trgovca ili skupinu trgovaca, koji je odgovoran za sastavljanje i reviziju pravila postupanja i/ili praćenje kako ta pravila poštuju osobe koje su pristale njima se obvezati.

Članak 3.

Prilikom određivanja je li neko oglašavanje zavaravajuće, u obzir se uzimaju sva njegova svojstva, posebno sve informacije koje ono sadrži, a koje se odnose na:

- (a) svojstva roba ili usluga, kao što su njihova dostupnost, narav, izvedba, sastav, metoda i datum proizvodnje ili dobavljanja, prikladnost za namjenu, uporaba, količina, specifikacija, zemljopisno ili komercijalno podrijetlo ili rezultati koji se očekuju od njihove uporabe ili rezultati i materijalna svojstva ispitivanja ili provjera koji se provode na toj robi ili uslugama;
- (b) cijenu ili način izračuna te cijene i uvjete pod kojima se ta roba dobavlja ili te usluge pružaju;
- (c) narav, atribute i prava oglašivača, kao što su njegov identitet i imovina, njegove kvalifikacije i vlasništvo nad industrijskim, komercijalnim ili intelektualnim vlasničkim pravima ili njegove prednosti i razlikovna svojstva.

Članak 4.

Komparativno oglašavanje, ako se odnosi na uspoređivanje, dopušteno je ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) ako ono nije zavaravajuće u smislu članka 2. točke (b), članka 3. i članka 8. stavka 1. ove Direktive ili članaka 6. i 7. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) ⁽¹⁾;
- (b) ako ono uspoređuje robe ili usluge koje zadovoljavaju iste potrebe ili koje su namijenjene u iste svrhe;
- (c) ako ono objektivno uspoređuje jedno od ili veći broj materijalnih, relevantnih i reprezentativnih provjerljivih svojstava tih roba i usluga, koja mogu obuhvaćati i cijenu;
- (d) ako ono ne diskreditira niti ne blati robne žigove, zaštićena imena, ostala razlikovna svojstva, robe, usluge, djelatnosti ili prilike konkurenta;
- (e) ako se ono, kod proizvoda s oznakom podrijetla, u svakom pojedinom slučaju odnosi na proizvode s istom oznakom;

(f) ako ono ne iskorištava na nepošten način prednost ugleda robnog žiga, zaštićenog imena ili drugih razlikovnih svojstava konkurenta ili oznake podrijetla konkurentskog proizvoda;

(g) ako ono ne predstavlja robe ili usluge kao imitacije ili replike roba ili usluga koji nose zaštićeni robni žig ili zaštićeno ime;

(h) ako ono ne stvara zbunjenost među trgovcima, između oglašivača i konkurenta ni između robnih žigova, zaštićenih imena, ostalih razlikovnih svojstava, roba ili usluga oglašivača i robnih žigova, zaštićenih imena, ostalih razlikovnih svojstava, roba ili usluga njegovog konkurenta.

Članak 5.

1. Države članice osiguravaju odgovarajuća i učinkovita sredstva borbe protiv zavaravajućeg oglašavanja i izvršavaju sukladnost s odredbama o komparativnom oglašavanju u interesu trgovaca i konkurenata.

Takva sredstva obuhvaćaju i zakonske odredbe prema kojima osobe ili organizacije za koje se prema nacionalnom pravu smatra da imaju legitiman interes u borbi protiv zavaravajućeg oglašavanja ili u uređivanju komparativnog oglašavanja mogu:

(a) poduzimati pravne mjere protiv takvog oglašavanja;

ili

(b) iznijeti takvo oglašavanje pred upravno tijelo nadležno bilo za odlučivanje o pritužbama bilo za pokretanje odgovarajućih pravnih postupaka.

2. Svakoj državi članici prepušta se da sama odluči koja su sredstva iz drugog podstavka stavka 1. na raspolaganju te treba li sudovima ili upravnim tijelima omogućiti da zahtijevaju prethodno korištenje drugih postojećih načina rješavanja tih pritužaba, uključujući i one iz članka 6.

Svakoj državi članici prepušta se da sama odluči:

(a) mogu li se ta pravna sredstva usmjeravati zasebno ili zajedno protiv većeg broja trgovaca iz istog gospodarskog sektora;

i

(b) mogu li se ta pravna sredstva usmjeravati protiv nositelja pravila postupanja u slučajevima kada predmetna pravila postupanja promiču nepoštovanje pravnih zahtjeva.

⁽¹⁾ SL L 149, 11.6.2005., str. 22.

3. Prema odredbama iz stavaka 1. i 2., države članice sudovima ili upravnim tijelima prenose ovlasti koje im, u slučajevima kada smatraju da su takve mjere neophodne uzimajući u obzir sve uključene interese, a posebno javni interes, omogućavaju da:

(a) izdaju nalog za prestanak ili pokrenu odgovarajuće pravne postupke za izdavanje naloga za prestanak zavaravajućeg ili nezakonitog komparativnog oglašavanja;

ili

(b) ako zavaravajuće oglašavanje ili nezakonito komparativno oglašavanje još uvijek nije objavljeno, ali je njegova objava neizbježna, izdaju nalog za zabranu ili pokrenu odgovarajuće pravne postupke za izdavanje naloga za zabranu takve objave.

Prvi podstavak primjenjuje se čak i onda kada ne postoje dokazi stvarnoga gubitka, štete, ni namjere ili nemara na strani oglašivača.

Države članice osiguravaju da se mjere iz prvog podstavka poduzmu prema ubrzanom postupku s privremenim ili s konačnim učinkom, već prema želji država članica.

4. Države članice na sudove ili upravna tijela mogu prenijeti ovlasti s ciljem eliminiranja trajnih učinaka zavaravajućeg oglašavanja ili nezakonitog komparativnog oglašavanja za čiji je prestanak izdan nalog konačnom odlukom, kojima im omogućuju da:

(a) zatraže objavljivanje te odluke u cijelosti ili samo djelomično i u obliku koji oni smatraju odgovarajućim;

(b) osim toga zatraže još i objavu ispravka.

5. Upravna tijela iz točke (b) drugog podstavka stavka 1. moraju:

(a) biti sastavljena tako da ne postoji dvojba u njihovu nepristranost;

(b) imati odgovarajuće ovlasti, kada odlučuju o pritužbama, da učinkovito prate i izvršavaju poštovanje svojih odluka;

(c) redovito obrazlagati svoje odluke.

6. Kada ovlasti iz stavaka 3. i 4. izvršava isključivo upravno tijelo, ono uvijek obrazlaže svoje odluke. U tom slučaju moraju se predvidjeti postupci prema kojima nepropisno ili neopravdano izvršavanje ovlasti od strane upravnog tijela ili njegovo nepropisno neopravdano neizvršavanje tih ovlasti može biti predmet sudskog nadzora.

Članak 6.

Ovom se Direktivom ne isključuje dobrovoljna kontrola zavaravajućeg ili komparativnog oglašavanja od strane samoregulatornih tijela koju države članice mogu poticati, kao ni traženje pomoći od takvih tijela od strane osoba ili organizacija iz drugog podstavka članka 5. stavka 1., pod uvjetom da su postupci pred takvim tijelima samo dodatak sudskim ili upravnim postupcima iz tog članka.

Članak 7.

Države članice sudovima ili upravnim tijelima prenose ovlasti koje im u građanskim ili upravnim postupcima iz članka 5. omogućavaju da:

(a) zatraže od oglašivača da dostavi dokaze o točnosti činjeničnih tvrdnji u oglašavanju ako se, uzimajući u obzir legitiman interes koji oglašivač i svaka druga strana može imati u tom postupku, takav zahtjev čini primjerenim na temelju okolnosti dotičnog slučaja, a u slučaju komparativnog oglašavanja da zatraže od oglašivača da dostavi takve dokaze u vrlo kratkom roku;

i

(b) činjenične tvrdnje smatraju netočnima ako se ne dostave dokazi zatraženi u skladu s točkom (a) ili ako ih sud ili upravno tijelo smatraju nedostatnima.

Članak 8.

1. Ova Direktiva ne sprečava države članice da zadrže postojeće ili donesu nove odredbe s ciljem osiguravanja šire zaštite trgovaca i konkurenata u pogledu zavaravajućeg oglašavanja.

Prvi se podstavak ne primjenjuje na komparativno oglašavanje ako se ono odnosi na uspoređivanje.

2. Odredbe ove Direktive primjenjuju se ne dovodeći u pitanje odredbe Zajednice o oglašavanju specifičnih proizvoda i/ili usluga ni ograničenja ili zabrane oglašavanja u određenim medijima.

3. Odredbe ove Direktive koje se odnose na komparativno oglašavanje ne obvezuju države članice koje u skladu s odredbama Ugovora zadrže postojeće ili uvedu nove zabrane oglašavanja u pogledu određenih roba ili usluga, bilo da se one nameću izravno ili da ih nameće tijelo ili organizacija koji su prema pravu država članica odgovorni za uređivanje obavljanja komercijalne, industrijske, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, da dopuste komparativno oglašavanje u pogledu tih roba ili usluga. U slučajevima kada su te zabrane ograničene samo na određene medije, ova se Direktiva primjenjuje samo na medije koji nisu obuhvaćeni tim zabranama.

4. Ni jedna odredba ove Direktive ne sprečava države članice da u skladu s odredbama Ugovora zadrže postojeće ili uvedu nove zabrane ili ograničenja uporabe usporedaba u oglašavanju profesionalnih usluga, bilo da se one nameću izravno, bilo da ih nameće tijelo ili organizacija koji su prema pravu država članica odgovorni za uređivanje obavljanja profesionalne djelatnosti.

Članak 9.

Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 10.

Ovime se Direktiva 84/450/EEZ stavlja izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prenošenje ove Direktive u njihovo nacionalno pravo i primjenu direktiva kako su navedene u dijelu B Priloga I.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 11.

Ova Direktiva stupa na snagu 12. prosinca 2007.

Članak 12.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2006.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće
Predsjednik
M. PEKKARINEN

PRILOG I.

DIO A

Direktiva stavljena izvan snage, s naknadnim izmjenama

Direktiva Vijeća 84/450/EEZ

(SL L 250, 19.9.1984., str. 17.)

Direktiva 97/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 290, 23.10.1997., str. 18.)

Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 149, 11.6.2005., str. 22.)

samo članak 14.

DIO B

Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo i primjenu

(iz članka 10.)

Direktiva	Rok za prenošenje	Datum primjene
84/450/EEZ	1. listopada 1986.	—
97/55/EZ	23. travnja 2000.	—
2005/29/EZ	12. lipnja 2007.	12. prosinca 2007.

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 84/450/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2., uvodne riječi	Članak 2., uvodne riječi
Članak 2. točka 1.	Članak 2. točka (a)
Članak 2. točka 2.	Članak 2. točka (b)
Članak 2. točka 2.a	Članak 2. točka (c)
Članak 2. točka 3.	Članak 2. točka (d)
Članak 2. točka 4.	Članak 2. točka (e)
Članak 3.	Članak 3.
Članak 3.a stavak 1.	Članak 4.
Članak 4. stavak 1., prvi podstavak, prva rečenica	Članak 5. stavak 1., prvi podstavak
Članak 4. stavak 1., prvi podstavak, druga rečenica	Članak 5. stavak 1., drugi podstavak
Članak 4. stavak 1., drugi podstavak	Članak 5. stavak 2., prvi podstavak
Članak 4. stavak 1., treći podstavak	Članak 5. stavak 2., drugi podstavak
Članak 4. stavak 2., prvi podstavak, uvodne riječi	Članak 5. stavak 3., prvi podstavak, uvodne riječi
Članak 4. stavak 2., prvi podstavak, prva alineja	Članak 5. stavak 3., prvi podstavak, točka (a)
Članak 4. stavak 2., prvi podstavak, druga alineja	Članak 5. stavak 3., prvi podstavak, točka (b)
Članak 4. stavak 2., prvi podstavak, završne riječi	Članak 5. stavak 3., drugi podstavak
Članak 4. stavak 2., drugi podstavak, uvodne riječi	Članak 5. stavak 3., treći podstavak
Članak 4. stavak 2., drugi podstavak, prva alineja	Članak 5. stavak 3., treći podstavak
Članak 4. stavak 2., drugi podstavak, druga alineja	Članak 5. stavak 3., treći podstavak
Članak 4. stavak 2., drugi podstavak, završne riječi	Članak 5. stavak 3., treći podstavak
Članak 4. stavak 2., treći podstavak, uvodne riječi	Članak 5. stavak 4., uvodne riječi
Članak 4. stavak 2., treći podstavak, prva alineja	Članak 5. stavak 4. točka (a)
Članak 4. stavak 2., treći podstavak, druga alineja	Članak 5. stavak 4. točka (b)
Članak 4. stavak 3., prvi podstavak	Članak 5. stavak 5.
Članak 4. stavak 3., drugi podstavak	Članak 5. stavak 6.
Članak 5.	Članak 6.
Članak 6.	Članak 7.
Članak 7. stavak 1.	Članak 8. stavak 1., prvi podstavak
Članak 7. stavak 2.	Članak 8. stavak 1., drugi podstavak
Članak 7. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.
Članak 7. stavak 4.	Članak 8. stavak 3.
Članak 7. stavak 5.	Članak 8. stavak 4.
Članak 8., prvi podstavak	—
Članak 8., drugi podstavak	Članak 9.
—	Članak 10.
—	Članak 11.
Članak 9.	Članak 12.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

32007D0082

3.2.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 28/25

ODLUKA KOMISIJE**od 2. veljače 2007.****o hitnim mjerama zabrane uvoza proizvoda ribarstva namijenjenih prehrani ljudi iz Republike Gvineje***(priopćena pod brojem dokumenta C(2007) 278)***(Tekst značajan za EGP)***(2007/82/EZ)*

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakonodavstva o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 53. stavak 1. točku (b),

budući da:

- (1) Nedavnom inspekcijom provedenom od strane službi Komisije u Republici Gvineji otkriveni su ozbiljni nedostaci u higijeni kroz cijeli proizvodni lanac proizvoda ribarstva. Ti nedostaci uključuju neadekvatan hladni lanac, upotrebu vode koja nije pitka i loše sanitarne uvjete na brodovima i u objektima. Takvi nedostaci mogu dovesti do štetne kontaminacije proizvoda ribarstva namijenjenih prehrani ljudi, te predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje potrošača.
- (2) Inspekcijom je također otkriven nedostatak odgovarajućih sanitarnih kontrola od strane nadležnih tijela u Republici Gvineji, što još pogoršava stanje.
- (3) Zato je nužno obustaviti uvoz proizvoda ribarstva, kako je navedeno u Uredbi (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, iz Republike Gvineje s trenutnim učinkom. Uzimajući u obzir ozbiljnost nedostataka ustanovljenih za vrijeme inspekcije, obustava se također mora primijeniti i na proizvode ribarstva koji su otpremljeni u Zajednicu prije stupanja na snagu ove Odluke a koji još nisu uvezeni u Zajednicu.

(4) Ova će se Odluka preispitati u svjetlu jamstava koje ponudi Republika Gvineja te na temelju pozitivnog nalaza nove inspekcije provedene od strane službi Komisije.

(5) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.**Područje primjene**

Ova se Odluka primjenjuje na sve proizvode ribarstva podrijetlom iz Republike Gvineje i namijenjenih prehrani ljudi.

Članak 2.**Zabrana**

Države članice zabranjuju uvoz na svoje državno područje proizvoda navedenih u članku 1.

Ta se zabrana primjenjuje na sve pošiljke proizvoda koje stignu na granične inspekcijske postaje u Zajednici bez obzira na to jesu li te pošiljke ili nisu proizvedene, uskladištene ili certificirane u zemlji podrijetla prije stupanja na snagu ove Odluke.

Članak 3.**Naplata troškova**

Sve troškove koji proizlaze iz primjene ove Odluke snosi primatelj ili njegov zastupnik.

Članak 4.**Udovoljavanje**

Države članice su obvezne odmah obavijestiti Komisiju o mjerama koje poduzimaju kako bi udovoljile odredbama ove Odluke.

⁽¹⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 575/2006, (SL L 100, 8.4.2006., str. 3.).

⁽²⁾ SL L 139, 30.4.2004., str. 55., ispravljeno u SL L 226, 25.6.2004., str. 22. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 (SL L 363, 20.12.2006., str. 1.).

*Članak 5.***Adresati**

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. veljače 2007.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

32007D0064

6.2.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 32/137

ODLUKA KOMISIJE**od 15. prosinca 2006.****o utvrđivanju revidiranih ekoloških mjerila i, s njima povezanih, zahtjeva za ocjenjivanje i verifikaciju za dodjelu znaka zaštite okoliša Zajednice za uzgojne supstrate***(priopćena pod brojem dokumenta C(2006) 6962)***(Tekst značajan za EGP)***(2007/64/EZ)*

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1980/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o revidiranom programu dodjele znaka zaštite okoliša Zajednice ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 6. stavak 1. drugi podstavak,

nakon savjetovanja s Odborom Europske unije za znak zaštite okoliša,

budući da:

- (1) U skladu s Uredbom (EZ) br. 1980/2000, provedeno je pravovremeno preispitivanje ekoloških mjerila za dodjelu znaka zaštite okoliša Zajednice za sredstva za poboljšavanje tla i uzgojne supstrate i s njima povezanih zahtjeva za ocjenjivanje i verifikaciju utvrđenih Odlukom Komisije 2001/688/EZ ⁽²⁾.
- (2) Nakon tog preispitivanja, ta je skupina proizvoda podijeljena u dvije zasebne skupine proizvoda te je sukladno tome usvojena Odluka 2006/799/EZ ⁽³⁾ o sredstvima za poboljšavanje tla. Ta je Odluka zamijenila Odluku 2001/688/EZ u onom dijelu koji se odnosi na sredstva za poboljšavanje tla.
- (3) Međutim, Odluku 2001/688/EZ također bi trebalo zamijeniti u dijelu koji se odnosi na uzgojne supstrate.
- (4) U svjetlu preispitivanja, prikladno je, kako bi se u obzir uzeo razvoj znanosti i tržišta, izmijeniti mjerila i zahtjeve koji se odnose na vezane uz uzgojne supstrate, koji važe do 28. kolovoza 2007.
- (5) Izmijenjena ekološka mjerila i zahtjevi trebala bi važiti u razdoblju od četiri godine.
- (6) Prikladno je omogućiti prijelazno razdoblje u trajanju ne duljem od osamnaest mjeseci kako bi proizvođači proizvoda kojima je dodijeljen znak zaštite okoliša prije

1. listopada 2006., odnosno proizvođači koji su se do tog datuma podnijeli zahtjev za dodjelu tog znaka imali dovoljno vremena da svoje proizvode prilagode izmijenjenim mjerilima i zahtjevima.

- (7) Mjere propisane ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora koji je osnovan na temelju članka 17. Uredbe (EZ) br. 1980/2000,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Skupina proizvoda „uzgojni supstrati” obuhvaća materijal u kojemu se uzgajaju biljke, izuzev tla *in situ*.

Članak 2.

Kako bi proizvod dobio znak zaštite okoliša Zajednice za uzgojni supstrat, na temelju Uredbe (EZ) br. 1980/2000, proizvod mora pripadati skupini proizvoda „uzgojni supstrati” kako je određeno člankom 1. te mora ispunjavati ekološka mjerila navedena u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 3.

Utjecaj skupine proizvoda „uzgojni supstrati” na okoliš ocjenjuje se pozivanjem na posebna ekološka mjerila navedena u Prilogu.

Članak 4.

Za administrativne potrebe, skupini proizvoda „uzgojni supstrati” dodjeljuje se šifra „029”.

Članak 5.

Znak zaštite okoliša dodijeljen prije 1. listopada 2006. proizvođačima koji su pripadali skupini proizvoda „sredstva za poboljšavanje tla i uzgojni supstrati”, može se rabiti do 30. travnja 2008.

⁽¹⁾ SL L 237, 21.9.2000., str. 1.

⁽²⁾ SL L 242, 12.9.2001., str. 17. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2005/384/EZ (SL L 127, 12.5.2005., str. 20.).

⁽³⁾ SL L 325, 24.11.2006., str. 28.

Ako su zahtjevi za dodjelu znaka zaštite okoliša za proizvode iz skupine proizvoda „sredstva za poboljšavanje tla i uzgojni supstrati” predani do 1. listopada 2006., znak zaštite okoliša se tim proizvodima može dodijeliti pod uvjetima koji važe do 28. kolovoza 2007. U tim se slučajevima znak zaštite okoliša može rabiti do 30. travnja 2008.

Članak 6.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. prosinca 2006.

Za Komisiju
Stavros DIMAS
Član Komisije

PRILOG

OKVIR

Prema potrebi, ispitivanje i uzorkovanje provodi se u skladu s metodama ispitivanja koje je razvio Tehnički odbor CEN 223 „Sredstva za poboljšavanje tla i uzgojni supstrati” sve dok ne postanu dostupne odgovarajuće horizontalne norme izrađene pod vodstvom CEN-ove radne skupine 151 „Horizontalno”.

Uzorkovanje se provodi u skladu s metodama koje je utvrdio Tehnički odbor CEN/TC 223 (Radna skupina 3), kako je naveo i odobrio CEN u normi EN 12579 — Sredstva za poboljšavanje tla i uzgojni supstrati - Uzorkovanje. U slučaju kada je potrebno ispitivanje i uzorkovanje koje nije obuhvaćeno ovim metodama i tehnikama uzorkovanja, nadležno tijelo ili tijela koja ocjenjuju zahtjev (dalje u tekstu: „nadležno tijelo”) određuju koje metode ispitivanja i/ili uzorkovanja smatraju prihvatljivima.

Prema potrebi se također mogu rabiti druge metode ispitivanja, ako ih nadležno tijelo prihvati kao jednakovrijedne. U slučajevima kada se ne spominju nikakvi testovi ili se spominju u kontekstu uporabe prilikom verifikacije ili praćenja, nadležna se tijela prema potrebi trebaju oslanjati na izjave i dokumentaciju koju je dostavio podnositelj zahtjeva i/ili na verifikaciju nezavisnih tijela.

Nadležnim se tijelima preporučuje da prilikom ocjene zahtjeva i praćenja usklađenosti s mjerilima iz ovog Priloga uzmu u obzir primjenu priznatih programa ekološkog upravljanja kao što je EMAS ili ISO 14001 (napomena: takve sustave upravljanja nije potrebno uvoditi).

Posebno je svrha ovih mjerila promicati:

- uporabu obnovljivih materijala i/ili recikliranje organske tvari dobivene prikupljanjem i/ili preradom otpada, pridonoseći time smanjenju količine krutog otpada za konačno zbrinjavanje (npr. na odlagalištu otpada),
- smanjenje utjecaja na okoliš pri dobivanju i proizvodnji novih neobnovljivih materijala.

Mjerila su postavljena tako da promiču dodjelu znaka zaštite okoliša onim uzgojnim supstratima koji imaju smanjeni utjecaj na okoliš za vrijeme cijelog životnog ciklusa proizvoda.

EKOLOŠKA MJERILA**1. Sastojci**

Dopuštena je uporaba sljedećih sastojaka:

1.1. Organski sastojci

Za dodjelu ekološke oznake razmatra se isključivo onaj proizvod koji ne sadržava treset te čiji je organski sadržaj dobiven preradom i/ili ponovnom uporabom otpada (u smislu Direktive Vijeća 75/442/EEZ o otpadu ⁽¹⁾) i njezina Priloga I).

Podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnom tijelu podrobni sastav proizvoda i izjavu o usklađenosti s gore navedenim zahtjevom.

⁽¹⁾ SL L 194, 25.7.1975., str. 39.

1.2. Mulj

Proizvodi ne smiju sadržavati mulj otpadnih voda. Mulj koji ne dolazi iz kanalizacije dozvoljen je isključivo ako zadovoljava sljedeće mjerila:

U skladu s europskim popisom otpada (određenog Odlukom Komisije 2001/118/EZ o izmjeni Odluka 2000/532/EZ ^(?)), muljem se smatra sljedeći otpad:

02 03 05	muljevi od obrade efluenata na mjestu njihovog nastanka tijekom pripreme i prerade voća, povrća, žitarica, jestivih ulja, kaka, kave, čaja i duhana; konzerviranja; proizvodnje kvasca i ekstrakta kvasca, pripremanja melase i fermentacije.
02 04 03	muljevi od obrade efluenata na mjestu njihovog nastanka tijekom proizvodnje šećera.
02 05 02	muljevi od obrade efluenata na mjestu njihovog nastanka tijekom proizvodnje mljekarskih proizvoda.
02 06 03	muljevi od obrade efluenata na mjestu njihovog nastanka iz pekarstva i slastičarstva.
02 07 05	muljevi od obrade efluenata na mjestu njihovog nastanka tijekom proizvodnje alkoholnih i bezalkoholnih pića (osim kave, čaja i kaka).

Muljevi su razdvojeni prema izvoru, što znači da nije došlo do miješanja s efluenatima ili, s muljem izvan određenog proizvodnog postupka.

Maksimalne koncentracije teških metala u otpadu prije obrade (mg/kg suhe tvari) ispunjavaju zahtjeve mjerila 2.

Mulj mora ispunjavati i sva druga mjerila za dodjelu znaka zaštite okoliša navedena u ovome Prilogu, u kojem se slučaju smatra dovoljno stabilnim i saniranim.

Podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnom tijelu podrobni sastav proizvoda i izjavu o usklađenosti sa svakim od gore navedenih zahtjeva.

1.3. Minerali

Minerali se ne vade iz:

- područja od značaja za Zajednicu predloženih na temelju Direktive Vijeća 92/43/EEZ o zaštiti prirodnih staništa i divljih biljnih i životinjskih vrsta ^(?),
- područja ekološke mreže Natura 2000 koja se sastoje od područja posebne zaštite (SPA) prema Direktivi Vijeća 79/409/EEZ o zaštiti divljih ptica ⁽⁴⁾ te takvih područja prema Direktivi 92/43/EEZ, odnosno jednakovrijednih područja smještenih izvan Europske zajednice, na koja se primjenjuju odgovarajuće odredbe Konvencije Ujedinjenih naroda o biološkoj raznolikosti.

Podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnom tijelu izjavu o usklađenosti s navedenim zahtjevom, a koju izdaje odgovarajuća tijela vlasti.

^(?) SL L 47, 16.2.2001., str. 1.

⁽³⁾ SL L 206, 22.7.1992., str. 7.

⁽⁴⁾ SL L 59, 25.4.1979., str. 1.

2. Ograničenje u sadržaju opasnih tvari

Među sastojcima organskog uzgojnog supstrata, sadržaj sljedećih elemenata mora biti manji od dolje navedenih vrijednosti, izmjerenih u suhoj tvari:

Element	mg/kg (suhe tvari)
Zn	300
Cu	100
Ni	50
Cd	1
Pb	100
Hg	1
Cr	100
Mo (*)	2
Se (*)	1,5
As (*)	10
F (*)	200

(*) Napomena: Podatci o prisutnosti ovih elemenata potrebni su samo za proizvode koji sadržavaju materijale iz industrijskih procesa

Napomena: Ove su vrijednosti valjane, ako nacionalno zakonodavstvo nije strože.

Podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnom tijelu odgovarajuće nalaze testova, kao i izjavu o usklađenosti s ovim zahtjevom.

3. Učinkovitost proizvoda

Proizvodi ne smiju nepovoljno utjecati na klijanje i rast biljke.

Podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnom tijelu odgovarajuće nalaze testova, kao i izjavu o usklađenosti s ovim zahtjevom.

4. Zdravlje i sigurnost

Razine primarnih patogena u proizvodima ne smiju premašivati sljedeće maksimalno dopuštene razine:

- Salmonela: odsutna u 25 g,
- Jajašca helminta: odsutna u 1,5 g ⁽⁵⁾,
- E. Coli: < 1 000 MPN/g (MPN: najvjerojatniji broj) ⁽⁶⁾

Podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnom tijelu odgovarajuće nalaze testova i dokumentaciju, kao i izjavu o usklađenosti s ovim zahtjevima.

⁽⁵⁾ Za proizvode čiji organski sadržaj nije dobiven isključivo iz otpada s livade, iz vrta ili parka.

⁽⁶⁾ Za proizvode čiji je organski sadržaj dobiven isključivo iz otpada s livade, iz vrta ili parka.

5. Kljavno sjeme/propagule

Sadržaj sjemena korova i reproduktivnih dijelova agresivnih korova u konačnom proizvodu ne smije premašivati dvije jedinice po litri.

Podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnom tijelu odgovarajuću izjavu o usklađenosti s ovim zahtjevima, zajedno s nalazima testova i/ili odgovarajućom dokumentacijom.

6. Ostala mjerila

(a) Električna vodljivost proizvoda ne smije premašivati 1,5 dS/m.

(b) Odnosi se isključivo na mineralne uzgojne supstrate:

Za sva značajna specijalizirana tržišta (npr. u slučajevima kada godišnja prodaja podnositelja zahtjeva na specijaliziranom tržištu bilo koje zemlje premašuje 30 000 m³), podnositelj zahtjeva u potpunosti obavještava korisnika o mogućnostima uklanjanja i prerade uzgojnog supstrata nakon uporabe. Ova se informacija dostavlja zajedno s priloženim osnovnim podacima.

Podnositelj zahtjeva obavještava nadležno tijelo o ponuđenoj mogućnosti odnosno ponuđenim mogućnostima i o svojem djelovanju u smislu te (tih) mogućnosti, a posebno:

— opis sakupljanja, prerade i odredišta. Plastik je u svakom trenutku potrebno odvojiti od mineralnih/organskih tvari i prerađivati zasebno,

— godišnji pregled količine sakupljenog (ulaz) i prerađenog uzgojnog supstrata (prema odredištu).

Podnositelj zahtjeva dokazuje da se nakon uporabe uzgojnog supstrata reciklira najmanje 50 % otpada.

7. Informacije koje se daju uz proizvod

Opće informacije:

Sljedeće se informacije prilažu uz proizvod u pisanom obliku, ispisane na ambalaži ili u pratećoj dokumentaciji:

(a) naziv i adresa tijela odgovornog za stavljanje proizvoda na tržište;

(b) opis vrste proizvoda, koji uključuje izraz „uzgojni supstrat“;

(c) broj serije;

(d) količina (težina ili volumen);

(e) osnovni ulazni materijali (oni koji sudjeluju u volumenu s više od 5 %) od kojih je dobiven proizvod;

Uz proizvod se, prema potrebi, prilažu sljedeće informacije u pisanom obliku, ispisane na ambalaži ili u pratećoj dokumentaciji:

(a) preporučeni uvjeti skladištenja i preporučeni rok uporabe;

(b) upute za sigurno rukovanje i uporabu;

(c) opis namijene proizvoda i ograničenja uporabe;

(d) izjavu o prikladnosti proizvoda za pojedine skupine biljaka (npr. one koje vole kiselo, odnosno alkalno tlo);

(e) pH te omjer ugljika i dušika (C/N);

(f) izjavu o stabilnosti organske tvari (stabilna ili vrlo stabilna) prema nacionalnim ili međunarodnim normama;

(g) izjavu o preporučenim načinima uporabe;

- (h) u amaterskoj primijeni: preporučenu učestalost primjene izraženu u kilogramima ili litrama proizvoda po jedinici površine (m²) godišnje;

Podnositelj zahtjeva može izostaviti pojedine informacije, pod uvjetom da za to pruži zadovoljavajuće objašnjenje za to.

Napomena: Prilažu se ove informacije ako nacionalno zakonodavstvo ne propiše drukčije.

Detaljne informacije

Parametar	Metoda testova
Količina	EN 12580
pH	EN 13037
Električna vodljivost	EN 13038
Omjer ugljika i dušika (C/N)	C/N (*)
Teški metali (Cd, Cr, Cu, Pb, Ni, Zn)	EN 13650
Hg	ISO 16772
Salmonela	ISO 6579
Jajašca helminta	prXP X 33-017
E. Coli	ISO 11866-3

(*) Ugljik = organska tvar (EN 13039) × 0,58, ukupni N (prEN 13654/1-2).

8. Informacije navedene na znaku zaštite okoliša

Polje 2 na znaku zaštite okoliša sadrži sljedeći tekst:

- promiče reciklažu,
- promiče uporabu materijala proizvedenih ekološki održivim postupcima, čime se smanjuje uništavanje okoliša.

32007D0076

L 32/192

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

6.2.2007.

ODLUKA KOMISIJE**od 22. prosinca 2006.****o provedbi Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2006) 6903)***(Tekst značajan za EGP)***(2007/76/EZ)*

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (Uredba o suradnji u području zaštite potrošača) ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 6. stavak 4., članak 7. stavak 3., članak 8. stavak 7., članak 9. stavak 4., članak 10. stavak 3., članak 12. stavak 6., članak 13. stavak 5. i članak 15. stavak 6.,

budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 2006/2004 utvrđuju se uvjeti prema kojima nadležna tijela u državama članicama imenovana odgovornim za provedbu zakona kojima se štite interesi potrošača trebaju surađivati međusobno i s Komisijom s ciljem osiguravanja usklađenosti s tim zakonima i neometanog funkcioniranja unutarnjeg tržišta te s ciljem jačanja zaštite imovinskih interesa potrošača.
- (2) Predviđa se uspostava mreža između tih nadležnih tijela u državama članicama.
- (3) Potrebno je usvojiti mjere za provedbu odredaba te Uredbe o mehanizmima i uvjetima koji uređuju uzajamnu pomoć između nadležnih tijela te o položaju jedinstvenog ureda za vezu.
- (4) Primjereno je utvrditi minimalne zahtjeve za pružanje informacija na svaki zahtjev za uzajamnom pomoći s ciljem omogućavanja učinkovitog funkcioniranja tog sustava. Također treba utvrditi pravila o sadržaju standardnih obrazaca pomoću kojih se razmjenjuju informacije s ciljem osiguravanja veće učinkovitosti i olakšanja obrade tih informacija.
- (5) Potrebno je utvrditi rokove za svaki korak u postupku uzajamne pomoći s ciljem osiguravanja ekspeditivnog funkcioniranja tog sustava.
- (6) Potrebno je utvrditi i pravila obavješćivanja o povredama unutar Zajednice kako bi se poduzele brze i učinkovite

mjere protiv takvih povreda u svim predmetnim državama članicama.

- (7) Budući da informacije pružene prema Uredbi (EZ) br. 2006/2004 često mogu biti osjetljive, potrebno je utvrditi odgovarajuća pravila kojima se ograničava pristup takvim informacijama.
- (8) Treba poduzeti odgovarajuće opće mjere kako bi se osigurala komunikacija neometana jezičnim problemima, istodobno dopuštajući fleksibilnost u rješavanju posebnih slučajeva.
- (9) Daljnje mjere mogu se usvojiti na temelju iskustava stečenih u funkcioniranju mreže suradnje nadležnih tijela u državama članicama u provedbi tih zakona.
- (10) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 19. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 2006/2004,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.**Predmet**

Ovom se Odlukom utvrđuju pravila za provedbu Uredbe (EZ) br. 2006/2004 u pogledu uzajamne pomoći između nadležnih tijela i uvjeti kojima je uređena takva pomoć.

Članak 2.**Definicije**

Za potrebe ove Odluke, osim definicija utvrđenih Uredbom (EZ) br. 2006/2004, primjenjuju se i sljedeće definicije:

1. „baza podataka” znači baza podataka predviđena člankom 10. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 2006/2004;
2. „uzbuna” znači obavješćivanje o povredi unutar Zajednice prema članku 7. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 2006/2004;

⁽¹⁾ SL L 364, 9.12.2004., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Direktivom 2005/29/EZ (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).

3. „povjerljivo postupanje” znači postupanje s informacijama u skladu sa zahtjevima za povjerljivošću i čuvanjem poslovne i trgovačke tajne kako je predviđeno člankom 13. Uredbe (EZ) br. 2006/2004;
4. „pravna osnova” znači odredbe zakona kojima se štite interesi potrošača koji su, ili za koje se pretpostavlja da su, predmet povrede unutar Zajednice, uključujući i detaljnu oznaku odgovarajuće odredbe zakona država članica tijela molitelja.

Članak 3.

Zahtjevi u pogledu informacija

Pravila o informacijama koje treba pružiti prema Uredbi (EZ) br. 2006/2004, kao i oblik tih informacija utvrđeni su poglavljem 1. Priloga ovoj Odluci.

Članak 4.

Rokovi za djelovanje

Pravila o rokovima za djelovanje koja se primjenjuju na različite faze uzajamne pomoći prema Uredbi (EZ) br. 2006/2004, utvrđena su poglavljem 2. Priloga ovoj Odluci.

Članak 5.

Uzbune

Pravila o uzbunama utvrđena su poglavljem 3. Priloga.

Članak 6.

Pristup razmijenjenim informacijama

Pristup informacijama razmijenjenim prema Uredbi (EZ) br. 2006/2004 ograničen je u skladu s pravilima utvrđenim poglavljem 4. Priloga ovoj Odluci.

Članak 7.

Jezici

Pravila o jezicima koji se moraju koristiti za zahtjeve i za priopćavanje informacija prema Uredbi (EZ) 2006/2004, utvrđena su poglavljem 5. Priloga ovoj Odluci.

Članak 8.

Datum početka primjene

Ova se Odluka primjenjuje od 29. prosinca 2006.

Članak 9.

Adresati

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2006.

Za Komisiju

Markos KYPRIANOU

Član Komisije

PRILOG

Pravila koja se odnose na uzajamnu pomoć između nadležnih tijela prema poglavljima II. i III. Uredbe (EZ) br. 2006/2004

1. POGLAVLJE 1. – ZAHTEVI U POGLEDU INFORMACIJA

1.1. Polja s informacijama koje trebaju biti dostupne nadležnim tijelima u standardnim obrascima baze podataka

Polja koja trebaju biti dostupna u različitim standardnim obrascima baze podataka mogu se definirati kako slijedi:

- (a) Detalji o tijelima i službeno rješavanje povreda unutar Zajednice
 - i. nadležno tijelo;
 - ii. jedinstven ured za vezu;
 - iii. nadležna službena osoba.
- (b) Detalji o prodavatelju ili dobavljaču odgovornom za povredu unutar Zajednice ili osumnjičenom za povredu unutar Zajednice
 - i. naziv;
 - ii. drugi trgovački nazivi;
 - iii. naziv matičnog poduzeća ako postoji;
 - iv. vrsta poslovanja;
 - v. adresa(-e);
 - vi. adresa elektroničke pošte;
 - vii. broj telefona;
 - viii. broj telefaksa;
 - ix. internetska stranica;
 - x. IP adresa;
 - xi. ime(na) direktora poduzeća, ako postoji(-e).
- (c) Informacije vezane uz razmjenu informacija bez zahtjeva (uzbune) (članak 7. Uredbe (EZ) br. 2006/2004)
 - i. vrsta povrede unutar Zajednice;
 - ii. status povrede unutar Zajednice (potvrđen, opravdana sumnja);
 - iii. pravna osnova;
 - iv. kratak sažetak;
 - v. procijenjen broj potrošača kojima je vjerojatno nanесena šteta i procijenjena financijska šteta;
 - vi. svi zahtjevi u pogledu povjerljivosti;
 - vii. priloženi dokumenti (posebno oni koji se odnose na izjave i druge dokaze).
- (d) Informacije koje se odnose na zahtjeve za uzajamnom pomoći (članci 6. i 8. Uredbe (EZ) br. 2006/2004)
 - i. lokacija potrošača kojima je vjerojatno nanесena šteta;
 - ii. naziv proizvoda ili usluge;

- iii. šifra COICOP [Klasifikacija pojedinačne potrošnje prema svrsi (statistička metodologija Ujedinjenih naroda, <http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp?Cl=5>);
 - iv. pravna osnova;
 - v. uključen medij oglašavanja ili prodaje;
 - vi. vrsta povrede unutar Zajednice;
 - vii. status povrede unutar Zajednice (potvrđen, opravdana sumnja);
 - viii. procijenjen broj potrošača kojima je vjerojatno nanесena šteta i procijenjena financijska šteta;
 - ix. predloženi rokovi za reakciju;
 - x. priloženi dokumenti (posebno oni koji se odnose na izjave i druge dokaze) te svi zahtjevi u pogledu povjerljivosti;
 - xi. oznaka tražene pomoći;
 - xii. pozivanje na uzbunu (ako se može primijeniti);
 - xiii. popis zamoljenih tijela i predmetnih država članica;
 - xiv. zahtjev za dodjeljivanje službene nadležne osobe za sudjelovanje u istrazi (članak 6. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 2006/2004).
- 1.2. *Minimum informacija koje treba uključiti u zahtjeve za uzajamnom pomoći i u uzbune (članci 6., 7. i 8. Uredbe (EZ) br. 2006/2004)*
- 1.2.1. Prilikom izdavanja zahtjeva za uzajamnom pomoći ili uzbunom nadležno tijelo će dati sve informacije koje mu stoje na raspolaganju, a koje bi mogle biti od koristi drugim nadležnim tijelima u učinkovitom udovoljavanju zahtjevu ili u osiguravanju odgovarajuće reakcije na uzbunu, i navesti mora li se s bilo kojom pruženom informacijom povjerljivo postupati.
 - 1.2.2. Prilikom traženja informacija prema članku 6. Uredbe (EZ) br. 2006/2004 tijelo molitelj dužno je barem:
 - (a) obavijestiti zamoljeno tijelo o naravi pretpostavljane sumnjive povrede unutar Zajednice i o njezinoj pravnoj osnovi;
 - (b) pružiti dovoljno elemenata za utvrđivanje postupanja ili prakse pod istragom,
 - (c) točno navesti tražene informacije.
 - 1.2.3. Prilikom izdavanja zahtjeva za mjerama izvršavanja prema članku 8. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, tijelo molitelj zamoljenom tijelu dostavlja barem informacije o:
 - (a) identifikaciji prodavatelja ili dobavljača protiv kojeg se traže mjere;
 - (b) detaljima predmetnog provođenja ili prakse;
 - (c) pravnim kvalifikacijama povrede unutar Zajednice prema zakonu koji se primjenjuje i njezinoj pravnoj osnovi;
 - (d) dokaz o šteti nanесenoj zajedničkim interesima potrošača, uključujući, ako je to moguće i procijenjen broj potrošača kojima je vjerojatno nanесena šteta.
- 1.3. *Reakcije na zahtjev za uzajamnom pomoći*
- 1.3.1. Prilikom reagiranja na zahtjev za informacijama prema članku 6. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, zamoljeno tijelo daje sve potrebne informacije koje je navelo tijelo molitelj kako bi se ustanovilo je li došlo do povrede unutar Zajednice ili postoji li opravdana sumnja da može doći do takve povrede.
 - 1.3.2. Prilikom reagiranja na zahtjev za mjerama izvršavanja prema članku 8. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, zamoljeno tijelo obavješćuje tijelo molitelja o poduzetim ili planiranim mjerama i ovlastima koje su provedene s ciljem rješavanja tog zahtjeva.

- 1.3.3. U svim slučajevima, zamoljeno tijelo navodi mora li se s bilo kojom pruženom informacijom povjerljivo postupati.
- 1.3.4. Ako nadležno tijelo odbije djelovati u skladu sa zahtjevom kako je predviđeno člankom 15. stavcima 2., 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, ono u svoj odgovor mora uključiti i izjavu o razlozima za takvo odbijanje.
- 1.4. *Dodatne ovlasti koje se daju nadležnim tijelima prema nacionalnom pravu*
- Države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice, putem foruma za diskusiju dostupnog u bazi podataka, o bilo kojim dodatnim istragama i mjerama ovlasti koje su dane nadležnim tijelima osim onih određenih člankom 4. stavkom 6. Uredbe (EZ) br. 2006/2004.
- 1.5. *Imenovanje tijela koja imaju zakonit interes u prestanku ili zabrani povreda unutar Zajednice u skladu s člankom 8. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 2006/2004*
- 1.5.1. Kada, u skladu s člankom 5. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, država članica Komisiju i ostale države članice obavješćuje o identitetu tijela koje je imenovano u skladu s člankom 4. stavkom 2. drugom rečenicom te Uredbe kao tijelo koje ima zakonit interes u prestanku ili zabrani povreda unutar Zajednice, ona navodi istražne mjere i mjere ovlasti dane tom tijelu.
- 1.5.2. Zamoljeno tijelo, a koje namjerava u skladu s člankom 8. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 2006/2004 davati naputke tijelu koje ima zakonit interes u prestanku ili zabrani povreda unutar Zajednice, pruža tijelu molitelju dovoljno informacija o tom tijelu kako bi tijelu molitelju omogućilo da ustanovi da su ispunjeni uvjeti određeni člankom 8. stavkom 4. Ono također dobiva prethodnu suglasnost tijela molitelja o davanju naputaka tom tijelu u kojem se točno navodi narav i detalji informacija koje je priopćilo tijelo molitelj, a koje zamoljeno tijelo smije otkriti tom tijelu.
2. **POGLAVLJE 2. – ROKOVI**
- 2.1. *Zahtjevi za uzajamnom pomoći i odgovori*
- 2.1.1. Zamoljena tijela odgovaraju najbolje što mogu na zahtjeve za uzajamnom pomoći koje su podnijela tijela molitelji, primjenjujući primjerene istrage i ovlasti izvršenja i bez odgode.
- 2.1.2. Rokove za rješavanje zahtjeva za uzajamnom pomoći prema člancima 6. i 8. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, dogovaraju tijelo molitelj i zamoljeno tijelo za svaki slučaj posebno, koristeći se standardnim obrascima baze podataka.
- 2.1.3. Ako se ne može postići dogovor, zamoljeno tijelo daje odgovor sa svim odgovarajućim informacijama koje mu stoje na raspolaganju navodeći istražne postupke i provedbene postupke (uključujući i rokove) najkasnije četrnaest dana od datuma primitka zahtjeva putem jedinstvenog ureda za vezu. Zamoljeno tijelo redovito obavješćuje tijelo molitelja o tim postupcima barem jedanput mjesečno sve dok:
- (a) se tijelu molitelju ne dostave sve odgovarajuće informacije potrebne da se ustanovi je li došlo do povrede unutar Zajednice ili da se ustanovi postoji li opravdana sumnja da bi moglo doći do takve povrede;
- ili
- (b) prestane povreda unutar Zajednice ili se pokaže da je taj zahtjev neutemeljen.
- 2.1.4. Jedinствен ured za vezu zamoljenih tijela proslijeđuje sve primljene zahtjeve putem jedinstvenog ureda za vezu tijela molitelja odgovarajućem nadležnom tijelu čim je tehnički prije moguće, a u svakom slučaju najkasnije dva radna dana od primitka zahtjeva.
- 2.1.5. Tijelo molitelj obavješćuje Komisiju i uklanja te informacije iz baze podataka čim je tehnički prije moguće, a u svakom slučaju najkasnije sedam dana nakon zatvaranja slučaja ako slijedom zahtjeva prema članku 6. Uredbe (EZ) br. 2006/2004:
- (a) razmijenjene informacije ne generiraju uzbunu ili zahtjev prema članku 8.;
- ili ako
- (b) se ustanovi da nije došlo ni do kakve povrede unutar Zajednice.

2.2. Uzbune

2.2.1. Nadležno tijelo izdaje uzbunu čim je tehnički prije moguće, a u svakom slučaju najkasnije sedam dana nakon što bude upoznato s povredom unutar Zajednice ili nakon što ustanovi da postoji opravdana sumnja da bi moglo doći do takve povrede.

2.2.2. Nadležno tijelo, kad je uzbuna dokazano neutemeljena, povlači istu čim je tehnički prije moguće, a u svakom slučaju najkasnije u roku od sedam dana. Komisija uklanja sve informacije u vezi s tom neutemeljenom uzbunom koje su pohranjene u bazi podataka čim je tehnički prije moguće, a u svakom slučaju najkasnije sedam dana od dana kad nadležno tijelo povuče tu uzbunu.

3. POGLAVLJE 3. – PROSLJEĐIVANJE UZBUNA

Nadležno tijelo koje izdaje uzbunu prosljeđuje ju putem odgovarajućeg standardnog obrasca u bazi podataka, Komisiji i tijelima nadležnim u drugim državama članicama za provođenje zakona prema kojima je uzbuna izdana. Obavještajno nadležno tijelo jedino je odgovorno za određivanje koje će to druge države članice primiti tu uzbunu.

4. POGLAVLJE 4. – PRISTUP RAZMIJENJENIM INFORMACIJAMA

4.1. Nadležna tijela

Nadležno tijelo može pristupiti samo onim informacijama i razmotriti samo one informacije u bazi podataka koje se odnose na zakone koji štite interese potrošača za koje ono ima izravne provedbene odgovornosti prema oznakama koje su prosljedile države članice prema članku 4. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 2006/2004.

4.2. Jedinствени uredi za vezu

U provođenju svojih zadaća koordinacije definiranih posebno člankom 9. stavkom 2. i člankom 12. stavcima 2. i 5. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, jedinstveni uredi za vezu mogu pristupiti informacijama koje se odnose na zahtjeve za uzajamnom pomoći, a koje nisu povjerljive.

5. POGLAVLJE 5. – JEZICI KOJI SE KORISTE ZA ZAHTJEVE ZA UZAJAMNOM POMOĆI I ZA PRIOPĆAVANJE INFORMACIJA

5.1. Dogovori o korištenju jezika za zahtjeve za uzajamnom pomoći i za priopćavanje informacija sklopljeni između nadležnih tijela prema članku 12. stavku 4. prvoj rečenici Uredbe (EZ) br. 2006/2004, bilježe se u tablici koja je dostupna nadležnim tijelima putem baze podataka.

5.2. Takvi dogovori uključuju i klauzulu kojom se nadležnom tijelu omogućuje da u posebnim slučajevima predloži korištenje nekog drugog jezika s obzirom na jezične kompetencije predmetne nadležne službene osobe.

5.3. Odgovarajući standardni obrasci u bazi podataka uključuju i polje s podacima koji nadležnom tijelu omogućuju da drugom tijelu predloži korištenje nekog drugog jezika.

Ako se ne može postići nikakav dogovor, primjenjuje se članak 12. stavak 4. druga rečenica Uredbe (EZ) br. 2006/2004.

32007D0231

L 99/16

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

14.4.2007.

ODLUKA KOMISIJE**od 12. travnja 2007.**

o izmjeni Odluke 2006/502/EZ kojom se od država članica zahtijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača-noviteta

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2007) 1567)

(Tekst značajan za EGP)

(2007/231/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 13.,

budući da:

- (1) Odluka 2006/502/EZ ⁽²⁾ zahtijeva da države članice poduzmu mjere kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača-noviteta.
- (2) Odluka 2006/502/EZ primjenjuje se samo 12 mjeseci od datuma obavijesti. Međutim, Odluka se može produžiti za dodatna razdoblja u skladu s člankom 13. stavkom 2. Direktive 2001/95/EZ.
- (3) S obzirom na dosad stečeno iskustvo i u nedostatku propisa Zajednice o sigurnosti upaljača, potrebno je produžiti važenje odluke za daljnjih 12 mjeseci.
- (4) Odluka 2006/502/EZ zabranjuje stavljanje na tržište upaljača koji nisu sigurni za djecu i upaljača-noviteta od 11. ožujka 2007. Međutim, nakon tog datuma potrošače se može opskrbljivati upaljačima koji nisu sigurni za djecu i upaljačima-novitetima do isteka zaliha. Budući da upaljači koji nisu sigurni za djecu i upaljači-noviteti predstavljaju ozbiljan rizik, treba zabraniti opskrbu potrošača tim upaljačima.
- (5) S ciljem sprečavanja daljnjih nesreća, uzimajući u obzir tehnička ograničenja i osiguravajući proporcionalnost, za primjenu mjera utvrđenih ovom Odlukom, prijelazna

razdoblja trebaju biti najkraća moguća. Državama članicama prijelazna razdoblja također su potrebna kako bi osigurale učinkovitu primjenu mjera. Slijedom navedenog, zabrana opskrbe potrošača upaljačima koji nisu sigurni za djecu i upaljačima-novitetima treba se primjenjivati godinu dana od datuma donošenja zabrane stavljanja takvih proizvoda na tržište.

(6) Stoga je potrebno na odgovarajući način izmijeniti Odluku 2006/502/EZ.

(7) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog Direktivom 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odluka 2006/502/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. dodaju se sljedeći stavci 3. i 4.:

„3. Države članice osigurat će da se od 11. ožujka 2008. potrošači opskrbljuju samo upaljačima koji su sigurni za djecu.

4. Države članice će od 11. ožujka 2008. zabraniti opskrbu potrošača upaljačima-novitetima.”

2. U članku 6., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ova Odluka primjenjuje se do 31. ožujka 2008.”

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ SL L 198, 20.7.2006., str. 41.

Članak 2.

Države članice poduzimaju mjere potrebne za usklađivanje s ovom Odlukom najkasnije do 11. svibnja 2007. te ih objavljuju. O tome odmah obavještavaju Komisiju.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. travnja 2007.

Za Komisiju
Meglena KUNEVA
Članica Komisije

32007L0042

30.6.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 172/71

DIREKTIVA KOMISIJE 2007/42/EZ**od 29. lipnja 2007.****o materijalima i predmetima izrađenim od regenerirane celulozne folije koji dolaze u dodir s hranom****(kodificirana verzija)****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

(5) Način utvrđivanja odsustva prijelaza bojila treba se utvrditi u kasnijoj fazi.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

(6) Dok se ne utvrde kriteriji čistoće i metode analize, na snazi bi trebale ostati odredbe nacionalnog zakonodavstva.

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br.1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom i stavljanju izvan snage direktiva 80/590/EEZ i 89/109/EEZ ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 5.,

(7) U ovom slučaju je za postizanje cilja iz članka 3. stavka 1. Uredbe (EZ) 1935/2004 dovoljno utvrditi popis odobrenih tvari te njihovih graničnih količina.

budući da:

(1) Direktiva Komisije 93/10/EEZ od 15. ožujka 1993. o materijalima i predmetima koji su izrađeni od regenerirane celulozne folije koji dolaze u dodir s hranom ⁽²⁾ značajno je izmijenjena nekoliko puta ⁽³⁾. Zbog jasnoće i racionalnosti navedenu Direktivu potrebno je kodificirati.

(8) Međutim, bis(2-hidroksietil)eter (= dietilenglikol) i etandiol (= monoetilenglikol) mogu u značajnoj mjeri prelaziti u određenu hranu, pa stoga da bi se izbjegla ta mogućnost treba kao preventivnu mjeru utvrditi najviše dopuštene količine tih tvari u hrani koji su bili u kontaktu s regeneriranom celuloznom folijom.

(2) Mjere Zajednice koje se predviđaju ovom Direktivom nisu samo potrebne, već i neophodne za postizanje ciljeva unutarnjeg tržišta. Države članice ne mogu pojedinačno u dovoljnoj mjeri ostvariti te ciljeve. Nadalje, postizanje tih ciljeva na razini Zajednice već je predviđeno Uredbom (EZ) br. 1935/2004.

(9) Radi zaštite zdravlja potrošača treba izbjegavati neposredan dodir hrane s otisnutim površinama regenerirane celulozne folije.

(3) Za postizanje cilja iz članka 3. stavka 1. Uredbe (EZ) 1935/2004 u pogledu regenerirane celulozne folije primjeren je instrument bila posebna direktiva u smislu članka 5. te Uredbe.

(10) Potrebno je predvidjeti deklaraciju u pisanom obliku iz članka 16. stavka 1. Uredbe (EZ) 1935/2004 kod profesionalne uporabe regenerirane celulozne folije za materijale i predmete koji dolaze u dodir s hranom, osim onih koji su po svojoj prirodi namijenjeni za takvu uporabu.

(4) Sintetički omoti od regenerirane celuloze trebali bi se urediti zasebnim odredbama.

(11) Pravila koja se primjenjuju na regenerirane celulozne folije trebaju biti prilagođena prirodi sloja koji je u dodiru s hranom. Kriteriji za regenerirane celulozne folije s premazom koji se sastoji od plastike trebaju dakle biti različiti od onih za regenerirane celulozne folije bez premaza ili s premazom dobivenim od celuloze.

⁽¹⁾ SL L 338, 13.11.2004., str. 4.⁽²⁾ SL L 93, 17.4.1993., str. 27. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2004/14/EZ (SL L 27, 30.1.2004., str. 48.).⁽³⁾ Vidjeti Prilog III. Dio A.

- (12) U proizvodnji svih vrsta regenerirane celulozne folije, uključujući regeneriranu celuloznu foliju s premazom koji se sastoji od plastike, trebaju se koristiti samo odobrene tvari.
- (13) Kod regenerirane celulozne folije s premazom koji se sastoji od plastike, sloj koji je u dodiru s hranom sastoji se od materijala sličnog plastičnim materijalima i proizvodima koji dolaze u dodir s hranom. Stoga je primjereno da se pravila predviđena Direktivom Komisije 2002/72/EZ od 6. kolovoza 2002. o plastičnim materijalima i predmetima namijenjenim da dolaze u dodir s hranom ⁽¹⁾ primjenjuju i na takve folije.
- (14) Radi dosljednosti zakonodavstva Zajednice, provjera usklađenosti regenerirane celulozne folije s premazom koji se sastoji od plastike s najvišim dopuštenim količinama prijelaza prema Direktivi 2002/72/EZ treba se izvesti u skladu s pravilima iz Direktive Vijeća 82/711/EEZ od 18. listopada 1982. o utvrđivanju osnovnih pravila potrebnih za ispitivanje migracije sastojaka plastičnih materijala i predmeta koji dolaze u dodir s hranom ⁽²⁾ i Direktive Vijeća 85/572/EEZ od 19. prosinca 1985. o utvrđivanju popisa modelnih otopina za ispitivanje migracije sastojaka plastičnih materijala i proizvoda koji dolaze u dodir s hranom ⁽³⁾.
- (15) Mjere predviđene ovom Direktivom u skladu su s mišljenjem Stalnoga odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja.
- (16) Ova Direktiva ne smije dovesti u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu Direktiva kako je utvrđeno u dijelu B Priloga III.,

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Ova je Direktiva posebna direktiva u smislu članka 5. Uredbe (EZ) 1935/2004.
2. Ova se Direktiva primjenjuje na regeneriranu celuloznu foliju u smislu opisa iz Priloga I. koja je namijenjena za dodir s hranom ili koja, zbog svoje namjene, dolazi u dodir s hranom te koja:

- (a) sama po sebi predstavlja gotov proizvod; ili
- (b) čini dio gotovog proizvoda koji sadrži i druge materijale.

3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sintetičke omote od regenerirane celuloze.

Članak 2.

Regenerirane celulozne folije iz članka 1. stavka 2. pripadaju jednome od sljedećih tipova:

- (a) regenerirana celulozna folija bez premaza;
- (b) regenerirana celulozna folija s premazom dobivenim od celuloze;
- ili
- (c) regenerirana celulozna folija s premazom koji se sastoji od plastike.

Članak 3.

1. Za proizvodnju regenerirane celulozne folije iz članka 2. točki (a) i (b) smiju se koristiti samo tvari ili skupine tvari navedene u Prilogu II. u skladu s navedenim ograničenjima.

2. Iznimno od stavka 1., tvari koje nisu navedene u Prilogu II. smiju se koristiti ako se koriste kao bojila (boje i pigmenti) ili ljepila, pod uvjetom da nema tragova prijelaza tvari u ili na hranu koje se može utvrditi validiranom metodom.

Članak 4.

1. Za proizvodnju regenerirane celulozne folije iz članka 2. stavka (c) do oblaganja premazom smiju se koristiti samo tvari ili skupine tvari navedene u Prilogu II. u skladu s navedenim ograničenjima.

2. Za proizvodnju premaza kojim se oblaže regenerirana celulozna folija iz članka 1. smiju se koristiti samo tvari ili skupine tvari navedene u prilogima od II. do IV. Direktive 2002/72/EZ, u skladu s navedenim ograničenjima.

⁽¹⁾ SL L 220, 15.8.2002., str. 18. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2007/19/EZ (SL L 91, 31.3.2007., str. 17.).

⁽²⁾ SL L 297, 23.10.1982., str. 26. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 97/48/EZ (SL L 222, 12.8.1997., str. 10.).

⁽³⁾ SL L 372, 31.12.1985., str. 14. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2007/19/EZ.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., materijali i predmeti izrađeni od regenerirane celulozne folije iz članka 2. točke (c) moraju biti u skladu sa zahtjevima članka 2., 7. i 8. Direktive 2002/72/EZ.

Članak 5.

Otisnute površine regenerirane celulozne folije ne smiju doći u dodir s hranom.

Članak 6.

1. U svim fazama stavljanja na tržište, osim u fazi maloprodaje, materijali i predmeti izrađeni od regenerirane celulozne folije moraju biti popraćeni deklaracijom u pisanom obliku u skladu s člankom 16. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1935/2004.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na materijale i predmete izrađene od regenerirane celulozne folije za koje je prema njihovoj prirodi jasno da su namijenjeni za dodir s hranom.

3. Ako su predviđeni posebni uvjeti uporabe, materijali ili predmeti izrađeni od regenerirane celulozne folije moraju biti tako označeni.

Članak 7.

Direktiva 93/110/EEZ, kako je izmijenjena direktivama iz dijela A Priloga III. stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu direktiva kako je utvrđeno u dijelu B Priloga III.

Upute na Direktivu stavljenju izvan snage tumače se kao upute na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga IV.

Članak 8.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 9.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. lipnja 2007.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PRILOG I.

OPIS REGENERIRANE CELULOZNE FOLIJE

Regenerirana celulozna folija je tanak materijal u listovima koji se izrađuje od rafinirane celuloze dobivene iz nerecikliranog drva ili pamuka. Kako bi se udovoljilo tehničkim uvjetima, mogu se dodati potrebne tvari, bilo u samu masu ili na površinu. Regenerirana celulozna folija može biti obložena premazom s jedne ili s obje strane.

PRILOG II.

POPIS TVARI ODOBRENIH ZA PROIZVODNJU REGENERIRANE CELULOZNE FOLIJE

Napomena:

- Postoji u prvom i drugom dijelu ovog Priloga izraženi su u masenom omjeru (w/w) i izračunani u odnosu na količinu anhidrirane regenerirane celulozne folije bez premaza.
- Uobičajeni tehnički nazivi navedeni su između uglatih zagrada.
- Korištene tvari moraju biti dobre kvalitete u pogledu kriterija čistoće.

PRVI DIO

Regenerirana celulozna folija bez premaza

Nazivi	Ograničenja
A. Regenerirana celuloza	Ne manje od 72 % (w/w)
B. Dodaci	
1. Omekšavala	Ne više od ukupno 27 % (w/w)
— Bis(2-hidroksietil)eter [= dietilenglikol]	} Samo za folije koje će se oblagati premazom i zatim koristiti za hranu koja nije vlažna, tj. koja ne sadrži vodu koja je fizički slobodna na površini. Ukupna količina bis(2-hidroksietil)etera i etanediola prisutnih u hrani koji su bili u kontaktu s ovakvom folijom ne smije premašivati 30 mg/kg hrane.
— Etanediol [= monoetilenglikol]	
— 1,3-butandiol	
— Glicerol	
— 1,2-propandiol [= 1,2 propilenglikol]	
— Polietilen oksid [= polietilenglikol]	Prosječna molekularna težina između 250 i 1 200.
— 1,2-propilen oksid [= 1,2 polipropilenglikol]	Prosječna molekularna težina ne veća od 400 i prosječni sadržaj 1,3-propanediola ne veći od 1 % (w/w) u tvari.
— Sorbitol	
— Tetraetilenglikol	
— Trietilenglikol	
— Urea	
2. Drugi dodaci	Ne više od ukupno 1 % (w/w).
Prva klasa	Količina tvari ili skupine tvari u svakoj alineji ne smije premašivati 2 mg/dm ² folije bez premaza.
— Octena kiselina te njezine NH ₄ , Ca, Mg, K i Na soli	
— Askorbinska kiselina te njezine NH ₄ , Ca, Mg, K i Na soli	
— Benzoeva kiselina i natrijev benzoat	

Nazivi	Ograničenja
— Mravlja kiselina te njezine NH_4 , Ca, Mg, K i Na soli	
— Linearne masne kiseline, zasićene ili nezasićene, s parnim brojem atoma ugljika od 8 do uključivo 20, te behenska i ricinolna kiselina i NH_4 , Ca, Mg, K, Na, Al i Zn soli tih kiselina	
— Limunska, d- i l-mlječna, maleinska, l-vinska kiselina i njihove Na i K soli	
— Sorbinska kiselina i njezine NH_4 , Ca, Mg, K i Na soli	
— Amidi linearnih masnih kiselina, zasićenih ili nezasićenih, s parnim brojem atoma ugljika od 8 do uključivo 20, te amidi behenske i ricinolne kiseline	
— Prirodni jestivi škrobovi i brašna	
— Jestivi škrobovi i brašna modificirani kemijskom obradom	
— Amiloza	
— Kalcijevi i magnezijevi karbonati i kloridi	
— Esteri glicerola s linearnim masnim kiselinama, zasićenim ili nezasićenim, s parnim brojem atoma ugljika od 8 do uključivo 20 i/ili s adipinskom, limunskom, 12-hidroksistearinskom (okstearin), ricinolnom kiselinom	
— Esteri polioksietilena (8 do 14 oksietilenskih skupina) s linearnim masnim kiselinama, zasićenim ili nezasićenim, s parnim brojem atoma ugljika od 8 do uključivo 20	
— Esteri sorbitola s linearnim masnim kiselinama, zasićenim ili nezasićenim, s parnim brojem atoma ugljika od 8 do uključivo 20	
— Mono- i/ili di-esteri stearinske kiseline s etanediolom i/ili bis (2-hidroksietil) eterom i/ili trietilen glikolom	
— Oksidi i hidroksidi aluminijska, kalcija, magnezija i silicija te silikati i hidratizirani silikati aluminijska, kalcija, magnezija i kalija	
— Polietilenov oksid [= polietilenglikol]	Prosječna molekularna težina između 1 200 i 4 000.
— Natrijev propionat	
D r u g a k l a s a	
— Natrij alkil (C_8 - C_{18}) benzen sulfonat	Ukupna količina tvari ne smije premašivati 1 mg/dm ² folije bez premaza, a količina tvari ili skupine tvari u svakoj alineji ne smije premašivati 0,2 mg/dm ² (ili niži prag ako je naveden) folije bez premaza.
— Natrij izopropil naftalen sulfonat	

Nazivi	Ograničenja
— Natrij alkil (C ₈ -C ₁₈) sulfat	
— Natrij alkil (C ₈ -C ₁₈) sulfonat	
— Natrij dioktilsulfosukcinat	
— Distearat dihidroksietil dietilen triamin monoacetata	Ne više od 0,05 mg/dm ² folije bez premaza.
— Amonijak, magnezij i kalij lauril sulfati	
— N,N'-distearoil diaminoetan, – N,N'-dipalmitoil diaminoetan i – N,N'-dioleoil diaminoetan	
— 2-heptadecil-4,4-bis(metilen-stearat) oksazolin	
— Polietilen-aminostearamid etilsulfat	Ne više od 0,1 mg/dm ² folije bez premaza.
Treća klasa — Sredstva za učvršćivanje	Ukupna količina tvari ne smije premašivati 1 mg/dm ² folije bez premaza.
— Kondenzacijski produkt melamin-formaldehida, nemodificiran ili koji može biti modificiran jednim ili više sljedećih proizvoda: butanol, dietilenetriamin, etanol, trietilen-tetramin, tetraetilenpentamin, tri-(2-hidroksietil)amin, 3,3'-diaminodipropilamin, 4,4'-diaminodibutilamin	Slobodni sadržaj formaldehida ne smije biti veći od 0,5 mg/dm ² folije bez premaza. Slobodni sadržaj melamina ne smije biti veći od 0,3 mg/dm ² folije bez premaza.
— Kondenzacijski produkt melamin-urea-formaldehida, modificiran tris-(2-hidroksietil)aminom	Slobodni sadržaj formaldehida ne smije biti veći od 0,5 mg/dm ² folije bez premaza. Slobodni sadržaj melamina ne smije biti veći od 0,3 mg/dm ² folije bez premaza.
— Unakrsno povezani kationski polialkilenamini: (a) poliamid-epiklorhidrinska smola na osnovi diaminopropilmetilamina i epiklorhidrina; (b) poliamid-epiklorhidrinska smola na osnovi epiklorhidrina, adipinske kiseline, kaprolaktama, dietilentriamina i/ili etilendiamina; (c) poliamid-epiklorhidrinska smola na osnovi adipinske kiseline, dietilentriamina i epiklorhidrina, ili smjesa epiklorhidrina i amonijaka; (d) poliamid-poliamin-epiklorhidrinska smola na osnovi epiklorhidrina, dimetil adipata i dietilentriamina; (e) poliamid-poliamin-epiklorhidrinska smola na osnovi epiklorhidrina, adipamida i diaminopropilmetilamina	U skladu s direktivama Zajednice, a u njihovoj odsutnosti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom do usvajanja direktiva Zajednice.
— Polietilenamini i polietilenimini	Ne više od 0,75 mg/dm ² folije bez premaza.

Nazivi	Ograničenja
<ul style="list-style-type: none"> — Kondenzacijski produkt urea-formaldehida, nemodificiran ili koji može biti modificiran jednim ili više sljedećih proizvoda: aminometilsulfonska kiselina, sulfanilska kiselina, butanol, diaminobutan, diaminodietilamin, diaminodipropilamin, diaminopropan, dietilentriamin, etanol, gvanadin, metanol, tetraetilenpentamin, trietilentetramin, natrijev sulfit 	Slobodni sadržaj formaldehida ne smije biti veći od 0,5 mg/dm ² folije bez premaza.
Četvrta klasa	Ukupna količina tvari ne smije premašivati 0,01 mg/dm ² folije bez premaza.
<ul style="list-style-type: none"> — Produkti reakcije amina jestivih ulja s polietilen oksidom — Monoetanolamin lauril sulfat 	

DRUGI DIO

Regenerirana celulozna folija s premazom

Nazivi	Ograničenja
A. Regenerirana celuloza	Vidjeti prvi dio.
B. Dodaci	Vidjeti prvi dio.
C. Premaz	
1. <i>Polimeri</i>	Ukupna količina tvari ne smije premašivati 50 mg/dm ² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.
<ul style="list-style-type: none"> — Etil, hidroksietil, hidroksipropil i metil eteri celuloze — Celulozni nitrat 	Ne više od 20 mg/dm ² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom; sadržaj dušika između 10,8 % (w/w) i 12,2 % (w/w) u celuloznom nitratu.
2. <i>Smole</i>	Ukupna količina tvari ne smije premašivati 12,5 mg/dm ² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom, i to samo za pripremu regeneriranih celuloznih folija s premazima na osnovi celuloznog nitrata.
<ul style="list-style-type: none"> — Kazein — Kolofonij i/ili njegovi produkti polimerizacije, hidrogenacije ili disproporcionacije te njihovi esteri metila, etila ili C₂ do C₆polivalentnih alkohola, ili mješavine tih alkohola — Kolofonij i/ili njegovi produkti polimerizacije, hidrogenacije ili disproporcionacije, kondenzirani akrilichnom, maleinskom, limunskom, fumarnom i/ili ftalnom kiselinom i/ili 2,2 bis (4-hidroksifenil) propan formaldehidom i esterificirani metil etilom ili C₂ do C₆polivalentnim alkoholima, ili mješavinama tih alkohola 	

Nazivi	Ograničenja
<ul style="list-style-type: none"> — Esteri dobiveni od bis(2-hidorksietil) etera uz dodatak produkata betapinena i/ili depentena i/ili diterpena i maleinskog anhidrida — Jestiva želatina — Ricinusovo ulje i njegovi produkti dehidracije ili hidrogenacije te njegovi kondenzacijski produkti s poliglicerolom, adipinskom, limunskom, maleinskom, ftalnom i sebacinskom kiselinom — Prirodne gume [= damar] — Poli-beta-pinen [= terpenke smole] — Urea-formaldehidne smole (vidjeti sredstva za učvršćivanje) 	
<p>3. <i>Omekšavala</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Acetil tributil citrat — Acetil tri(2-etilheksil) citrat — Di-izobutil adipat — Di-n-butil adipat — Di-n-heksil azelat — Dcikloheksil ftalat — 2-etilheksil difenil fosfat (sinonim: difenil 2-etilheksil ester fosforne kiseline) — Glicerol monoacetat [= monoacetin] — Glicerol diacetat [= diacetin] — Glicerol triacetat [= triacetin] — Di-butil sebacat — Di-n-butil tartarat — Di-izobutil tartarat 	<p>Ukupna količina tvari ne smije premašivati 6 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p> <p>Ne više od 4,0 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p> <p>Količina 2-etilheksil difenil fosfata ne smije premašivati:</p> <p>(a) 2,4 mg/kg prehrambenog proizvoda u kontaktu s ovim tipom folije; ili</p> <p>(b) 0,4 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p>
<p>4. <i>Drugi dodaci</i></p> <p>4.1. <i>Dodaci navedeni u prvom dijelu</i></p>	<p>Ukupna količina tvari ne smije premašivati 6 mg/dm² u regeneriranoj celuloznoj foliji bez premaza, uključujući premaz na strani koja je u kontaktu s hranom.</p> <p>Ista ograničenja kao i u prvome dijelu (međutim, količine u mg/dm² odnose se na regeneriranu celuloznu foliju bez premaza, uključujući premaz na strani koja je u kontaktu s hranom).</p>

Nazivi	Ograničenja
<p>4.2. Posebni dodaci za premaz</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1-heksadekanol i 1-oktadekanol — Esteri linearnih masnih kiselina, zasićenih ili nezasićenih, s parnim brojem atoma ugljika od 8 do uključivo 20, te ricinolne kiseline s etil, butil, amil i oleil linearnim alkoholima — Montanski voskovi, koji sadrže pročišćene montanske (C₂₆ do C₃₂) kiseline i/ili njihove estere s etanediolom i/ili 1,3 butanediolom i/ili njihovim kalcijevim i kalijevim solima — Karnauba vosak — Pčelinji vosak — Esparto vosak — Kandelila vosak — Dimetilpolisiloksan — Epoksidirano sojino ulje (sadržaj oksirana 6 % do 8 %) — Rafinirani parafin i mikrokristalni voskovi — Pentaeritritol tetrastearat — Mono i bis(oktadecildietilenoksid)-fosfati — Alifatske kiseline (C₈ do C₂₀) esterificirane mono- ili di-(2-hidroksietil)aminom — 2 i 3-terc.butil-4-hidroksianizol [= butilizirani hidroksianizol – BHA] — 2,6-di-terc.butil-4-metilfenol [= butilizirani hidroksitoluen – BHT] — Di-n-oktiltin-bis(2-etilheksil) maleat 	<p>Količina tvari ili skupine tvari ne smije premašivati 2 mg/dm² (ili niži prag ako je naveden) premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p> <p>Ne više od 1 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p> <p>Ne više od 0,2 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p> <p>Ne više od 0,06 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p> <p>Ne više od 0,06 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p> <p>Ne više od 0,06 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p>
<p>5. Otapala</p> <ul style="list-style-type: none"> — Butil acetat — Etil acetat — Izobutil acetat 	<p>Ukupna količina tvari ne smije premašivati 0,6 mg/dm² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.</p>

Nazivi	Ograničenja
— Izopropil acetat — Propil acetat — Aceton — 1-butanol — Etanol — 2-butanol — 2-propanol — 1-propanol — Cikloheksan — Etilenglikol mononbutil eter — Etilenglikol mononbutil eter acetat — Metil etil keton — Metil izobutil keton — Tetrahidrofur — Toluen	Ne više od 0,06 mg/dm ² premaza na strani koja je u kontaktu s hranom.

PRILOG III.

DIO A

Direktiva stavljena izvan snage i njezine naknadne izmjene

(iz članka 7.)

Direktiva Komisije 93/10/EEZ	(SL L 93, 17.4.1993., str. 27.).
Direktiva Komisije 93/111/EZ	(SL L 310, 14.12.1993., str. 41.).
Direktiva Komisije 2004/14/EZ	(SL L 27, 30.1.2004., str. 48.).

DIO B

Popis rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu

(iz članka 7.)

Direktiva	Rok za prijenos	Datum početka primjene
93/10/EEZ	1. siječnja 1994.	1. siječnja 1994. ⁽¹⁾ 1. siječnja 1994. ⁽²⁾ 1. siječnja 1995. ⁽³⁾
93/111/EZ	—	—
2004/14/EZ	29. srpanj 2005.	29. srpanj 2005. ⁽⁴⁾ 29. siječnja 2006. ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ U skladu s prvom alinejom članka 5. stavka 1. Direktive 93/10/EEZ: „Od 1. siječnja 1994. države članice će dozvoliti trgovinu i uporabu regenerirane celulozne folije koja dolazi u dodir s hranom ako je u skladu s odredbama ove Direktive.”

⁽²⁾ U skladu s drugom alinejom članka 5. stavka 1. Direktive 93/10/EEZ: „Od 1. siječnja 1994. države članice će zabraniti trgovinu i uporabu regenerirane celulozne folije koja dolazi u dodir s hranom ako nije u skladu s odredbama ove Direktive niti Direktive 83/229/EEZ, osim folije koja je od 1. srpnja 1994. zabranjena u skladu s Direktivom 92/15/EEZ.”

⁽³⁾ U skladu s trećom alinejom članka 5. stavka 1. Direktive 93/10/EEZ: „Od 1. siječnja 1995. države članice će zabraniti trgovinu i uporabu regenerirane celulozne folije koja dolazi u dodir s hranom ako nije u skladu s odredbama ove Direktive, ali je bila u skladu s odredbama Direktive 83/229/EEZ.”

⁽⁴⁾ U skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2004/14/EZ: „Države članice primjenjuju te odredbe tako da će od 29. srpnja 2005. dozvoliti trgovinu i uporabu regenerirane celulozne folije koja dolazi u dodir s hranom ako je u skladu s odredbama ove Direktive.”

⁽⁵⁾ U skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2004/14/EZ: „Države članice primjenjuju te odredbe tako da će od 29. siječnja 2006. zabraniti trgovinu i uporabu regenerirane celulozne folije koja dolazi u dodir s hranom ako nije u skladu s odredbama ove Direktive.”

PRILOG IV.

Korelacijska tablica

Direktiva 93/10/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1. stavci 1. i 2.	Članak 1. stavci 1. i 2.
Članak 1. stavak 3. uvodni tekst točka (b)	Članak 1. stavak 3.
Članak 1.a	Članak 2.
Članak 2.	Članak 3.
Članak 2a	Članak 4.
Članak 3.	Članak 5.
Članak 4.	Članak 6.
Članak 5.	—
Članak 6.	—
—	Članak 7.
—	Članak 8.
Članak 7.	Članak 9.
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II.	Prilog II.
Prilog III.	—
—	Prilog III.
—	Prilog IV.

32007D0606

14.9.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 241/17

ODLUKA KOMISIJE**od 8. kolovoza 2007.****o postavljanju pravila za provedbu odredaba o prijevozu u Odluci Vijeća 2007/162/EZ, Euratom
kojom se uspostavlja financijski instrument civilne zaštite***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2007) 3769)***(Tekst značajan za EGP)****(2007/606/EZ, Euratom)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za
atomsku energiju,uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2007/162/EZ, Euratom od
5. ožujka 2007. godine, o uspostavi financijskog instrumenta
za civilnu zaštitu ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 4,

budući da:

(1) Mehanizam Zajednice za olakšavanje snažnije suradnje tijekom intervencija pružanja pomoći civilne zaštite, dalje u tekstu „Mehanizam”, uspostavljen je Odlukom Vijeća 2001/792/EZ, Euratom ⁽²⁾. Pravila o tome utvrđuje Odluka Komisije 2004/277/EZ, Euratom ⁽³⁾. Potrebno je pozvati se na tu Odluku u vezi s definicijom država sudionica i trećih zemalja.

(2) Odluka 2007/162/EZ, Euratom postavlja određena pravila za financiranje nekih prijevoznih sredstava u slučaju izvanrednih situacija većeg razmjera s ciljem olakšavanja brzog i učinkovitog odgovora na to.

(3) Potrebno je uspostaviti pravila i postupke koje se odnose na zahtjeve država sudionica za dobivanje financijske pomoći od Zajednice za prijevoz pomoći do pogođene države i postupanje Zajednice s tim zahtjevima. U tu svrhu, potrebno je postaviti pravila i postupke koji će se slijediti u vezi s udruživanjem ili identifikacijom prijevoznih sredstava, s obzirom da je jedan od uvjeta za pružanje financijske pomoći da su sve ostale mogućnosti za pronalaženje mogućnosti prijevoza pomoći u sklopu Mehanizma iscrpljene. Da bi se osigurao brz i učinkovit odgovor Zajednice u slučaju izvanrednih situacija većeg razmjera, potrebno je utvrditi rok u kojem zahtjevi za financiranje Zajednici mogu biti prihvatljivi.

(4) Zbog transparentnosti, usklađenosti i učinkovitosti, nužno je odrediti informacije koje se moraju dostaviti u zahtjevu za potporu u prijevozu i očitovanjima u vezi s tim od strane država sudionica i Komisije.

(5) Kada Zajednica može pružiti financijsku pomoć u skladu s odredbama Odluke 2007/162/EZ, Euratom, države sudionice trebale bi imati izbor da zahtijevaju ili bespovratna novčana sredstva ili uslugu prijevoza.

(6) Potrebno je utvrditi informacije koje treba uzeti u obzir s ciljem određivanja jesu li zadovoljeni kriteriji postavljeni u Odluci 2007/162/EZ, Euratom članku 4. stavku 2. točki (c) točkama i. i ii., kao i načela ekonomičnosti, učinkovitosti i djelotvornosti financijske Uredbe.

⁽¹⁾ SL L 71, 10.3.2007., str. 9.

⁽²⁾ SL L 297, 15.11.2001., str. 7.

⁽³⁾ SL L 87, 25.3.2004., str. 20.

- (7) Potrebno je utvrditi prihvatljive troškove s obzirom na to da na temelju Odluke 2007/162/EZ, Euratom, financijska pomoć Zajednice može biti u obliku bespovratnih sredstava ili ugovora javne nabave koji se primjenjuju u skladu s Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o financijskoj Uredbi primjenjivoj na opći proračun Europskih zajednica ⁽¹⁾.
- (8) Odluka 2007/162/EZ, Euratom, određuje da države članice koje traže novčanu pomoć od Zajednice za prijevoz njihove pomoći traže naknadu u iznosu od najmanje 50 % sredstava od Zajednice primljenih unutar 180 dana od intervencije. Zbog toga je potrebno postaviti pravila i postupke. Nastali troškovi Komisije trebaju se smatrati sredstvima koje je primila država članica u smislu članka 4. stavka 3. Odluke 2007/162/EZ, Euratom.
- (9) S obzirom na to da je pružanje pomoći civilne zaštite u obliku opreme i prijevoza u okviru Mehanizma odgovornost država članica, te s obzirom da Komisija ima samo ulogu potpore u financiranju dodatnih sredstava prijevoza na zahtjev država članica, nužno je zaštititi financijske interese Zajednice koji se odnose na naknadu za moguću štetu na način da se država sudionica koja podnosi zahtjev za pomoć za prijevoz, suzdrži od traženja bilo kakve naknade za štetu od Zajednice kada ta šteta nastane kao posljedica pružanja pomoći u prijevozu, kojeg uređuje ova Odluka, osim ako se dokaže da je šteta posljedica prijevare ili teže povrede dužnosti.
- (10) Mjere iz ove Odluke u skladu su s mišljenjem Odbora za civilnu zaštitu,
- (a) „država sudionica” ima značenje koje joj je dodijeljeno u članku 2. Odluke Komisije 2004/277/EZ, Euratom;
- (b) „treće zemlje” imaju značenje koje im je dodijeljeno u članku 2. Odluke Komisije 2004/277/EZ, Euratom;
- (c) „pogođena država” znači država sudionica ili treća zemlja koja je pogođena izvanrednom situacijom većih razmjera zbog čega je aktiviran Mehanizam;
- (d) „država sudionica koja traži pomoć u prijevozu” označava državu sudionicu koja zahtjeva potporu od Mehanizma za prijevoz svoje pomoći do pogođene države;
- (e) „pomoć civilne zaštite” označava postrojbe civilne zaštite, stručnjake ili module s njihovom opremom, kao i materijal za pomoć u nesrećama ili zalihe koje su potrebne za ublažavanje posljedica izvanrednog stanja.

Članak 3.

Postupci koji se primjenjuju na zahtjeve za pomoć putem Mehanizma za prijevoz pomoći i očitovanja u vezi s tim

1. Postupci predviđeni u člancima 4. i 5. primjenjuju se kada države sudionice podnesu zahtjev za pomoć putem Mehanizma za prijevoz pomoći civilne zaštite u pogođenu državu, dalje u tekstu „pomoć u prijevozu”.

2. Kada zahtjev za pomoć u prijevozu sadrži zahtjev za financijsku potporu, potonji ne ispunjava uvjete da ga Komisija razmatra sve dok se ne dovrše postupci iz stavka 1.

3. Zahtjeve podnosi nadležno tijelo iz članka 12. i šalje ih Komisiji u pisanom obliku. Zahtjevi sadrže informacije predviđene u dijelu A Priloga.

4. Svi zahtjevi za pomoć u prijevozu u skladu s ovom Odlukom i očitovanjima s tim u vezi i razmjena informacija među državama sudionicama i Komisije dostavljaju se i obrađuju u Centru za nadzor i informiranje (MIC) Komisije koji je uspostavljen Odlukom 2004/277/EZ, Euratom.

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Predmet

Ova Odluka uspostavlja pravila za provedbu djelovanja u području prijevoza koja ispunjavaju uvjete za novčanu pomoć Zajednice u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkama (b) i (c) i člankom 4. stavkom 3. Odluke 2007/162/EZ, Euratom.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Odluke primjenjuju se sljedeće definicije:

⁽¹⁾ SL L 248, 16.9.2002., str. 1., Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ, Euratom) br. 1995/2006 (SL L 390, 30.12.2006., str. 1.).

5. Zahtjevi se mogu dostaviti telefaksom, elektroničkom poštom ili putem Zajedničkog komunikacijsko-informacijskog sustava u izvanrednim situacijama (CECIS) koji je uspostavljen Odlukom 2004/277/EZ, Euratom. Zahtjevi za financiranje od strane Zajednice poslani telefaksom, elektroničkom poštom ili putem CECIS-a prihvaćaju se pod uvjetom da se nakon toga, bez odgode, Komisiji pošalju izvornici koje je potpisalo nadležno tijelo.

Članak 4.

Zahtjevi za pomoć za udruživanje ili utvrđivanje prijevoznih sredstava

1. Komisija, nakon primitka zahtjeva za pomoć od Mehanizma za udruživanje ili utvrđivanje prijevoznih sredstava kako bi se prevezla pomoć civilne zaštite u pogođenu državu, o tom zahtjevu odmah obavještava kontaktne točke koje su odredile države sudionice u članku 3. točka (e) Odluke 2001/792/EZ/ Euratom.

2. Komisija u obavijesti poziva države sudionice da državi sudionici koja podnosi zahtjev pruže detaljne informacije o prijevoznim sredstvima kojima raspolažu.

3. U obavijesti iz stavka 2., Komisija isto tako, utvrđuje rok u kojem zahtjevi za financiranje Zajednice mogu biti prihvaćeni. To razdoblje neće biti dulje od 24 sata od obavijesti. Komisija može skratiti to razdoblje na najmanje šest sati kada je to potrebno zbog učinkovitog odgovora na žurne i vitalne potrebe.

Članak 5.

Očitovanja o zahtjevima za pomoć za udruživanje ili utvrđivanje prijevoznih sredstava

1. Države sudionice obavještavaju Komisiju što je prije moguće o prijevoznim sredstvima koja mogu, na dobrovoljnoj osnovi, staviti na raspolaganje kao odgovor na zahtjev za pomoć za udruživanje ili utvrđivanje prijevoznih sredstava. Obavijest sadrži informacije koje su navedene u dijelu B Priloga.

2. Države sudionice koje nemaju prikladna prijevozna sredstva trebale bi o tome odmah obavijestiti Komisiju.

3. Komisija prikuplja informacije o dostupnim prijevoznim sredstvima i prosljeđuje ih, što je prije moguće, državi sudionici koja je zahtjev podnijela i drugim državama sudionicama.

4. Uz informacije iz stavka 3., Komisija državama sudionicama prosljeđuje sve ostale informacije u vezi s prijevoznim sredstvima koja su dostupna iz drugih izvora uključujući i komercijalno tržište i omogućuje pristup državama sudionicama tim dodatnim sredstvima.

5. Država sudionica koja je podnijela zahtjev obavještava Komisiju o vrsti prijevoza koji je odabrala i povezuje se s državama sudionicama koje pružaju takav prijevoz ili prijevoznikom kojeg je odredila Komisija.

6. Komisija obavještava sve države sudionice o odabiru za koji se je odlučila država sudionica koja je podnijela zahtjev. Ta država redovito obavještava Komisiju o napretku isporuke pomoći civilne zaštite koju je poslala.

Članak 6.

Zahtjev za bespovratnim sredstvima

1. Kada je utvrđeno moguće rješenje za prijevoz, ali je potrebno financiranje Zajednice za prijevoz pomoći civilne zaštite, država sudionica može zatražiti bespovratna sredstva od Zajednice.

2. Država sudionica navodi u svojem zahtjevu koji postotak prihvatljivih troškova nadoknađuje. Taj postotak nije manji od 50 %. Komisija odmah obavještava sve države sudionice o tom zahtjevu.

3. Komisija može zaključiti okvirne partnerske sporazume, kako je utvrđeno u članku 163. Uredbe Komisije (EZ, Euratom) 2342/2002⁽¹⁾, s odgovarajućim nadležnim tijelima država sudionica radi olakšavanja postupaka iz ovog članka.

Članak 7.

Zahtjev za uslugom prijevoza

1. Osim u slučajevima navedenima u članku 6., država sudionica koja traži pomoć u prijevozu može zatražiti Komisiju da ugovori prijevozne usluge s privatnim ili drugim subjektima s ciljem prijevoza pomoći civilne zaštite u pogođenu državu.

2. Po primitku zahtjeva iz stavka 1. Komisija odmah izvještava sve države sudionice o takvom zahtjevu i izvještava državu sudionicu koja zahtjeva uslugu prijevoza o bilo kojem dostupnom prijevoznom rješenju i iznosu njegovog troška.

⁽¹⁾ SL L 357, 31.12.2002., str. 1., Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ, Euratom) br. 478/2007 (SL L 111, 28.4.2007., str. 13.).

3. Na temelju razmjene informacija iz stavaka 1. i 2., država sudionica u pisanom obliku potvrđuje svoj zahtjev za uslugu prijevoza i svoju obvezu nadoknade Komisiji u skladu s odredbama članka 10. Država sudionica naznačuje koji će postotak troškova nadoknaditi. Taj postotak nije manji od 50 %.

4. Država sudionica odmah obavještava Komisiju o bilo kakvoj promjeni zahtjeva za uslugu prijevoza.

Članak 8.

Odluka o financiranju Zajednice

1. Za potrebe članka 4. stavka 2. točke (c) točke ii Odluke 2007/162/EZ, Euratom, sve druge mogućnosti za pronalaženje prijevoza u okviru Mehanizma smatraju se iscrpljenim kada postupci predviđeni u člancima 4. i 5. ove Odluke nisu rezultirali dogovorom unutar razdoblja koje je odredila Komisija u skladu s člankom 4. stavkom 3. ove Odluke.

2. Radi utvrđivanja jesu li ispunjeni kriteriji određeni u članku 4. stavku 2. točki (c) podtočkama i. i iii. Odluke 2007/162/EZ, Euratom i načela ekonomičnosti, učinkovitosti i djelotvornosti financijske Uredbe, u obzir se uzima sljedeće:

- (a) informacije sadržane u zahtjevu koji podnosi država sudionica za financiranje Zajednice sukladno članku 3. stavku 3;
- (b) potrebe koje je iskazala pogođena država;
- (c) bilo koje procjene potreba koje su proveli stručnjaci tijekom izvanredne situacije i o tome izvijestili Komisiju;
- (d) ostale važne i vjerodostojne informacije koje su države sudionice i međunarodne organizacije dale Komisiji u trenutku donošenja odluke;
- (e) učinkovitost i djelotvornost rješenja prijevoza kojemu je cilj utjecati na pravovremenu isporuku pomoći civilne zaštite;
- (f) ostala djelovanja koja poduzima Komisija.

3. Države sudionice dostavljaju bilo koje dodatne informacije potrebne za procjenu ispunjenja kriterija utvrđenih u članku 4. stavku 2, (c) Odluke 2007/162/EZ, Euratom. Države sudionice Komisiji u najkraćem mogućem roku dostavljaju informacije koje je Komisija tražila.

4. Odluka o djelovanjima koja ispunjavaju uvjete za financijsku pomoć na temelju članka 4. stavka 2. točke (c) Odluke 2007/162/EZ, Euratom, određuje najveći iznos za svaki određeni zahtjev za financiranje Zajednice, vodeći pritom računa o raspoloživosti proračunskih sredstava.

5. Odluka o financijskoj pomoći odmah se dostavlja državi sudionici koja je zatražila financijsku pomoć. Odluka se dostavlja i drugim državama sudionicama.

Članak 9.

Prihvatljivi troškovi

Za financijsku potporu Zajednice prihvatljivi su sljedeći troškovi:

- (a) troškovi povezani s premještajem prijevoznih sredstava do mjesta otpreme u državnom području države sudionice koja pruža pomoć civilne zaštite uključujući troškove svih usluga, pristojbi, logističke troškove, troškove rukovanja, troškove goriva i moguće troškove smještaja kao i druge neizravne troškove kao što su porezi, obveze općenito i troškovi prijevoza;
- (b) troškovi nastali premještajem prijevoznih sredstava od mjesta otpreme u državnom području države sudionice, koja pruža pomoć civilne zaštite, do krajnjeg odredišta, uključujući troškove svih usluga, naknade, logističke troškove, troškove rukovanja, troškove goriva i moguće troškove smještaja, kao i druge neizravne troškove kao što su porezi, obveze općenito i troškovi prijevoza;
- (c) troškovi potrebni za povratak prijevoznih sredstava i svih timova i njihove opreme

Svi troškovi moraju biti valjano utemeljeni.

Članak 10.

Povrat dodijeljenih sredstava Zajednice

1. Za sredstva odobrena od strane Komisije u sklopu postupka iz članka 6., Komisija, u roku 90 dana nakon što je obavljena usluga prijevoza za koju je odobrena financijska potpora Zajednice, izdaje zahtjev za povrat iznosa državi sudionici koja je koristila financijska sredstva Zajednice, na iznos koji se utvrđuje u skladu s odredbama odluke o dodjeli i koji predstavlja najmanje 50 % primljenih sredstava i najmanje 50 % prihvatljivih troškova.

2. Za troškove koje je snosila Komisija u sklopu postupka iz članka 7., Komisija, u roku 90 dana nakon što je obavljena usluga prijevoza za koju je odobrena financijska potpora Zajednice, izdaje zahtjev za povrat sredstava državama sudionicama koje su koristile financijsku potporu Zajednice na iznos koji je po visini u skladu s odredbama odluke Komisije o zahtjevu za prijevoz i koji iznosi najmanje 50 % troškova prijevoza.

Članak 11.

Naknada štete

Država sudionica koja podnosi zahtjev za pomoć za prijevoz, suzdržava se od traženja naknade štete od Zajednice koja je nastala na njezinom vlasništvu ili osoblju kada je ta šteta posljedica pružanja pomoći u prijevozu, koji uređuje ova Odluka, osim ako se dokaže da je šteta posljedica prijevare ili teže povrede dužnosti.

Članak 12.

Određivanje nadležnog tijela

Države sudionice određuju nadležna tijela koja su odgovorna za podnošenje zahtjeva za financijsku pomoć i primanje financijskih sredstava od Komisije provedbom ove Odluke te o tome obavješćuju Komisiju unutar 60 dana nakon priopćenja ove Odluke. Komisija se mora bez odgode obavijestiti o svakoj izmjeni ove informacije.

Članak 13.

Adresati

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 8. kolovoza 2007.

Za Komisiju
Stavros DIMAS
Član Komisije

PRILOG

DIO A

Informacije koje mora podnijeti država sudionica koja traži pomoć u prijevozu za pružanje pomoći civilne zaštite

1. Katastrofa/izvanredna situacija.
2. Upućivanja na poruke Centra za nadzor i informiranje Komisije (MIC).
3. Država tražiteljica/organizacija.
4. Krajnji primatelj/korisnik pomoći koja se prevozi.
5. Pojedinsti o pomoći civilne zaštite koja se prevozi, uključujući precizan opis predmeta, težine, veličine, opsega, površine, pakiranja u skladu sa standardima pakiranja u zračnom, kopnenom i pomorskom prometu, svih opasnih predmeta, značajki prijevoznih sredstava i ukupne težine, veličine, opsega, površine, broj osoba koje putuju i ostale zakonske, carinske, zdravstvene i sanitarne zahtjeve važne za prijevoz i isporuku pomoći.
6. Informacije o tome kako ta pomoć zadovoljava potrebe pogođene zemlje u odnosu na zahtjev pogođene države ili procjenu njihovih potreba.
7. Informacije, ako su dostupne, o postojanju ili nepostojanju mogućnosti za lokalnu nabavu i distribuciju raspoloživu za vrstu (-e) pomoći koja se mora prevoziti u dovoljnim količinama
8. Razlog (razlozi) potrebe za dodatnim sredstvima prijevoza kako bi se osigurala djelotvornost pomoći civilne zaštite u sklopu Mehanizma.
9. Informacija o statusu realizacije pomoći od strane pogođene države ili koordinacijskog tijela.
10. Zahtijevana ruta za prijevoz pomoći.
11. Mjesto/luka ukrcaja i lokalna kontaktna točka.
12. Mjesto/luka iskrcaja i lokalna kontaktna točka.
13. Datum/vrijeme kad je pomoć dostupna, pakirana i spremna za prijevoz iz luke ukrcaja.
14. Informacije o bilo kakvim mogućnostima premještanja pomoći u alternativno mjesto/luku ukrcaja/čvor za daljnji premještaj.
15. Dodatne informacije (ako je primjereno).
16. Informacije o mogućim doprinosima za troškove prijevoza.
17. Informacija o zahtjevu za dodjelu financijskih sredstava Zajednice (kad je primjenjivo).
18. Nadležno tijelo/potpis.

DIO B

Informacije koje mora podnijeti država sudionica koja pruža pomoć u prijevozu za pružanje pomoći civilne zaštite

1. Katastrofa/izvanredno stanje.
2. Država/organizacija/kontaktna točka koja odgovara.
3. Upućivanja na poruke Centra za nadzor i informiranje Komisije (MIC) i države sudionice/organizacije koja traži pomoć u prijevozu.
4. Tehničke pojedinsti ponude prijevoza, uključujući vrstu raspoloživih sredstava prijevoza, datumi i vrijeme prijevoza, broj etapa.

5. Specifične pojedinosti, ograničenja te načini pomoći civilne zaštite, koja se treba prevesti, uključujući težinu, veličinu, opseg, površinu, pakiranja, moguće opasne predmete, pripremu vozila, zahtjeve rukovanja, osoblje koje putuje i ostale zakonske, carinske, zdravstvene i sanitarne zahtjeve važne za prijevoz i isporuku pomoći.
 6. Predložena ruta za prijevoz pomoći.
 7. Mjesto/luka ukrcaja i lokalna kontaktna točka.
 8. Mjesto/luka iskrcaja i lokalna kontaktna točka.
 9. Datum/vrijeme kad je pomoć dostupna, spakirana i spremna za prijevoz iz luke ukrcaja.
 10. Informacije o zahtjevu za premještaj pomoći u alternativno mjesto/luku ukrcaja/čvor za daljnji premještaj.
 11. Dodatne informacije (ako je primjereno).
 12. Informacije o mogućim doprinosima za troškove prijevoza.
 13. Informacija o zahtjevima za dodjelu financijskih sredstava Zajednice (kad je primjenjivo).
-

32007D0642

5.10.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 260/21

ODLUKA KOMISIJE**od 4. listopada 2007.****o hitnim mjerama koje se primjenjuju na proizvode ribarstva uvezene iz Albanije i namijenjene prehrani ljudi***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2007) 4482)***(Tekst značajan za EGP)**

(2007/642/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 53. stavak 1. točku (b),

budući da:

- (1) U skladu s Uredbom (EZ) br. 178/2002 moraju se donijeti neophodne mjere kada je očito da bi hrana uvezena iz treće zemlje mogla predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje ljudi, zdravlje životinja ili za okoliš te da taj rizik ne može biti na zadovoljavajući način uklonjen mjerama koje poduzimaju predmetne države članice.
- (2) U skladu s Uredbom (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla ⁽²⁾, subjekti u poslovanju hranom moraju osigurati da granice koje su utvrđene za histamin u proizvodima ribarstva ne budu prekoračene. Te su granice, zajedno s uzorkovanjem i analitičkim metodama, utvrđene Uredbom Komisije (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenoga 2005. o mikrobiološkim kriterijima za hranu ⁽³⁾.
- (3) Nedavna inspekcija Zajednice provedena u Albaniji otkrila je ograničenu sposobnost albanskih vlasti za provedbu neophodnih pregleda, a posebno za otkrivanje histamina u ribi i proizvodima ribarstva.
- (4) Prevelike razine histamina u proizvodima ribarstva predstavljaju ozbiljan rizik za zdravlje ljudi.

- (5) Prikladno je usvojiti mjere na razini Zajednice koje bi se primjenjivale pri uvozu proizvoda ribarstva koji bi mogli biti kontaminirani kako bi se osigurala učinkovita i ujednačena zaštita u svim državama članicama.
- (6) Uvoz proizvoda ribarstva dobivenih od ribljih vrsta koje se povezuju s visokom količinom histamina u Zajednicu trebao bi biti odobren samo ako se može dokazati da su ti proizvodi prošli sustavne preglede na mjestu podrijetla u svrhu dokazivanja da njihove razine histamina ne prelaze granice utvrđene Uredbom (EZ) br. 2073/2005.
- (7) Međutim, prikladno je privremeno odobriti uvoz pošiljki koje nisu popraćene rezultatima pregleda na mjestu podrijetla, pod uvjetom da države članice osiguraju odgovarajuće preglede tih pošiljki po dospjeću na granicu Zajednice u svrhu dokazivanja da njihove razine histamina ne prelaze granice utvrđene Uredbom (EZ) br. 2073/2005. Ovo bi privremeno odobrenje trebalo ograničiti na ono vrijeme koje bi omogućilo albanskim vlastima izgradnju vlastitih kapaciteta kontrola.
- (8) Uredba (EZ) br. 178/2002 uspostavlja sustav brzog uzbuđivanja za hranu i hranu za životinje koji bi se trebao koristiti za provedbu zahtjeva o uzajamnom informiranju utvrđenom u članku 22. stavku 2. Direktive Vijeća 97/78/EZ ⁽⁴⁾. Povrh toga, države članice trebale bi putem periodičnih izvješća redovno informirati Komisiju o svim analitičkim rezultatima službenih kontrola koje su provedene vezano uz pošiljke proizvoda ribarstva iz Albanije.
- (9) Ovu Odluku trebalo bi preispitati u svjetlu jamstava koje je Albanija ponudila te na temelju rezultata ispitivanja koja su provela države članice.
- (10) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

⁽¹⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba posljednji put izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 575/2006 (SL L 100, 8.4.2006., str. 3).

⁽²⁾ SL L 139, 30.4.2004., str. 55., kako je ispravljeno u SL L 226, 25.6.2004., str. 22. Uredba posljednji put izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 (SL L 363, 20.12.2006., str. 1).

⁽³⁾ SL L 338, 22.12.2005., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 24, 30.1.1998., str. 9. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2006/104/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 352).

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Područje primjene

Ova Odluka primjenjuje se na proizvode ribarstva dobivene od riba koje pripadaju vrstama *Scombridae*, *Clupeidae*, *Coryfenidae*, *Pomatomidae* i *Scombresidae* uvezene iz Albanije i namijenjene prehrani ljudi.

Članak 2.

Analitički testovi na histamin

1. Države članice odobravaju uvoz proizvoda iz članka 1. u Zajednicu samo ako ih prate rezultati analitičkog ispitivanja na histamin koje je provedeno u Albaniji ili u inozemnom akreditiranom laboratoriju prije slanja, a koji pokazuju da su razine histamina ispod granica utvrđenih Uredbom (EZ) br. 2073/2005. Ova se ispitivanja moraju provesti nakon uzorkovanja i analitičkih metoda navedenih u Uredbi (EZ) br. 2073/2005.

2. Iznimno od stavka 1., države članice odobravaju uvoz proizvoda iz članka 1. koje ne prate rezultati analitičkog ispitivanja kako je navedeno u stavku 1., pod uvjetom da država članica uvoznica osigura da se svaka pošiljka tih proizvoda podvrgne ispitivanju u svrhu dokazivanja da su razine histamina ispod granica utvrđenih Uredbom (EZ) br. 2073/2005. Ta se ispitivanja moraju provesti nakon uzorkovanja i analitičkih metoda navedenih u Uredbi (EZ) br. 2073/2005. Nadležno tijelo zadržava dotičnu pošiljku pod službenim nadzorom sve do dobivanja zadovoljavajućih rezultata.

Članak 3.

Izvjешća

Države članice obavezne su odmah obavijestiti Komisiju ako se ispitivanjima provedenim sukladno članku 2. stavku 2. utvrde razine histamina koje prelaze granice utvrđene Uredbom (EZ) br. 2073/2005 za proizvode ribarstva.

Države članice podnose Komisiji izvješće o svim ispitivanjima provedenim u skladu s člankom 2. stavkom 2.

Države članice koriste sustav brzog uzbunjivanja za hranu i hranu za životinje uspostavljen Uredbom (EZ) br. 178/2002 za podnošenje tih informacija i izvješća.

Članak 4.

Naplata troškova

Sve troškove koji proizlaze iz primjene ove Odluke snosi pošiljatelj, primatelj ili njihov zastupnik.

Članak 5.

Udovoljavanje

Države članice odmah obavješćuju Komisiju o mjerama koje poduzimaju kako bi udovoljile odredbama ove Odluke.

Članak 6.

Razdoblje primjene

Ova Odluka preispituje se na temelju informacija i jamstava koja ponude albanske vlasti te, ako je to neophodno, rezultata inspekcije na licu mjesta koju provode stručnjaci Zajednice.

Članak 7.

Upućivanja

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 4. listopada 2007.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

32007L0068

28.11.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 310/11

DIREKTIVA KOMISIJE 2007/68/EZ**od 27. studenoga 2007.****o izmjeni Priloga III.a Direktivi 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu određenih sastojaka hrane****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 6. stavak 11. treći podstavak i članak 21.,

budući da:

(1) U Prilogu III.a Direktivi 2000/13/EZ utvrđen je popis sastojaka hrane koji moraju biti označeni na deklaraciji hrane jer mogu izazvati nepoželjne reakcije kod osjetljivih pojedinaca.

(2) Direktivom 2000/13/EZ predviđa se mogućnost da se od obveze označivanja izuzmu sastojci ili tvari dobivene od sastojaka navedenih u Prilogu III.a za koje je znanstveno dokazano da nije vjerojatno da će u određenim okolnostima izazvati nepoželjne reakcije.

(3) Direktivom Komisije 2005/26/EZ ⁽²⁾ utvrđen je popis sastojaka ili tvari u hrani privremeno izuzetih od obveze označivanja do 25. studenoga 2007.

(4) Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA) zaprimila je niz zahtjeva za trajnim izuzećem od obveze označivanja. Ti se zahtjevi odnose na tvari kojima je Direktivom

2005/26/EZ odobreno privremeno izuzeće. Na temelju mišljenja EFSA-e i drugih dostupnih informacija, može se zaključiti da za pojedine sastojke ili tvari dobivene od sastojaka navedenih u Prilogu III.a Direktivi 2000/13/EZ nije vjerojatno da će u određenim okolnostima izazvati nepoželjne reakcije kod osjetljivih pojedinaca.

(5) Te sastojke ili tvari dobivene od tih sastojaka trebalo bi stoga trajno isključiti iz Priloga III.a Direktivi 2000/13/EZ.

(6) Prilog III.a Direktivi 2000/13/EZ trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.

(7) Direktivu 2005/26/EZ trebalo bi staviti izvan snage 26. studenoga 2007. u skladu s rokom utvrđenim u članku 6. stavku 11. drugom podstavku Direktive 2000/13/EZ.

(8) Kako bi se izbjegli poremećaji na tržištu, ova bi se Direktiva trebala primjenjivati od 26. studenoga 2007.

(9) Očekivalo se da bi se ova Direktiva mogla donijeti i objaviti dovoljno prije roka od 26. studenoga 2007. kako bi industrija imala vremena za prilagodbu novim pravilima. S obzirom da to nije bilo moguće, potrebne su privremene mjere koje će olakšati primjenu novih pravila. Promjene u pravilima označivanja zaista će utjecati na industriju, ponajviše mala i srednja poduzeća kojima je potrebno razdoblje prilagodbe kako bi se olakšao prijelaz na nove zahtjeve u pogledu označivanja.

(10) Mjere predviđene ovom Direktivom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

⁽¹⁾ SL L 109, 6.5.2000., str. 29. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2006/142/EZ (SL L 368, 23.12.2006., str. 110.).

⁽²⁾ SL L 75, 22.3.2005., str. 33. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 2005/63/EZ (SL L 258, 4.10.2005., str. 3.).

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Prilog III.a Direktivi 2000/13/EZ zamjenjuje se tekstem u Prilogu ovoj Direktivi s učinkom od 26. studenoga 2007.

Članak 2.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. svibnja 2008. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba i korelacijsku tablicu između tih odredaba i ove Direktive.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Direktiva 2005/26/EZ stavlja se izvan snage 26. studenoga 2007.

Države članice dopuštaju trgovinu hranom stavljenom na tržište ili označenom prije 31. svibnja 2009. koja je u skladu s odredbama Direktive 2005/26/EZ do iscrpljenja zaliha.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. studenoga 2007.

Za Komisiju
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

PRILOG

„PRILOG III.a

Sastojci iz članka 6. stavaka 3.a, 10. i 11.

1. Žitarice koje sadrže gluten (pšenica, raž, ječam, zob, pir, kamut ili njihovi hibridi) i proizvodi od istih, osim:
 - (a) glukočnih sirupa na bazi pšenice uključujući dekstrozu ⁽¹⁾;
 - (b) maltodekstrina na bazi pšenice ⁽¹⁾;
 - (c) glukočnih sirupa na bazi ječma;
 - (d) žitarica koje se koriste za proizvodnju destilata ili etilnog alkohola poljoprivrednog podrijetla za jaka alkoholna i alkoholna pića.
2. Rakovi i proizvodi od rakova.
3. Jaja i proizvodi od jaja.
4. Riba i proizvodi od riba, osim:
 - (a) riblje želatine koja se koristi kao nosač za vitamine ili karotenoidne pripravke;
 - (b) riblja želatine ili želatine iz ribljeg mjehura (isinglass) za bistrenje piva i vina.
5. Kikiriki i proizvodi od kikirikija.
6. Soja i proizvodi od soje, osim:
 - (a) potpuno rafiniranog sojinog ulja i masti ⁽¹⁾;
 - (b) prirodne smjese tokoferola (E306), prirodnog D-alfa tokoferola, prirodnog D-alfa tokoferol acetata, prirodnog D-alfa tokoferol sukcinata iz soje;
 - (c) fitosterola i fitosterol estera izdvojenih iz biljnih ulja iz soje;
 - (d) biljnih stanol estera proizvedenih od sterola biljnih ulja iz soje.
7. Mlijeko i proizvodi od mlijeka (uključujući i laktozu), osim:
 - (a) surutke koja se koristi za proizvodnju destilata ili etilnog alkohola poljoprivrednog podrijetla za jaka alkoholna i alkoholna pića;
 - (b) laktitola.
8. Koštuničavo voće – badem (*Amygdalus communis* L.), lješnjak (*Corylus avellana*), orah (*Juglans regia*), indijski oraščić (*Anacardium occidentale*), pekan oraščić (*Carya illinoensis*), brazilski oraščić (*Bertholletia excelsa*), pistacij (*Pistacia vera*), makadamija oraščić (*Macadamia ternifolia*) i njihovi proizvodi, osim:
 - (a) koštuničavog voća koje se koristi za proizvodnju destilata ili etilnog alkohola poljoprivrednog podrijetla za jaka alkoholna i alkoholna pića.

⁽¹⁾ I njihovih proizvoda, pod uvjetom u da procesu prerade nije povećana vjerojatnost da će izazvati alergijsku reakciju koju je za izvorni proizvod procijenila EFSA.

-
9. Celer i proizvodi od celera.
 10. Gorušica i proizvodi od gorušice.
 11. Sjeme sezama i proizvodi od sjemena sezama.
 12. Sumporni dioksid i sulfiti u koncentraciji većoj od 10 mg/kg ili 10 mg/l izraženi kao SO₂.
 13. Lupine i proizvodi od lupina.
 14. Školjkaši i proizvodi od školjkaša.”
-

32007D0779(01)

1.12.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 314/9

ODLUKA VIJEĆA**od 8. studenoga 2007.****o osnivanju Mehanizma Zajednice za civilnu zaštitu (preinaka)****(Tekst značajan za EGP)**

(2007/779/EZ, Euratom)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

pomoći civilne zaštite⁽³⁾ (dalje u tekstu Mehanizam) u svrhu postizanja veće dosljednosti i učinkovitosti u reakcijama u hitnom slučaju Europske unije. Radi jasnoće ta se odluka treba preinačiti.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, posebno njegov članak 308.,

- (2) Posljednjih smo godina svjedoci sve većeg broja i žestine elementarnih nepogoda i nesreća izazvanih ljudskim djelovanjem, koje uzrokuju ljudske žrtve i materijalnu štetu, uključujući uništenje kulturne baštine, gospodarske i socijalne infrastrukture te štetu nanесenu okolišu.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, posebno njegov članak 203.,

- (3) Djelovanje Zajednice u provedbi rezolucije Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u Vijeću 8. srpnja 1991. godine, o unapređenju uzajamne pomoći između država članica u slučaju elementarne nepogode ili tehnološke katastrofe⁽⁴⁾ pomogla je u zaštiti ljudi, okoliša i imovine. Konvencijom Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu od 17. ožujka 1992. godine o prekograničnim učincima industrijskih nesreća, koju je Zajednica usvojila Odlukom Vijeća 98/685/EZ⁽⁵⁾, potpomognuto je daljnje poboljšanje prevencije i upravljanja industrijskih katastrofa.

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora⁽²⁾,

- (4) Opća svrha Mehanizma jest pružanje pomoći, na zahtjev, u slučaju težih izvanrednih situacija i omogućivanje bolje koordinacije u akcijama pružanja pomoći koje provode države članice i Zajednica, uzimajući u obzir posebne potrebe izoliranih i najudaljenijih i drugih područja ili otoka Zajednice. Posljednjih je godina značajan porast broja država koje traže pomoć civilne zaštite putem Mehanizma. Mehanizam treba jačati radi postizanja učinkovitije i vidljivije prezentacije europske solidarnosti i omogućivanja razvoja sposobnosti Europe za brzu intervenciju na temelju modula civilne zaštite država članica, kako je zatraženo na Europskom vijeću, održanom 16. i 17. lipnja 2005. godine i u Europskom parlamentu Rezolucijom od 13. siječnja 2005. godine o katastrofi prouzročenoj tsunamijem.

budući da:

- (1) Treba napraviti izvjestan broj značajnih promjena vezano uz Odluku Vijeća 2001/792/EZ, Euratom od 23. listopada 2001. o osnivanju Mehanizma Zajednice za omogućivanje jačanja suradnje u intervencijama pružanja

⁽¹⁾ Mišljenje od 24. listopada 2006. godine (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL C 195, 18.8.2006., str. 40.

⁽³⁾ SL L 297, 15.11.2001., str. 7.

⁽⁴⁾ SL C 198, 27.7.1991., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 326, 3.12.1998., str. 1.

- (5) Mehanizmom bi se u obzir uzelo relevantno zakonodavstvo Zajednice i međunarodne obveze. Ovom se Odlukom, dakle, ne bi smjelo utjecati na recipročna prava i obveze država članica iz bilateralnih ili multilateralnih sporazuma, koji se odnose na predmete iz ove Odluke.
- (6) Mehanizmom se treba olakšati intervencija civilne zaštite na sve vrste težih izvanrednih situacija koje se događaju unutar Zajednice ili izvan nje, uključujući elementarne nepogode, nesreće izazvane ljudskim djelovanjem, terorističke čine, tehnološke, radiološke i ekološke nesreće, uključujući iznenadna onečišćenja mora. Pomoć civilne zaštite može se zatražiti za sve ove izvanredne situacije kao dopuna intervencijskim sposobnostima pogođene države.
- (7) Prevencija je od velikog značaja u zaštiti od elementarnih nepogoda, tehnoloških i ekoloških katastrofa i zahtijeva razmatranje daljnjih aktivnosti. Doprinosom daljnjem razvoju sustava otkrivanja i ranog uzbunjivanja Zajednica treba pomoći državama članicama u smanjivanju vremena odziva na intervenciju u katastrofama i uzbunjivanju državljana EU-a. Ovim se sustavima trebaju uzeti u obzir i nadograđivati postojeći informacijski izvori.
- (8) Treba poduzeti pripreme mjere na razini država članica i Zajednice kako bi se omogućila brza mobilizacija i koordinacija intervencijskih timova koji pružaju pomoć u izvanrednoj situaciji uz obveznu fleksibilnost i osigurala, putem programa osposobljavanja, učinkovita intervencijska sposobnost i komplementarnost timova za procjenu i/ili koordinaciju i intervenciju kao i drugih resursa, prema potrebi.
- (9) Ostale pripreme mjere uključuju združivanje informacija koje se odnose na potrebne medicinske resurse i poticanje uporabe najnovijih tehnoloških dostignuća. Te informacije odnose se na medicinske resurse koje države članice mogu na dobrovoljnoj osnovi staviti na raspolaganje za zaštitu javnog zdravlja na temelju zahtjeva za pomoć u okviru Mehanizma. U skladu s člankom 296. Ugovora o osnivanju Europske zajednice niti jedna država članica nije dužna dostaviti informacije za koje smatra da bi njihovo otkrivanje bilo protivno bitnim interesima njezine sigurnosti.
- (10) Treba razmotriti razvoj dodatnih modula civilne zaštite za akcije pružanja pomoći koji se sastoje od resursa jedne ili više država članica, a kojima je cilj potpuna interoperabilnost kako bi se doprinijelo razvoju sposobnosti civilne zaštite za brzu intervenciju. Moduli su ustrojani na razini država članica koje ih usmjeravaju i njima zapovijedaju.
- (11) U slučaju teže izvanredne situacije unutar Zajednice ili neposredne opasnosti od iste, koja ima ili može imati prekogranični učinak ili koja može rezultirati pozivom za pomoć od jedne ili više država članica, postoji potreba za davanjem relevantne obavijesti putem uspostavljenog pouzdanog zajedničkog sustava obavješćivanja i informiranja u izvanrednim situacijama.
- (12) Mehanizam treba omogućiti mobilizaciju i olakšati koordinaciju akcija pomoći kako bi se osigurala bolja zaštita prvenstveno ljudi, ali i okoliša i imovine, uključujući kulturnu baštinu, te time smanjiti ljudske žrtve, ozljede, materijalnu štetu, gospodarske štete i štete po okoliš, da bi postizanje ciljeva socijalne kohezije i solidarnosti učinio opipljivijima. Pojačana suradnja u akcijama pružanja pomoći civilne zaštite treba se temeljiti na strukturi civilne zaštite Zajednice koja se sastoji od centra za monitoring i informiranje i zajedničkog komunikacijsko-informacijskog sustava kojima upravlja Komisija i kontaktne točke u državama članicama. Njome se treba osigurati okvir za prikupljanje provjerenih informacija o izvanrednim situacijama koje bi se slale državama članicama te za razmjenu iskustava stečenih u akcijama.
- (13) Kontaktne točke u državama članicama trebaju biti u stanju pružiti informacije o raspoloživoj pomoći civilne zaštite, kada to zatraži pogođena zemlja, uključujući i informaciju o raspoloživosti vojnih sredstava i sposobnosti.
- (14) Raspoloživost adekvatnih prijevoznih sredstava treba poboljšati u svrhu razvoja sposobnosti za brzu intervenciju na razini Zajednice. Zajednica treba pružiti potporu i nadopuniti nastojanja država članica kroz olakšavanje združivanja prijevoznih resursa država članica ili doprinosa, prema potrebi, financiranju dodatnih prijevoznih sredstava.
- (15) Kod akcija pružanja pomoći civilne zaštite izvan Zajednice, Mehanizmom treba olakšati i poduprijeti aktivnosti Zajednice i država članica. Akcije pružanja pomoći izvan Zajednice mogu se voditi ili samostalno, ili kao doprinos operaciji koju vodi međunarodna organizacija, u kojem slučaju Zajednica treba razviti odnose s relevantnim međunarodnim organizacijama.

(16) Ujedinjeni narodi, gdje su prisutni, u trećim zemljama imaju ulogu cjelokupnog koordinatora akcija pružanja pomoći. Pružanje pomoći civilne zaštite u okviru Mehanizma treba se koordinirati s Ujedinjenim narodima i drugim relevantnim međunarodnim subjektima s ciljem povećanja iskoristivosti raspoloživih sredstava i izbjegavanjem nepotrebnog udvostručavanja napora. Pojačana koordinacija pomoći civilne zaštite kroz Mehanizam preduvjet je za pružanje potpore cjelokupnoj koordinaciji i osiguravanje sveobuhvatnog europskog doprinosa cjelokupnim nastojanjima pružanja pomoći. U težim izvanrednim situacijama kada se pomoć pruža i u okviru Mehanizma, i u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1257/96 od 20. lipnja 1996. koja se odnosi na humanitarnu pomoć⁽¹⁾, Komisija bi trebala osigurati učinkovitost, usklađenost i komplementarnost cjelokupne intervencije Zajednice.

(17) Mehanizam također može biti sredstvo za olakšavanje i podupiranje upravljanja krizom u skladu sa Zajedničkom deklaracijom Vijeća i Komisije od 29. rujna 2003. godine o upotrebi Mehanizma Zajednice za civilnu zaštitu u upravljanju u krizama kao što je navedeno u glavi V. Ugovora o Europskoj uniji. Ova Odluka ne dovodi u pitanje nadležnosti i ulogu predsjedništva u upravljanju u krizama iz navedene glave.

(18) Mehanizam se može koristiti i u pružanju konzularne pomoći građanima EU-a u težim izvanrednim situacijama u trećim zemljama, vezano uz aktivnosti civilne zaštite, ako to zahtijevaju konzularne vlasti države članice.

(19) Tamo gdje se smatra da je primjerena upotreba vojnih sredstava i snaga, suradnja s vojskom provodi se u skladu s načinima, postupcima i kriterijima koje je postavilo Vijeće ili njegovo nadležno tijelo za stavljanje vojnih sredstava i snaga potrebnih za zaštitu civilnog stanovništva na raspolaganje Mehanizmu.

(20) Korištenje vojnih sredstava i snaga treba biti u skladu s načelima relevantnih smjernica Ujedinjenih naroda.

(21) Treba se omogućiti sudjelovanje država kandidatkinja i suradnja s ostalim trećim zemljama te međunarodnim i regionalnim organizacijama.

(22) Mjere potrebne za provedbu ove Odluke trebaju se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od

28. lipnja 1999. godine o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji⁽²⁾.

(23) Cilj ove odluke, to jest omogućiti jačanje suradnje između Zajednice i država članica u akcijama pružanja pomoći civilne zaštite u slučaju težih izvanrednih situacija ili neposredne opasnosti od istih, ne može u dovoljnoj mjeri postići sama država članica, te prema tome, zbog razmjera ili učinaka predloženih djelovanja, a uzimajući u obzir koristi koje proizlaze iz djelovanja Mehanizma u smislu smanjenja ljudskih žrtava i materijalne štete, taj cilj je moguće bolje postići na razini Zajednice.

Ako teža izvanredna situacija nadilazi intervencijske sposobnosti države članice, ta država treba imati mogućnost obratiti se Mehanizmu za dopunu svojih resursa civilne zaštite. Zajednica stoga može usvojiti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. U skladu s načelom razmjernosti kako je utvrđeno u tom članku člankom, ova Odluka ne prelazi okvire onoga što je potrebno za postizanje tog cilja.

(24) Ugovor o osnivanju Europske zajednice i Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju ne predviđaju ovlasti za donošenje ove Odluke osim onih u članku 308. i članku 203.,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

POGLAVLJE I.

Predmet i opseg

Članak 1.

1. Osniva se Mehanizam Zajednice kojim se omogućava jačanje suradnje između Zajednice i država članica u akcijama pružanja pomoći civilne zaštite u slučaju težih izvanrednih situacija ili neposredne opasnosti od istih (dalje u tekstu: Mehanizam).

2. Zaštita koju pruža Mehanizam prvenstveno obuhvaća ljude, ali i okoliš i imovinu, uključujući kulturnu baštinu, u slučaju elementarnih nepogoda i nesreća izazvanih ljudskim djelovanjem, terorističkih čina te tehnoloških, radioloških i ekoloških nesreća, uključujući iznenadna onečišćenja mora, koje se događaju unutar ili izvan Zajednice, uzimajući u obzir i posebne potrebe izoliranih, najudaljenijih i drugih područja ili otoka Zajednice.

⁽¹⁾ SL L 163, 2.7.1996., str. 1., Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

Mehanizam ne utječe na obveze iz postojećeg relevantnog zakonodavstva Europske zajednice ili Europske zajednice za atomsku energiju, te važećih međunarodnih sporazuma.

Članak 2.

Mehanizam se sastoji od niza elemenata i aktivnosti, uključujući:

1. određivanje intervencijskih jedinica i druge intervencijske potpore koji su na raspolaganju državama članicama u akcijama pružanja pomoći u slučaju izvanrednih situacija;
2. uspostavu i provedbu programa osposobljavanja intervencijskih jedinica i druge intervencijske potpore, te stručnjaka za timove koji su odgovorni za procjenu i/ili koordinaciju (dalje u tekstu: timovi za procjenu i/ili koordinaciju);
3. radionice, seminare i pilot projekte o važnijim aspektima intervencija;
4. osnivanje i upućivanje timova za procjenu i/ili koordinaciju;
5. osnivanje i upravljanje Centrom za praćenje i informiranje (MIC), koji je dostupan i sposoban reagirati 24 sata dnevno, a koji državama članicama i Komisiji služi za potrebe Mehanizma;
6. osnivanje i upravljanje Zajedničkim komunikacijsko-informacijskim sustavom u izvanrednim situacijama (CECIS) s ciljem omogućivanja komunikacije i razmjene informacija između MIC-a i kontaktnih točaka u državama članicama;
7. doprinos razvoju sustava detekcije i ranog upozoravanja u slučaju katastrofe koje mogu pogoditi državno područje država članica, da bi se omogućila brza intervencija država članica i Zajednice, te njihovom uspostavljanju putem studija i procjena potreba i provedivosti tih sustava i putem aktivnosti kojima se potiče njihovo međusobno povezivanje i povezivanje s MIC-om i CECIS-om. Ti sustavi uzimaju u obzir i nadograđuju se na postojeće informacijske izvore te izvore praćenja i detekcije;
8. potporu državama članicama u dobivanju pristupa resursima opreme i prijevoza i to:
 - (a) pružanjem i razmjenom informacija o opremi i prijevoznim sredstvima koja se mogu staviti na raspolaganje

državama članicama, s ciljem lakšeg združivanja takve opreme i prijevoznih sredstava;

(b) pružanjem pomoći državama članicama u identificiranju i olakšavanju njihovog pristupa prijevoznim sredstvima koja mogu biti na raspolaganju iz drugih izvora, uključujući i komercijalno tržište;

(c) pružanjem pomoći državama članicama u identificiranju opreme koja može biti na raspolaganju iz drugih izvora uključujući komercijalno tržište;

9. nadopunjavanje prijevoznih sredstava države članice dodatnim prijevoznim sredstvima potrebnim za brzu intervenciju u slučaju težih izvanrednih situacija;

10. pružanje potpore konzularnoj pomoći građanima EU-a u težim izvanrednim situacijama u trećim zemljama, vezano uz aktivnosti civilne zaštite, ako to zatraže konzularne vlasti države članice;

11. druge aktivnosti pružanja potpore i dodatne aktivnosti koje su potrebne u okviru Mehanizma kako je navedeno u članku 4. Odluke Vijeća 2007/162/EZ, Euratom od 5. ožujka 2007. godine o uspostavi Financijskog instrumenta za civilnu zaštitu ⁽¹⁾.

Članak 3.

U smislu ove Odluke primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „teža izvanredna situacija” znači situacija koja ima ili može imati nepovoljan utjecaj na ljude, okoliš ili imovinu i zbog koje se može uputiti poziv za pomoć u okviru Mehanizma;
2. „intervencija” znači radnja koja se poduzima u okviru Mehanizma tijekom teže izvanredne situacije ili nakon nje radi ublažavanja njezinih neposrednih posljedica;
3. „pripravnost” znači stanje spremnosti i sposobnosti ljudskih i materijalnih sredstava koja omogućuju njihovu učinkovitu i brzu intervenciju na izvanrednu situaciju, a rezultat je unaprijed provedenih aktivnosti;
4. „rano upozorenje” znači pravodobno i učinkovito pružanje informacija kako bi se provele mjere za izbjegavanje rizika, ili za njegovo smanjivanje, te osigurala pripravnost za učinkovitu intervenciju;

⁽¹⁾ SL L 71, 10.3.2007., str. 9.

5. „modul” znači samodostatni i autonomni dogovor o sposobnostima država članica unaprijed definiranih zadataka i potreba ili mobilna operativna jedinica država članica koji predstavlja kombinaciju ljudskih i materijalnih sredstava, koji se mogu opisati u smislu svojih intervjenskih kapaciteta ili zadaće(a) koje mogu obaviti.

POGLAVLJE II.

Pripravnost

Članak 4.

1. Države članice unaprijed određuju intervjenske jedinice ili module unutar svojih nadležnih službi, a posebno svojih službi civilne zaštite i drugih službi za izvanredne situacije, koji mogu biti na raspolaganju za intervenciju ili se mogu organizirati u vrlo kratkom roku radi slanja, uglavnom u roku od 12 sati od zahtjeva za pomoć. Uzimaju u obzir da sastav jedinica ili modula treba ovisiti o vrsti izvanredne situacije i posebnim potrebama u toj situaciji.

2. Države članice odabiru stručnjake koje se može pozvati i uputiti na mjesto nesreće u timu za procjenu i/ili koordinaciju.

3. Države članice na dobrovoljnoj osnovi rade na izradi modula, posebno da bi zadovoljile prioritetne intervjenske i potrebe potpore u okviru Mehanizma, a koji su:

(a) sastavljeni od resursa jedne ili više država sudionica Mehanizma;

(b) u stanju obaviti zadaće u području intervencije;

(c) u stanju obaviti svoje zadaće u skladu s priznatim međunarodnim smjernicama i prema tome mogu:

i. biti upućeni u vrlo kratkom roku nakon zahtjeva za pomoć;

ii. raditi samodostatno i autonomno određeno vremensko razdoblje, ako je to potrebno zbog okolnosti na terenu;

(d) interoperabilni s ostalim modulima;

(e) prošli obuku i vježbe u svrhu ispunjavanja zahtjeva interoperabilnosti iz točke (a) i (d);

(f) stavljeni pod vodstvo osobe koja je odgovorna za njihovo djelovanje;

(g) sposobni pružiti pomoć drugim tijelima EU-a i/ili međunarodnim institucijama, a posebno Ujedinjenim narodima.

4. Države članice razmatraju mogućnost pružanja, prema potrebi, druge intervjenske potpore koju nadležne službe mogu staviti na raspolaganje, kao što je specijalizirano osoblje i oprema za posebne izvanredne situacije te traženja resursa koje mogu pružiti nevladine organizacije ili drugi relevantni subjekti.

5. Države članice koje to žele, mogu, ovisno o sigurnosnim ograničenjima, pružiti informaciju o relevantnim vojnim sredstvima i snagama koje se mogu koristiti kao krajnje sredstvo kao dio pružanja pomoći civilne zaštite putem Mehanizma, kao što su prijevoz te logistička i medicinska pomoć.

6. Države članice pružaju relevantne opće informacije o jedinicama, stručnjacima, modulima i drugoj intervjenskoj potpori iz stavka 1. do 4. ovog članka u roku od 6 mjeseci od donošenja ove Odluke i prema potrebi ažuriraju ove informacije, kao i one o medicinskim resursima iz članka 5. stavka 6.

7. Države članice, uz potporu Komisije, ako to zatraže, poduzimaju potrebne mjere s ciljem osiguranja pravodobnog prijevoza pomoći civilne zaštite koju one pružaju.

8. Države članice određuju kontaktne točke i o tome izvješćuju Komisiju.

Članak 5.

Komisija obavlja sljedeće zadatke:

1. uspostava i upravljanje MIC-om;

2. uspostava i upravljanje CECIS-om;

3. doprinos razvoju sustava detekcije i ranog upozoravanja u slučaju katastrofe kako je utvrđeno u članku 2. stavku 7.;

4. uspostava sposobnosti mobiliziranja i upućivanja, što je prije moguće, malih timova stručnjaka odgovornih za:

(a) procjenu potreba civilne zaštite države koja traži pomoć s obzirom na pomoć koju države članice i Mehanizam mogu staviti na raspolaganje;

(b) olakšavanje, kada je to potrebno, koordinacije akcija pružanja pomoći civilne zaštite na terenu i povezivanje, kada je to nužno i primjereno, s nadležnim tijelima države koja traži pomoć.

5. uspostava programa osposobljavanja, s ciljem poboljšanja koordinacije akcija pružanja pomoći civilne zaštite osiguravanjem kompatibilnosti i komplementarnosti između intervencijskih jedinica i modula iz članka 4. stavka 1. ili, prema potrebi, drugih vrsta intervencijske potpore kako je navedeno u članku 4. stavku 4., te poboljšanjem kompetencije stručnjaka iz članka 4. stavka 2. Program uključuje zajedničke tečajeve i vježbe te sustav razmjene stručnjaka pomoću kojeg bi se pojedince moglo upućivati u druge države članice.
6. združivanje i prikupljanje informacija o sposobnostima država članica za održavanje proizvodnje seruma i cjepiva ili drugih potrebnih medicinskih sredstava te o njihovim zalihama koje se mogu staviti na raspolaganje u slučaju intervencije.
7. uspostava programa iskustava stečenih na intervencijama provedenim u okviru Mehanizma i širenje tih iskustava informacijskim sustavom;
8. poticaj i promicanje uvođenja i upotrebe novih tehnologija za Mehanizam;
9. poduzimanje mjera navedenih u članku 2. stavcima 8. i 9.;
10. uspostava sposobnosti za pružanje temeljne logističke potpore stručnjacima za procjenu i/ili koordinaciju;
11. poduzimanje bilo kojih drugih pratećih i dodatnih aktivnosti potrebnih u okviru Mehanizma kako je navedeno u članku 4. Odluke 2007/162/EZ, Euratom.

POGLAVLJE III.

Intervencija

Članak 6.

1. U slučaju teže izvanredne situacije unutar Zajednice ili neposredne opasnosti od iste, koja ima ili može imati prekogranične posljedice, država članica u kojoj se dogodila izvanredna situacija bez odlaganja podnosi obavijest Komisiji i one države članice koje bi mogle biti pogođene tom izvanrednom situacijom.

Prvi podstavak ne primjenjuje se kada je obveza obavješćivanja već određena relevantnim zakonodavstvom Europske zajednice ili Europske zajednice za atomsku energiju ili važećim međunarodnim ugovorima.

2. U slučaju teže izvanredne situacije unutar Zajednice ili neposredne opasnosti od iste koja može rezultirati pozivom

za pomoć jedne ili više država članica, država članica u kojoj se izvanredna situacija dogodila bez odlaganja podnosi obavijest Komisiji kada se može očekivati zahtjev za pomoć putem MIC-a, kako bi se omogućilo da Komisija, prema potrebi, o tome izvijesti ostale države članice i aktivira svoje nadležne službe.

3. Obavijesti iz stavka 1. i 2. prema potrebi se šalju putem CECIS-a.

Članak 7.

1. Kada se teža izvanredna situacija dogodi unutar Zajednice, država članica može zatražiti pomoć putem MIC-a ili neposredno od druge države članice. Zahtjev treba biti što je više moguće detaljan.

2. U slučaju podnošenja zahtjeva putem MIC-a, Komisija po zaprimanju zahtjeva, prema potrebi i bez odlaganja:

(a) prosljeđuje zahtjev kontaktnim točkama drugih država članica;

(b) olakšava mobilizaciju timova, stručnjaka, modula i druge intervencijske potpore;

(c) prikuplja potvrđene informacije o izvanrednoj situaciji i šalje ih državama članicama.

3. Svaka država članica kojoj je upućen zahtjev za pomoć bez odlaganja utvrđuje je li u mogućnosti pružiti traženu pomoć te o tome izvješćuje državu koja traži pomoć, bilo putem MIC-a, bilo neposredno, navodeći opseg i uvjete pomoći koju može pružiti. Ako država članica koja nudi pomoć neposredno obavješćuje državu članicu koja traži pomoć, ona o tome obavješćuje i MIC. MIC obavješćuje države članice.

4. Država koja traži pomoć odgovorna je za vođenje intervencija pružanja pomoći. Tijela države koja traži pomoć donose smjernice i, ako je potrebno, utvrđuju granice zadataka dodijeljenih intervencijskim jedinicama ili modulima. Detalji za izvršavanje tih zadataka u nadležnosti su osobe koju je imenovala država članica koja pruža pomoć.

5. Ako država koja traži pomoć zatraži od intervencijskih jedinica da u njezino ime upravljaju intervencijom, jedinice ili moduli drugih država članica i Zajednice nastoje koordinirati svoje intervencije.

6. Ako su poslani timovi za procjenu i/ili koordinaciju, oni olakšavaju koordinaciju između intervencijskih jedinica i veza su s nadležnim tijelima države članice koja traži pomoć.

Članak 8.

1. U slučaju teže izvanredne situacije izvan Zajednice mogu se, na zahtjev, primijeniti odredbe članka 7. u pogledu intervencija pružanja pomoći civilne zaštite izvan Zajednice.

Takve intervencije mogu se voditi kao samostalna intervencija pružanja pomoći ili kao doprinos intervenciji koju vodi neka međunarodna organizacija.

Opseg koordinacije sadržane u ovom članku uključuje samo pomoć koja se pruža putem Mehanizma.

Mjere poduzete prema ovom članku ne dovode u pitanje mjere donesene u glavi V. Ugovora o Europskoj uniji.

2. Kada se pomoć civilne zaštite iz stavka 1. pruža kao odgovor na zahtjev upućen putem MIC-a, država članica koja predsjedava Vijećem Europske unije (dalje u tekstu Predsjedništvo) osigurava cjelokupnu koordinaciju intervencija pružanja pomoći civilne zaštite poštujući ulogu Komisije u operativnoj koordinaciji kako je utvrđeno stavkom 4.

3. S obzirom na političku i stratešku koordinaciju, Predsjedništvo posebno:

- (a) procjenjuje primjerenost moguće uporabe Mehanizma kao sredstva za olakšavanje i podupiranje upravljanja krizama;
- (b) gdje se to smatra potrebnim, uspostavlja odnos s pogodnom trećom zemljom na političkoj razini i povezuje se s tom državom u svim fazama izvanredne situacije s obzirom na cjelokupni politički i strateški okvir intervencije pružanja pomoći.

Predsjedništvo prema potrebi može zatražiti od druge države članice da u cjelini ili djelomično preuzme odgovornost za političku i stratešku koordinaciju ili zatražiti od Komisije da pruži potporu toj koordinaciji.

4. Operativnu koordinaciju provodi Komisija u bliskoj suradnji s Predsjedništvom u okviru političke i strateške koordinacije iz stavka 3. Operativna koordinacija sastoji se od sljedećih aktivnosti, ovisno o slučaju:

- (a) održavanje kontinuiranog dijaloga s kontaktnim točkama država članica kako bi se osigurao učinkovit i koherentan

europski doprinos civilne zaštite putem Mehanizma cjelokupnim nastojanjima pružanja pomoći, posebno:

- i. obavješćivanje bez odlaganja država članica o zahtjevima za pomoć;
 - ii. upućivanje timova za procjenu i/ili koordinaciju na teren da procijene stanje i potrebe i/ili olakšaju operativnu koordinaciju pomoći na terenu koja se pruža putem Mehanizma;
 - iii. izrada procjene potreba u suradnji s timovima za procjenu i/ili koordinaciju i drugim subjektima uključujući druge službe EU-a;
 - iv. razmjena relevantnih procjena i analiza svih relevantnih subjekata;
 - v. izrada pregleda pomoći koju su ponudile države članice i drugi izvori;
 - vi. savjetovanje o vrsti pomoći koja je potrebna kako bi se osiguralo da pomoć civilne zaštite koja se pruža bude u skladu s procjenom potreba;
 - vii. pomoć u prevladavanju bilo kojih praktičnih poteškoća u pružanju pomoći u područjima kao što su tranzit i carina.
- (b) povezuje se s ugroženom trećom zemljom zbog tehničkih detalja kao što su točne potrebe za pomoć, prihvatanja ponuda i praktičnih dogovora za lokalni prihvata i distribuciju pomoći;
 - (c) povezuje i surađuje s Uredom Ujedinjenih naroda za koordinaciju humanitarnih poslova (UNOCHA), kada su prisutni, ili drugim relevantnim subjektima doprinoseći cjelokupnim nastojanjima pružanja pomoći povećavanjem sinergije, nastojanjem da se postigne komplementarnost te izbjegavanjem udvostručavanja i praznina;
 - (d) povezuje se sa svim relevantnim subjektima, posebno u završnoj fazi intervencije pružanja pomoći putem Mehanizma da se olakša primopredaja.

5. Komisija prema potrebi može, od slučaja do slučaja, poduzeti dodatne operativne radnje uz suglasnost Predsjedništva.

6. Komisija može, u bliskoj suradnji s Predsjedništvom, imenovati tim za procjenu situacije i/ili koordinaciju iz stavka 4. a, točke ii. Timovi se sastoje od stručnjaka i vođe tima koje određuju države članice za svaki slučaj posebno. Komisija odabire stručnjake i vođu tima na temelju njihovih kvalifikacija i iskustva, uključujući razinu osposobljavanja Mehanizma koje su polazili, prethodno iskustvo iz misija u okviru Mehanizma ili rada u drugim akcijama u pružanju međunarodne pomoći. Odabir se temelji i na drugim kriterijima, uključujući znanje jezika s ciljem osiguravanja da tim kao cjelina posjeduje sve vještine potrebne za specifične okolnosti.

MIC održava kontakt s timom za procjenu i/ili koordinaciju i pruža im potporu i smjernice.

7. Predsjedništvo i Komisija blisko surađuje i održava stalni dijalog u svim fazama izvanredne situacije vezano uz pružanje pomoći.

Operativna koordinacija u potpunosti se integrira s cjelokupnom koordinacijom koju provodi UNOCHA, kada je prisutna i poštuje vodeću ulogu iste.

Koordinacija putem Mehanizma ne utječe na bilateralne kontakte između država članica sudionica u Mehanizmu i pogođene države, niti na suradnju između država članica i Ujedinjenih naroda. Takvi bilateralni kontakti mogu doprinijeti koordinaciji putem Mehanizma.

Nastoji se postići sinergija i nadopunjavanje s drugim instrumentima Unije ili Zajednice. Posebno, Komisija osigurava komplementarnost i povezanost s aktivnostima unutar Mehanizma i aktivnostima koje se financiraju na temelju Uredbe (EZ) br. 1257/96.

U slučaju da se teža izvanredna situacija dogodi izvan Zajednice, eventualno korištenje vojnih sredstava i snaga dostupnih za pružanje potpore civilnoj zaštiti treba biti u skladu s načelima relevantnih smjernica Ujedinjenih naroda.

8. Koordinacijska uloga Predsjedništva i Komisije iz ovog članka ne utječe na nadležnosti i odgovornosti država članica za svoje jedinice, module i drugu potporu, uključujući vojna sredstva i snage. Posebno, koordinacija Predsjedništva i Komisije ne uključuje zapovijedanje jedinicama, modulima i drugoj vrsti pomoći država članica, a koji su razmješteni na terenu na dobrovoljnoj osnovi u skladu s koordinacijom na razini glavnih stožera i na terenu.

9. S ciljem omogućivanja koordinacije iz stavaka 1. do 8. i osiguravanja sveobuhvatnog doprinosa u cjelokupnim nastojanjima u pružanju pomoći:

- (a) sve države članice koje pružaju pomoć civilne zaštite iz stavka 1. kao odgovor na zahtjev za pomoć upućen putem MIC-a, stalno obavješćuje MIC o svojim aktivnostima;
- (b) jedinice i moduli država članica koji na terenu sudjeluju u pružanju pomoći putem MIC-a, povezuju se s MIC-ovim timom za procjenu i/ili koordinaciju na terenu.

Članak 9.

Komisija može podržati i nadopuniti pomoć civilne zaštite koju pružaju države članice u kontekstu Mehanizma poduzimajući mjere navedene u članku 2. stavcima 8. i 9.

POGLAVLJE IV.

Završne odredbe

Članak 10.

Sudjelovanje u Mehanizmu otvoreno je za države kandidatkinje.

Ostale treće zemlje kao i međunarodne ili regionalne organizacije mogu surađivati u aktivnostima u okviru Mehanizma kada to dopuštaju sporazumi sklopljeni između tih trećih zemalja ili organizacija i Zajednice.

Članak 11.

Radi primjene ove Odluke, države članice imenuju nadležno tijelo i o tome obavješćuju Komisiju.

Članak 12.

Komisija u skladu s postupcima navedenim u članku 13. stavku 2. utvrđuju provedbena pravila, posebno o sljedećim stvarima:

1. resursima raspoloživim za pružanje pomoći, kako je predviđeno člankom 4.;
2. MIC-u, kako je predviđeno člankom 2. stavkom 5.;
3. CECIS-u, kako je predviđeno člankom 2., stavkom 6.;

4. timovima za procjenu i/ili koordinaciju, kako je predviđeno člankom 2. stavkom 4., uključujući kriterije za odabir stručnjaka;
5. programu osposobljavanja, kako je predviđeno člankom 2. stavkom 2.;
6. modulima, kako je predviđeno člankom 4. stavkom 3.;
7. sustavima za detekciju i rano upozoravanje, kako je predviđeno člankom 2. stavkom 7.;
8. informacijama o medicinskim sredstvima, kako je predviđeno člankom 5. stavkom 6.;
9. intervencijama unutar Zajednice, kako je predviđeno člankom 7., kao i intervencijama izvan Zajednice, kako je predviđeno člankom 8.

Članak 13.

1. Komisiji pruža pomoć odbor koji se osniva u skladu s člankom 13. Odluke 2007/162/EZ, Euratom.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Razdoblje utvrđeno člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.

Članak 14.

Komisija ocjenjuje primjenu ove Odluke svake treće godine od datuma obavijesti, a zaključke te ocjene prenosi Europskom parlamentu i Vijeću.

Zaključci se prema potrebi šalju s prijedlozima za izmjene ove Odluke.

Članak 15.

Odluka 2001/792/EZ, Euratom stavlja se izvan snage.

Upućivanje na Odluku stavljenju izvan snage tumači se kao upućivanje na ovu Odluku i tumači se u skladu s korelacijskom tablicom koja se nalazi u Prilogu.

Članak 16.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 8. studenoga 2007.

Za Vijeće
Predsjednik
R. PEREIRA

PRILOG

Korelacijska tablica

Odluka Vijeća 2001/792/EZ, Euratom	Ova Odluka
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2. prvi i drugi podstavak	Članak 1. stavak 2. prvi i drugi podstavak
Članak 1. stavak 2. treći podstavak	Uvodna izjava 4, druga rečenica
Članak 1. stavak 3. uvodna rečenica	Članak 2. uvodna rečenica
Članak 1. stavak 3. prva alineja	Članak 2. točka (1)
Članak 1. stavak 3. druga alineja	Članak 2. točka (2)
Članak 1. stavak 3. treća alineja	Članak 2. točka (3)
Članak 1. stavak 3. četvrta alineja	Članak 2. točka (4)
Članak 1. stavak 3. peta alineja	Članak 2. točka (5)
Članak 1. stavak 3. šesta alineja	Članak 2. točka (6)
—	Članak 2. točka (7)
—	Članak 2. točka (8)
—	Članak 2. točka (9)
—	Članak 2. točka (10)
Članak 1. stavak 3. sedma alineja	Članak 2. točka (11)
—	Članak 3
Članak 2. stavak 1.	Članak 6. stavci 1. i 2.
Članak 2. stavak 2.	Članak 6. stavak 3.
Članak 3. uvodna rečenica	—
Članak 3. točka (a)	Članak 4. stavak 1.
Članak 3. točka (b)	Članak 4. stavak 2.
—	Članak 4. stavak 3.
Članak 3. točka (c)	Članak 4. stavak 6.
Članak 3. točka (d)	Članak 4. stavak 4.
—	Članak 4. stavak 5.
—	Članak 4. stavak 7.
Članak 3. točka (e)	Članak 4. stavak 8. i članak 11.
Članak 4. uvodna rečenica	Članak 5. uvodna rečenica
Članak 4. točka (a)	Članak 5. točka 1.
Članak 4. točka (b)	Članak 5. točka 2.
—	Članak 5. točka 3.
Članak 4. točka (c)	Članak 5. točka 4.
Članak 4. točka (d)	Članak 5. točka 5.
Članak 4. točka (e)	Članak 5. točka 6.

Odluka Vijeća 2001/792/EZ,Euratom	Ova Odluka
Članak 4. točka (f)	Članak 5. točka 7.
Članak 4. točka (g)	Članak 5. točka 8.
Članak 4. točka (h)	Članak 5. točka 9.
—	Članak 5. točka 10.
—	Članak 5. točka 11.
Članak 5. stavak 1.	Članak 7. stavci 1. i 2.
Članak 5. stavak 2.	Članak 7. stavak 3.
Članak 5. stavak 3.	Članak 7. stavak 4.
Članak 5. stavak 4.	Članak 7. stavak 5.
Članak 5. stavak 5.	Članak 7. stavak 6.
Članak 6. prvi podstavak	Članak 8. stavak 1.
Članak 6. drugi podstavak	Članak 8. stavci od 2. do 9.
—	Članak 9.
Članak 7.	Članak 10. prvi podstavak
—	Članak 10. drugi podstavak
Članak 8. stavak 1.	—
Članak 8. stavak 2. uvodna rečenica	Članak 12. uvodna rečenica
Članak 8. stavak 2. točka (a)	Članak 12. točka (1)
Članak 8. stavak 2. točka (b)	Članak 12. točka (2)
Članak 8. stavak 2. točka (c)	Članak 12. točka (3)
Članak 8. stavak 2. točka (d)	Članak 12. točka (4)
Članak 8. stavak 2. točka (e)	Članak 12. točka (5)
—	Članak 12. točka (6)
—	Članak 12. točka (7)
Članak 8. stavak 2. točka (f)	Članak 12. točka (8)
Članak 8. stavak 2. točka (g)	Članak 12. točka (9)
Članak 9. stavak 1.	Članak 13. stavak 1.
Članak 9. stavak 2.	—
Članak 9. stavak 3.	Članak 13. stavak 2.
Članak 9. stavak 4.	
Članak 10.	Članak 14.
—	Članak 15.
Članak 11.	—
Članak 12.	Članak 16.

32008D0050

L 13/24

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

16.1.2008.

ODLUKA KOMISIJE**od 13. prosinca 2007.****o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o Aarhuškoj konvenciji u pogledu zahtjeva za interno preispitivanje upravnih akata**

(2008/50/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, na institucije i tijela Zajednice⁽¹⁾, a posebno njezin članak 11. stavak 2.,

budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 1367/2006 predviđena je primjena Aarhuške konvencije na institucije i tijela Zajednice.
- (2) Glavom IV. te Uredbe utvrđene su odredbe o internom preispitivanju upravnih akata i propusta, čija primjena zahtjeva detaljna pravila o sadržaju zahtjeva i mogućnostima njihovog podnošenja.
- (3) Člankom 11. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 propisani su kriteriji za dodjeljivanje nevladinim organizacijama prava, na razini Zajednice, da zatraže interno preispitivanje u skladu s člankom 10. te Uredbe, zatim transparentnu i dosljednu primjenu koja zahtjeva detaljna pravila o dokazima koja je potrebno priložiti zahtjevu, izračun vremenskih rokova unutar kojih je potrebno dostaviti odgovor na zahtjev i realizirati suradnju između institucija i tijela Zajednice.
- (4) Kako bi se osigurala dosljedna primjena članka 11. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, ova bi se Odluka trebala primjenjivati od 28. lipnja 2007.,

ODLUČILA JE:

POGLAVLJE I.

Članak 1.

Sadržaj zahtjeva za internim preispitivanjem

Svaka nevladina organizacija koja podnese zahtjev za internim preispitivanjem upravnog akta ili propusta, kako je navedeno u članku 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 obvezna je:

1. navesti upravni akt ili navodni upravni propust, za koji se traži preispitivanje, kao i odredbe zakonodavstva o zaštiti okoliša za koje se smatra da nisu poštovane;
2. navesti razloge za podnošenje zahtjeva;
3. osigurati relevantne informacije i dokumentaciju kojom se podržavaju navedeni razlozi;
4. navesti ime i kontaktne podatke osobe ovlaštene za predstavljanje nevladine organizacije prema trećim stranama u svrhu izrade zahtjeva za internim preispitivanjem predmetnog slučaja;
5. osigurati dokaze svojeg prava na podnošenje zahtjeva u skladu s člankom 3.

Članak 2.

Dostavljanje zahtjeva

Zahtjevi za internim preispitivanjem upravnog akta ili zahtjevi koji se odnose na upravni propust šalju se poštom, telefaksom ili elektroničkom poštom osobi(-ama) ili odjelu(-ima) koje je imenovala institucija Zajednice ili tijelo na koje se navedeno odnosi.

Kontaktne podaci te (ili tih) osobe(-a) ili jednog, odnosno više odjela, javno se objavljuju svim prikladnim sredstvima.

POGLAVLJE II.

Članak 3.

Kriteriji za davanje prava nevladinim organizacijama da zatraže interno preispitivanje

1. Svaka nevladina organizacija koja podnese zahtjev za internim preispitivanjem upravnog akta ili propusta, kako je navedeno u članku 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 dostavlja dokaz da je zadovoljila sve kriterije utvrđene člankom 11. stavkom 1. te Uredbe, u obliku dokumenata navedenih u Prilogu toj Odluci.

⁽¹⁾ SL L 264, 25.9.2006., str. 13.

U slučaju kada neki od navedenih dokumenata nije moguće dostaviti iz razloga koji se ne mogu pripisati nevladinoj organizaciji, ta organizacija može osigurati dokaz u obliku bilo koje druge istovjetne dokumentacije.

2. U slučaju kada iz jednog od dokumenata navedenih u točkama 1., 2. ili 3. Priloga nije vidljivo da je predmetni slučaj, u vezi s kojim je dostavljen zahtjev za internim preispitivanjem, obuhvaćen ciljevima i aktivnostima nevladine organizacije, ta organizacija dostavlja bilo koju drugu dokumentaciju kojom dokazuje ispunjenje ovog kriterija.

3. U slučaju kada iz bilo kojeg dokumenta navedenog u točkama 1., 2. ili 3. Priloga nije jasno vidljivo da je nevladina organizacija neovisna i neprofitna, navedena organizacija u tu svrhu dostavlja izjavu koju je potpisala osoba za to ovlaštena unutar navedene nevladine organizacije.

Članak 4.

Procjena prava nevladinih organizacija da zahtijevaju interno preispitivanje

1. Dotične institucije ili tijela Zajednice moraju provjeriti da li nevladina organizacija zadovoljava kriterije utvrđene u članku 11. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 i to procjenom informacija koje su im dostavljene u skladu s člancima 1. i 3. ove Odluke.

2. Kada, na temelju tih informacija, dotična institucija ili tijelo Zajednice nije u mogućnosti u potpunosti procijeniti da li je nevladina organizacija zadovoljila kriterije utvrđene u članku 11. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, tada zahtijeva da navedena organizacija dostavi dodatnu dokumentaciju ili

informaciju unutar razumnog razdoblja koje utvrđuje dotična institucija ili tijelo Zajednice. Tijekom tog razdoblja rokovi utvrđeni člankom 10. te Uredbe se suspendiraju.

3. Prema potrebi, dotična institucija ili tijelo Zajednice mogu savjetovati nacionalna tijela zemlje u kojoj je nevladina organizacija registrirana ili iz koje potječe, da procijene i ocijene informacije koje je dostavila ta organizacija.

Članak 5.

Upravna suradnja

Institucije i tijela Zajednice međusobno surađuju kako bi osigurali transparentnu i dosljednu primjenu ove Odluke.

Oni razmjenjuju informacije o tome kojim je nevladinim organizacijama priznato pravo na podnošenje zahtjeva za internim preispitivanjem.

Članak 6.

Datum primjene

Ova se Odluka primjenjuje od 28. lipnja 2007.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. prosinca 2007.

Za Komisiju
Stavros DIMAS
Član Komisije

PRILOG

Popis dokumenata koje je potrebno dostaviti sukladno članku 3. stavku 1.

1. Statut ili opći akti nevladine organizacije, ili bilo koji drugi dokument koji ima jednaku ulogu sukladno nacionalnoj praksi, u odnosu na zemlje u kojima nacionalno pravo ne zahtjeva ni ne predviđa usvajanje statuta ili pravilnika u slučaju nevladine organizacije.
 2. Godišnja izvješća o aktivnostima nevladine organizacije za posljednje dvije godine.
 3. U odnosu na nevladine organizacije osnovane u zemljama u kojima ispunjavanje navedenih procedura predstavlja preduvjet za stjecanje pravne osobnosti nevladine organizacije, preslika zakonske registracije kod nacionalnih tijela (javni registar, službena publikacija, ili bilo koji drugi relevantni dokument).
 4. Prema potrebi, dokumentacija o tome da je nevladinu organizaciju prethodno priznala institucija ili tijelo Zajednice kao nevladinu organizaciju koja ima pravo podnijeti zahtjev za internim preispitivanjem.
-

32008L0005

L 27/12

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

31.1.2008.

DIREKTIVA KOMISIJE 2008/5/EZ**od 30. siječnja 2008.****o obveznom navođenju na oznakama određene hrane podataka različitih od onih propisanih
Direktivom 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća****(kodificirana verzija)****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

članka 6. stavka 1. Direktive 2000/13/EZ, te stoga ne bi trebali biti uvršteni u popis sastojaka na deklaraciji.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanje Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označavanju, prezentiranju i oglašavanju hrane ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 2.,

(4) Međutim, potrošači bi trebali biti obaviješteni o uporabi takvih plinova u onoj mjeri u kojoj im takva informacija omogućava da razumiju zbog čega hrana koju su kupili ima dulji rok valjanosti od ostalih sličnih proizvoda zapakiranih na drukčiji način.

uzimajući u obzir Direktivu 94/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 1994. o sladilima za upotrebu u hrani ⁽²⁾, a posebno njezin članak 6.,

(5) U svrhu osiguranja prikladnih informacija za potrošača, oznake hrane koja sadrži sladila bi trebale sadržavati u tu svrhu potrebne podatke.

budući da:

(6) Štoviše, oznake hrane koja sadrži određene kategorije sladila bi također trebale sadržavati oznake upozorenja.

(1) Direktiva Komisije 94/54/EZ od 18. studenoga 1994. o obveznom navođenju na oznakama određene hrane podataka različitih od onih propisanih Direktivom Vijeća 79/112/EEZ ⁽³⁾ već nekoliko je puta bitno izmijenjena ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti, navedenu je Direktivu potrebno kodificirati.

(7) Nadalje, potrebno je osigurati oznake kojima se potrošačima osigurava jasna informacija o prisutnosti glicirizinske kiseline ili njezine amonijeve soli u slatkišima i pićima. U slučaju visokog udjela glicirizinske kiseline ili njezine amonijeve soli u navedenim proizvodima, potrošači, a posebno oni koji pate od hipertenzije, bi također trebali biti informirani o potrebnom izbjegavanju njihovog prekomjernog uzimanja. Kako bi se zajamčilo da su potrošači navedenu informaciju shvatili na pravilan način, trebalo bi koristiti dobro poznati izraz „slatki korijen”.

(2) Kako bi se osiguralo da potrošači dobivaju odgovarajuće informacije, trebalo bi za određenu hranu propisati obvezno navođenje podataka različitih od onih propisanih člankom 3. Direktive 2000/13/EZ.

(3) Inertni plinovi koji se rabe prilikom pakiranja određene hrane ne bi se trebali smatrati sastojcima u smislu

(8) Mjere navedene u ovoj Direktivi su u skladu s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja.

(1) SL L 109, 6.5.2000., str. 29. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2007/68/EZ (SL L 310, 28.11.2007., str. 11.).

(2) SL L 237, 10.9.1994., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2006/52/EZ (SL L 204, 26.7.2006., str. 10.).

(3) SL L 300, 23.11.1994., str. 14. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2004/77/EZ (SL L 162, 30.4.2004., str. 76.).

(4) Vidjeti Prilog II., Dio A.

(9) Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje obveze država članica u vezi s vremenskim ograničenjima za prijenos u nacionalno zakonodavstvo Direktiva navedenih u Prilogu II., dijelu B,

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 3. Direktive 2000/13/EZ, označivanje hrane navedene u Prilogu I. ovoj Direktivi uključuje dodatne podatke, kako je navedeno u tom Prilogu.

Članak 2.

Direktiva 94/54/EZ, kako je izmijenjena direktivama navedenima u Prilogu II., dijelu A, stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prijenos u nacionalno zakonodavstvo direktiva utvrđenih u Prilogu II., dijelu B.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu te se čitaju u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu III.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. siječnja 2008.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PRILOG I.

Popis hrane čije deklaracije moraju sadržavati jedan ili više dodatnih podataka

Vrsta ili kategorija hrane	Podaci
Hrana čiji je rok valjanosti produljen uporabom inertnih plinova, odobrenih sukladno Direktivi Vijeća 89/107/EEZ ⁽¹⁾	„Pakirano u zaštićenoj atmosferi”
Hrana koja sadrži sladilo ili sladila, kako je odobreno u Direktivi 94/35/EZ	„sa sladilom(ima)” Ovaj je podatak potrebno upisati kraj naziva pod kojim se proizvod prodaje, kako je propisano člankom 5. Direktive 2000/13/EZ
Hrana koja sadrži dodani šećer ili šećere i sladilo ili sladila, kako je odobreno Direktivom 94/35/EZ	„sa šećerom(ima) i sladilom(ima)” Ovaj je podatak potrebno navesti kraj naziva pod kojim se proizvod prodaje, kako je propisano člankom 5. Direktive 2000/13/EZ
Hrana koja sadrži aspartam	„sadrži izvor fenilalanina”
Hrana koja sadrži više od 10 % dodanih poliola	„prekomjerno konzumiranje može imati laksativni učinak”
Slastice ili pića koja sadrže glicirizinsku kiselinu ili njezine amonijeve soli bilo zbog dodatka tih tvari, bilo zbog dodatke biljke slatkog korijena <i>Glycyrrhiza glabra</i> , u koncentraciji od 100 mg/kg ili 10 mg/l ili više.	Izraz „sadrži slatki korijen” dodaje se odmah nakon popisa sastojaka, osim ako izraz „slatki korijen” nije već uključen u popis sastojaka ili se nalazi u nazivu pod kojim se proizvod prodaje. Ako popis sastojaka ne postoji, ovaj se podatak nalazi blizu naziva pod kojim se proizvod prodaje.
Slastice koje sadrže glicirizinsku kiselinu ili njezine amonijeve soli bilo zbog dodatka tih tvari, bilo zbog dodatka biljke slatkog korijena <i>Glycyrrhiza glabra</i> , u koncentraciji od 4 g/kg ili više.	Sljedeću je poruku potrebno dodati nakon popisa sastojaka: „sadrži slatki korijen – osobe koje boluju od hipertenzije trebale bi izbjegavati prekomjernu konzumaciju”. Ako popis sastojaka ne postoji, ovaj se podatak nalazi blizu naziva pod kojim se proizvod prodaje.
Pića koja sadrže glicirizinsku kiselinu ili njezine amonijeve soli bilo zbog dodatka tih tvari, bilo zbog dodatka biljke slatkog korijena <i>Glycyrrhiza glabra</i> , u koncentracijama od 50 mg/l ili više, ili 300 mg/l ili više u slučaju pića koja sadrže više od 1,2 % po volumenu alkohola ⁽²⁾ .	Sljedeću je poruku potrebno dodati nakon popisa sastojaka: „sadrži slatki korijen – osobe koje boluju od hipertenzije trebale bi izbjegavati prekomjernu konzumaciju”. Ako popis sastojaka ne postoji, ovaj se podatak nalazi blizu naziva pod kojim se proizvod prodaje.

⁽¹⁾ SL L 40, 11.2.1989., str. 27.⁽²⁾ Razina se primjenjuje na proizvode kako su predloženi spremni za konzumaciju ili kao rekonstituirani sukladno uputama proizvođača.

PRILOG II.

DIO A

Direktiva stavljena izvan snage s popisom njezinih naknadnih izmjena

(navedeno u članku 2.)

Direktiva Komisije 94/54/EZ	(SL L 300, 23.11.1994., str. 14.)
Direktiva Vijeća 96/21/EZ	(SL L 88, 5.4.1996., str. 5.)
Direktiva Komisije 2004/77/EZ	(SL L 162, 30.4.2004., str. 76.)

DIO B

Popis rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo

(navedeno u članku 2.)

Direktiva	Rok za prijenos
94/54/EZ	30. lipnja 1995. (*)
96/21/EZ	30. lipnja 1996. (**)
2004/77/EZ	20. svibnja 2005. (***)

(*) U skladu s prvim stavkom članka 2. Direktive 94/54/EZ:

„Države članice izmjenjuju, prema potrebi, svoje zakone i druge propise do 30. lipnja 1995. tako da:

- dopuste trgovinu proizvodima koji su u skladu s ovom Direktivom najkasnije do 1. srpnja 1995.,
- zabrane trgovinu proizvodima koji nisu u skladu s ovom Direktivom, stupajući na snagu 1. siječnja 1997.; međutim, trgovina proizvodima stavljenima na tržište ili deklariranima prije tog datuma, a koji nisu u skladu s ovom Direktivom, se može nastaviti do isteka zaliha.”

(**) U skladu s prvim stavkom članka 2. Direktive 96/21/EZ:

„Države članice izmjenjuju, prema potrebi, svoje zakone i druge propise do 1. srpnja 1996. tako da:

- dopuste trgovinu proizvodima koji su u skladu s ovom Direktivom najkasnije do 1. srpnja 1996.,
- od 1. srpnja 1996. zabrane trgovinu proizvodima koji nisu u skladu s ovom Direktivom. Međutim, trgovina proizvodima stavljenima na tržište ili označenima prije tog datuma, a koji nisu u skladu s ovom Direktivom, se može nastaviti do isteka zaliha.”

(***) U skladu s člankom 2. Direktive 2004/77/EZ:

„1. Države članice dopuštaju trgovinu proizvodima koji su u skladu s ovom Direktivom, najkasnije od 20. svibnja 2005.

2. Države članice zabranjuju trgovinu proizvodima koji nisu u skladu s ovom Direktivom, najkasnije od 20. svibnja 2006. Međutim, proizvodi koji nisu u skladu s ovom Direktivom, a koji su označeni prije 20. svibnja 2006. se odobravaju do isteka zaliha.”

PRILOG III.

Korelacijska tablica

Direktiva 94/54/EZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	—
—	Članak 2.
Članak 3.	Članak 3.
—	Članak 4.
Prilog	Prilog I.
—	Prilog II.
—	Prilog III.

32008D0264

26.3.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 83/35

ODLUKA KOMISIJE**od 25. ožujka 2008.****o zahtjevima protupožarne sigurnosti koje trebaju ispuniti europske norme za cigarete na temelju Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća****(Tekst značajan za EGP)**

(2008/264/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (a),

budući da:

- (1) Direktiva 2001/95/EZ predviđa da europske norme trebaju izraditi europska normirna tijela. Takve norme trebaju osigurati da proizvodi zadovoljavaju opće sigurnosne zahtjeve Direktive.
- (2) Prema Direktivi 2001/95/EZ pretpostavlja se da je proizvod siguran, s obzirom na rizike i kategorije rizika koji su obuhvaćeni odgovarajućim nacionalnim normama, kada je sukladan neobvezujućim nacionalnim normama kojima su prihvaćene europske norme.
- (3) Cigarete su same po sebi opasni proizvodi budući da stvaraju toplinu i sadrže gorljiv materijal koji nakon što se cigareta zapali nastavlja gorjeti po cijeloj dužini. Rizik povezan s upaljenim cigaretama koji nastaje kada se neoprezno odlože i ostave bez nadzora, požari su sa smrtnim posljedicama, ozljedama i materijalnom štetom. Nezgode takve vrste događaju se i procjenjuje se da godišnje uzrokuju najmanje 1 000 smrtnih slučajeva u Zajednici ⁽²⁾.
- (4) Razvijena su tehnička rješenja koja sprečavaju da cigarete gore po cijeloj dužini kada se aktivno ne uvlači dim. Cigarete koje su dostupne na tržištu sadrže u cigaretnom papiru, trake papira široke oko 6 mm i međusobno udaljene oko 20 do 30 mm. Takvi „branic” omogućavaju

da se zbog ograničavanja pristupa kisika području koje gori, u određenoj mjeri cigarete same ugase. Smanjena sposobnost gorenja tako smanjuje izvor i rizik od požara.

- (5) Sigurnosne zahtjeve za cigarete treba odrediti prema odredbama članka 4. Direktive 2001/95/EZ, s ciljem da se od tijela za normizaciju zatraži da izrade normu za smanjenu sposobnost gorenja cigareta, prema postupku utvrđenom u Direktivi 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa ⁽³⁾ i da omogućiti objavu oznake usvojene norme u *Službenom listu Europske unije*. Tijela za normizaciju trebaju na odgovarajući način uzeti u obzir normu ASTM E2187-04.
- (6) Nakon objave u *Službenom listu*, pretpostavljat će se da cigarete proizvedene u skladu s normom ispunjavaju opće sigurnosne zahtjeve iz Direktive 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda, u mjeri u kojoj se odnosi na zahtjev za protupožarnu sigurnost obuhvaćen normom.
- (7) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog na temelju Direktive 2001/95/EZ,

ODLUČILA JE:

Članak 1.**Svrha**

Svrha ove Odluke utvrđivanje je zahtjeva na temelju kojeg Komisija može od odgovarajućih tijela za standardizaciju zatražiti da izrade odgovarajuću normu za smanjenje sposobnosti gorenja cigareta. Potrebno je smanjiti sposobnost gorenja cigareta, a kako bi se pojavnost požara sa smrtnim posljedicama, ozljedama i materijalnom štetom svela na najmanju moguću razinu.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.⁽²⁾ The ASPECT Consortium, Tobacco or Health in the European Union. Past, present and future, Europska komisija, 2004. (http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/life_style/Tobacco/Documents/tobacco_exs_en.pdf).⁽³⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/96/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 81.).

Članak 2.

Definicija

Za potrebe ove Odluke cigareta sa smanjenom sposobnošću gorenja predstavlja cigaretu koja se sama ugasi kada se aktivno ne uvlači dim, a prije nego dogori čitavom dužinom.

Članak 3.

Zahtjev

Za potrebe članka 4. Direktive 2001/95/EZ, sigurnosni zahtjev je sljedeći: u seriji uzoraka cigareta koje se ispituju ne smije po čitavoj dužini izgorjeti više od 25 % cigareta.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. ožujka 2008.

Za Komisiju
Meglena KUNEVA
Članica Komisije

32008R0282

28.3.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 86/9

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 282/2008**od 27. ožujka 2008.****o materijalima i predmetima od reciklirane plastike koji dolaze u dodir s hranom te o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2023/2006****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom i stavljanju izvan snage direktiva 80/590/EEZ i 89/109/EEZ ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 5. stavak 1.,

nakon savjetovanja s Europskom agencijom za sigurnost hrane („Agencija”),

budući da:

- (1) Direktivom 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu ⁽²⁾ promiče se prerada i spaljivanje u spalionicama otpada uz obnovu energije i recikliranje ambalažnog otpada.
- (2) Uredbom (EZ) br. 1935/2004 utvrđuju se opća načela uklanjanja razlika među zakonima država članica u vezi s materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom, dok se njezinim člankom 5. stavkom 1. predviđa usvajanje posebnih mjera za skupine takvih materijala i predmeta. Navedenom je Uredbom prepoznata potreba davanja prioriteta usklađivanju pravila o materijalima i predmetima od reciklirane plastike.
- (3) Direktivom Komisije 2002/72/EZ od 6. kolovoza 2002. u vezi s materijalima i predmetima od plastike koji dolaze u dodir s hranom ⁽³⁾, utvrđuju se pravila za materijale i predmete od plastike koji dolaze u dodir s hranom.

- (4) Plastični ambalažni otpad može sadržavati ostatke od prethodne uporabe, kontaminante zbog pogrešne uporabe i kontaminante koji potječu od nedozvoljenih tvari. Stoga je potrebno utvrditi posebne uvjete kojima bi se zajamčilo da materijali i predmeti proizvedeni od reciklirane plastike, a koji dolaze u dodir s hranom, poštuju zahtjeve iz članka 3. Uredbe (EZ) 1935/2004.

- (5) Uredbom Komisije (EZ) br. 2023/2006 od 22. prosinca 2006. o dobroj proizvođačkoj praksi za materijale i predmete koji dolaze u dodir s hranom ⁽⁴⁾, utvrđuju se pravila dobre proizvođačke prakse za skupinu materijala i predmeta koji dolaze u dodir s hranom, a koji su navedeni u Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 1935/2004, te pravila o kombinaciji tih materijala i predmeta ili recikliranih materijala i predmeta uporabljenih u navedenim materijalima i predmetima.

- (6) Plastični otpad može se mehanički obraditi u svrhu dobivanja recikliranih materijala i predmeta ili se kemijskom depolimerizacijom može razbiti na monomere i oligomere. Monomeri i oligomeri dobiveni kemijskom depolimerizacijom ne bi se smjeli tretirati drukčije od monomera dobivenih kemijskom sintezom. Stoga su isti obuhvaćeni odobrenjem za monomere i aditive u Direktivi 2002/72/EZ te bi trebali biti u skladu sa specifikacijama i kriterijem čistoće utvrđenima u navedenoj Direktivi. Također ne bi trebali biti obuhvaćeni ovom Uredbom.

- (7) Izresci i otpaci koji ostaju nakon proizvodnje plastičnih materijala koji dolaze u dodir s hranom, a nisu bili u dodiru s hranom niti su na neki drugi način kontaminirani, te su u istim prostorijama pretopljeni u nove proizvode ili su prodani trećoj strani kao dio sustava nadzora kvalitete u skladu s pravilima dobre proizvođačke prakse utvrđenima Uredbom (EZ) br. 2023/2006, smatraju se prikladnima za dolazak u dodir s hranom te ne bi trebali biti obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe. Svi drugi izresci i otpaci koji ostaju nakon proizvodnje plastičnih materijala koji dolaze u dodir s hranom trebali bi biti obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe.

⁽¹⁾ SL L 338, 13.11.2004., str. 4.⁽²⁾ SL L 365, 31.12.1994., str. 10. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/20/EZ (SL L 70, 16.3.2005., str. 17.).⁽³⁾ SL L 220, 15.8.2002., str. 18. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2007/19/EZ (SL L 91, 31.3.2007., str. 17.).⁽⁴⁾ SL L 384, 29.12.2006., str. 75.

- (8) Reciklirana plastika koja se rabi iza funkcionalne barijere od plastike kako je definirano Direktivom 2002/72/EZ ne bi trebala biti obuhvaćena postupkom za odobrenje prema ovoj Uredbi. Pravila utvrđena u Direktivi 2002/72/EZ za tvari koje se rabe iza funkcionalne barijere od plastike smatraju se dostatnima kako bi se osigurala ispravnost reciklirane plastike koja se rabi iza funkcionalne barijere od plastike.
- (9) Direktiva 2002/72/EZ navodi popis tvari dopuštenih za uporabu u proizvodnji materijala ili predmeta od plastike koji dolaze u dodir s hranom. Za navedene tvari izvršena je ocjena sigurnosti te su za njihovu uporabu također utvrđene granice migracije. Kako bi se zajamčila jednaka razina sigurnosti materijala i predmeta od reciklirane plastike, takvoj bi se recikliranoj plastici trebali dodavati isključivo dopušteni monomeri i aditivi, dok bi materijali i predmeti od reciklirane plastike koji dolaze u dodir s hranom trebali poštovati njezine granice migracije.
- (10) Direktivom 2002/72/EZ predviđa se izjava o sukladnosti i vođenje evidencije kako bi se zajamčila razmjena relevantnih informacija o sigurnoj uporabi plastičnih materijala između poslovnih subjekata i nadležnih tijela. Takva opća pravila također se primjenjuju za recikliranu plastiku; stoga bi se također trebala primjenjivati na materijale i predmete od reciklirane plastike koji dolaze u dodir s hranom.
- (11) Sigurnost materijala i predmeta od reciklirane plastike može se zajamčiti isključivo kombinacijom svojstava sirovina, učinkovitosti sortiranja i učinkovitosti postupka kojima se smanjuje kontaminacija, zajedno s definiranom uporabom reciklirane plastike. Navedena kombinacija je specifična za pojedinu vrstu plastike i postupak recikliranja koji se primjenjuje. Te je aspekte moguće zajedno ocijeniti u pojedinačnim ocjenama postupka recikliranja nakon čega slijede pojedinačna odobrenja.
- (12) Sigurnost reciklirane plastike moguće je zajamčiti samo ako postupak recikliranja omogućava ponovljivu kvalitetu reciklirane plastike. To se može nadzirati primjenom učinkovitog sustava osiguranja kvalitete. Stoga bi se na tržište trebala staviti isključivo reciklirana plastika proizvedena postupkom recikliranja kojim upravlja učinkoviti sustav osiguranja kvalitete.
- (13) Direktivom 2002/72/EZ utvrđuje se popis monomera i sirovina dopuštenih za uporabu, uz isključenje svih ostalih (pozitivan popis), prilikom proizvodnje materijala i predmeta od reciklirane plastike koji dolaze u dodir s hranom te bi se stoga kao sirovine u postupku recikliranja trebali koristiti isključivo materijali i predmeti koji su u skladu s odredbama propisanim u Direktivi 2002/72/EZ. Navedeno je moguće postići sortiranjem proizvoda od plastike prije samog recikliranja. Za određene bi materijale, kao primjerice poliolefine, zbog njihovih fizikalno-kemijskih svojstava, mogla biti potrebna 100-postotna učinkovitost sortiranja kako bi se zajamčilo dobivanje reciklirane plastike koja je u skladu s uvjetima navedenima u članku 3. Uredbe (EZ) br. 1935/2004. Navedena se učinkovitost sortiranja može postići zatvorenim i nadziranom proizvodnim ciklusom. Za ostale materijale, na primjer PET ambalažu, sigurnost reciklirane plastike moguće je osigurati nižom učinkovitošću sortiranja što se tiče njezine prijašnje uporabe u materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom, a što se može postići sustavom skupljanja otpada po kućanstvima. Učinkovitost sortiranja potrebnog za svaku vrstu materijala i predmeta trebala bi se odrediti na temelju svakog slučaja zasebno.
- (14) Plastični otpad može biti kontaminiran tvarima od prijašnje uporabe ili slučajnom pogrešnom uporabom plastike ili tvarima koje potječu od plastike koja nije namijenjena dolasku u dodir s hranom. Kako nije moguće znati sve postojeće vrste kontaminacije te s obzirom na to da različite vrste plastike imaju različite mogućnosti zadržavanja ili otpuštanja kontaminanata, tako nije moguće utvrditi definirana svojstva konačnog proizvoda, a koja bi se primjenjivala na sve vrste reciklirane plastike. Stoga je za kontrolu sigurnosti konačnog proizvoda potreban opis karakterizacije sirovina zajedno s odgovarajućim postupkom za uklanjanje moguće kontaminacije.
- (15) Prilikom mehaničke obrade, tijekom koje se plastični otpad usitnjava na male dijelove i čisti, potrebno je obratiti posebnu pažnju na uklanjanje te kontaminacije. Postupkom recikliranja mora se dokazati učinkovitost smanjenja potencijalne kontaminacije na onu razinu koja ne predstavlja rizik za zdravlje ljudi. Kontaminanti bi trebali migrirati u onim razinama koje su usporedive sa ili su znatno niže od razina prikazanih u testovima izazova za taj postupak recikliranja ili u drugim prikladnim analitičkim testovima, te bi trebale biti u skladu s uvjetima navedenim u članku 3. Uredbe (EZ) br. 1935/2004. Ocjena sigurnosti trebala bi potvrditi da postupak recikliranja ispunjava te uvjete. Isto tako, za materijale ili predmete koje nije moguće ponovno napuniti, kao što su sanduci ili palete koji se upotrebljavaju u zatvorenom i kontroliranom proizvodnom ciklusu u kojem se nadziru sve faze proizvodnje, distribucije i uporabe, dovoljno je dokazati mogućnost isključenja kontaminacije ako se oni koriste isključivo u dodiru sa suhom hranom, kao što je voće i povrće.
- (16) Određene vrste materijala i predmeta od plastike koji su proizvedeni od reciklirane plastike primjerene su jedino za dodir s određenom vrstom hrane pod određenim uvjetima. Ocjena sigurnosti trebala bi odrediti te materijale i predmete, kao i odgovarajuće uvjete pod kojima bi isti smjeli doći u dodir s hranom.

- (17) Razlike između nacionalnih zakona i drugih propisa koje se odnose na ocjenu sigurnosti i odobrenje postupaka recikliranja koji se upotrebljavaju u proizvodnji materijala i predmeta koji dolaze u dodir s hranom, mogu ometati slobodno kretanje tih materijala i predmeta, stvarajući uvjete nejednakog i nepoštenog tržišnog natjecanja. Postupak za odobrenje stoga bi trebao biti utvrđen na razini Zajednice na temelju postupka za odobrenje predviđenog u člancima 9. do 12. Uredbe (EZ) br. 1935/2004.
- (18) Postupak za odobrenje predviđen člankom 9. do 12. Uredbe (EZ) br. 1935/2004 namijenjen je odobravanju stvari. Kako bi se postupak za odobrenje prilagodio odobrenju postupka recikliranja, promjene bi u tom postupku trebale biti uvedene u ovu Uredbu. Navedene promjene posebna su proceduralna pravila kako je navedeno u članku 5. stavku 1. točki (n) Uredbe (EZ) br. 1935/2004.
- (19) Europska agencija za sigurnost hrane („Agencija”) trebala bi izraditi ocjenu sigurnosti postupka recikliranja. Kako bi se podnositelja zahtjeva obavijestilo o podacima koje je potrebno dostaviti za izradu ocjene sigurnosti, Agencija bi trebala objaviti detaljne upute za izradu i podnošenje zahtjeva.
- (20) Ocjena sigurnosti postupka recikliranja trebala bi biti popraćena odlukom o upravljanju rizicima kako bi navedeni postupak recikliranja mogao biti odobren. Ta bi se odluka trebala usvojiti u skladu s regulatornim postupkom opisanim u članku 23. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1935/2004, kako bi se osigurala suradnja između Komisije i država članica.
- (21) Postupak recikliranja, s obzirom na uporabljenu tehnologiju i parametre postupka, specifičan je za pojedina poduzeća. Stoga bi samo posebni postupci trebali biti odobreni. U skladu s navedenim, potrebno je prilagoditi postupak za odobrenje iz članka 9. do 12. Uredbe (EZ) br. 1935/2004.
- (22) Primjena postupka na različitim proizvodnim mjestima trebala bi biti moguća sve dok se poštuju tehnologija i parametri postupka, na način opisan u zahtjevu i odobrenju.
- (23) Javnost bi trebala biti obaviještena o odobrenim postupcima recikliranja. U tu svrhu, potrebno je izraditi registar Zajednice o postupcima recikliranja odobrenima ovom Uredbom, kako je navedeno u članku 5. stavku 1. točki (m) Uredbe (EZ) br. 1935/2004, uključujući opis područja primjene za recikliranu plastiku koja se rabi u odobrenom postupku.
- (24) Postrojenje za reciklažu ili preinaku trebalo bi biti predmetom inspekcije i kontrole država članica. Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjere pridržavanja propisa o hrani i hrani za životinje te pravila o zdravlju i dobrobiti životinja⁽¹⁾ također obuhvaća službene kontrole materijala i predmeta koji dolaze u dodir s hranom. Revizija postrojenja za reciklažu koju provode nadležna tijela predstavlja najučinkovitiji način kontrole nad time je li postupak recikliranja primijenjen na način naveden u odobrenju te je li učinkovit sustav osiguranja kvalitete proveden. Stoga bi službene kontrole koje se provode kako bi se osigurala usklađenost s ovom Uredbom trebale obuhvaćati reviziju, kako je navedeno u članku 10. Uredbe (EZ) br. 882/2004. Revizije bi trebale biti provedene na najekonomičniji mogući način kako bi se upravni i gospodarski teret koji snose nadležna tijela te malo i srednje poduzetništvo stavio na minimum.
- (25) Kako bi se osigurao učinkoviti nadzor, države članice i Komisija trebale bi biti obaviještene o mjestima za recikliranje ili proizvodnju na kojima se odobreni postupak recikliranja primjenjuje.
- (26) Industrija bi trebala označavati ambalažu tako da sadrži recikliranu plastiku. Međutim, navedenim se označavanjem potrošače ne bi smjelo lažno informirati o sastavu recikliranog materijala. Pravila označavanja reciklirane plastike u vezi sa sastavom reciklirane plastike propisana su u normi EN ISO 14021. Kako bi se prilikom označavanja reciklirane plastike potrošačima zajamčila odgovarajuća informacija, potrebno je slijediti transparentna pravila, na način propisan u normi EN ISO 14021 ili njima istovjetna pravila.

⁽¹⁾ SL L 165, 30.4.2004., str. 1.; ispravljena verzija (SL L 191, 28.5.2004., str. 1.). Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 180/2008 (SL L 56, 29.2.2008., str. 4.).

(27) Članak 16. Uredbe (EZ) br. 1935/2004 zahtijeva izjavu o sukladnosti za materijale i predmete. Izvođač pretvorbe materijala i predmeta od reciklirane plastike obavezan je izjaviti da koristi isključivo recikliranu plastiku dobivenu odobrenim postupkom te da konačan proizvod poštuje odredbe Zajednice i nacionalne odredbe koje se na njega primjenjuju, a posebno odredbe Uredbe (EZ) br. 1935/2004 i Direktive 2002/72/EZ. Izvođač postupka recikliranja trebao bi izvođaču pretvorbe pružiti informaciju o tome da je reciklirana plastika proizvedena odobrenim postupkom i navesti područje njezine primjene. Stoga bi uz gotove materijale i predmete od reciklirane plastike, kao i uz samu recikliranu plastiku, trebala biti priložena izjava o sukladnosti. Opće informacije koje je potrebno uključiti u izjavu utvrđene su Direktivom 2002/72/EZ. Stoga bi se ovom Uredbom trebale naznačiti samo dodatne informacije u vezi sa sastavom reciklirane plastike koja je uporabljena u materijalima i predmetima izrađenima od reciklirane plastike.

(28) S obzirom na to da se materijali i predmeti izrađeni od reciklirane plastike već nalaze na tržištu u državama članicama, potrebno je osigurati da prijelaz u postupku za odobrenje na razini Zajednice bude neometan te da ne remeti postojeće tržište materijala i predmeta od reciklirane plastike. Podnositeljima zahtjeva potrebno je osigurati dovoljno vremena kako bi informaciju potrebnu za izradu ocjene sigurnosti reciklirane plastike uporabljene u takvim proizvodima učinili dostupnom Agenciji. Stoga je potrebno utvrditi određeno vremensko razdoblje („početna faza odobrenja”) tijekom kojeg bi podnositelji zahtjeva dostavili Agenciji informacije o postojećim postupcima recikliranja. Tijekom početne faze odobrenja također je moguće dostavljanje zahtjeva za odobrenje novog postupka recikliranja. Agencija ocjenjuje sve zahtjeve bez odgode, kako one koji se odnose na postojeće postupke, tako i one koji se odnose na nove postupke recikliranja za koje su dostatne informacije dostavljene tijekom početne faze odobrenja.

(29) Potrebno je utvrditi posebne zahtjeve prilikom osiguranja sustava kvalitete koji se primjenjuje u postupku recikliranja. S obzirom na to da osiguranje kvalitete predstavlja dio dobre proizvođačke prakse obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 2023/2006, posebne zahtjeve vezano za dobru proizvođačku praksu potrebno je uključiti u Prilog taj Uredbi.

(30) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na materijale i predmete od plastike te na njihove dijelove koji dolaze u dodir s hranom,

kako je navedeno u članku 1. Direktive 2002/72/EZ, a koji sadrže recikliranu plastiku (u daljnjem tekstu „materijali i predmeti od reciklirane plastike”).

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na sljedeće materijale i predmete od reciklirane plastike pod uvjetom da su proizvedeni u skladu s dobrom proizvođačkom praksom na način utvrđen u Uredbi (EZ) br. 2023/2006:

(a) materijali i predmeti od reciklirane plastike izrađeni od monomera i sirovina dobivenih kemijskom depolimerizacijom materijala i predmeta od plastike;

(b) materijali i predmeti od reciklirane plastike izrađeni od neiskorištenih izrezaka i/ili otpadaka dobivenih nakon proizvodnje plastičnih materijala, u skladu s Direktivom 2002/72/EZ, a koji su reciklirani na proizvodnom mjestu ili se rabe na drugome proizvodnome mjestu;

(c) materijali i predmeti od reciklirane plastike u kojima se reciklirana plastika rabi iza funkcionalne barijere od plastike, kako je navedeno u Direktivi 2002/72/EZ.

3. Materijali i predmeti od plastike koji su obuhvaćeni ovom Uredbom ostaju predmetom Direktive 2002/72/EZ.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe definicije utvrđene Uredbom (EZ) br. 1935/2004 i Direktivom 2002/72/EZ primjenjuju se.

2. Također se primjenjuju sljedeće definicije:

(a) „postupak recikliranja” znači postupak tijekom kojeg je plastični otpad recikliran sukladno definiciji recikliranja u članku 3. točki 7. Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu; u smislu ove Uredbe, navedeni je pojam ograničen na postupke u kojima se proizvodi reciklirana plastika;

(b) „sirovine od plastike” znači materijali i predmeti od plastike koji su prikupljeni i sortirani nakon njihove uporabe te uporabljeni kao sirovine u postupku recikliranja;

- (c) „zatvoreni i nadzirani proizvodni ciklus” znači proizvodni i distribucijski ciklusi u kojima proizvodi cirkuliraju uz kontrolirani sustav ponovne uporabe i distribucije, te u kojima reciklirani materijal potječe isključivo od tih subjekata u lancu tako da je nenamjeran unos vanjskih materijala sveden na najmanju tehnički izvedivu mjeru;
- (d) „test izazova” znači dokazivanje učinkovitosti postupka recikliranja pri uklanjanju kemijske kontaminacije iz materijala ili predmeta od plastike;
- (e) „izvođač pretvorbe” znači fizička ili pravna osoba koja je odgovorna da poduzeće stavljeno pod njezin nadzor ispunjava zahtjeve ove Uredbe u vezi s materijalima i predmetima od reciklirane plastike;
- (f) „izvođač postupka recikliranja” znači fizička ili pravna osoba koja je odgovorna da poduzeće stavljeno pod njezin nadzor ispunjava zahtjeve ove Uredbe u vezi s postupkom recikliranja.
- (b) sirovine od plastike moraju potjecati od materijala i predmeta od plastike proizvedenih u skladu sa zakonodavstvom Zajednice o materijalima i predmetima od plastike koji dolaze u dodir s hranom, a posebno s Direktivom Vijeća 78/142/EEZ od 30. siječnja 1978. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na materijale i predmete koji sadrže vinil klorid monomer koji dolaze u dodir s hranom ⁽¹⁾ i Direktivom 2002/72/EZ;
- (c) i. sirovine od plastike moraju potjecati iz zatvorenog i nadziranog proizvodnog ciklusa kojim je zajamčena uporaba isključivo materijala i predmeta koji dolaze u dodir s hranom, čime se isključuje bilo koja vrsta kontaminacije; ili
- ii. testom izazova ili nekim drugim odgovarajućim znanstvenim dokazima potrebno je dokazati da je postupkom moguće smanjiti kontaminaciju sirovina od plastike na onu koncentraciju koja ne predstavlja rizik za ljudsko zdravlje;

Članak 3.

Zahtjevi u vezi s materijalima i predmetima od reciklirane plastike

1. Materijali i predmeti od reciklirane plastike stavljaju se na tržište samo ako sadrže recikliranu plastiku dobivenu postupkom recikliranja odobrenim u skladu s ovom Uredbom.

2. Odobrenim postupkom recikliranja iz stavka 1. ovog članka upravlja se odgovarajućim sustavom osiguranja kvalitete koji jamči da je reciklirana plastika u skladu s uvjetima utvrđenim u odobrenju.

Navedeni sustav osiguranja kvalitete mora udovoljavati detaljnim pravilima navedenim u Prilogu Uredbi (EZ) br. 2023/2006.

Članak 4.

Uvjeti odobrenja postupka recikliranja

Kako bi se postupak recikliranja mogao odobriti, mora zadovoljavati sljedeće uvjete:

- (a) kvaliteta sirovina od plastike mora biti karakterizirana i kontrolirana u skladu s prethodno utvrđenim kriterijima koji jamče sukladnost konačnih materijala i predmeta od reciklirane plastike s člankom 3. Uredbe (EZ) br. 1935/2004;

- (d) kvaliteta reciklirane plastike mora biti definirana i kontrolirana u skladu s prethodno utvrđenim kriterijima kojima se jamči sukladnost konačnog materijala ili predmeta od reciklirane plastike s člankom 3. Uredbe (EZ) br. 1935/2004;

- (e) potrebno je utvrditi uvjete uporabe reciklirane plastike čime bi se osigurala sukladnost materijala i predmeta od reciklirane plastike s člankom 3. Uredbe (EZ) br. 1935/2004.

Članak 5.

Zahtjev za izdavanje odobrenja postupka recikliranja i mišljenje Agencije

1. Postupak za odobrenje propisan člancima 9. i 10. Uredbe (EZ) br. 1935/2004 primjenjuje se *mutatis mutandis* prilikom odobrenja postupaka recikliranja, a sukladno posebnim odredbama utvrđenim u stavcima od 2. do 4. ovog članka.

2. Tehnička dokumentacija sadrži informacije navedene u smjernicama za ocjenu sigurnosti postupka recikliranja, a koje objavljuje Agencija najkasnije šest mjeseci nakon dana objave ove Uredbe.

3. Agencija izdaje mišljenje unutar šest mjeseci od dana primitka valjanog zahtjeva o tome je li postupak recikliranja u skladu s uvjetima utvrđenim u članku 4.

⁽¹⁾ SL L 44, 15.2.1978., str. 15.

4. U slučaju mišljenja kojim se odobrava postupak recikliranja, mišljenje Agencije uključuje sljedeće:

- (a) kratak opis postupka recikliranja;
- (b) prema potrebi, prijedloge o uvjetima ili ograničenjima u vezi sa sirovinama od plastike;
- (c) prema potrebi, prijedloge o uvjetima ili ograničenjima u vezi s postupkom recikliranja;
- (d) prema potrebi, kriterije potrebne za karakterizaciju reciklirane plastike;
- (e) prema potrebi, prijedloge u vezi s uvjetima koji se odnose na područje primjene reciklirane plastike;
- (f) prema potrebi, prijedloge u vezi s nadzorom sukladnosti postupka recikliranja s uvjetima odobrenja.

Članak 6.

Odobrenje postupka recikliranja

1. Komisija donosi Odluku upućenu podnositelju zahtjeva kojom se odobrava postupak recikliranja ili odbija.

Članak 11. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1935/2004 primjenjuje se.

2. Odlukom se uzima u obzir mišljenje Agencije, odgovarajuće odredbe prava Zajednice i drugih zakonskih čimbenika relevantnih za pitanje koje se razmatra.

U slučaju da Odluka nije u skladu s mišljenjem Agencije, Komisija daje objašnjenje o razlozima odstupanja u mišljenjima.

3. Odluka kojom se dodjeljuje odobrenje uključuje sljedeće:

- (a) naziv postupka recikliranja;
- (b) ime i adresu jednog ili više nositelja odobrenja;
- (c) kratak opis postupka recikliranja;
- (d) sve uvjete ili ograničenja u vezi sa sirovinama od plastike;

(e) sve uvjete ili ograničenja u vezi s postupkom recikliranja;

(f) svu karakterizaciju reciklirane plastike;

(g) sve uvjete u području primjene reciklirane plastike dobivene postupkom recikliranja;

(h) sve uvjete u vezi s nadzorom sukladnosti postupka recikliranja s uvjetima odobrenja;

(i) datum kojim odobrenje stupa na snagu.

4. Odluka kojom se dodjeljuje ili odbija odobrenje objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

5. Odobrenje izdano nositelju odobrenja valjano je u cijeloj Zajednici.

Odobreni postupak recikliranja upisuje se u registar naveden u članku 9. stavku 1.

Članak 7.

Obveze proizašle iz odobrenja

1. Nakon što je postupak recikliranja odobren u skladu s ovom Uredbom, nositelj odobrenja ili bilo koji drugi poslovni subjekt koji koristi odobreni postupak recikliranja za koji posjeduje odobrenje, obavezan je poštovati sve uvjete ili ograničenja priložena takvom odobrenju.

Svaki izvođač pretvorbe koji koristi recikliranu plastiku dobivenu odobrenim postupkom recikliranja ili svaki poslovni subjekt koji koristi materijale ili predmete koji sadrže recikliranu plastiku dobivenu odobrenim postupkom recikliranja, obavezan je poštovati sve uvjete ili ograničenja priložena takvom odobrenju.

2. Nositelj odobrenja ili bilo koji drugi poslovni subjekt koji koristi odobreni postupak recikliranja za koji posjeduje odobrenje, obavezan je odmah obavijestiti Komisiju o svakoj novoj znanstvenoj ili tehničkoj informaciji koja bi mogla utjecati na ocjenu sigurnosti postupka recikliranja u odnosu na zdravlje ljudi.

Prema potrebi, Agencija nakon toga pregledava ocjenu.

3. Dodjela odobrenja ne utječe na opću građanskopravnu ili kaznenopravnu odgovornost bilo kojeg poslovnog subjekta u vezi s odobrenim postupkom recikliranja, materijalima ili predmetima koji sadrže recikliranu plastiku proizvedenu odobrenim postupkom recikliranja te u vezi s hranom koja dolazi u dodir s takvim materijalima ili predmetima.

Članak 8.

Izmjena, obustavljanje i ukidanje odobrenja postupka recikliranja

1. Nositelj odobrenja može, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 5. stavku 1., podnijeti zahtjev za izmjenom postojećeg odobrenja.

2. Uz zahtjev naveden u stavku 1. prilaže se sljedeće:

(a) pozivanje na izvorni zahtjev;

(b) tehnička dokumentacija koja sadrži novu informaciju u skladu sa smjernicama navedenim u članku 5. stavku 2.;

(c) novi kompletan sažetak tehničke dokumentacije u standardiziranom obliku.

3. Agencija je obvezna, prema potrebi, na svoju inicijativu ili na zahtjev države članice ili Komisije, ocijeniti je li mišljenje ili odobrenje i dalje u skladu s ovom Uredbom, kao i s postupkom navedenim u članku 5.

4. Komisija bez odgađanja provjerava mišljenje Agencije te prema potrebi priprema prijedlog Odluke.

5. U prijedlogu Odluke kojom se izmjenjuje odobrenje potrebno je navesti sve promjene u uvjetima uporabe te u ograničenjima priloženim uz navedeno odobrenje, ako takva ograničenja postoje.

6. Odobrenje se, prema potrebi, izmjenjuje, obustavlja ili ukida u skladu s postupkom navedenim u članku 6.

Članak 9.

Registar Zajednice

1. Komisija uspostavlja i održava registar Zajednice koji se odnosi na odobrene postupke recikliranja.

2. Registar je dostupan javnosti.

3. Svaki unos u registar uključuje informaciju navedenu u članku 6. stavku 3.

Članak 10.

Službene kontrole

1. Službene kontrole postrojenja za reciklažu i izvođača pretvorbe provode se u skladu s pravilima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 882/2004, te posebno uključuju revizije kao kontrolne tehnike, kako je navedeno u članku 10. Uredbe (EZ) br. 882/2004.

2. Službenim se kontrolama provjerava je li postupak recikliranja u skladu s odobrenim postupkom te koristi li se učinkoviti sustav osiguranja kvalitete u skladu s Uredbom (EZ) br. 2023/2006.

3. Nositelj odobrenja izvješćuje nadležna tijela države članice o reciklažnom ili proizvodnom postrojenju u kojem se primjenjuju odobreni postupci recikliranja. Države članice tu informaciju prosljeđuju Komisiji.

Komisiju se izvješćuje o postrojenjima za reciklažu ili proizvodnju u trećim zemljama.

Komisija stavlja na raspolaganje i ažurira registar postrojenja za reciklažu u Zajednici i trećim zemljama.

Članak 11.

Označavanje materijala i predmeta od reciklirane plastike

Dobrovoljno samooznačavanje recikliranog sadržaja u materijalima i predmetima od reciklirane plastike mora slijediti pravila propisana u normi ISO 14021:1999 ili njezinom ekvivalentu.

Članak 12.

Izjava o sukladnosti i vođenje evidencije

1. Osim zahtjeva iz članka 9. Direktive 2002/72/EZ, izjava o sukladnosti materijala i predmeta od reciklirane plastike mora sadržavati podatke propisane u dijelu A Priloga I. ovoj Uredbi.

2. Osim zahtjeva iz članka 9. Direktive 2002/72/EZ, izjava o sukladnosti reciklirane plastike mora sadržavati podatke propisane u dijelu B Priloga I. ovoj Uredbi.

Članak 13.**Prijelazne mjere za odobrenje postupka recikliranja**

1. Postupak naveden u članku 5., 6. i 7. primjenjuje se prilikom početne faze odobrenja postupka recikliranja u skladu sa stavcima 2. do 6. ovog članka.
2. Tijekom 18 mjeseci nakon što Agencija objavi smjernice za ocjenu sigurnosti postupka procesa recikliranja, kako je predviđeno člankom 5. stavkom 2., poslovni subjekti koji traže odobrenje podnose zahtjev u skladu s člankom 5.
3. Komisija registar o postupcima recikliranja za koje je podnesen valjani zahtjev u skladu sa stavkom 2. stavlja na raspolaganje javnosti.
4. Agencija izdaje mišljenje o svakom pojedinom postupku recikliranja za koji je podnesen valjani zahtjev tijekom razdoblja navedenog u stavku 2. ovog članka. Rok od šest mjeseci za izdavanje mišljenja kako je navedeno u članku 5. stavku 3. ne primjenjuje se.
5. Zahtjeve za koje Agencija nije bila u mogućnosti izdati mišljenje zbog toga što podnositelj zahtjeva nije poštivao vremenska ograničenja utvrđena za podnošenje dodatnih informacija u skladu s člankom 10. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1935/2004, isključuje se iz razmatranja za početno odobrenje.
6. Unutar šest mjeseci od dana primitka svih mišljenja navedenih u stavku 4., Komisija dostavlja na mišljenje Stalnom odboru za prehrambeni lanac i zdravlje životinja prijedloge svojih odluka kojima se dodjeljuje ili odbija odobrenje postupka recikliranja navedenih u stavku 1.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. ožujka 2008.

Članak 14.**Prijelazne mjere za trgovinu recikliranom plastikom i njezinu uporabu**

1. Prodaja i uporaba reciklirane plastike proizvedene postupkom recikliranja koji se koristi na dan stupanja na snagu ove Uredbe, a za koji je odobrenje odbijeno ili za koji nije podnesen valjan zahtjev u skladu s člankom 13., dopuštene su šest mjeseci nakon dana stupanja na snagu Odluke navedene u članku 13. stavku 6.
2. Prodaja i uporaba materijala i predmeta od reciklirane plastike koji sadrže recikliranu plastiku proizvedenu postupkom recikliranja koji se koristi na dan stupanja na snagu ove Uredbe, a za koji je odobrenje odbijeno ili za koji nije podnesen valjan zahtjev u skladu s člankom 13., dopuštene su do isteka zaliha.

Članak 15.**Izmjena Uredbe (EZ) br. 2023/2006**

Prilog Uredbi (EZ) br. 2023/2006 izmjenjuje se u skladu s Prilogom II. ovoj Uredbi.

Članak 16.**Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Međutim, članci 3., 9. 10. i 12. primjenjuju se od dana usvajanja odluka navedenih u članku 13. stavku 6. Do tog datuma nastavljaju se primjenjivati nacionalne odredbe koje su na snazi u državama članicama, a odnose se na materijale i predmete od reciklirane plastike i recikliranu plastiku.

Za Komisiju

Androulla VASSILIOU

Članica Komisije

PRILOG I.

DIO A

Dodatne informacije za izjavu o sukladnosti materijala i predmeta od reciklirane plastike

Pisana izjava navedena u članku 12. stavku 1. sadrži sljedeće dodatne informacije:

Izjava da je korištena isključivo reciklirana plastika dobivena odobrenim postupkom recikliranja, navodeći broj registra EZ-a o odobrenom postupku recikliranja.

DIO B

Dodatne informacije za izjavu o sukladnosti za recikliranu plastiku

Pisana izjava navedena u članku 12. stavku 2. sadrži sljedeće dodatne informacije:

1. Izjava da je postupak recikliranja odobren, navodeći broj registra EZ-a o odobrenom postupku recikliranja;
 2. Izjava da sirovina od plastike, postupak recikliranja i reciklirana plastika zadovoljavaju specifikacije, za koje je dodijeljeno odobrenje;
 3. Izjava da se koristi sustav osiguranja kvalitete sukladno odjeljku B Priloga Uredbi (EZ) br. 2023/2006.
-

PRILOG II.

Prilog Uredbi (EZ) br. 2023/2006 mijenja se kako slijedi:

(1) Sljedeći se naslov odjeljka dodaje nakon naslova:

„A. Tiskarske boje”

(2) Dodaje se sljedeći odjeljak:

„B. Sustav osiguranja kvalitete postupka recikliranja za plastiku obuhvaćen Uredbom (EZ) br. 282/2008 o materijalima i predmetima od reciklirane plastike koji dolaze u dodir s hranom te o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2023/2006

1. Sustav osiguranja kvalitete koji je proveo izvođač postupka recikliranja mora dati odgovarajuću garanciju u mogućnost postupka recikliranja, kako bi se zajamčilo da reciklirana plastika zadovoljava uvjete propisane u odobrenju.
2. Svi dijelovi, uvjeti i odredbe koje je izvođač postupka recikliranja usvojio za potrebe svog sustava osiguranja kvalitete moraju se sustavno i uredno dokumentirati u obliku zapisanih izjava i postupaka.

Dokumentacija o sustavu kvalitete mora osigurati jednoobrazno tumačenje pravila i procedura u vezi s kvalitetom, kao što su programi, planovi, priručnici, evidencije i mjere koje se poduzimaju u svrhu osiguranja sljedivosti.

Posebno mora sadržavati:

- (a) priručnik pravila o kvaliteti u kojem je sadržana jasna definicija ciljeva izvođača postupka recikliranja, zatim organizacija poslovanja i posebno organizacijske strukture, odgovornosti upravljačkog kadra i njihove organizacijske ovlasti u vezi s proizvodnjom reciklirane plastike;
- (b) nacрте za kontrolu kvalitete, uključujući i one za karakterizaciju ulaznih sirovina i reciklirane plastike, kvalifikacije dobavljača, postupke sortiranja, pranja, dubinskog čišćenja, zagrijavanja ili bilo kojeg drugog dijela procesa koji je bitan za kvalitetu reciklirane plastike, uključujući izbor kritičnih točaka za kontrolu kvalitete reciklirane plastike;
- (c) postupke upravljanja i operativne postupke provedene u svrhu nadzora i kontrole cjelokupnog postupka recikliranja, uključujući inspekciju i osiguranje kvalitete u svim fazama proizvodnje, posebno utvrđivanje kritičnih granica na mjestima koja su ključna za kvalitetu reciklirane plastike;
- (d) metode nadzora učinkovitog funkcioniranja sustava kvalitete, a posebno njegove mogućnosti postizanja željene kvalitete reciklirane plastike, uključujući kontrolu proizvoda koji ne zadovoljavaju utvrđene zahtjeve;
- (e) ispitivanje i analitičke protokole ili bilo koje druge znanstvene dokaze koji se primjenjuju prije, tijekom ili nakon proizvodnje reciklirane plastike, njihovu učestalost, te ispitnu opremu koja se koristi; mora biti omogućeno odgovarajuće praćenje kalibracije opreme za ispitivanje;
- (f) usvojene dokumente potrebne za vođenje evidencije.”

32008D0282

L 89/26

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

1.4.2008.

ODLUKA KOMISIJE**od 17. ožujka 2008.****o izmjeni Odluke 2007/76/EZ o provedbi Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača u pogledu uzajamne pomoći***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2008) 987)***(Tekst značajan za EGP)****(2008/282/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (Uredba o suradnji u zaštiti potrošača) ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 7. stavak 3., članak 8. stavak 7., članak 9. stavak 4. i članak 12. stavak 6.,

budući da:

- (1) 22. prosinca 2006. Komisija je donijela Odluku 2007/76/EZ o provedbi Uredbe (EZ) br. 2006/2004 ⁽²⁾. Tom se Odlukom utvrđuju pravila provedbe Uredbe (EZ) br. 2006/2004 u pogledu uzajamne pomoći između nadležnih tijela i uvjeti kojima je uređena takva pomoć.
- (2) Odluku 2007/76/EZ treba izmijeniti kako bi se navele informacije koje su navedena tijela obvezna pružiti, te rokovi za obavješćivanje o poduzetim mjerama provedbe, kao i učinci koji nastupaju nakon zahtjeva za poduzimanje tih mjera.
- (3) Odluku 2007/76/EZ isto tako treba izmijeniti kako bi se pobliže navele informacije koje treba dostaviti u obavijesti o mjerama provedbe ili zahtjevu za uzajamnu pomoć koji se daje nakon obavijesti uzbunjivanja.
- (4) Također je prikladno propisati osnovna načela upravljanja koordinacijom nadzora tržišta i aktivnosti izvršenja kako bi se zajamčila učinkovito izvršenje na cijelom području Zajednice.

- (5) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 19. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 2006/2004,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

U Odluci 2007/76/EZ iza članka 7. umeće se sljedeći članak:

*„Članak 7.a***Koordinacija nadzora tržišta i aktivnosti izvršenja**

Načela kojima se uređuje koordinacija nadzora tržišta i aktivnosti izvršenja navedena su u poglavlju 6. Priloga.”

Članak 2.

Prilog Odluke 2007/76/EZ mijenja se u skladu s Prilogom ovoj Odluci.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. ožujka 2008.

Za Komisiju
Meglena KUNEVA
Članica Komisije

⁽¹⁾ SL L 364, 9.12.2004., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2007/65/EZ (SL L 332, 18.12.2007., str. 27.).

⁽²⁾ SL L 32, 6.2.2007., str. 192.

PRILOG

Prilog Odluci 2007/76/EZ mijenja se, kako slijedi:

1. U točki 1.1.(c), dodaju se sljedeći unosi:

„viii. naziv proizvoda ili usluge,

ix. oznaka COICOP-a [Klasifikacija osobne potrošnje prema namjeni (statistička metoda Ujedinjenih naroda; <http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp?Cl=5>),

x. oglašavanje i medij prodaje o kojem se radi.”;

2. Iza točke 1.3.4., umeće se sljedeća točka:

„1.3.5. U slučaju kada je poduzeta mjera provedbe, o poduzetim mjerama kao i o njihovom učinku na povrede unutar Zajednice zamoljeno tijelo obavješćuje, sukladno članku 8. stavku 6. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, Komisiju i sva ostala nadležna tijela koje je država članica imenovala odgovornim za provedbu zakonodavstva koje je predmet povrede.

Uz obavijest o poduzetim mjerama provedbe i njihovom učinku na povredu unutar Zajednice, dostavlja i sljedeće informacije:

(a) detaljne podatke o zamoljenom tijelu i tijelu molitelju;

(b) ime prodavača ili dobavljača;

(c) naziv proizvoda ili usluge;

(d) klasifikacijsku oznaku;

(e) oglašavanje ili medij prodaje o kojima se radi;

(f) pravnu osnovu;

(g) vrstu povrede unutar Zajednice;

(h) procijenjeni broj potrošača za koje je vjerojatno da će biti oštećeni, kao i procijenjenu financijsku štetu.”;

3. U točki 2.1.5. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„2.1.5. Tijelo molitelj traži od Komisije da ukloni te informacije iz baze podataka čim je tehnički prije moguće, a u svakom slučaju najkasnije sedam dana nakon zatvaranja slučaja ako slijedom zahtjeva prema članku 6. Uredbe (EZ) br. 2006/2004.”;

4. Iza točke 2.1.5. umeće se sljedeća točka:

„2.1.6. Zamoljeno tijelo o mjerama provedbe poduzetima sukladno članku 8. stavku 6. Uredbe (EZ) br. 2006/2004 obavješćuje Komisiju i ostala dotična nadležna tijela čim je tehnički prije moguće, a u svakom slučaju najkasnije sedam dana nakon poduzimanja navedenih mjera.”;

5. Naslov poglavlja 3. zamjenjuje se naslovom „Uzbunjivanje”;

6. U poglavlju 3., broj „3.1.” dodaje se na početku teksta;

7. U poglavlju 3., na kraju postojećeg teksta umeću se sljedeće točke:

„3.2. U slučaju kada nadležno tijelo poduzme mjere provedbe koje se odnose na uzbunjivanje, ono je obvezno, sukladno članku 7. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, o tim mjerama obavijestiti Komisiju i sva ostala nadležna tijela koja su države članice imenovala odgovornim za provedbu zakonodavstva koje je predmet povrede.

Uz obavijest o poduzetim mjerama provedbe dostavlja i sljedeće informacije:

- (a) detaljne podatke o tijelu koje je poduzelo mjere;
 - (b) ime prodavača ili dobavljača;
 - (c) naziv proizvoda ili usluge;
 - (d) klasifikacijsku oznaku;
 - (e) oglašavanje i medij prodaje o kojima se radi;
 - (f) pravnu osnovu;
 - (g) vrstu povrede unutar Zajednice;
 - (h) procijenjeni broj potrošača za koje je vjerojatno da će biti oštećeni, kao i procijenjenu financijsku štetu.
- 3.3. U slučaju kada nadležno tijelo primi zahtjev za uzajamnu pomoć koja se odnosi na uzbunjivanje, obvezno je, nakon što prethodno identificira vrstu zahtjeva, o tom zahtjevu obavijestiti Komisiju i sva ostala nadležna tijela koja su države članice imenovala odgovornim za provedbu zakonodavstva koje je predmet povrede.

Uz primljeni zahtjev dostavlja i sljedeće informacije:

- (a) detaljni podaci o nadležnom tijelu koje je dostavilo zahtjev za uzajamnu pomoć;
 - (b) ime prodavača ili dobavljača, ako je dostupno;
 - (c) naziv proizvoda ili usluge;
 - (d) oznaka klasifikacije;
 - (e) oglašavanje i medij prodaje o kojima se radi;
 - (f) pravnu osnovu;
 - (g) vrstu povrede unutar Zajednice;
 - (h) procijenjeni broj potrošača za koje je vjerojatno da će biti oštećeni, kao i procijenjenu financijsku štetu.”;
8. Iza poglavlja 5., dodaje se sljedeće poglavlje:

„6. POGLAVLJE 6. — KOORDINACIJA NADZORA TRŽIŠTA I AKTIVNOSTI IZVRŠENJA

- 6.1. Kako bi izvršila svoje obveze na temelju članka 9. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 2006/2004, dotična nadležna tijela mogu odlučiti da provedbeno djelovanje koordinira jedno od njih. Uzimajući u obzir posebne okolnosti svakog pojedinog predmeta, kao tijelo za koordinaciju nadležna tijela u načelu određuju tijelo u zemlji u kojoj trgovac ima sjedište ili glavno središte djelatnosti ili u kojem je smješten veći broj pogođenih potrošača.
- 6.2. Komisija olakšava koordinaciju ako je se pozove da to učini.”
-

32008D0357

7.5.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 120/11

ODLUKA KOMISIJE**od 23. travnja 2008.****o posebnim zahtjevima za sigurnost djece koji moraju zadovoljavati europske norme za upaljače
sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća****(Tekst značajan za EGP)****(2008/357/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

normizacijskih tijela. Takvim je normama potrebno osigurati da proizvod zadovoljava opće sigurnosne zahtjeve Direktive.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (a),

budući da:

(1) Direktivom 2001/95/EZ propisane su obveze proizvođača da na tržište stavljaju samo sigurne proizvode.

(2) U skladu s Direktivom 2001/95/EZ pretpostavlja se da je proizvod siguran s obzirom na rizike i kategorije rizika koji su obuhvaćeni odgovarajućim nacionalnim normama, kada je u skladu s neobvezujućim nacionalnim normama, kojima su preuzete europske norme.

(3) Direktivom 2001/95/EZ je predviđeno da europske norme trebaju biti prihvaćene od strane europskih

(4) Upaljači su sami po sebi opasni proizvodi s obzirom da stvaraju plamen ili vrućinu, kao i stoga što sadrže zapaljivu tekućinu ili plin, koji su često pod tlakom. Najčešći mogući rizici povezani s pogrešnim rukovanjem upaljača su požari, opekline i rasprsnuća koja, uz prisutnost izvora topline, mogu izazvati eksploziju.

(5) Upaljači nisu namijenjeni djeci. Unatoč tomu, pogrešno rukovanje upaljačima, posebno od strane male djece, nije tako rijetka pojava te ju je potrebno uzeti u obzir prilikom procjene sigurnosti takvih proizvoda. To je posebno važno u slučaju upaljača za jednokratnu uporabu, koji se prodaju u velikim količinama, često zajedno u većim pakiranjima, a koje potrošači zbog niske cijene proizvoda rabe, kao i u slučaju upaljača izrađenih u zabavnom obliku, a koji su zbog privlačnog izgleda posebno zanimljivi maloj djeci.

(6) Pogrešno rukovanje upaljačima od strane male djece može dovesti do požara koji za posljedicu imaju veliku osobnu i gospodarsku štetu, uključujući smrt. Zbog svega toga, upaljači predstavljaju ozbiljan rizik, u odnosu na pogrešno rukovanje od strane male djece.

(7) Komisija je 1998. Europskom odboru za normizaciju (CEN) izdala mandat br. M/266 u vezi normizacije upaljača u odnosu na sigurnost potrošača i djece, a čiji je rezultat bila Europska norma EN 13869:2002: Upaljači — sigurnosni mehanizmi za djecu — sigurnosni zahtjevi i pokusne metode.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

- (8) S obzirom na to da postoji mogućnost ugrožavanja zdravlja i sigurnosti potrošača, posebice, kada se mala djeca igraju upaljačima i njima pogrešno rukuju, te da je navedeni rizik moguće učinkovito ukloniti isključivo prikladnim mjerama primjenjivima na razini Zajednice, Komisija je 11. svibnja usvojila Odluku 2006/502/EZ ⁽¹⁾ u skladu s odredbama članka 13. Direktive 2001/95/EZ, kojom se od država članica zahtijeva da poduzmu mjere kojima bi se osiguralo da se na tržište stavljaju samo upaljači koji su sigurni za djecu i zabranilo stavljanje na tržište upaljača noviteta.
- (9) S obzirom da Odluke usvojene na temelju članka 13. Direktive 2001/95/EZ predstavljaju privremene mjere s primjenom od maksimalno jedne godine, te da je svaku moguću zasebno produžiti na razdoblja od maksimalno još jedne godine, Komisija je 12. travnja 2007. usvojila Odluku 2007/231/EZ ⁽²⁾ kojom se valjanost Odluke 2006/502/EZ produžuje za jednu godinu.
- (10) Iako norma EN 13869 još uvijek nije navedena u Službenom listu u skladu s odredbama Direktive 2001/95/EZ, Odlukom Komisije 2006/502/EZ dana je pravna pretpostavka za usklađenost onih upaljača, koji su u skladu s nacionalnim normama, a koje su preuzele normu EN 13869.
- (11) U svjetlu potrebe za korisnim prikladnim tehničkim rješenjima za procjenu sigurnosnih zahtjeva upaljača u odnosu na njihovu uporabu od strane djece, države članice i Komisija, u suradnji s europskim normizacijskim tijelima te nakon savjetovanja sa svim dionicima, utvrdile su potrebu revizije norme EN 13869.
- (12) Glavni problem utvrđen kod trenutne norme je oslanjanje na testiranje skupine djece, u namjeri da se provjeri da li su upaljači zaista sigurni za djete. Iako se metoda testiranja skupine djece pokazala kao pouzdana metoda, prikladno bi bilo utvrditi alternativne metode utvrđivanja sigurnosti upaljača za djecu, pod uvjetom da je svaka alternativna metoda jednako učinkovita i pouzdana. Nadalje, postojeća definicija upaljača koji su posebno privlačni djeci (upaljači noviteti) je otvorena za razna tumačenja, što može dovesti do nejednake primjene zabrane takvih upaljača. Naposljetku, potrebno je riješiti još mnoga druga pitanja, kako bi norma u potpunosti ispunila svoju ulogu, tako da se njome osiguravaju prikladna tehnička rješenja.
- (13) Posebne zahtjeve za sigurnost djece u vezi s upaljačima potrebno je izraditi u skladu s odredbama članka 4. Direktive 2001/95/EZ, s ciljem da se od normizacijskih tijela zahtijeva da revidiraju normu EN 13869 u skladu s postupcima propisanim Direktivom 98/34/EZ ⁽³⁾, u odnosu na procedure informiranja na području tehničkih normi i pravila, te da objave revidiranu normu u Službenom listu.
- (14) Nakon što je u Službenom listu objavljena oznaka revidirane norme, podrazumijeva se da upaljači proizvedeni u skladu s normom zadovoljavaju opće sigurnosne zahtjeve sukladno Direktivi 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda, pod uvjetom da su zadovoljeni posebni zahtjevi za sigurnost djece obuhvaćeni navedenom normom.
- (15) Mjere predviđene ovom Odlukom su u skladu s mišljenjem Odbora osnovanog Direktivom 2001/95/EZ,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Svrha

Svrha ove Odluke je utvrđivanje zahtjeva na temelju kojih Komisija može od relevantnih normizacijskih tijela zahtijevati da izmijene relevantne norme koje se odnose na upaljače.

Definicije

Za potrebe ove Odluke:

„upaljač” znači ručna naprava za proizvodnju plamena uporabom goriva, koja se uobičajeno koristi za paljenje, osobito cigareta, cigara i lula, a za koju se može predvidjeti da se može koristiti za paljenje materijala kao što su papir, stijenj, svijeće i svjetiljke, proizvedena s određenom zalihom goriva, bilo da je namijenjena ponovnom punjenju ili ne;

⁽¹⁾ SL L 198, 20.7.2006., str. 41.

⁽²⁾ SL L 99, 14.4.2007., str. 16.

⁽³⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

„upaljač siguran za djecu” znači upaljač osmišljen i proizveden tako da se njime ne može koristiti dijete mlađe od 51 mjeseca, pod normalnim i razumno predvidljivim uvjetima korištenja zbog, na primjer, snage koja je potrebna za njegovo korištenje, njegova oblika, zaštite mehanizma paljenja, složenosti ili slijeda postupaka koji su potrebni za paljenje;

„upaljač privlačan djetetu” znači upaljač, čiji je oblik na bilo koji način sličan nekom drugom predmetu, za koji je poznato da je privlačan i namijenjen uporabi djece mlađe od 51 mjeseca.

Članak 2.

Zahtjevi

1. U smislu članka 4. Direktive 2001/95/EZ, posebni zahtjevi za sigurnost upaljača u odnosu na djecu su:

(a) upaljači moraju biti sigurni za djecu, na način da se smanji mogućnost i vjerojatnost, da djeca mlađa od 51 mjeseca njima rukuju;

(b) upaljači ne smiju biti privlačni djeci mlađoj od 51 mjeseca.

2. Stavak 1. točka (a) se ne primjenjuje na upaljače koji se mogu ponovno napuniti, a za koje proizvođači osiguravaju, na zahtjev nadležnih vlasti, potrebnu dokumentaciju kojom se opravdava to što su upaljači oblikovani, proizvedeni i stavljeni

na tržište tako da je zajamčena neprekidna očekivana sigurna uporaba tijekom njihovog vijeka trajanja od najmanje pet godina, da su podložni popravku, te koji posebno zadovoljavaju sljedeće zahtjeve:

(a) imaju, u skladu s Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, pisano jamstvo proizvođača u trajanju od najmanje dvije godine, za svaki upaljač posebno;

(b) moguće ih je popraviti i sigurno ponovno napuniti tijekom cijelog vijeka trajanja, a posebno moraju imati mehanizam paljenja koji je također moguće popraviti;

(c) dijelovi koji nisu potrošni, no za koje ipak postoji mogućnost da će se, nakon isteka razdoblja pod jamstvom, zbog kontinuirane uporabe istrošiti ili pokvariti, moraju biti lako dostupni kako bi ih ovlaštena osoba ili specijalizirani postprodajni servisni centar sa sjedištem u Europskoj uniji, mogao zamijeniti ili popraviti.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. travnja 2008.

Za Komisiju

Meglana KUNEVA

Članica Komisije

⁽¹⁾ SL L 171, 7.7.1999., str. 12.

32008D0401

L 140/22

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

30.5.2008.

ODLUKA KOMISIJE**od 30. travnja 2008.****o izmjeni Poslovnika u pogledu detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o primjeni odredaba Arhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice**

(2008/401/EZ, Euratom)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 218. stavak 2.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 131.,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 28. stavak 1. i članak 41. stavak 1.,

budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ predviđa se primjena Arhuške konvencije na institucije i tijela Zajednice, u vezi s pristupom informacijama o okolišu, sudjelovanju javnosti u planovima i programima koji se odnose na okoliš i internom preispitivanju, te pristupom pravosuđu.
- (2) U skladu s člankom 13. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, prema potrebi, institucije i tijela Zajednice svoje poslovne prilagođavaju odredbama navedene Uredbe.
- (3) Sukladno članku 7. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, institucije i tijela Zajednice, koja zaprimaju zahtjev za pristup informacijama o okolišu koje ne posjeduju, obvezna su, najkasnije unutar 15 radnih dana, obavijestiti podnositelja zahtjeva o instituciji, tijelu ili javnoj instituciji za koju vjeruju da može zaprimiti zahtjev ili ga proslijediti instituciji, tijelu ili javnoj instituciji koja posjeduje zatraženu informaciju. Takva odredba nije sadržana u Uredbi (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽²⁾ niti u detaljnim pravilima primjene ove Uredbe na Komisiju,

propisanim u njezinom Poslovniku ⁽³⁾, kako je izmijenjen Odlukom Komisije 2001/937/EZ, ECSC, Euratom ⁽⁴⁾. Sukladno tomu, Poslovniku je potrebno dodati posebnu odredbu u vezi sa zahtjevom za pristup informacijama o okolišu, a koje nisu u posjedu Komisije.

- (4) U vezi sa sudjelovanjem javnosti, člankom 9. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 propisana je obveza institucija i tijela Zajednice da osiguraju, prikladnim odredbama, pravovremenu i učinkovitu mogućnost javnosti da sudjeluje u pripremi, izmjeni ili pregledu planova i programa koji se odnose na okoliš, kada su sve mogućnosti još uvijek otvorene. Načini takvog sudjelovanja javnosti detaljno su propisani u stavcima 3., 4. i 5. tog članka. Što se tiče Komisije, općenite su odredbe utvrđene u njezinom priopćenju „Opća načela i minimalni standardi za savjetovanje zainteresiranih stranaka” ⁽⁵⁾. Navedene odredbe trebaju primjenjivati sve službe Komisije, tijekom pripreme, izmjene ili pregleda planova i programa koji se odnose na okoliš.
- (5) Glavom IV. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 propisane su odredbe o internom preispitivanju upravnih akata i propusta, čija provedba zahtijeva od Komisije da usvoji detaljna pravila.
- (6) Kako bi članak 1. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 dobio pravni učinak, putem praktičnog vodiča je potrebno informirati javnost o njihovim pravima stečenima na temelju te Uredbe.
- (7) Poslovnik treba izmijeniti na odgovarajući način.
- (8) Sukladno članku 13. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, ovu Odluku trebalo bi primjenjivati od 28. lipnja 2007.,

⁽¹⁾ SL L 264, 25.9.2006., str. 13.

⁽²⁾ SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

⁽³⁾ SL L 308, 8.12.2000., str. 26.

⁽⁴⁾ SL L 345, 29.12.2001., str. 94.

⁽⁵⁾ COM(2002) 704 završna verzija od 11.12.2002.

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Tekst Priloga ovoj Odluci dodaje se Poslovniku.

Članak 2.

Datum primjene

Ova se Odluka primjenjuje od 28. lipnja 2007.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. travnja 2008.

Za Komisiju
Stavros DIMAS
Član Komisije

PRILOG

Detaljna pravila o primjeni Uredbe (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o primjeni odredaba Arhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice

Članak 1.

Pristup informacijama o okolišu

Rok od 15 radnih dana naveden u članku 7. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 započinje na dan registracije ili na zahtjev nadležne službe Komisije.

Članak 2.

Sudjelovanje javnosti

U smislu provedbe članka 9. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, Komisija osigurava sudjelovanje javnosti u skladu s priopćenjem „Opća načela i minimalni standardi za savjetovanje zainteresiranih stranaka” (*).

Članak 3.

Zahtjev za internim preispitivanjem

Zahtjevi za internim preispitivanjem upravnog akta ili upravnog propusta šalju se poštom, telefaksom ili elektroničkom poštom službi nadležnoj za primjenu odredbe na temelju koje je upravni akt usvojen, ili u vezi s kojom je učinjen upravni propust.

Kontaktni podaci u tu svrhu javno se objavljuju svim prikladnim sredstvima.

U slučaju kada je zahtjev poslan drugoj službi koja nije nadležna za njegovo preispitivanje, ta služba prosljeđuje zahtjev nadležnoj službi.

U svakom slučaju, kada služba nadležna za preispitivanje nije Opća uprava „Okoliš”, ona obavješćuje potonje o tom zahtjevu.

Članak 4.

Odluke u vezi s prihvatom zahtjeva za internim preispitivanjem

1. Čim je zahtjev za internim preispitivanjem evidentiran, potvrda o njegovom primitku se šalje nevladinoj organizaciji koja je izradila zahtjev, ako je prikladno elektroničkim putem.
2. Dotična služba Komisije utvrđuje da li nevladina organizacija ima pravo podnijeti zahtjev za internim preispitivanjem u skladu s Odlukom Komisije 2008/50/EZ (**).
3. U skladu s člankom 14. Poslovnika, pravo na odlučivanje o prihvatljivosti zahtjeva za internim preispitivanjem dodjeljuje se Glavnom direktoru ili direktoru dotične službe.

Odluke o prihvatljivosti zahtjeva obuhvaćaju, sukladno stavku 2. ovog članka, sve odluke o pravu autora zahtjeva iz nevladine organizacije, pravovremenom podnošenju zahtjeva sukladno drugom podstavku članka 10. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, te o navođenju i potkrepljivanju razloga na temelju kojih je zahtjev izrađen, kako je propisano člankom 1. stavcima 2. i 3. Odluke 2008/50/EZ.

4. U slučaju kada Glavni direktor ili voditelj službe iz stavka 3. zaključi da je zahtjev za internim preispitivanjem u potpunosti ili djelomično neprihvatljiv, autor zahtjeva iz nevladine organizacije se o tome obavješćuje, u pisanom obliku ili prikladnim elektroničkim putem, uz navedene razloge neprihvatanja.

(*) COM(2002) 704 završna verzija.

(**) SL L 13, 16.1.2008., str. 24.

*Članak 5.***Odluke u vezi s tekstom zahtjeva za internim preispitivanjem**

1. Svaku odluku kojom se utvrđuje da je upravnim aktom, čije je preispitivanje zatraženo, ili navodnim upravnim propustom, povrijeđeno zakonodavstvo o zaštiti okoliša, donosi Komisija.
2. U skladu s člankom 13. Poslovnika, član Komisije odgovoran za primjenu odredaba na temelju kojih je upravni akt usvojen ili u vezi s kojim je dotični upravni propust povezan, ovlašten je odlučiti da upravnim aktom, čije je preispitivanje zatraženo, ili navodnim upravnim propustom nije prekršeno zakonodavstvo o zaštiti okoliša.

Daljnji prijenos prava, dodijeljenih na temelju prvog podstavka, je zabranjen.

3. Autor zahtjeva iz nevladine organizacije se obavješćuje o ishodu preispitivanja u pisanom obliku, te prema potrebi, elektroničkim putem, uz navedene razloge ishoda.

*Članak 6.***Pravni lijekovi**

Svi odgovori kojima se nevladina organizacija obavješćuje da je zahtjev neprihvatljiv, u potpunosti ili djelomično, odnosno da upravnim aktom čije je preispitivanje zatraženo, ili navodnim upravnim propustom nije prekršeno zakonodavstvo o zaštiti okoliša, također informiraju nevladinu organizaciju o njoj dostupnim lijekovima, posebno o sudskim procesima pokrenutima protiv Komisije, ili mogućnosti podnošenja žalbe Europskom ombudsmanu, ili oboje, na temelju uvjeta navedenih u člancima 230. i 195. Ugovora o EZ-u.

*Članak 7.***Informiranje javnosti**

Praktični vodič omogućava javnosti pristup prikladnim informacijama o njihovim pravima na temelju Uredbe (EZ) br. 1367/2006.

32008D0630

1.8.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 205/49

ODLUKA KOMISIJE**od 24. srpnja 2008.****o hitnim mjerama koje se primjenjuju na rakove uvezene iz Bangladeša i namijenjene prehrani ljudi***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2008) 3698)***(Tekst značajan za EGP)****(2008/630/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 53. stavak 1. točku (b) podtočku ii.,

budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 178/2002 utvrđena su opća načela kojima se uređuje hrana i hrana za životinje općenito, a posebno sigurnost hrane i hrane za životinje, na razini Zajednice i pojedinih država članica. Uredbom su predviđene hitne mjere kada je očito da bi hrana ili hrana za životinje uvezene iz treće zemlje mogla predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje ljudi, zdravlje životinja ili za okoliš, te da takav rizik ne može biti na zadovoljavajući način uklonjen mjerama koje poduzima pojedina država članica ili više njih.
- (2) Direktivom Vijeća 96/23/EZ od 29. travnja 1996. o mjerama za praćenje određenih tvari i njihovih ostataka u živim životinjama i proizvodima životinjskog podrijetla ⁽²⁾ predviđeno je da se nadziru procesi proizvodnje životinja i primarnih proizvoda životinjskoga podrijetla kako bi se otkrila prisutnost određenih rezidua i tvari u živim životinjama, njihovim izlučevinama i tjelesnim tekućinama i u tkivima, proizvodima životinjskoga podrijetla, hrani za životinje i vodi za piće.
- (3) Rezidue veterinarsko-medicinskih proizvoda i nedopuštene tvari otkriveni su u rakovima uvezenim iz Bangladeša, a koji su namijenjeni prehrani ljudi. Prisutnost tih proizvoda i tvari u hrani predstavlja potencijalni rizik za zdravlje ljudi.
- (4) Rezultati posljednje inspekcijske posjete Zajednice Bangladešu su otkrili ozbiljne nedostatke vezano uz

sustav kontrole rezidua u živim životinjama i proizvodima životinjskoga podrijetla kao i nedostatak odgovarajućih laboratorijskih kapaciteta za ispitivanje određenih rezidua veterinarsko-medicinskih proizvoda u živim životinjama i proizvodima životinjskoga podrijetla.

- (5) Bangladeš je nedavno poduzeo mjere u vezi s tim nedostacima vezano za rukovanje i ispitivanje proizvoda ribarstva.
- (6) Kako te mjere nisu dovoljne, primjereno je na razini Zajednice donijeti određene hitne mjere koje se primjenjuju na uvoz rakova iz Bangladeša kako bi se osigurala učinkovita i ujednačena zaštita zdravlja ljudi u svim državama članicama.
- (7) Prema tome, države članice bi trebale dopustiti uvoz rakova iz Bangladeša samo ako se može dokazati da su isti bili podvrgnuti analitičkom ispitivanju u zemlji podrijetla kako bi se potvrdilo da ne sadrže bilo kakve nedopuštene tvari i da količine određenih rezidua veterinarsko-medicinskih proizvoda ne prelaze najveće dopuštene količine rezidua utvrđene propisima Zajednice.
- (8) Međutim, primjereno je dopustiti uvoz pošiljaka koje ne prate rezultati analitičkog ispitivanja u zemlji podrijetla, pod uvjetom da države članice uvoznice osiguraju da će se te pošiljke podvrgnuti odgovarajućim pregledima po dopisjeću na granicu Zajednice.
- (9) Ova se Odluka treba preispitati u svjetlu jamstava koje je ponudio Bangladeš te na temelju rezultata analitičkih ispitivanja koje su provele države članice.
- (10) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Ova se Odluka primjenjuje na pošiljke rakova uvezene iz Bangladeša i namijenjene prehrani ljudi (proizvodi).

⁽¹⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 202/2008, (SL L 60, 5.3.2008., str. 17.).

⁽²⁾ SL L 125, 23.5.1996., str. 10. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2006/104/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 352.).

Članak 2.

Države članice odobravaju uvoz proizvoda u Zajednicu pod uvjetom da ih prate rezultati analitičkog ispitivanja provedenog u zemlji podrijetla kako bi se osiguralo da oni ne predstavljaju opasnost za zdravlje ljudi (analitičko ispitivanje).

Analitička ispitivanja se moraju provoditi posebno na prisutnost kloramfenikola, metabolita nitrofurana, tetraciklina, malahitnog zelenila i kristal violeta u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2377/90 ⁽¹⁾ i Odlukom Komisije 2002/657/EZ ⁽²⁾.

Članak 3.

Odstupajući od članka 2., države članice odobravaju uvoz proizvoda koje ne prate rezultati analitičkog ispitivanja pod uvjetom da država članica uvoznica osigura da se svaka pošiljka takvih proizvoda podvrgne svim odgovarajućim pregledima po dospijanju na granicu Zajednice kako bi se osiguralo da oni ne predstavljaju opasnost za zdravlje ljudi.

Međutim, te se pošiljke moraju zadržati na granici Zajednice sve dok laboratorijski test ne pokaže da tvari iz članka 2., koje nisu odobrene prema propisima Zajednice, nisu prisutne ili da najveće dopuštene količine rezidua utvrđene propisima Zajednice za veterinarsko-medicinske proizvode navedene u istom članku nisu prekoračene.

Članak 4.

1. Države članice obvezne su odmah obavijestiti Komisiju ako se analitičkim ispitivanjima otkrije:

- (a) prisutnost bilo koje tvari koja nije odobrena propisima Zajednice; ili
- (b) rezidue veterinarsko-medicinskih proizvoda koje prelaze najveće dopuštene količine rezidua utvrđene propisima Zajednice.

Za dostavu svih takvih podataka države članice koriste sustav brzog uzbunjivanja za hranu i hranu za životinje uspostavljen Uredbom (EZ) br. 178/2002.

2. Države članice podnose Komisiji svaka tri mjeseca izvješće o svim nalazima analitičkih ispitivanja.

Ta se izvješća dostavljaju tijekom mjeseca nakon svakog kvartala (u travnju, srpnju, listopadu i siječnju).

Članak 5.

Sve troškove koji proizlaze iz primjene ove Odluke snosi pošiljatelj, primatelj ili njihov zastupnik.

Članak 6.

Države članice su obvezne odmah obavijestiti Komisiju o mjerama koje poduzimaju kako bi udovoljile odredbama ove Odluke.

Članak 7.

Ova će se Odluka preispitati na temelju jamstava koja ponudi Bangladeš i rezultata analitičkih ispitivanja koja provode države članice.

Članak 8.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. srpnja 2008.

Za Komisiju
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

⁽¹⁾ SL L 224, 18.8.1990., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 542/2008 (SL L 157, 17.6.2008., str. 43.).

⁽²⁾ SL L 221, 17.8.2002., str. 8. Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom 2004/25/EZ (SL L 6, 10.1.2004., str. 38.).

32008D0721

10.9.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 241/21

ODLUKA KOMISIJE**od 5. rujna 2008.****o uspostavi savjetodavne strukture znanstvenih odbora i stručnjaka u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i okoliša i o stavljanju izvan snage Odluke 2004/210/EZ****(Tekst značajan za EGP)**

(2008/721/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

(4) Mandati članova triju znanstvenih odbora osnovanih Odlukom Komisije 2004/210/EZ produženi su Odlukom Komisije 2007/708/EZ⁽⁴⁾ i ističu 31. prosinca 2008. Članovi tih odbora ostaju na funkciji do njihove smjene ili ponovnog imenovanja.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 152. i 153.,

budući da:

(5) Iz tog razloga, kao i radi postizanja jasnoće, Odluku 2004/210/EZ potrebno je zamijeniti novom odlukom.

(1) Odlukom Komisije 2004/210/EZ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Odlukom Komisije 2007/263/EZ⁽²⁾, osnovana su tri znanstvena odbora: Znanstveni odbor za potrošačke proizvode (SCCP), Znanstveni odbor za zdravstvene i okolišne rizike (SCHER) i Znanstveni odbor za zdravstvene rizike u nastajanju i novo identificirane zdravstvene rizike (SCENIHR).

(6) Odmjereni i pravovremeni znanstveni savjet predstavlja bitan preduvjet za prijedloge, odluke i politiku Komisije koji se odnose na zaštitu potrošača, javno zdravstvo i okoliš. U tom je smislu potrebna fleksibilna savjetodavna struktura kojom bi se osigurao lakši pristup visokokvalificiranom znanstvenom stručnom znanju u velikom broju područja.

(2) Utvrđeni su zadatci SCHER-a preneseni na Europsku agenciju za kemikalije (ECHA), osnovanu Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾ zbog čega je potrebno ponovno razmotriti područja nadležnosti tog Odbora.

(3) Iskustvo s funkcioniranjem triju navedenih znanstvenih odbora ukazuje na potrebu za uvođenjem promjena i poboljšanja strukture i radnih postupaka tih odbora.

(7) Znanstveni savjet o pitanjima vezanima za sigurnost potrošača, javno zdravstvo i okoliš mora se temeljiti na načelima izvrsnosti, neovisnosti i nepristranosti te transparentnosti, kao što je utvrđeno u Komisijinom priopćenju o „Stjecanju i primjeni stručnoga znanja od strane Komisije: načela i smjernice. Usavršavanje znanja za bolje politike”⁽⁵⁾, te mora biti organizirano u skladu s načelima najbolje prakse u procjeni rizika.

⁽¹⁾ SL L 66, 4.3.2004., str. 45.

⁽²⁾ SL L 114, 1.5.2007., str. 14.

⁽³⁾ SL L 396, 30.12.2006., str. 1. Ispravljena u SL L 136, 29.5.2007., str. 3.

⁽⁴⁾ SL L 287, 1.11.2007., str. 25.

⁽⁵⁾ COM(2002) 713 konačno od 11. prosinca 2002.

- (8) Prije je potrebno da znanstveni odbori na najbolji mogući način koriste znanstveno stručno znanje unutar EU-a i šire, ako se to pokaže potrebnim radi davanja odgovora na neko određeno pitanje. U tu je svrhu potrebno formirati skupinu znanstvenih savjetnika koja bi primjereno pokrivala područja iz nadležnosti tih odbora.
- (9) Reorganizacija savjetodavne strukture mora osigurati veću fleksibilnost, kako bi ista mogla savjetovati Komisiju u vezi s pitanjima iz utvrđenih područja nadležnosti, ako i o zdravstvenim rizicima u nastajanju i novim identificiranim zdravstvenim rizicima, te u vezi s pitanjima koja nisu u nadležnosti drugih tijela Zajednice zaduženih za procjenu rizika. Ona također, prema potrebi, mora moći ponuditi žurne savjete, osigurati potpunu transparentnost i visoku razinu dosljednosti, kao i suradnju s drugim tijelima Zajednice i odgovarajućim znanstvenim organizacijama.
- (10) Potreba za neovisnim znanstvenim savjetom ne samo na utvrđenim, već i na novim područjima odgovornosti Zajednice, koja su u nadležnosti znanstvenih odbora, vjerojatno će biti u porastu. Zbog toga je znanstvenu savjetodavnu strukturu zaduženu za procjenu rizika potrebno ojačati u njezinom sastavu, kao i s učinkovitim radnim praksama.
- (11) Osnovana su različita tijela Zajednice u čije zadatke spada procjena rizika u različitim područjima. Potrebno je osigurati dosljednost i promicati koordinaciju među znanstvenim odborima i takvim tijelima. Znanstveni odbori također moraju ojačati svoju učinkovitost odgovarajućom razmjenom informacija i stručnog znanja, te suradnjom s drugim znanstvenim tijelima i organizacijama na nacionalnoj i međunarodnoj razini.
- (12) Potrebno je unaprijediti radne prakse znanstvenih odbora, te u njihove interne poslove uvrstiti organizaciju znanstvenih susreta i radionica, kao i uspostavu mreža.
- (13) Istodobno čuvajući potpunu neovisnost, bitno je osigurati otvorenost i transparentnost rada znanstvenih odbora uspostavom odgovarajućeg dijaloga sa zainteresiranim stranama.
- (14) Potrebno je osigurati otvorenost i transparentnost, na kojima se zahtijeva prilikom provedbe ove Odluke, uz potpuno pridržavanje zahtjeva propisanih zakonodavstvom Zajednice, a koji se odnose na zaštitu osobnih podataka i pristup javnosti dokumentima, uključujući zaštitu tajnosti poslovnih podataka,

ODLUČILA JE:

POGLAVLJE 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Savjetodavna struktura i njezino područje nadležnosti

1. Ovime se utvrđuje savjetodavna struktura za znanstvenu procjenu rizika u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i okoliša. Ta struktura uključuje:

- (a) Znanstveni odbor za sigurnost potrošača (dalje u tekstu „SCCS”);
- (b) Znanstveni odbor za zdravstvene i okolišne rizike (dalje u tekstu „SCHER”);
- (c) Znanstveni odbor za zdravstvene rizike u nastajanju i novo identificirane zdravstvene rizike (dalje u tekstu „SCENIHR”);
- (d) Skupinu znanstvenih savjetnika za procjenu rizika (dalje u tekstu „Skupina”), koja će podupirati aktivnosti znanstvenih odbora u skladu s odgovarajućim odredbama ove Odluke.

2. Područja nadležnosti savjetodavne strukture navedena su u Prilogu I., ne dovodeći u pitanje nadležnosti koje su zakonodavstvom Zajednice povjerene drugim tijelima Zajednice koja provode procjenu rizika, kao što su primjerice Europska agencija za sigurnost hrane i Europska agencija za lijekove, Europska agencija za kemikalije i Europski centar za nadzor bolesti.

Članak 2.

Misija

1. U slučajevima utvrđenima zakonodavstvom Zajednice, Komisija zahtijeva od znanstvenih odbora njihovo znanstveno mišljenje.

2. Komisija također može zahtijevati mišljenje odbora, u vezi s pitanjima:

- (a) koja su od posebnog značaja za sigurnost potrošača, javno zdravstvo i okoliš; i
- (b) koja nisu u nadležnosti drugih tijela Zajednice.

3. Komisija također može od znanstvenih odbora zahtijevati, da u hitnim slučajevima daju žurni savjet o statusu znanstvenih spoznaja koje se odnose na određene rizike.

4. Komisija može pozvati znanstveni odbor da utvrdi istraživačke potrebe i procijeni rezultate istraživanja koja su u vezi s tematskim područjima iz svoje nadležnosti.

5. Na zahtjev Komisije ili na vlastitu inicijativu te u dogovoru s Komisijom, znanstveni odbori mogu odlučiti pokrenuti tematske radionice kako bi razmotrili podatke i znanstvene spoznaje o određenim rizicima ili o pitanjima sveobuhvatne procjene rizika. Na zahtjev Komisije, odbori pripremaju izvješća, dokumente o stajalištima ili zaključke, a koji proizlaze iz tih radionica.

Prema potrebi, navedene radionice također mogu, osim članova odbora, uključivati i znanstvene savjetnike iz Skupine, kao i vanjske stručnjake, uključujući stručnjake iz Zajednice te iz nacionalnih ili međunarodnih tijela koja se bave sličnim zadacima.

Te radionice organizira tajništvo znanstvenih odbora. Tajništvo, prema potrebi, definira i osigurava raspodjelu izvješća, dokumenta o stajalištima ili zaključaka koji proizlaze iz tih radionica.

6. Komisija može pozvati znanstvene odbore da se povežu u tematske mreže s drugim tijelima Zajednice ili znanstvenim organizacijama, kako bi nadzirali i doprinosili razvoju znanstvenog znanja o rizicima u područjima nadležnosti utvrđenima u Prilogu I.

7. Znanstveni će odbori skrenuti pažnju Komisije na određeni problem ili problem u nastajanju koji spada u njihovu nadležnost, a za koji smatraju da može predstavljati stvarni ili potencijalni rizik za sigurnost potrošača, javno zdravlje i okoliš, tako da donose i upućuju Komisiji memorandume ili stajališta. Komisija može odlučiti objaviti takve memorandume i stajališta te utvrđuje mjere koje je potrebno poduzeti uključujući, prema potrebi, zahtjev za znanstveno mišljenje o takvom pitanju.

POGLAVLJE 2.

SASTAV ZNANSTVENIH ODBORA I SKUPINE

Članak 3.

Imenovanje članova znanstvenih odbora

1. SCCS, SCHER i SCENIHR se svaki sastoji od najviše 17 članova i može se, na vlastitu inicijativu, povezati s najviše 5 znanstvenih savjetnika iz Skupine, kako bi isti dopriničili radu odbora na posebnim pitanjima ili disciplinama.

2. Članove znanstvenih odbora imenuje Komisija na temelju njihove stručnosti i u skladu s geografskom raspoređenošću koja

odražava raznolikost znanstvenih problema i pristupa, prvenstveno u Europi. Komisija određuje broj članova u svakom odboru u skladu sa stvarnim potrebama.

Članovi svakog znanstvenog odbora moraju biti stručnjaci na jednom ili više područja nadležnosti predmetnog odbora i zajedno pokrivaju najveći mogući raspon disciplina.

3. Komisija imenuje članove znanstvenih odbora s popisa prikladnih kandidata, koji se sastavlja nakon objavljivanja poziva za iskaz interesa u *Službenom listu Europske unije* i na internetskoj stranici Komisije.

4. Ni jedan član znanstvenog odbora ne može biti imenovan u više od jedan odbor naveden u članku 1. stavku 1.

Članak 4.

Osnivanje Skupine

1. Skupina se sastoji od znanstvenih savjetnika koji su stručnjaci u jednom ili više područja nadležnosti definiranih u Prilogu I. ili u srodnim područjima, a zajedno trebaju pokrivati što širi opseg disciplina.

2. Komisija imenuje znanstvene savjetnike Skupine s popisa prikladnih kandidata koji se sastavlja nakon objavljivanja poziva za iskaz interesa u *Službenom listu Europske unije* i na internetskoj stranici Komisije.

3. O broju znanstvenih savjetnika u Skupini uvijek odlučuje Komisija na temelju vlastitih potreba za znanstvenim savjetovanjem.

Članak 5.

Mandati

1. Članovi se imenuju u znanstvene odbore na tri godine i ne mogu obnašati funkciju više od tri uzastopna mandata u istom odboru. Ostaju na dužnosti do njihove smjene ili ponovnog imenovanja.

Kako bi očuvao kontinuitet stručnosti, Komisija može, u iznimnim slučajevima, produžiti mandate članova znanstvenog odbora na razdoblje od najviše 18 mjeseci.

Članovi koji su upravo odslužili tri uzastopna mandata u jednom znanstvenom odboru mogu se kandidirati za članstvo u drugom znanstvenom odboru.

2. Ako član ne ispunjava kriterije sudjelovanja utvrđene člankom 12. poslovnika ili ako želi dati ostavku, Komisija takvom članu može ukinuti članstvo i imenovati zamjenika iz Skupine.

3. Znanstveni se savjetnici imenuju u Skupinu na razdoblje od pet godina te njihov mandat može biti produžen.

POGLAVLJE 3.

RAD SAVJETODAVNE STRUKTURE

Članak 6.

Traženje pomoći od Skupine

1. Svaki se znanstveni odbor može odlučiti povezati s najviše pet znanstvenih savjetnika iz Skupine radi izrade znanstvenog mišljenja. Ti pridruženi članovi sudjeluju u aktivnostima i razmatranjima koja se odnose na predmetno pitanje, i to s istim funkcijama, odgovornostima i pravima kakva imaju članovi tog odbora.

2. Nadalje, svaki znanstveni odbor može odlučiti pozvati druge znanstvene savjetnike iz Skupine da sudjeluju u izradi znanstvenog mišljenja. Ti savjetnici sudjeluju u aktivnostima vezanima za predmetno pitanje, no njihove su funkcije i odgovornosti ograničene na izradu mišljenja.

3. Znanstveni odbori mogu također pozvati znanstvene savjetnike iz Skupine da im pomognu u davanju žurnog savjeta koji traži Komisija u skladu s člankom 2. stavkom 3., ili da sudjeluju u tematskim radionicama iz članka 2. stavka 5.

4. Komisija također može pozvati znanstvene savjetnike iz Skupine da sudjeluju na znanstvenim sastancima ili da Komisiji pruže usluge davanja *ad hoc* informacija o posebnim pitanjima.

Članak 7.

Radne skupine

1. Znanstveni odbori mogu osnivati posebne radne skupine, čiji se zadaci sastoje od pripremanja i izrade znanstvenih mišljenja. Te se radne skupine posebno osnivaju u slučaju potrebe za vanjskim stručnim znanjem o određenom pitanju.

2. U dogovoru s Komisijom, znanstveni odbori mogu pozvati pridružene članove, druge znanstvene savjetnike iz Skupine, specijalizirane vanjske stručnjake, kao i stručnjake iz

drugih tijela Zajednice za koje smatraju da imaju odgovarajuće znanstveno i stručno znanje kojim mogu doprinijeti njihovom radu.

3. Radnim skupinama predsjedava član znanstvenog odbora koji ih također saziva i izvještava, te koji među sudionicima može imenovati izvjestitelja. Za posebno kompleksna pitanja multidisciplinarnar naravi moguće je imenovati više od jednog izvjestitelja.

4. Ako je neko pitanje zajedničko nekolicini znanstvenih odbora, osnovat će se zajednička radna skupina koja će obuhvaćati članove uključenih odbora, kao i pridružene članove te, prema potrebi, znanstvene savjetnike iz Skupine i vanjske stručnjake.

Članak 8.

Sudjelovanje pripravnika

U dogovoru s Komisijom te u skladu s poslovníkom iz članka 12., znanstveni odbori mogu dopustiti pripravnícima da prisustvuju njihovim sastancima, kako bi doprinijeli jačanju kapaciteta u području procjene rizika.

Članak 9.

Posebni zahtjevi

1. Komisija može zahtijevati od znanstvenog odbora donošenje znanstvenog mišljenja u određenom roku.

2. Komisija može zahtijevati donošenje zajedničkog mišljenja o pitanjima koja ne spadaju u područja nadležnosti jednog znanstvenog odbora ili pitanjima koja mora razmotriti više odbora. Zajedničko mišljenje, nakon zahtjeva za mišljenje Komisije, također mogu donijeti znanstveni odbori na inicijativu Međuodborske koordinacijske skupine iz članka 11.

3. U zahtjevu za znanstveno mišljenje, Komisija može definirati savjetovanja, saslušanja ili suradnju s drugim znanstvenim tijelima koja smatra potrebnima za izradu tog mišljenja. O savjetovanjima i saslušanjima također može odlučiti odbor, u dogovoru s Komisijom, ako se to smatra potrebnim za dovršenje mišljenja.

4. Znanstveni odbor može od zainteresiranih strana zahtijevati dodatne informacije radi dovršenja znanstvenog mišljenja. Znanstveni odbor može odrediti rok za dostavu traženih informacija. U tom slučaju, znanstveni odbor može odlučiti obustaviti svoj rad na predmetnom znanstvenom mišljenju. Ako tražene informacije nisu dostavljene u zadanom roku, odbor može svoje mišljenje donijeti na temelju raspoloživih informacija.

Članak 10.

Izbor predsjednika i potpredsjednika

1. Svaki znanstveni odbor između svojih članova odabire predsjednika i dva potpredsjednika. Za odabir je potrebna natpolovična većina glasova članova odbora. Mandat predsjednika i potpredsjednika traje tri godine te je obnovljiv.

2. Postupak izbora predsjednika i potpredsjednika znanstvenih odbora propisan je poslovnikom iz članka 12.

Članak 11.

Koordinacija znanstvenih odbora

Međuodborska koordinacijska skupina (ICCG), koja se sastoji od predsjednika i potpredsjednika znanstvenih odbora, osigurava koordinaciju triju znanstvenih odbora u skladu s poslovnikom iz članka 12.

Članak 12.

Poslovnik

1. Na prijedlog Komisije i u dogovoru s njom, znanstveni odbori donose zajednički poslovnik.

2. Poslovnikom se osigurava da znanstveni odbori obavljaju svoje zadatke u skladu s načelima izvrsnosti, neovisnosti i transparentnosti, uz istodobno poštivanje legitimnih zahtjeva u vezi s poslovnom tajnosti i načelima procjene rizika koje može odrediti Komisija na temelju iskustva i u svrhu vlastite politike u tom području.

3. Poslovnikom posebno moraju biti obuhvaćene teme navedene u Prilogu II.

Članak 13.

Pravila glasovanja

1. Znanstveni odbori donose svoja mišljenja, žurne savjete, memorandume i/ili stajališta većinom glasova ukupnog broja članova predmetnog odbora i broja pridruženih članova.

2. Svaki pojedinačni znanstveni odbor odlučuje većinom glasova svojih članova u svim drugim pitanjima.

3. Članovi odbora koja su dali ostavku ili čije je članstvo raskinuto u skladu s člankom 5. stavkom 2. neće se uzeti u obzir prilikom prebrojavanja većine glasova za provedbu stavaka 1. i 2.

Članak 14.

Različita mišljenja, koordinacija i suradnja s drugim tijelima Zajednice, kao i nacionalnim i međunarodnim tijelima

1. Znanstveni odbori pomažu Komisiji i doprinose pravovremenom utvrđivanju:

(a) potreba za koordinacijom rada i suradnje, te mogućnosti njezinog ostvarivanja;

(b) mogućih ili stvarnih razilaženja znanstvenih mišljenja s mišljenjima drugih bitnih tijela Zajednice, te nacionalnih i međunarodnih tijela sa sličnim zadaćama, u općim ili specifičnim pitanjima procjene rizika.

Oni pomažu Komisiji da izbjegne, riješi ili razjasni različita mišljenja, te da uspostavi i održava suradnju s takvim tijelima.

2. Komisija može preuzeti inicijativu da zahtjeva i organizira zajednički rad znanstvenih odbora s tijelima Zajednice, nacionalnim i međunarodnim tijelima sa sličnim zadaćama. Posebno može zahtijevati od znanstvenih odbora da pripreme zajednička mišljenja s drugim tijelima Zajednice, u dogovoru s takvim tijelima.

3. Ako se utvrdi značajno neslaganje u znanstvenim pitanjima te ako je riječ o tijelu Zajednice, znanstveni odbor je obavezan, na zahtjev Komisije, uspostaviti suradnju s tim tijelom, radi rješavanja neslaganja ili predstavljanja Komisiji zajedničkog dokumenta u kojem se pojašnjavaju sporna znanstvena pitanja i utvrđuju odgovarajuće nepouzdanosti podataka. Taj se dokument objavljuje.

POGLAVLJE 4.

NAČELA

Članak 15.

Neovisnost

1. Članovi znanstvenih odbora, pridruženi članovi, drugi znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci imenuju se osobno. Oni svoje odgovornosti ne smiju prenositi na bilo koju drugu osobu.

2. Članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci koji sudjeluju u radnim skupinama obvezuju se da će djelovati neovisno o svakom vanjskom utjecaju.

U tu svrhu daju izjavu o obvezi djelovanja u javnom interesu i izjavu o interesima kojom potvrđuju nepostojanje ili postojanje izravnog ili neizravnog interesa koji bi mogao utjecati na njihovu neovisnost.

Te se izjave daju u pisanom obliku. Članovi znanstvenih odbora i znanstveni savjetnici iz Skupine daju izjave svake godine.

3. Članovi znanstvenih odbora, pridruženi članovi i drugi znanstveni savjetnici te vanjski stručnjaci koji sudjeluju u radnim skupinama očituju se na svakom sastanku o postojanju nekog specifičnog interesa koji bi mogao utjecati na njihovu neovisnost s obzirom na dnevni red.

Članak 16.

Transparentnost

1. Aktivnosti znanstvenih odbora provode se uz visoku razinu transparentnosti. Komisija posebno čini dostupnima javnosti na svojoj internetskoj stranici, bez neopravdanog odlaganja:

- (a) zahtjeve za mišljenjima upućene znanstvenim odborima;
 - (b) dnevne redove i zapisnike sa sastanaka znanstvenih odbora, Međuodborske koordinacijske skupine i radnih skupina;
 - (c) znanstvena mišljenja i žurne savjete koje su donijeli znanstveni odbori, uključujući mišljenja manjine i imena sudionika u radnim skupinama koji su doprinijeli predmetnom mišljenju; mišljenja manjine uvijek se pripisuju odgovarajućim članovima ili savjetnicima;
 - (d) zajednički poslovnik znanstvenih odbora;
 - (e) imena članova znanstvenih odbora i znanstvenih savjetnika iz Skupine, zajedno s kratkim životopisom svakoga člana i savjetnika;
 - (f) izjave o interesima članova znanstvenih odbora, znanstvenih savjetnika iz Skupine i vanjskih stručnjaka koji su sudjelovali u radnoj skupini.
2. Pravila o transparentnosti iz stavka 1. primjenjuju se u skladu sa zahtjevima iz Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka ⁽¹⁾ (EZ) i

Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽²⁾, a posebno u pogledu poslovne tajne.

Članak 17.

Povjerljivost

Članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici, vanjski stručnjaci i pripravnici ne smiju odavati informacije koje su dobili zahvaljujući radu u znanstvenim odborima, na tematskim radio-nicama, u radnim skupinama ili sudjelovanjem u drugim aktivnostima vezanima za primjenu ove Odluke, ako su obaviješteni da je riječ o povjerljivim informacijama.

POGLAVLJE 5.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Tajništvo znanstvenih odbora Komisije

1. Znanstvene odbore i njihove radne skupine, ICCG te ostale sastanke, radionice ili događaje vezane za provedbu ove Odluke saziva Komisija.

2. Komisija daje znanstveno i administrativno tajništvo za potrebe znanstvenih odbora i njihovih radnih skupina, kao i za sve druge aktivnosti u vezi s provedbom ove Odluke.

3. Tajništvo je obvezno osigurati potrebnu znanstvenu i administrativnu potporu potrebnu u svrhu lakšeg i učinkovitijeg rada znanstvenih odbora, radi nadzora nad pridržavanjem poslovnika, a posebno zbog izvrsnosti, neovisnosti i transparentnosti, kako bi se osigurala komunikacija o aktivnostima odbora i odgovarajući dijalog sa zainteresiranim stranama, posebno uključujući organiziranje saslušanja o aktivnostima odbora, te objavu mišljenja i drugih javnih dokumenata. Nadalje, tajništvo osigurava potporu odborima, te organizira i primjenjuje kontrolu kvalitete mišljenja, kako je predviđeno poslovnikom, u svrhu potpunosti, dosljednosti, jasnoće i usklađenosti sa zahtjevima i uredničkim normama.

4. Tajništvo osigurava znanstvenu i tehničku koordinaciju aktivnosti znanstvenih odbora i, prema potrebi, koordinaciju njihovih aktivnosti s aktivnostima drugih tijela Zajednica, nacionalnih i međunarodnih tijela, kao i primjenu postupka dijaloga sa zainteresiranim stranama, utvrđenu u poslovniku, te obavješćavanje o aktivnostima odbora.

⁽¹⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

⁽²⁾ SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

Članak 19.**Novčane naknade i naknade troškova**

Članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci imaju pravo na novčanu naknadu za sudjelovanje na sastancima odbora, tematskim radionicama, radnim skupinama te drugim sastancima ili događajima koje organizira Komisija, te za obnašanje dužnosti izvjestitelja o posebnim pitanjima, kao što je predviđeno u Prilogu III.

Putne troškove i dnevnice plaća Komisija.

Članak 20.**Zamjena znanstvenih odbora**

Znanstveni odbori osnovani sukladno članku 1. stavku 1. ove Odluke zamjenjuju postojeće znanstvene odbore osnovane Odlukom 2004/210/EZ, kako slijedi:

- (a) Znanstveni odbor za sigurnost potrošača zamjenjuje Znanstveni odbor za potrošačke proizvode;
- (b) Znanstveni odbor za zdravstvene i okolišne rizike zamjenjuje Znanstveni odbor jednakog naziva;

- (c) Znanstveni odbor za zdravstvene rizike u nastajanju i novoidentificirane zdravstvene rizike zamjenjuje Znanstveni odbor jednakog naziva.

Članak 21.**Stavljanje izvan snage**

1. Odluka 2004/210/EZ se stavlja izvan snage.

Međutim, sva tri odbora osnovana navedenom odlukom ne prestaju s radom sve dok znanstveni odbori osnovani ovom Odlukom ne preuzmu njihove dužnosti.

2. Upućivanja na odluku stavljenom izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Odluku; upućivanja koja se odnose na odbore osnovane odlukom stavljenom izvan snage smatraju se upućivanjima na odbore osnovane ovom Odlukom.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. rujna 2008.

Za Komisiju
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

PRILOG I.

PODRUČJE NADLEŽNOSTI

1. Znanstveni odbor za sigurnost potrošača

Odbor daje mišljenja o pitanjima koja se tiču svih vrsta zdravstvenih i sigurnosnih rizika (posebno kemijskih, bioloških, mehaničkih i drugih fizičkih rizika) neprehrambenih proizvoda široke potrošnje (na primjer: kozmetički proizvodi i njihovi sastojci, igračke, tkanine, odjeća, proizvodi za osobnu njegu, kućanski proizvodi, kao što su prašci za pranje rublja itd.) i usluga (na primjer: tetoviranje, sunčanje u solariju itd.).

2. Znanstveni odbor za zdravstvene i okolišne rizike

Odbor daje mišljenja o zdravstvenim i okolišnim rizicima povezanim sa zagađivačima u okolišnim medijima i drugim biološkim i fizičkim čimbenicima ili promjenjivim fizičkim uvjetima koji mogu imati negativni utjecaj na zdravlje i okoliš, na primjer u vezi s kakvoćom zraka, voda, otpadom i tlima, te na ekološku procjenu životnog ciklusa. Također se bavi zdravstvenim i sigurnosnim pitanjima povezanim s toksičnošću i ekotoksičnošću biocida.

Ne dovodeći u pitanje nadležnosti Europske agencije za kemikalije (ECHA), Znanstvenog odbora za sigurnost potrošača (SCCS) i drugih europskih agencija za procjenu rizika, Komisija također može, posebno u suradnji s drugim europskim agencijama, a posebno ECHA-om, navedeni odbor pozvati da se bavi pitanjima koja se odnose na utvrđivanje toksičnosti i ekotoksičnosti kemijskih, biokemijskih i bioloških spojeva čija uporaba može imati štetne posljedice za zdravlje ljudi i okoliš. Nadalje, Odbor će se baviti pitanjima koja se odnose na metodologiju procjene zdravstvenih i okolišnih rizika kemikalija, uključujući mješavine kemikalija, što je potrebno za davanje razboritih i dosljednih savjeta iz područja svoje nadležnosti te kako bi doprinosio značajnim pitanjima u uskoj suradnji s drugim europskim agencijama.

3. Znanstveni odbor za zdravstvene rizike u nastajanju i novo identificirane zdravstvene rizike

Odbor daje mišljenja o pitanjima koja se odnose na rizike u nastajanju ili novo identificirane zdravstvene i okolišne rizike, te o opsežnim, složenim i multidisciplinarnim pitanjima koja zahtijevaju sveobuhvatnu procjenu rizika na zdravlje potrošača i javno zdravstvo, te o sličnim pitanjima kojima se ne bave druga tijela Zajednice koja procjenjuju rizike.

Primjeri mogućih područja djelatnosti uključuju potencijalne rizike koji proizlaze iz međudjelovanja faktora rizika, sinergijskih učinaka, kumulativnih učinaka, antimikrobnu rezistenciju, novih tehnologija kao što su nanotehnologije, medicinska pomagala, uključujući i ona pomagala koja sadrže tvari životinjskog i/ili ljudskog podrijetla, inženjeringa tkiva, krvnih proizvoda, smanjenja plodnosti, karcinoma endokrinih organa, fizičkih opasnosti, kao što su buka i elektromagnetska polja (koja odašilju mobilni telefoni, odašiljači, kućanski aparati s elektroničkim upravljanjem) i metodologija za procjenu novih rizika. Može također biti pozvan da se bavi rizicima povezanim s faktorima javnog zdravstva te neprenosivim bolestima.

PRILOG II.

POSLOVNIK

Zajednički poslovnik koji znanstveni odbori moraju usvojiti u skladu s člankom 12. posebno obuhvaća sljedeća pitanja:

1. koordinacija među znanstvenim odborima

- (a) imenovanje znanstvenog odbora odgovornog da na zahtjev daje znanstvena mišljenja koja nisu unutar područja nadležnosti jednog znanstvenog odbora ili koja moraju razmotriti više odbora;
- (b) donošenje zajedničkih mišljenja, žurnih savjeta, memoranduma i/ili stajališta;
- (c) postupci za osiguranje koordinacije među znanstvenim odborima, uključujući pitanja vezana za usklađenje procjene rizika i funkcioniranje Međuodborske koordinacijske skupine;

2. postupci odlučivanja unutar odbora

- (a) odabir predsjednika i potpredsjednika znanstvenih odbora;
- (b) postupci donošenja mišljenja:
 - u uobičajenim okolnostima,
 - prema pisanom postupku u normalnim uvjetima, i
 - na temelju ubrzanog, pisanog postupka ako hitnost pitanja zahtijeva takav postupak;
- (c) postupak davanja žurnog savjeta na zahtjev Komisije, u skladu s člankom 2. stavkom 3.; taj postupak osigurava kvalitetu i odgovarajuću potporu odbora koji daje savjet;
- (d) donošenje memoranduma i izražavanje stajališta kako bi se skrenula pozornost Komisije na specifične probleme ili probleme u nastajanju;

3. organizacija znanstvenog rada

- (a) osnivanje i organizacija radnih skupina znanstvenih odbora, uključujući zajedničke radne skupine;
- (b) sudjelovanje znanstvenih savjetnika iz Skupine u aktivnostima odbora i uključivanje vanjskih stručnjaka;
- (c) imenovanje izvjestitelja i opis njihovih zadaća u vezi s izradom prijedloga mišljenja za znanstvene odbore;
- (d) oblik i sadržaj znanstvenih mišljenja i postupaka za osiguranje i unapređenje njihove usklađenosti, kao i uredničkih normi;
- (e) organizacija i sudjelovanje na sastancima, tematskim radionicama i mrežama;
- (f) uključivanje pripravnika u posao;

4. obveze članova odbora, pridruženih i drugih znanstvenih savjetnika iz Skupine, vanjskih stručnjaka i pripravnika

- (a) kriteriji sudjelovanja i uvjeti pod kojima istječe članstvo u odboru;
- (b) provedba zahtjeva tajnosti iz članka 17.;
- (c) odgovornosti i obveze članova, pridruženih članova i drugih znanstvenih savjetnika iz Skupine te vanjskih stručnjaka, a koje se odnose na njihove kontakte s predlagateljima peticije, posebnim interesnim skupinama i drugim zainteresiranim stranama;
- (d) uvjeti i postupak prema kojima se člana odbora, pridruženog ili drugog znanstvenog savjetnika ili vanjskog stručnjaka isključuje iz savjetovanja i/ili glasovanja o određenom pitanju u odboru ili u radnoj skupini, ako postoje opravdane sumnje u njegovu neovisnost;

5. odnosi s trećim osobama

- (a) postupci za utvrđivanje, rješavanje ili objašnjenje različitih mišljenja s tijelima Zajednice, nacionalnim i međunarodnim tijelima koja obavljaju slične zadatke, uključujući razmjenu informacija i organizaciju zajedničkih sastanaka;
- (b) zastupanje znanstvenog odbora u vanjskim aktivnostima, a posebno vezanim za ostala tijela Zajednice ili međunarodna tijela koja su uključena u slične aktivnosti;
- (c) organizacija postupka za ostvarivanje dijaloga sa zainteresiranim stranama, a posebno organizacija sastanaka s industrijom ili drugim posebnim interesnim skupinama, ili drugim zainteresiranim stranama;
- (d) objava znanstvenih mišljenja i drugih dokumenata.

PRILOG III.

NAKNADE

Članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci imaju pravo na sljedeće naknade za svoje sudjelovanje u aktivnostima znanstvenih odbora:

za sudjelovanje na sastancima:

- 300 EUR za svako cjelodnevno sudjelovanje ili 150 EUR za sudjelovanje na prijepodnevnom ili poslijepodnevnom sastanku nekog znanstvenog odbora, radne skupine ili za sudjelovanje na vanjskom sastanku u vezi sa zadaćom znanstvenog odbora;

za poslove izvjestitelja na pitanju koje zahtijeva najmanje jedan dan za izradu prijedloga mišljenja te uz prethodnu pisanu suglasnost Komisije:

- 300 EUR,
- u slučajevima kada je u cijelosti opravdano i ako postoji raspoloživi proračun, ovaj se iznos može povećati na 600 EUR za pitanja koja su posebno zahtjevna u smislu radnog opterećenja.

Komisija će redovito procjenjivati potrebu prilagodbe navedenih naknada u svjetlu indeksa cijena, procjene naknada isplaćenih stručnjacima u drugim europskim tijelima i iskustva u vezi s radnim opterećenjem članova, pridruženih članova, drugih znanstvenih savjetnika i vanjskih stručnjaka. Prva će se procjena napraviti 2009. godine.

32009D0018

13.1.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 8/29

ODLUKA KOMISIJE

od 22. prosinca 2008.

**o usklađenosti norme EN 1273:2005 o dječjim hodalicama s općim sigurnosnim zahtjevima
Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i objavi oznaka norme u Službenom listu**

(priopćena pod brojem dokumenta C(2008) 8616)

(Tekst značajan za EGP)

(2009/18/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 2. prvi podstavak,nakon savjetovanja sa Stalnim odborom osnovanim u skladu s člankom 5. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila za usluge informatičkog društva ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Članak 3. stavak 1. Direktive 2001/95/EZ obvezuje proizvođače da na tržište stavljaju samo sigurne proizvode.
- (2) Sukladno članku 3. stavku 2. Direktive 2001/95/EZ, pretpostavlja se da je proizvod siguran s obzirom na rizike i kategorije rizika, koji su obuhvaćeni odgovarajućim nacionalnim normama, kad je sukladan s neobvezujućim nacionalnim normama kojima su prihvaćene europske norme, čije oznake Komisija mora objaviti u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive.
- (3) U skladu s člankom 4. stavkom 1. Direktive, europske bi norme trebala odrediti europska tijela za normizaciju na temelju mandata koje odredi Komisija. Komisija će objaviti oznake takvih normi.
- (4) Člankom 4. stavkom 2. Direktive propisan je postupak objave oznaka normi koje su usvojila europska tijela za normizaciju prije stupanja ove Direktive na snagu. U slučajevima kada se takvim normama osigurava usklađenost s općim sigurnosnim zahtjevima, Komisija će odlučiti objaviti oznake norme u *Službenom listu Europske*

unije. U takvim će slučajevima Komisija odlučiti, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice te u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 2. Direktive, udovoljava li predmetna norma općim sigurnosnim zahtjevima. Komisija će odlučiti o objavi oznaka normi nakon savjetovanja s Odborom osnovanim u skladu s člankom 5. Direktive 98/34/EZ. Komisija će obavijestiti države članice o svojoj odluci.

- (5) Dječje hodalice su pomagala koja djeci, koja još ne hodaju, pomažu pri samostalnom kretanju. Međutim, podaci o pruženoj hitnoj pomoći u bolnicama u Europi i Sjedinjenim Američkim Državama tijekom posljednjih 20 godina dosljedno pokazuju da dječje hodalice predstavljaju opasnost od pada jer povećavaju mobilnost i brzinu kretanja djece koja još ne mogu samostalno stajati ili hodati.
- (6) Nesreće pri uporabi dječjih hodolica uglavnom se mogu pripisati padu niz stepenice ili prevrtanju, a posebno kad se djeca pokušavaju kretati na neravnim površinama, kao što su pragovi vrata ili rubovi tepiha. Ozljede koja nastaju kod takvih nesreća vrlo su ozbiljne jer je većinom riječ o ozljedama dječje glave.
- (7) Komisija je u rujnu 1997. dodijelila mandat ⁽³⁾ CEN-u (Europskom odboru za normizaciju) kako bi odredio posebne sigurnosne rizike koji proizlaze iz povećane mobilnosti i brzine zbog uporabe dječjih hodolica kod djece koja ne hodaju samostalno, i to u odgovarajućoj normi na kojoj je CEN tada radio.
- (8) Komisija je prvu verziju norme EN 1273, koju je CEN usvojio 2001., ocijenila nezadovoljavajućom jer njom nisu bili obuhvaćeni posebni rizici opisani u mandatu.
- (9) Međutim, revidiranom verzijom norme EN 1273 iz svibnja 2005. predviđena su testiranja stabilnosti i zahtjevi dizajna kojima bi se smanjio broj ozljeda koje nastaju pri padu niz stepenice ili pri prevrtanju.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.⁽²⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.⁽³⁾ Mandat M/253 od 14. rujna 1997.

- (10) Norma EN 1273:2005 je u širokoj primjeni kod tijela za nadzor tržišta u državama članicama, što potvrđuje nekoliko RAPEX-ovih obavijesti u kojima se poziva na tu normu. Osim toga, neke se države članice u svome zakonodavstvu pozivaju na normu o sigurnosti proizvoda za njegu djece ⁽¹⁾.
- (11) Poboľšanom sigurnošću od pada niz stepenice ili od prevrtanja, koja je osigurana normom EN 1273:2005, povećava se pasivna prevencija nesreća uzrokovanih uporabom dječjih hodalice.
- (12) Komisija smatra da je norma EN 1273:2005 u skladu s općim sigurnosnim zahtjevima. Budući da je norma usvojena u sklopu mandata koji je dodijeljen prije stupanja na snagu Direktive 2001/95/EZ, uputu na EN 1273:2005 potrebno je objaviti u skladu s postupkom iz članka 4. stavka 2. prvog podstavka.
- (13) Ova Odluka o usklađenosti norme EN 1273:2005 s općim sigurnosnim zahtjevima donesena je na inicijativu Komisije.
- (14) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora iz Direktive 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Norma EN 1273:2005 „Proizvodi za dojenčad i malu djecu – Hodalice – Sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja” udovoljava općim sigurnosnim zahtjevima iz Direktive 2001/95/EZ u pogledu rizika koje obuhvaća.

Članak 2.

Upućivanje na normu EN 1273:2005 objavljuje se u seriji C *Službenog lista Europske unije*.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2008.

Za Komisiju

Meglana KUNEVA

Članica Komisije

⁽¹⁾ Francuska: Avis relatif à l'application du décret n° 91-1292 du 20 décembre 1991. relatif à la prévention des risques résultant de l'usage des articles de puériculture (JO du 8 avril 2008.).
Austrija: Kinderlaufhilfenverordnung 2007, Službeni list Austrije, 7. kolovoza 2008.

32009D0146

20.2.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 49/33

ODLUKA KOMISIJE**od 19. veljače 2009.****o imenovanju članova i savjetnika znanstvenih odbora i Skupine osnovanih na temelju Odluke 2008/721/EZ**

(2009/146/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Odluku Komisije 2008/721/EZ od 5. rujna 2008. o uspostavi savjetodavne strukture znanstvenih odbora i stručnjaka u području zaštite potrošača, javnoga zdravstva i zaštite okoliša i stavljanju izvan snage Odluke 2004/210/EZ ⁽¹⁾, a posebno njezine članke 3. i 4.,

budući da:

- (1) Odlukom 2008/721/EZ Komisija je osnovala tri znanstvena odbora, jedan o sigurnosti potrošača (SCCS), jedan za zdravstvene i okolišne rizike (SCHER) i jedan za pojavu i novo identificirane zdravstvene rizike (SCENIHR) te skupinu znanstvenih savjetnika za procjenu rizika (dalje u tekstu: Skupina) na području sigurnosti potrošača, javnog zdravstva i okoliša.
- (2) SCCS, SCHER i SCENIHR se svaki sastoji od najviše 17 članova, dok o broju znanstvenih savjetnika u Skupini u svakom trenutku odlučuje Komisija na temelju potrebe za znanstvenim savjetovanjem. Kako bi se primjereno pokrila široka paleta znanstvenih pitanja, o kojima se planira savjetovanje sa znanstvenim odborima tijekom njihovog mandata, primjereno je utvrditi da svaki znanstveni odbor ima 17 članova, te da Skupina ima 189 savjetnika.
- (3) U skladu s člankom 3. stavkom 4. i člankom 4. stavkom 2. Odluke 2008/721/EZ, objavljen je poziv za iskaz interesa u kojem su također utvrđeni kriteriji odabira i postupak ocjenjivanja, na temelju čega su sastavljeni

popisi prikladnih kandidata, među kojima Komisija imenuje članove znanstvenih odbora i znanstvene savjetnike Skupine.

- (4) U skladu s člankom 3. stavkom 2. Odluke 2008/721/EZ, odabir članova odbora izvršen je na temelju njihove stručnosti i u skladu s geografskom raspoređenošću koja odražava raznolikost znanstvenih problema i pristupa, prvenstveno u Europi, dok je u skladu s člankom 4. stavkom 1. iste Odluke, odabir savjetnika napravljen uzimajući u obzir cilj obuhvaćanja širokog raspona disciplina,

ODLUČILA JE:

Jedini članak

Utvrđeno je da svaki od tri znanstvena odbora osnovana Odlukom 2008/721/EZ ima 17 članova. Stručnjaci navedeni u Prilogu I. ovoj Odluci imenuju se kao članovi tih odbora.

Broj znanstvenih savjetnika u Skupini iznosi 189, dok se stručnjaci navedeni u Prilogu II. ovoj Odluci imenuju kao znanstveni savjetnici za procjenu rizika u Skupini osnovanoj Odlukom 2008/721/EZ.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. veljače 2009.

Za Komisiju
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

⁽¹⁾ SL L 241, 10.9.2008., str. 21.

PRILOG I.

Popis stručnjaka imenovanih članovima znanstvenih odbora

Abecedni popis stručnjaka koji su imenovani članovima znanstvenih odbora osnovanih na temelju Odluke 2008/721/EZ.

Znanstveni odbor za sigurnost potrošača

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Angerer	Jürgen	Institute for Occupational and Environmental Medicine, Erlagen, Germany
Bernauer	Ulrike	Federal Institute for Risk Assessment (BfR), Berlin, Germany
Chambers	Claire	Chambers Toxicological Consulting, Wicklow, Ireland
Chaudhry	Mohammad	Central Science Laboratory, Sand Hutton, York, United Kingdom
Degen	Gisela	Leibniz Research Centre for Working Environment and Human Factors (IfADo), Dortmund, Germany
Eisenbrand	Gerhard	University of Kaiserslautern, Kaiserslautern, Germany
Galli	Corrado	University of Milan, Milan, Italy
Platzek	Thomas	Federal Institute for Risk Assessment (BfR), Berlin, Germany
Rastogi	Suresh	Pensionat
Rogiers	Vera	Vrije Universiteit Brussel, Brussels, Belgium
Rousselle	Christophe	French Agency for Environmental and Occupationnal Health Safety (Afsset), Maisons-Alfort, France
Sanner	Tore	Pensionat
Savolainen	Kai	Finnish Institute of Occupational Health, Helsinki, Finland
Van engelen	Jacqueline	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Vinardell	Maria	University of Barcelona, Barcelona, Spain
Waring	Rosemary	University of Birmingham, Edgbaston Birmingham, United Kingdom
White	Ian	Guy's & St Thomas' NHS Hospitals, London, United Kingdom

Znanstveni odbor za zdravstvene i okolišne rizike

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Ackermann-Liebrich	Ursula	Swiss School of Public Health, Zürich, Switzerland
Autrup	Herman	University of Aarhus, Aarhus, Denmark
Bard	Denis	École des Hautes Études en Santé Publique (EHESP), Rennes, France
Calow	Peter	Roskilde University, Roskilde, Denmark
Canna-Michaelidou	Stella	State General Laboratory, Nicosia, Cyprus
Davison	John	French National Institute for Agricultural Research (INRA), Paris, France
Dekant	Wolfgang	University of Würzburg, Würzburg, Germany

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
De voogt	Pim	University of Amsterdam, Amsterdam, The Netherlands
Gard	Arielle	University of Montpellier, Montpellier, France
Greim	Helmut	Pensionat
Hirvonen	Ari	Finnish Institute of Occupational Health, Helsinki, Finland
Janssen	Colin	Ghent University, Ghent, Belgium
Linders	Jan	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Peterlin	Borut	University Medical Center Ljubljana, Ljubljana, Slovenia
Tarazona	Jose	Spanish National Institute for Agriculture and Food Research and Technology, Madrid, Spain
Testai	Emanuela	Istituto Superiore di Sanità, Rome, Italy
Vighi	Marco	University of Milano Bicocca, Milan, Italy

Znanstveni odbor za pojavu i novo identificirane zdravstvene rizike

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Auvinen	Anssi	University of Tampere, Tampere, Finland
Bridges	James	Pensionat
Dawson	Kenneth	University College Dublin, Belfield, Ireland
De Jong	Wim	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Hartemann	Philippe	Université Henri Poincaré, Nancy, France
Hoet	Peter	Katholieke Universiteit Leuven, Leuven, Belgium
Jung	Thomas	Paul Scherrer Institute, Villigen PSI, Switzerland
Mattsson	Mats-Olof	Örebro University, Örebro, Sweden
Norppa	Hannu	Finnish Institute of Occupational Health, Helsinki, Finland
Pagès	Jean-Marie	Inserm and Université de la Méditerranée, Marseille, France
Proykova	Ana	University of Sofia, Sofia, Bulgaria
Rodríguez-Farré	Eduardo	Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC), Madrid, Spain
Schulze-Osthoff	Klaus	University Clinics Tübingen, Tübingen, Germany
Schüz	Joachim	Danish Cancer Society, Institute of Cancer Epidemiology, Copenhagen, Denmark
Stahl	Dorothea	Paracelsus Private Medical University, Salzburg, Austria
Thomsen	Mogens	Pensionat
Vermeire	Theodorus	National Institute of Public Health and the Environment (RIVM), The Netherlands

PRILOG II.

Popis stručnjaka imenovanih znanstvenim savjetnicima za procjenu rizika

Abecedni popis stručnjaka koje je Komisija Odlukom 2008/721/EZ imenovala znanstvenim savjetnicima za procjenu rizika Skupine.

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Ahlers	Jan	Pensionat
Algorta	Jaime	Progenika Biopharma Group, Derio, Spain
Altenburger	Rolf	Helmholtz Centre for Environmental Research, Leipzig, Germany
Ambrogi	Nicoletta	Department of pharmaceutical assistance Local Public Health Unit 4, Terni, Italy
André	Jean-Claude	Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS), Paris, France
Assmuth	Timo	Finnish Environment Institute (SYKE), Helsinki, Finland
Baars	Aalbert	Pensionat
Bailey	Andrew	Virusure GmbH, Vienna, Austria
Balicer	Ran	Clalit Health Services, Tel-Aviv, Israel
Bell	David	University of Nottingham, Nottingham, United Kingdom
Bernard	Alfred	Université Catholique de Louvain (UCL), Louvain-la-Neuve, Belgium
Berry	Bernard	Berry Environmental Ltd., Shepperton, United Kingdom
Bommelaer	Jean	Laboratoire Shadeline France, Mouans-Sartoux, France
Boogaard	Pieter	Shell, The Hague, The Netherlands
Borrego	Carlos	University of Aveiro, Aveiro, Portugal
Breckenridge	Ross	University College London, London, United Kingdom
Broschard	Thomas	Merck KGaA, Darmstadt, Germany
Brunnhuber	Stefan	University of Essen, Essen, Germany
Bubenheim	Michael	University Hospital of Rouen, Rouen, France
Cabanes	Pierre-André	Électricité de France, Paris, France
Calvo Rojas	Gonzalo	Hospital Clinic i Provincial of Barcelona, Barcelona, Spain
Carroquino	Maria	Instituto de Salud Carlos III, Madrid, Spain
Cazals	Yves	Institut National de la Santé et de la Recherche Médicale (INSERM), Paris, France
Colbeck	Ian	University of Essex, Colchester, United Kingdom
Coleman	Michael	Aston University, Birmingham, United Kingdom
Cooke	Allan Melvin	Alchemy Compliance Ltd., Nottinghamshire, United Kingdom
Cotrim	Teresa	Technical University of Lisbon, Lisbon, Portugal
Crawford-Brown	Douglas	Pell Frischmann, London, United Kingdom

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Cuypers	Ann	Hasselt University, Diepenbeek, Belgium
Dal Negro	Gianni	GlaxoSmithKline, Verona, Italy
Darbre	Philippa	University of Reading, Reading, United Kingdom
De Gaetano	Giovanni	Catholic University, Campobasso, Italy
Del Mazo	Jesus	Consejo Superior de Investigaciones Cientificas (CSIC), Madrid, Spain
De Paepe	Boel	Ghent University Hospital, Ghent, Belgium
De Sutter	Petra	Ghent University, Ghent, Belgium
Di Guardo	Antonio	University of Insubria, Varese, Italy
Dorigan	Lee	Public Health – Seattle & King County, Seattle, US
Dreher	Jean-Claude	Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS), Bron, France
Duffus	John	John H Duffus, Edinburgh, United Kingdom
Ellerbrok	Heinz	Robert-Koch-Institut, Berlin, Germany
Emmanouil-Nikoloussi	Elpida-Niki	Aristotle University of Thessaloniki (AUTH), Thessaloniki, Greece
Fernandes	Teresa	Napier University, Edinburgh, United Kingdom
Figueras	Maria	University Rovira I Virgili, Tarragona, Spain
Fillet	Anne-Marie	Électricité de France, Paris, France
Floc'h	François	ITEConsult, Genay, France
Fruijtier-Pölloth	Claudia	CATS Consultants GmbH, Gräfelfing, Germany
Fustinoni	Silvia	Fondazione IRCCS Ospedale Maggiore Policlinico Mangiagalli e Regina Elena, Milan, Italy
Galley-Taylor	Magdalen	Leicestershire County and Rutland Primary Care Trust, Enderby, United Kingdom
Garrigue	Jean-Luc	ImmunoSearch, Grasse, France
Gheber	Levi	Ben-Gurion University of the Negev, Beer-Sheva, Israel
Gibb	Herman	Tetra Tech Sciences, Arlington, US
Giménez-Arnau	Ana	Hospital del Mar. IMAS., Barcelona, Spain
Gjomarkaj	Mark	Consiglio Nazionale delle Ricerche, Rome, Italy
Goldberg	Michel	Pensionat
Gordts	Bart	Algemeen Ziekenhuis Sint-Jan, Bruges, Belgium
Górski	Andrzej	Warsaw Medical University/Polish Academy of Sciences, Warsaw, Poland
Grandjean	Philippe	University of Southern Denmark, Odense, Denmark
Greil	Gerald	King's College London, London, United Kingdom
Griem	Peter	Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Sulzbach, Germany

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Gushulak	Brian	Government of Canada – Citizenship and Immigration Canada, Ottawa, Canada
Håkansson	Helen	Karolinska Institutet, Stockholm, Sweden
Hanke	Wojciech	Nofer Institute of Occupational Medicine (NIOM), Lodz, Poland
Harrison	Paul	PTCH Consultancy Limited, Market Harborough, United Kingdom
Hassenzahl	David	University of Nevada, Las Vegas, US
Hauptmann	Michael	Netherlands Cancer Institute, Amsterdam, The Netherlands
Hayward	Gordon	Consumer Risk Limited, London, United Kingdom
Heederik	Dirk	Utrecht University, Utrecht, The Netherlands
Hellebek	Annemarie	Hvidovre Hospital, Hvidovre, Denmark
Hensten	Arne	University of Tromsø, Tromsø, Norway
Hurley	John Fintan	Institute of Occupational Medicine, Edinburgh, United Kingdom
Jacobsen	Hans-Jörg	Leibniz-University Hannover, Hannover, Germany
Jaźwiec-Kanyion	Bożena	Medical Center OMEGA, Sosnowiec, Poland
Jensen	Allan	Force Technology, Brøndby, Denmark
Jobling	Susan	Brunel University, Uxbridge, United Kingdom
Johansen	Jeanne Duus	Gentofte Hospital, Hellerup, Denmark
Kneuer	Carsten	Federal Institute for Risk Assessment (BfR), Berlin, Germany
Koennecker	Gustav	Fraunhofer Institute of Toxicology and Experimental Medicine (ITEM), Hannover, Germany
Komulainen	Hannu	National Public Health Institute, Helsinki, Finland
Koppe	Janna	Pensionată
Krätke	Renate	Federal Institute for Risk Assessment (BfR), Berlin, Germany
Kreyling	Wolfgang	Helmholtz Zentrum München, German Research Center for Environmental Health, Neuherberg/München, Germany
Kruize	Hanneke	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Lambré	Claude	Institut National de la Santé et de la Recherche Médicale (INSERM), Paris, France
Lambrozo	Jacques	Électricité de France, Paris, France
Landsiedel	Robert	BASF, Ludwigshafen, Germany
Latini	Giuseppe	Perrino Hospital, Brindisi, Italy
Laurent	Christian	Fără loc de muncă
Lebret	Erik	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Lens	Piet	UNESCO-IHE, Delft, The Netherlands

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Lichtenbeld	Hera	NanoTox BV and Biomedbooster BV, Maastricht, The Netherlands
Lilienblum	Werner	LiCoTox (Lilienblum Consulting Toxicology), Hemmingen/Hannover, Germany
Liu	Qintao	AstraZeneca UK Ltd., Brixham, United Kingdom
Lopes	Isabel	University of Aveiro, Aveiro, Portugal
Luches	Armando	University of Salento, Lecce, Italy
Macpherson	Douglas	Faculty of Health Sciences, McMaster University, Hamilton, Ontario, Canada
Maillard	Jean-Yves	Welsh School of Pharmacy, Cardiff University, Cardiff, United Kingdom
Mamo	Julian	University of Malta, Msida, Malta
Mangelsdorf	Inge	Fraunhofer Institute of Toxicology and Experimental Medicine (ITEM), Hannover, Germany
Marti	Amelia	University of Navarra, Pamplona, Spain
Marti-Mestres	Gilberte	University of Montpellier I, Montpellier, France
Martínez Serrano	Alberto	Autonomous University of Madrid (UAM), Madrid, Spain
Melhus	Åsa	Uppsala University, Uppsala University Hospital, Uppsala, Sweden
Melissos	Dimitrios	QACS Ltd, Athens, Greece
Minor	Philip	National Institute for Biological Standards and Control, Blanche Lane, South Mimms, Potters Bar, United Kingdom
Mølhav	Lars	University of Aarhus, Århus, Denmark
Montanaro	Fabio	Fabio Montanaro, Genova, Italy
Moseley	Harry	University of Dundee Ninewells Hospital & Medical School, Dundee, United Kingdom
Moulin	Gérard	National agency for veterinary medicinal products, Fougères, France
Mühlemann	Marc	Agroscope Liebefeld-Posieux Research Station ALP, Berne, Switzerland
Mulon	Laurence	Mulon Conseil, Saint-Maurice, France
Navas	José	Spanish National Institute for Agricultural and Food Research and Technology, Madrid, Spain
Nemery de Bellevaux	Benoit	Katholieke Universiteit Leuven, Leuven, Belgium
Nielsen	Elsa	Technical University of Denmark, Søborg, Denmark
Nogueira	António	University of Aveiro, Aveiro, Portugal
Nohynek	Gerhard	L'Oréal Research and Development, Asnières, France
Nordberg	Monica	Karolinska Institutet, Stockholm, Sweden
Nübling	Claudius	Paul-Ehrlich-Institut, Langen, Germany
Nychas	George-John	Agricultural University of Athens, Athens, Greece

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Pallapies	Dirk	Forschungsinstitut für Arbeitsmedizin der Deutschen Gesetzlichen Unfallversicherung (BGFA), Bochum, Germany
Papadopoulou	Chrissanthy	University of Ioannina, Ioannina, Greece
Pandiella	Atanasio	Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC), Madrid, Spain
Pauwels	Marleen	Vrije Universiteit Brussel, Brussels, Belgium
Peijnenburg	Willie	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Peltonen	Kimmo	Finnish Food Safety Authority (Evira), Helsinki, Finland
Pereira	Ruth	University of Aveiro, Aveiro, Portugal
Petrova	Rumiana	Pensionată
Pickup	Roger	Natural Environment Research Council, Centre for Ecology and Hydrology, Bailrigg, United Kingdom
Pirnay	Jean-Paul	Queen Astrid Military Hospital, Brussels, Belgium
Pitard	Alexandre	Fédération des Réseaux de Santé de Franche-Comté, Besançon, France
Polettini	Aldo	University of Verona, Verona, Italy
Popov	Todor	Pensionat
Porzsolt	Franz	University of Ulm, Ulm, Germany
Pratt	Iona	Food Safety Authority of Ireland, Dublin, Ireland
Pukkala	Eero	Finnish Cancer Registry, Helsinki, Finland
Quesniaux	Valérie	Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS), Paris, France
Ramsden	David	Pensionat
Richert	Susann	Industriepark Wolfgang GmbH, Hanau, Germany
Riese	Hans	Instituto de Salud Carlos III, Madrid, Spain
Robbins	Anthony	Pensionat
Ryffel	Bernhard	Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS), Orléans, France
Sacile	Roberto	University of Genova, Genova, Italy
Sakellaris	George	National Hellenic Research Foundation (NHRF), Athens, Greece
Salifoglou	Athanasios	Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Salman	Mo	Colorado State University, Colorado, US
Sans Menéndez	Susana	Institute of Health Studies – Generalitat of Catalonia, Barcelona, Spain
Santos-Sanches	Ílda	Universidade Nova de Lisboa, Lisbon, Portugal
Saravanane	Raman	Pondicherry Engineering College, Pondicherry, India
Schnekenburger	Jürgen	Westfälische Wilhelms-Universität, Münster, Germany
Schowaneck	Diederik	Procter & Gamble Eurocor, Strombeek-Bever, Belgium

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Schulte	Stefan	BASF, Ludwigshafen, Germany
Scialli	Anthony	Tetra Tech Sciences, Arlington, US
Sharp	Stephen	Medical Research Council, Cambridge, United Kingdom
Simms	Ian	Health Protection Agency (HPA), London, United Kingdom
Simkó	Myrtil	Austrian Academy of Sciences, Institute of Technology Assessment, Vienna, Austria
Straif	Kurt	International Agency for Research on Cancer (IARC), Lyon, France
Stück	Wolfgang	Wolfgang Stück, Koblenz, Germany
Spindler	Per	University of Copenhagen, Copenhagen, Denmark
Suh Macintosh	Helen	Harvard School of Public Health, Boston, US
Sweet	Jeremy	Sweet Environmental Consultants, Cambridge, UK
Tchepel	Oxana	University of Aveiro, Aveiro, Portugal
Torok	Andrea	National Institute for Environmental Health, Budapest, Hungary
Torrence	Mary	Department of Agriculture – Agricultural Research Service, Beltsville, US
Trevisan	Marco	Università Cattolica del Sacro Cuore, Piacenza, Italy
Tribisch	Andreas	University of Salzburg, Salzburg, Austria
Tytgat	Jan	Catholic University of Leuven, Leuven, Belgium
Uter	Wolfgang	Friedrich-Alexander University (FAU), Erlangen, Germany
Vallaey	Tatiana	University of Montpellier II, Montpellier, France
Van Beelen	Patrick	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Van Benthem	Jan	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Van de Meent	Dirk	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Van den Hazel	Peter	Public Health Services Gelderland Midden, Arnhem, The Netherlands
Van der Laan	Jan Willem	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Vanhaecke	Tamara	Vrije Universiteit Brussel, Brussels, Belgium
Van Rongen	Eric	Health Council of the Netherlands, The Hague, The Netherlands
Verbeke	Gilbert	Ministry of Defence, Brussels, Belgium
Viluksela	Matti	National Public Health Institute, Kuopio, Finland
Virtanen	Jorma	University of Helsinki, Helsinki, Finland
Voncina	Ernest	Institute of Public Health, Maribor, Slovenia
Von Stackelberg	Katherine	Harvard School of Public Health, Boston, US

Prezime	Ime	Institut ili organizacija kojoj pripada
Wallet	France	Electricité de France, Paris, France
Walochnik	Julia	Medical University of Vienna, Vienna, Austria
Wester	Piet	National Institute for Public Health and the Environment (RIVM), Bilthoven, The Netherlands
Widén	Frederik	Statens Veterinärmedicinska Anstalt, Uppsala, Sweden
Willing	Andreas	Cognis GmbH, Düsseldorf, Germany
Wu	Qinglan	Det Norske Veritas As, Hoevik, Norway
Yang	Hong	US Food and Drug Administration, Rockville, Maryland, US
Yu	Il Je	Korea Environment & Merchandise Testing Institute, Incheon, Korea
Zappa	Giovanna	Italian National Agency for New Technology, Energy and the Environment (ENEA), Rome, Italy
Zouali	Moncef	Institut National de la Santé et de la Recherche Médicale (INSERM), Paris, France

32009D0298

27.3.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 81/23

ODLUKA KOMISIJE**od 26. ožujka 2009.**

o produženju valjanosti Odluke 2006/502/EZ kojom se od država članica zahtijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača noviteta

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 2078)

(Tekst značajan za EGP)

(2009/298/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 13.,

budući da:

- (1) Odlukom Komisije 2006/502/EZ ⁽²⁾ od država članica se zahtijeva da poduzmu mjere kojima se jamči stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranilo stavljanje na tržište upaljača noviteta.
- (2) Odluka 2006/502/EZ je donesena u skladu s odredbama članka 13. Direktive 2001/95/EZ kojom se ograničava primjena Odluke na razdoblje od najviše jedne godine, ali i dozvoljava njezino produženje na daljnja razdoblja koja pojedinačno ne smiju biti duža od jedne godine.
- (3) Odluka 2006/502/EZ je izmijenjena dva puta, najprije Odlukom 2007/231/EZ ⁽³⁾ kojom je primjena Odluke produžena do 11. svibnja 2008., te zatim Odlukom 2008/322/EZ ⁽⁴⁾ kojom je njezina primjena produžena za još jednu godinu, do 11. svibnja 2009.
- (4) U nedostatku drugih zadovoljavajućih mjera kojima bi se riješilo pitanje sigurnosti djece kada je riječ o upaljačima, potrebno je produžiti primjenu Odluke 2006/502/EZ na daljnjih 12 mjeseci, te ju također primjereno izmijeniti.

- (5) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog Direktivom 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Članak 6. stavak 2. Odluke 2006/502/EZ zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ova Odluka se primjenjuje do 11. svibnja 2010.“

Članak 2.

Države članice su obvezne najkasnije do 11. svibnja 2009. poduzeti potrebne mjere kako bi uskladile odredbe ove Odluke, te ih objaviti. Također odmah obavijestavaju Komisiju o tome.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. ožujka 2009.

Za Komisiju
Meglena KUNEVA
Članica Komisije

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ SL L 198, 20.7.2006., str. 41.

⁽³⁾ SL L 99, 14.4.2007., str. 16.

⁽⁴⁾ SL L 109, 19.4.2008., str. 40.

32009D0300

28.3.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 82/3

ODLUKA KOMISIJE**od 12. ožujka 2009.****o utvrđivanju ekoloških mjerila za dodjelu znaka zaštite okoliša Zajednice za televizore***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 1830)***(Tekst značajan za EGP)**

(2009/300/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

- (3) Njome se također predviđa da mjerila znaka zaštite okoliša, i s njima povezani zahtjevi za ocjenjivanje i verifikaciju, trebaju pravodobno preispitati, prije isteka razdoblja valjanosti mjerila određenih za predmetnu skupinu proizvoda.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske Zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1980/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o revidiranom programu dodjele znaka zaštite okoliša Zajednice ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 6. stavak 1. drugi podstavak,

- (4) U skladu s Uredbom (EZ) br. 1980/200, pravodobno su preispitana ekološka mjerila, kao i s njima povezani zahtjevi za ocjenjivanje i verifikaciju utvrđeni Odlukom Komisije 2002/255/EZ od 25. ožujka 2002. o utvrđivanju ekoloških mjerila za dodjelu znaka zaštite okoliša Zajednice za televizore ⁽²⁾.

nakon konzultacija s Odborom Europske unije za znak zaštite okoliša,

- (5) U svjetlu tog preispitivanja, prikladno je utvrditi nova ekološka mjerila kako bi se uzeo u obzir znanstveni napredak i razvoj tržišta.

budući da:

- (1) Sukladno Uredbi (EZ) br. 1980/2000 znak zaštite okoliša Zajednice može se dodijeliti proizvodu sa svojstvima koja mu omogućavaju značajan doprinos unaprijeđenijima ključnih pokazatelja zaštite okoliša.

- (6) Nadalje, prikladno je izmijeniti definiciju skupine proizvoda utvrđene ovom Odlukom kako bi se uzele u obzir nove tehnologije.

- (2) Uredbom (EZ) br. 1980/2000 predviđeno je da se određena mjerila znaka zaštite okoliša, sastavljena na temelju mjerila koje izrađuje Odbor Europske unije za znak zaštite okoliša, utvrde prema skupinama proizvoda.

- (7) U interesu jasnoće, Odluku 2002/255/EZ trebalo bi zamijeniti. Budući da je rok valjanosti ekoloških mjerila utvrđenih tom Odlukom produljen do 31. listopada 2009., navedenu bi Odluku trebalo zamijeniti od 1. studenoga 2009.

⁽¹⁾ SL L 237, 21.9.2000., str. 1.

⁽²⁾ SL L 87, 4.4.2002., str. 53.

- (8) Ekološka mjerila i s njima povezani zahtjevi za ocjenjivanje i verifikaciju trebali bi vrijediti do 31. listopada 2013.
- (9) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog na temelju članka 17. Uredbe (EZ) br. 1980/2000,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Skupina proizvoda „televizori” obuhvaća:

„elektroničku opremu koja se napaja preko glavnog voda, čija je primarna svrha i funkcija primanje, dekodiranje i prikazivanje signala televizijskog prijenosa”.

Članak 2.

Za dodjelu znaka zaštite okoliša Zajednice prema Uredbi (EZ) br. 1980/2000, televizor mora pripadati skupini proizvoda „televizori” i mora ispunjavati mjerila navedena u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 3.

Ekološka mjerila za skupinu proizvoda „televizori”, kao i s njima povezani zahtjevi za ocjenjivanje i verifikaciju, vrijede do 31. listopada 2013.

Članak 4.

Za administrativne potrebe, šifra dodijeljena televizorima je „022”.

Članak 5.

Odluka 2002/255/EZ stavlja se izvan snage.

Članak 6.

Ova se Odluka primjenjuje od 1. studenoga 2009.

Članak 7.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. ožujka 2009.

Za Komisiju
Stavros DIMAS
Član Komisije

PRILOG

OKVIR

Ciljevi mjerila

Kako bi dobio znak zaštite okoliša, proizvod mora ispunjavati mjerila iz ovog Priloga, čiji je cilj promicanje:

- smanjenja štete u okolišu ili rizika u vezi s uporabom energije (globalno zatopljenje, zakiseljavanje, iscrpljivanje neobnovljivih izvora energije) smanjenjem potrošnje energije,
- smanjenja štete u okolišu u vezi s uporabom prirodnih bogatstava,
- smanjenja štete u okolišu u vezi s uporabom opasnih tvari smanjivanjem uporabe takvih tvari,

Nadalje, mjerila potiču primjenu najboljih praksi (optimalna uporaba za okoliš) i razvijaju ekološku svijest potrošača.

Nadležnim se tijelima preporučuje da prilikom ocjene zahtjeva i praćenja usklađenosti s mjerilima iz ovog Priloga uzmu u obzir primjenu priznatih programa ekološkog upravljanja, kao što je EMAS ili EN ISO 14001. (Napomena: Takve sustave upravljanja nije potrebno uvoditi.)

Zahtjevi za ocjenjivanje i verifikaciju

Za svako mjerilo navode se posebni zahtjevi za ocjenjivanje i verifikaciju.

Ako je moguće, ispitivanja izvode propisno akreditirani laboratoriji ili laboratoriji koji zadovoljavaju zahtjeve iz norme EN ISO 17025, te koji su mjerodavni za obavljanje relevantnih testova.

Prema potrebi, nadležna tijela mogu zatražiti prateću dokumentaciju i mogu obavljati nezavisne verifikacije.

Nadležnim se tijelima preporučuje da prilikom ocjene zahtjeva i praćenja usklađenosti s mjerilima uzmu u obzir primjenu priznatih programa ekološkog upravljanja, kao što je EMAS ili EN ISO 14001. (Napomena: Takve sustave upravljanja nije potrebno uvoditi.)

MJERILA

1. Ušteda energije**a) Pasivno stanje mirovanja**

- i. Pasivna potrošnja televizora prilikom stanja mirovanja je $\leq 0,30$ W, osim kada je ispunjen uvjet iz dijela ii.
- ii. Za televizore s lako vidljivim vanjskim prekidačem za isključenje, čija potrošnja energije u slučaju kada je prekidač stavljen u položaj „isključeno” iznosi $< 0,01$ W, pasivna potrošnja televizora u stanju mirovanju je $\leq 0,50$ W.

b) Maksimalna potrošnja energije

Potrošnja energije televizora u stanju uključenosti je ≤ 200 W.

c) Energetska učinkovitost

Do 31. prosinca 2010. televizori koji su stavljeni na tržište i kojima je dodijeljen znak zaštite okoliša, moraju u stanju uključenosti imati potrošnju energije jednaku ili manju od $0,64 \cdot (20 \text{ W} + A \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2)$.

Od 1. siječnja 2011. do 31. prosinca 2012. televizori stavljeni na tržište, a kojima je dodijeljen znak zaštite okoliša, moraju u stanju uključenosti imati potrošnju energije jednaku ili manju od $0,51 \cdot (20 \text{ W} + A \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2)$.

Od 1. siječnja 2013. televizori stavljeni na tržište, a kojima je dodijeljen znak zaštite okoliša, moraju u stanju uključenosti imati potrošnju energije jednaku ili manju od $0,41 \cdot (20 \text{ W} + A \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2)$.

Pri čemu je A vidljiva površina ekrana ⁽¹⁾ izražena u dm^2 .

Ocjenjivanje i verifikacija (točke (a) do (c)): televizor se u stanju, u kojem se dostavlja kupcu, testira na potrošnju energije u stanju uključenosti, sukladno revidiranoj normi IEC62087, uz primjenu dinamičkog emitiranja videosignala (Metode mjerenja potrošnje energije audio, video i srodne opreme). Ako je televizor opremljen obveznim izbornikom koji se pojavljuje prilikom prvog uključivanja, tada mora biti zadana ona postavka koju proizvođač preporučuje za normalnu upotrebu u kućanstvu. Podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnom tijelu za dodjelu znaka izvješće o ispitivanju kojim se dokazuje da televizor ispunjava zahtjeve navedene u točkama od (a) do (c).

Kako bi ispunio uvjete iz točke (a) ii., podnositelj zahtjeva daje izjavu da njegov televizor ispunjava zahtjeve i dostavlja fotografski dokaz vanjskog prekidača za isključenje.

Kako bi ispunio uvjete iz točke (c), podnositelj zahtjeva mora dokazati da će svaki od njegovih televizora, kojemu je dodijeljen znak zaštite okoliša, ispunjavati odgovarajuća mjerila energetske učinkovitosti prilikom prvog stavljanja na tržište nakon datuma navedenih u mjerilu. Ako se to ne može dokazati, nadležno će tijelo izdati dozvolu za znak zaštite okoliša samo za razdoblje u kojem se ispunjavanje mjerilima može dokazati.

2. Sadržaj žive u fluorescentnim žaruljama

Ukupna količina žive (Hg) u svim žaruljama, po ekranu, ne smije biti veća od 75 mg za ekrane s vidljivom dijagonalom zaslona do i uključujući 40 inča (101 cm).

Ukupna količina žive (Hg) u svim žaruljama, po ekranu, ne smije biti veća od 99 mg za ekrane s vidljivom dijagonalom zaslona većom od 40 inča (101 cm).

Ocjenjivanje i verifikacija: podnositelj zahtjeva mora dostaviti potpisanu izjavu da njegov televizor ispunjava navedene zahtjeve. Izjava mora sadržavati dobavljačevu dokumentaciju o broju žarulja i ukupnoj količini žive u njima.

3. Produljenje vijeka trajanja

Proizvođač mora ponuditi tržišno jamstvo kojim jamči da će televizor funkcionirati najmanje dvije godine. To jamstvo vrijedi od datuma isporuke kupcu.

Dostupnost kompatibilnih elektroničkih rezervnih dijelova jamči se tijekom razdoblja od sedam godina od vremena prestanka proizvodnje tog proizvoda.

Ocjenjivanje i verifikacija: podnositelj zahtjeva daje izjavu o usklađenosti proizvoda s tim zahtjevima.

4. Dizajn pogodan za rastavljanje

Proizvođač je obavezan dokazati da televizor lako mogu rastaviti stručni i osposobljeni djelatnici za reciklažu uz primjenu njima dostupnog alata, u svrhu:

- popravka i zamjene istrošenih dijelova,
- nadogradnje starijih ili zastarjelih dijelova, i
- odvajanja dijelova i materijala koji se u konačnici recikliraju.

Kako bi se olakšalo rastavljanje:

- elementi za učvršćivanje unutar televizora, kao primjerice vijci i škljocni pričvršćivači, moraju omogućiti rastavljanje prijamnika, a posebno dijelova koji sadrže opasne tvari,

⁽¹⁾ Površina ekrana: to je površina ekrana izražena u dm^2 . Jednaka je (veličina ekrana \times veličina ekrana \times 0,480) za standardni ekran (4:3 omjer širine i visine slike) i (veličina ekrana \times veličina ekrana \times 0,427) za široki ekran (16:9 omjer širine i visine slike).

- plastični dijelovi moraju biti izrađeni od jednog polimera ili od kompatibilnih polimera za recikliranje te imati odgovarajuću oznaku ISO11469, ako imaju težinu veću od 25 g,
- metalni umetci, koje nije moguće odvojiti, ne smiju se upotrebljavati,
- podaci o prirodi i količini opasnih tvari u televizoru prikupljeni su u skladu s Direktivom Vijeća 2006/121/EZ ⁽¹⁾ i Globalnim harmoniziranim sustavom za razvrstavanje i označavanje kemikalija (GHS).

Ocjenjivanje i verifikacija: Uz zahtjev se dostavlja izvješće o ispitivanju u kojem je opisan postupak rastavljanja televizora. Izvješće uključuje shematski prikaz televizora na kojem su označene glavne komponente i sve opasne tvari u njima. Može biti u pisanom obliku ili audiovizualnom formatu. Informacije o opasnim tvarima dostavljaju se nadležnom tijelu koje dodjeljuje etiketu u obliku popisa materijala, u kojima se navodi vrsta materijala, korištena količina i položaj.

5. Teške kovine i retardanti

- (a) Retardanti izrađeni od kadmija, olova, žive, kroma 6 + ili polibromiranog bifenila (PBB) ili polibromiranog difenil-etera (PBDE), koji su navedeni u članku 4. stavku 1. Direktive 2002/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, ne smiju se upotrebljavati u televizorima osim ako primjena tih tvari nije navedena u Prilogu toj Direktivi, tako da se izuzimaju od uvjeta iz članka 4. stavka 1. te Direktive ili ako je njihova maksimalna vrijednost koncentracije jednaka ili manja od praga navedenog u istom Prilogu. S obzirom na Prilog, maksimalna vrijednost koncentracije za PBB-ove i PBDE-ove iznosi < 0,1 %.
- (b) Plastični dijelovi ne smiju sadržavati retardante ili njihove pripravke, koji sadrže tvari kojima je dodijeljena ili može biti dodijeljena, u vrijeme podnošenja zahtjeva, bilo koja od sljedećih oznaka upozorenja ili njihova kombinacija:
- R40 (ograničena saznanja o kancerogenim učincima),
 - R45 (može izazvati rak),
 - R46 (može izazvati nasljedna genetska oštećenja),
 - R50 (vrlo otrovno za organizme koji žive u vodi),
 - R51 (otrovno za organizme koji žive u vodi),
 - R52 (štetno za organizme koji žive u vodi),
 - R53 (može dugotrajno štetno djelovati u vodi),
 - R60 (može smanjiti plodnost),
 - R61 (može štetno djelovati na plod),
 - R62 (moguća opasnost smanjenja plodnosti),
 - R63 (moguća opasnost štetnog djelovanja na plod),

kako su definirane u Direktivi 2006/121/EZ. Ovaj uvjet se ne primjenjuje na reaktivne retardante, tj. one koji mijenjaju svojstva nakon primjene (tj. zapravo nisu sadržani u konačnom proizvodu u koncentraciji > 0,1 %), tako da se gore navedene R-oznake više ne primjenjuju.

Ocjenjivanje i verifikacija: potvrda koju je potpisao proizvođač televizora i u kojoj se navodi usklađenost s tim zahtjevima podnosi se nadležnom tijelu. Izjava o usklađenosti koju su potpisali dobavljači plastike i retardanta te preslike relevantnih sigurnosno-tehničkih listova o materijalima i tvarima također se dostavljaju nadležnom tijelu. Svi retardanti namijenjeni za uporabu moraju biti jasno označeni.

⁽¹⁾ SL L 396, 30.12.2006., str. 850. Ispravljena u SL L 136, 29.5.2007., str. 281.

⁽²⁾ SL L 37, 13.2.2003., str. 19.

6. Upute za korisnike

Televizor se prodaje skupa s pripadajućim uputama za korisnike koje daju savjete za prikladnu uporabu radi zaštite okoliša. Te se informacije nalaze na jednom, lako dostupnom mjestu u sklopu uputa za korisnike kao i na mrežnoj stranici proizvođača. Te informacije posebno obuhvaćaju:

- (a) potrošnju energije televizora tijekom raznih načina rada: u stanju uključenosti, isključenosti, mirovanja, uključujući informacije o mogućoj uštedi energije tijekom različitih načina rada;
- (b) prosječnu godišnju energetska potrošnju energije televizora izraženu u kWh, izračunanu na temelju potrošnje televizora uključenog 4 sata dnevno, 365 dana u godini;
- (c) informacije da energetska učinkovitost smanjuje potrošnju energije i time štedi novac smanjenjem računa za električnu energiju;
- (d) sljedeće upute kako smanjiti potrošnju energije kada nitko ne prati program na televizijskom prijamniku:
 - isključivanje televizora na njegovom glavnomvodu ili isključivanje iz utičnice smanjuje potrošnju energije na nulu za sve televizore i preporučuje se kada se televizor ne upotrebljava dulje vrijeme, npr. tijekom dulje odsutnosti,
 - uporaba vanjskog prekidača smanjuje potrošnju energije gotovo na nulu (ako je tako postavljen),
 - stavljanje televizora u stanje mirovanja smanjuje potrošnju energije, ali ipak crpi malo energije,
 - smanjivanje osvjetljenja ekrana smanjuje potrošnju energije;
- (e) položaj vanjskog prekidača (ako postoji);
- (f) informacije o popravku koje se odnose na osobe osposobljene za popravak televizora, uključujući, prema potrebi, kontaktne podatke;
- (g) upute za pravilno zbrinjavanje televizora po isteku vijeka trajanja u reciklažnim dvorištima ili kroz sustav prikupljanja proizvoda putem prodavača, u skladu s Direktivom 2002/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
- (h) Podatak da je proizvod dobio cvijet (znak zaštite okoliša EU-a) s kratkim objašnjenjem i uputom da se više informacija o znaku zaštite okoliša može pronaći na mrežnoj stranici: <http://www.ecolabel.eu>

Ocjenjivanje i verifikacija: Podnositelj zahtjeva daje izjavu o usklađenosti proizvoda s ovim zahtjevima i dostavlja presliku priručnika s uputama nadležnom tijelu koje ocjenjuje zahtjev.

7. Informacije navedene na znaku zaštite okoliša

Polje 2 na znaku zaštite okoliša sadrži sljedeći tekst:

- visoka energetska učinkovitost,
- smanjene emisije CO₂,
- dizajniran tako da omogućava popravak i recikliranje.

Ocjenjivanje i verifikacija: Podnositelj zahtjeva daje izjavu o usklađenosti proizvoda s ovim zahtjevom i dostavlja nadležnom tijelu presliku znaka zaštite okoliša kako će biti prikazan na ambalaži i/ili proizvodu i/ili unutar prateće dokumentacije.

⁽¹⁾ SL L 37, 13.2.2003., str. 24.

32009D0490

L 161/38

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

24.6.2009.

ODLUKA KOMISIJE**od 23. lipnja 2009.****o sigurnosnim zahtjevima koje europske norme moraju ispuniti za osobne glazbene uređaje
sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća****(Tekst značajan za EGP)**

(2009/490/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (a),

budući da:

- (1) Direktiva 2001/95/EZ propisuje da europska normizacijska tijela donose europske norme. Te norme trebaju osigurati da proizvodi ispunjavaju opći sigurnosni zahtjev iz Direktive.
- (2) Sukladno Direktivi 2001/95/EZ pretpostavlja se da je proizvod siguran, s obzirom na rizike i kategorije rizika obuhvaćene nacionalnim normama, kada je sukladan s neobveznim nacionalnim normama kojima su preuzete europske norme.
- (3) Ovisno o vrsti osobnog glazbenog uređaja, njegova sigurnost uređena je Direktivom 2001/95/EEZ, Direktivom 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 1999. o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi i o uzajamnom priznavanju njihove sukladnosti ⁽²⁾ ili Direktivom 2006/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o usklađivanju zakonodavstava država članica o električnoj opremi namijenjenoj uporabi u određenim naponskim granicama ⁽³⁾. Direktiva 2001/95/EEZ primjenjuje se na prenosive glazbene uređaje bez integrirane komunikacijske funkcije.
- (4) Direktiva 1999/5/EZ i Direktiva 2006/95/EZ upućuju na europsku usklađenu normu EN 60065:2002 „Audio, video i slični elektronički uređaji — Sigurnosni zahtjevi”. Obzirom na nejasnu granicu između potrošačke elektronike i opreme za informacijsku tehnologiju, potrebno je

tu normu ujediniti s normom EN 60950 „Oprema informacijske tehnologije — Sigurnost — 1. dio: Opći zahtjevi” u novu normu EN 62368.

- (5) Norme trenutačno ne propisuju najveće ograničenje zvuka niti zahtijevaju ikakvo posebno označavanje u vezi s emisijom buke, ali zahtijevaju da priručnik s uputama sadrži upozorenja o negativnim učincima izlaganja prekomjernoj razini zvuka.
- (6) Europska komisija je od Znanstvenog odbora za pojavu i identificiranje novih prijetnji po zdravlje (SCENIHR) zatražila da procijeni potencijalne prijetnje po zdravlje koje predstavljaju osobni glazbeni uređaji i mobilni telefoni s funkcijom reprodukcije glazbe, s obzirom na raširenu uporabu i sve veći broj ljudi koji su neprestano izloženi razinama zvuka koje premašuju ograničenja na radnom mjestu (80 decibela). SCENIHR je u svom Mišljenju ⁽⁴⁾ zaključio da za slušače postoji rizik od problema sa sluhom, kao i drugih problema koji nisu povezani sa sluhom. Slušači su posebno izloženi riziku od trajnog gubitka sluha ako koriste osobni glazbeni uređaj više od pet godina dulje od 40 sati tjedno sa postavkama visoke glasnoće (više od 89 dB(A)). Takva uporaba sada je postala posve uobičajena, posebno među djecom i adolescentima.
- (7) Sigurnosni zahtjev za osobne glazbene uređaje treba utvrditi sukladno odredbama članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2001/95/EZ, s ciljem da se od normiranih tijela zatraži da izrade normu koja sprječava rizik od oštećenja sluha zbog izloženosti zvuku iz takvih uređaja, u skladu s postupkom utvrđenom Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o postupku informiranja u području tehničkih normi i propisa ⁽⁵⁾. Referentnu oznaku usvojene norme treba objaviti u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2001/95/EEZ. Kako bi se osigurao sveobuhvatni i usklađeni pristup koji se odnosi na sigurnost svih osobnih glazbenih uređaja, uključujući mobilne telefone s funkcijom reprodukcije glazbe, treba podnijeti zahtjev normiranim tijelima na temelju Direktive 2001/95/EZ, Direktive 1999/5/EZ i Direktive 2006/95/EZ.

⁽¹⁾ SJ L 11, 15.1.2002., str. 4.⁽²⁾ SL L 91, 7.4.1999., str. 10.⁽³⁾ SL L 374, 27.12.2006., str. 10.⁽⁴⁾ Mišljenje od 13. listopada objavljeno na: /ph_risk/committees/04_scenihhr/docs/scenihhr_o_018.pdf⁽⁵⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

- (8) Nakon što norma bude dostupna, pod uvjetom da Komisija odluči objaviti referentnu oznaku norme u Službenom listu, pretpostavlja se da osobni glazbeni uređaji koji su oblikovani i proizvedeni u skladu s normom, ispunjavaju opći sigurnosni zahtjev iz Direktive 2001/95/EZ, u mjeri u kojoj se odnosi na sigurnosni zahtjev obuhvaćen normom.
- (9) Ova je Odluka u skladu s mišljenjem Odbora osnovanog na temelju članka 15. Direktive 2001/95/EZ,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Svrha

Svrha ove Odluke je utvrđivanje sigurnosnog zahtjeva na temelju kojeg će Komisija od odgovarajućih normizacijskih tijela zatražiti da izrade norme kojima se osigurava da, u uobičajenim okolnostima uporabe, izloženost zvuku iz osobnih glazbenih uređaja ne predstavlja rizik za sluh. Zahtjevi za osobne glazbene uređaje u cijelosti uzimaju u obzir Mišljenje Znanstvenog odbora za pojavu i identificiranje novih prijetnji po zdravlje o „Potencijalnim prijetnjama po zdravlje zbog izloženosti buci iz osobnih glazbenih uređaja i mobilnih telefona s funkcijom reprodukcije glazbe”.

Članak 2.

Definicija

Za potrebe ove Odluke, „osobni glazbeni uređaj” znači prenosivi uređaj na koji se ne primjenjuje Direktiva 1999/5/EZ ili Direktiva 2006/95/EZ, sa slušalicama koje se nose na glavi ili u ušima, koji se koristi za slušanje snimljenog, proizvedenog ili emitiranog zvuka.

Članak 3.

Zahtjevi

1. Za potrebe članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2001/95/EZ, sigurnosni zahtjev za osobne glazbene uređaje je sljedeći:

Osobni glazbeni uređaji su oblikovani i proizvedeni na način koji osigurava da su, pod objektivno predvidivim uvjetima uporabe, sami po sebi sigurni i da ne uzrokuju oštećenje sluha.

2. Zahtjev iz stavka 1. posebno uključuje sljedeće:

1. Izloženost razinama zvuka vremenski je ograničena kako bi se izbjeglo oštećenje sluha. Vrijeme izloženosti na 80 dB(A) ograničeno je na 40 sati/tjedno, a vrijeme izloženosti na 89 dB(A) ograničeno je na 5 sati/tjedno. Za ostale razine izloženosti primjenjuju se linearna intra- i ekstrapolacija. Uzima se u obzir dinamični raspon zvuka i objektivno predvidiva uporaba proizvoda.

2. Osobni glazbeni uređaji moraju sadržavati odgovarajuća upozorenja o rizicima povezanim s uporabom uređaja i načinima izbjegavanja tih rizika te informacije za korisnike o slučajevima u kojima izloženost predstavlja rizik oštećenja sluha.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. lipnja 2009.

Za Komisiju
Meglana KUNEVA
Članica Komisije

32009D0491

L 162/6

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

25.6.2009.

ODLUKA KOMISIJE**od 16. lipnja 2009.****o mjerilima za odlučivanje kada se učinkovitost organizacije koja djeluje u ime države zastave može smatrati neprihvatljivom opasnošću za sigurnost i okoliš***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 4398)***(Tekst značajan za EGP)**

(2009/491/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 94/57/EZ od 22. studenoga 1994. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije za inspeksijski pregled i nadzor brodova te odgovarajuće djelatnosti pomorskih uprava⁽¹⁾, a posebno njezin članak 9. stavak 2.,

budući da:

(1) Ako država članica, u vezi s brodovima koji viju njezinu zastavu, odluči ovlastiti organizacije da obavljaju, u potpunosti ili djelomično, tehnički pregled i nadzor koji se odnose na svjedodžbe u skladu s odgovarajućim međunarodnim konvencijama i, prema potrebi, da izdaju ili obnavljaju odnosne svjedodžbe, ili odluči prihvatiti navedeni tehnički nadzor i preglede koje u potpunosti ili djelomično obave organizacije, te dužnosti povjere samo organizacijama koje su priznate u skladu s člankom 4. Direktive 94/57/EZ.

(2) Dobri zapisi o učinkovitosti priznate organizacije u provedbi sigurnosti i sprječavanja onečišćenja — koji se mjere za sve brodove koje je klasificirala, bez obzira čiju zastavu viju — važan je pokazatelj učinkovitosti te organizacije.

(3) Zapisi o učinkovitosti priznatih organizacija u provedbi sigurnosti i sprječavanja onečišćenja moraju se temeljiti na podacima dobivenima u okviru Pariškog memoranduma o suglasnosti o nadzoru države luke i/ili sličnog sustava. Ostali pokazatelji mogu se temeljiti na analizi nezgoda u kojima su sudjelovali brodovi koje su klasificirale priznate organizacije.

(4) Budući da priznate organizacije posluju diljem svijeta, prikladno je da se njihovi zapisi o učinkovitosti temelje na dostatno širokom zemljopisnom području.

(5) Obalna straža Sjedinjenih Država i Tokijski memorandum o suglasnosti o nadzoru države luke periodički objavljuju podatke koji se temelje na nadzoru države luke na sličan način kao i Pariški memorandum o suglasnosti o nadzoru države luke. Treba ih uzeti u obzir kao primjereno pouzdane izvore u smislu stalnosti i točnosti podataka na temelju kojih se provodi ocjena zapisa o učinkovitosti priznatih organizacija u provedbi sigurnosti i sprječavanja onečišćenja.

(6) Podaci koje objavljuju Pariški memorandum o suglasnosti, Tokijski memorandum o suglasnosti i Obalna straža Sjedinjenih Država podliježu prethodnim mehanizmima za žalbu, što dotičnim priznatim organizacijama omogućuje da ih ospore. Stoga te podatke treba smatrati dovoljno pouzdanim izvorima i treba ih koristiti za utvrđivanje mjerila za ocjenu učinkovitosti priznatih organizacija u provedbi sigurnosti i sprječavanja onečišćenja.

⁽¹⁾ SL L 319, 12.12.1994., str. 20.

- (7) Prilikom analize zapisa o zadržavanju brodova treba, ako su takve informacije raspoložive, posebno uzeti u obzir zadržavanja povezana s priznatom organizacijom. Analizu također treba osmisлити tako da se smanji rizik da manje populacije i/ili populacije pod određenim zastavom, na primjer u slučaju flota koje su klasificirale organizacije s ograničenim ovlaštenjem, prouzroče iskrivljavanje statističkih podataka.
- (8) Izvori podataka moraju biti transparentni, nepristrani i moraju osiguravati dovoljno pouzdane, iscrpne i stalne podatke. Stoga, u izostanku dovoljno potpunih javnih izvora, podaci o pomorskim nezgodama mogu se pribaviti od komercijalnih izvora podataka i uzeti u obzir pod uvjetom da su dana odgovarajuća jamstva da su gore navedeni mjerila ispunjeni.
- (9) Prilikom ocjene zapisa o učinkovitosti organizacija u provedbi sigurnosti i sprječavanja onečišćenja također treba uzeti u obzir izvješća država članica na temelju članka 12. Direktive 94/57/EZ.
- (10) Zapise o učinkovitosti priznate organizacije u provedbi sigurnosti i sprječavanja onečišćenja, uključujući ostale pokazatelje kao što su pomorske nezgode, treba ocjenjivati s ciljem da se omogući donošenje pravednih i razmjernih odluka koje se temelje na strukturnoj sposobnosti organizacije za ispunjavanje najviših strukovnih normi. Stoga je potrebno uspoređivati te zapise tijekom razumnog razdoblja.
- (11) Kako bi se zajamčila upotrebljivost i pravednost sustava ocjene, potrebno je priznatim organizacijama omogućiti razuman rok kako bi ga uzele u obzir u svojim upravnim odlukama, a istodobno omogućiti Komisiji da ocijeni njegovo funkcioniranje te, prema potrebi, izvrši potrebne prilagodbe.
- (12) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora za sigurnost na moru i sprječavanje onečišćenja uzrokovanog brodovima,

DONIJELA JE SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Za potrebe ove Odluke:

1. „priznata organizacija” znači organizacija koja je priznata u skladu s člankom 4. Direktive 94/57/EZ;

2. „Pariški memorandum o suglasnosti” (dalje u tekstu Pariški MUO) znači Memorandum o suglasnosti o nadzoru države luke, potpisan u Parizu 26. siječnja 1982., u obliku na dan donošenja ove Odluke;
3. „Tokijski memorandum o suglasnosti” (dalje u tekstu Tokijski MUO) znači Memorandum o suglasnosti o nadzoru države luke, potpisan u Tokiju 1. prosinca 1993., u obliku na dan donošenja ove Odluke;
4. „zadržavanje povezano s priznatom organizacijom” znači da je priznata organizacija broda koja je izvršila odgovarajući nadzor ili izdala svjedodžbu odgovorna za manjkavosti koje su same ili zajedno dovele do zadržavanja, kako je utvrđeno u primjenjivim uputama odgovarajućeg sustava nadzora države luke.
5. „pomorska nezgoda” znači pomorska nesreća kako je utvrđena u Rezoluciji IMO-a A. 849(20).

Članak 2.

Mjerila za odlučivanje kada se učinkovitost organizacije koja djeluje u ime države zastave može smatrati neprihvatljivom opasnošću za sigurnost i okoliš određena su u Prilogu I.

Članak 3.

1. Komisija, prilikom odlučivanja mora li se organizaciju koja djeluje u ime države zastave smatrati neprihvatljivom opasnošću za sigurnost i okoliš, može, osim mjerila određenih u Prilogu I., uzeti u obzir slučajeve za koje zna, ako:

- (a) je na sudu ili u arbitražnom postupku dokazano da je pomorska nesreća u kojoj je sudjelovao brod u klasi priznate organizacije prouzročena namjernim djelom ili propustom, ili grubom nepažnjom takve priznate organizacije, njezinih tijela, zaposlenika, agenata ili drugih koji djeluju u njezino ime; i

- (b) se može smatrati, na temelju informacija dostupnih Komisiji, da je namjerno djelo, propust ili gruba nepažnja posljedica nedostataka u strukturi, postupcima i/ili unutarnjem nadzoru organizacije.

2. Komisija uzima u obzir težinu slučaja te nastoji utvrditi ukazuje li ponavljanje nezgode ili bilo kakva druga okolnost da organizacija nije uspjela otkloniti nedostatke iz stavka 1. i poboljšati svoju učinkovitost.

Članak 4.

1. Komisija tri godine nakon stupanja na snagu ove odluke ocjenjuje mjerila određena u Prilogu I.

2. Prema potrebi, Komisija u skladu s postupkom iz članka 7. stavka 2. Direktive 94/57/EZ izmjenjuje Prilog I. kako bi:

- (a) prilagodila navedena mjerila i osigurala njihovu upotrebljivost i pravednost;
- (b) utvrdila pragove za početak primjene mjera predviđenih u članku 9. stavku 1. i članku 10. stavku 2. navedene Direktive.

Članak 5.

Države članice prilikom podnošenja izvješća Komisiji i ostalim državama članicama u skladu s člankom 12. Direktive 94/57/EZ koriste usklađeni obrazac iz Priloga II.

Članak 6.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. lipnja 2009.

Za Komisiju
Antonio TAJANI
Potpredsjednik

PRILOG I.

1. NADZOR DRŽAVE LUKE

1.1. Broj zadržavanja povezanih s priznatom organizacijom s obzirom na ukupan broj pregleda u razdoblju od tri godine

je

$$U_l = N \cdot p + 0,5 + z \cdot [N \cdot p \cdot (1 - p)]^{1/2}$$

$$U_h = N \cdot p - 0,5 - z \cdot [N \cdot p \cdot (1 - p)]^{1/2}$$

pri čemu

n = broj zadržavanja povezanih s priznatom organizacijom

 U_l = prag niske do srednje učinkovitosti U_h = prag srednje do visoke učinkovitosti

N = ukupan broj pregleda (najmanji broj = 60)

p = stalno mjerilo = 0,02

z = faktor statističke važnosti = 1,645

1.1.1. Pariški MOU

n > U_l 6 bodova $U_l \geq n \geq U_h$ 3 boda $U_h > n$ 0 bodova1.1.2. Obalna straža SAD-a ⁽¹⁾n > U_l 6 bodova $U_l \geq n \geq U_h$ 3 boda $U_h > n$ 0 bodova

1.1.3. Tokijski MOU

n > U_l 6 bodova $U_l \geq n \geq U_h$ 3 boda $U_h > n$ 0 bodovaAko je $U_h < 0$, smatra se da je $U_h = 0$.Ako je n = 0, dodjeljuje se 0 bodova, neovisno o vrijednosti U_h .

1.2. Postotak zadržavanja povezanih s priznatom organizacijom s obzirom na ukupan broj pregleda

1.2.1. Pariški MOU

Godišnje — u usporedbi s protekle tri godine

porast 1 bod

nepromijenjeno 0 bodova

pad - 1 bod

⁽¹⁾ Kada se koriste podaci Obalne straže Sjedinjenih Država, u obzir se može uzeti ukupan broj dolazaka određenih plovila umjesto ukupnog broja pregleda, ako podaci o tome nisu dostupni.

1.2.2. *Obalna straža SAD-a* ⁽¹⁾

Godišnje — u usporedbi s protekle tri godine

porast	1 bod
nepromijenjeno	0 bodova
pad	- 1 bod

1.2.3. *Tokijski MOU*

Godišnje — u usporedbi s protekle tri godine

porast	1 bod
nepromijenjeno	0 bodova
pad	- 1 bod

Ako priznata organizacija zabilježi stopu zadržavanja od 0 % u dva uzastopna razdoblja, to će se smatrati pozitivnom učinkovitošću i dodijelit će se isti broj bodova kao i za pad stopa zadržavanja.

1.3. **Broj zadržavanja s obzirom na ukupan broj pregleda u razdoblju od tri godine**

je

$$U_1 = N \cdot p + 0,5 + z \cdot [N \cdot p \cdot (1 - p)]^{1/2}$$

pri čemu

n = broj zadržavanja

U₁ = prag niske učinkovitosti

N = ukupan broj pregleda (najmanji broj = 60)

p = stalno mjerilo = 0,05

z = faktor statističke važnosti = 1,645

1.3.1. *Pariški MOU*

$n > U_1$	1 bod
$U_1 \geq n$	0 bodova

1.3.2. *Obalna straža SAD-a* ⁽¹⁾

$n > U_1$	1 bod
$U_1 \geq n$	0 bodova

1.3.3. *Tokijski MOU*

$n > U_1$	1 bod
$U_1 \geq n$	0 bodova

1.4. **Dva zadržavanja istog broda povezanih s priznatom organizacijom u posljednjih 12 mjeseci (godišnje; na temelju Pariškog MUO-a, Obalne straže Sjedinjenih Država i Tokijskog MOU-a)**

Broj slučajeva	bodovi
1 ili 2	1 po brodu
3 do 5	2 po brodu
> 5	3 po brodu

PRILOG II.

IZVJEŠĆE

u skladu s člankom 12. Direktive Vijeća 94/57/EZ

„Prilikom izvršavanja svojih obveza kao države luke, države članice izvješćuju Komisiju i ostale države članice te obavješćuju dotičnu državu zastave, o otkriću izdavanja valjanih svjedodžbi od strane organizacija koje djeluju u ime država zastave brodu koji ne ispunjava odgovarajuće zahtjeve međunarodnih konvencija o bilo kojem nedostatku broda koji ima valjanu svjedodžbu klase u vezi sa stavkama obuhvaćenima tom svjedodžbom. **Za potrebe ovog članka izvješće se dostavlja samo u slučaju kada brodovi predstavljaju ozbiljnu opasnost za sigurnost i okoliš ili postoji dokaz posebno nemarnog odnosa od strane organizacija.** Dotična priznata organizacija obavješćuje se o tom slučaju za vrijeme početnog pregleda, tako da odmah može poduzeti primjerene radnje.”

Za potrebe utvrđivanja slučajeva u kojima se Komisiju, ostale države članice i dotičnu državu zastave izvješćuje o tome da priznata organizacija (dalje u tekstu „PO”) nije uspjela utvrditi ozbiljne nedostatke na plovilima pod nadzorom, primjenjuju se sljedeća mjerila:

1. neuspjeh je povezan sa zakonom propisanim nadzorima koje obavlja PO te je očigledno posljedica grube nepažnje, nemara ili propusta PO-a,
2. nedostaci koje PO nije propisno riješila uključuju konstrukcijske elemente trupa i/ili strojeva i/ili sigurnosne opreme te su dovoljnom ozbiljni da prouzroče:
 - (a) privremenu obustavu, povlačenje ili uvjetovanu ovjeru sigurnosne svjedodžbe od strane države zastave; ili
 - (b) zabranu djelovanja na temelju Direktive Vijeća 1999/35/EZ ⁽¹⁾ ili nalog za zadržavanje na temelju Direktive Vijeća 95/21/EZ ⁽²⁾ koju izdaje država domaćin ili država luke, ako se nedostaci ne mogu popraviti u roku od pet dana.

Izvješće uključuje opis slučaja u kojem se navode pojedinosti o tome zašto se smatra da su ispunjena gore navedena mjerila.

Prema potrebi, treba priložiti sljedeće dokazne materijale:

1. kopiju sigurnosnih svjedodžbi;
2. dokumente u vezi sa zakonskim radnjama koje je obavio PO prije nego što su nedostaci uočeni;
3. dokaz o mjerama koje je poduzela država zastave, država luke ili država domaćin;
4. kopiju izvješća o nadzoru plovila koje obavlja klasifikacijski zavod nakon što su nedostaci uočeni;
5. digitalne fotografije područja s nedostacima.

Za izvješćivanje se koristi priloženi obrazac.

Izvješće se prosljeđuje Europskoj komisiji, Europskoj agenciji za pomorsku sigurnost i svim državama članicama.

⁽¹⁾ SL L 138, 1.6.1999., str. 1.

⁽²⁾ SL L 157, 7.7.1995., str. 1.

IZVJEŠĆE

koje je podnijelo (tijelo države za izvješćivanje)

I. Opći podaci	
Naziv plovila:	
Broj IMO-a:	
Priznata organizacija:	
Vrsta pregleda:	
Luka pregleda:	
Datum pregleda:	
Daljnje mjere:	
Trajanje zadržavanja:	
Trajanje zabrane djelovanja:	

II. Detaljni opis pregleda i/ili izvješće o pregledu nadzora države luke

--

III. Primjedbe o ponašanju priznate organizacije

IV. Daljnje mjere države koja je obavila pregled, države zastave i priznate organizacije

V. Dostavljeni dokumentirani dokazi

32009D0566

28.7.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 196/61

ODLUKA KOMISIJE**od 27. srpnja 2009.****o izmjeni Odluke 2008/721/EZ u vezi s naknadama koje se isplaćuju članovima znanstvenih odbora i stručnjacima u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i zaštite okoliša***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 5767)*

(2009/566/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 152. i 153.,

budući da:

- (1) Članak 19. Odluke Komisije 2008/721/EZ od 5. rujna 2008. o uspostavi savjetodavne strukture znanstvenih odbora i stručnjaka u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i okoliša i o stavljanju izvan snage Odluke 2004/201/EZ ⁽¹⁾ navodi da članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci imaju pravo na naknadu za sudjelovanje na sastancima odbora, tematskih radionica, radnih skupina i drugih sastanaka i događanja koja organizira Komisija te za obavljanje funkcije izvjestitelja o posebnom pitanju.
- (2) Prilog III. Odluci 2008/721/EZ utvrđuje naknadu od 300 eura za svaki cijeli dan sudjelovanja, naknadu od 150 eura za sudjelovanje na prijepodnevnom ili poslijepodnevnom sastanku i naknadu od 300 eura za obavljanje funkcije izvjestitelja. Potonja naknada može se povećati na 600 eura ako je u potpunosti opravdana i podložno raspoloživosti proračunskih sredstava za pitanja koja su posebno zahtjevna u smislu opsega posla.
- (3) Taj Prilog također navodi da će Komisija redovito procjenjivati potrebu za prilagodbu tih naknada s obzirom na indekse cijena, ocjenu naknada koje se isplaćuju stručnjacima u drugim europskim tijelima i iskustvu u vezi s opsegom posla članova, pridruženih članova, drugih znanstvenih savjetnika i vanjskih stručnjaka. Prvu procjenu treba obaviti 2009.
- (4) Trenutačna razina naknada utvrđena je 1997. za članove i stručnjake prethodnika dotičnih znanstvenih odbora i

od tada nije ponovno ocjenjivana. Dnevna naknada prilagođena s obzirom na povećanje potrošačkih cijena u razdoblju 1997.-2008. na temelju podataka Eurostata o indeksu potrošačkih cijena trebala bi iznositi 381,50 eura. Taj iznos treba zaokružiti na 385 eura.

(5) Trebalo bi ukinuti razlikovanje cjelodnevni i poludnevni sastanaka kako bi se uzelo u obzir vrijeme koje je potrebno za putovanje i prijevoz.

(6) S obzirom na iskustvo, opseg posla izvjestitelja bitno ovisi o složenosti i trajanju aktivnosti koje su potrebne za dovršetak mišljenja, uzimajući u obzir složenost pitanja, raspoloživost i dostupnost podataka, količinu literature koju treba proučiti, potrebu za suradnjom s drugim tijelima i složenost potrebnih savjetovanja s dionicima i javnošću. Trenutačne dvije razine naknada za izvjestitelje ne odražavaju stvarni raspon stanja i stoga bi trebalo uvesti više raspona naknada za izvjestitelje,

ODLUČILA JE:

Jedini članak

Prilog III. Odluci 2008/721/EU zamjenjuje se tekstem iz Priloga ovoj Odluci.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. srpnja 2009.

Za Komisiju
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

⁽¹⁾ SL L 241, 10.9.2008., str. 21.

PRILOG

„PRILOG III.

NAKNADE

Članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci imaju pravo na naknadu za sudjelovanje u aktivnostima znanstvenih odbora kako slijedi:

Za sudjelovanje na sastancima odbora, radionica, radnih skupina i drugih sastanaka i događanja koje organizira Komisija:

— 385 eura za svaki dan sastanka na kojem su sudjelovali,

Za obavljanje funkcije izvjestitelja:

— Naknada se mijenja ovisno o količini posla u vezi sa složenošću pitanja, količinom vremena koje je potrebno za dovršetak mišljenja, količinom i dostupnošću podataka i znanstvene literature koju treba proučiti te informacijama koje treba prikupiti i obraditi kao i s opsegom i složenošću savjetovanja s dionicima i javnošću i kontakata s drugim tijelima, s obzirom na sljedeće okvirne kriterije:

Iznos	Okvirni kriteriji
385 eura	<ul style="list-style-type: none"> — jednostavno i rutinsko pitanje — mišljenje se temelji na proučavanju spisa, s ograničenom pretraživanju podataka i ograničenim proučavanjem literature — nema savjetovanja s javnošću — najviše 5 mjeseci između prvog i posljednjeg sastanka
770 eura	<ul style="list-style-type: none"> — složeno pitanje — mišljenje se temelji na opsežnom pretraživanju i proučavanju podataka i literature — savjetovanja s dionicima/javnošću sa ograničenim opsegom posla u vezi s proučavanjem povratnih informacija — od 5 do 9 mjeseci između prvog i posljednjeg sastanka
1 155 eura	<ul style="list-style-type: none"> — vrlo složeno pitanje — potrebno vrlo opsežno pretraživanje i analiza podataka i literature — opsežna i složena savjetovanja s dionicima, javnošću i drugim znanstvenim tijelima, uz potrebu proučavanja važnih povratnih informacija — više od 9 mjeseci između prvog i posljednjeg sastanka

— U svakom konkretnom slučaju, Komisija, na temelju gore navedenih kriterija, u zahtjevu za mišljenje navodi koji se od iznosa naknade za izvjestitelje primjenjuje. Komisija može promijeniti odabir primjenjivog iznosa tijekom pripremnog rada na zatraženom mišljenju, ako to opravdavaju nepredviđene promjene u vezi s odgovarajućim kriterijima.

— Komisija će redovito procjenjivati potrebu za prilagodbu tih naknada s obzirom na indekse cijena, ocjenu naknada koje se isplaćuju stručnjacima u drugim europskim tijelima i iskustvu u vezi s opsegom posla članova, pridruženih članova, drugih znanstvenih savjetnika i vanjskih stručnjaka.”

32009D0705

16.9.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 244/21

ODLUKA KOMISIJE**od 14. rujna 2009.****o osnivanju europske savjetodavne skupine za pitanja potrošača**

(2009/705/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

ODLUČILA JE:

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

Članak 1.

budući da:

Europska savjetodavna skupina za pitanja potrošača

Osniva se europska savjetodavna skupina za pitanja potrošača, dalje u tekstu „skupina“.

(1) U okviru zaštite potrošača, kako je utvrđeno u članku 153. Ugovora, prikladno je da se Komisija savjetuje s potrošačima o problemima vezanim uz zaštitu njihovog interesa na razini Zajednice.

*Članak 2.***Zadaća**

(2) Od 1973. Komisiji pomaže savjetodavna skupina, uspostavljena za tu svrhu uzastopnim Odlukama, od kojih je posljednja bila Odluka Komisije 2003/709/EZ od 9. listopada 2003. o osnivanju europske savjetodavne skupine za pitanja potrošača ⁽¹⁾.

1. Komisija se može savjetovati sa skupinom u svim pitanjima u vezi s interesima potrošača na razini Zajednice:

(3) Rad skupine tijekom dužeg razdoblja ukazao je na nužnost poboljšanja njene učinkovitosti, reprezentativnosti i otvorenosti. Odredbe povezane sa stvaranjem podskupina i donošenjem mišljenja skupine stoga bi trebalo pojasniti te bi one trebale utjelovljivati najbolje prakse razvijene tijekom posljednjih godina.

2. Skupina:

(a) predstavlja skupinu za opće rasprave o svim pitanjima koje se odnose na interes potrošača;

(4) U tom pogledu, također je primjereno revidirati postupak imenovanja članova skupine koji predstavljaju nacionalne organizacije potrošača te članovima skupine uvesti dodatne obveze izvješćivanja kako bi se nacionalne organizacije potrošača mogle bolje uključiti u rad skupine.

(b) priprema prijedloge potrošača za druge forume i na zahtjev sudjeluje u skupinama, koje savjetuju Komisiju vezano uz pitanja koja su značajna za politiku potrošača EU-a;

(5) Važno je osigurati da skupina i njeni članovi aktivno i učinkovito sudjeluju pri predstavljanju perspektive potrošača u opsežnim raspravama između zainteresiranih stranaka, koje su danas norma savjetovanja u Europi.

(c) savjetuje Komisiju pri pripremi politike i aktivnosti koje imaju utjecaj na potrošače;

(d) može dati mišljenje o pitanjima Zajednice koje utječu na potrošače;

(e) obavješćuje Komisiju o razvojima politike potrošača u državama članicama;

(6) Radi zaštite podataka, nužno je da se obrada osobnih podataka, koji se odnose na članove skupine, provodi u skladu sa zakonodavstvom Zajednice o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice,

(f) nacionalnim organizacijama služi za prikupljanje informacija i savjetovanje o mjerama Zajednice.

*Članak 3.***Članstvo**

1. Skupina sastoji se od:

(a) po jednog člana iz svake države članice, koji zastupa nacionalne organizacije potrošača;

⁽¹⁾ SL L 258, 10.10.2003., str. 35.

(b) po jednog člana iz svake europske organizacije potrošača.

2. Nacionalne organizacije potrošača iz stavka 1. točke (a), moraju biti reprezentativne za potrošače u skladu s nacionalnim pravilima ili praksom i djelovati na nacionalnoj razini.

3. Europske organizacije potrošača iz stavka 1. točke (b) moraju ispunjavati jedan od sljedeća dva niza kriterija:

(a) biti nevladine, neprofitne, neovisne o industrijskom, trgovačkom, poslovnom ili kojem drugom suprotnom interesu; te

i. imati za svoje primarne ciljeve i aktivnosti promicanje i zaštitu zdravlja, sigurnosti i gospodarskih interesa potrošača u Zajednici;

ii. dobiti ovlaštenje za zastupanje interesa potrošača na razini Zajednice u barem polovici država članica, od nacionalnih organizacija potrošača koje su reprezentativne za potrošače, u skladu s nacionalnim pravilima ili praksom, i djeluju na regionalnoj ili nacionalnoj razini; i

iii. podnijeti Komisiji zadovoljavajuće izvješće o svojem članstvu, unutarnjim pravilima i izvorima financiranja;

ili

(b) biti nevladine, neprofitne, neovisne o industrijskom, trgovačkom, poslovnom ili kojem drugom suprotnom interesu; te

i. imati za svoje primarne ciljeve i aktivnosti predstavljanje interesa potrošača u procesu standardizacije na razini Zajednice; i

ii. dobiti ovlaštenje za zastupanje interesa potrošača na razini Zajednice u najmanje dvije trećine država članica od:

— tijela reprezentativnih za nacionalne organizacije potrošača u državama članicama, u skladu s nacionalnim pravilima ili praksom, ili

— u nedostatku takvih tijela, od nacionalnih organizacija potrošača u državama članicama koje su, u skladu s

nacionalnim pravilima ili praksom, reprezentativne za potrošače i djeluju na nacionalnoj razini.

4. U Prilogu je naveden okvirni popis organizacija koje trenutno ispunjavanje kriterije utvrđena u stavku 3.

Članak 4.

Imenovanje

1. Članovi skupine koja predstavlja nacionalne organizacije potrošača imenuju se u skladu sa stavcima 2. i 3.

2. Svaka država članica predlaže popis od tri kandidata, putem nacionalnih tijela koja predstavljaju organizacije potrošača, koje je osnovala ta država članica, ako ona postoje, ili kroz nadležna nacionalna tijela. Kandidati su članovi najreprezentativnijih nacionalnih organizacija potrošača u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i praksom.

3. Komisija imenuje jednog člana i jednog zamjenika za svaku državu članicu u skladu sa sljedećim kriterijima:

(a) kandidati imaju opširno znanje i iskustvo na području predmeta vezanih uz potrošače u EU-u;

(b) prednost imaju kandidati koji još nisu bili članovi ove skupine;

(c) jednaka zastupljenost spolova.

4. Komisija, na prijedlog europskih organizacija potrošača, imenuje članove skupine koji predstavljaju europske organizacije potrošača i zamjenika za svakog člana.

5. Zamjenici automatski zamjenjuju članove koji su odsutni.

6. Komisija objavljuje popis članova i njihovih zamjenika na internetskim stranicama Glavne uprave za zdravlje i zaštitu potrošača te u seriji C *Službenog lista Europske unije*. Imena članova i njihovih zamjenika prikupljaju se, obrađuju i objavljuju u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

Članak 5.

Trajanje mandata

1. Mandat članova je tri godine i može se obnoviti u skladu s postupkom predviđenim u članku 4.

2. Na kraju trogodišnjeg razdoblja članovi i njihovi zamjenici ostaju na položaju dok se ne osigura zamjena ili dok im se obnovi mandat.

3. Mandat članova i zamjenika istječe prije kraja trogodišnjeg razdoblja

(a) u slučaju njihove ostavke, umirovljenja ili smrti;

(b) ako nacionalna tijela, koja su ih predložila za kandidate, zatraže njihovu zamjenu;

(c) ako Komisija zahtijeva zamjenu članova ili zamjenika, koji više nisu sposobni učinkovito doprinosti ili ne ispunjavaju obveze utvrđene u članku 7. stavku 6.

4. Članovi i zamjenici se zamjenjuju do kraja trogodišnjeg razdoblja u skladu s postupkom iz članka 4. Neovisno o članku 4. stavku 2., ako se zamjenjuje samo jedan član ili jedan zamjenik koji predstavlja nacionalne organizacije potrošača, nacionalna tijela predlažu dva nova kandidata od kojih Komisija imenuje jednog u skladu s člankom 4. stavkom 3.

Članak 6.

Suradnici i stručnjaci

1. Na prijedlog Komisije, skupina može pozvati predstavnike drugih organizacija, kojima je jedan od primarnih ciljeva promicanje interesa potrošača i koje s tim ciljem aktivno djeluju na europskoj razini, da se uključe u rad skupine.

2. Skupina može pozvati bilo koju osobu koja je posebno stručna za određenu točku dnevnog reda da sudjeluje u njegovom radu kao stručnjak.

Članak 7.

Djelovanje

1. Komisija:

(a) utvrđuje oblik i raspored prema kojima će se sastajati skupina;

(b) predsjedava sastancima skupine;

(c) obavlja tajničke poslove i organizira rad skupine.

2. Mogu se osnovati podskupine radi ispitivanja posebnih pitanja prema opisu poslova koji utvrđuje skupina. Takve se podskupine raspuštaju nakon ispunjenih svojih mandata.

3. Skupina može izdati mišljenje na zahtjev Komisije ili na prijedlog člana uz suglasnost Komisije. Pri traženju mišljenja, Komisija može odrediti rok u kojemu se mišljenje mora dostaviti. Za svako mišljenje skupina može među svojim članovima imenovati jednog ili više izvjestitelja. Izvjestitelj ima cjelokupnu odgovornost za pripremu mišljenja.

4. Skupina donosi svoj poslovnik na temelju prijedloga koji je dala Komisija.

5. Komisija objavljuje na internetskim stranicama Glavne uprave za zdravlje i zaštitu potrošača, na izvornom jeziku predmetnog dokumenta, svako mišljenje, svaki sažetak, zaključak ili djelomični zaključak ili radni dokument skupine.

6. Članovi skupine koja predstavlja nacionalne organizacije potrošača izvješćuju udruge koje predstavljaju u skupini i savjetuju se s njima. Svaki član uspostavlja učinkovit mehanizam izvješćivanja kako bi mogao sustavno obavještavati sve organizacije potrošača na nacionalnoj razini o djelovanju skupine te zauzvrat prenositi njihova stajališta skupini.

7. Svaki član mora izvjestiti Komisiju o svom djelovanju na ostvarivanju obveza u skladu sa stavkom 6. u prethodnoj kalendarskoj godini do 1. ožujka. Sadržaj ovog izvješća dalje se utvrđuje u poslovniku.

Članak 8.

Povjerljivost

Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 287. Ugovora, članovi skupine i njihovi zamjenici ne otkrivaju informacije dobivene za vrijeme rada u skupini ili njenim podskupinama ako ih Komisija obavijesti da je određeno mišljenje ili pitanje povjerljivo.

Članka 9.

Troškovi sastanaka

1. Komisija snosi troškove puta, i prema potrebi, smještaja članova u vezi s aktivnošću skupine u skladu s pravilima Komisije o naknadi za vanjske stručnjake.

2. Članovi ne primaju naknadu za pružene usluge.
3. Troškovi sastanaka pokrivaju se u okviru godišnjeg proračuna koji je odgovorna služba Komisije predvidjela za rad skupine.

Članak 10.

Stavljanje izvan snage

Odluka 2003/709/EZ stavlja se izvan snage.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. rujna 2009.

Za Komisiju
Meglena KUNEVA
Članica Komisije

PRILOG

Organizacije koje trenutno ispunjavaju kriterije iz članka 3. stavka 3. su:

- BEUC — Bureau Européen des Unions des Consommateurs,
 - NEC — European Association for the Co-ordination of Consumer Representation in Standardisation.
-

32009R1168

L 314/32

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

1.12.2009.

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 1168/2009**od 30. studenoga 2009.****o odbijanju odobrenja zdravstvene tvrdnje na hrani, osim onih koje se odnose na smanjenje rizika od neke bolesti te na razvoj i zdravlje djece****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani ⁽¹⁾ a posebno njezin članak 18. stavak 5.,

budući da:

- (1) U skladu s Uredbom (EZ) br. 1924/2006 zabranjuju se zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani osim ako ih nije odobrila Komisija u skladu s tom Uredbom i ako nisu uvrštene na listu dozvoljenih tvrdnji.
- (2) Uredba (EZ) br. 1924/2006 također osigurava da subjekti u poslovanju s hranom mogu podnositi zahtjeve za odobravanje zdravstvenih tvrdnji nadležnom nacionalnom tijelu države članice. Nadležno nacionalno tijelo šalje valjane zahtjeve Europskoj agenciji za sigurnost hrane (EFSA), dalje u tekstu: nadležno tijelo.
- (3) Po primitku nekog zahtjeva, nadležno tijelo o njemu bez odlaganja obavješćuje druge države članice i Komisiju te daje mišljenje o dotičnoj zdravstvenoj tvrdnji.
- (4) Komisija odlučuje hoće li odobriti zdravstvenu tvrdnju uzimajući u obzir mišljenje nadležnog tijela.
- (5) Slijedom zahtjeva koji je tvrtka Brudy Technology SL podnijela 9. listopada 2008. sukladno članku 13. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 1924/2006, zatraženo je mišljenje nadležnog tijela o zdravstvenoj tvrdnji povezanoj s djelovanjem proizvoda Algatrium® na antioksidativni odgovor (Predmet br. EFSA-Q-2008-705) ⁽²⁾.

Tvrdnja koju je predložio podnositelj zahtjeva glasila je: „Algatrium® promiče vaš antioksidativni odgovor: jedinstvena hranjiva tvar za koju je znanstveno dokazano da kod ljudi potiče mehanizme antioksidacijske obrane vlastitih stanica”.

- (6) Komisija i države članice primile su 16. ožujka 2009. znanstveno mišljenje nadležnog tijela u kojem se zaključuje da na temelju dostavljenih podataka nije utvrđena uzročno-posljedična veza između konzumacije proizvoda Algatrium® i tvrdnje o njegovom djelovanju. Stoga ovu tvrdnju ne treba odobriti budući da nije u skladu s zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1924/2006.
- (7) Pri određivanju mjera predviđenih ovom Uredbom, Komisija je uzela u obzir komentare koji su joj dostavili podnositelji zahtjeva i predstavnici javnosti u skladu s člankom 16. stavkom 6. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.
- (8) Zdravstvene tvrdnje navedene u članku 13. stavku 1. točki (a) Uredbe (EZ) br. 1924/2006 podliježu prijelaznim mjerama koje su utvrđene u članku 28. stavku 5. te Uredbe. Međutim, nadležno tijelo zaključilo je za zdravstvenu tvrdnju „Algatrium® promiče vaš antioksidativni odgovor: jedinstvena hranjiva tvar za koju je znanstveno dokazano da kod ljudi potiče mehanizme antioksidacijske obrane vlastitih stanica” da nije utvrđena uzročno-posljedična veza između konzumacije proizvoda Algatrium® i tvrdnje o njegovom djelovanju. Stoga ova tvrdnja nije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1924/2006 te sukladno tomu na nju nije primjenjivo prijelazno razdoblje predviđeno u članku 28. stavku 5. te Uredbe. Treba osigurati prijelazno šestomjesečno razdoblje tijekom kojeg bi se subjektima u poslovanju s hranom omogućila prilagodba zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi.
- (9) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

⁽¹⁾ SL L 404, 30.12.2006., str. 9.⁽²⁾ List EFSA-e (2009.) 942, str. 1-9.

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Zdravstvena tvrdnja navedena u Prilogu ovoj Uredbi neće se uvrstiti na listu dozvoljenih tvrdnji Zajednice kako je predviđeno u članku 13. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.

Međutim, ova zdravstvena tvrdnja može se koristiti još šest mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. studenoga 2009.

Za Komisiju
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

PRILOG

ODBIJENA ZDRAVSTVENA TVRDNJA

Zahtjev – odgovarajuće odredbe Uredbe (EZ) br. 1924/2006	Hranjiva tvar, tvar, hrana ili kategorija hrane	Tvrdnja	Upućivanje na mišljenje Europske agencije za sigurnost hrane (EFSA)
Članak 13. stavak 5. zdravstvena tvrdnja koja se temelji na novim znanstvenim dokazima i/ili uključuje zahtjev za zaštitom vlasničkih podataka	Algatrium®	Algatrium® potiče vaš antioksidativni odgovor: jedinstvena hranjiva tvar za koju je znanstveno dokazano da kod ljudi potiče mehanizme antioksidacijske obrane vlastitih stanica	Q-2008-705

32009R1169

L 314/34

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

1.12.2009.

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 1169/2009**od 30. studenoga 2009.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 353/2008 o utvrđivanju provedbenih pravila o zahtjevima za odobrenjem zdravstvenih tvrdnji, kako je predviđeno člankom 15. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća****(Tekst značajan za EGP)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 15. stavak 4.,

nakon savjetovanja s Europskom agencijom za sigurnost hrane,

budući da:

- (1) Kako bi se osiguralo da se Europskoj agenciji za sigurnost hrane (EFSA), dalje u tekstu: nadležno tijelo, za sve kategorije zdravstvenih tvrdnji navedenih na hrani, podnose samo one zdravstvene tvrdnje koje udovoljavaju općim načelima i uvjetima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 1924/2006, a koje stoga podliježu postupku odobravanja, potrebno je propisati uvjete pod kojima se zahtjevi za odobrenjem zdravstvenih tvrdnji mogu smatrati valjanima te pojasniti nadležnosti država članica u tom pogledu u skladu s člankom 15. stavkom 2. i člankom 18. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.
- (2) Sukladno članku 20. Uredbe (EZ) br. 1924/2006, potrebno je zbog transparentnosti u nekom registru objaviti listu odobrenih i odbijenih tvrdnji. Kao što je objavljeno u uvodnoj izjavi 31 Uredbe (EZ) br. 1924/2006, svrha je spriječiti podnošenje višestrukih zahtjeva za odobrenjem onih tvrdnji koje su već prošle postupak ocjenjivanja i odobravanja. Stoga treba pojasniti na koji način se prezentira neki zahtjev, pravila za povlačenje zahtjeva, kao i vremenske rokove u kojima treba zatražiti povlačenje zahtjeva.
- (3) Podnositelju zahtjeva treba dopustiti da povuče zahtjev najkasnije do trenutka u kojem nadležno tijelo usvaja mišljenje u skladu s člankom 16. stavkom 1. ili člankom 18. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006. Takav vremenski rok potreban je da bi se očuvala upotrebljivost ocjenjivanja zahtjeva od strane nadležnog tijela kao i učinkovitost postupka odobravanja i odbijanja tvrdnji te kako bi se spriječilo podnošenje zahtjeva za tvrdnje koje su već ocijenjene. S tim u vezi, jedino

povlačenjem zahtjeva podnesenih u skladu s uvjetima određenima u ovoj Uredbi može se zaustaviti postupak odobravanja, koji će se u protivnom nastaviti nakon što nadležno tijelo donese svoje mišljenje.

- (4) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.Uredba Komisije (EZ) br. 353/2008 ⁽²⁾ mijenja se kako slijedi:

1. Dolje navedeni članak 7.a umeće se poslije članka 7.:

„Članak 7.a**Provjera valjanosti zahtjeva u državama članicama**

1. U skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom(a) i člankom 18. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006, države članice ovjeravaju valjanost zahtjeva prije stavljanja na raspolaganje nadležnom tijelu.
2. Za potrebe primjene stavka 1., nadležno nacionalno tijelo provjerava da li zahtjevi podneseni sukladno članku 15. ili 18. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 uključuju podatke navedene u članku 15. stavku 3. te Uredbe.
3. Nadležno nacionalno tijelo također provjerava:
 - i. kada je riječ o zahtjevima podnesenima sukladno članku 15. Uredbe (EZ) br. 1924/2006, da li dotična zdravstvena tvrdnja pripada zdravstvenim tvrdnjama koje se odnose na smanjenje rizika od pojave bolesti ili na razvoj i zdravlje djece;
 - ii. kada je riječ o zahtjevima podnesenima sukladno članku 18. Uredbe (EZ) br. 1924/2006, jeli dotična zdravstvena tvrdnja bilo koja zdravstvena tvrdnja kako se navodi u članku 13. stavku 5. te Uredbe, uz izuzetak zdravstvenih tvrdnji koje se odnose na razvoj i zdravlje djece.”;

⁽¹⁾ SL L 404, 30.12.2006., str. 9.⁽²⁾ SL L 109, 19.4.2008., str. 11.

2. Dolje navedeni članak 7.b umeće se poslije članka 7.a:

„Članak 7.b

Povlačenje zahtjeva

1. Ako je zahtjev podnese sukladno članku 15. ili 18. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 podnositelj zahtjeva može ga povući najkasnije do trenutka kada nadležno tijelo usvaja mišljenje u skladu s člankom 16. stavkom 1. ili člankom 18. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.

2. Molbu za povlačenjem zahtjeva treba podnijeti nadležnom nacionalnom tijelu države članice u kojoj je taj

zahtjev podnesen u skladu s člankom 15. stavkom 2. ili člankom 18. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.

3. O povlačenju zahtjeva, nadležno nacionalno tijelo bez odlaganja obavješćuje nadležno tijelo, Komisiju i drugu državu članicu. Postupak se može obustaviti jedino povlačenjem zahtjeva u skladu s uvjetima navedenima u stavku 1. i u ovom stavku.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. studenoga 2009.

Za Komisiju
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

32009L0148

L 330/28

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

16.12.2009.

DIREKTIVA 2009/148/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. studenoga 2009.****o zaštiti radnika od rizika povezanih s izlaganjem azbestu na radu****(kodificirana verzija)****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 137. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanje s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktiva Vijeća 83/477/EEZ od 19. rujna 1983. o zaštiti radnika od rizika povezanih s izlaganjem azbestu na radu (druga pojedinačna direktiva u smislu članka 8. Direktive 80/1107/EEZ) ⁽³⁾ više puta je znatno izmijenjena ⁽⁴⁾. Zbog jasnoće i racionalnosti navedenu Direktivu treba kodificirati.
- (2) Azbest je posebno opasna tvar koja može prouzročiti ozbiljne bolesti i koja je često prisutna u uvjetima radnog mjesta. Stoga su mnogi radnici izloženi potencijalnom riziku za njihovo zdravlje. Krokidolit se smatra posebno opasnom vrstom azbesta.
- (3) Iako trenutačno znanstvena spoznaja nije na takva da je moguće utvrditi razinu ispod koje rizici za zdravlje prestaju postojati, smanjenje izlaganja azbestu će unatoč tome smanjiti rizik od razvoja bolesti povezanih s azbestom. Stoga je potrebno predvidjeti uspostavu posebnih usklađenih postupaka za zaštitu radnika u pogledu azbesta. Ova Direktiva uključuje minimalne zahtjeve koji će se preispitivati na temelju stečenog iskustva i razvoja tehnologije u tom području.
- (4) Optička mikroskopija, iako ne omogućuje brojenje najmanjih vlakana koja su štetna za zdravlje, najraširenija je metoda koja se koristi za redovito mjerenje koncentracije azbesta.

- (5) Preventivne mjere su važne za zaštitu zdravlja radnika izloženih azbestu kao i predviđene obveze država članica u vezi s nadziranjem njihovog zdravlja.
- (6) Kako bi se osigurala jasnoća u definiciji vlakana, treba ih definirati s obzirom na mineraloški opis ili upućivanjem na njihov CAS (Chemical Abstract Service) broj.
- (7) Ne dovodeći u pitanje druge odredbe Zajednice o stavljanju na tržište i uporabi azbesta, ograničavanje aktivnosti koje uključuju izlaganje azbestu treba imati vrlo važnu ulogu u sprečavanju bolesti povezanih s takvim izlaganjem.
- (8) Sustav obavješćivanja za aktivnosti koje uključuju izlaganje azbestu treba prilagoditi novim uvjetima rada.
- (9) Zabrana primjene azbesta u postupcima prskanja nije dovoljna da se spriječi oslobađanje azbestnih vlakana u zrak. Također je važno, s obzirom na njihovu visoke i nepredvidive razine izloženosti, zabraniti aktivnosti kojima se radnike izlaže azbestnim vlaknima tijekom vađenja azbesta ili proizvodnje i prerade azbestnih proizvoda ili proizvodnje i prerade proizvoda koji sadrže namjerno dodana azbestna vlakna.
- (10) Uzimajući u obzir najnovije tehničko stručno znanje, potrebno je odrediti metodologiju uzimanja uzoraka koja će se koristiti za mjerenje koncentracije azbestnih vlakana u zraku i metodu brojenja vlakana.
- (11) Iako se još uvijek ne može utvrditi prag izloženosti ispod kojega azbest ne predstavlja rizik za nastanak raka, profesionalnu izloženost radnika azbestu treba smanjiti na minimum.
- (12) Od poslodavaca treba zahtijevati da prije početka bilo kakvog projekta uklanjanja azbesta evidentiraju prisutnost ili pretpostavljenu prisutnost azbesta u zgradama ili instalacijama te da te informacije dostave ostalima koji bi mogli biti izloženi azbestu zbog njegova korištenja, održavanja ili drugih aktivnosti u ili na zgradama.
- (13) Treba osigurati da radove rušenja ili uklanjanja azbesta obavljaju poduzeća koja su upoznata sa svim mjerama opreza koje treba poduzeti kako bi se zaštitilo radnike.
- (14) Treba predvidjeti posebno osposobljavanje za radnike koji su bili izloženi ili su mogli biti izloženi azbestu kako bi se znatno doprinijelo smanjenju rizika povezanih s takvom izloženosti.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. lipnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 20. listopada 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 26. studenoga 2009.

⁽³⁾ SL L 263, 24.9.1983., str. 25.

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog II. dio A.

- (15) S ciljem ranog otkrivanja bolesti povezanih s azbestom treba s obzirom na najnovija medicinska znanja utvrditi praktične preporuke u vezi s kliničkim nadzorom izloženih radnika.
- (16) Budući da države članice ne mogu dostatno postići ciljeve predloženog djelovanja, to jest poboljšanje zaštite radnika od rizika povezanih s izloženošću azbestu na radu, nego, zbog opsega ili učinaka djelovanja, oni mogu biti bolje postignuti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je utvrđeno u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (17) Odredbe sadržane u ovoj Direktivi predstavljaju konkretan doprinos stvaranju socijalne dimenzije unutarnjeg tržišta. Te su odredbe ograničene na najmanju moguću razinu kako se ne bi nepotrebno opteretilo osnivanje i razvoj malih i srednjih poduzeća.
- (18) Ova Direktiva ne dovodi u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prijenos u nacionalno pravo i primjenu Direktiva određenih u Prilogu II. dijelu B,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Cilj ove Direktive je zaštita radnika od rizika za njihovo zdravlje, uključujući i prevenciju takvih rizika koji nastaju ili bi mogli nastati od izlaganja azbestu na radu.

Ona utvrđuje granične vrijednosti tog izlaganja kao i druge posebne zahtjeve.

2. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje pravo država članica da primjenjuju ili uvode zakone i druge propise koji osiguravaju veću zaštitu radnika, posebno u vezi sa zamjenom azbesta manje opasnim nadomjescima.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive, „azbest” znači sljedeći vlaknasti silikati:

- (a) azbest aktinolit, CAS br. 77536-66-4 ⁽¹⁾;
- (b) azbest grinerit (amozit), CAS br. 12172-73-5 ⁽¹⁾;
- (c) azbest antofilit, CAS br. 77536-67-5 ⁽¹⁾;
- (d) krizotil, CAS br. 12001-29-5 ⁽¹⁾;
- (e) krokidolit, CAS br. 12001-28-4 ⁽¹⁾;
- (f) azbest tremolit, CAS No 77536-68-6 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Broj iz CAS registra.

Članak 3.

1. Ova Direktiva primjenjuje se na aktivnosti u kojima su radnici tijekom rada izloženi ili mogu biti izloženi prašini koja nastaje od azbesta ili materijala koji sadrže azbest.

2. U slučaju bilo kakve aktivnosti kod koje je vjerojatan rizik izlaganju prašini koja nastaje od azbesta ili materijala koji sadrže azbest taj se rizik mora procijeniti tako da se utvrdi priroda i stupanj izlaganja radnika prašini koja nastaje od azbesta ili materijala koji sadrže azbest.

3. Pod uvjetom da je izloženost radnika povremena i niskog intenziteta, te ako je iz rezultata procjene rizika iz stavka 2. jasno da neće biti prekoračena granična vrijednost izloženosti u zraku radnog prostora, od članaka 4., 18. i 19. može se odstupati kada poslovi uključuju:

- (a) kratkotrajne povremene aktivnosti na održavanju pri kojima se rukuje samo s nedrobljivim materijalima;
- (b) odstranjivanje bez uništavanja nerazgrađenih materijala kod kojih su vlakna azbesta čvrsto povezana u matricu;
- (c) inkapsulaciju ili pakiranje materijala koji sadrže azbest, a u dobrom su stanju;
- (d) praćenje i kontrolu zraka te prikupljanje uzoraka zbog provjere sadrži li određeni materijal azbest.

4. Države članice, nakon savjetovanja sa predstavnicima socijalnih partnera i u skladu s nacionalnim pravom i praksom, utvrđuju praktične smjernice za određivanje povremene izloženosti te izloženosti niskog intenziteta, kako je predviđeno u stavku 3.

5. Procjena iz stavka 2. predmet je savjetovanja s radnicima i/ili njihovim predstavnicima u poduzeću ili objektu te se preispituje ako postoji razlog za sumnju u vezi s njezinom točnošću ili ako dođe do znatne promijene u radu.

Članak 4.

1. U skladu s člankom 3. stavkom 3., poduzimaju se mjere iz stavaka 2. do 5.

2. Aktivnosti iz članka 3. stavka 1. moraju biti obuhvaćene sustavom obavješćivanja kojim upravlja odgovorno tijelo države članice.

3. Prije početka posla, poslodavac u skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima odgovornom tijelu države članice dostavlja obavijest iz stavka 2.

Obavijest mora uključivati najmanje kratki opis:

- (a) lokacije radilišta;
- (b) vrste i količine azbesta koji se koristi ili kojim se rukuje;

- (c) aktivnosti i postupaka koji se obavljaju;
- (d) broja uključenih radnika;
- (e) datuma početka i trajanje radova;
- (f) mjera koje se poduzimaju za ograničavanje izloženosti radnika azbestu.

4. U skladu s nacionalnim zakonima, radnici i/ili njihovi predstavnici u poduzećima ili objektima imaju pristup dokumentima koji su predmet obavijesti iz stavka koja se odnosi na njihovo poduzeće ili objekt.

5. Nova obavijest mora se poslati svaki put kada promjene radnih uvjeta mogu značajno utjecati na povećanje izloženosti prašini azbesta ili materijala koji sadrže azbest.

Članak 5.

Zabranjuje se primjena azbesta postupkom prskanja kao i radni postupci koji uključuju materijale niske gustoće (manje od 1 g/cm³) za izolaciju i zvučnu izolaciju, a sadrže azbest.

Ne dovodeći u pitanje primjenu drugih odredaba zajednice o stavljanju na tržište i uporabi azbesta, zabranjuju se aktivnosti pri kojima su radnici izloženi vlaknima azbesta prilikom vađenja azbesta ili proizvodnje i prerade azbestnih proizvoda ili proizvodnje i prerade proizvoda koji sadrže namjerno dodani azbest, uz iznimku obrade i odlaganja proizvoda koji nastaju pri rušenju ili uklanjanju azbesta.

Članak 6.

Pri izvođenju svih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. mora se smanjiti izloženost radnika prašini azbesta ili materijala koji sadrže azbest na radnom mjestu na najmanju moguću mjeru, a u svakom slučaju ispod granične vrijednosti utvrđene u članku 8., posebno sljedećim mjerama:

- (a) broj radnika koji su izloženi ili bi mogli biti izloženi prašini azbesta ili materijala koji sadrže azbest mora se ograničiti na najmanji mogući broj;
- (b) radni postupci moraju biti tako planirani, da pri njima ne nastaje prašina azbesta, a ako to nije moguće, da se izbjegne oslobađanje prašine azbesta u zrak;
- (c) svi prostori i oprema za obradu azbesta moraju biti takvi da je moguće njihovo redovito i učinkovito čišćenje i održavanje;
- (d) azbest ili materijale, koji sadrže azbest i stvaraju prašinu mora se skladištiti i prevoziti u odgovarajuće zapečaćenoj ambalaži;
- (e) otpaci se moraju prikupljati i u najkraćem mogućem roku odvoziti s radnog mjesta u odgovarajuće zapečaćenoj ambalaži s oznakama koje navode da sadrže azbest: ova mjera ne

primjenjuje se na rudarske djelatnosti; s takvim se otpadom postupka u skladu s Direktivom Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu ⁽¹⁾.

Članak 7.

1. Ovisno o rezultatima početne procjene rizika te radi osiguranja poštivanja granične vrijednosti utvrđene u članku 9., redovito se obavlja mjerenje koncentracije azbestnih vlakana u zraku na radnom mjestu.

2. Uzimanje uzoraka mora biti reprezentativno za osobnu izloženost radnika prašini azbesta ili materijala koje sadrže azbest.

3. Uzimanje uzoraka obavlja se nakon savjetovanja s radnicima i/ili njihovim predstavnicima u poduzeću ili objektu.

4. Uzimanje uzoraka obavlja samo primjereno osposobljeno osoblje. Uzeti uzorci potom se analiziraju, u skladu sa stavkom 6., u laboratorijima opremljenima za brojenje vlakana.

5. Trajanje uzimanja uzoraka mora biti takvo da je moguće utvrditi reprezentativnu izloženost za referentno razdoblje od osam sati (jedna smjena) mjerenjima ili pomoću vremenski ponderiranih izračuna.

6. kada god je to moguće, brojenje vlakana obavlja se pomoću fazno kontrastnog mikroskopa u skladu s metodom koju je 1997. preporučila Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) ⁽²⁾ ili bilo kakvom drugom metodom koja daje jednako-vrijedne rezultate.

Za potrebe mjerenja koncentracije azbesta u zraku, kako je navedeno u stavku 1., uzimaju se u obzir samo vlakna s dužinom većom od 5 mikrometara, promjerom manjim od 3 mikrometra i s odnosom dužina/promjer većim od 3:1.

Članak 8.

Poslodavci osiguravaju da u osmosatnom vremenski ponderiranom prosjeku ni jedan radnik nije izložen koncentraciji azbesta u zraku većoj od 0,1 vlakna na cm³.

Članak 9.

Izmjene koje su potrebne za prilagodbu Priloga I. ovoj Direktivi tehničkom napretku donose se u skladu s postupkom iz članka 17. Direktive Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu ⁽³⁾.

Članak 10.

1. Ako je premašena granična vrijednost utvrđena u članku 8., moraju se utvrditi razlozi prekoračenja granične vrijednosti te u najkraćem mogućem roku poduzeti odgovarajuće mjere za poboljšanje stanja.

⁽¹⁾ SL L 377, 31.12.1991., str. 20.

⁽²⁾ Utvrđivanje koncentracija vlakana u zraku. Preporučena metoda putem fazno kontrastne optičke mikroskopije (metoda membranske filtracije), WHO, Ženeva. (ISBN 92 4 154496 1).

⁽³⁾ SL L 183, 29.6.1989., str. 1.

Rad se ne smije nastaviti na pogođenom području sve dok se ne poduzmu odgovarajuće mjere za zaštitu izloženih radnika.

2. Kako bi se provjerila učinkovitost mjera navedenih u prvom podstavku stavka 1., odmah se obavlja novo mjerenje koncentracije azbesta u zraku.

3. Ako se izloženost ne može smanjiti na drugi način te ako je radi usklađenosti s graničnim vrijednostima potrebno nošenje osobne zaštitne opreme za disanje, to ne smije biti trajno i za svakog se radnika treba svesti na najmanju moguću mjeru. Tijekom razdoblja rada koji zahtijeva uporabu takve opreme potrebno je osigurati stanke u skladu s fizičkim i klimatskim uvjetima, a, prema potrebi, u savjetovanju s radnicima i/ili njihovim predstavnicima u poduzeću ili objektu, u skladu s nacionalnim zakonima i praksom.

Članak 11.

Prije početka radova na rušenju ili održavanju, poslodavac poduzima sve potrebne mjere, ako je primjereno prikupljanjem informacija od vlasnika prostora, za utvrđivanje jesu li prisutni materijali koji bi mogli sadržavati azbest.

Ako postoji bilo kakva sumnja da je u materijalu ili građevini prisutan azbest, poštuju se primjenjive odredbe ove Direktive.

Članak 12.

U slučaju određenih aktivnosti kao što su rušenje, odstranjivanje azbesta, popravci i održavanje pri kojima je moguće predvidjeti da će usprkos uporabi tehničkih preventivnih mjera za ograničavanje koncentracije azbesta u zraku biti prekoračena granična vrijednost određena u članku 8., poslodavac određuje mjere za osiguravanje zaštite radnika tijekom obavljanja takvih aktivnosti, posebno sljedeće:

- (a) opremanje radnika s odgovarajućom osobnom zaštitnom opremom za zaštitu organa za disanje i drugom osobnom zaštitnom opremom, koju radnici moraju koristiti;
- (b) postavljanje znakova upozorenja koji upozoravaju na očekivano prekoračenje graničnih vrijednosti utvrđene u članku 8. i
- (c) sprečavanje širenja prašine azbesta ili materijala koji sadrži azbest izvan prostorije ili radilišta.

Prije početka obavljanja dotičnih aktivnosti o tim se mjerama savjetuje s radnicima i/ili njihovim predstavnicima u poduzeću ili objektu.

Članak 13.

1. Prije početka radova na rušenju ili prije odstranjivanja azbesta i/ili materijala koji sadrže azbest iz zgrada, konstrukcija, pogona, instalacija ili brodova sastavlja se plan rada.

2. Plan iz stavka 1. mora propisivati mjere koje su potrebne kako bi se osigurala sigurnost i zdravlje radnika na radnom mjestu.

U planu se posebno navodi da:

- (a) se azbest i/ili proizvodi koji sadrže azbest trebaju odstraniti prije postupka rušenja, osim ako bi to prouzročilo veći rizik za radnike nego da azbest i/ili proizvodi koji sadrže azbest ostanu na svome mjestu;
- (b) se prema potrebi osigurava osobna zaštitna oprema iz točke (a) prvog stavka članka 12.;
- (c) se po završetku rušenja ili odstranjivanja azbesta u skladu s nacionalnim pravom i praksom provjerava da na radnom mjestu nema rizika povezanih s izlaganjem azbestu.

Na zahtjev nadležnih tijela, plan uključuje informacije o sljedećem:

- (a) prirodi i predviđenom trajanju radova;
- (b) mjestu izvođenja radova;
- (c) metodama koje se primjenjuju ako radovi uključuju rad s azbestom ili materijalima koji sadrže azbest;
- (d) karakteristikama opreme koja se upotrebljava za:
 - i. zaštitu i dekontaminaciju osoba koje izvršavaju radove;
 - ii. zaštitu ostalih osoba, koje su prisutne ili se nalaze blizu radilišta.

3. Nadležnom tijelu se na njegov zahtjev šalje plan iz stavka 1. prije početka planiranih radova.

Članak 14.

1. Poslodavac osigurava odgovarajuće osposobljavanje svim radnicima koji jesu ili bi mogli biti izloženi prašini azbesta ili materijala koji sadrže azbest. Takvo osposobljavanje mora se provoditi redovito i bez ikakvih troškova za radnike.

2. Sadržaj osposobljavanja mora biti lako razumljiv radnicima. Mora im omogućiti da steknu potrebno znanje i vještine o prevenciji i zaštiti, a posebno o:

- (a) osobinama azbesta i njegovim učincima na zdravlje, uključujući sinergistički učinak pušenja;
- (b) vrstama proizvoda ili materijala koji bi mogli sadržavati azbest;
- (c) postupcima, pri kojima može doći do izlaganja azbestu te važnosti preventivnih mjera za smanjivanje izlaganja na najmanju moguću mjeru;

- (d) načinu rada na siguran način, mjerama zaštite i osobnoj zaštitnoj opremi;
- (e) odgovarajućoj ulozi, izboru, odabiru, ograničenju i pravilnoj uporabi opreme za zaštitu organa za disanje;
- (f) postupcima u slučaju nužde;
- (g) postupcima dekontaminacije;
- (h) odlaganju otpada;
- (i) zahtjevima zdravstvenih pregleda.

3. Praktične smjernice za osposobljavanja radnika koji odstranjuju azbest razvijaju se na razini Zajednice.

Članak 15.

Prije izvođenja radova rušenja ili odstranjivanja azbesta, poduzeća moraju dostaviti dokaze o svojoj sposobnosti u tom području. Dokazi se utvrđuju u skladu s nacionalnim zakonima i/ili praksom.

Članak 16.

1. U slučaju svih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. i u skladu s člankom 3. stavkom 3., poduzimaju se odgovarajuće mjere kojima se osigurava da:

- (a) su mjesta, na kojima se izvode gore navedene aktivnosti:
 - i. jasno određena i obilježena znakovima upozorenja;
 - ii. nedostupna radnicima osim onima koji imaju pristup zbog prirode svoga posla ili dužnosti;
 - iii. utvrđena kao područja na kojima je zabranjeno pušenje;
- (b) su osigurana odvojena područja gdje radnici mogu jesti i piti bez rizika od kontaminacije azbestnom prašinom;
- (c) je radnicima osigurana odgovarajuća radna ili zaštitna odjeća; ta radna ili zaštitna odjeća ostaje unutar poduzeća; međutim, može se prati i čistiti u objektima izvan poduzeća koje su opremljene za tu vrstu poslova, ako poduzeće samo ne obavlja pranje i čišćenje; u tom se slučaju odjeća prevozi u zatvorenim kontejnerima;
- (d) su osigurani odvojeni prostori za čuvanje radne ili zaštitne odjeće te civilne odjeće;
- (e) je radnicima osigurana prikladna i odgovarajuća mjesta za pranje i toaletni prostori, uključujući tuševu u slučaju postupka u kojima se dolazi u kontakt s prašinom;
- (f) se zaštitna oprema odlaže na točno određenom mjestu i provjerava te čisti nakon svake uporabe, a odgovarajuće se mjere poduzimaju za popravak ili zamjenu neispravne opreme prije daljnje uporabe.

2. Troškovi, koji nastaju u vezi s mjerama poduzetima na temelju stavka 1., ne smiju ići na teret radnika.

Članak 17.

1. U slučaju svih aktivnosti iz članka 3. stavka 1., poduzimaju se odgovarajuće mjere kojima se osigurava da radnici i njihovi predstavnici u poduzeću ili objektu prime odgovarajuće informacije o:

- (a) mogućem riziku za zdravlje zbog izlaganja prašini azbesta ili materijala koji sadrže azbest;
- (b) zakonskim graničnim vrijednostima i potrebi za praćenje zraka u okolišu;
- (c) higijenskim zahtjevima, uključujući potrebu za prestankom pušenja;
- (d) mjerama opreza koje treba poduzeti u vezi s uporabom i nošenjem zaštitne opreme i odjeće;
- (e) posebnim mjerama opreza za smanjenje izlaganja azbestu na najmanju moguću mjeru.

2. Osim mjera iz stavka 1. i podložno članku 3. stavku 3., poduzimaju se odgovarajuće mjere kojima se osigurava da:

- (a) radnici i/ili njihovi predstavnici u poduzeću ili objektu imaju pristup rezultatima mjerenja koncentracije azbesta u zraku i da im se obrazloži značenje tih rezultata;
- (b) se, u slučaju prekoračenja granične vrijednosti utvrđene u članku 8., dotične radnike i njihove predstavnike u poduzeću ili objektu što je prije moguće obavijesti o toj činjenici i razlozima za to, te da se s radnicima i/ili njihovim predstavnicima u poduzeću ili objektu savjetuje o mjerama, koje je potrebno poduzeti ili, u slučaju nužde, da ih se obavijesti o mjerama koje su bile poduzete.

Članak 18.

1. U skladu s člankom 3. stavkom 3., poduzimaju se mjere iz stavaka 2. do 5.

2. Prije početka izlaganja prašini azbesta ili materijala koji sadrže azbest na radnom mjestu mora se obaviti procjena zdravstvenog stanja svakog radnika.

Ta procjena mora uključivati poseban pregled prsnog koša. Prilog I. navodi praktične preporuke kojih se države članice mogu pridržavati prilikom kliničkog nadzora radnika; te se preporuke prilagođavaju tehničkom napretku u skladu s postupkom iz članka 17. Direktive 89/391/EEZ.

Tako dugo dok traje izloženost ponovna procjena obavlja se najmanje svake tri godine.

U skladu s nacionalnim zakonima i/ili praksama za svakog se radnika iz prvog podstavka uspostavlja zdravstveni karton.

3. Nakon kliničkog nadzora iz drugog podstavka stavka 2., liječnik ili tijelo odgovorno za zdravstveni nadzor radnika može, u skladu s nacionalnim zakonima, savjetovati ili odrediti da se poduzmu bilo koje pojedinačne zaštitne ili preventivne mjere.

Te mjere mogu uključivati, prema potrebi, povlačenje dotičnog radnika iz bilo kakve izloženosti azbestu.

4. Radnicima se moraju pružiti informacije i savjeti u vezi sa svakom procjenom njihovog zdravstvenog stanja koja se obavlja nakon prestanka izloženosti.

Liječnik ili tijelo odgovorno za zdravstveni nadzor radnika može navesti da se zdravstveni nadzor nakon prestanka izloženosti mora nastaviti koliko god vremena smatra da je potrebno za zaštitu zdravlja dotične osobe.

Takav kontinuirani nadzor provodi se u skladu s nacionalnim zakonima i/ili praksom.

5. Dotični radnik ili poslodavac mogu zatražiti reviziju procjena iz stavka 3., u skladu s nacionalnim zakonima.

Članak 19.

1. U skladu s člankom 3. stavkom 3., poduzimaju se mjere iz stavaka 2., 3. i 4.

2. Poslodavac mora voditi evidenciju radnika koji obavljaju aktivnosti iz članka 3. stavka 1., koja mora uključivati podatke o vrsti i trajanju aktivnosti te stupnju izloženosti radnika. Liječnik i/ili tijelo odgovorno za zdravstveni nadzor ima pristup toj evidenciji. Svaki radnik ima pristup rezultatima iz evidencije koji se odnose na njega osobno. Radnici i/ili predstavnici imaju pristup anonimnim skupnim podacima iz evidencije.

3. Evidencija iz stavka 2. i zdravstveni kartoni iz četvrtog podstavka članka 18. stavka 2. čuvaju se najmanje 40 godina od prestanka izlaganja, u skladu s nacionalnim zakonima i/ili praksom.

4. Dokumenti iz stavka 3. stavljaju se na raspolaganje odgovornom tijelu u slučajevima kada poduzeće prestane s obavljanjem djelatnosti, u skladu s nacionalnim zakonima i/ili praksom.

Članak 20.

Države članice predviđaju odgovarajuće sankcije koje se primjenjuju u slučaju povrede nacionalnog zakonodavstva donesenog

na temelju ove Direktive. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 21.

Države članice vode evidenciju potvrđenih slučajeva azbestoze i mezotelioma.

Članak 22.

Države članice svakih pet godina Komisiji podnose izvješće o praktičnoj provedbi ove Direktive u obliku posebnog poglavlja u okviru jedinstvenog izvješća predviđenog u članku 17.a stavcima 1., 2. i 3. Direktive 89/391/EEZ koje služi kao osnova za ocjenu koju Komisija provodi na temelju članka 17.a stavka 4. te Direktive.

Članak 23.

Države članice dostavljaju Komisiji odredbe nacionalnog prava koje donose u području obuhvaćenom ovom Direktivom.

Članak 24.

Direktiva 83/477/EZ, kako je izmijenjena direktivama navedenima u Prilogu II., stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prijenos u nacionalno pravo direktiva određenih u Prilogu II. dijelu B.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu III.

Članak 25.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 26.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. studenoga 2009.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BUZEK

Za Vijeće

Predsjednica

B. ASK

PRILOG I.

Praktične preporuke za kliničku procjenu radnika, kako su navedene u članku 18. stavku 2. drugom podstavku

1. Postojeće znanje ukazuje na to da izlaganje slobodnim vlaknima azbesta može uzrokovati sljedeće bolesti:
 - azbestozu,
 - mezoteliom,
 - rak pluća,
 - rak probavnih organa.
2. Liječnik i/ili tijelo odgovorno za zdravstveni nadzor radnika izloženih azbestu moraju biti upoznati s uvjetima ili okolnostima izlaganja svakog radnika.
3. Zdravstveni pregledi radnika trebaju se provoditi u skladu s načelima i praksama medicine rada. Oni trebaju uključivati barem sljedeće mjere:
 - vođenje evidencije o radnikovoj zdravstvenoj i profesionalnoj anamnezi,
 - osobni razgovor,
 - opći klinički pregled, s posebnim naglaskom na prsni koš,
 - pregled plućne funkcije (spirometrija).

Liječnik i/ili tijelo odgovorno za zdravstveni nadzor trebaju odlučiti o daljnjim pretragama, kao o citološkoj pretrazi sputuma, rentgenskom slikanju prsnog koša ili o tomodenzitometriji, s obzirom na najnovija raspoloživa znanja s područja medicine rada.

PRILOG II.

DIO A

**Direktive koje su stavljene izvan snage i popis njihovih naknadnih izmjena
(iz članka 24.)**

Direktiva Vijeća 83/477/EEZ
(SL L 263, 24.9.1983., str. 25.)

Direktiva Vijeća 91/382/EEZ
(SL L 206, 29.7.1991., str. 16.)

Direktiva Vijeća 98/24/EZ samo članak 13. stavak 2.
(SL L 131, 5.5.1998., str. 11.)

Direktiva 2003/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 97, 15.4.2003., str. 48.)

Direktiva 2007/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća samo članak 2. stavak 1.
(SL L 165, 27.6.2007., str. 21.)

DIO B

**Popis rokova za prijenos u nacionalno pravo
(iz članka 24.)**

Direktiva	Rok za prijenos
83/477/EEZ	31. prosinca 1986. ⁽¹⁾
91/382/EEZ	1. siječnja 1993. ⁽²⁾
98/24/EZ	5. svibnja 2001.
2003/18/EZ	14. travnja 2006.
2007/30/EZ	31. prosinca 2012.

⁽¹⁾ Za aktivnosti rudarenja azbesta taj se datum zamjenjuje 31. prosincem 1989.

⁽²⁾ Za Helensku Republiku rok za prijenos Direktive je 1. siječnja 1996. Međutim, datum za prijenos određuje o aktivnostima rudarenja azbesta je 1. siječnja 1996. za sve države članice, a 1. siječnja 1999. za Helensku Republiku.

PRILOG III.

Korelacijska tablica

Direktiva 83/477/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2.	—
Članak 1. stavak 3.	Članak 1. stavak 2.
Članak 2. prva do šesta alineja	Članak 2. točke (a) do (f)
Članak 3. stavci 1. do 3.	Članak 3. stavci 1. do 3.
Članak 3. stavak 3.a	Članak 3. stavak 4.
Članak 3. stavak 4.	Članak 3. stavak 5.
Članak 4. uvodni tekst	Članak 4. stavak 1.
Članak 4. točka 1.	Članak 4. stavak 2.
Članak 4. točka 2.	Članak 4. stavak 3.
Članak 4. točka 3.	Članak 4. stavak 4.
Članak 4. točka 4.	Članak 4. stavak 5.
Članak 5.	Članak 5.
Članak 6. točke 1. do 5.	Članak 6. točke (a) do (e)
Članci 7. i 8.	Članci 7. i 8.
Članak 9. stavak 2.	Članak 9.
Članak 10.	Članak 10.
Članak 10.a	Članak 11.
Članak 11. stavci 1. i 2.	Članak 12. prvi i drugi podstavak
Članak 12. stavak 1.	Članak 13. stavak 1.
Članak 12. stavak 2. prvi podstavak	Članak 13. stavak 2. prvi podstavak
Članak 12. stavak 2. drugi podstavak, prva alineja	Članak 13. stavak 2. drugi podstavak, točka (a)
Članak 12. stavak 2. drugi podstavak, druga alineja	Članak 13. stavak 2. drugi podstavak, točka (b)
Članak 12. stavak 2. drugi podstavak, treća alineja	Članak 13. stavak 2. drugi podstavak, točka (c)
Članak 12. stavak 2. treći podstavak, prva alineja	Članak 13. stavak 2. treći podstavak, točka (a)
Članak 12. stavak 2. treći podstavak, druga alineja	Članak 13. stavak 2. treći podstavak, točka (b)
Članak 12. stavak 2. treći podstavak, treća alineja	Članak 13. stavak 2. treći podstavak, točka (c)
Članak 12. stavak 2. treći podstavak, četvrta alineja	Članak 13. stavak 2. treći podstavak, točka (d)
Članak 12. stavak 2. treći podstavak, četvrta alineja, prva podalineja	Članak 13. stavak 2. treći podstavak, točka (d), alineja i.
Članak 12. stavak 2. treći podstavak, četvrta alineja, druga podalineja	Članak 13. stavak 2. treći podstavak, točka (d), alineja ii.
Članak 12. stavak 3.	Članak 13. stavak 3.
Članak 12.a	Članak 14.
Članak 12.b	Članak 15.
Članak 13. stavak 1. točka (a)	Članak 16. stavak 1. točka (a)
Članak 13. stavak 1. točka (b)	Članak 16. stavak 1. točka (b)

Direktiva 83/477/EEZ	Ova Direktiva
Članak 13. stavak 1. točka (c), alineje i. i ii.	Članak 16. stavak 1. točka (c)
Članak 13. stavak 1. točka (c), alineja iii.	Članak 16. stavak 1. točka (d)
Članak 13. stavak 1. točka (c), alineja iv.	Članak 16. stavak 1. točka (e)
Članak 13. stavak 1. točka (c), alineja v.	Članak 16. stavak 1. točka (f)
Članak 13. stavak 2.	Članak 16. stavak 2.
Članak 14. stavak 1. uvodni tekst	Članak 17. stavak 1. uvodni tekst
Članak 14. stavak 1. prva do peta alineja	Članak 17. stavak 1. točke (a) do (e)
Članak 14. stavak 2.	Članak 17. stavak 2.
Članak 15. uvodni tekst	Članak 18. stavak 1.
Članak 15. točke 1. do 4.	Članak 18. stavci 2. do 5.
Članak 16. uvodni tekst	Članak 19. stavak 1.
Članak 16. točke 1. do 3.	Članak 19. stavci 2. do 4.
Članak 16.a	Članak 20.
Članak 17.	Članak 21.
Članak 17.a	Članak 22.
Članak 18. stavak 1.	—
Članak 18. stavak 2.	Članak 23.
—	Članak 24.
—	Članak 25.
Članak 19.	Članak 26.
Prilog II.	Prilog I.
—	Prilog II.
—	Prilog III.

32009D0980

18.12.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 336/55

ODLUKA KOMISIJE**od 17. prosinca 2009.**

o odobrenju zdravstvene tvrdnje koja se odnosi na utjecaj koncentrata rajčice topivog u vodi na agregaciju trombocita i o odobrenju zahtjeva za zaštitu vlasničkih podataka na temelju Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća

(priopćena pod brojem dokumenta C(2009) 10113)

(Vjerodostojan je samo tekst na engleskom jeziku)

(Tekst značajan za EGP)

(2009/980/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani ⁽¹⁾, a posebno na njezin članak 18. stavak 4.,

budući da:

- (1) U skladu s Uredbom (EZ) br. 1924/2006 zabranjuju se zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani osim ako ih je odobrila Komisija u skladu s tom Uredbom i ako su uvrštene na popis dozvoljenih tvrdnji.
- (2) Uredba (EZ) br. 1924/2006 također propisuje da subjekti u poslovanju s hranom mogu podnositi zahtjeve za odobravanje zdravstvenih tvrdnji nadležnom nacionalnom tijelu države članice. Nadležno nacionalno tijelo prosjeđuje valjane zahtjeve Europskoj agenciji za sigurnost hrane (EFSA), dalje u tekstu „Agencija”.
- (3) Po primitku nekog zahtjeva, Agencija o njemu bez odlaganja obavješćuje druge države članice i Komisiju te donosi mišljenje o dotičnoj zdravstvenoj tvrdnji.
- (4) Komisija odlučuje hoće li odobriti zdravstvenu tvrdnju uzimajući u obzir mišljenje Agencije.
- (5) S ciljem poticanja inovacija, zdravstvena tvrdnja koja se temelji na novo razvijenim znanstvenim dokazima i/ili uključuje zahtjev za zaštitu vlasničkih podataka, odobrava se po ubrzanom načinu odobravanja. U slučaju kada podnositelj zahtjeva zatraži zaštitu vlasničkih podataka, Komisija predlaže ograničenje uporabe takvih podataka u korist podnositelja zahtjeva, takva ograničenja u skladu s člankom 21. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 istječu nakon pet godina.

- (6) Slijedom zahtjeva koji je Proveris Natural Products Ltd podnio 7. siječnja 2009. u skladu s člankom 13. stavkom 5. Uredbe (EZ) br. 1924/2006, od nadležnog tijela zatraženo je mišljenje o zdravstvenoj tvrdnji povezanoj s utjecajem koncentrata rajčice topivog u vodi (WSTC) I. i II. na djelovanje trombocita u krvi kod zdravih ljudi (Predmet br. EFSA-Q-2009-00229) ⁽²⁾. Tvrdnja koju je predložio podnositelj zahtjeva glasila je: „Pomaže održavanju zdravog protoka krvi i pridonosi cirkulaciji”.

- (7) Komisija i države članice su 28. svibnja 2009. primili znanstveno mišljenje Agencije koja je zaključila da je na temelju dostavljenih podataka utvrđena uzročna posljedična veza između uzimanja WSTC I. i II. i pomoći pri održavanju normalne agregacije trombocita. Pod uvjetom da se izmijeni tekst tvrdnje i uzimajući u obzir zahtjeve iz članka 5. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1924/2006, tvrdnju treba smatrati usklađenom sa zahtjevima iz Uredbe (EZ) br. 1924/2006, te bi je trebalo uvrstiti na popis dozvoljenih tvrdnji Zajednice.

- (8) Jedan od ciljeva Uredbe (EZ) br. 1924/2006 je osigurati da zdravstvene tvrdnje budu istinite, jasne, pouzdane i korisne za potrošača, te da se u tom smislu moraju uzeti u obzir tekst i prezentacija. Stoga, u slučajevima kada tekst tvrdnji ima za potrošače isto značenje kao i tekst neke već odobrene zdravstvene tvrdnje, na njih se trebaju primijeniti isti uvjeti korištenja koji su navedeni u Prilogu postojećoj Odluci jer prikazuju isti odnos koji postoji između zdravlja i neke kategorije hrane, hrane ili jednog od njezinih sastojaka.

- (9) Agencija je u svojem mišljenju navela da do svog zaključka ne bi došla bez uzimanja u obzir devet istraživanja, za koje je podnositelj zahtjeva zahtijevao zaštitu podataka.

⁽¹⁾ SL L 404, 30.12.2006., str. 9.

⁽²⁾ EFSA Journal (2009.) 1101., str. 1-15.

- (10) Nakon primitka mišljenja nadležnog tijela, Komisija je od podnositelja zahtjeva tražila daljnje razjašnjenje o utemeljenosti devet istraživanja, za koje je podnositelj zahtjeva tražio zaštitu podataka te posebno za „isključivo pravo pozivanja” iz članka 21. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1924/2006. Ocjenjeni su svi opravdani podaci koje je dostavio podnositelj zahtjeva. Za sedam neobjavljenih istraživanja smatra se da ispunjavaju zahtjeve iz članka 21. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1924/2006. Zato se znanstveni podatci i druge informacije iz sedam istraživanja u skladu s uvjetima iz članka 21. stavka 1. navedene Uredbe ne smiju upotrijebiti za sljedeći zahtjev podnositelja u razdoblju od pet godina od datuma izdavanja odobrenja. Za dva istraživanja, koja su bila objavljena prije podnošenja zahtjeva za odobrenje zdravstvene tvrdnje⁽¹⁾, smatra se da s obzirom da su istraživanja bila objavljena i stavljena na raspolaganje javnosti, njihova zaštita nije opravdana u smislu ciljeva Uredbe (EZ) br. 1924/2006, među kojima je zaštita ulaganja inovatora u prikupljanju informacija i podatka za podupiranje zahtjeva na temelju te Uredbe i stoga je ne bi trebalo odobriti.
- (11) Pri određivanju mjera predviđenih ovom Uredbom, Komisija je uzela u obzir primjedbe koje su joj dostavili podnositelji zahtjeva i predstavnici javnosti, u skladu s člankom 16. stavkom 6. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.
- (12) Obavljeno je savjetovanje s državama članicama,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Zdravstvena tvrdnja navedena u Prilogu I. ovoj Uredbi uvrštava se na Listu dozvoljenih tvrdnji Zajednice kako je predviđeno u članku 13. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.

Članak 2.

Znanstveni podatci i druge informacije uključene u istraživanja navedena u Prilogu I. ovoj Uredbi ograničavaju se na upotrebu u prilog podnositelja zahtjeva na razdoblje od pet godina od datuma izdavanja odobrenja u skladu s uvjetima utvrđenim u članku 21. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena Provoxis Natural Products Ltd, Thames Court, 1 Victoria Street, Windsor, Berkshire, SL4 1YB, Ujedinjena Kraljevina.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 2009.

Za Komisiju
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

⁽¹⁾ O’Kennedy, N., Crosbie, L., Whelam, S., Luther, V., Horgan, G., Broom, J.I., Webb, D.J., Duttaroy, A.K., Učinci ekstrakta rajčice na funkciju trombocita: dvostruko slijepo unakrsno istraživanje na zdravim ljudima, *The American Journal of Clinical Nutrition*, 2006, Vol. 84, str. 570-579. i O’Kennedy N., Crosbie, L., van Lieshout, M., Broom, J.I., Webb, D.J., Duttaroy, A.K., Učinci antirombocitnih sastojaka ekstrakta rajčice *in vitro* i *ex vivo*: kanulacijsko istraživanje u zadanom vremenu, učinak na zdrave ljude. *The American Journal of Clinical Nutrition*, 2006, Vol. 84, str. 570.-579.

PRILOG

Podnositelj zahtjeva — adresa	Hranjiva tvar, tvar, hrana ili kategorija hrane	Tvrđnja	Uvjeti za korištenje tvrđnje	Uvjeti i/ili ograničenja za korištenje hrane i/ili dodatna izjava ili upozorenje	Zaštićeni podaci, čija je upotreba ograničena u prilog podnositelja zahtjeva	Upućivanje na mišljenje EFSA-e
Proveris Natural Products Ltd, Thames Court, 1 Victoria Street, Windsor, Berkshire, SL4 1YB, Ujedinjena Kralje- vina	Koncentrat rajčice topiv u vodi (WSTC) I. i II.	Koncentrat rajčice topiv u vodi (WSTC) I. i II. pomaže održa- vanju normalne agre- gacije trombocita što doprinosi zdravom protoku krvi.	Informacija potroša- čima da se povoljni učinak postiže uzima- njem 3 g dnevno WSTC-a I. ili 150 mg WSTC-a II. u najviše 250 ml voćnog soka, aromatiziranih pića ili napitaka od jogurta (osim jako pasterizira- nih)		<ol style="list-style-type: none"> 1. O’Kennedy N, Crosbie L, van Lieshout M, Broom JI, Webb DJ, Duttaroy AK, 2003a. Postojanost anti-trombocitnog učinka jedne doze WSTC-a jednako je učinku 2 svježe rajčice tijekom 24 sata. REC br. 02/0269 2. O’Kennedy <i>et al.</i> 2003b. Nasumično, nadzirano i dvostruko slijepo unakrsno istraživanje za ocjenjivanje učinka dnevnog uzimanja WSTC-a na funkciju trombocita, zgušnjavanje i markere rizika za osnovne kardiovaskularne bolesti. REC br. 03/0177 3. O’Kennedy <i>et al.</i> 2005. Učinci uzimanja proizvoda Sirco®, jedan voćni sok, koji sadrži 12g/L WSTC, dnevno, na funkciju trombocita kod zdravih ljudi. REC br. 05/S0802/77. 4. O’Kennedy <i>et al.</i> 2006c. Pilot istraživanje za usporedbu antitrombocitnog učinka WSTC-a na zdrave ljude, nakon uzimanja u dvije različite hranidbene matrice. REC br. 06/S0802/60. 5. O’Kennedy <i>et al.</i> 2007. Nasumično, nadzirano i dvostruko slijepo unakrsno istraživanje za usporedbu učinka antitrombocitnog učinka tri različita oblika WSTC-a kod zdravih ljudi. REC br. 07/S0802/13. 6. Song, V., Sheddon, A., Horgan, G. i O’Kennedy, N. Antikoagulativno i protuupalno djelovanje WSTC-a u trombocitima i endotelijalnim stanicama. Rukopis za objavu; 2008. 7. Zhang, F., Song, V., Neascu, M., Crosbie, L., Duncan, G., Horgan, G., de Roos, B. i O’Kennedy, N. Istraživanja iz područja protočne citometrije i proteomike koja ispituju učinak WSTC-a na funkciju trombocita <i>in vitro</i>. Neobjavljeno, 2007/2008. 	Q-2009-00229

32010D0009

7.1.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 3/23

ODLUKA KOMISIJE

od 6. siječnja 2010.

o sigurnosnim zahtjevima koje trebaju ispuniti europske norme za obruče za kupanje, pomagala za kupanje te kade za kupanje i postolja za kade za dojenčad i malu djecu na temelju Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 10290)

(Tekst značajan za EGP)

(2010/9/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (a),

budući da:

- (1) Direktivom 2001/95/EZ predviđeno je da europske norme trebaju utvrditi europska normizacijska tijela. Te bi norme trebale osigurati da proizvodi ispunjavaju opći sigurnosni zahtjev Direktive.
- (2) Na temelju Direktive 2001/95/EZ proizvod se smatra sigurnim, s obzirom na rizike i kategorije rizika obuhvaćene nacionalnim normama, kad je sukladan s neobveznim nacionalnim normama kojima su preuzete europske norme.
- (3) Komisija je 2006. u suradnji s državnim tijelima, nacionalnim normizacijskim tijelima, udruženjima potrošača, organizacijama za sigurnost proizvoda, gospodarskim subjektima i laboratorijima za ispitivanja, naručila studiju ⁽²⁾ za procjenu sigurnosti nekoliko proizvoda za njegu djece koji se uobičajeno koriste za njegu dojenčadi i male djece od 0 do 5 godina starosti.
- (4) U vezi s tim proizvodima u studiji su prikupljeni relevantni statistički podaci o nezgodama i ozljedama u EU-u i diljem svijeta te je obavljena cjelovita procjena rizika na temelju utvrđivanja glavnih opasnosti i procjene scenarija izloženosti.
- (5) U studiji su između ostalih proizvoda procijenjeni obruči za kupanje, pomagala za kupanje te kade za kupanje s postoljima i bez njih. Ti se proizvodi koriste za kupanje dojenčadi i male djece te je za njih utvrđeno da predstavljaju ozbiljne rizike, uglavnom utapanja, što je često za posljedicu imalo smrtno slučajeve zbog mlade dobi korisnika.

- (6) Dokazi i statistički podaci prikupljeni iz nezgoda pokazuju da je rizik od utapanja posljedica nedostatnih, nejasnih i nevidljivih upozorenja i uputa o sigurnoj uporabi proizvoda i loše konstrukcijske cjelovitosti i otpornosti. Nezgode i statistički podaci također su otkrili rizik od pada, ozljede i gutanja malih dijelova povezanih s uporabom tih proizvoda i neodgovarajućim nadzorom njegovatelja.

- (7) Iako diljem svijeta postoje brojne informacije o utapanjima i ozljedama prilikom kupanja u kadi u ranom djetinjstvu, izravna povezanost između uporabe pomagala za kupanje te smrtnih slučajeva ili nezgoda u kadi nije potvrđena. Istraživači i znanstvena literatura diljem svijeta slažu se da ne postoje jasni dokazi koji pokazuju vezu između porasta broja nezgoda i uporabe pomagala za kupanje ⁽³⁾. Neki istraživači su čak zbog utvrđene veze između porasta obruča za kupanje i pada broja nezgoda i utapanja povezanih s kupanjem tvrdili da zbog uporabe obruča za kupanje postoji „mali zaštitni učinak“ ⁽⁴⁾.

- (8) Za te tri vrste proizvoda ne postoje nikakve europske norme. Stoga je potrebno utvrditi posebne zahtjeve na temelju članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2001/95/EZ s ciljem da se od normizacijskih tijela zatraži razvoj normi za smanjenje rizika povezanih s uporabom obruča za kupanje, pomagala za kupanje i kada za kupanje (s postoljima ili bez njih) prilikom kupanja dojenčadi i male djece. Te norme treba razviti prema postupku utvrđenom u Direktivi 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te o pravilima o uslugama informacijskog društva ⁽⁵⁾. Upućivanje na usvojenu normu treba objaviti u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2001/95/EEZ.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/consumers/safety/projects/ongoing-projects_en.htm#project_results.

⁽³⁾ „Drowning of babies in bath seats: do they provide false reassurance?” u Royal Society for the Prevention of Accidents (UK). Veljača 2005. http://www.rosipa.com/productsafety/info/bathseats_drowning.pdf.

⁽⁴⁾ Comments to CPSC on Advance Notice of Proposed Rulemaking on baths seats and rings by Harvard School of Public Health — Department of Health Policy and Management. Svibanj 2001. <http://www.cpsc.gov/LIBRARY/FOIA/foia01/pubcom/commenta.pdf>.

⁽⁵⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

- (9) Nakon što odgovarajuće norme budu dostupne i pod uvjetom da Komisija odluči objaviti svoje upućivanje u Službenom listu, u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2001/95/EEZ, treba smatrati da su obruči za kupanje, pomagala za kupanje i kade za kupanje (s postoljima ili bez njih) proizvedeni u skladu s takvim normama sukladni općem sigurnosnom zahtjevu Direktive 2001/95/EZ u mjeri u kojoj se odnose na sigurnosne zahtjeve obuhvaćene normama.
- (10) Kako bi se poboljšale trenutačne razine sigurnosti prilikom uporabe tih proizvoda potrebno je poduzeti mjere u vezi s normama te roditeljima i odraslim njegovateljima pružiti informacije o namjeni i sigurnoj uporabi tih proizvoda.
- (11) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog na temelju članka 15. Direktive 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Odluke:

- „obruči za kupanje dojenčadi” („sjedalica za kupanje”) znači proizvodi koji pomažu držati dijete u sjedećem položaju tijekom kupanja. Ti su proizvodi namijenjeni za uporabu samo za dijete koje može sjediti uspravno bez pomoći i ne treba ih koristiti kada se dijete počne postavljati u uspravan položaj,

— „pomagala za kupanje dojenčadi” znači proizvodi koji pomažu držati dijete u nagnutom ili ležećem položaju tijekom kupanja. Ti su proizvodi namijenjeni za uporabu od rođenja do trenutka kada dijete može sjediti uspravno bez pomoći,

— „kade za kupanje dojenčadi i male djece” znači proizvodi koji su namijenjeni kupanju djece od rođenja do 12 mjeseci. Te se proizvode može koristiti kao samostalne proizvode koji se postavljaju u uobičajene kade za kupanje ili na njihove rubove ili na pod ili zajedno s postoljima.

Članak 2.

Zahtjevi

Posebni sigurnosni zahtjevi za proizvode iz članka 1. koji moraju ispuniti europske norme na temelju članka 4. Direktive 2001/95/EZ određeni su u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 3.

Objava

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Sastavljeno u Bruxellesu 6. siječnja 2010.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PRILOG

Posebni sigurnosni zahtjevi za obruče za kupanje

RIZICI: Glavni rizik povezan s ovim proizvodom je utapanje.

1. SIGURNOSNI ZAHTJEVI

(1) **Opći sigurnosni zahtjevi**

Proizvodi ne ugrožavaju sigurnost ili zdravlje djece i njegovatelja kada se koriste na predviđeni ili predvidljivi način, vodeći računa o ponašanju djece. U obzir se uzima sposobnost djece i njihovih njegovatelja, posebno za proizvode koji su zbog svojih funkcija, dimenzija i značajki namijenjeni za uporabu kod djece mlađe od 20 mjeseci. Oznake na proizvodu ili njihovom pakiranju te prateće upute za uporabu upozoravaju korisnike ili njegovatelje na opasnosti i rizike od ozljeda koje su svojstvene uporabi proizvoda te na način kako ih izbjeći.

(2) **Posebni sigurnosni zahtjevi***Kemijski zahtjevi*

Obruči za kupanje u skladu su s relevantnim zakonodavstvom EU-a.

Požarna i toplinska svojstva

Radi sprečavanja rizika od opekline zbog vruće vode koja istječe iz slavine, njegovateljima se daje uputa da obrate pažnju na temperaturu vode i da djetetu spriječe pristup slavini.

Fizikalna i mehanička svojstva

Opasnost zaglavljivanja u procjepima i otvorima

Proizvodi se osmišljavaju i proizvode kako bi se spriječio:

- zaglavljivanje prstiju što je više moguće,
- zaglavljivanje nogu u otvoru kroz koji se dijete pokliznulo i zbog čega je dijete ostalo pod vodom.

Opasnosti zbog gibljivih dijelova

Sklopivi proizvodi imaju mehanizam za sklapanje koji ne može aktivirati dijete niti se može aktivirati nepažljivim djelovanjem njegovatelja. Proizvod nije moguće postaviti bez aktivacije mehanizma zaključavanja. Pomaci proizvoda zbog gibanja djeteta, posebno prilikom promjene težišta djeteta (između sjedalice i kade za kupanje) sprečavaju se i ne smiju prouzročiti ozbiljno gnječenje. Rotirajuća sjedala u najvećoj se mogućoj mjeri osmišljavaju kako bi spriječila porezotine i gnječenje djece prilikom uporabe.

Opasnost od pada

Radi smanjenja rizika od pada koji bi mogao rezultirati utapanjem proizvod i njegovi dodaci za pričvršćivanje na kadu za kupanje podnose unutarnje i vanjske sile djeteta a koje bi mogle prouzročiti prevrnuće. Proizvod se posebno ne prevrće kada se dijete nagne u bilo kojem smjeru, pokuša ustati ili pogurne sjedalicu.

Opasnost od gušenja

Radi smanjenja rizika od gušenja proizvod ne sadrži male dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta i koji mogu u cijelosti stati u usta djeteta. Radi smanjenja rizika od gušenja materijali za punjenje koji predstavljaju opasnost od gušenja ne smiju postati dostupni kada se na njih primijeni snaga djeteta, a posebno grizenjem.

Opasnost od davljenja

Proizvod ne sadrži plastične dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta ili bilo kakvu drugu nepropusnu prevlaku obruča za kupanje koji mogu prekriti usta i nos te predstavljaju opasnost davljenja. Pakiranje u kojem su proizvodi ne smije predstavljati opasnost od davljenja zbog ometanja dišnih putova kroz usta i nos.

Opasnost od gutanja

Radi smanjenja rizika od gutanja predmet ne sadrži odvojene ili male dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta i koji mogu ući u jednjak.

Opasni rubovi

Dostupni rubovi, a posebno rubovi u neposrednom kontaktu s kožom djeteta, osmišljeni su tako da sprečavaju porezotine i rane.

Cjelovitost konstrukcije

Dodaci za pričvršćivanje (sisaljke ili drugi) koji su bitni za pričvršćivanje proizvoda zadržavaju funkcionalnost tijekom cijelog vijeka trajanja proizvoda.

Radi sprečavanja odlamanja sastavnih dijelova koji bi mogli prouzročiti tjelesne ozljede proizvodi moraju moći podnijeti mehaničko opterećenje kojem su podvrgnuti tijekom uporabe.

Zaštitna funkcija

Radi sprečavanja davljenja utapanjem proizvodi se osmišljavaju tako da u njima dijete može biti samo u sjedećem položaju. U dizajnu se uzimaju u obzir relevantni antropometrijski podaci relevantni za starosnu skupinu. Zaštitna funkcija mora omogućiti lako micanje djeteta u hitnim situacijama.

Opasnosti koje proizlaze iz djetetovog djelovanja na dodatak proizvoda za pričvršćivanje

Radi sprečavanja opasnosti od utapanja uređaj za pričvršćivanje ne može aktivirati dijete niti se može aktivirati nepažljivim djelovanjem njegovatelja.

Posebna upozorenja za proizvod

Upozorenja i upute za uporabu jasno navode da

- njegovatelj u svakom trenutku mora biti u kontaktu s djetetom,
- se utapanje može dogoditi vrlo brzo i u vrlo plitkoj vodi (± 2 cm),
- proizvod ne pruža nikakvu dodatnu sigurnost u pogledu opasnosti od vode i da su zabilježeni slučajevi utapanja zbog obruča za kupanje.

Upozorenja i informacije trebaju biti jasno istaknute na pakiranju, na proizvodu i na prodajnom mjestu te trebaju biti popraćeni slikama.

Oznaka upozorenja je trajna i treba ostati vidljiva kada je dijete u obruču za kupanje.

Njegovateljima se pružaju informacije o starosnoj dobi kada su djeca posebno ranjiva (5 do 10 mjeseci).

Higijena

Obruči za kupanje osmišljavaju se tako da budu perivi i da ih se može osušiti.

Posebni sigurnosni zahtjevi za pomagala za kupanje

RIZICI: Glavni rizik povezan s ovim proizvodom je utapanje.

2. SIGURNOSNI ZAHTJEVI

(1) Opći sigurnosni zahtjevi

Proizvodi ne ugrožavaju sigurnost ili zdravlje djece i njegovatelja kad se koriste na predviđeni ili predvidljivi način, vodeći računa o ponašanju djece. U obzir se uzima sposobnost djece i njihovih njegovatelja, posebno za proizvode koji su zbog svojih funkcija, dimenzija i značajki namijenjeni za uporabu kod djece mlađe od 9 mjeseci. Oznake na proizvodima ili njihovom pakiranju te prateće upute za uporabu upozoravaju korisnike ili njegovatelje na opasnosti i rizike od ozljeda koje su svojstvene uporabi proizvoda te na način kako ih izbjeći.

(2) Posebni sigurnosni zahtjevi

Kemijski zahtjevi

Pomagala za kupanje u skladu su s relevantnim zakonodavstvom EU-a.

Požarna i toplinska svojstva

Radi sprečavanja rizika od opekline zbog vruće vode koja istječe iz slavine njegovateljima se daju upute da obrate pažnju na temperaturu vode i da djetetu spriječe pristup slavini.

Fizikalna i mehanička svojstva

Opasnost od zaglavljivanja u procjepima i otvorima

Proizvodi se osmišljavaju i proizvode kako bi se što je više moguće spriječilo zaglavljivanje prstiju.

Gušenje

Proizvodi se osmišljavaju i proizvode kako bi se spriječilo gušenje.

Opasnost od pada

Radi sprečavanja rizika od pada koji bi mogao rezultirati utapanjem proizvod i njegovi dodaci za pričvršćivanje na kadu za kupanje podnose unutarnje i vanjske sile djeteta a koje bi mogle prouzročiti prevrnuće. Proizvod se posebno ne prevrće kada se dijete nagne u bilo kojem smjeru, pokuša ustati ili pogurne sjedalicu.

Opasnost od gušenja

Radi smanjenja rizika od gušenja predmet ne sadrži male dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta i koji mogu u cijelosti stati u usta djeteta. Radi smanjenja rizika od gušenja materijali za punjenje koji predstavljaju opasnost od gušenja ne smiju postati dostupni kada se na njih primijeni snaga djeteta, a posebno grizenjem.

Opasnost od davljenja

Proizvod ne sadrži plastične dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta ili bilo kakvu drugu nepropusnu prevlaku pomagala za kupanje koji mogu prekriti usta i nos te predstavljaju opasnost davljenja. Pakiranje u kojem su proizvodi ne smije predstavljati opasnost od davljenja zbog ometanja dišnih putova kroz usta i nos.

Opasnost od gutanja

Radi smanjenja rizika od gutanja predmet ne sadrži odvojene ili male dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta i koji mogu ući u jednjak.

Opasni rubovi

Dostupni rubovi, a posebno rubovi u neposrednom kontaktu s kožom djeteta, osmišljeni su tako da sprečavaju porezotine i rane.

Cjelovitost konstrukcije

Radi sprečavanja odlamanja sastavnih dijelova koji bi mogli prouzročiti tjelesne ozljede proizvodi moraju moći podnijeti mehanička opterećenja kojima su podvrgnuti tijekom uporabe.

Posebna upozorenja za proizvod

Upozorenja i upute za uporabu jasno navode:

- da njegovatelj u svakom trenutku mora biti u kontaktu s djetetom,
- da se utapanje može dogoditi vrlo brzo i u vrlo plitkoj vodi (± 2 cm),
- najveću razinu vode kako bi se spriječio ulazak vode u djetetova usta,
- da proizvod ne pruža nikakvu dodatnu sigurnost u pogledu opasnosti od vode i da su zabilježeni slučajevi utapanja zbog pomagala za kupanje.

Upozorenja i informacije trebaju biti jasno istaknute na pakiranju, na proizvodu i na prodajnom mjestu te trebaju biti popraćeni slikama.

Oznaka upozorenja je trajna i treba ostati vidljiva kada je dijete u pomagalu za kupanje.

Njegovateljima se pružaju informacije o starosnoj dobi kada su djeca posebno ranjiva (od rođenja do 9 mjeseci).

Higijena

Proizvodi se osmišljavaju tako da ih se lako može očistiti i osušiti.

Posebni sigurnosni zahtjevi za kade za kupanje dojenčadi i postolja za kadu

RIZICI: Glavni rizici povezani s ovim proizvodom su utapanje i pad u slučaju da kada za kupanje dojenčadi padne sa postolja ili potpore.

3. SIGURNOSNI ZAHTJEVI

(1) Opći sigurnosni zahtjevi

Proizvodi ne ugrožavaju sigurnost ili zdravlje djece i njegovatelja kada se koriste na predviđeni ili predvidljivi način, vodeći računa o ponašanju djece. U obzir se uzima sposobnost djece i njihovih njegovatelja, posebno za proizvode koji su zbog svojih funkcija, dimenzija i značajki namijenjeni za uporabu kod djece mlađe od 12 mjeseci. Oznake na proizvodu ili njihovom pakiranju te prateće upute za uporabu upozoravaju korisnike ili njegovatelje na opasnosti i rizike od ozljeda koje su svojstvene uporabi proizvoda te na način kako ih izbjeći.

(2) Posebni sigurnosni zahtjevi

Kemijski zahtjevi

Kade za kupanje dojenčadi i postolja za kadu u skladu su s relevantnim zakonodavstvom EU-a.

Požarna i toplinska svojstva

Radi sprečavanja rizika od opekline zbog vruće vode koja istječe iz slavine njegovateljima se daju upute da obrate pažnju na temperaturu vode i da djetetu spriječe pristup slavini.

Fizikalna i mehanička svojstva

Opasnost od zaglavljivanja u procjepima i otvorima

Proizvodi se osmišljavaju i proizvode kako bi se što je više moguće spriječilo zaglavljivanje prstiju.

Gušenje

Proizvodi se osmišljavaju i proizvode kako bi se spriječilo gušenje.

Opasnosti zbog gibljivih dijelova

Sklopivi proizvodi imaju mehanizam za sklapanje koji ne može aktivirati dijete niti se može aktivirati nepažljivim djelovanjem njegovatelja. Proizvod nije moguće postaviti bez aktivacije mehanizma zaključavanja. Pomaci proizvoda zbog gibanja djeteta, posebno prilikom promjene težišta djeteta, zabranjuju se kako bi se spriječilo gnječenje.

Opasnost od pada

Kako bi se spriječila neprikladna stabilnost kada za kupanje i njezino postolje osmišljavaju se i proizvode tako da podnose težinu djeteta i vode. Kada i njezino postolje ne smiju se prevrnuti zbog pomaka djeteta ili nepažljivog pokreta njegovatelja. Proizvod se posebno ne prevrće kada se dijete nagne u bilo kojem smjeru ili pokuša ustati.

Opasnost od gušenja

Radi smanjenja rizika od gušenja proizvod ne sadrži male dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta i koji mogu u cijelosti stati u usta djeteta. Radi smanjenja rizika od gušenja materijali za punjenje koji predstavljaju opasnost od gušenja ne smiju postati dostupni kada se na njih primijeni snaga djeteta, a posebno grizenjem.

Opasnost od davljenja

Proizvod ne sadrži plastične dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta ili bilo kakvu drugu nepropusnu prevlaku kade za kupanje koji mogu prekriti usta i nos te predstavljaju opasnost davljenja. Pakiranje u kojem su proizvodi ne smije predstavljati opasnost od davljenja zbog ometanja dišnih putova kroz usta i nos.

Opasnost od gutanja

Radi smanjenja rizika od gutanja proizvod ne sadrži odvojene ili male dijelove koji se mogu odvojiti snagom djeteta i koji mogu ući u jednjak.

Opasni rubovi

Dostupni rubovi, a posebno rubovi u neposrednom kontaktu s kožom djeteta, osmišljeni su tako da sprečavaju porezotine i rane.

Cjelovitost konstrukcije

Radi sprečavanja propadanja ili odlamanja sastavnih dijelova koji bi mogli prouzročiti tjelesne ozljede proizvod mora moći podnijeti mehaničko opterećenje kojem je podvrgnut tijekom uporabe. Kako bi se spriječilo raspadanje sastavnih dijelova koji bi mogli prouzročiti ozljede materijal koji se koristi za proizvodnju kada za kupanje i postolja zadržava funkcionalnost tijekom cijelog vijeka trajanja proizvoda, posebno uzimajući u obzir toplinske promjene.

Opasnost zbog kombinacije dvaju odvojenih dijelova

Dodatak za pričvršćivanje kade na postolje mora moći podnijeti mehaničko opterećenje kojem je podvrgnut tijekom uporabe. Za postolja i kade za kupanje koji se prodaju odvojeno upozorenja i upute navode proizvode koji se mogu sigurno koristiti zajedno.

Posebna upozorenja za proizvod

Upozorenja i upute za uporabu jasno navode da:

- njegovatelj u svakom trenutku mora biti u kontaktu s djetetom,
- se utapanje može dogoditi vrlo brzo i u vrlo plitkoj vodi (± 2 cm), da proizvodi ne pružaju nikakvu dodatnu sigurnost u pogledu opasnosti od vode i da su zabilježeni slučajevi utapanja u kadama za kupanje.
- Upozorenja i informacije trebaju biti jasno istaknute na pakiranju, na proizvodu i na prodajnom mjestu te trebaju biti popraćeni slikama.

Oznaka upozorenja je trajna i treba ostati vidljiva kada je dijete u kadi za kupanje.

Njegovateljima se pružaju informacije o starosnoj dobi kada su djeca posebno ranjiva (do 12 mjeseci).

Kade za kupanje dolaze s upozorenjem njegovateljima da ne postavljaju kade na povišeni položaj korištenjem proizvoda kao što su stolovi.

Higijena

Proizvodi se osmišljavaju tako da budu lako perivi i da ih se lako može osušiti.

32010D0011

8.1.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 4/91

ODLUKA KOMISIJE**od 7. siječnja 2010.**

o sigurnosnim zahtjevima koje moraju ispuniti europske norme za prozorske brave i balkonska vrata koja su sigurna za djecu, a koje postavljaju potrošači, sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2009) 10298)

(Tekst značajan za EGP)

(2010/11/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (a),

budući da:

- (1) Direktiva 2001/95/EZ propisuje da europske norme donose europska normizacijska tijela. Te norme trebaju osigurati da proizvodi ispunjavaju opće sigurnosne zahtjeve iz Direktive.
- (2) Sukladno Direktivi 2001/95/EZ pretpostavlja se da je proizvod siguran, s obzirom na rizike i kategorije rizika obuhvaćene nacionalnim normama, kada je sukladan s neobveznim nacionalnim normama kojima su preuzete europske norme.
- (3) Slučajni padovi s visine, kao što su prozori ili balkoni, predstavljaju vodeći uzrok smrti ili trajnih povreda mozga ili kosti kod djece mlađe od 5 godina. Takvi padovi su veliki problem u urbanim područjima s velikom koncentracijom višekatnih stambenih blokova, posebno u proljeće i ljeto kada su prozori otvoreni dulje vrijeme. U regiji Île-de-France između svibnja i rujna 2005. zabilježeno je 67 takvih slučajnih padova, što iznosi gotovo 14 slučajeva mjesečno. U Danskoj i Švedskoj svake godine se zabilježi između 20 i 60 takvih slučajeva. U razdoblju od 1996. do 2003., godišnje je u prosjeku zabilježeno 79 padova djece u Grčkoj, 130 u Nizozemskoj, a 25 u Ujedinjenoj Kraljevini.

(4) Kako bi se smanjili ili spriječili slučajni padovi, postoje zahtjevi vezano uz veličinu prozora, te uporabu i značajke prozorskih ograda i rešetki. Međutim, ti su zahtjevi uglavnom utvrđeni u nacionalnim građevinskim propisima koji se razlikuju od jedne do druge države članice.

(5) Na tržištu također postoje proizvodi koji su oblikovani za ograničavanje ili blokiranje otvaranja prozora i balkonskih vrata. Takve proizvode postavlja potrošač izravno na prozor ili balkonska vrata.

(6) Za takve proizvode ne postoje nikakvi europske sigurnosni standardi. Trenutačno gospodarski subjekti i tijela za nadzor nad tržištem koriste neke nacionalne i međunarodne norme, te i metode ispitivanja.

(7) U razdoblju od 2005. do 2007., Austrija, Danska i Norveška zajednički su provele projekt ocjene sigurnosti prozorskih brava i balkonskih vrata koje postavljaju potrošači koje su dostupne su na tržištu, kao i procjenu prikladnosti postojećih nacionalnih i međunarodnih metoda ispitivanja. Osim toga, sudionici su također uzeli u obzir zahtjeve koje je izradio ANEC ⁽²⁾ u studiji o uređajima koji su sigurni za djecu koja je objavljena 2004. ⁽³⁾, kao i neke zahtjeve iz norme EN-71:1 o sigurnosti dječjih igraćaka.

(8) Rezultati projekta pokazali su da nekoliko ispitanih uzoraka brava djeca mogu otključati usprkos tvrdnji da su sigurna za djecu; drugi uzorci su se raspali, lomili ili nisu prošli test starenja, a kod svih ispitanih uzoraka nedostajale su neke obvezne upute.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ ANEC — Glas europskih potrošača u normizaciji. <http://www.anec.org/anec.asp>

⁽³⁾ <http://www.anec.org/attachments/r&t005-04.pdf>

- (9) Stoga je potrebno odrediti posebne zahtjeve na temelju članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2001/95/EZ te potom na temelju takvih zahtjeva naložiti izradu europskih sigurnosnih normi kako bi se osiguralo da su ti uređaji sigurni za djecu, da zadrže cjelovitost konstrukcije tijekom čitavog očekivanog vijeka trajanja, da su otporni na starenje i izloženost vremenskim uvjetima te da imaju jasne upute i informacije za korisnike. Te norme treba izraditi u skladu s Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila za usluge informatičkog društva⁽¹⁾. Referentnu oznaku usvojene norme treba objaviti u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2001/95/EEZ.
- (10) Brave na koje se primjenjuje ova Odluka trebaju biti samo one brave koje potrošači postavljaju na prozore ili balkonska vrata. Na brave koje su ugrađene u okvir prozora ili balkonskih vrata primjenjuju se tehničke specifikacije sukladno Direktivi Vijeća 89/106/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na građevne proizvode⁽²⁾.
- (11) Nakon što odgovarajuće norme budu dostupne, te pod uvjetom da Komisija odluči objaviti njihove referentne oznake u *Službenom listu*, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 4. stavku 2. Direktive 2001/95/EEZ, pretpostavlja se da prozorske brave i balkonska vrata koje su sigurne za djecu i koje postavljaju potrošači ispunjavaju opći sigurnosni zahtjev iz Direktive 2001/95/EZ, u mjeri u kojoj se odnose na sigurnosne zahtjeve obuhvaćene normama.
- (12) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog na temelju članka 15. Direktive 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Odluke:

- „brava koju postavlja potrošač” znači uređaj koji blokira ili ograničava unaprijed određeni položaj otvaranja prozora ili balkonskih vrata. Takav uređaj osmišljen je tako da ga potrošač može naknadno postaviti na prozore ili balkonska vrata.
- „siguran za djecu” ili „otporan na djelovanje djece” znači da uređaj ne može otključati dijete mlađe od 51 mjeseca.

Članak 2.

Zahtjevi

Posebni sigurnosni zahtjevi za brave koje su sigurne za djecu i koje postavljaju potrošači, a koje moraju ispuniti europske norme na temelju članka 4. Direktive 2001/95/EZ određeni su u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 3.

Objava

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. siječnja 2010.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

⁽²⁾ SL L 40, 11.2.1989., str. 12.

PRILOG

Posebni sigurnosni zahtjevi i metode ispitivanja za brave za prozore i balkonska vrata koje su sigurne za djecu i koje postavljaju potrošači*Fizikalna i mehanička svojstva*

Brave za prozore i balkonska vrata moraju biti izrađene tako da su otporne na habanje zbog stalnog otvaranja i zatvaranja, pod opterećenjem i bez opterećenja, kao i na starenje i izloženost svim vremenskim uvjetima, kao što je sunčeva svjetlost, kiša, snijeg, vlaga, visoke i niske temperature i vjetar te da pritom ostaju sigurne za djecu.

Uređaji moraju moći podnijeti slučajne udarce tijekom vijeka trajanja bez lomova.

Kako bi ispunili svoju svrhu, uređaji moraju prilikom otvaranja ograničavati udaljenost između okvira i prozorskog krila tako da se sprečava prolaz malog djeteta, posebno uzimajući u obzir razvojne sposobnosti i antropometrijske mjere za djecu različite starosti.

Mali dijelovi

Kako bi se spriječila opasnost od gušenja, mali dijelovi koji su odvojeni ili se mogu odvojiti moraju biti dimenzionirani tako da se spriječi mogućnost njihova gutanja i/ili udisanja.

Oštri rubovi i dijelovi koji strše

Kako bi se spriječili ubodi, posjekotine, strugotine, pričeppljivanje ili druge tjelesne ozljede, dostupni rubovi moraju biti zaobljeni, ne smiju biti ukošeni, te ne smiju imati šiljke ili izbočene površine.

Zaglavljivanje prstiju

Uređaji ne smiju imati dostupne otvore, uzimajući u obzir antropometrijske mjere za djecu i njihove sposobnosti u različitim dobnim skupinama.

Ispitivanje

Za ispitivanje starenja zbog izloženosti UV zračenju i povećanoj temperaturi, habanja, mehaničke stabilnosti i sigurnosti za djecu, koriste se posebne metode ispitivanja. Proizvodi sa savitljivim dijelovima, kao što su lanci, žice i užad, također se moraju ispitati metodom udaranja. Uređaji se ne smiju slomiti i moraju biti potpuno funkcionalni nakon ispitivanja.

Prema potrebi, metode ispitivanja moraju se prilagoditi za ispitivanje učinkovitosti brava za sve vrste prozora (npr. francuski prozori, dvokrilni vanjski prozori, prozori na podizanje i klizni prozori).

Sile u ispitivanjima primjenjuju se u najopterećenijim smjerovima te se mjere mjernom nesigurnošću koja ne premašuje $\pm 1\%$, a pomaci se mjere mjernom nesigurnošću koja ne premašuje ± 1 mm.

Ispitivanja sa skupinama djece

Mora se provjeriti funkcija sigurnosti za djecu. Kao referenca moraju se koristiti zahtjevi norme EN ISO 8317 o ambalaži koja djeci otežava otvaranje. Moraju se ispuniti i kriteriji za utvrđivanje nedostataka koji su određeni tom normom.

Informacije o proizvodu

Moraju se pružiti informacije o proizvodu kako bi se smanjio rizik od mogućih predvidivih opasnosti povezanih s uporabom tog proizvoda.

Moraju se pružiti i informacije o sigurnoj uporabi proizvoda. Te upute moraju sadržavati najmanje sljedeće:

- naziv ili žig proizvođača, uvoznika ili osobe koja je odgovorna za prodaju proizvoda,
- izjavu: „Prije postavljanja i uporabe uređaja pažljivo pročitajte ovu uputu. U slučaju nepridržavanja uputa, uređaj može dovesti u pitanje sigurnost djece. Čuvajte upute za buduću uporabu.”,
- informacije o vrsti prozora za koju je proizvod osmišljen,
- upute o tome kako i gdje ispravno postaviti uređaj. Različite vrste prozora i različiti materijali, kao što su drvo, kovina, plastika itd., mogu zahtijevati različite upute. Budući da je sastavljanje uređaja od velike važnosti za sigurnost djece, upute moraju biti detaljne, a u nekim slučajevima može biti potrebno osigurati i poseban alat za sastavljanje,
- bilo kakve druge informacije za sigurnu uporabu.

32010R0212

L 65/16

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

13.3.2010.

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 212/2010**od 12. ožujka 2010.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 669/2009 o provedbi Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na povećanu razinu službenih kontrola uvoza određene hrane za životinje i hrane neživotinjskog podrijetla****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

Uredbe, kako bi se izbjegle poteškoće u tumačenju njezinoga članka 19.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 53. stavak 1.,uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja ⁽²⁾, a posebno njezine članke 15. stavak 5. i 63. stavak 1.,

budući da:

(1) Uredbom (EZ) br. 669/2009 ⁽³⁾ utvrđeni su propisi o povećanoj učestalosti službenih kontrola koje se moraju provesti pri uvozu određene hrane za životinje i hrane neživotinjskog podrijetla, na ulaznim mjestima na područja navedene u Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 882/2004. Posebno je u Prilogu I. Uredbe (EZ) br. 669/2009 naveden popis hrane za životinje i hrane neživotinjskog podrijetla koje podliježu povećanoj učestalosti službenih kontrola.

(2) Potrebno je izmijeniti članak 19. Uredbe (EZ) br. 669/2009 u kojem su sadržane prijelazne mjere tako da se terminologija koja se u njemu koristi uskladi s onom koja se koristi u članku 8. stavku 1. točki (b) iste

(3) Nakon objave Uredbe (EZ) br. 669/2009 više država članica ukazalo je Komisiji na potrebu točnijeg definiranja određenih tarifnih oznaka koje se primjenjuju u dijelu A Priloga I. toj Uredbi, kako bi se olakšala identifikacija proizvoda obuhvaćenih tim definicijama, kao i na potrebu tehničkog pojašnjenja za određene napomene (fusnote) u tom Prilogu.

(4) Komisiji je također ukazano na potrebu da se poseban popis rezidua pesticida kao opasnostima u povrću, svježem, ohlađenom ili smrznutom (hrana), uvrsti na listu u dijelu A Priloga I. Uredbi (EZ) br. 669/2009, kako bi se u obzir uzele obavijesti primljene tijekom posljednje tri godine unutar sustava brzog uzbunjivanja za hranu i hranu za životinje.

(5) Radi bolje jasnoće, potrebna su daljnja tehnička pojašnjenja s obzirom na objašnjenja o smjernicama za zajednički ulazni dokument naveden u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 669/2009.

(6) Zato je potrebno izmijeniti Uredbu (EZ) br. 669/2009.

(7) Uredba (EZ) br. 669/2009 treba se primjenjivati od 25. siječnja 2010. Prema tome, i ova se Uredba treba primijeniti od toga datuma.

(8) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

⁽¹⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1.

⁽²⁾ SL L 165, 30.4.2004., str. 1.

⁽³⁾ SL L 194, 25.7.2009., str. 11.

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 669/2009 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 19.*

Prijelazne mjere

1. U razdoblju od pet godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe, ako određeno ulazno mjesto nije opremljeno objektima i opremom potrebnom za provedbu identifikacijskih i fizičkih pregleda, kako je predviđeno člankom 8. stavkom 1. točkom (b), ti se pregledi prije puštanja robe u slobodan promet mogu provesti na nekom drugom mjestu

kontrole u istoj državi članici, a koje je odobreno za tu svrhu od strane nadležnog tijela te pod uvjetom da to mjesto kontrole ispunjava minimalne zahtjeve utvrđene u članku 4.

2. Države članice elektronskom putem na svojim internetskim stranicama javno objavljuju popis mjesta kontrole ovlaštenih u skladu sa stavkom 1.”

2. Prilozi se izmjenjuju u skladu s Prilogom u ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 25. siječnja 2010.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. ožujka 2010.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG

Prilozi I. i II. Uredbi (EZ) br. 669/2009 izmjenjuju se kako slijedi:

1. Prilog I. zamjenjuje se sljedećim:

(a) Dio A zamjenjuje se sljedećim:

„(A) **Hrana za životinje i hrana neživotinjskog podrijetla koja podliježe povećanoj učestalosti službenih kontrola na određenim ulaznim mjestima**

Hrana za životinje i hrana (predviđena upotreba)	Tarifna oznaka ⁽¹⁾	Zemlja podrijetla	Opasnost	Učestalost fizičkog i identifikacijskog pregleda (%)
Kikiriki i iz njega dobiveni proizvodi (hrana za životinje i hrana)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	Argentina	Aflatoksini	10
Kikiriki i iz njega dobiveni proizvodi (hrana za životinje i hrana)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	Brazil	Aflatoksini	50
Elementi u tragovima (hrana za životinje i hrana) ⁽²⁾	2817 00 00; 2820; 2821; 2825 50 00; 2833 25 00; 2833 29 20; 2833 29 80; 2836 99	Kina	Kadmij i olovo	50
Kikiriki i iz njega dobiveni proizvodi (hrana za životinje i hrana), posebno maslac od kikirikija (hrana)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	Gana	Aflatoksini	50
Začini (hrana): — <i>Capsicum</i> spp. (sušeni plodovi, cijeli ili mljeveni, uključujući čili, prah od čilija, kajensku papriku i papriku) — <i>Myristica fragrans</i> (muškatni oraščić) — <i>Zingiber officinale</i> (đumbir) — <i>Curcuma longa</i> (kurkuma)	0904 20; 0908 10 00; 0908 20 00; 0910 10 00; 0910 30 00	Indija	Aflatoksini	50
Kikiriki i iz njega dobiveni proizvodi (hrana za životinje i hrana)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	Indija	Aflatoksini	10
Sjemenke lubenice (egusi) i proizvodi od sjemenki ⁽³⁾ (hrana)	ex 1207 99	Nigerija	Aflatoksini	50
Suho grožđe (groždice) (hrana)	0806 20	Uzbekistan	Ochratoksin	50
Čili, proizvodi od čilija, kurkuma i palmino ulje (hrana)	0904 20 90; 0910 91 05; 0910 30 00; ex 1511 10 90	Sve treće zemlje	Sudan-bojila	20

Hrana za životinje i hrana (predviđena upotreba)	Tarifna oznaka ⁽¹⁾	Zemlja podrijetla	Opasnost	Učestalost fizičkog i identifikacijskog pregleda (%)
Kikiriki i iz njega dobiveni proizvodi (hrana za životinje i hrana)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	Vijetnam	Aflatoksini	10
Basmati riža za izravnu prehranu (hrana)	ex 1006 30	Pakistan	Aflatoksini	50
Basmati riža za izravnu prehranu (hrana)	ex 1006 30	Indija	Aflatoksini	10
Mango, Grah metraš (<i>Vigna sesquipedalis</i>), Gorka dinja (<i>Momordica charantia</i>), Tikvice, (<i>Lagenaria sicera-ria</i>), paprike i patlidžani (hrana)	ex 0804 50 00; 0708 20 00; 0807 11 00; ex 0709 90 90; 0709 60; 0709 30 00	Domini-kanska Republika	Rezidue pesticida analizirane višestrukim metodama za rezidue na temeljenim na CG-MS i LC-MS tehnici ili pojedinačnim metodama za rezidue (*)	50
Banane	0803 00 19	Domini-kanska Republika	Rezidue pesticida analizirane višestrukim metodama za rezidue temeljenim na CG-MS i LC-MS tehnici ili pojedinačnim metodama za rezidue (*)	10
Povrće, svježe, rashlađeno ili smrznuto (paprike, tikvice i rajčice)	0709 60; 0709 90 70; 0702 00 00	Turska	Pesticidi: metomil i oksamil	10
Kruške	0808 20 10; 0808 20 50	Turska	Pesticidi: amitraz	10
Povrće, svježe, rashlađeno ili smrznuto (hrana) — Grah metraš (<i>Vigna sesquipedalis</i>) — patlidžani — povrće iz roda — Brassica	0708 20 00; 0709 30 00; 0704;	Tajland	Rezidue pesticida analizirane višestrukim metodama za rezidue temeljenim CG-MS i LC-MS tehnici ili pojedinačnim metodama za rezidue (**)	50

(*) Posebno rezidue: amitraza, acefata, aldikarba, benomila, karbendazima, klorfenapira, klorpirifosa, CS2 (ditiokarbamati), diafentiurona, diazinona, diklorovosa, dikofola, dimetoata, endosulfana, fenamidona, imidakloprida, malationa, methamidofosa, metiokarba, metomila, monokrotofosa, ometoata, oksamila, profenofosa, propikonazola, tiabendazola, tiakloprida.

(**) Posebno rezidue: acefata, karbarila, karbendazima, karbofurana, klorpirifisa, klorpirifos-etila, dimetoata, etiona, malationa, metalaksila, metamidofosa, metomila, monokrotofosa, ometoata, profenofosa, protiofosa, kvinalfosa, triadimefona, triazofosa, dikrotofosa, EPN-a, trifona.

(1) Kad je potrebno ispitati samo određene proizvode pod bilo kojom tarifnom oznakom i kada u carinskoj nomenklaturi ne postoji nikakva posebna potpodjela pod tom oznakom, tada se tarifna oznaka obilježava kao „ex“ (primjerice ex 1006 30: uključena je samo Basmati riža za izravnu prehranu ljudi).

(2) Elementi u trgovima koji se spominju u ovoj stavci su elementi u trgovima koji pripadaju funkcionalnoj skupini tvari elemenata u trgovima navedenih u točki 3. podtočki (b) Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 268, 18.10.2003., str. 29.).

(3) Najveće dopuštene količine aflatoksina u orašastim plodovima i njihovim proizvodima navedenim u točkama 2.1.1 i 2.1.3 odjeljka 2. Priloga Uredbi Komisije (EZ) br. 1881/2006 (SL L 364, 20.12.2006., str. 5) jest referentna točka za djelovanje.”

(b) u dijelu B, točka (d) mijenja se i glasi:

„(d) ‚palmino ulje‘ crveno palmino je ulje pod tarifnom oznakom 1511 10 90, namijenjeno za izravnu prehranu;”

2. U Prilogu II., „Napomene o smjernicama za CED” zamjenjuju se sljedećim:

„Napomene o smjernicama za CED

Općenito:: Popuniti zajednički ulazni dokument tiskanim slovima. Napomene se prikazuju uz odgovarajući broj polja.

Dio I. Ovaj dio popunjava subjekt u poslovanju s hranom za životinje i hranom ili njihov predstavnik, osim ako nije drukčije naznačeno.

Polje I.1. Pošiljatelj: naziv i puna adresa fizičke ili pravne osobe (subjekta u poslovanju s hranom za životinje i hranom) koja otprema pošiljku. Preporučuju se podaci o brojevima telefona i faksa ili e-mail adresa.

Polje I.2. Ovo polje ispunjava nadležno tijelo određenog ulaznog mjesta (DPE).

Polje I.3. Primatelj: naziv i puna adresa fizičke ili pravne osobe (subjekta u poslovanju s hranom za životinje i hranom) kojemu je pošiljka otpremljena. Preporučuju se podaci o brojevima telefona i faksa ili e-mail adresa.

Polje I.4. Osoba odgovorna za pošiljku: osoba (subjekt u poslovanju s hranom za životinje i hranom ili njegov predstavnik ili osoba koja daje izjave u njegovo ime) koja je zadužena za pošiljku kada ista dođe na DPE i koja daje potrebne izjave nadležnom tijelu na DPE u ime uvoznika. Umetnite naziv i punu adresu. Preporučuju se podaci o brojevima telefona i faksa ili e-mail adresa.

Polje I.5. Zemlja podrijetla: odnosi se na zemlju iz koje potječe roba, u kojoj je uzgojena, požnjevena/ubrana ili proizvedena.

Polje I.6. Zemlja iz koje je pošiljka otpremljena: odnosi se na treću zemlju u kojoj je pošiljka utovarena na posljednje prijevozno sredstvo za prijevoz do Unije.

Polje I.7. Uvoznik: naziv i puna adresa. Preporučuju se podaci o brojevima telefona i faksa ili e-mail adresa.

Polje I.8. Odredište: adresa isporuke u Uniji. Preporučuju se podaci o brojevima telefona i faksa ili e-mail adresa.

Polje I.9. Dospijeće na DPE: naznačite procijenjeni datum kad se očekuje dospijeće pošiljke na DPE.

Polje I.10. Dokumenti: naznačite datum izdavanja i broj službenih dokumenata koji prate pošiljku, prema potrebi.

Polje I.11. Navedite sve detalje o dolaznom prometnom sredstvu: za zrakoplov broj leta, za brod naziv, za cestovna vozila broj registracijskih pločica s brojem prikolice, prema potrebi, za željeznička vozila oznaku vlaka i broj vagona.

Reference na dokumentima: broj zrakoplovne teretnice, broj tovarnog lista i komercijalni broj za željeznicu ili kamion.

Polje I.12. Opis robe: navesti detaljan opis robe (uključujući vrstu hrane za životinje).

Polje I.13. Roba ili oznaka HS prema Harmoniziranom sustavu Svjetske carinske organizacije.

- Polje I.14. Bruto masa: sveukupna masa u kilogramima. Definira se kao ukupna masa proizvoda i neposrednih spremnika i njegove ambalaže, no isključujući prijevozne spremnike i ostalu opremu za prijevoz.
- Neto masa: stvarna masa proizvoda u kg, bez ambalaže. Definira se kao masa samih proizvoda bez neposrednih spremnika ili bilo kakve ambalaže.
- Polje I.15. Broj pakovina.
- Polje I.16. Temperatura: naznačiti primjerenu vrstu prijevoza/temperaturu skladištenja.
- Polje I.17. Vrsta pakovine: navedite vrstu ambalaže proizvoda.
- Polje I.18. Roba namijenjena za: označiti odgovarajuće polje ovisno o tome je li roba namijenjena ljudskoj potrošnji bez prethodnog sortiranja ili druge fizičke obrade (u tom slučaju označiti polje ‚za prehranu ljudi‘) ili je namijenjena za prehranu ljudi nakon takve obrade (u tom slučaju označiti polje ‚daljnja prerada‘) ili je namijenjena za uporabu kao ‚hrana za životinje‘ (u tom slučaju označiti polje ‚hrana za životinje‘).
- Polje I.19. Navedite sve brojeve plombi i identifikacijske brojeve spremnika, prema potrebi.
- Polje I.20. Prijevoz do kontrolne točke: tijekom prijelaznog razdoblja prema članku 19. stavku 1., DPE će označiti ovo polje i dopustiti prijevoz do druge kontrolne točke.
- Polje I.21. Ne primjenjuje se.
- Polje I.22. Za uvoz: ovo se polje označuje kad je pošiljka namijenjena za uvoz u Uniju (članak 8.).
- Polje I.23. Ne primjenjuje se.
- Polje I.24. Označite odgovarajuće prijevozno sredstvo.
- Dio II. Ovaj dio ispunjava nadležno tijelo.**
- Polje II.1. Unesite isti referentni broj kao u polju I.2.
- Polje II.2. Koriste ga carinske službe, prema potrebi.
- Polje II.3. Dokumentacijska provjera: ispunjava se za sve pošiljke.
- Polje II.4. Nadležno tijelo DPE označuje je li pošiljka odabrana za fizički pregled, koji se u prijelaznom razdoblju predviđenom u članku 19. stavku 1. smije provoditi na drugom mjestu kontrole.
- Polje II.5. Nadležno tijelo DPE označuje nakon zadovoljavajuće dokumentacijske provjere, tijekom prijelaznog razdoblja predviđenog u članku 19. stavku 1., na koje se mjesto kontrole smije prevesti pošiljka kako bi bila se proveo identifikacijski i fizički pregled.
- Polje II.6. Jasno naznačiti mjere koje se poduzimaju u slučaju odbijanja pošiljke radi nezadovoljavajućih rezultata dokumentacijskog pregleda. Adresa odredišta u slučaju ‚vraćanja i preusmjeravanja‘, ‚uništavanja‘, ‚prerade‘ i ‚prenamjene‘ mora se označiti u polju II.7.
- Polje II.7. Upisati odgovarajući odobreni broj i adresu (ili naziv broda i luku) za sva odredišta u kojima je potreban daljnji nadzor pošiljke, primjerice za polje II.6. u slučaju ‚vraćanja i preusmjeravanja‘, ‚uništavanja‘, ‚prerade‘ i ‚prenamjene‘.
- Polje II.8. Ovdje se stavlja službeni pečat nadležnoga tijela DPE.
- Polje II.9. Potpis odgovornog službenika nadležnoga tijela DPE.
- Polje II.10. Ne primjenjuje se.

- Polje II.11. Nadležno tijelo DPE ili, tijekom prijelaznog razdoblja predviđenog u članku 19. stavku 1. nadležno tijelo mjesta kontrole ovdje upisuje rezultate identifikacijskog pregleda.
- Polje II.12. Nadležno tijelo DPE ili, tijekom prijelaznog razdoblja predviđenog u članku 19. stavku 1. nadležno tijelo mjesta kontrole, ovdje upisuje rezultate fizičkog pregleda.
- Polje II.13. Nadležno tijelo DPE ili, tijekom prijelaznog razdoblja predviđenog u članku 19. stavku 1., nadležno tijelo mjesta kontrole ovdje navodi upisuje rezultate laboratorijskih ispitivanja. U ovo se polje unosi kategorija tvari ili patogena na koje je provedeno laboratorijsko ispitivanje.
- Polje II.14. Ovo se polje koristi za pošiljke koje se puštaju u slobodan promet u Uniji.
- Polje II.15. Ne primjenjuje se.
- Polje II.16. Jasno navedite koje se mjere poduzimaju u slučaju odbijanja pošiljke radi nezadovoljavajućeg ishoda identifikacijskog i fizičkog pregleda. Adresa odredišta u slučaju ,vraćanja i preusmjeravanja', ,uništavanja', ,prerade' i ,prenamjene' mora se unijeti u polje II.18.
- Polje II.17. Razlozi odbijanja: koristiti, prema potrebi, radi dodavanja odgovarajućih podataka. Označite odgovarajuće polje.
- Polje II.18. Naznačite, prema potrebi, odobreni broj i adresu (ili naziv broda i luku) za sva odredišta u kojima je potreban daljnji nadzor pošiljke, primjerice za polje II.6. ,vraćanje i preusmjeravanje', ,uništavanje', ,prerade' i ,prenamjene'.
- Polje II.19. Koristite ovo polje ako je izvorna plomba na pošiljci uništena prilikom otvaranja spremnika. Mora se voditi popis svih plombi koje su korištene u tu svrhu.
- Polje II.20. Ovdje se stavlja službeni pečat nadležnoga tijela DPE ili, tijekom prijelaznoga razdoblja predviđenog u članku 19. stavku 1., nadležnoga tijela mjesta kontrole.
- Polje II.21. Potpis odgovornog službenika nadležnoga tijela DPE ili, tijekom prijelaznoga razdoblja predviđenog u članku 19. stavku 1., nadležnoga tijela mjesta kontrole.

Dio III. Ovaj dio ispunjava nadležno tijelo

- Polje III.1. Detalji o vraćanju i preusmjeravanju: nadležno tijelo DPE ili, tijekom prijelaznoga razdoblja predviđenog u članku 19. stavku 1., nadležno tijelo mjesta kontrole označuje prijevozno sredstvo koje se koristi, detalje o njegovoj identifikaciji, odredišnu zemlju i datum ponovne otpreme, čim su poznati.
- Polje III.2. Povratne informacije: navedite jedinicu lokalnog nadležnog tijela koja je odgovorna, prema potrebi, za kontrolu u slučaju ,uništavanja', ,prerade' ili ,prenamjene' pošiljke. U ovom polju to tijelo izvještava o ishodu dospijeca pošiljke i da li odgovara podacima o pošiljci.
- Polje III.3. Potpis odgovornog službenika nadležnoga tijela DPE ili, tijekom prijelaznoga razdoblja predviđenog u članku 19. stavku 1., odgovornog službenika mjesta ,kontrole' u slučaju ,vraćanja i preusmjeravanja'. Potpis odgovornog službenika lokalnog nadležnog tijela u slučaju ,uništavanja', ,prerade' i ,prenamjene'."
-

32010D0157

17.3.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 67/9

ODLUKA KOMISIJE**od 12. ožujka 2010.****o produženju važenja Odluke 2006/502/EZ kojom se od država članica zahtijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište isključivo upaljača koji su sigurni za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača-noviteta***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2010) 1314)***(Tekst značajan za EGP)**

(2010/157/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 13.,

budući da:

- (1) Odlukom Komisije 2006/502/EZ ⁽²⁾ od država članica zahtijeva se poduzimanje mjera kojima se osigurava stavljanje na tržište upaljača sigurnih za djecu i zabranjuje stavljanje na tržište upaljača-noviteta.
- (2) Odluka 2006/502/EZ usvojena je u skladu s odredbama članka 13. Direktive 2001/95/EZ, kojom se ograničava važenje odluke na razdoblje od najviše 1 godine, ali dopušta njezino produljenje na dodatna razdoblja koja ne smiju biti duža od 1 godine.
- (3) Odluka 2006/502/EZ izmijenjena je tri puta, prvi put Odlukom 2007/231/EZ ⁽³⁾, kojom je važenje Odluke produženo do 11. svibnja 2008., drugi put Odlukom 2008/322/EZ ⁽⁴⁾, kojom je važenje Odluke produženo do 11. svibnja 2009. i treći put Odlukom 2009/298/EZ ⁽⁵⁾, kojom je važenje Odluke produženo za dodatnu godinu do 11. svibnja 2010.
- (4) Ako se ne donesu druge odgovarajuće mjere koje se odnose na sigurnost upaljača za djecu, nužno je produžiti važenje Odluke 2006/502/EZ za sljedećih 12 mjeseci i izmijeniti je na odgovarajući način.

- (5) Mjere predviđene ovom odlukom u skladu su s mišljenjem odbora koji je osnovan Direktivom 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

U članku 6. Odluke 2006/502/EZ stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

- „2. Ova se Odluka primjenjuje do 11. svibnja 2011.”

Članak 2.

Države članice poduzimaju mjere potrebne za usklađivanje s ovom Odlukom najkasnije do 11. svibnja 2010. i objavljuju ih. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. ožujka 2010.

Za Komisiju
John DALLI
Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ SL L 198, 20.7.2006., str. 41.

⁽³⁾ SL L 99, 14.4.2007., str. 16.

⁽⁴⁾ SL L 109, 19.4.2008., str. 40.

⁽⁵⁾ SL L 81, 27.3.2009., str. 23.

32010D0309

L 138/24

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

4.6.2010.

ODLUKA KOMISIJE**od 3. lipnja 2010.****o izmjeni Odluke 2008/721/EZ u vezi s naknadama koje se isplaćuju članovima znanstvenih odbora i stručnjacima u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i zaštite okoliša**

(2010/309/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 168. i 169.,

budući da:

- (1) Članak 19. Odluke Komisije 2008/721/EZ od 5. rujna 2008. o uspostavi savjetodavne strukture znanstvenih odbora i stručnjaka u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i okoliša i o stavljanju izvan snage Odluke 2004/210/EZ ⁽¹⁾ navodi da članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine znanstvenih savjetnika za procjenu rizika (dalje u tekstu: „Skupina”) i vanjski stručnjaci imaju pravo na naknadu za sudjelovanje na sastancima odbora, u tematskim radionicama, radnim skupinama i na drugim sastancima i događajima koje organizira Komisija, te za obavljanje zadaća izvjestitelja o određenom pitanju.
- (2) Prilogom III. Odluci 2008/721/EZ utvrđeni su iznosi naknada koje se isplaćuju članovima znanstvenih odbora, znanstvenim savjetnicima iz Skupine i vanjskim stručnjacima.
- (3) Trenutno se naknade za sudjelovanje na sastancima isplaćuju samo onim stručnjacima koji su nazočili navedenim sastancima. Moderne tehnologije pomoću audio ili video uređaja ili mrežnih aplikacija omogućavaju razmjenu stručnih mišljenja na virtualnim sastancima. Primjena tih alata omogućila bi sudjelovanje više stručnjaka u radu znanstvenih odbora pri čemu bi se smanjio učinak na okoliš i troškovi te skratilo vrijeme koje je stručnjaku potrebno za put.
- (4) Kod elektronički posredovanog sudjelovanja na daljinu iznos naknade mora biti razmjern trajanju sastanka (kratka nazočnost, cjelodnevni ili samo prijedpodnevni ili poslijepodnevni sastanak).

- (5) Stoga je nužno prilagoditi pravila za isplatu naknade za sudjelovanje članovima, savjetnicima i vanjskim stručnjacima. Članak 19. i Prilog III. Odluci 2008/721/EZ treba izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odluka 2008/721/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 19. prvi se stavak zamjenjuje sljedećim:

„Članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci imaju pravo na naknadu za osobno sudjelovanje ili elektronički posredovano sudjelovanje na daljinu, na sastancima odbora, u tematskim radionicama, radnim skupinama i na drugim sastancima i događajima koje organizira Komisija, te za obavljanje zadaća izvjestitelja o određenom pitanju, u skladu s Prilogom III.”,

2. Prilog III. zamjenjuje se tekstem iz Priloga ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 3. lipnja 2010.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ SL L 241, 10.9.2008., str. 21.

PRILOG

„PRILOG III.

NAKNADE

1. Članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci imaju pravo na naknadu za sudjelovanje na sastancima odbora, u tematskim radionicama, radnim skupinama i na drugim sastancima i događajima koje organizira Komisija kako slijedi:

- (a) kod osobnog sudjelovanja, 385 EUR za svaki dan kad su osobno nazočili,
- (b) kod sudjelovanja na daljinu, 100 EUR za svaki započeti sat nazočnosti, do najviše:
- i. 385 EUR za nazočnost prijepodne i poslijepodne, i
 - ii. 195 EUR za nazočnost prijepodne ili poslijepodne,

2. Članovi znanstvenih odbora, znanstveni savjetnici iz Skupine i vanjski stručnjaci imaju pravo na naknadu za obavljanje zadaća izvjestitelja kako slijedi:

- (a) iznos naknade određuje se u odnosu na sljedeće čimbenike: radno opterećenje koje se odnosi na složenost predmeta, vrijeme potrebno za donošenje mišljenja, količina i dostupnost podataka, znanstvene literature i informacija koje treba prikupiti i obraditi, te opseg i složenost javnog savjetovanja i savjetovanja s dionicima i kontakti s drugim tijelima, a s obzirom na sljedeća okvirna mjerila:

Iznos	Okvirna mjerila
385 EUR	<ul style="list-style-type: none"> — jednostavno i rutinsko pitanje — mišljenje se temelji na pregledu dokumentacije, uz ograničeno pretraživanje podataka i ograničeni pregled literature — bez javnog savjetovanja — najviše pet mjeseci između prvog i posljednjeg sastanka
770 EUR	<ul style="list-style-type: none"> — složeno pitanje — mišljenje se temelji na opsežnom pretraživanju i pregledu podataka i literature — savjetovanje s dionicima i/ili javno savjetovanje uz ograničeno radno opterećenje zbog analize povratnih informacija — od pet do devet mjeseci između prvog i posljednjeg sastanka
1 155 EUR	<ul style="list-style-type: none"> — vrlo složeno pitanje — potrebno vrlo opsežno pretraživanje i analiza podataka i literature — opsežno i složeno savjetovanje s dionicima, javnosti i drugim znanstvenim tijelima, uz pregled relevantnih povratnih informacija — više od devet mjeseci između prvog i posljednjeg sastanka

- (b) Na temelju mjerila iz točke (a) Komisija za svaki posebni slučaj u zahtjevu za mišljenje navodi koji se iznos naknade primjenjuje na izvjestitelja. Komisija tijekom pripremnih radnji vezanih uz zatraženo mišljenje može promijeniti odabrani iznos ako je to opravdano nepredviđenim promjenama u vezi s odgovarajućim mjerilima.”

32010D0376

6.7.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 170/39

ODLUKA KOMISIJE

od 2. srpnja 2010.

o sigurnosnim zahtjevima koje europske norme moraju ispuniti za određene proizvode u okruženju u kojemu spavaju djeca sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(2010/376/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (a),

budući da:

- (1) Direktiva 2001/95/EZ propisuje da europske norme donose europska normizacijska tijela. Te norme trebaju osigurati da proizvodi ispunjavaju opći sigurnosni zahtjev iz Direktive.
- (2) Sukladno Direktivi 2001/95/EZ pretpostavlja se da je proizvod siguran, u vezi s rizikom i kategorijama rizika obuhvaćenih relevantnim nacionalnim normama, kada je sukladan s neobvezujućim nacionalnim normama kojima su preuzete europske norme.
- (3) Europska komisija je 2006. godine naručila studiju ⁽²⁾ za procjenu sigurnosti nekoliko proizvoda za djecu koji se obično koriste za malu djecu u dobi od 0 do 5 godina. Studija je provedena u suradnji s državnim tijelima, nacionalnim normizacijskim tijelima, potrošačkim udrugama, organizacijama za sigurnost proizvoda, gospodarskim subjektima i ispitnim laboratorijima.
- (4) Za te su proizvode u okviru studije prikupljeni statistički podaci o nesrećama i ozljedama u Uniji i svijetu te je provedena cjelovita procjena rizika koja se temelji na utvrđivanju glavnih opasnosti i procjeni scenarija izloženosti.
- (5) Za nastavak studije određeno je pet vrsta proizvoda ocijenjenih u ranijoj studiji, a koji se često nalaze u okruženju u kojemu spava novorođenčad i mala djeca. Ti su proizvodi madraci za dječje krevetiće, zaštitne ogradice za dječje krevetiće, viseći ležajci za malu djecu, popluni za djecu i dječje vreće za spavanje.
- (6) Novorođenčad u prosjeku spava najmanje 16 sati dnevno, a djeca u dobi od 3 do 5 godina još uvijek spavaju 11-13 sati dnevno. Uključujući i razdoblja budnosti, mala djeca tijekom prvih pet godina života provode najmanje pola dana u okruženju u kojemu

spavaju. Proizvodi koji se upotrebljavaju u okruženju u kojemu mala djeca spavaju moraju biti sigurni, jer se tamo obično ostavljaju bez nadzora na duže vrijeme tijekom dana i noći.

- (7) Prema Europskoj bazi podataka o ozljedama (IDB), između 2005. i 2007. godine u Europskoj uniji dogodilo se 17 000 nesreća koje uključuju djecu u dobi od 0 do 4 godine za vrijeme boravka u u krevetiću ⁽³⁾. Prema Američkoj komisiji za sigurnost proizvoda (US CPSC), svake godine sve više male djece umire u nesrećama koje su povezane s krevetićima i srodnim proizvodima nego s bilo kojim drugim proizvodom za djecu ⁽⁴⁾.
- (8) Pojedini modeli zaštitnih ogradica za dječje krevetiće i dječje vreće za spavanje notificirani su kroz europski sustav za brzu razmjenu obavijesti o opasnim proizvodima RAPEX kao proizvodi koji predstavljaju opasnost od gušenja i davljenja, slijedom čega su povučeni s tržišta ili opozvani. Zbog opasnosti od zapaljivosti, pregrijavanja i gušenja, Francuska komisija za sigurnost potrošača je 1992. godine preporučila provedbu aktivnosti informiranja potrošača i poboljšavanja sigurnosti popluna za djecu ⁽⁵⁾. U 2002., 2007. i 2008. godini US CPSC je naredila opoziv nekih modela madraca za krevetiće zbog rizika od zaglavlivanja i neutemeljenih tvrdnji ⁽⁶⁾.
- (9) Ako zaštitne ogradice za dječje krevetiće, madraci i popluni za djecu nisu sigurni ili ako uz njih nisu dostavljena odgovarajuća sigurnosna upozorenja, mogu, zbog opasnosti od pregrijavanja i gušenja, uzrokovati češću pojavu sindroma iznenadne dojenačke smrti (SIDS) ⁽⁷⁾.

⁽³⁾ IDB All Injury Data, 2005.-2007.

⁽⁴⁾ „Nursery product-related injuries and deaths among children under the age of five” („Ozljede i smrtni slučajevi kod djece mlađe od pet godina koji su uzrokovani proizvodima za njegu djece”), u: CPSC, veljača 2009.

⁽⁵⁾ <http://www.securiteconso.org/Article195.html>

⁽⁶⁾ <http://www.cpsc.gov/cgi-bin/prod.aspx>

⁽⁷⁾ „Environment of infants during sleep and risk of sudden infant death” („Okruženje dojenčadi tijekom spavanja i iznenadna dojenačka smrt”), *British Medical Journal*, 1996., „Changing concepts of SIDS: implications for infant sleeping environment and sleep position” („Mijenjanje koncepta o iznenadnoj dojenačkoj smrti: posljedice za okruženje u kojemu dojenčad spava i položaj spavanja”), *American Academy of Paediatrics*, ožujak 2000., „Sleep Environment and the risk of sudden Infant death in an urban population” („Okruženje tijekom spavanja i rizik od iznenadne dojenačke smrti kod urbane populacije”), *American Academy of Paediatrics*, svibanj 2003., <http://www.hc-sc.gc.ca/cps-spc/legislation/pol/bumper-bordire-eng.php>

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/consumers/safety/projects/ongoing-projects_en.htm#project_results

- (10) Istraživanja su u isto vrijeme pokazala da dječje vreće za spavanje mogu imati zaštitni učinak protiv SIDS-a ⁽¹⁾, budući da one smanjuju mogućnost okretanja na trbuh i sprječavaju da posteljina tijekom spavanja pokrije lice i glavu. Ako se zbog tih razloga preporučuje njihova uporaba, potrebno je osigurati njihovu sigurnost u odnosu na druge rizike, kao što su gušenje malim djetelovima i zaglavlivanje.
- (11) Za prethodno navedenih pet vrsta proizvoda ne postoje europske norme. Stoga je potrebno utvrditi posebne zahtjeve iz članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2001/95/EZ, kako bi se od normizacijskih tijela zahtijevala izrada norma za smanjenje rizika pri korištenju tih proizvoda.
- (12) Te bi se norme trebale izraditi u skladu s postupkom uređenim Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa i pravila za usluge informatičkog društva ⁽²⁾. Referentne oznake usvojene norme treba u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2001/95/EZ objaviti u *Službenom listu Europske unije*.
- (13) Nakon što odgovarajuće norme postanu dostupne i pod uvjetom da Komisija odluči objaviti njihove referentne oznake u *Službenom listu*, u skladu s postupkom iz članka 4. stavka 2. Direktive 2001/95/EZ, pretpostavlja se da madraci za dječje krevetiće, zaštitne ogradice za dječje krevetiće, viseći ležaji za malu djecu, popluni za djecu i vreće za spavanje za djecu koji su proizvedeni u skladu s tim normama, ispunjavaju opći sigurnosni zahtjev iz Direktive 2001/95/EZ s obzirom na sigurnosne zahtjeve obuhvaćene normama.
- (14) Ova je Odluka u skladu s mišljenjem Odbora koji je osnovan u skladu s člankom 15. Direktive 2001/95/EZ,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Odluke:

- „*madrac za dječji krevetić*” znači proizvod koji pruža potporu za novorođenčad i djecu koja spavaju u krevetiću. Dimenzije su mu obično 60 × 120 cm ili 70 × 140 cm, a debljine je između 6 i 15 cm. Može biti i sklopiv,
- „*zaštitna ogradica za dječji krevetić*” znači podstavljeni dodatak za krevetić koji se postavlja na njegovu unutarnju stranicu, obično se koristi za poboljšanje udobnosti djeteta. Može se postaviti na najmanje jednu stranicu kreveta,
- „*viseći ležaj za malu djecu*” znači krevetić ili kolijevka, često bez čvrstih temelja, koji/koja je pomoću uzica, remenja ili užadi s omčama pričvršćen/pričvršćena na jednu ili više potpornih točaka. Koristi se za odlaganje malog djeteta koja ne može klečati ili sjediti uspravno bez tuđe pomoći,
- „*poplun za djecu*” znači vreća od tkanine s mekim punjenjem koja se u krevetiću koristi za udobnije spavanje i sprječavanje pothlađivanja,
- „*dječja vreća za spavanje*” znači toplo podstavljena ili napunjena vreća dužine tijela u koju se stavlja dijete i koja je namijenjena sprječavanju pothlađivanja i gušenja dok dijete spava ili leži u krevetiću.

Članak 2.

Zahtjevi

Posebni sigurnosni zahtjevi za proizvode koji su navedeni u članku 1. ove Odluke koje europske norme moraju ispuniti sukladno članku 4. Direktive 2001/95/EZ navedeni su u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. srpnja 2010.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ „Risk and preventive factors for cot death in The Netherlands, a low-incidence country” („Rizik i sprječavanje smrti u kolijevci u Nizozemskoj, zemlji s malim brojem zabilježenih slučajeva”), *European Journal of Paediatrics*, srpanj 1998.

⁽²⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

PRILOG

POSEBNI SIGURNOSNI ZAHTJEVI ZA MADRACE ZA DJEČJE KREVEĆICE

RIZICI: Glavni rizici povezani s ovim proizvodom su zaglavljivanje i zapaljivost.

Sigurnosni zahtjevi

1. Opći sigurnosni zahtjevi

Proizvodi ne smiju ugrožavati sigurnost ili zdravlje djece i skrbnika, ako se koriste u skladu s namjenom ili na predviđeni način te uzimajući u obzir ponašanje djece. Treba uzeti u obzir sposobnost korisnika i njihovih skrbnika, posebno kod proizvoda koji su zbog svojih funkcija, mjera i značajka namijenjeni za djecu mlađu od pet godina. Oznake na proizvodima ili na njihovom pakiranju i popratne upute za korištenje moraju skrenuti pozornost skrbnicima na opasnosti i rizike koji proizlaze iz korištenja proizvoda te na načine kako ih izbjeći.

2. Posebni sigurnosni zahtjevi

Kemijski zahtjevi

Madraci za dječje krevetiće moraju biti u skladu sa zakonodavstvom EU-a.

Požarna i toplinska svojstva

Madraci za dječje krevetiće ne smiju predstavljati opasne zapaljive predmete u djetetovu okruženju. Stoga se oni moraju sastojati od materijala koji zadovoljavaju najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

- ne gore ako su izravno izloženi plamenu ili iskri,
- ako se zapale, gore sporo i plamen se širi sporo.

Osim toga, zapaljivi materijali ne ispuštaju otrovne pare tijekom izgaranja.

Uporabu kemijskih sredstava protiv širenja plamena (retardanata) treba svesti na najmanju moguću mjeru. Ako se koriste kemijska sredstva protiv širenja plamena, njihova toksičnost tijekom uporabe i zbrinjavanja ne smije ugroziti zdravlje korisnika, njegovatelja i okoliš.

*Fizička i mehanička svojstva**Opasnosti od zaglavljivanja u prazninama i otvorima*

Kako bi se spriječilo zaglavljivanje trupa, glave i vrata na dnu krevetića, madrac za dječji krevetić mora u potpunosti prekrivati dno krevetića i izdržati opterećenje ako dijete stoji na madracu ili hoda u krevetiću.

Dijete ne bi smjelo moći podići dijelove sklopivog madraca koji bi mu mogli omogućiti pristup dnu krevetića i time povećati rizik od zaglavljivanja.

Proizvodi se moraju što je moguće bolje oblikovati i proizvoditi tako da se spriječi zaglavljivanje udova, nogu i ruku u prostorima između madraca i stranica krevetića.

Kako bi se spriječilo gušenje djeteta čiji su glava ili trup zaglavljani između madraca i stranica krevetića, razmak između madraca i stranica krevetića mora biti ograničen, uzimajući u obzir odgovarajući položaj madraca na dnu krevetića.

Opasnosti od zaplitanja

Duljina uzica, vrpce i dijelova koji se koriste za vezivanje, i veličina petlja moraju biti ograničeni kako bi se izbjegao rizik od zaplitanja.

Opasnosti od gušenja stranim tijelom

Madraci za dječje krevetiće ne smiju sadržavati plastične naljepnice koje dijete može odlijepiti niti druge nepropusne premaze koji mogu pokriti i usta i nos.

Pakiranje proizvoda ne smije predstavljati rizik od gušenja zbog opstrukcije dišnih puteva.

Kako bi se izbjegla opasnost od gušenja, proizvod ne smije sadržavati meko punjenje za madrac koje bi se moglo oblikovati tako da se priljepi na djetetovo lice ili prouzroči udubine, što bi moglo ometati dišne puteve.

Opasnosti od davljenja i gušenja

Madraci za dječje krevetiće ne smiju sadržavati odvojene ili male dijelove koje dijete može odvojiti, staviti cijele u usta i progutati.

Madraci za dječje krevetiće ne smiju sadržavati male dijelove koje dijete može odvojiti i koji se mogu zaglaviti u ždrijelu ili u stražnjem dijelu usne šupljine. Materijal kojim je madrac ispunjen ne smije biti djetetu dostupan, posebno u slučaju odgrizanja, i mora izdržati opterećenje nastalo zbog predvidive uporabe, uzimajući u obzir mogućnost da vlakna prolaze kroz šavove i čvrstoću šavova.

Opasni rubovi

Madraci za dječje krevetiće ne smiju imati oštre rubove ili točke. Opruge ne smiju imati opasne točke i ne smiju biti izbočene kroz površinu madraca.

Strukturna cjelovitost

Materijal za madrac mora imati takva fizička svojstva da madrac ne predstavlja opasnost od zaglavljivanja. Punjenje ne smije biti trajno deformirano jer bi površina mogla olabaviti.

Posebna upozorenja za proizvod

Upozorenja i upute za korištenje moraju skrbnicima jasno navesti debljinu i veličinu (duljinu i širinu) madraca kako bi se spriječilo ispadanje iz krevetića, odnosno kako bi se njegovim tijesnim nalijeganjem na krevetić spriječilo zaglavljivanje.

Kako bi se spriječilo gušenje, upute skreću skrbnicima pozornost na opasnosti od slaganja dvaju ili više madraca u svrhu poboljšanja udobnosti djeteta.

Moraju biti priložena i upozorenja vezana uz moguće aktivnosti koje bi mogle izazvati požar (npr. pušenje u blizini madraca).

Higijena

Madraci za krevetiće trebali bi biti oblikovani tako da zadovolje zahtjeve higijene i čistoće kako bi se izbjegla opasnost od infekcije ili zaraze.

POSEBNI SIGURNOSNI ZAHTJEVI ZA ZAŠTITNE OGRADICE ZA DJEČJE KREKETIĆE

RIZICI: Glavni rizici povezani s ovim proizvodom su davljenje, gušenje i gušenje stranim tijelom.

Sigurnosni zahtjevi

1. Opći sigurnosni zahtjevi

Proizvodi ne smiju ugroziti sigurnost ili zdravlje djece ako se koriste u skladu s namjenom ili na predviđeni način te uzimajući u obzir ponašanje djece.

Treba uzeti u obzir sposobnost korisnika i njihovih skrbnika, posebno kod proizvoda koji su zbog svojih funkcija, mjera i značajka namijenjeni za djecu od šest do 18 mjeseci.

Oznake na proizvodima ili na njihovom pakiranju i popratne upute za korištenje moraju skrbnicima skrenuti pozornost na svojstvene opasnosti i rizike koji proizlaze iz korištenja proizvoda te na načine kako ih izbjeći.

2. Posebni sigurnosni zahtjevi

Kemijski zahtjevi

Zaštitne ograde za dječje krevetiće moraju biti u skladu sa zakonodavstvom EU-a.

Požarna i toplinska svojstva

Zaštitne ograde za dječje krevetiće ne smiju predstavljati opasnost od zapaljivosti u djetetovu okruženju. Oni se moraju sastojati od materijala koji zadovoljavaju najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

- ne gore ako su izravno izloženi plamenu ili iskri,
- ako se zapale, gore sporo i plamen se širi sporo.

Osim toga, zapaljivi materijali ne ispuštaju otrovne pare tijekom izgaranja.

Uporabu kemijskih sredstava protiv širenja plamena (retardanata) treba svesti na najmanju moguću mjeru. Ako se koriste kemijska sredstva protiv širenja plamena, njihova toksičnost tijekom uporabe i zbrinjavanja ne smije ugroziti zdravlje korisnika, njegovatelja i okoliš.

Fizička i mehanička svojstva

Mikrobiološke opasnosti

Zaštitne ograde za dječje krevetiće ne smiju predstavljati mikrobiološke opasnosti zbog neodgovarajuće higijene materijala životinjskog podrijetla.

Opasnosti od zaglavlivanja u prazninama i otvorima

Zaštitne ograde za dječje krevetiće ne smiju predstavljati rizik od zaglavlivanja glave i vrata djeteta u petljama, uzicama ili drugim napravama za pričvršćivanje. Prošiveni i ukrasni dijelovi na zaštitnoj ogradići ne smiju popustiti kada su izloženi mehaničkom opterećenju koje je nastalo zbog predviđive uporabe kako ne bi nastao dodatni rizik od zaglavlivanja udova, glave i prstiju ili kako punjenje ne bi postalo dostupno (pogledajte pod Opasnosti od gušenja).

Opasnosti od zaplitanja

Na zaštitnim ogradicama za dječje krevetiće ne smije biti uzica ni petlji u koje bi se mogao zaplesti djetetov vrat. Treba izbjegavati petlje u koje se mogu uhvatiti prsti na rukama ili nogama.

Opasnosti od davljenja i gušenja

Zaštitne ograde za dječje krevetiće ne smiju sadržavati odvojene ili male dijelove koje dijete može odvojiti, staviti cijele u usta i progutati.

Zaštitne ograde za dječje krevetiće ne smiju sadržavati male dijelove koje dijete može odvojiti i koji se mogu zaglaviti u ždrijelu ili u stražnjem dijelu usne šupljine. Materijal kojim su ispunjene zaštitne ograde ne smije biti djetetu dostupan, posebno u slučaju odgrizanja, i mora izdržati opterećenje nastalo zbog predviđive uporabe, uzimajući u obzir mogućnost da vlakna prolaze kroz šavove i čvrstoću šavova. Također, predmetni materijal ne smije sadržavati nikakve teške ili oštre dijelove kao što su metalne čestice, čavli, igle ili krhotine.

Opasnosti od gušenja stranim tijelom

Proizvod ne smije sadržavati plastične naljepnice koje dijete može odlijepiti niti druge nepropusne premaze koji bi mogli pokriti i usta i nos.

Pakiranje proizvoda ne smije predstavljati rizik od gušenja zbog opstrukcije vanjskih dišnih puteva.

Kako bi se izbjegla opasnost od gušenja, proizvod ne smije sadržavati meke materijale koji bi se mogli oblikovati prema djetetovom licu ili prouzročiti udubine, što bi moglo ometati dišne puteve.

Opasni rubovi

Zaštitne ograde za dječje krevetiće ne smiju imati oštre rubove i točke. One ne smiju imati točke ili izbočene površine koje bi mogle predstavljati opasnost od uboda.

Zaštitna funkcija

Zaštitne ograde za dječje krevetiće moraju se oblikovati i proizvoditi tako da se izbjegne prisutnost dijelova koje bi djeca mogla koristiti kao oslonac za noge pri penjanju na proizvod.

Opasnosti zbog kombinacije dvaju odvojenih dijelova

Zaštitne ograde za dječje krevetiće ne smiju predstavljati dodatnu opasnost od zaglavlivanja ili gušenja ako dijete stavi glavu između zaštitne ograde i stranice krevetića.

Posebna upozorenja za proizvod

Moraju se navesti odgovarajuće informacije o tome kako pravilno namjestiti zaštitnu ogradu na stranicu krevetića. Na upozorenju se mora navesti da zaštitnu ogradu treba pravilno postaviti na stranicu krevetića, tako da naprava za pričvršćivanje ne sadrži uzice i petlje u kojima se mogu zaglaviti djetetova glava i vrat. Upozorenja skreću skrbnicima pozornost na rizike koje predstavljaju zaštitne ograde za dječje krevetiće koje nisu spojive (zbog veličine ili modela) s krevetićem i zaštitne ograde za dječje krevetiće koje nisu pravilno postavljene na krevetić.

Higijena

Zaštitne ograde za dječje krevetiće moraju se oblikovati i proizvoditi tako da se mogu jednostavno i temeljito očistiti kako bi se izbjegla opasnost od infekcije ili zaraze. Proizvod mora ispunjavati ovaj uvjet i nakon pranja u skladu s uputama proizvođača i ne bi smio puštati boju u dodiru s djetetom.

POSEBNI SIGURNOSNI ZAHTJEVI ZA VISEĆE LEŽAJE ZA MALU DJECU

RIZICI: Glavni rizici povezani s ovim proizvodom su zaglavljivanje, gušenje i ozljeda zbog strukturnog kvara i nestabilnosti.

Sigurnosni zahtjevi**1. Opći sigurnosni zahtjevi**

Proizvodi ne smiju ugroziti sigurnost ili zdravlje djece ako se koriste u skladu s namjenom ili na predviđeni način te uzimajući u obzir ponašanje djece.

Treba uzeti u obzir sposobnost korisnika i njihovih skrbnika, posebno kod proizvoda koji su zbog svojih funkcija, mjera i značajka namijenjeni za djecu mlađu od 12 mjeseci.

Oznake na proizvodima ili na njihovom pakiranju i popratne upute za korištenje moraju skrenuti pozornost skrbnicima na opasnosti i rizike koji proizlaze iz korištenja proizvoda te na načine kako ih izbjeći.

2. Posebni sigurnosni zahtjevi*Kemijski zahtjevi*

Viseći ležaji za malu djecu moraju biti u skladu sa zakonodavstvom EU-a.

Požarna i toplinska svojstva

Viseći ležaji za malu djecu ne smiju predstavljati opasnost od zapaljivosti u djetetovu okruženju. One se moraju sastojati od materijala koji zadovoljavaju najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

- ne gore ako su izravno izloženi plamenu ili iskri,
- ako se zapale, gore sporo i plamen se širi sporo,
- ako se zapale, gore sporo i ne proizvode ostatke od gorenja i taljenja.

Osim toga, zapaljivi materijali ne ispuštaju otrovne pare tijekom izgaranja.

Uporabu kemijskih sredstava protiv širenja plamena (retardanata) treba svesti na najmanju moguću mjeru. Ako se koriste kemijska sredstva protiv širenja plamena, njihova toksičnost tijekom uporabe i zbrinjavanja ne smije ugroziti zdravlje korisnika, skrbnika i okoliš.

*Fizička i mehanička svojstva***Opasnosti od zaglavljivanja u prazninama i otvorima**

Viseći ležaji za malu djecu moraju se oblikovati i proizvoditi tako da se spriječi svako zaglavljivanje djetetove glave, prstiju, udova, ruku i nogu u raznim otvorima.

Opasnosti od pomičnih dijelova

Viseći ležaji moraju se oblikovati tako da se spriječe udarci djeteta ležaju u okvir ili u drugi namještaj u sobi zbog bočnog gibanja.

Viseći ležaji moraju se oblikovati tako da je rotacija kolijevke ograničena, primjerice ako se ležaj zavrti.

Viseći ležaji ne smiju predstavljati opasnost (npr. od zaglavljivanja) za drugu djecu (npr. braću i sestre) koja bi mogla doći u dodir s kolijevkom.

Opasnosti od pada

Okvir i ležaj moraju biti dovoljno stabilni kako bi spriječili slučajno prevrtanje, a što bi moglo prouzročiti pad djeteta. Ležaj bi trebao ostati stabilan ako se dijete u njemu pomiče ili ako se ležaj njiše amplitudom koju dopušta naprava za ovjes.

Naprava za pričvršćivanje ne smije se odvojiti od nosive konstrukcije.

Naprava za ovjes, uključujući njezine sastavne dijelove, mora izdržati kretanje djeteta u ležaju.

Opasnosti od zaplitanja

Na visećim ležajima za malu djecu ne smije biti uzica ni vrpce u koje bi se mogao zaplesti djetetov vrat. U visećem ležaju ne smije postojati opasnost od zaplitanja u uzice i remenje naprave za ovjes i naprave za namještanje.

Opasnosti od davljenja i gušenja

Viseći ležaji ne smiju sadržavati odvojene ili male dijelove koje dijete može odvojiti, staviti cijele u usta i progutati.

Viseći ležaji ne smiju sadržavati male dijelove koje dijete može odvojiti i koji se mogu zaglaviti u ždrijelu ili u stražnjem dijelu usne šupljine. Materijal kojim je ispunjen viseći ležaj za malu djecu ne smije biti djetetu dostupan i mora izdržati opterećenje nastalo zbog predvidive uporabe (uključujući odgrizanje).

Opasnosti od gušenja stranim tijelom

Proizvod ne smije sadržavati plastične naljepnice koje dijete može odlijepiti niti druge nepropusne premaze koji mogu pokriti i usta i nos.

Pakiranje proizvoda ne smije predstavljati rizik od gušenja zbog opstrukcije dišnih puteva. Kako bi se izbjegla opasnost od gušenja, proizvod ne smije sadržavati meke materijale koji bi se mogli oblikovati tako da se prilijepi na djetetovo lice ili prouzroče udubine, što bi moglo ometati dišne puteve.

Opasni rubovi

Viseći ležaji ne smiju imati oštre rubove i točke. Dostupni rubovi i uglovi moraju biti zaobljeni i oborenih bridova.

Proizvod ne smije sadržavati izbočene dijelove na koje dijete može pasti i ozlijediti se.

Proizvod ne smije imati točke ili izbočene površine koje bi mogle predstavljati opasnost od uboda.

Strukturna cjelovitost

Kako bi se spriječili udarci i padovi iz visećeg ležaja potrebno je ograničiti deformaciju naprave za ovjes i proklizavanje naprave za namještanje.

Prošiveni i ukrasni dijelovi na visećem ležaju ne smiju popustiti kad su izloženi mehaničkom opterećenju koje je nastalo zbog predvidive uporabe, slijedom čega bi predstavljali rizik od zaglavljivanja udova, glave i prstiju.

Premještanjem težine djetetova tijela ne smiju se stvarati praznine niti povećavati postojeće praznine jer bi to moglo prouzročiti zaglavljivanje prstiju, ruku i nogu.

Kako se viseći ležaj za malu djecu ne bi urušio i njegovi sastavni dijelovi (okvir, naprava za pričvršćivanje ili naprava za ovjes) slomili, što bi vjerojatno prouzročilo tjelesne ozljede, mora izdržati mehaničko opterećenje kojemu je izložen tijekom vijeka trajanja proizvoda.

Posebna upozorenja za proizvod

Upozorenja i upute za korištenje skreću pozornost skrbnicima na činjenicu da je za postavljanje i namještanje kolijevke potrebna vještina. Upozorenja također prenose i sljedeće poruke:

- dijete se može ozlijediti ako je amplituda njihaja prevelika (npr. dijete se može udariti u okvir ležaja, ili ležaj može udariti u druge dijelove namještaja),
- viseći ležaji mogu predstavljati opasnost za drugu djecu,
- druga djeca mogu predstavljati dodatnu opasnost (npr. kad se žele nagnuti nad viseći ležaj),
- viseći ležaj treba postaviti na ravne površine,
- ne savjetuje se uporaba visećih ležaja za spavanje noću,
- viseće ležaje ne bi trebalo koristiti ako dijete može klečati ili sjediti uspravno bez tuđe pomoći. Treba jasno navesti dobnu skupinu koja je prikladna za ovaj proizvod (do 12 mjeseci).

Higijena

Viseće kolijevke moraju se oblikovati i proizvoditi tako da se mogu jednostavno i temeljito očistiti kako bi se izbjegla opasnost od infekcije ili zaraze.

POSEBNI SIGURNOSNI ZAHTJEVI ZA POPLUNE ZA DJECU

RIZICI: Glavni rizici povezani s ovim proizvodom su gušenje i hipertermija, često povezani sa sindromom iznenadne dojenačke smrti.

Sigurnosni zahtjevi

1. Opći sigurnosni zahtjevi

Proizvodi ne smiju ugrožavati sigurnost ili zdravlje djece ako se koriste u skladu s namjenom ili na predviđeni način te uzimajući u obzir ponašanje djece.

Oznake na proizvodima ili na njihovom pakiranju i popratne upute za korištenje moraju skrenuti pozornost skrbnicima na opasnosti i rizike koji proizlaze iz korištenja proizvoda te na načine kako ih izbjeći.

2. Posebni sigurnosni zahtjevi

Kemijski zahtjevi

Popluni za djecu moraju biti u skladu sa zakonodavstvom EU-a.

Požarna i toplinska svojstva

Popluni za djecu ne smiju predstavljati opasnost od zapaljivosti u djetetovu okruženju.

Moraju se sastojati od materijala koji zadovoljavaju najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

- ne gore ako su izravno izloženi plamenu ili iskri,
- ako se zapale, gore sporo i plamen se širi sporo.

Osim toga, zapaljivi materijali ne ispuštaju otrovne pare tijekom izgaranja.

Uporabu kemijskih sredstava protiv širenja plamena (retardanata) treba svesti na najmanju moguću mjeru. Ako se koriste kemijska sredstva protiv širenja plamena, njihova toksičnost tijekom uporabe i zbrinjavanja ne smije ugroziti zdravlje korisnika, skrbnicima i okoliš.

Opasnost od hipertermije

Upozorenja i upute skreću pozornost skrbnicima na temperaturu u prostoriji gdje se proizvod koristi kako bi se spriječila hipertermija.

Fizička i mehanička svojstva

Mikrobiološke opasnosti

Popluni za djecu ne smiju predstavljati mikrobiološke opasnosti zbog neodgovarajuće higijene materijala životinjskog podrijetla.

Opasnosti od zaglavlivanja u prazninama i otvorima

Prošiveni i ukrasni dijelovi na poplunima za djecu ne smiju popustiti kad su izloženi mehaničkom opterećenju koje je nastalo zbog predvidive uporabe te tako predstavljati rizik od zaglavlivanja (posebno prstiju).

Opasnosti od zaplitanja

Na poplunima za djecu ne smije biti uzica ni petlji u koje bi se mogao zaplesti djetetov vrat.

Opasnosti od davljenja i gušenja

Popluni za djecu ne smiju sadržavati odvojene ili male dijelove koje dijete može odvojiti, staviti cijele u usta i progutati. Popluni za djecu ne smiju sadržavati male dijelove koje dijete može odvojiti i koji se mogu zaglaviti u ždrijelu ili u stražnjem dijelu usne šupljine. Materijal kojim je popun ispunjen ne smije biti djetetu dostupan i ne smije sadržavati nikakve teške ili oštre dijelove kao što su metalne čestice, čavli, igle ili krhotine. Također, predmetni materijal mora izdržati opterećenje nastalo zbog predvidive uporabe (uključujući odgrizanje), uzimajući u obzir mogućnost da vlakna prolaze kroz šavove i čvrstoću šavova.

Opasnosti od gušenja stranim tijelom

Popluni za djecu ne smiju sadržavati plastične naljepnice koje dijete može odlijepiti niti druge nepropusne premaze koji mogu pokriti i usta i nos.

Pakiranje proizvoda ne smije predstavljati rizik od gušenja zbog opstrukcije dišnih puteva.

Dijete mora moći disati i dobiti dovoljno zraka ako mu/joj poplun tijekom spavanja prekrije lice.

Posebna upozorenja za proizvod

Upozorenja i upute za korištenje skreću pozornost skrbnicima na ozbiljnu opasnost od gušenja ako se popluni koriste kod djece mlađe od četiri mjeseca.

Minimalna dob djeteta za koju je preporučljivo koristiti ovaj proizvod je devet mjeseci.

Moraju se navesti i podaci o veličini krevetića u kojemu će se koristiti poplun.

Moraju se navesti i upozorenja o temperaturi u prostoriji (pogledajte pod Opasnosti od hipertermije).

Higijena

Popluni za djecu moraju se oblikovati i proizvoditi tako da se mogu jednostavno i temeljito očistiti kako bi se izbjegla opasnost od infekcije ili zaraze. Proizvod mora ispunjavati ovaj uvjet i nakon pranja u skladu s uputama proizvođača i ne bi smio puštati boju u dodiru s djetetom.

POSEBNI SIGURNOSNI ZAHTJEVI ZA VREĆE ZA SPAVANJE ZA DJECU

RIZICI: Glavni rizici povezani s ovim proizvodom su gušenje malim dijelovima i zaglavljivanje u vreći.

Sigurnosni zahtjevi

1. Opći sigurnosni zahtjevi

Proizvodi ne smiju ugrožavati sigurnost ili zdravlje djece ako se koriste u skladu s namjenom ili na predviđeni način te uzimajući u obzir ponašanje djece.

Oznake na proizvodima ili na njihovom pakiranju i popratne upute za korištenje moraju skrenuti pozornost skrbnicima na opasnosti i rizike koji proizlaze iz korištenja proizvoda te na načine kako ih izbjeći.

2. Posebni sigurnosni zahtjevi

Kemijski zahtjevi

Vreće za spavanje za djecu moraju biti u skladu sa zakonodavstvom EU-a.

Požarna i toplinska svojstva

Vreće za spavanje za djecu ne smiju predstavljati opasnost od zapaljivosti u djetetovu okruženju.

Moraju se sastojati od materijala koji zadovoljavaju najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

- ne gore ako su izravno izloženi plamenu ili iskri,
- ako se zapale, gore sporo i plamen se širi sporo.

Osim toga, zapaljivi materijali ne ispuštaju otrovne pare tijekom izgaranja.

Uporabu kemijskih sredstava protiv širenja plamena (retardanata) treba svesti na najmanju moguću mjeru. Ako se koriste kemijska sredstva protiv širenja plamena, njihova toksičnost tijekom uporabe i zbrinjavanja ne smije ugroziti zdravlje korisnika, njegovatelja i okoliš.

Opasnost od hipertermije

Upozorenja i upute skreću pozornost skrbnicima na temperaturu u prostoriji gdje se proizvod koristi u cilju sprječavanja hipertermije.

Fizička i mehanička svojstva

Opasnosti od zaglavljivanja u prazninama i otvorima

Prošiveni i ukrasni dijelovi na vrećama za spavanje za djecu ne smiju popustiti kad su izloženi mehaničkom opterećenju koje je nastalo zbog predvidive uporabe te tako predstavljati rizik od zaglavljivanja (posebno prstiju). Veličina otvora za vrat i ruke također bi trebala spriječiti da dijete ne klizne u vreću.

Strukturalna cjelovitost

Zatvarači moraju spriječavati da dijete ne klizne u vreću. Šavovi i zatvarači moraju zadržati svoju cjelovitost nakon pranja u skladu s uputama proizvođača.

Opasnosti od zaplitanja

Na vrećama za spavanje ne smije biti uzica ni petlji u koje bi se mogao zaplesti djetetov vrat.

Opasnosti od davljenja i gušenja

Vreće za spavanje ne smiju sadržavati odvojene ili male dijelove koje dijete može odvojiti, staviti cijele u usta i progutati. Vreće za spavanje ne smiju sadržavati male dijelove koje dijete može odvojiti i koji se mogu zaglaviti u ždrijelu ili u stražnjem dijelu usne šupljine. Materijal kojim je ispunjena vreća za spavanje ne smije biti djetetu dostupan i ne smije sadržavati nikakve teške ili oštre dijelove kao što su metalne čestice, čavli, igle ili krhotine. Također, predmetni materijal mora izdržati opterećenje nastalo zbog predviđive uporabe (uključujući odgrizanje), uzimajući u obzir mogućnost da vlakna prolaze kroz šavove i čvrstoću šavova.

Opasnosti od gušenja stranim tijelom

Vreće za spavanje za djecu ne smiju sadržavati plastične naljepnice koje dijete može odlijepiti niti druge nepropusne premaze ili tkanine koje mogu pokriti i usta i nos.

Pakiranje proizvoda ne smije predstavljati rizik od gušenja zbog opstrukcije dišnih puteva.

Dijete mora moći disati ako mu/joj vreća za spavanje tijekom spavanja prekrije lice.

Opasni rubovi

Vreće za spavanje za djecu ne smiju imati oštre rubove ili točke.

Posebna upozorenja za proizvod

Upozorenja i upute preporučuju skrbnicima odabir vreće za spavanje koja je prikladna za dob i visinu djeteta.

Moraju se navesti i upozorenja o temperaturi u prostoriji (pogledajte pod Opasnosti od hipertermije).

Higijena

Vreće za spavanje za djecu moraju se oblikovati i proizvoditi tako da se mogu jednostavno i temeljito očistiti kako bi se izbjegla opasnost od infekcije ili zaraze. Proizvod mora ispunjavati ovaj uvjet i nakon pranja u skladu s uputama proizvođača i ne bi smio puštati boju u dodiru s djetetom.

32011R0691

22.7.2011.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 192/1

UREDBA (EU) br. 691/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 6. srpnja 2011.****o europskim ekonomskim računima okoliša****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

promjena za razvoj učinkovite politike i njezinu primjenu, te općenito za jačanje uloge građana. Trebalo bi razviti instrumente kako bi se povećala osviještenost javnosti o ekološkim učincima gospodarskih djelatnosti.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 338. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

(3) Znanstveno utemeljen pristup mjerenju pomanjkanja resursa će u budućnosti biti ključan za održivi razvoj Unije.

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

(4) Odlukom 1578/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o Statističkom programu Zajednice od 2008. do 2012. ⁽³⁾ jasno se upućuje na potrebu za visoko kvalitetnim statistikama i računima u području okoliša. Nadalje, u okviru glavnih inicijativa za razdoblje od 2008. do 2012. navodi se da bi trebalo razviti pravne temelje, prema potrebi, za ključna područja prikupljanja podataka o okolišu koja trenutačno nisu obuhvaćena pravnim aktima.

budući da:

(1) Člankom 3. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji predviđeno je, između ostalog, da Unija „radi na održivom razvoju Europe koji se temelji na uravnoteženom gospodarskom rastu i stabilnosti cijena, visoko konkurentnom socijalnom tržišnom gospodarstvu, s ciljem pune zaposlenosti i društvenog napretka te visokoj razini zaštite i poboljšanja kvalitete okoliša.”

(2) Odlukom br. 1600/2002/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. srpnja 2002. o utvrđivanju Šestog programa djelovanja Zajednice za okoliš ⁽²⁾ potvrđuje se nužnost pouzdanih informacija o stanju okoliša kao i o ključnim trendovima, pritiscima i pokretačima ekoloških

(5) U Komunikaciji od 20. kolovoza 2009. pod naslovom „BDP i dalje: mjerenje napretka u svijetu koji se mijenja”, Komisija je prepoznala potrebu za dopunjavanjem postojećih pokazatelja podacima koji uključuju ekološke i društvene aspekte kako bi se omogućilo donošenje dosljednije i sveobuhvatnije politike. S tim ciljem, ekonomski računi okoliša omogućuju praćenje pritiska gospodarstva na okoliš i proučavanje mogućnosti za njihovo smanjivanje. Ekonomski računi okoliša pokazuju međudjelovanje čimbenika gospodarstva, domaćinstava i okoliša te stoga pružaju više informacija nego nacionalni računi pojedinačno. Značajan su izvor podataka za

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 7. lipnja 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 21. lipnja 2011.

⁽²⁾ SL L 242, 10.9.2002., str. 1.

⁽³⁾ SL L 344, 28.12.2007., str. 15.

odluke o okolišu i Komisija bi ih trebala uzeti u obzir pri sastavljanju procjena učinaka. U skladu s načelima održivog razvoja i težnjom da se ostvari gospodarstvo s učinkovitim raspodjelom resursa i niskom razinom onečišćenja, uklopljeno u Strategiju Europa 2020. i razne važne inicijative, razvoj okvira podataka koji pored ekonomskih pitanja dosljedno uključuje i pitanja okoliša postaje tim više nezaobilazna potreba.

- (6) Europski sustav računa (ESA), uspostavljen Uredbom Vijeća (EZ) br. 2223/96 od 25. lipnja 1996. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Zajednici⁽¹⁾ (ESA 95), koji je u skladu sa Sustavom nacionalnih računa (SNA) koji je u veljači 1993. usvojila Statistička komisija Ujedinjenih naroda, glavni je alat na kojem se temelji ekonomska statistika Unije kao i mnogi ekonomski pokazatelji (uključujući BDP). Okvir ESA-e može se koristiti za analizu i ocjenu raznih aspekata gospodarstva (npr. strukture gospodarstva, posebnih dijelova, razvoja tijekom vremena), no za neke specifične potrebe, kao što je analiza međudjelovanja između okoliša i gospodarstva, najbolje je rješenje uspostaviti zasebne satelitske račune.
- (7) Europsko vijeće u svojim je zaključcima iz lipnja 2006. pozvalo Uniju i države članice da prošire nacionalne račune na ključne aspekte održivog razvoja. Nacionalne račune bi stoga trebalo dopuniti integriranim ekonomskim računima okoliša koji će osiguravati potpuno dosljedne podatke.
- (8) Vrlo je važno da se europski ekonomski računi okoliša, čim sustav postane u potpunosti operativan, aktivno i točno koriste u svim državama članicama i u donošenju svih relevantnih politika Unije kao ključan temelj za procjene učinaka, zakonodavne prijedloge i druge značajne rezultate političkog procesa.
- (9) Pravodobniji podaci se mogu dobiti i kratkoročnim prognoziranjem, koje daje pouzdane procjene pomoću statističkih metoda sličnih onima koje se koriste za predviđanje.
- (10) Satelitski računi omogućuju proširenje analitičkih mogućnosti nacionalnog računovodstva na odabrana društveno osjetljiva područja, kao što su pritisci na okoliš zbog čovjekove djelatnosti, na fleksibilan način, bez preopterećivanja ili ometanja središnjeg sustava. Satelitski računi trebali bi biti na raspolaganju javnosti redovito i u razumljivom obliku.
- (11) Sustav integriranih ekonomskih računa okoliša (SEEA) koji su zajednički razvili Ujedinjeni narodi, Europska komisija, Međunarodni monetarni fond, Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj i Svjetska banka je satelitski sustav Sustava nacionalnih računa (SNA). Unutar zajedničkog okvira on udružuje informacije o gospodarstvu i okolišu s ciljem mjerenja doprinosa okoliša gospodarstvu i učinka gospodarstva na okoliš. Donositeljima politika osigurava indikatore i opisne statistike za praćenje tih međudjelovanja, kao i bazu podataka za strateško planiranje i analizu politike s ciljem pronalaznja održivijih putova razvoja.
- (12) Koliko je god to moguće, sustav SEEA združuje i integrira različite kategorije ekonomskih računa okoliša. Općenito, sve te kategorije proširuju postojeće koncepte troška, stvaranja kapitala i kapitalnih zaliha iz sustava SNA tako da ih dopunjuju dodatnim podacima u fizičkom smislu kako bi se obuhvatili troškovi okoliša i korištenje prirodnih resursa u proizvodnji, ili ih mijenjaju uključivanjem tih učinaka izraženih u novcu. U okviru tog općenitog usmjerenja, različite postojeće kategorije znatno se razlikuju prema metodologiji i prema pitanjima okoliša na koje se odnose.
- (13) Komisija je predstavila svoju prvu strategiju „zelenog računovodstva” 1994. godine. Od tada su Komisija (Eurostat) i države članice razvijale i testirale računovodstvene metode do mjere da nekoliko država članica sada redovito osigurava prve skupine ekonomskih računa okoliša. Najčešći su računi o fizičkom toku emisija u zrak (uključujući stakleničke plinove) i utrošku materijala, te novčani računi o izdacima za zaštitu okoliša i o porezima za okoliš.
- (14) Jedan od ciljeva za razdoblje na koje se odnosi Statistički program Zajednice od 2008. do 2012. je pokretanje inicijativa za nadomještanje sporazumâ zakonodavstvom Unije u određenim područjima u kojima se europske statistike redovito proizvode i dovoljno su razvijene.
- (15) Uredbom (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici⁽²⁾ osigurava se referentni okvir za europske ekonomske račune okoliša. Posebno se zahtijeva usklađenost europske statistike s načelima profesionalne neovisnosti, nepristranosti, objektivnosti, pouzdanosti, povjerljivosti statističkih podataka i troškovne učinkovitosti.

⁽¹⁾ SL L 310, 30.11.1996., str. 1.

⁽²⁾ SL L 87, 31.3.2009., str. 164.

- (16) S obzirom da je u tijeku razvoj različitih skupina ekonomskih računa okoliša koje nisu razvijene u jednakoj mjeri, trebalo bi usvojiti modularnu strukturu koja bi osiguravala odgovarajuću fleksibilnost i između ostalog omogućavala uvođenje novih modula.
- (17) Trebalo bi oblikovati program pilot istraživanja radi boljeg izvješćivanja i kvalitete podataka, boljih metodologija i pripreme za daljnji razvoj.
- (18) Prije uvođenja dodatnih zahtjeva u pogledu izvješćivanja trebalo bi provesti ocjenu izvedivosti.
- (19) Komisija bi trebala biti ovlaštena za odobravanje odstupanja državama članicama tijekom prijelaznih razdoblja ako su potrebne značajne prilagodbe njihovih nacionalnih statističkih sustava.
- (20) Unija bi trebala poticati uvođenje ekonomskih računa okoliša u trećim zemljama, a posebno u onima koje dijele prirodne resurse (pretežno vodu) s državama članicama.
- (21) S obzirom da se cilj ove Uredbe, a to je uspostavljanje zajedničkog okvira za prikupljanje, pripremanje, slanje i ocjenjivanje europskih ekonomskih računa okoliša, ne može u dovoljnoj mjeri postići na razini država članica, već se može bolje postići na razini Unije, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je navedeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je navedeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi okvire onog što je potrebno za postizanje tog cilja.
- (22) Komisiji bi se u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebala delegirati ovlast za donošenje akata radi prilagodbe modula razvoju zaštite okoliša, gospodarstva ili tehnologije, kao i radi osiguravanja metodoloških smjernica. Posebno je važno da Komisija pri svojem pripremnom radu provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući na razini stručnjaka. Komisija bi pri pripremanju i sastavljanju delegiranih akata trebala osigurati slanje bitnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću, istodobno, pravodobno i na odgovarajući način.
- (23) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi se trebale dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela o

mehanizmima država članica za kontrolu izvršavanja provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾.

- (24) Provedeno je savjetovanje s Odborom Europskog statističkog sustava,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom uspostavlja se zajednički okvir za prikupljanje, pripremanje, slanje i ocjenjivanje europskih ekonomskih računa okoliša s ciljem oblikovanja ekonomskih računa okoliša kao satelitskih računa sustava ESA 95, osiguranjem metodologije, zajedničkih normi, značenja pojmova, klasifikacija i računovodstvenih pravila koje treba koristiti kod pripremanja ekonomskih računa okoliša.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe koriste se sljedeće definicije:

1. „emisije u zrak” znači fizički tok plinovitih ili čestičnih materijala iz nacionalnog gospodarstva (processa proizvodnje ili potrošnje) u atmosferu (kao dio sustava okoliša);
2. „porez vezan za okoliš” znači porez čija je porezna osnovica fizička jedinica (ili nadomjestak za fizičku jedinicu) nečega što ima dokazan specifičan negativan učinak na okoliš i koji je u ESA 95 utvrđen kao porez;
3. „računi tokova materijala u cjelokupnom gospodarstvu (EW-MFA)” znači dosljedne zbirke inputa materijala u nacionalna gospodarstva, promjena u zalihama materijala unutar gospodarstva i outputi materijala u druga gospodarstva ili u okoliš.

Članak 3.

Moduli

1. Ekonomski računi okoliša koje treba pripremati u zajedničkom okviru iz članka 1. razvrstavaju se u sljedeće module:

- (a) modul za račune emisija u zrak, kako je utvrđeno u Prilogu I;
- (b) modul za poreze vezane za okoliš prema gospodarskoj djelatnosti, kako je utvrđeno u Prilogu II;

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

(c) modul za račune tokova materijala u cjelokupnom gospodarstvu, kako je utvrđeno u Prilogu III.

2. Svaki prilog sadrži sljedeće informacije:

(a) ciljeve radi kojih se pripremaju računi;

(b) obuhvat računa;

(c) popis značajki za koje se pripremaju i šalju podaci;

(d) prvu referentnu godinu, učestalost i rokove dostavljanja za pripremu računa;

(e) tablice za izvješćivanje;

(f) najdulje moguće trajanje prijelaznog razdoblja iz članka 8. tijekom kojeg Komisija može odobriti odstupanja.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata kada je potrebno uzeti u obzir razvoj zaštite okoliša, gospodarstva ili tehnologije, u skladu s člankom 9.:

(a) radi osiguravanja metodoloških smjernica; i

(b) radi ažuriranja priloga iz stavka 1. u pogledu informacija iz stavka 2. točaka (c) do (e).

Pri izvršavanju svoje ovlasti prema ovom stavku, Komisija osigurava da njezini delegirani akti ne nameću značajna dodatna administrativna opterećenja državama članicama i jedinicama ispitanika.

Članak 4.

Pilot istraživanja

1. Komisija sastavlja program pilot istraživanja koje države članice provode dobrovoljno radi razvoja izvješćivanja i poboljšanja kvalitete podataka, uspostavljanja dugoročnih nizova i razvoja metodologije. Program uključuje pilot istraživanja kojima se ispituje izvodivost uvođenja novih modula ekonomskih računa okoliša. Pri sastavljanju programa Komisija osigurava da se državama članicama i jedinicama ispitanika ne nameću dodatna administrativna ili financijska opterećenja.

2. Komisija ocjenjuje i objavljuje rezultate pilot istraživanja uzimajući u obzir korist dostupnosti podataka u odnosu na trošak prikupljanja i administrativno opterećenje izvješćivanja.

Ti se rezultati uzimaju u obzir u prijedlozima za uvođenje novih modula ekonomskih računa okoliša koje Komisija može uključiti u izvješće iz članka 10.

Članak 5.

Prikupljanje podataka

1. Države članice prikupljaju potrebne podatke za bilježenje značajki iz članka 3. stavka 2. točke (c) u skladu s priložima ovoj Uredbi.

2. Države članice prikupljaju potrebne podatke koristeći kombinacije različitih izvora navedenih dalje u tekstu i poštujući načelo administrativnog pojednostavljenja:

(a) ankete;

(b) postupci statističkih procjena u slučajevima kada neke značajke nisu zabilježene za sve jedinice;

(c) administrativni izvori.

3. Države članice obavješćuju Komisiju i dostavljaju pojediniosti o korištenim metodama i izvorima.

Članak 6.

Dostavljanje Komisiji (Eurostat)

1. Države članice Komisiji (Eurostatu) dostavljaju podatke utvrđene u priložima, uključujući povjerljive podatke, u rokovima koji su utvrđeni u priložima.

2. Podaci se dostavljaju u odgovarajućem tehničkom formatu koji Komisija treba utvrditi provedbenim aktima. Ti se provedbeni akti usvajaju u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.

Članak 7.

Ocjena kvalitete

1. Za potrebe ove Uredbe na podatke koji se trebaju dostaviti primjenjuju se mjerila kvalitete iz članka 12. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 223/2009.

2. Države članice dostavljaju Komisiji (Eurostat) izvješće o kvaliteti dostavljenih podataka.

3. Primjenjujući mjerila kvalitete iz stavka 1. na podatke obuhvaćene ovom Uredbom, Komisija donosi provedbene akte radi utvrđivanja načina, strukture i učestalosti izvješća o kvaliteti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.

4. Komisija (Eurostat) ocjenjuje kvalitetu dostavljenih podataka i može u roku od jednog mjeseca od primitka podataka zatražiti od predmetne države članice da prema potrebi dostavi dodatne informacije o podacima ili revidiran skup podataka.

Članak 8.

Odstupanja

1. Komisija može donijeti provedbene akte kako bi odobrila odstupanja državama članicama tijekom prijelaznih razdoblja iz priloga ako su potrebne značajne prilagodbe njihovih nacionalnih statističkih sustava. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.

2. Za potrebe odobravanja odstupanja iz stavka 1., zainteresirana država članica mora Komisiji dostaviti odgovarajuće utemeljen zahtjev do 12. studenoga 2011.

Članak 9.

Izvršenje delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenim u ovom članku.

2. Ovlast iz članka 3. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od 5 godina počevši od 11. kolovoza 2011. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije 9 mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament i Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 3. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament i Vijeće u roku od 2 mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok može produljiti za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 10.

Izvješće i preispitivanje

Do 31. prosinca 2013. i svake 3 godine nakon toga, Komisija dostavlja izvješće o primjeni ove Uredbe Europskom parlamentu i Vijeću. U tom izvješću posebno ocjenjuje kvalitetu dostavljenih podataka, metode prikupljanja podataka, administrativno opterećenje na države članice i jedinice koje izvješćuju, kao i izvedivost i učinkovitost tih statistika.

Izvješće prema potrebi i uzimajući u obzir rezultate iz članka 4. stavka 2. prate prijedlozi:

— za uvođenje novih modula ekonomskih računa okoliša, kao što su izdaci za zaštitu okoliša i prihodi od zaštite okoliša (EPER)/računi izdataka za zaštitu okoliša (EPEA), sektor ekoloških dobara i usluga (EGSS), energetske računi, transferi (subvencije) vezani za okoliš, računi korištenja resursa i izdataka za upravljanje (RUMEA), vodni računi (kvantitativni i kvalitativni), računi otpada, računi šuma, računi usluga ekosustava, računi zaliha materijala u cjelokupnom gospodarstvu (EW-MSA) i mjerenje neupotrijebljenih iskopanih zemljanih materijala (uključujući tlo),

— namijenjeni daljnjem poboljšanju kvalitete podataka i metoda prikupljanja podataka, radi bolje pokrivenosti i usporedivosti podataka i smanjenje administrativnog opterećenja na poslovanje i administraciju.

Članak 11.

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor Europskog statističkog sustava osnovan na temelju Uredbe (EZ) br. 223/2009. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 6. srpnja 2011.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
M. DOWGIELEWICZ

PRILOG I.

MODUL ZA RAČUNE EMISIJA U ZRAK

Odjeljak 1.

CILJEVI

U računima emisija u zrak bilježe se i predstavljaju podaci o emisijama u zrak na način koji je usklađen sa sustavom nacionalnih računa. U njima se bilježe emisije u zrak nacionalnog gospodarstva raščlanjene prema gospodarskim djelatnostima iz kojih nastaju emisije, kako je opisano u ESA 95. Gospodarske djelatnosti obuhvaćaju proizvodnju i potrošnju.

U ovom su Prilogu utvrđeni podaci koje države članice trebaju prikupljati, pripremati, dostavljati i ocjenjivati za račune emisija u zrak. Ti će se podaci pripremati na način koji povezuje emisije s gospodarskim djelatnostima proizvodnje i potrošnje industrije i domaćinstava. Podaci o neposrednim emisijama koji se šalju na temelju ove Uredbe združivat će se s tablicama gospodarskih inputa i outputa, tablicama ponude i uporabe te podacima o potrošnji domaćinstava koje se već šalju Komisiji (Eurostat) u okviru izvješćivanja na temelju ESA 95.

Odjeljak 2.

OBUHVAT

Računi emisija u zrak imaju jednake granice sustava kao i ESA 95 i isto se temelje na načelu rezidentnosti.

U skladu s ESA 95, pojam rezidentnosti temelji se na sljedećem načelu: jedinica se smatra rezidentnom jedinicom neke države ako ima središte gospodarskog interesa na ekonomskom području te države, tj. ako tijekom duljeg razdoblja (jedne godine ili dulje) obavlja gospodarske djelatnosti na tom području.

Računi emisija u zrak bilježe emisije koje nastaju iz djelatnosti svih rezidentnih jedinica, neovisno o tome gdje te emisije geografski nastaju u stvarnosti.

Računi emisija u zrak bilježe tokove ostataka plinovitih i čestičnih materijala koji potječu iz nacionalnog gospodarstva i utječu u atmosferu. Za potrebe ove Uredbe pojam „atmosfera” odnosi se na dio ekosustava. Granica sustava se odnosi na granicu između nacionalnog gospodarstva (kao dijela gospodarskog sustava) i atmosfere (kao dijela ekosustava). Nakon što pređu granicu sustava, emitirane tvari izvan su čovjekove kontrole i postaju dio prirodnih ciklusa materijala te mogu uzrokovati više vrsta učinaka u okolišu.

Odjeljak 3.

POPIS ZNAČAJKI

Države članice pripremaju statistiku o emisijama u zrak sljedećih onečišćujućih tvari:

Naziv emisije u zrak	Simbol emisije u zrak	Jedinica izvješćivanja
Ugljikov dioksid bez emisija iz biomase	CO ₂	1 000 tona (Gg)
Ugljikov dioksid iz biomase	CO ₂ , biomase	1 000 tona (Gg)
Didušikov oksid	N ₂ O	tone (Mg)
Metan	CH ₄	tone (Mg)
Perfluorouglijci	PFC	tone (Mg) ekvivalenta CO ₂
Fluorouglikovodici	HFC	tone (Mg) ekvivalenta CO ₂
Sumpor-heksafluorid	SF ₆	tone (Mg) ekvivalenta CO ₂
Dušikovi oksidi	NO _x	tone (Mg) ekvivalenta CO ₂

Naziv emisije u zrak	Simbol emisije u zrak	Jedinica izvješćivanja
Ne-metanski hlapivi organski spojevi	NMVOC	tone (Mg)
Ugljikov monoksid	CO	tone (Mg)
Čestične tvari < 10 µm	PM ₁₀	tone (Mg)
Čestične tvari < 2,5 µm	PM _{2,5}	tone (Mg)
Sumporov dioksid	SO ₂	tone (Mg)
Amonijak	NH ₃	tone (Mg)

Svi se podaci dostavljaju zaokruženi na jedno decimalno mjesto.

Odjeljak 4.

PRVA REFERENTNA GODINA, UČESTALOST I ROKOVI SLANJA

1. Statistički se podaci pripremaju i dostavljaju jednom godišnje.
2. Statistički se podaci dostavljaju u roku od 21 mjeseca od kraja referentne godine.
3. Kako bi zadovoljila potrebe korisnika za potpunim i pravovremenim skupovima podataka, čim postane dostupno dovoljno podataka iz pojedinačnih država, Komisija (Eurostat) priprema procjene ukupnih iznosa na razini EU-27 za glavne agregate ovog modula. Komisija (Eurostat) kad god je to moguće priprema i objavljuje procjene za podatke koje države članice nisu dostavile unutar roka iz točke 2.
4. Prva referentna godina je godina u kojoj ova Uredba stupa na snagu.
5. Države članice prilikom dostavljanja prvih podataka uključuju godišnje podatke od 2008. do prve referentne godine.
6. Prilikom svakog sljedećeg dostavljanja podataka Komisiji, države članice dostavljaju godišnje podatke za godine n-4, n-3, n-2, n-1 i n, pri čemu je n referentna godina.

Odjeljak 5.

TABLICE ZA IZVJEŠĆIVANJE

1. Za svaku od značajki iz odjeljka 3. pripremaju se podaci na temelju hijerarhijske klasifikacije gospodarskih djelatnosti NACE Rev. 2 (razina agregiranja A*64), koja je potpuno usklađena s ESA 95. Pored toga pripremaju se podaci za:

— emisije u zrak iz domaćinstava,

— vezne stavke, pod čime se misli na izvješćivanje stavaka koje jasno pomiruju razlike između računa emisija u zrak koji se šalju na temelju ove Uredbe i podataka koji se izvješćuju u službenim nacionalnim inventarima emisija u zrak.

2. Hijerarhijska klasifikacija iz stavka 1. je sljedeća:

Emisije u zrak iz industrije — NACE Rev.2 (A*64)

Emisije u zrak iz domaćinstava

- Promet
 - Grijanje/hlađenje
 - Ostalo
-

Vezne stavke

Zbroj računa emisija u zrak (industrija + domaćinstva)

Minus nacionalni rezidenti u inozemstvu

- Nacionalna ribarska plovila koja djeluju u inozemstvu
- Kopneni promet
- Vodni promet
- Zračni promet

Plus nerezidenti na teritoriju

- + Kopneni promet
- + Vodni promet
- + Zračni promet

(+ ili -) Ostale prilagodbe i statistička odstupanja

= Ukupne emisije onečišćujuće tvari X kako se izvješćuju UNFCCC-u ⁽¹⁾/CLRTAP-u ⁽²⁾

⁽¹⁾ Okvirna konvencija Ujedinjenih naroda o promjeni klime.

⁽²⁾ Konvencija o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka.

Odjeljak 6.

NAJDULJE TRAJANJE PRIJELAZNIH RAZDOBLJA

Najdulje trajanje prijelaznog razdoblja za primjenu odredbi ovog Priloga je 2 godine od prvog roka dostavljanja.

PRILOG II.

MODUL ZA POREZE VEZANE ZA OKOLIŠ PREMA GOSPODARSKOJ DJELATNOSTI**Odjeljak 1.**

CILJEVI

U statistikama poreza vezanih za okoliš bilježe se i predstavljaju podaci sa stajališta poreznih obveznika na način koji je potpuno usklađen s podacima koji se šalju na temelju ESA 95. U njima se bilježe prihodi nacionalnih gospodarstava od poreza vezanih za okoliš prema gospodarskoj djelatnosti. Gospodarske djelatnosti obuhvaćaju proizvodnju i potrošnju.

U ovom su prilogu utvrđeni podaci koje države članice trebaju prikupljati, pripremati, dostavljati i ocjenjivati za prihode od poreza vezanih za okoliš prema gospodarskoj djelatnosti.

Statistike poreza vezanih za okoliš mogu se izravno temeljiti na poreznim statistikama i financijskim statistikama vlade, ali korištenje podataka o porezima koji se šalju na temelju ESA 95, ako je moguće, ima određene prednosti.

Statistike poreza vezanih za okoliš temelje se na iznosima koji se dokazuju ocjenama i izjavama ili vremenski prilagođenim novčanim primicima, kako bi se osigurala dosljednost s ESA 95 i povećala međunarodna usporedivost.

ESA 95 također sadrži informacije o tome koje industrije i sektori plaćaju poreze. Informacije o porezima koje se šalju na temelju ESA 95 mogu se pronaći u računima institucionalnog sektora i tablicama ponude i uporabe.

Odjeljak 2.

OBUHVAT

Porezi vezani za okoliš imaju iste granice sustava kao i ESA 95 i sastoje se od obveznih nepovratnih plaćanja u gotovini ili u naravi koje prikuplja opća država ili institucije Unije.

Porezi vezani za okoliš pripadaju sljedećim kategorijama ESA 95:

- porezi na proizvodnju i uvoz (D.2),
- tekući porezi na dohodak, imovinu itd. (D.5),
- kapitalni porezi (D.91).

Odjeljak 3.

POPIS ZNAČAJKI

Države članice pripremaju statističke podatke o porezima vezanim za okoliš prema sljedećim značajkama:

- porezi na energiju,
- porezi na transport,
- porezi na onečišćenje,
- porezi na prirodne izvore.

Svi se podaci izvješćuju u milijunima u nacionalnoj valuti.

Odjeljak 4.

PRVA REFERENTNA GODINA, UČESTALOST I ROKOVI DOSTAVLJANJA

1. Statistički se podaci pripremaju i dostavljaju jednom godišnje.
2. Statistički se podaci dostavljaju u roku od 21 mjeseca od kraja referentne godine.
3. Kako bi zadovoljila potrebe korisnika za potpunim i pravovremenim skupovima podataka, čim postane dostupno dovoljno podataka iz pojedinačnih država, Komisija (Eurostat) priprema procjene ukupnih iznosa na razini EU-27 za glavne agregate ovog modula. Komisija (Eurostat) kad god je to moguće priprema i objavljuje procjene za podatke koje države članice nisu dostavile unutar roka iz točke 2.

4. Prva referentna godina je godina u kojoj ova Uredba stupa na snagu.
5. Države članice prilikom dostavljanja prvih podataka uključuju godišnje podatke od 2008. do prve referentne godine.
6. Prilikom svakog sljedećeg dostavljanja podataka Komisiji, države članice dostavljaju godišnje podatke za godine n-4, n-3, n-2, n-1 i n, pri čemu je n referentna godina.

Odjeljak 5.

TABLICE ZA IZVJEŠĆIVANJE

Za svaku od značajki iz odjeljka 3., o podacima se izvješćuje sa stajališta poreznih obveznika.

O podacima o proizvođačima izvješćuje se raščlanjeno prema hijerarhijskoj klasifikaciji gospodarskih djelatnosti NACE Rev. 2 (razina agregiranja A*64 kako je utvrđena u ESA 95).

O podacima o potrošačima izvješćuje se za:

- domaćinstva,
- nerezidente.

Ako se porez ne može pripisati niti jednoj od gore navedenih skupina djelatnosti, o podacima se izvješćuje kao da su neraspoređeni.

Odjeljak 6.

NAJDULJE TRAJANJE PRIJELAZNIH RAZDOBLJA

Najdulje trajanje prijelaznog razdoblja za primjenu odredbi ovog Priloga je 2 godine od prvog roka dostavljanja.

PRILOG III.

MODUL ZA RAČUNE TOKOVA MATERIJALA U CJELOKUPNOM GOSPODARSTVU (EW-MFA)**Odjeljak 1.**

CILJEVI

Računi tokova materijala u cjelokupnom gospodarstvu (EW-MFA) obuhvaćaju sve čvrste, plinovite i tekuće materijale, osim tokova zraka i vode, koji se mjere u jedinicama mase po godini. Kao i sustav nacionalnih računa, EW-MFA imaju dvije glavne namjene. Detaljni tokovi materijala osiguravaju bogatu empirijsku bazu podataka za brojna analitička istraživanja. Isto tako se koriste za pripremu različitih pokazatelja tokova materijala u cjelokupnom gospodarstvu za nacionalna gospodarstva.

U ovom su Prilogu utvrđeni podaci koje države članice moraju prikupljati, pripremati, dostavljati i ocjenjivati za EW-MFA.

Odjeljak 2.

OBUHVAT

Razlika između zaliha i tokova temeljno je načelo sustava toka materijala. Općenito, tok je varijabla koja mjeri količinu u nekom vremenskom razdoblju, dok je zaliha varijabla koja mjeri količinu u određenom trenutku. Računi EW-MFA odgovaraju pojmu toka. Njima se mjeri tok inputa i outputa materijala i promjena zaliha unutar gospodarstva u jedinicama mase godišnje.

Računi EW-MFA usklađeni su s načelima sustava nacionalnih računa, kao što je načelo rezidentnosti. Oni prate tokove materijala koji su povezani s djelatnostima svih rezidentnih jedinica nacionalnog gospodarstva, neovisno o njihovoj geografskoj lokaciji.

U računima EW-MFA postoje dvije važne vrste toka materijala koji prelaze granice sustava:

1. tokovi materijala između nacionalnog gospodarstva i prirodnog okoliša. Sastoje se od iskorištavanja materijala (tj. sirovina ili neobrađenih materijala) i ispuštanja materijala (koji se često nazivaju ostacima) u prirodni okoliš;
2. tokovi materijala između nacionalnog gospodarstva i preostalog svjetskog gospodarstva. Obuhvaćaju uvoz i izvoz.

Svi tokovi koji prelaze te granice sustava obuhvaćeni su računima EW-MFA, kao i dopunjavanje zaliha materijala koje je stvorio čovjek. Svi ostali tokovi materijala unutar gospodarstva nisu predstavljeni u računima EW-MFA. To znači da se nacionalno gospodarstvo u EW-MFA promatra u cijelosti i da npr. nisu opisane dostave proizvoda između sektora industrije. Također nisu obuhvaćeni prirodni tokovi unutar prirodnog okoliša.

Odjeljak 3.

POPIS ZNAČAJKI

Države članice prema potrebi pripremaju statističke podatke za značajke navedene u odjeljku 5. za račune EW-MFA.

1. Iskorištavanje domaćih izvora obuhvaća godišnje količine krutih, tekućih i plinovitih materijala (osim zraka i vode) koji se iskorištavaju iz prirodnog okoliša kao ulaz u gospodarstvu.
2. Fizički uvoz i fizički izvoz obuhvaća svu uvezenu ili izvezenu robu u jedinicama mase. Razmijenjena roba obuhvaća robu u svim fazama obrade, od sirovina do konačnih proizvoda.

Odjeljak 4.

PRVA REFERENTNA GODINA, UČESTALOST I ROKOVI DOSTAVLJANJA

1. Statistički se podaci pripremaju i dostavljaju jednom godišnje.
2. Statistički se podaci dostavljaju u roku od 24 mjeseca od kraja referentne godine.
3. Kako bi zadovoljila potrebe korisnika za potpunim i pravovremenim skupovima podataka, čim postane dostupno dovoljno podataka iz pojedinačnih država, Komisija (Eurostat) priprema procjene ukupnih iznosa na razini EU-27 za glavne agregate ovog modula. Komisija (Eurostat) kad god je to moguće priprema i objavljuje procjene za podatke koje države članice nisu dostavile unutar roka iz točke 2.

4. Prva referentna godina je godina u kojoj ova Uredba stupa na snagu.
5. Države članice prilikom dostavljanja prvih podataka uključuju godišnje podatke od 2008. do prve referentne godine.
6. Prilikom svakog sljedećeg dostavljanja podataka Komisiji, države članice dostavljaju godišnje podatke za godine n-4, n-3, n-2, n-1 i n, pri čemu je n referentna godina.

Odjeljak 5.

TABLICE ZA IZVJEŠĆIVANJE

Podaci izraženi u jedinicama mase pripremaju se za značajke navedene u sljedećim tablicama.

Tablica A — Iskorištavanje domaćih izvora

1. Biomasa

1.1. Usjevi (osim krmnih usjeva)

- 1.1.1. Žitarice
- 1.1.2. Korjenasto i gomoljasto povrće
- 1.1.3. Bilje za proizvodnju šećera
- 1.1.4. Mahunarke
- 1.1.5. Orašasti plodovi
- 1.1.6. Uljarice
- 1.1.7. Lisnato povrće
- 1.1.8. Voće
- 1.1.9. Bilje za proizvodnju vlakana
- 1.1.10. Ostali usjevi d.n.

1.2. Ostaci usjeva (korišteni), krmni usjevi i biomasa za pašu

- 1.2.1. Ostaci usjeva (korišteni)
 - 1.2.1.1. Slama
 - 1.2.1.2. Ostali ostaci usjeva (lišće šećerne i krmne repe, drugo)
- 1.2.2. Krmni usjevi i biomasa za pašu
 - 1.2.2.1. Krmni usjevi (uključujući žetvu biomase iz travnatih površina)
 - 1.2.2.2. Biomasa za pašu

1.3. Drvo (dodatno dobrovoljno izvješćivanje o neto porastu drvnih zaliha)

- 1.3.1. Drvna građa (industrijsko oblo drvo)
- 1.3.2. Gorivo od drva i ostalo iskorištavanje

1.4. Ulov neuzgojenih riba, vodenih biljaka/životinja, lov i skupljanje

- 1.4.1. Ulov neuzgojenih riba
- 1.4.2. Sve ostale vodene životinje i biljke
- 1.4.3. Lov i skupljanje

2. Metalne rude (sirove rude)

2.1. Željezo

2.2. Obojeni metali

- 2.2.1. Bakar (dodatno dobrovoljno izvješćivanje o sadržaju metala)
- 2.2.2. Nikal (dodatno dobrovoljno izvješćivanje o sadržaju metala)
- 2.2.3. Olovo (dodatno dobrovoljno izvješćivanje o sadržaju metala)
- 2.2.4. Cink (dodatno dobrovoljno izvješćivanje o sadržaju metala)

2.2.5. Kositar (dodatno dobrovoljno izvješćivanje o sadržaju metala)

2.2.6. Zlato, srebro, platina i ostali plemeniti metali

2.2.7. Boksit i ostali aluminij

2.2.8. Uran i torij

2.2.9. Ostalo d.n.

3. Nemetalni minerali

3.1. Mramor, granit, pješčenjak, porfir, bazalt, ostali ukrasni kamen i kamen za gradnju (osim škriljevca)

3.2. Kreda i dolomit

3.3. Škriljevac

3.4. Minerali za kemijsku proizvodnju i mineralna gnojiva

3.5. Sol

3.6. Vapnenac i gips

3.7. Gline i kaolin

3.8. Pijesak i šljunak

3.9. Ostalo d.n.

3.10. Iskopani zemljani materijali (uključujući tlo), samo ako se upotrebljavaju (dobrovoljno izvješćivanje)

4. Fosilne energetske sirovine/nosioci

4.1. Ugljen i ostale krute energetske sirovine/nosioci

4.1.1. Lignit (smeđi ugljen)

4.1.2. Kameni ugljen

4.1.3. Uljni škriljevac i bituminozni pijesak

4.1.4. Treset

4.2. Tekuće i plinovite energetske sirovine/nosioci

4.2.1. Sirova nafta, kondenzati i tekući prirodni plin (NGL)

4.2.2. Prirodni plin

Tablica B (Uvoz — Ukupna trgovina), C (Uvoz — Trgovina izvan EU), D (Izvoz — Ukupna trgovina), E (Izvoz — Trgovina izvan EU)

1. Biomasa i proizvodi od biomase

1.1. Usjevi, neobrađeni i obrađeni

1.1.1. Žitarice, neobrađene i obrađene

1.1.2. Korjenasto i gomoljasto povrće, neobrađeno i obrađeno

1.1.3. Bilje za proizvodnju šećera, neobrađene i obrađene

1.1.4. Mahunarke, neobrađene i obrađene

1.1.5. Orašasti plodovi, neobrađeni i obrađeni

1.1.6. Uljarice, neobrađene i obrađene

1.1.7. Povrće, neobrađeno i obrađeno

1.1.8. Voće, neobrađeno i obrađeno

1.1.9. Bilje za proizvodnju vlakana, neobrađeno i obrađeno

1.1.10. Ostali usjevi d.n., neobrađeni i obrađeni

1.2. Ostaci usjeva i krmni usjevi

1.2.1. Ostaci usjeva (korišteni), neobrađeni i obrađeni

1.2.1.1. Slama
1.2.1.2. Ostali ostaci usjeva
1.2.2. Krmni usjevi
1.2.2.1. Krmni usjevi
1.3. Drvo i drveni proizvodi
1.3.1. Drvena građa, neobrađena i obrađena
1.3.2. Gorivo od drva i ostalo iskorištavanje, neobrađeno i obrađeno
1.4. Ulov riba i ostalih vodenih životinja i biljaka, neobrađene i obrađene
1.4.1. Ulov riba
1.4.2. Sve ostale vodene životinje i biljke
1.5. Žive životinje osim pod 1.4. i proizvodi životinjskog podrijetla
1.5.1. Žive životinje osim pod 1.4.
1.5.2. Meso i mesni proizvodi
1.5.3. Mliječni proizvodi, ptičja jaja i med
1.5.4. Ostali proizvodi od životinja (životinjska vlakna, koža, krzno itd.)
1.6. Proizvodi pretežno od biomase
2. Metalne rude i koncentrati, neobrađeni i obrađeni
2.1. Rude i koncentrati željeza, željezo i čelik, neobrađeni i obrađeni
2.2. Rude i koncentrati obojenih metala, neobrađeni i obrađeni
2.2.1. Bakar
2.2.2. Nikal
2.2.3. Olovo
2.2.4. Cink
2.2.5. Kositar
2.2.6. Zlato, srebro, platina i ostali plemeniti metali
2.2.7. Boksit i ostali aluminij
2.2.8. Uran i torij
2.2.9. Ostalo d.n.
2.3. Proizvodi pretežno od metala
3. Nemetalni minerali, neobrađeni i obrađeni
3.1. Mramor, granit, pješčenjak, porfir, bazalt i ostali ukrasni kamen i kamen za gradnju (osim škriljevca)
3.2. Kreda i dolomit
3.3. Škriljevac
3.4. Minerali za kemijsku proizvodnju i mineralna gnojiva
3.5. Sol
3.6. Vapnenac i gips
3.7. Gline i kaolin
3.8. Pijesak i šljunak
3.9. Ostalo d.n.
3.10. Iskopani zemljani materijali (uključujući tlo), samo ako se upotrebljavaju (dobrovoljno izvješćivanje)
3.11. Proizvodi pretežno od nemetalnih minerala
4. Fosilne energetske sirovine/nosioci, neobrađeni i obrađeni
4.1. Ugljen i ostale krute energetske sirovine, neobrađene i obrađene

<ul style="list-style-type: none">4.1.1. Lignit (smeđi ugljen)4.1.2. Kameni ugljen4.1.3. Uljni škriljevac i bituminozni pijesak4.1.4. Treset4.2. Tekuće i plinovite energetske sirovine, neobrađene i obrađene<ul style="list-style-type: none">4.2.1. Sirova nafta, kondenzati i tekući prirodni plin (NGL)4.2.2. Prirodni plin4.3. Proizvodi pretežno od fosilnih energetskih sirovina <p>5. Ostali proizvodi</p> <p>6. Uvoz otpada (tablice B i C)/izvoz otpada (tablice D i E) za konačnu obradu i zbrinjavanje</p>

U tablicama B i D uključene su sljedeće prilagodbe kako bi se uzelo u obzir načelo rezidentnosti:

<p>Opskrba gorivom rezidentnih jedinica u inozemstvu (dodatak uvozu u tablici B) i opskrba gorivom nerezidentnih jedinica na nacionalnom području (dodatak izvozu u tablici D)</p> <ul style="list-style-type: none">1. Gorivo za kopneni promet2. Gorivo za vodni promet3. Gorivo za zračni promet

Odjeljak 6.

NAJDULJE TRAJANJE PRIJELAZNIH RAZDOBLJA

Najdulje trajanje prijelaznog razdoblja za primjenu odredbi ovog Priloga je 2 godine od prvog roka dostavljanja.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije*, kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremljenih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: <http://europa.eu>

28. listopada 2014.
FX-AZ-13-437-HR-C

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR